

Ellen G. White  
NAŠ BRIŽNI OTAC

*Nakladnik*  
ZNACI VREMENA  
www.znaci-vremena.com

*Izvornik*  
Our Father Cares  
by Ellen G. White  
ISBN 0-8280-0622-0  
Review and Herald Publishing Association  
Washington D.C.

*Urednik*  
Mario Šijan

*Prijevod*  
Božidar Lazić

*Lektura*  
Marijan Malašić

*Korektura*  
Ljiljana Đidara

*Prijelom*  
Miroslav Vukmanić

*Tisak*  
Studio Moderna  
Zagreb, 2013.

Ellen G. White

# NAŠ BRIŽNI OTAC



*Ako nije drukčije naznačeno, svi biblijski tekstovi  
navedeni su iz prijevoda Kršćanske sadašnjosti.*

*Brojke na marginama knjige ukazuju  
na brojeve stranica u izvorniku.*

CIP zapis dostupan u računalnom katalogu  
Nacionalne i sveučilišne knjižnice u Zagrebu  
pod brojem 863955

ISBN 978-953-183-199-4

## SIJEČANJ

---

### BOŽJI SINOVI I KĆERI

#### 1. siječnja

15

#### Nazvani smo sinovima Božjim

***“Gledajte koliko nam je ljubav Otac iskazao, da se zovemo djeca Božja. A to i jesmo! Zato ne poznaje svijet nas jer njega nije uznao.” (1. Ivanova 3,1)***

Dok je Ivan razmišljao o Kristovoj ljubavi, morao je uskliknuti: “Gledajte koliko nam je ljubav Otac iskazao, da se zovemo djeca Božja. A to i jesmo!”

Ljudi smatraju velikom prednošću da vide osobu kraljevskog roda i tisuće prelaze velike razdaljine da bi je ugledale. Koliko je veća prednost da budemo sinovi i kćeri Najvišega. Koja bi nam veća prednost mogla biti ukazana od pružanja mogućnosti da uđemo u kraljevsku obitelj?

Da bismo postali Božji sinovi i kćeri, moramo se odvojiti od svijeta. “Zato ‘izidite između njih i odvojte se’ — veli Gospodin! ... Ja ću vam biti Otac, i vi ćete mi biti sinovi i kćeri, veli Gospodin, Svemogućí.” (2. Korinćanima 6,17.18)

Pred nama su Nebo i kruna života koje trebamo steći. Međutim, nagrada se uručuje samo pobjedniku. Onaj tko zadobije Nebo, mora biti obučen u odjeću pravednosti. “Tko god je položio ovu nadu u njega, čisti se od grijeha kao što je on čist.” (1. Ivanova 3,3) U Kristovom karakteru nije bilo nikakvog nesklada. To mora biti i naše iskustvo. Naš život mora se upravljati po istim načelima po kojim se upravljao Njegov život. (MS 28, 1886.)

Savršenstvom Žrtve dane za grešni ljudski rod, oni koji vjeruju u Krista i dolaze k Njemu, mogu biti sačuvani od vječne propasti. ...

Neka nitko ne bude tako zaveden od strane neprijatelja da smatra da bi za bilo kojeg čovjeka, koliko god darovitog, učenog, ili poštovanog, bilo ponižavajuće prihvatiti Krista. Svako ljudsko biće trebalo bi upraviti prema Nebu pogled pun poštovanja i zahvalnosti i zadivljeno uskliknuti: “Gledajte koliko nam je ljubav Otac iskazao, da se zovemo djeca Božja. A to i jesmo!” (YI, 27. rujna 1894.)

## Budimo čisti kao Krist

***“Tko god je položio ovu nadu u njega, čisti se od grijeha kao što je on čist.” (1. Ivanova 3,3)***

Krist će uzdići i oplemeniti čovjekov um čisteći ga od svake troske, da bi mogao pravilno procijeniti ljubav kojoj nema ravne. (GCB, 4th Quarter, 1899.)

Pokajanjem, vjerom i dobrim djelima čovjek može usavršiti pravedni karakter i pozivati se, oslanjajući se na Kristove zasluge, na prednosti sinova Božjih. Načela božanske istine, primljena i njegovana u srcu, uzdići će nas do takvih visina moralnog savršenstva koje prije nismo smatrali dostižnim. ... “Tko god je položio ovu nadu u njega, čisti se od grijeha kao što je on čist.” (4T 294)

Svetost srca i čistoća života bile su velike teme Kristovog poučavanja. U svojoj propovijedi na Gori, pošto je naveo što se mora a što se ne smije činiti kako bi netko bio blagoslovljen, On kaže: “Dakle, budite savršeni kao što je savršen Otac vaš nebeski!” (Matej 5,48) Savršenstvo, svetost — ništa manje od ovoga — omogućit će nam uspjeh u provođenju načela koja nam je dao. Bez te svetosti ljudsko srce je sebično, grešno i pokvareno. Svetost će pomoći onome tko je posjeduje da bude plodonosan i “izobiluje u dobrim djelima”. Takav se nikada neće umarati u činjenju dobra; niti će težiti za samouzdizanjem na ovom svijetu; njegova će radost biti da ga uzdigne Veličanstvo Neba, kada bude uzdizalo svoje posvećene i svete na svoje prijestolje. ... Svetost srca proizvodit će ispravne postupke. (RH, 7. rujna 1886.)

Kao što je Bog čist u svojem području, tako i čovjek treba biti čist u svojem. A bit će čist samo ako se u njemu nastani Krist — nada slave; jer će oponašati Kristov život i odražavati Njegov karakter. (GW 366)

Plemenito dostojanstvo kršćanskog karaktera blistat će kao Sunce, a zrake svjetla s Kristovog lica odražavat će se na onima koji su se očistili kao što je On čist.

Čistoća srca dovest će do čistoće života. (4T 357)

### 3. siječnja

#### **Darovana snaga da postanemo djeca Božja**

***“A koji ga primiše dade im vlast da budu sinovi Božji, koji vjeruju u ime njegovo.” (Ivan 1,12)***

Božansko posinaštvo nije nešto što bismo mogli steći sami. Samo je onima koji primaju Krista kao svojeg Spasitelja dana moć da postanu sinovi i kćeri Božje. Svojom silom grešnik se ne može osloboditi grijeha. Za postizanje ovog cilja on se mora osloniti na višu Silu. Ivan je uskliknuo: “Evo Jaganjca Božjeg koji uzima grijeh svijeta!” (Ivan 1,29) Jedino Krist ima moć da očisti srce. Onaj koji traži oprost i prihvaćanje može jedino reći:

“Ništa u svojoj ne donosim ruci;  
Samo se na križ Tvoj oslanjam.”

17

Obećanje o sinovstvu dano je **svima** “koji vjeruju u ime njegovo”. Svi koji u vjeri dođu Isusu, dobit će oprost. Kristova religija preobražava srce. (RH, 3. rujna 1903.)

Ona od čovjeka svjetovnog uma stvara čovjeka nebeskog uma. Pod njezinim utjecajem sebični čovjek postaje nesebičan, jer je to osobina Kristovog karaktera. Nečastan čovjek sklon spletkarenju postaje pošten, tako da mu je sada najprirodnije činiti drugima ono što bi htio da drugi čine njemu. Raskalašeni se mijenja iz nečistoće u čistoću. On stvara ispravne navike, jer mu je Kristovo Evanđelje postalo “miris života na život”. (SW, 7. veljače 1905.)

Bog se trebao objaviti u Kristu da “svijet pomiri sa sobom” (2. Korinćanima 5,19). Grijeh je tako duboko ponizio čovjeka da je njemu samom bilo nemoguće pomiriti se s Onim čija je narav čistoća i dobrota. Ali Krist, nakon što je otkupio čovjeka od osude grijeha, može dati božansku silu da je udruži s ljudskim naporima. Tako pokajanjem pred Bogom i vjerom u Krista pala Adamova djeca mogu još jednom postati “sinovi Božji” (1. Ivanova 3,2). (*Patrijarsi i proroci*, str. 43)

Kada duša prima Krista, dobiva i silu da živi Kristovim životom. (*Isusove usporedbe*, str. 214)

#### 4. siječnja

### **Bog je blizu svih koji Ga prizivaju**

***“Blizu je Jahve svima koji ga prizivlju, svima koji ga zazivaju iskreno.” (Psalam 145,18)***

Bog je zadovoljan kada su nam lica okrenuta prema Suncu Pravednosti. ... Kada smo u nevolji i pritisnuti brigama, Gospodin je blizu nas i poziva nas da “svu svoju brigu bacimo na Njega, jer se On brine za nas”. ...

On priskače u pomoć svakom svojem djetetu kada se nađe u nevolji. U vrijeme opasnosti, On je njihovo utočište. U tuzi, On im nudi radost i utjehu. Hoćemo li se okrenuti od Spasitelja, izvora žive vode, i kopati sebi “kladence ispucane što vode držati ne mogu”? Kada nam se opasnost približava, hoćemo li tražiti pomoć od onih koji su slabi kao i mi sami, ili ćemo pribjeći Onome koji je moćan da spasi? Njegove ruke su širom raširene i On upućuje svoj milostivi poziv: “Dodite k meni svi koji ste umorni i opterećeni, i ja ću vas okrijepiti.” (Matej 11,28)

18 Ako Mu uskratimo svoju ljubav i poslušnost, ako Mu ne predamo svoj život u dragovoljnoj službi, nećemo na dan suda imati nikakvog izgovora; protiv nas će svjedočiti ne toliko izrazi Njegovog velikog i strašnog veličanstva i neusporedive moći, koliko pokazana ljubav, suosjećanje, strpljenje i dugo podnošenje koje je pokazivao prema nama. Svi koji se okrenu Bogu svojim srcem, dušom i umom naći će u Njemu mirnu sigurnost. ...

On točno zna što nam je potrebno, koliko možemo podnijeti i On će nam podariti milost da izdržimo svaku nevolju i kušnju koje je dopustio da dođu na nas. Moja je stalna molitva da budeмо bliže Bogu. (MS 20, 1892.)

Osiguran je svaki potrebiti izvor da zadovolji potrebe naše duhovne i moralne naravi. ... Svjetlo i besmrtnost izneseni su na vidjelo preko Gospodina Isusa Krista. Isus je rekao da je pred nas postavio otvorena vrata i da ih nitko ne može zatvoriti. Otvorena vrata su pred nama, a Kristovom milošću rijeke milostivih zraka svjetla sjaje s odškrinutih dveri vječnoga grada. (YI, 14. prosinca 1893.)



## 5. siječnja

### Vjera u Krista znači vječni život

**“Tko vjeruje u Sina, ima život vječni.” (Ivan 3,36)**

Kada se duša preda Kristu, nova vlast zagospodari novim srcem. Događa se promjena koju čovjek sam po sebi nikada ne bi mogao postići. To je nadnaravno djelo, čime se u ljudsku narav unosi nadnaravni element. Duša koja se predala Kristu postaje Njegova tvrđava, koju On drži u pobunjenom svijetu, i On ne želi da se bilo koja vlast priznaje u njoj osim Njegove. Duša koju na taj način čuvaju u posjedu nebeske sile, neosvojiva je za sotonске napade. (*Isusov život*, str. 258)

Krist nam je spreman prenijeti sve potrebne nebeske utjecaje. Njemu su poznate sve kušnje kojima su izložena ljudska bića i sposobnosti svakog pojedinca. On odmjerava njihovu snagu. On vidi sadašnjost i budućnost, i predočava umu obveze koje treba ispuniti, pozivajući ga da ne dopusti da ga obično i zemaljsko toliko zaokupi da zaboravi ono što je vječno. (YI, 5. srpnja 1894.)

Darovi Njegove milosti preko Krista besplatni su za sve. Nitko ne mora propasti ako to sam ne odluči. Bog je naveo u svojoj Riječi uvjet na temelju kojeg svaka duša može biti izabrana za vječni život — poslušnost Njegovim zapovijedima vjerom u Krista. Bog je izabrao karakter u skladu s Njegovim Zakonom i svatko tko dostigne mjerilo ovog Njegovog zahtjeva, moći će ući u kraljevstvo slave. Krist je rekao: “Tko vjeruje u Sina, ima život vječni.” (*Patrijarsi i proroci*, str. 166)

Kakvog li uzvišenog položaja biti poistovjećen s Onim u kojem je usredotočeno svako savršenstvo, koji je istinsko Veličanstvo Neba, i koji nas je toliko ljubio iako smo pali, da se to riječima ne može iskazati! On je za naše dobro odložio svoje kraljevsko ruho, sišao s nebeskog prijestolja, ponizio se i ljudskom naravi prikrio svoje božanstvo, postao u svemu sličan nama osim u grijehu, i svoj život i karakter učinio uzorom koji svi mogu preslikavati kako bi mogli imati dragocjeni dar vječnog života. (YI, 20. listopada 1886.)

## 6. siječnja

### Duh donosi mudrost i razumijevanje

***“Na njemu će duh Jahvin počivat’, duh mudrosti i umnosti, duh savjeta i jakosti, duh znanja i straha Gospodnjeg.” (Izaija 11,2)***

Dok vam Sveti Duh bude razotkrivao istinu, vi ćete čuvati to blago svojih najdragocjenijih iskustava i željet ćete drugima prenijeti utješne pojedinosti koje su vama otkrivene. Kada budete dovedeni u vezu s njima, vi ćete im uvijek prenositi neku svježiu misao o karakteru ili radu Isusa Krista. Imat ćete uvijek neko novo otkrivenje o Njegovoj milostivoj ljubavi punoj sućuti za objaviti onima koji ljube Isusa i onima koji Ga ne ljube.

“Dajite, pa će vam se davati”, jer je Božja riječ “zdenac u mom vrtu, izvor žive vode koja teče s Libana” (Pjesma 4,15). Srce koje je jednom okusilo Kristovu ljubav, stalno vapi za još izobilnijim “gutljajem”, i što je više budete dijelili, to ćete je primati u bogatijoj i izobilnijoj mjeri.

Svako otkrivenje Boga duši povećava njezin kapacitet da saznaje i voli. Srce stalno vapi: “Više o Tebi!” a Duh neprestano odgovara: “Još mnogo više.” To je zato što naš Bog uživa i “može učiniti neograničeno više od onoga što možemo moliti ili misliti” (Efežanima 3,20). Isusu, koji je ispraznio sebe za spasenje izgubljenog čovječanstva, Sveti Duh je bio dan bez mjere. Tako će biti dan i svakom Kristovom sljedbeniku kada cijelo svoje srce preda za Njegov stan. Sam naš Gospodin je izdao zapovijed: “Napunite se Duhom!” i ta zapovijed je u isti mah i obećanje o ispunjenju. “Jer Bog odluči u njemu nastaniti svu Puninu”, i: “Po njemu ste i vi ispunjeni.” (Kološanima 1,19; 2,9)

Bog nas je velikodušno obasuo svojom ljubavlju, slično kiši dok osvježava zemlju. On kaže: “Rosite, nebesa, odozgo, i oblaci daždite pravednošću. Neka se rastvori zemlja da procvjeta spasenje, da proklja izbavljenje!” (Izaija 45,8) ... “Uistinu, svi mi primismo od njegove punine: milost za milost.” (Ivan 1,16) (MB 36—38)

### **Anđeli služe baštinicima spasenja**

***“Zar nisu svi (anđeli) službujući duhovi što se običavaju slati da služe onima koji imaju baštiniti spasenje?” (Hebrejima 1,14)***

Bog ima anđele čiji je posao da služe baštinicima spasenja. ... Anđeosko je djelo da odbijaju sotonske sile. (MS 17, 1893.)

Djelo je ovih nebeskih bića da pripreme stanovnike ovog svijeta da postanu čista, sveta, neokaljana Božja djeca. Ali ljudi, iako za sebe kažu da su Kristovi sljedbenici, ne stavljaju sebe u položaj u kojem mogu razumjeti ovu službu, i tako se otežava rad ovih nebeskih glasnika. Anđeli, koji uvijek gledaju lice nebeskog Oca, radije bi ostali u Božjoj blizini, u čistom i svetom ozračju Neba, ali posao se mora obaviti dovođenjem ovog nebeskog ozračja dušama koje su u kušnji i napasti kako ih Sotona ne bi onesposobio za mjesto koje bi Gospodin želio da zauzmu u nebeskim dvorovima. Poglavarstva i vlasti na Nebu udružuju se s ovim anđelima u njihovom služenju baštinicima spasenja. (RH, 4. srpnja 1899.)

Anđeli, koji će učiniti za vas ono što ne možete sami, čekaju na vašu suradnju. Oni čekaju da odgovorite na Kristovu privlačnost. Približite se Bogu i jedni drugima. Vašom željom, tihom molitvom, otporom sotonskim silama, stavite svoju volju na stranu Božje volje. Ako se želite oduprijeti đavlu i budete se iskreno molili: “Izbavi me od kušnji!” imat ćete snage za taj dan. Posao je nebeskih anđela da se približe onima koji su u kušnjama, patnjama i nevoljama. Oni rade ustrajno i neumorno da spase duše za koje je Krist umro. I kada te duše cijene prednosti njihovog rada, kad cijene nebesku pomoć koja im je upućena, kada se odazovu glasu Svetoga Duha koji se trudi oko njih, kada svoju volju stave na stranu Kristove volje, anđeli nose radosne vijesti na Nebo ... a tada nastaje radost u nebeskim vojskama. (RH, 4. srpnja 1899.)

## 8. siječnja

### **Primamo vjeru koja očituje snagu ljubavlju**

***“Uistinu, u Kristu Isusu nema vrijednosti ni obrezanje ni neobrezanje, nego vjera koja očituje svoju snagu ljubavlju.” (Galaćanima 5,6)***

21 Kada iznosite svoje molbe Gospodinu, trebali biste to činiti u poniznosti, bez ikakve samohvale ili svojih nadmoćnih postignuća, već s istinskom glađu duše za Božjim blagoslovom. Krist uvijek zna što njegujemo u svojem srcu. Moramo Mu dolaziti s vjerom da će Gospodin čuti i odgovoriti na naše molitve, jer “što god nije po vjeri grijeh je”. Prava vjera očituje svoju snagu ljubavlju i čisti dušu. Živa vjera bit će i djelotvorna vjera. Kad bismo otišli u vrt i pronašli da nema životnog soka u biljkama, svježine u lišću, pupanja pupoljaka ili cvjetanja cvijeća, da nema znakova života ni na stablima ni na grančicama, rekli bismo: “Biljke su mrtve. Iskorijenite ih iz vrta jer kvare zemlju!” Tako je i s onima koji ispovijedaju kršćanstvo, a nemaju nikakve duhovnosti. Ako nema znakova vjerske gorljivosti, ako nema poštovanja Gospodnjih zapovijedi, očigledno je da nema ni prebivanja u Kristu, živom Trsu. (YI, 13. rujna 1894.)

Vjera i ljubav su osnovni, moćni, djelotvorni sastojci kršćanskog karaktera. Oni koji ih posjeduju jedno su s Kristom i obavljaju Njegovo djelo. ... Mi trebamo sjediti kod Kristovih nogu kao Njegovi stalni učenici i djelovati s Njegovim darovima vjere i ljubavi. Tada ćemo nositi Kristov jaram i uzeti Njegov teret, a Krist će nas priznati kao one koji su jedno s Njim; na Nebu će o takvima biti rečeno: “Oni su Božji suradnici!” Hoće li se naši mladi sjetiti da je bez vjere nemoguće ugoditi Bogu? I da to mora biti vjera koja očituje svoju snagu ljubavlju i čisti dušu? (YI, 2. kolovoza 1894.)

Nikada ne možemo precijeniti vrijednost jednostavne vjere i bezuvjetne poslušnosti. Hodanjem putem poslušnosti u jednostavnoj vjeri postiže se savršenstvo karaktera. (MS 5a, 1895.)

## 9. siječnja

### Ovisnost o Bogu

***“Jer bez mene ne možete ništa učiniti.” (Ivan 15,5b)***

Prva pouka koju moramo naučiti... jest pouka o ovisnosti o Bogu. ... Kao što cvijet u polju ima svoj korijen u zemlji; kao što on mora primati zrak, rosu, kišu i sunčevo svjetlo, tako i mi moramo primati od Boga sve što održava život naše duše. (7T 194)

Kršćaninu je zajamčena Božja prisutnost. Ova živa Božja prisutnost temeljni je oslonac njegove vjere. I najslabiji se mogu osloniti na nju. Oni koji sebe smatraju najjačima, mogu postati najslabiji ako se ne oslone na Krista kao na svoju snagu, kao na svoju dostojnost. To je Stijena na kojoj možemo uspješno graditi. Bog nam je blizu u Kristovoj žrtvi pomirnici, u Njegovom posredovanju, u Njegovoj nježnoj, vladarskoj sili punoj ljubavi s kojom upravlja Crkvom. Sjedeći na vječnom prijestolju, On bdije nad njom s najvećom pozornošću. Sve dok vjernici Crkve budu vjerom primali životne sokove i hranu od Isusa Krista, a ne od ljudskih mišljenja, izuma i metoda; sve dok budu njegovali svijest o Božjoj blizini u Kristu, sve dok se budu potpuno oslanjali na Njega, imat će životodavnu vezu s Kristom, kao što loza ima vezu s trsom. Crkva nije uspostavljena na ljudskim teorijama, dugoročnim planovima i formama. Ona ovisi o Kristu, njezinoj pravednosti. Izgrađena je na vjeri u Krista i “ni vrata paklena neće je nadvladati.”

...

Snaga svake duše je u Bogu, a ne u čovjeku. U miru i uzdanju bit će snaga svih koji svoje srce predaju Bogu. Kristovo zanimanje za nas nije samo usputno, nego snažnije od onog koje pokazuje majka prema svojem djetetu. ... Naš Spasitelj otkupio nas je po cijenu svojih ljudskih patnji i tuge, uvreda, poniženja, mučenja, ismijavanja, odbacivanja i smrti. On pazi na tebe, uzdrhtalo Božje dijete. On će ti donijeti sigurnost pod svojom zaštitom. ... Slabost naše ljudske naravi neće nam spriječiti pristup nebeskom Ocu, jer je On [Krist] umro da bi posredovao za nas. (MS 15, 1897.)

## 10. siječnja

### Obnovljeno srce ljubi kao što je Krist ljubio

***“Novu vam zapovijed dajem: Ljubite jedan drugog; kao što sam ja ljubio vas, ljubite i vi jedan drugoga.” (Ivan 13,34)***

Isus kaže: “Ljubite jedan drugog kao što sam ja ljubio vas.” Ljubav nije samo impuls, neki prolazni osjećaj ovisan o okolnostima, već živo načelo, trajna sila. Duša se hrani potocima čiste ljubavi koji izviru iz Kristovog srca, kao iz živog izvora koji nikada ne presušuje. O, kako se to srce budi, kako su njegove pobude oplemenjene, njegovi osjećaji produbljeni tim zajedništvom, tom vezom! Odgojena i disciplinirana Svetim Duhom, Božja djeca ljube jedni druge, stvarno, iskreno, neizvještačeno — “postojano i bez licemjerja”. To je zbog toga što im je srce u ljubavi s Isusom. Naša privrženost jednih prema drugima izvire iz našeg zajedničkog odnosa prema Bogu. Mi smo jedna obitelj, ljubimo se međusobno kao što je On nas ljubio. Kada se usporedi s ovom istinskom, svetom, discipliniranom naklonošću, plitka ljubaznost svijeta i besmisleni plahoviti izrazi prijateljstva izgledaju kao pljeva prema pšenici. (Letter 63, 1896.)

Ljubiti kao što je Krist ljubio znači pokazivati nesebičnost u svako vrijeme i na svakom mjestu, ljubaznim riječima i blagim pogledima. ... Istinska ljubav je dragocjena osobina nebeskog podrijetla, koja povećava svoju mirisnost u razmjeru s tim koliko je širimo prema drugima. ...

Kristova ljubav je duboka i iskrena, teče kao nezadrživa rijeka prema svima koji će je prihvatiti. U Njegovoj ljubavi nema sebičnosti. Ako ova na Nebu rođena ljubav postane načelo koje prebiva u našem srcu, ono će postati prepoznatljivo ne samo onima koje smatramo najdražima u svetoj vezi, već i svima onima s kojima dolazimo u dodir. To će nas navesti da činimo drugima mala djela pažnje, ustupke, da vršimo djela dobročinstva, da izgovaramo nježne, istinite, ohrabrujuće riječi. To će nas povesti da suosjećamo s onima čija su srca gladna naše naklonosti. (MS 17, 1899.)

## 11. siječnja

### **Odvojimo vrijeme za razmišljanje o Bogu**

***“Prestanite i znajte da sam ja Bog, uzvišen nad pucima, nad svom zemljom uzvišen!” (Psalam 46,11)***

Kršćani bi trebali ... njegovati ljubav prema razmišljanju i duh pobožnosti. Čini se da mnogi žale nad trenucima provedenim u razmišljanju, istraživanju Pisma i molitvi, kao da je vrijeme provedeno na taj način izgubljeno. Željela bih da svi sagledate ove pojedinosti u svjetlu u kojem bi Bog htio da ih vidite, jer biste tada nebeskom kraljevstvu dali prvorazredno značenje. Kad biste svoje srce usmjerili k Nebu, to bi oživilo sve vaše sposobnosti i udahnilo životnost svim vašim obvezama. Disciplinirati um da se bavi onim što je nebesko znači udahnuti život i ozbiljnost u sve svoje pothvate. (RH, 29. ožujka 1870.)

Neka svatko tko želi biti dionik božanske naravi visoko cijeni činjenicu da mora pobjeći od pokvarenosti koja je preko požude prisutna u svijetu. Mora postojati stalna, iskrena borba duše protiv zlih maštarija uma. Mora se njegovati ustrajan otpor kušnji da se griješi mislima ili djelima. Duša se mora čuvati od svake mrlje vjerom u Onoga koji vas može sačuvati od pada. Trebali bismo razmišljati o Svetom pismu, misleći trijezno i iskreno o onim temama koje se odnose na naše vječno spasenje. Beskonačno Isusovo milosrđe i ljubav, žrtva učinjena u našu korist, pozivaju na najozbiljnije i najuzvišenije razmišljanje. Trebamo se baviti karakterom našega dragog Spasitelja i Posrednika. Moramo nastojati shvatiti značenje plana spasenja. Trebali bismo razmišljati o misiji Onoga koji je došao spasiti svoj narod od njegovih grijeha. Stalnim razmišljanjem o nebeskim temama naša vjera i ljubav će ojačati. Naše molitve bit će sve prihvatljivije Bogu, jer će u njima biti sve više i više vjere i ljubavi. One će postajati sve razumnije i vatrenije. (RH, 12. lipnja 1888.)

Kada je um tako ispunjen ... vjernik u Kristu moći će iz riznice svojeg srca iznositi dobro. (YI, 7. lipnja 1894.)

## **Pristupimo slobodno k prijestolju milosti**

***“Dakle: pristupajmo s pouzdanjem k prijestolju milosti da primimo milosrđe i nademo milost za pravodobnu pomoć!”  
(Hebrejima 4,16)***

Isus poznaje potrebe svoje djece i rado sluša njihove molitve. Neka ta djeca isključe svijet i sve što bi im moglo odvratiti misli od Boga i neka osjete da su sama s Bogom, da im Njegovo oko prodire do najskrivenijih dubina srca, da čita čežnju duše i neka razgovaraju s Bogom. U poniznoj vjeri možete se pozivati na Njegova obećanja i osjećati da, iako nemate ničega po samima sebi čime biste mogli zadobiti Božju naklonost, zbog Kristovih zasluga i pravednosti možete slobodno pristupiti prijestolju milosti u vrijeme kada vam zatreba pomoć. Ništa ne može toliko ojačati dušu da se odupre sotonskim kušnjama u velikoj borbi života kao što je ponizno dolaženje pred Boga, izlaganje duše pred Njim u svoj njezinoj bespomoćnosti, u očekivanju da će On biti vaš pomoćnik i vaš branitelj. (YI, 7. srpnja 1892.)

S povjerenjem i vjerom malog djeteta trebamo doći našem nebeskom Ocu govoreći Mu o svim našim potrebama. On je uvijek spreman da oprost i pomogne. Riznica božanske mudrosti je neiscrpna i Gospodin nas ohrabruje da obilno crpimo iz nje. Čežnja za duhovnim blagoslovima, koja bi morala ispunjavati naše srce, opisana je riječima: “Kao što košuta žudi za izvor-vodom, tako duša moja čežne, Bože, za tobom.” (Psalam 42,2) Potrebna nam je dublja duhovna glad za bogatim darovima koje Nebo čezne da nam daruje.

Moramo biti gladni i žedni pravde.

O, kad bismo imali vatrenu želju da upoznamo Boga putem svojih životnih iskustava, da stupimo u prijestolnu dvoranu Svevišnjega, da posegnemo rukom vjere i bespomoćnu dušu položimo pred Onoga koji je moćan da je spasi! Njegova dobrota i ljubav bolje su od života. (3BC 1147)

On na pripadnike ljudske obitelji želi izliti bogatstva vječne baštine. Njegovo je kraljevstvo vječno. (RH, 26. prosinca 1907.)



### 13. siječnja

#### **Radujmo se bogatim riznicama milosti**

***“A onda zajedno s levitom i došljakom koji bude kod tebe uživaj sva dobra kojima je Jahve, Bog tvoj, obasuo tebe i dom tvoj.” (Ponovljeni zakon 26,11)***

Bogu trebamo izražavati zahvalnost i hvalu za blagoslove privremenih dobara i svaku utjehu koju nam je darovao. Bog želi da svaka obitelj, koju On priprema da naseli vječne nebeske stanove, slavi Njega za bogate riznice Njegove milosti. Da su djeca tijekom svojeg života u domu odgajana i podučavana da budu zahvalna Darovatelju svih dobara, vidjeli bismo nebesku milost u našim obiteljima. U našem domaćem životu zapažala bi se vedrina, a dolazeći iz takvih domova, mladi bi unijeli duh poštovanja i naklonosti u učionicu i u crkvu. Tada bi svetinja u kojoj se Bog sastaje sa svojim narodom bila dobro posjećena, pokazivalo bi se poštovanje prema svim obredima tijekom bogoslužja, a zahvalno proslavljanje i hvala bili bi Mu prinošeni za sve darove Njegove promisli. ...

Svaki privremeni blagoslov primao bi se sa zahvalnošću, a svaki duhovni blagoslov postao bi dvostruko dragocjen zato što je zapažanje svakog člana domaćinstva postalo posvećeno Riječju istine. Gospodin Isus je vrlo blizu onih koji na taj način cijene Njegove milostive darove, pripisujući sva svoja životna dobra blagonaklonom, brižnom Bogu punom ljubavi, prepoznajući Njega kao veliki Izvor sve potpore i utjehe, neiscrpni Izvor milosti. (MS 67, 1907.)

Kad bismo češće izražavali svoju vjeru, više se radovali blagoslovima koje smo dobili — blagoslovima velike Božje milosti i ljubavi — imali bismo i više vjere i veću radost. Jezik ne može izraziti, ograničeni um ne može zamisliti blagoslov koji proizlazi iz priznavanja Božje dobrote i ljubavi. Čak i na Zemlji možemo uživati u stalnoj radosti — kao na izvoru koji nikada ne presuše — zato što se hrani iz potokâ koji teku od Božjeg prijestolja. (RH, 2. lipnja 1910.)

#### 14. siječnja

### Primili smo iz riznice Božjeg obilja

***“Uistinu, svi mi primismo od njegove punine: milost za milost.” (Ivan 1,16)***

Krist je nastojao spasiti svijet ne prilagođavajući se svijetu, već otkrivajući mu preobražavajuću silu Božje milosti koja teše i oblikuje ljudski karakter po ugledu na Kristov. (RH, 22. siječnja 1895.)

Sotona je prikazivao Boga kao sebičnog i surovog, kao Onoga koji polaže pravo na sve, a ništa ne daje; koji traži službu od svih svojih stvorenja za vlastitu slavu, a ne podnosi nikakvu žrtvu za njihovo dobro: Međutim, darovanje Krista otkriva Očevo srce. ... To pokazuje da je, dok je Božja mržnja prema grijehu jaka kao smrt, njegova ljubav prema grešniku jača i od smrti. Budući da je uzeo na sebe naše spasenje, On neće poštediti ništa — ma koliko

26 Mu to bilo drago — što je nužno za izvršenje njegova djela. Nijedna istina potrebna za naše spasenje nije uskraćena, nijedno čudo milosti zanemareno, nijedno božansko sredstvo nije ostalo nepotrijebljeno. Naklonost dolazi za naklonošću, a dar za darom. Cijela nebeska riznica otvorena je onima koje On želi spasiti. Skupivši sva bogatstva svemira i otkrivši sve izvore neizmjerne sile, On ih sve predaje u Kristove ruke i kaže: Sve je ovo za čovjeka. Upotrijebi ove darove da ga uvjeriš da ni na Zemlji ni na Nebu nema veće ljubavi od moje. Svoju najveću sreću on će naći u ljubavi prema meni. (*Isusov život*, str. 32,33)

Otac cijeni svaku dušu koju je Njegov Sin otkupio darom svojeg života. Bile su obavljene sve pripreme kako bismo mogli primiti božansku silu koja će nas osposobiti da svladamo kušnje. Poslušnost svim Božjim zahtjevima sačuvati će dušu za vječni život. (GCB, sv. 3, br. 4, 1899.)

Bog ima Nebo puno blagoslova koje želi podariti onima koji iskreno traže pomoć koju im samo On može dati. (1BC 1087)

## 15. siječnja

### Preobraženi iz slave u slavu

***“A mi svi, koji otkrivena lica odrazujemo kao ogledalo slavu Gospodnju, preobražavamo se u tu istu sliku, uvijek sve slavniju, jer dolazi od Gospodina, od Duha.” (2. Korinćanima 3,18)***

Kada je prosvjetljen Božjim Duhom, vjernik gleda Isusovo savršenstvo i gledajući to savršenstvo, raduje se neiskazanom radošću. U sebi on vidi grijeh i bespomoćnost, u Otkupitelju bezgrešnost i beskonačnu moć. Žrtva koju je Krist učinio s ciljem da bi nam dodijelio svoju pravednost — to je tema na kojoj se možemo zadržavati sa sve dubljim i dubljim oduševljenjem. Naše “ja” nije ništa; Isus je sve. ...

Preobražavajuća moć milosti može me učiniti dionikom božanske naravi. Krista je obasjavala Božja slava i gledajući na Krista, razmišljajući o Njegovoj samopožrtvovnosti, sjećajući se “da u njemu stanuje stvarno sva punina božanstva” (Kološanima 2,9), vjernik biva privučen sve bliže i bliže izvoru sile. ...

Od najveće je važnosti da imamo prosvjetljenje Božjeg Duha, jer samo na taj način možemo vidjeti Kristovu slavu i gledajući je postati promijenjeni iz karaktera u karakter vjerom u Krista. ... On ima milosti i oprosta za svaku dušu. Kad vjerom gledamo Isusa, naša se vjera probija kroz sjenu i mi se divimo Bogu zbog Njegove čudesne ljubavi koja nam je podarila Isusa Utješitelja. ...

Grešnik može postati Božje dijete, baštinik Neba. On može ustati iz prašine i stajati obučen u odjeću svjetla. ... Na svakom koraku svojeg napredovanja on vidi nove ljepote u Kristu i postaje u karakteru sve više nalik Njemu. (MS 20, 1892.) 27

Ljubav, koja je izražena prema njemu u Kristovoj smrti, budi u njemu odgovor zahvalne ljubavi i, kao odgovor na iskrenu molitvu, vjernik prelazi iz milosti u milost, iz slave u slavu, dok god promatrajući Krista ne bude preobražen u to isto obličje. (YI, 6. prosinca 1894.)

## 16. siječnja

### Ljubav prema drugima

***“Nasljedujte Boga, budući da ste ljubljena djeca, i živite u ljubavi kao što je i Krist vas ljubio i predao samoga sebe za nas ‘kao prinosa i žrtvu’ — ‘Bogu na ugodan miris’.” (Efežanima 5,1.2)***

Slijedite Boga kao Njegova draga djeca, budite poslušni svim Njegovim zahtjevima hodeći u ljubavi kao što je i Krist ljubio nas. ... Ljubav je bila pokretač svega što je Krist učinio. On je došao zagrliti svijet rukama svoje ljubavi. ...

Mi trebamo slijediti primjer koji nam je Krist ostavio, Njega trebamo učiniti svojim Uzorom sve dok ne budemo imali istu ljubav prema drugima kakvu je On pokazao prema nama. On nas želi poučiti ovoj dubokoj lekciji ljubavi. ... Ako vam se srce predalo sebičnosti, neka vas Krist prožme svojom ljubavlju. On želi da Ga volimo potpunom ljubavlju i ohrabruje nas, čak i zapovijeda, da ljubimo bližnje kao što nam je On pokazao primjerom. Ljubav je bila znak raspoznavanja Njegovih učenika. ... To je mjerilo koje moramo dostići — “kao što sam ja ljubio vas, ljubite i vi jedan drugoga” (Ivan 13,34). Kakve li visine, dubine i širine ljubavi! Ta ljubav ne obuhvaća samo nekoliko omiljenih ličnosti, ona treba dosegnuti najniža i najskromnija Božja stvorenja. Isus kaže: “Zaista, kažem vam, meni ste učinili koliko ste učinili jednomu od ove moje najmanje braće.” (Matej 25,40) ...

Ljubav i suosjećanje koje po Isusovoj želji trebamo pokazivati drugima nemaju miris sentimentalizma, koji je zamka za dušu; to je ljubav koja je nebeskog podrijetla, koju je Isus uzvisio i kao pravilo postupanja i svojim primjerom. Međutim, umjesto da pokazujemo ovu ljubav, koliko često smo otuđeni i udaljeni jedni od drugih. ... Rezultat je otuđenje od Boga, patuljasto iskustvo, prestanak kršćanskog rasta. ...

Isusova ljubav je aktivno načelo koje sjedinjuje srce sa srcem vezama kršćanskog zajedništva. Svi koji dođu na Nebo bit će već ovdje na Zemlji savršeni u ljubavi; jer će na Nebu Otkupitelj i otkupljeni biti u središtu našeg zanimanja. (YI, 20. listopada 1892.)

## Moramo pobijediti kao Krist

***“Ovo vam rekoh, da u meni imate mir. U svijetu ćete imati patnju. Ali, ohrabrite se: ja sam pobijedio svijet.” (Ivan 16,33)***

Sotona je napadao Krista oštrije nego što će ikada napadati nas. Stavljao je mnogo toga na kocku; radilo se o tome tko će pobijediti: on ili Krist. Sotona je znao da će izgubiti svoju moć i konačno biti kažnjen vječnim uništenjem ako se Krist odupre njegovim najmoćnijim kušnjama i ne uspije ga navesti na grijeh. Upravo zato je Sotona djelovao sa svojom moćnom silom da navede Krista na zlo, jer bi na taj način stekao prednost nad Njim. ... Nikada se ne možete naći u tako grubim i podmuklim kušnjama kakve su bile one u kojima se našao naš Spasitelj. Sotona Mu je svakog trenutka bio za petama. (YI, travanj 1873.)

Hoće li se čovjek uhvatiti za božansku snagu i s odlučnošću i ustrajnošću odoljeti Sotoni, kao što mu je Krist dao primjer u svojem sukobu s neprijateljem u pustinji kušnje? Bog ne može spasiti čovjeka protiv njegove volje od sile sotonskih lukavstava. Čovjek se mora poslužiti svojom ljudskom snagom, uz pomoć Kristove božanske snage, da bi se odupro i po svaku cijenu pobijedio. Ukratko, čovjek mora pobijediti onako kao što je Krist pobijedio. A zatim, pobjedom koju će zadobiti svemoćnim Isusovim imenom, on može postati baštinik Božji i subaštinik Isusa Krista. To se ne bi moglo ostvariti da je Krist sam postigao cjelokupno djelo pobjede. Čovjek mora napraviti svoj dio; mora biti pobjednik u svojoj domeni, snagom i milošću koje mu Krist daje. Čovjek mora biti suradnik s Kristom u djelu pobjeđivanja, jer će tada biti i sudionik s Kristom u Njegovoj slavi. (4T 32,33)

Spasitelj je pobijedio da bi čovjeku pokazao kako i on može pobijediti. Svim Sotoninim kušnjama Krist se suprotstavljao riječju Božjom. Njegujući povjerenje u Božja obećanja, On je primio silu da štuje Božje zapovijedi, tako da kušač nije mogao ništa postići. (*Put u bolji život*, str. 106)

## 18. siječnja

### Isus je prijatelj bliži od brata

***“Ima prijatelja koji vode u propast, a ima i prijatelja privrženijih od brata.” (Izreke 18,24)***

29 Doživljavat ćete razočaranja, ali imajte uvijek na umu da je Isus živi, uskrsli Spasitelj, da je On vaš Otkupitelj i Obnovitelj. On vas ljubi, i bolje je uživati u Njegovoj ljubavi nego sjediti s prinčevima i biti odvojen od Njega. ...

Dolazite svakoga dana k Isusu koji vas ljubi. Otvorite Mu s punim povjerenjem svoje srce. U Njega se nikada nećete razočarati. Nikada nećete naći boljeg savjetnika, pouzdanijeg vođu, sigurnijeg branitelja. (Letter 1, 1896.)

U svim svojim kušnjama ... imate najvjernijeg Prijatelja koji je rekao: “Ja sam s vama u sve vrijeme do svršetka svijeta.” (Matej 28,20) (2T 271)

Međutim, koliko je često Gospodin zanemaren zbog društva drugih ili zbog bezvrijednih trica! ... Ne smijemo dopustiti da Njegovo ime blijedi na našim usnama, a Njegova ljubav i sjećanja na Njega umiru i gube se iz naših srca. “Pa”, kaže hladni, formalni kršćanin, “ne čini li to da Krist postane odviše sličan ljudskom biću?” Međutim, Božja riječ nas uvjerava da trebamo prihvatiti baš takve zamisli. Upravo nedostatak ovih praktičnih, određenih gledišta o Kristu sprečava mnoge da imaju istinsko iskustvo u spoznaji našega Gospodina i Spasitelja Isusa Krista. To je razlog što se mnogi boje, sumnjaju i plaču. Njihove predodžbe o Kristu i planu spasenja su maglovite, sumorne i zbrkane. ... Ako je ikada bilo vrijeme kada je ljudima bila potrebna Kristova prisutnost s njihove desne strane, onda je to sada, tako da kada neprijatelj navali kao rijeka, Duh Gospodnji podigne zastavu nasuprot njemu. (YI, 19. srpnja 1894.)

Kako je neizrecivo dragocjeno zajedništvo s Kristom! Naša je prednost da uživamo u takvoj zajednici ako to budemo zatražili. (ST, 7. prosinca 1882.)

Tako ćete steći i vječnu sigurnost da imate Prijatelja vjernijeg od brata. (2T 271)

## 19. siječnja

### Promišljene navike donose dobro zdravlje

**“Al’ ja ću te iscijeliti, rane ti zaliječiti — riječ je Jahvina.”  
(Jeremija 30,17)**

Um se ne iscrpljuje niti slama tako često zbog marljivog rada ili napornog učenja, kao zbog jedenja neodgovarajuće hrane u neodgovarajuće vrijeme i nemarnog odnosa prema zakonima zdravlja. ... Neredovnost u jedenju i spavanju iscrpljuje umne snage. Apostol Pavao izjavljuje da onaj tko želi biti uspješan u postizanju visokog mjerila pobožnosti, mora biti umjeren u svemu. Jedenje, pijenje i odijevanje, sve to ima svoj neposredni utjecaj na naš duhovni napredak. (YI, 31. svibnja 1894.)

Zdravlje je blagoslov koji samo rijetki znaju cijeniti. ... Mnogi jedu u svako doba, ne obazirući se na zakone zdravlja. I tada tromost obuzima um. Kako ljudi mogu biti počašćeni božanskim prosvjetljenjem kada su tako nesmotreni u svojim navikama, tako nepažljivi prema svjetlu koje im je Bog dao na tom području. ... Život je sveti zalog koji nam samo Bog može omogućiti da ga zadržimo i koristimo Njemu na slavu. Onaj koji je uobličio predivnu strukturu našeg tijela posebno će se pobrinuti da ga održi ispravnim ako ljudi ne budu djelovali u suprotnosti s Njegovim namjerama. (RH, 20. lipnja 1912.)

Zdravlje, život i sreća posljedice su poslušnosti fizičkim zakonima koji upravljaju tijelom. Ako su naša volja i um u skladu s Božjom voljom i Njegovim putovima, ako djelujemo prema uputama našeg Stvoritelja, On će održati ljudski organizam u dobrom stanju i obnoviti naše moralne, umne i fizičke snage, kako bi preko nas mogao djelovati sebi na slavu. ... Ako surađujemo s Njim na ovom poslu, zdravlje, sreća, mir i korisnost bit će sigurne posljedice. (1BC 1118)

On nije umro za nas da bismo mi postali robovi loših navika, već da bismo postali Božji sinovi i kćeri koji Mu služe svim svojim snagama. (CG 399)

Dragi moji mladi prijatelji, napredujte korak po korak, sve dok sve vaše navike ne budu u skladu sa zakonima života i zdravlja. (YI, 24. rujna 1907.)

## 20. siječnja

### Božanska mudrost

***“Jer mudrost je vrednija od biserja, i nikakve se dragocjenosti ne mogu poređiti s njom.” (Izreke 8,11)***

Da Adam i Eva nikada nisu dodirnuli zabranjeno stablo, Gospodin bi im prenio znanje — ne znanje na kojem počiva prokletstvo grijeha — već znanje koje bi im donijelo vječnu radost. Jedino znanje koje su stekli svojom neposlušnošću bilo je poznavanje grijeha i njegovih posljedica. ...

Iz stoljeća u stoljeće, radoznalost je navodila ljude da traže drvo znanja, i često su, kao i Salomon u svojem istraživanju, misleći da beru najvažnije plodove, dolazili do zaključka da je sve čista ispraznost i muka duhu kad se uspoređi s naukom o pravoj svetosti koja im može otvoriti vrata Božjega grada. Ljudska ambicija je čeznula za znanjem koje bi im donijelo slavu, uzvišenje i nadmoć. Upravo je na tom području Sotona iskušavao Adama i Evu sve dok Božje naredbe nisu bile zaboravljene, i tako otpočelo njihovo obrazovanje pod upravom oca laži, obrazovanje koje im je trebalo donijeti znanje koje im je Bog uskratio. (1BC 1083)

31 Istinska je mudrost blago trajno kao vječnost. Mnogi takozvani svjetski mudraci mudri su samo po vlastitoj procjeni. Zadowoljni stjecanjem svjetske mudrosti, nikada ne ulaze u vrt Gospodnji da se upoznaju s blagom znanja sadržanim u Njegovoj svetoj Riječi. Misleći za sebe da su mudri, ostaju neznalice u pogledu mudrosti koju moraju steći svi koji žele baštiniti vječni život. ... Neobrazovan čovjek, ako poznaje Boga i Isusa Krista, ima trajniju mudrost od najučenijeg čovjeka koji prezire Božje upute. (3BC 1156)

Božanska mudrost treba biti svjetiljka vašoj nozi. ... Sve što se može izrešetati bit će izrešetano, ali ukorijenjeni i utemeljeni u istini, vi ćete ostati s onim što se ne može izrešetati. (YI, 2. veljače 1893.)



## 21. siječnja

### Proučavajmo Sveto pismo

***“Uistinu, sve što je nekoć napisano, napisano je nama za pouku, da strpljivošću i utjehom, koje daje Pismo, trajno imamo nadu.” (Rimljanima 15,4)***

Ova sveta Knjiga izdržala je napade Sotone, koji se ujedinio sa zlim ljudima da sve što je božanske naravi obavije oblacima i tamom. Ali Gospodin je sačuvala ovu svetu Knjigu svojom čudotvornom silom u njezinom sadašnjem obliku — nacrt ili vodič ljudskoj obitelji koji im pokazuje put prema Nebu. ... Ta Riječ ... je vodič i jamstvo stanovnicima palog svijeta pa ako je proučava i poštuje njezine upute, nijedna duša ne mora se izgubiti na putu. (*The Testimony of Jesus*, 11,13)

Nikada prije nije bilo tako važno da Kristovi sljedbenici proučavaju Bibliju kao što je to danas. Zavodnički utjecaji okružuju nas sa svih strana i zato je vrlo važno da se posavjetujemo s Isusom, svojim najboljim Prijateljem. ... David izjavljuje: “U srce pohranih riječ tvoju, da protiv tebe ne sagriješim.” (Psalam 119,11) Koliki su navedeni na grijeh zato što nisu u proučavanju Božje riječi s molitvom shvatili svu grešnost grijeha i saznali kako mu se odlučno mogu oduprijeti. Kad je na njih navalila kušnja, zatečeni su bez zaštite jer nisu poznavali neprijateljeve zamke. Živimo u opasnim vremenima, i dok se budemo približavali kraju povijesti Zemlje, neće biti sigurnosti za one koji ne budu upoznati s Božjom riječju. ... Sve što bi moglo biti izrešetano, bit će izrešetano. ... Božja djeca su stigla do najpresudnijeg dijela svojeg hodočašća, zato što se neprijateljeve mreže i zamke nalaze na sve strane. A ipak, pod Gospodnjim vodstvom, s onim što je jasno otkriveno u Njegovoj Riječi, možemo sigurno koračati ne spotičući se. ... Sa stranica Svetoga pisma obraća nam se glas s Neba. (YI, 18. svibnja 1893.)

Poslušnost Božjoj riječi naša je jedina sigurnost nasuprot zala koja odvlače svijet u propast. (CG 556)

## Koračajmo Njegovim putem

***“Gospodnji je put okrilje bezazlenu, a propast onima koji čine zlo.” (Izreke 10,29)***

Da smo od samog početka hodili po Božjim savjetima, još bi se mnoge tisuće obratile na sadašnju istinu. Međutim, mnogi su gradili neravne staze za svoje noge. Braćo moja, gradite prave putove, da hromi ne budu od njih odvraceni. Neka nitko ne ide neravnim putovima koje je već netko drugi napravio, jer na taj način ne samo što će sam otići stranputicom, već će tu iskrivljenu stazu učiniti prohodnijom za druge koji ga slijede. Odlučite da ćete, što se vas tiče, hoditi stazom poslušnosti. Uvjerite se da zasigurno stojite pod širokim zaklonom Svemogućega. Shvatite da se Gospodnje osobine moraju otkriti u vašem životu i da u vama mora biti ostvareno djelo oblikovanja karaktera po božanskom uzoru. Prepustite se vodstvu Onoga koji je Glava svima.

Mi obavljamo svoje djelo za sud. Budimo Isusovi učenici. Svakog trenutka potrebno nam je Njegovo vodstvo. Na svakom koraku trebamo se pitati: “Je li ovo Gospodnji put?” a ne: “Je li to put čovjeka koji stoji iznad mene?” Nas jedino treba zanimati hodimo li Gospodnjim putem.

Bog će poštovati i podupirati svaku vjernu, ozbiljnu dušu koja nastoji hoditi pred Njim u savršenstvu Kristove milosti. On nikada neće napustiti niti zaboraviti nijednu poniznu, uzdrhtalu dušu. Hoćemo li povjerovati da će On raditi na našim srcima? Da će nas, ako Mu to dopustimo, očistiti i posvetiti, da po Njegovom bogatom milosrđu budemo osposobljeni za Njegove suradnike? Možemo li na osnovi oštroumnog, svetog shvaćanja procijeniti snagu Njegovih obećanja, i biti na njima zahvalni, ne zbog toga što smo dostojni, nego zato što se živom vjerom oslanjamo na Kristovu pravednost? (MS 96, 1902.)

Nema ničeg tako velikog i silnog kao što je Božja ljubav prema onima koje On naziva svojom djecom. (RH, 15. ožujka 1906.)

### 23. siječnja

## Svi su privučeni uzdignutom Spasitelju

***“I ja, kad budem podignut sa zemlje, sve ću ljude privući k sebi.” (Ivan 12,32)***

Nikada prije znanje o Isusu nije bilo tako široko rasprostranjeno kao u trenutku kada je visio na križu. Bio je podignut sa zemlje da bi sve privukao k sebi. U srcima mnogih koji su promatrali prizor raspeća i čuli Kristove riječi, zasjat će svjetlo istine. S Ivanom oni bi objavili: “Evo Jaganjca Božjeg koji uzima grijeh svijeta!” (Ivan 1,29) Bilo je takvih koji se nisu smirili sve dok, istražujući Pisma i uspoređujući tekst s tekstom, nisu shvatili svrhu Kristovog poslanja. Uvidjeli su da je besplatni oprost osigurao Onaj čije je nježno milosrđe zagrlilo cijeli svijet. Čitali su proročanstva o Kristu i tako široka i potpuna obećanja koja su ukazivala na otvoren zdenac za Judu i Jeruzalem. (MS 1897.)

33

Kristova žrtva kao otkup za grijeh velika je istina oko koje se okupljaju sve ostale istine. Da bi se ispravno razumjela i ocijenila svaka istina u Božjoj riječi, od Postanka do Otkrivenja, mora se proučavati u svjetlu koje sjaji s golgotskog križa, a u vezi je s čudesnom, središnjom istinom Spasiteljevog otkupljenja. Oni koji proučavaju Otkupiteljevu čudesnu žrtvu, rastu u milosti i znanju.

Stavljam pred vas veliki, veličanstveni spomenik milosti i obnovljenja, spasenja i otkupljenja — Sina Božjeg uzdignutog na golgotskom križu. To treba biti tema svakog izlaganja. (MS 70, 1901.)

Isus poziva i privlači k sebi Svetim Duhom srca starih i mladih. ... Kada se propovijeda raspeti Krist, sila Evandolja vrši svoj utjecaj na vjernika. Umjesto da ostane mrtav u prijestupima i grijesima, on se budi. (YI, 19. siječnja 1893.)

Uzdižite Čovjeka s Golgote sve više i više; u uzdizanju Kristovog križa krije se sila. (CT 434)

## 24. siječnja

### Pomirenje Kristovom smrću

***“Jer ako smo izmireni s Bogom smrću njegova Sina dok smo još bili neprijatelji, mnogo ćemo se sigurnije, već izmireni, spasiti njegovim životom.” (Rimljanima 5,10)***

Križ je odjeven silom koju jezik ne može izraziti. Kristova žrtva za ljudski rod postiđuje naše skromne napore i metode da upoznamo i uzdignemo ljudski rod, da pomognemo grešnim muškarcima i ženama da pronađu Isusa.

34 Rad Božjih sinova i kćeri mora se po karakteru razlikovati od onoga što se dosad pokazivalo kod mnogih. Ako oni ljube Isusa, imat će i sveobuhvatnije zamisli o ljubavi koja je izražena prema palom čovjeku, koja je zahtijevala tako skupu žrtvu da bi se spasio ljudski rod. Naš Spasitelj traži suradnju svakog Adamovog sina i kćeri koji su postali sinovi i kćeri Božje. ... Naš Spasitelj izjavljuje da je s Neba donio vječni život kao svoj dar. Trebao je biti uzdignut na golgotski križ da bi sve ljude privukao k sebi. Kako ćemo se odnositi prema ovoj Kristovoj otkupljenoj baštini? Nježnost, uvažavanje, ljubaznost, suosjećanje i ljubav vrline su koje im moramo pokazati. Tek tada ćemo moći pomagati da bismo bili na blagoslov jedni drugima. U tom poslu naći ćemo nešto što je uzvišenije od običnog ljudskog bratstva. Imat ćemo uzvišeno društvo nebeskih anđela. Oni surađuju s nama u djelu prosvjećivanja svih, i malih i velikih.

Pošto se založio u zadivljujućem zadatku našeg spasenja, Krist je u savjetu sa svojim Ocem odlučio da neće izostaviti ništa, bez obzira na cijenu, da neće uskratiti ništa, koliko god bilo skupocjeno, čime bi mogao izbaviti jasnog grešnika. On bi cijelo Nebo uključio u ovo djelo spasenja i obnavljanja Božjeg moralnog lika u čovjeku. ... Biti Božje dijete znači biti jedno s Kristom u Bogu, pružiti svoje ruke u ozbiljnoj, samopožrtvovnoj ljubavi da bismo donijeli snagu i blagoslov dušama koje propadaju u svojim grijesima. (Letter 10, 1897.)

## 25. siječnja

### Pravi misionarski napor počinje u domu

***“Oboje bijahu pravedni pred Bogom, jer su živjeli bespri-  
jekorno prema svim zapovijedima i odredbama Gospod-  
njim.” (Luka 1,6)***

Uspostavljanjem odnosa s Kristom obnovljeni se čovjek vraća u svoju prvobitnu zajednicu s Bogom. ... Njegova je prva dužnost prema svojoj djeci i svojim najbližim rođacima. Ništa ga ne može opravdati ako zanemaruje ovaj unutarnji krug zbog šireg vanjskog kruga. U dan konačnog obračuna očevi i majke ... bit će upitani što su činili i govorili da bi osigurali spasenje dušama za koje su uzeli na sebe odgovornost da ih donesu na svijet. Jesu li zanemarili svoje jaganjce, ostavljajući da se stranci brinu o njima? ... Veliko dobro koje ste učinili za druge neće poništiti dug koji dugujete Bogu u skrbi za svoju djecu. Duhovna dobrobit vlastite obitelji dolazi na prvo mjesto. (GCB 2d Quarter, 1899.)

Majkama je povjerena najveća misija koja je ikada bila povjerena smrtnicima da pravilno poduče i oblikuju um svoje djece. (MS 29, 1886.)

Kad god preuzimate dužnosti koje su vam najbliže, Bog će vas blagosloviti i čuti vaše molitve. Ima toliko mnogo onih koji se bave vanjskim misionarskim radom, dok njihovi domovi ostaju lišeni takvih napora — i idu u propast zbog zanemarivanja. ... Prvi po važnosti misionarski rad je briga da ljubav, svjetlo i radost uđu u krug vlastitog doma. Nemojmo tražiti neki veliki posao na području umjerenosti ili propovijedanja Evanđelja dok prvo nismo izvršili svoju dužnost u domu. Svakog jutra trebali bismo se pitati: “Kakvo ljubazno djelo mogu učiniti danas? Koje nježne riječi mogu izgovoriti?” Ljubazne riječi u domu su kao blagoslovljeno sunčano svjetlo. Potrebne su mužu, potrebne su ženi, potrebne su djeci. ... Želja svakog srca trebala bi biti da ostvari što više Neba na Zemlji. (RH, 23. prosinca, 1884.)

Duša spašena u obiteljskom krugu ili u vašem susjedstvu, vašim strpljivim, napornim zalaganjem donijet će isto tako mnogo časti Kristovom imenu i sjat će isto tako blistavo u vašoj kruni kao da ste je pronašli u Kini ili Indiji. (ST, 10. studenoga 1881.)

35

## 26. siječnja

### Treba činiti dobro našim susjedima

***“Ne uskrati dobročinstva potrebitim, kad god to možeš učiniti.” (Izreke 3,27)***

Spasiteljevo srce je tako spremno i tako nas želi pozdraviti dobrodošlicom kao članove Božje obitelji da u prve riječi, koje trebamo upotrijebiti u svojem prilaženju Bogu, On stavlja osvjeđenje o našem božanskom srodstvu — “Oče naš”. ... Nazivajući Boga svojim Ocem, mi prepoznajemo svu Njegovu djecu kao svoju braću. Svi smo mi dio velike zajednice ljudskog roda, svi članovi jedne obitelji. Svojim molbama trebamo obuhvatiti naše susjede, kao i nas same. Nitko se pravilno ne moli ako blagoslov traži samo za sebe. (MB 154,155)

Povezani smo s Gospodinom najjačim vezama, a izrazi ljubavi našeg Oca trebali bi izazvati ljubav s najviše sinovskog poštovanja i najvatreniju zahvalnost. Božji zakoni imaju svoj temelj u najnepromjenjivijoj pravičnosti i tako su sročeni da unapređuju sreću onih koji ih drže.

U pouci o vjeri koju je Krist održao na Gori blagoslova, otkrivena su načela istinske vjere. Vjera dovodi čovjeka u osobnu zajednicu s Bogom, ali ta zajednica nije isključiva; zato što se načela Neba trebaju provoditi u život kako bi mogla pomoći čovječanstvu i biti mu na blagoslov. Pravo Božje dijete ljubiti će Boga cijelim svojim srcem, a svoje bližnje kao sebe. Ono će pokazivati iskreno zanimanje za druge ljude. Prava je vjera djelovanje milosti na srce, koja uzrokuje da život poteče u dobrim djelima, kao izvor koji se napaja iz živih dubokih tokova. Vjera se ne sastoji pretežno od razmišljanja i molitve. Kršćansko svjetlo se prikazuje dobrim djelima i tako postaje vidljiva njegovim bližnjima. Vjera se ne može odvojiti ni od poslovnog života. Ona mora prožimati i posvećivati sve veze i sve pothvate. Ako je čovjek doista povezan s Bogom i Nebom, duh koji prožima Nebo utjecat će na sve njegove riječi i djela. On će proslavljati Boga svim svojim djelima i navoditi druge da Ga poštuju. (RH, 18. rujna 1888.)

## Ujedinjeni s Božjom djecom

**“Dakako svi ste po vjeri sinovi Božji u Kristu Isusu.”  
(Galaćanima 3,26)**

Rijetko nalazimo dvije potpuno iste osobe. Među ljudskim bićima, kao i među stvarima u svijetu prirode, vlada raznolikost. Jedinstvo u raznolikosti među Božjom djecom — iskazivanje ljubavi i podnošenje usprkos razlikama u temperamentu — to je svjedočanstvo da je Bog poslao svojega Sina na svijet da spasi grešnike. (MS 99, 1902.)

Jedinstvo koje postoji između Krista i Njegovih učenika ne uništava bilo čiju osobnost. U umu, u namjeri, u karakteru, oni su jedno, ali ne i u osobnosti. Zajedništvom Božjeg Duha, pokoravajući se Božjem zakonu, čovjek postaje dionik božanske naravi. Krist dovodi svoje učenike u živu zajednicu sa sobom i sa svojim Ocem. Djelovanjem Svetoga Duha na ljudski um, čovjek postaje savršen u Kristu Isusu. Jedinstvo s Kristom uspostavlja žive veze jedinstva i među učenicima. To jedinstvo je za svijet najuvjerljiviji dokaz u prilog Kristovom veličanstvu i savršenstvu kao i Njegove sile koja uklanja grijeh. (MS 111, 1903.)

Sile tame imaju malo izgleda u borbi protiv vjernika koji se međusobno ljube onako kao što je Krist ljubio njih, koji ne šire otuđenost i razdor, koji se drže zajedno, koji su ljubazni, uslužni i nježnog srca, koji njeguju vjeru koja očituje svoju snagu ljubavlju i čisti dušu. Moramo imati Kristovog Duha ili nismo Njegovi. (MS 103, 1902.)

U jedinstvu je snaga; u neslozi je slabost. (*Letter* 31, 1892.)

Što je uža naša zajednica s Kristom, to će uža biti i naša međusobna zajednica. Nesloga i neprijateljstvo, sebičnost i uobraženost bore se za prevlast. To su rodovi podijeljenog srca, podložni nagovorima neprijatelja duša. Sotona likuje kada može posijati sjeme razdora. (MS 146, 1902.)

U slozi je život, sila koja se ne može dobiti ni na koji drugi način. (MS 96, 1902.)

## 28. siječnja

### Radosni u Gospodinu

***“Bilo mu mило pjevanje moje! Ja ću se radovati u Jahvi.”***  
***(Psalam 104,34)***

37 Opustite se potpuno u Kristovom naručju. Razmišljajte o Njegovoj velikoj ljubavi i dok budete sagledavali Njegovo samoodricanje, Njegovu beskonačnu žrtvu koju je podnio za nas da bismo povjerovali u Njega, vaše će se srce ispuniti svetom radošću, smirenim spokojstvom i neopisivom ljubavlju. Dok govorimo o Isusu, dok Ga prizivamo u molitvi, ojačat će naše uvjerenje da je On naš osobni Spasitelj pun ljubavi i Njegov će nam karakter postajati sve privlačniji. ... Možemo uživati u bogatstvu ljubavi i, budući da u potpunosti vjerujemo da smo Njegovi posvajanjem, možemo doživjeti ugođaj Neba. Čekajte na Gospodina u vjeri. Gospodin privlači dušu u molitvi i daje nam da osjetimo Njegovu dragocjenu ljubav. Imamo Njegovu blizinu, i možemo održavati slatko i prisno zajedništvo s Njim. Primamo duboke dojmove o Njegovoj nježnosti i suosjećanju i naša se srca slamaju i tope udublivanjem u tu ljubav koja nam je darovana. Stvarno osjećamo trajnu Kristovu prisutnost u duši. ... Naš mir je kao rijeka, val za valom slave zapljuskuje naše srce i mi stvarno “večeraemo s Isusom i On s nama”. Stječemo stvarni osjećaj Božje ljubavi i odmaramo se u njoj. Nijedan jezik ne može je opisati, ona je iznad svakog znanja. Mi smo jedno s Kristom i naš je život sakriven s Kristom u Bogu. Imamo sigurnost da ćemo se i mi proslaviti kada se pojavi On — naš život. S čvrstim povjerenjem možemo Boga nazivati svojim Ocem. Bilo da živimo ili umiremo, Gospodnji smo. Njegov Duh čini nas sličnim Isusu Kristu u naravi i karakteru i mi predstavljamo Krista drugima. Kada Krist prebiva u duši, ta činjenica se ne može sakriti jer je On kao izvor vode koja teče u vječni život. To što sada svojim karakterom, riječima i vladanjem predstavljamo Kristov lik, proizvodi kod drugih duboku, trajnu i sve veću ljubav prema Isusu i mi svima obznanjujemo ... da smo se usuglasili s likom Isusa Krista. (*Letter 52, 1894.*)



## 29. siječnja

### Ispunjavajte um božanskim istinama

***“Tim nas je obdario skupocjenim i najvećim obećanim dobrima, da po njima, umaknuvši pokvarenosti koja je zbog opake požude u svijetu, postanete dionici božanske naravi.” (2. Petrova 1,4)***

Dužnost je svakog Božjeg djeteta da svoj um ispunjava božanskim istinama, i što to više čini, imat će sve više snage i bistrine uma da shvati Božje dubine. Postajat će sve ozbiljniji i jači dok se načela istine budu prenosila u njegov svakidašnji život.

Duhovni život donosi blagoslov čovječanstvu. Onaj tko je u skladu s Bogom, stalno će za snagu ovisiti o Njemu. “Dakle: budite savršeni kao što je savršen Otac vaš nebeski!” Naš životni posao trebao bi biti stalno napredovanje prema savršenstvu kršćanskog karaktera, neprestana težnja za usklađivanjem s Božjom voljom. Napori koje smo počeli ulagati ovdje, nastavit će se i u vječnosti. Napredak koji smo ostvarili ovdje ostat će i kada uđemo u vječni život.

Oni koji imaju dio u Kristovoj krotkosti, neporočnosti i ljubavi, bit će radosni u Bogu i širit će svjetlo i radost na sve oko sebe. Pomisao da je Krist umro da bismo mi dobili dar vječnog života, dovoljna je da u našim srcima potakne najiskreniju vatrenu zahvalnost i s naših usana najoduševljenije proslavljanje. Božja obećanja su bogata, puna i besplatna. Tko god se hoće, u Kristovoj sili, pokoriti njihovim uvjetima, ima pravo da ta obećanja postanu potpuno njegova sa svim njihovim bogatim blagoslovima. I tako obilato opskrbljen blagom iz Božje riznice, on na životnom putu može živjeti “dostojno Gospodina”, biti Mu “ugodan u svemu” (Kološanima 1,10), svojim pobožnim primjerom može biti na blagoslov ljudima oko sebe i na čast svojem Stvoritelju. I dok naš Spasitelj štiti svoje sljedbenike od samopouzdanja podsjećanjem: “Jer bez mene ne možete ništa učiniti”, zajedno s njim udružuje i milostivo ohrabrenje: “Tko ostaje u meni ... rodi mnogo roda.” (Ivan 15,5) (RH, 20. rujna 1881.)

### 30. siječnja

#### **Budite kao drvo zasadeno kraj potoka**

***“On je k'o stablo zasadeno pokraj voda tekućica što u svoje vrijeme plod donosi; lišće mu nikad ne vene, sve što radi dobrim urodi.” (Psalam 1,3)***

Opasnosti vrebaju na svakom putu i onaj tko pobijedi moći će pjevati pobjedničku pjesmu u Božjem gradu. Neki imaju pre-naglašene crte karaktera koje će stalno morati obuzdavati. Ako se budu držale pod kontrolom Božjeg Duha, ove osobine mogu biti na blagoslov, ali ako ne budu, pokazat će se kao prokletstvo. Ako one koji sada jašu na valu popularnosti ne uhvati vrtoglavica, bit će to čudo Božje milosti. Ako se oslone na svoju mudrost, kao što su učinili mnogi u takvoj situaciji, njihova će se mudrost pokazati kao ludost. Ali ako se predaju nesebičnom radu za Boga, nikada ne skrećući od načela, Gospodin će ih obuhvatiti svojom vječnom rukom i dokazati im da je njihov moćni Pomoćnik. ...

Ovo je opasno doba za svakog čovjeka koji ima talente dostojne za rad za Boga zato što Sotona takvim ljudima stalno nameće svoje kušnje, uvijek se trudeći da ih ispuni ponosom i ambicioznošću. Ako je Bog ipak koristio takve ljude, često se događalo da su postajali neovisni i samodovoljni smatrajući da mogu stajati sami. ...

Molitva i napor, napor i molitva bit će osnovne aktivnosti vašeg života. Morate se moliti kao da uspješnost i hvala potpuno pripadaju Bogu, a raditi kao da sve dužnosti pripadaju vama. Ako želite snagu, možete je dobiti; ona čeka da je uzmete. Samo vjerujte u Boga, oslonite se na Njegovu riječ, djelujte u skladu s vjerom i blagoslovi će doći. ... Bog prihvaća one koji imaju ponizno, skrušeno srce puno povjerenja i čuje njihove molitve, a kada im On pomaže, sve prepreke će biti prevladane. ... Nebeski blagoslov, primljen u svakidašnjoj molitvi, bit će kao kruh života duši i povećat će moralne i duhovne snage, kao drvo usađeno kraj potoka. (4T 538,539)

39

### 31. siječnja

#### Baštinit ćemo sve

***“Pobjednik će baštiniti ovo: ‘Ja ću mu biti Bog, a on će mi biti sin (kći)’.” (Otkrivenje 21,7)***

Da bismo mogli baštiniti sve, moramo se oduprijeti grijehu i pobijediti ga. (*Velika borba*, str. 426)

Ako održimo Gospodnje zapovijedi, imat ćemo Njegovu radost. Ako smo stvarno postali nebeski državljani i imamo pravo na besmrtnu baštinu, na vječno blago, tada imamo i tu vjeru koja se očituje ljubavlju i čisti dušu. ... Članovi smo nebeske obitelji, djeca nebeskog Kralja, baštinici Božji i subaštinici Kristovi. Prilikom Njegovog dolaska dobit ćemo vijenac života koji neće uvenuti. (YI, 25. kolovoza 1898.)

Vladar Neba želi da posjedujete i uživete u svemu što može oplemeniti, proširiti i uzdići vaše biće i osposobiti vas da živite s Njim zauvijek, da vaše postojanje po trajanju bude jednako Božjem životu. Kakve li nam sve izgledе otvara život koji će doći! Kakve sve privlačnosti ima! Kako je široka, duboka i neizmјerna ljubav Božja izražena prema čovjeku! (3T 458)

Bezgranične su prednosti podarene Božjoj djeci da budu povezana s Isusom Kristom, kojega u svemirskim prostranstvima i svjetovima koji nisu pali obožava svako srce i kome hvalu pjeva svaki jezik, da budu djeca Božja, da nose Njegovo ime, da postanu članovi kraljevske obitelji, da budu svrstana pod zastavu kneza Emanuela, Kralja nad kraljevima i Gospodara nad gospodarima. (YI, 20. listopada 1886.)

Božji Sin je baštinik svega, i vlast i slava kraljevstava ovoga svijeta obećane su Njemu. ... Kao što je Krist bio na svijetu, tako su i Njegovi sljedbenici. Oni su sinovi Božji i subaštinici Kristovi i kraljevstvo i vlast pripadaju njima. (1T 286,287)

Za život poslušnosti On će vam umjesto ovoga svijeta dati kraljevstvo nad cijelim Nebom. On će vam dati neprolaznu slavu i život trajan kao vječnost. (2T 44)

## VELJAČA

---

### MOJ ŽIVOT DANAS

40 1. veljače

#### Daj Mu svoje srce

***“Daj mi, sine moj, srce svoje, i neka oči tvoje raduju putovi moji.” (Izreke 23,26)***

Gospodin kaže svakome od vas: “Daj mi, sine moj, srce svoje.” On vidi vaše nemire. On zna da vam je duša oboljela grijehom i želi vam reći: “Oprošteni su ti grijesi.” Veliki Liječnik ima lijek za svaku bolest. On razumije vaš slučaj. Kakve god bile vaše pogreške, On zna kako se s njima treba nositi. Zar se nećete povjeriti Njemu? (YI, 13. veljače 1902.)

Božji blagoslov počivat će na svakoj duši koja se potpuno posvetila Njemu. Ako potražimo Boga svim svojim srcem, naći ćemo Ga. Bog je ozbiljan i On želi u nama napraviti temeljit posao za vječnost. On je izlio cijelo Nebo u jednom Daru i ne postoji nijedan razlog zbog kojeg bi trebalo sumnjati u Njegovu ljubav. Gledajte na Golgotu. ...

Bog od vas traži da Mu predate svoje srce. Svoje snage, svoje talente, svoje osjećaje, sve trebate predati Njemu, da On djeluje u vama da hoćete i da učinite kao što Mu je ugodno i da vas osposobi za vječni život. (RH, 5. svibnja 1891.)

Kad u srcu bude boravio Krist, duša će biti tako ispunjena Njegovom ljubavlju i tako radosna u zajednici s Njime da će prionuti uz Njega; i gledajući Njega, zaboravit će sebe. Ljubav prema Kristu bit će izvor djelovanja. Oni koji osjećaju silu Božje ljubavi, ne pitaju kako bi sa što manje truda zadovoljili Božje zahtjeve. Ne traže najniža mjerila, već im je cilj da budu u savršenom skladu s voljom svojega Otkupitelja. S iskrenom čežnjom oni žrtvuju sve i pokazuju zanimanje primjereno vrijednosti cilja za kojim teže. (*Put Kristu*, str. 45; izdanje 2005.)

Duh koji Bog želi pokoran je i poučljiv. Ono što molitvi daje izvrsnost jest činjenica da je izrečena iz poslušnog srca koje voli. (TM, str. 419)

## 2. veljače

### Molite se ujutro

***“Jahve, zorom glas mi već čuješ, zorom ti već lijem molitve u nadi čekajuć’.” (Psalam 5,4)***

Prvi uzdah duše ujutro trebao bi biti uzdah za prisutnošću Isusa Krista. “Jer bez mene”, kaže On, “ne možete ništa učiniti” (Ivan 15,5). To je Isus koji nam je potreban; Njegovo svjetlo, Njegov život, Njegov duh moraju stalno biti naši. On nam je potreban svaki sat. Ujutro se trebamo moliti da Sunce Pravde zasja u odajama našeg uma i srca i učini da cijeli budemo svjetlo u Gospodinu kao što Sunce obasjava zemlju i ispunjava svijet svjetlom. Ni jednog jedinog trenutka mi ne možemo činiti ništa bez Njegove prisutnosti. Neprijatelj zna kada nešto poduzimamo bez našega Gospodina i odmah je tu, spreman da ispuni naše umove svojim zlim prijedlozima kako bismo bili “zavedeni zabludom zločinaca (i) izgubili svoj čvrsti stav” (2. Petrova 3,17), ali je Gospodnja želja da se iz trenutka u trenutak držimo Njega i da na taj način budemo potpuni u Njemu. ...

Božja je namjera da svatko od nas bude savršen u Njemu, kako bismo mogli svijetu predstavljati savršenstvo Njegovog karaktera. On želi da budemo bez grijeha, da ne bismo razočarali Nebo, da ne bismo ražalostili našeg božanskog Otkupitelja. On ne želi da ispovijedamo kršćanstvo a da ne iskoristimo tu milost koja nas može učiniti savršenima da ne oskudijevamo ni u čemu. (BE, 15. siječnja 1892.)

Molitva udružena s vjerom učinit će ono što ne može postići nijedna sila na Zemlji. Rijetko se događa da se dva puta nađemo u situaciji koja je identična u svakome pogledu. Pred nama su uvijek novi događaji i nove kušnje kroz koje trebamo proći, kod kojih prethodna iskustva ne mogu biti dostatno dobar vodič. Mi trebamo imati stalnu svjetlost od Božjeg prijestolja. Krist stalno šalje poruke onima koji očekuju i koji slušaju njegov glas. (*Put u bolji život*, str. 327)

Dio je Božjeg plana da nam usliša, kao odgovor na molitvu vjere, ono što nam ne bi podario da Ga to nismo zamolili. (*Velika borba*, str. 415; izdanje 2010.)

### 3. veljače

## Biblija rađa novi život

***“Jer ste ponovo rođeni, ne iz raspadljiva, nego iz neraspadljiva sjemena: riječju živoga i vječnog Boga.” (1. Petrova 1,23)***

U Bibliji je otkrivena Božja volja. Istine Božje riječi su izjave Svevišnjega. Onaj tko učini ove istine dijelom svojeg života, postaje u svakom smislu novo stvorenje. Njemu se ne daju nove umne sposobnosti, već je uklonjena tama koja je zbog neznanja i grijeha prekrivala razumijevanje. Riječi “i ja ću im dati novo srce”, znače “nov ću duh udahnuti u njih” (Ezekiel 11,19). Promjenu srca uvijek prati jasno shvaćanje kršćanskih dužnosti i jasno razumijevanje istine. Onaj tko se obratio Pismu s molitvom, steći će jasno razumijevanje i prosuđivanje, kao da je u obraćanju Bogu dostigao višu razinu inteligencije.

42 Biblija sadrži načela koja leže u temeljima svake prave veličine, svakog pravog napretka, bilo za pojedinca ili za čitav narod. Narod koji omogućuje povoljno ozračje širenju Pisma, otvara put razvijanju i širenju umova ljudi. Čitanje Pisma čini da svjetlo zasja u mraku. Dok se istražuje Božja riječ, pronalaze se životodavne istine. U životu onih koji paze na njezin nauk, bit će životnih strujanja sreće koja će blagoslivljati sve s kojima dolaze u dodir. (RH, 18. prosinca 1913.)

Tisuće su zahvaćale vodu iz ovih izvora života, a zalihe se ne smanjuju. Tisuće su postavile Gospodina pred sebe i gledanjem bile promijenjene u to isto obličje. Njihovo srce gori u njima dok govore o Njegovom karakteru, dok objavljuju što je Krist njima i što su oni Kristu. ... Još nove tisuće mogu se uključiti u istraživanje tajni spasenja. ... Svako svježe istraživanje otkrit će nešto dublje i zanimljivije od onoga što je već otkriveno. (Signs, 18. travnja 1906.)

#### 4. veljače

### Duh proslavlja Krista u meni

***“On će mene proslaviti, jer će uzeti od onog što je moje i to objaviti vama.” (Ivan 16,14)***

Ovim riječima Krist najavljuje djelo Svetoga Duha. Duh proslavlja Krista tako što Ga čini predmetom najuzvišenijeg poštovanja i Spasitelj postaje uživanje, radost ljudskog bića u čijem je srcu obavljen ovaj preobražaj. ...

Pokajanje pred Bogom i vjera u Isusa Krista donosi plodove obnavljajuće sile milosti Duha. Pokajanje je proces kojim duša želi odsjajivati Kristov lik svijetu. (*Letter 155, 1902.*)

Krist im daje dah svoga duha, život svoga života. Sveti Duh daje svoje najbolje snage da rade u srcu i umu. Božja milost proširuje i umnaža njihove sposobnosti i sve savršenstvo božanske prirode pridružuje im se u djelu spašavanja ljudskih bića. Suradnjom s Kristom savršeni su u Njemu i osposobljeni da u svojoj ljudskoj slabosti čine djela Svemogućega. (*Isusov život, str. 685*)

Životno djelo kršćanina treba se sastojati u tome da se obuče u Krista i da postigne veće savršenstvo Kristovog lika. Božji sinovi i kćeri trebaju napredovati u sličnosti s Kristom, našim Uzorom. Svakoga dana trebaju gledati Njegovu slavu i razmišljati o Njegovoj neusporedivoj izvrsnosti. (*TM, str. 122*)

O, da, vama je potrebno krštenje Svetim Duhom da možete biti prožeti Božjim Duhom! Tada ćete iz dana u dan postajati sve sličniji Kristovom liku, i u svakom djelu vašeg života pitanje će biti: “Hoće li to proslaviti mojega Gospodara?” Strpljivim nastojanjem u činjenju dobra tražit ćete Njegovu slavu i čast i primit ćete dar besmrtnosti. (*RH, 10. svibnja 1892.*)

43

## 5. veljače

### **Cijela će Zemlja biti osvijetljena**

***“Poslije toga opazih nekoga drugog anđela gdje silazi s neba. Imao je veliku moć, i zemlja se rasvijetli od njegova sjaja.” (Otkrivenje 18,1)***

Kraj svih stvari je na dohvat ruke. Bog djeluje na svaki um koji je otvoren za primanje dojmova Njegovog Svetoga Duha. On šalje vjesnike da upute upozorenje na svakom mjestu. Bog iskušava privrženost svojih crkava i njihovu spremnost da pokažu poslušnost vodstvu Duha. Znanje će se povećavati. Nebeski poslanici trebaju biti viđeni kako žure tamo-amo, tražeći na svaki mogući način da upozore ljude na nadolazeće sudove i objave Radosnu vijest o spasenju preko našega Gospodina Isusa Krista. Mjerilo pravednosti treba biti uzdignuto. Božji Duh djeluje na srca ljudi, a oni koji odgovore na Njegov utjecaj, postat će svjetlo svijetu. Oni se svuda mogu vidjeti kako prenose drugima svjetlo koje su primili kao što su to činili po silasku Svetoga Duha na blagdan Pedesetnice. I kad su dopustili da njihovo svjetlo zasja, primali su sve više i više sile Duha. Zemlja se zasvijetlila od Božje slave. (RH, 16. srpnja 1895.)

Vidjela sam da će ova vijest završiti djelo sa silom i snagom koja će daleko nadmašiti ponoći poklik. Božji sluge, naoružani silom odozgo i ozarenih lica koja svijetle svetom odanošću, izišli su da objave vijest s Neba. (*Rani spisi*, str. 225)

Mnogi su hvalili Boga. Bolesni su bili izliječeni; činjena su druga čuda. Viđen je duh posredovanja, upravo onakav kakav je bio izražen uoči velikog blagdana Pedesetnice. Stotine i tisuće su videne u posjetu obiteljima i kako pred njima otvaraju Božju riječ. Srca su bila osvjedočena silom Svetoga Duha i duh pravog obraćenja bio je očigledan. Na svakoj strani vrata su bila širom otvorena za objavljivanje istine. Činilo se da je svijet obasjan nebeskim utjecajem. (9T, 126)



### Ne žrtvovati načela zbog mira

***“Ostavljam vam mir; mir, i to svoj, dajem vam. Ja vam ga ne dajem kakav svijet daje. Neka se ne uznemiruje i ne plaši vaše srce!” (Ivan 14,27)***

Uvijek su na Zemlji postojale i postojat će do kraja vremena dvije skupine ljudi — oni koji vjeruju u Isusa i oni koji Ga odbacuju. Grešnici, koliko god zli, opaki i pokvareni, vjerom u Njega bit će očišćeni i oslobođeni obnavljajućim djelom Njegove riječi. ... Oni koji odbacuju Krista i odbijaju istinu, bit će ispunjeni gorčinom protiv onih koji prihvaćaju Isusa kao osobnog Spasitelja. A oni koji primaju Krista, omekšani su i pokoreni pokazivanjem Njegove ljubavi i Njegovog poniženja, patnji i smrti u njihovo ime. ...

Mir koji je Krist dao svojim učenicima, i za koji se molimo, rođen je od istine, mir koji se ne smije ugasiti zbog podjela. Bez njega se mogu javiti ratovi i borbe, ljubomora, zavist, mržnja, sukobi; ali Kristov mir nije ono što svijet daje ili uzima. On se održao usred progona uhoda i najokrutnijeg protivljenja svojih neprijatelja. ... Krist nije ni za trenutak kupovao mir izdajom svetog povjerenja. Mir se ne može ostvariti pogađanjem oko načela. ... Bila bi ozbiljna pogreška onih koji pripadaju sinovima Božjim da pokušaju premostiti provaliju koja razdvaja sinove svjetla od sinova tame odustajanjem od načela, sklapajući dogovore na račun istine. To bi značilo da se odriču Kristovog mira da bi sklopili mir sa svijetom ili da bi se pobratimili s njim. Žrtva je preskupa da bi je Božji sinovi prinijeli samo zato da sklope mir sa svijetom na račun odustajanja od načela istine. ... Neka onda Kristovi sljedbenici u svojim umovima čvrsto odluče da nikada neće dovesti u pitanje istinu, da nikada neće ni za jotu popustiti u načelima u korist svijeta. Neka se drže Kristovog mira. (RH, 24. srpnja 1894.)

## 7. veljače

### Ljubiti kao što je Krist ljubio

***“Ako imadnete ljubavi jedan prema drugome, po tom će svi upoznati da ste moji učenici.” (Ivan 13,35)***

45 Ako želimo biti istinsko svjetlo svijetu, moramo pokazivati suosjećajni Kristov duh ljubavi. Voljeti kao što je Krist volio znači da moramo vježbati samokontrolu. To znači da moramo pokazati nesebičnost u svakom trenutku i na svakom mjestu. To znači da moramo širiti oko sebe ljubazne riječi i blage poglede. Oni davatelja ne koštaju ništa, ali ostavljaju iza sebe dragocjeni miris. Njihov utjecaj na dobro ne može se procijeniti. Ne samo za primatelja nego i za davatelja oni su blagoslov, jer obje strane reagiraju na njega. Prava ljubav je dragocjeno obilježje nebeskog podrijetla, koje povećava svoju mirisnost ovisno o tome koliko je širimo prema drugima. ...

Bog želi da Njegova djeca imaju na umu da u cilju Njegovog proslavljanja moraju darovati svoju naklonost onima kojima je najpotrebnija. Ne bi trebalo biti zanemareno nijedno ljudsko biće s kojim dolazimo u dodir. Sebičnost u pogledu, riječi ili djelu ne bismo smjeli izražavati prema ljudima oko nas, bez obzira na njihov položaj, bilo da su visoki ili niski, bogati ili siromašni. Ljubav koja izgovara lijepe riječi samo nekolicini, dok se prema ostalima ponaša hladno i ravnodušno, nije ljubav nego sebičnost. Takvo ponašanje neće ni na koji način djelovati na dobro duše ili na slavu Bogu. Mi ne smijemo ograničavati svoju ljubav samo na jednu ili dvije osobe.

Oni koji sakupljaju sjajne zrake sunca Kristove pravednosti i ne propuštaju ih u život drugih, uskoro će izgubiti slatke, svijetle zrake nebeske milosti, sebično rezervirane za nekolicinu. ... Ne smijemo sebi dopustiti da okupimo nekoliko odabranih, ništa ne pružajući onima kojima je pomoć najpotrebnija. Naša ljubav ne smije biti zapečaćena samo za nekoliko posebnih osoba. Razbijte bočicu i miris će ispuniti kuću. (*Signs*, 7. listopada 1906.)

## 8. veljače

### Pjevat ću Gospodinu

***“Pravo me štuje onaj koji prinosi žrtvu zahvalnu: i onomu koji hodi stazama pravim — njemu ću pokazati spasenje svoje.” (Psalam 50,23)***

Dodite Isusu baš takvi kakvi ste, grešni, slabi i u potrebi i On će vam dati vodu života! Vama je potrebna vjera koja prodire i kroz paklene sjenke koje Sotona širi po vašem putu. On žurno izmišlja zadovoljstva i modu kojima će tako obuzeti ljudski um da neće biti u stanju odvojiti ni trenutak za razmišljanje. Učite svoju djecu da slave Boga, a ne da ugađaju sebi. Ona su i Njegova djeca — Njegova su stvaranjem i otkupljenjem. Naučite ih da izbjegavaju zabave i nerazumnosti ovog izopačenog vremena. Držite njihov um čistim i neokaljanim u Božjim očima. ... Hvalite Boga. Neka vaši razgovori, vaša glazba i vaše pjesme proslavljaju Onoga koji je toliko mnogo učinio za nas. Slavite Boga ovdje, pa ćete biti osposobljeni pridružiti se nebeskom zboru kada uđete u Božji grad. Onda ćete moći položiti svoje blistave krune kraj Isusovih nogu, uzeti svoje zlatne harfe i cijelo Nebo ispuniti melodijom hvale. Mi ćemo Ga slaviti besmrtnim jezikom. (MS 16, 1895.)

46

Dok nas naš Otkupitelj vodi prema pragu vječnosti, obasjanom Božjom slavom, mi možemo čuti riječi hvale i zahvaljivanja nebeskog zbora oko prijestolja; i kada se odjek anđeoske pjesme bude čuo u našim zemaljskim domovima, srca će biti privučena nebeskim pjevačima. Zajednica s Nebom počinje na Zemlji. Mi ovdje učimo osnovnu melodiju nebeskog slavljenja. (*Odgov*, str. 152)

Hvalite Gospodina, razgovarajte o Njegovoj dobroti, govorite o Njegovoj moći. Uljepšajte ozračje koje okružuje vašu dušu. ... Hvalite srcem, dušom i svojim glasom, hvalite Onoga koji donosi zdravlje vašem cjelokupnom izgledu, svojega Spasitelja i Boga! (YI, 27. prosinca 1900.)

## 9. veljače

### Rast u milosti počinje u domu

**“Jahve, Bog, sunce je i štit: on daje milost i slavu. Ne uskraćuje Jahve dobara onima koji idu u nedužnosti.”  
(Psalam 84,12)**

Ima mnogo onih koji ne rastu u milosti zato što ne njeguju vjeru u domu.

Članovi obitelji trebaju pokazati da trajno raspolažu silom koju primaju od Krista. Oni trebaju usavršavati svaku naviku i običaj, pokazujući tako da neprestano pred očima imaju spoznaju što znači biti kršćanin. (MS 140, 1897.)

Oni koji su kršćani u domu, bit će kršćani i u crkvi i u svijetu. (Signs, 17. veljače 1904.)

Božanska dobrotu može uzrasti jedino u srcu koje se ustrajno priprema za dragocjeno sjeme istine. Trnje grijeha može rasti na svakom tlu; njemu nije potrebna njega; ali božanska dobrotu mora se brižljivo gajiti. Čičak i trnje uvijek su gotovi da prokljaju; i zato se djelo čišćenja mora stalno obavljati. (Isusove uspo-  
redbe, str. 25,26)

Ono što karakter čini privlačnim u domu isto je ono što će ga učiniti privlačnim i u nebeskim stanovima. Ako ste pozvani da ... budete svjetlo svijetu, onda vaše svjetlo treba blistati u vašem domu. Tu trebate pokazivati kršćanske vrline, trebate biti dostojni ljubavi, strpljivi, ljubazni, ali čvrsti. ... Neprestano trebate težiti višoj kulturi uma i duše. ... I kao ponizno Božje dijete koje uči u Kristovoj školi, stalno usavršavajte svoje sposobnosti da biste obavili najsavršenije, najtemeljnije djelo u domu, svojim primjerom kao i svojim riječima. ... Neka svjetlo nebeske milosti obasja vaš karakter tako da postane svjetlo u vašem domu. (RH, 15. rujna 1891.)

47 Mjera vašeg kršćanstva određuje se karakterom života u vašem domu. Kristova milost osposobljava čovjeka koji je primi da od doma stvori sretno mjesto, puno mira i spokoja. (Signs, 14. listopada 1892.)

## 10. veljače

### Bog umnožava moje darove

***“Tada mu reče gospodar: ‘Dobro, valjani i vjerni slugo! Bio si vjeran nad malim, zato ću te nad velikim postaviti: Uđi u veselje gospodara svoga!’” (Matej 25,21)***

Bog nam je dao talente koje trebamo upotrijebiti za Njega. Jednome je dao pet talenata, drugome dva, a trećem jedan. Neka onaj koji je dobio samo jedan talenat ni ne pomisli sakriti ga od Boga. Gospodin zna gdje je sakriven. On zna da Mu taj talenat ništa ne donosi. Kada dođe, upitat će svoje sluge: Što si učinio s talentima koje sam ti povjerio? Kada onaj koji je primio pet i onaj koji je dobio dva odgovore da su trgovanjem udvostručili svoje talente, On će im reći: “Dobro, valjani i vjerni slugo! Bio si vjeran nad malim, zato ću te nad velikim postaviti: Uđi u veselje gospodara svoga!” To isto reći će i onome koji je upotrijebio jedan povjereni talenat. ...

Onome koji ima samo jedan talenat ja bih rekla: Znaš li da taj jedan talenat, kada se pravilno upotrijebi i iskoristi, može donijeti Gospodinu i stotinu talenata? Kako? — pitaš ti. Upotrijebi svoj dar u obraćenju samo jednog ljudskog ma, koji vidi što je Bog učinio za njega, i što on može biti Gospodinu. Učini da se stavi na Gospodnju stranu i kada bude širio svoje svjetlo na druge, postat će sredstvo preko kojeg će se mnoge duše obratiti Spasitelju. Pravilnom upotrebom jednog talenta duše mogu prihvatiti istinu. Riječi: “Dobro, slugo dobri i vjerni!” nisu upućene samo onom koji ima najveći dar, već svakom tko je iskreno i vjerno stavio svoj dar na raspolaganje svojem Učitelju.

U našem svijetu treba obaviti veliko djelo i mi smo odgovorni za svaku zraku svjetla koja se spustila na našu stazu. Podijeli to svjetlo i dobit ćeš više svjetla za dijeljenje. Veliki blagoslov izliti će se na one koji se pravilno služe svojim talentima. (GCB, 23. travnja 1901.)

## Sačuvajte hram svojega tijela

***“Ne znate li da ste hram Božji i da Duh Božji prebiva u vama?” (1. Korinćanima 3,16)***

Bog vam je dao boravište, vaše tijelo, da se o njemu brinete i da ga sačuvate u najboljem stanju za Njegovu službu i Njegovu slavu, i Duh Božji živi u vama. ... “Ne znate li da ste hram Božji i da Duh Božji prebiva u vama?” (CH 622)

Zdravlje je blagoslov čiju vrijednost istinski cijeni samo mali broj ljudi. ... Život je sveti zalog i samo nas Bog može osposobiti da ga čuvamo i upotrebljavamo Njemu na slavu. Međutim, Onaj isti koji je oblikovao izuzetnu strukturu tijela, posebno će se pobrinuti da je održi u dobrom stanju ako ljudi ne budu djelovali suprotno Njegovim naporima. On će nam pomoći da usavršimo i upotrijebimo, u skladu s voljom Darodavca, svaki talent koji nam je povjerio. (RH, 20. lipnja 1912.)

Mladost je vrijeme za oblikovanje dobrih i ispravljanje loših navika koje smo već stekli, za razvijanje i zadržavanje sposobnosti vladanja sobom, za stvaranje planova i za prilagođavanje potrebi da sva životna djela usklađujemo s Božjom voljom. (PHJ, kolovoz 1890.)

Posvećeni hram tijela mora biti sačuvan u stanju nepokvarenosti i nezagađenosti, tako da Božji Sveti Duh može prebivati u njemu. Mi vjerno moramo čuvati Gospodnju imovinu, jer svaka zloupotreba naših snaga skraćuje vrijeme u kojem naš život može biti upotrijebljen na slavu Bogu. Imajte na umu da Bogu trebamo posvetiti sve — dušu, tijelo i duh. Sve je to Njegovo vlasništvo koje je otkupio, pa ga treba razumno upotrebljavati, s ciljem da se sačuva dar života. Kada se pravilno služimo svojim snagama, jer ih potpuno posvećujemo korisnoj upotrebi, održavamo zdravlje svakog dijela tijela i čuvamo svaki organ tako da um, tetive i mišići djeluju skladno kako bismo mogli obaviti najdragocjeniju službu za Boga. (YI, 7. kolovoza 1898.)

Kada učinimo sve što možemo da sačuvamo zdravlje, možemo očekivati da će slijediti blagoslovljeni rezultati i tada se možemo moliti Bogu u vjeri da blagoslovi naše napore u čuvanju zdravlja. (CH 59)

## 12. veljače

### Zadovoljno srce je dobar lijek

**“Veselo je srce izvrstan lijek, a neveseo duh suši kosti.”  
(Izreke 17,22)**

Odnos koji postoji između uma i tijela veoma je blizak. Kad jedno od njih strada drugo suosjeća. Stanje uma utječe na zdravlje u daleko većem stupnju nego što mnogi misle. Mnoge bolesti od kojih ljudi pate nastaju kao posljedica umne iscrpljenosti. Žalost, strahovanje, nezadovoljstvo, grižnja savjesti, krivnja i nepovjerenje vode do sloma životne snage i otvaraju vrata propadanju i smrti. 49

Bolest katkad nastaje, a često se uvelike pogoršava umišljanjem. Mnogi koji bi mogli biti zdravi — kad bi samo tako mislili — doživotni su invalidi. ...

Odvažnost, nada, vjera, sućut i ljubav donose zdravlje i produžuju život. Zadovoljno srce i veseo duh zdravlje su tijelu i snaga duši. (*Put u bolji život*, str. 149)

Zahvalnost, radost, dobročinstvo i povjerenje u Božju ljubav i brigu najbolji su čuvari zdravlja. (*Put u bolji život*, str. 175)

Snaga volje i važnost vladanja sobom presudne su u naporima za čuvanje i vraćanje zdravlja; negativan je i čak razoran utjecaj gnjeva, nezadovoljstva, sebičnosti ili pokvarenosti; s druge strane, čudesna je životvorna snaga koja se krije u vedrini, nesebičnosti, zahvalnosti.

U Pismu se spominje jedna fiziološka istina o kojoj trebamo razmisliti: “Veselo je srce izvrstan lijek.” (*Odgoj*, str. 177)

Istinska kršćanska načela otvaraju pred svima izvor neprocjenjive sreće. (CH 28)

Trebamo poticati vedro, smireno raspoloženje, nadahnuto nadom, jer naše zdravlje ovisi o tome. (3T, 13)

### 13. veljače

## Zahvaljivanje i slavljenje

**“Udite s hvalama na vrata njegovu, u dvore njegove s pjesmama; hvalite ga, ime mu slavite!” (Psalam 100,4)**

Ako srce i um posvetimo služenju Bogu, obavljajući djelo koje nam je povjerio, ako budemo hodali stopama Isusa Krista, naša srca postat će svete harfe, i svaka njihova žica odzvanjat će hvalom i zahvaljivanjem Janjetu koje je Bog poslao da uzme na sebe grijehe svijeta. ...

Krist bi želio da naše misli budu usmjerene na Njega. ... Usmjerite pogled sa sebe na Isusa Krista, izvor svakog blagoslova, svake milosti, izvor svega što je dragocjeno i vrijedno Božjoj djeci. ...

Gospodin Isus je naša snaga i naša sreća, velika riznica iz koje u svakoj prilici možemo crpsti snagu. Dok proučavamo Njega, dok govorimo o Njemu, postajemo sve sposobniji da Ga gledamo — i dok upijamo Njegovu milost i primamo blagoslove koje nam nudi, imamo na raspolaganju nešto čime možemo pomoći drugima. Ispunjeni zahvalnošću, prenosimo drugima blagoslove koji su nam obilno darovani. I tako, primajući i dajući, rastemo u milosti, dok bogati tokovi hvale i zahvalnosti stalno teku s naših usana; privlačni Isusov duh rasplamsava zahvaljivanje u našem srcu i naša duša se uzdiže djelovanjem svijesti o sigurnosti. Nepogrešiva, neiscrpna Kristova pravednost vjerom postaje i naša pravednost. (*Signs*, 22. listopada 1896.)

Neka svježi blagoslovi svakog novog dana potaknu hvalu u našim srcima za to znamenje Njegove nježne brige.

Kada ujutro otvoriš oči, zahvali Bogu što te je tijekom noći čuvao. Zahvali Mu za Njegov mir u svojem srcu. Ujutro, u podne i uvečer neka se kao slatki miris podiže tvoja zahvalnost Nebu.

...

Božji anđeli, tisuće i tisuće ... čuvaju nas od zla i odbijaju sile tame koje nas pokušavaju uništiti. Nemamo li razloga da u svakom trenutku budemo zahvalni, čak i onda kad su očite teškoće na našoj stazi? (*Put u bolji život*, str. 157)



#### 14. veljače

### Ljubav liječi mnoge rane

***“Ljubljeni, ljubimo jedan drugoga, jer ljubav dolazi od Boga, i tko god ljubi, od Boga je rođen i poznaje Boga.”***  
***(1. Ivanova 4,7)***

S kršćanskog stajališta, ljubav je sila. Intelektualne i duhovne snage obuhvaćene su tim načelom. Čista ljubav ima sposobnost da čini dobro, i ne može činiti ništa drugo osim dobra. Ona sprečava neslogu i bijedu i donosi najistinskiju sreću. Bogatstvo često širi utjecaj koji kvari i uništava; ljudska sila je dovoljno snažna da ranjava, ali istina i dobrota su osobine čiste ljubavi. (4T, 138)

Ništa ne može unesrećiti čovjeka koji ima mir s Bogom i svojim bližnjima. Zavist neće postojati u njegovom srcu, zla sumnjičenja neće naći mjesta, mržnja ne može opstati. Srce koje je u skladu s Bogom uzdiže se iznad neprilika i nevolja ovog života. (5T, 488)

Ono što Sotona usađuje u srce — zavist, ljubomoru, zla sumnjičenja, ružne riječi, nestrpljenje, predrasude, sebičnost, lakomost, taštinu — mora se iskorijeniti. Ako se tim zlim osobinama dopusti da ostanu u srcu, donijet će rod kojim će mnogi biti okaljani. O, koliki neguju otrovne biljke koje uništavaju dragocjene plodove ljubavi i kaljaju dušu. (*Signs*, 20. lipnja 1911.)

Samo ljubav koja teče iz Kristovog srca može iscijeliti. Jedino onaj u kome ova ljubav teče, kao sok u drvetu ili krv u tijelu, može obnoviti ranjenu dušu.

Djela ljubavi imaju divnu moć jer su božanska. Kad bismo shvatili pouku da “odgovor blag utišava gnjev”, da “ljubav dugo trpi i milokrvna je”, da dobrota “pokriva mnoštvo grijeha” (Izreke 15,1; 1. Korinćanima 13,4; 1. Petrova 4,8) — kakvu bi iscjeliteljsku silu dobio naš život! Kako bi život bio preobražen, a Zemlja postala slična Nebu koje bi se već sada vidjelo i osjetilo! (*Odgoj*, str. 101,102)

51

**15. veljače**

### **Riječi izgovorene u pravo vrijeme!**

**“Riječi kazane u pravo vrijeme, zlatne su jabuke u srebrnim posudama.” (Izreke 25,11)**

Kada je bio na gozbi, Krist je upravljao razgovorom i upućivao mnoge dragocjene poruke. Prisutni su Ga slušali; zar nije On bio taj koji je liječio njihove bolesnike, tješio ožalošćene, uzimao njihovu djecu u svoje naručje? Carinici i grešnici bili su privučeni k Njemu, i kada je progovarao, sva njihova pozornost bila je usmjerena na Njega.

Krist je učio svoje učenike kako se trebaju ponašati kada su u društvu s drugim ljudima. On ih je učio dužnostima i pravilima koja zahtijeva društveni život, koja su ista kao i zakoni Božjeg kraljevstva. Svojim primjerom učio je svoje učenike da ne moraju uvijek nešto reći kada se nađu na nekom javnom skupu. Njegovi razgovori na javnim svetkovinama potpuno su se razlikovali od onih u kojima su ljudi bili poučavani na sličnim skupovima u prošlosti. Svaka riječ koju je On izgovorio bila je kao miris života na život. Govorio je jasno i jednostavno. Njegove riječi bile su kao zlatne jabuke u srebrnim posudama. (RH, 2. listopada 1900.)

Razgovori s Isusom — kako su samo neizrecivo dragocjeni! Naša je prednost da uživamo u takvim razgovorima. Dok su prvi učenici slušali Isusove riječi, osjećali su koliko im je potreban. Tražili su Ga, našli su Ga i pošli za Njim. Bili su s Njim u kući, za stolom, u sobi i na poljima. Bili su s Njim kao učenici sa svojim Učiteljem, svakodnevno primajući s Njegovih usana pouke o svetoj istini. Gledali su Ga kao što sluge gledaju svoje gospodare. ... Služili su Mu radosno i poletno. (*Signs*, 10. rujna 1885.)

Velika je važnost društvenih odnosa i druženja u koje smo uključeni. Mi možemo steći prijatelje koji su ljubazni i spremni da pomognu, ali ništa nije tako dragocjeno kao društvo u kojem smrtni ljudi uspostavljaju vezu s besmrtnim Bogom. Kristove riječi prebivaju u nama kada se tako sjedinjujemo. Rezultat će biti očišćeno srce, razuman život i karakter bez mane. Međutim, jedino upoznavanjem i druženjem s Kristom, postat ćemo slični Onomu koji je naš jedini besprijekorni Primjer. (*Signs*, 10. rujna 1885.)

## Isus i Njegovi prijatelji u Betaniji

**“Isus je ljubio Martu, njezinu sestru i Lazara.” (Ivan 11,5)**

Postojao je jedan dom koji je volio posjećivati — dom Lazara, Marije i Marte; jer je u ozračju ljubavi i vjere Njegov duh nalazio odmor. (*Isusov život*, str. 260)

Lazar iz Betanije bio je među najpostojanijim Kristovim učenicima. Od njihovog prvog susreta njegova vjera u Krista bila je snažna, njegova ljubav prema Njemu duboka, a i on je Spasitelju bio vrlo mio. Za Lazara je Krist učinio svoje najveće čudo. Spasitelj je blagoslivljao sve koji su tražili Njegovu pomoć; On voli cijeli ljudski rod, ali s nekima je povezan osobito nježnim vezama. Njegovo je srce bilo povezano čvrstim vezama ljubavi prema obitelji u Betaniji, pa je za jednog njezinog člana učinio svoje najdivnije djelo.

U Lazarevu je domu Isus često nalazio odmor. Spasitelj nije imao svog doma i ovisio je o gostoprimstvu svojih prijatelja i učenika, pa Mu je često, kad je bio umoran i željan ljudskog prijateljstva, bilo drago naći utočište u ovom mirnom domu, daleko od sumnjičenja i ljubomore srditih farizeja. Ovdje je nalazio iskrenu dobrodošlicu i čisto, sveto prijateljstvo. Ovdje je mogao govoriti jednostavno i sasvim slobodno, znajući da će se Njegove riječi shvatiti i cijeniti.

Naš Spasitelj je cijenio tihi dom i pažljive slušatelje. On je čeznuo za ljudskom nježnošću, ljubaznošću i toplinom. Oni koji su prihvaćali nebesku poruku, koju je On uvijek bio spreman dati, bili su vrlo blagoslovljeni. ... Mnoštvo nije bilo spremno slušati, pa je u domu u Betaniji Krist nalazio odmor od iscrpljujućeg sukoba u javnom životu. Tu je zahvalnim slušateljima otvarao knjigu Providnosti. U ovom prisnom razgovoru svojim slušateljima otkrivao je ono što nije pokušavao kazati tom raznolikom mnoštvu. Nije imao potrebe da svojim prijateljima govori u pričama. (Isto, str. 429,430)

## 17. veljače

### Dajte im vodu života

***“A tko pije od vode koju ću mu ja dati, sigurno neće nikad ožednjeti. Štoviše, voda koju ću mu dati postat će u njemu izvorom one vode što struji u život vječni.” (Ivan 4,14)***

53 U svom razgovoru sa ženom Samarijankom, Krist je, namjesto da omalovažava Jakovljevi izvor, iznio nešto bolje. ... On je usmjerio razgovor k blagu što ga je želio podariti, nudeći ženi nešto bolje no što je sama imala — živu vodu, radost i nadu Evanđelja. (*Put u bolji život*, str. 88,89)

Kako je mnogo zanimanja Isus pokazao prema toj usamljenoj ženi! Kako su ozbiljne i rječite bile Njegove poruke! Kada ih je žena čula, ostavila je svoje vrčeve i otišla u grad govoreći onima s kojima se sreća: “Dodite da vidite čovjeka koji mi reče sve što sam učinila! Da on nije Mesija?” (Ivan 4,29) Čitamo da su mnogi Samarijanci iz tog grada povjerovali u Njega. Tko bi mogao procijeniti spasonosni utjecaj koji su njezine riječi imale tijekom mnogih kasnijih godina od njezinog vremena do danas! (RH, 7. travnja 1904.)

Isus se osobno sretao s ljudima. Nije stajao po strani, odvojen od onih kojima je bila potrebna Njegova pomoć. Ulazio je u domove ljudi, tješio ožalošćene, liječio bolesne, opominjao bezbrižne i prolazio čineći dobro. Ako i mi pođemo Isusovim stopama, činit ćemo ono što je On činio. Moramo pružati ljudima istu vrstu pomoći koju im je On pružao. (RH, 24. travnja 1888.)

Gospodin želi da se Njegova riječ milosti objavi svakoj duši. U velikoj mjeri to se može postići osobnim radom. Tom se metodom i Krist služio. Njegovo djelo se najvećim dijelom sastojalo od razgovora s pojedincima. On je posebno cijenio slušateljstvo koje se sastojalo od jedne osobe. Preko te jedne duše poruka se često prenosila tisućama. ... Mnoštvo ljudi nikada neće biti obuhvaćeno Evanđeljem ako im se ono ne odnese. (*Isusove usporedbe*, str. 153)

## 18. veljače

### **Posebno se sjećaj siromašnih vjernika crkve**

***“Prema tome, dok imamo povoljnu priliku, činimo dobro svima, posebno onima koji po ovoj vjeri pripadaju istoj obitelji.” (Galaćanima 6,10)***

Krist je u posebnom smislu povjerio svojoj Crkvi dužnost da vodi skrb o siromašnima u svojoj sredini. Siromašnih će uvijek biti među nama, i On je vjernicima Crkve dodijelio osobnu odgovornost da se brinu o njima. Kao što članovi prave obitelji vode skrb jedan o drugome, služe onome između sebe koji je bolestan, podupiru onoga koji je slab, podučavaju neukog, savjetuju neiskusnog, tako se trebaju i oni koji su “zajedno u vjeri” brinuti za svoje siromašne i bespomoćne. (*Put u bolji život*, str. 121)

Dužnost je svake crkve da ozbiljno, promišljeno organizira brigu o bolesnima i siromašnima u svojoj sredini. (WM 181)

Ako oni koji sebe smatraju Kristovim sljedbenicima na bilo koji način zanemare ovu svoju dužnost, ako ne budu zadovoljavali potrebe brata i sestre koji nose jaram siromaštva ili tlačenja, izvještaj o tome bilježi se u nebeskim knjigama kao zanemarivanje dužnosti prema samom Kristu u osobi Njegovih svetih. Kakav će obračun imati Gospodin s mnogima koji drugima objavljuju Kristove riječi, a ne pokazuju nježnu sućut i brigu prema bratu u vjeri koji je imao manje sreće u životu i manje uspjeha od njih! (WM 210)

54

Istinski kršćanin je prijatelj siromaha. On se ponaša prema svojem zbunjenom i nesretnom bratu kao što bi se netko ponašao prema nježnoj, osjetljivoj, slaboj biljci. Bog traži od svojih radnika da se kreću među bolesnima i napaćenima kao vjesnici Njegove ljubavi i milosti. On nas promatra da bi vidio kako postupamo jedni prema drugima, jesmo li slični Kristu u svojem pristupu svima, uglednima i prezrenima, bogatima i siromašnima, slobodnima i robovima. (WM 168)

Nema nikakve nedoumice u vezi s Gospodnjim siromasima. Njima se mora pomagati u svakom slučaju kada je to za njihovo dobro. (6T, 269)

## 19. veljače

### Bogu je mio čist karakter

***“Dobrota Jahve, Boga našega, nek’ bude nad nama, daj da nam uspije djelo naših ruku, djelo ruku naših nek’ uspije.” (Psalam 90,17)***

Bog voli sve što je lijepo, ali najviše od svega voli predivan karakter. ... Upravo ljepota karaktera nikada neće propasti, već će potrajati tijekom svih beskrajnih vjekova vječnosti. (BE, 1. veljače 1892.)

Umjetnik nad umjetnicima mislio je na ljiljane načinivši ih tako prekrasnim da nadmašuju Salomonovu slavu. Koliko se mnogo više brine za čovjeka koji je slika i slava Božja! On čezne da vidi svoju djecu kako otkrivaju karakter sličan Njegovom. Kao što sunčeva zraka daje cvijeću raznolike i nježne boje, tako i Bog daje duši ljepotu svojeg karaktera.

Svi koji odaberu Kristovo kraljevstvo ljubavi, pravde i mira učinivši njegovo dobro pretežnijim od svega ostalog, povezani su s višim svijetom i dobivaju svaki blagoslov koji je potreban za ovaj život. U knjizi Božje providnosti, u knjizi života, svatko od nas ima svoju stranicu. Ta stranica sadrži sve pojedinosti naše prošlosti; čak i vlasi na glavi izbrojene su. Bog uvijek misli na svoju djecu. (*Isusov život*, str. 248)

Razmetanje ovoga svijeta, ma kako uvjerljivo, u Božjim očima nije ni od kakve vrijednosti. Više od onoga što je vidljivo i ograničeno, Bog cijeni ono nevidljivo i vječno. Ono prvo ima vrijednost samo ako služi kao izraz drugoga. Najodabranija umjetnička djela ne posjeduju ljepotu koja se može usporediti s ljepotom karaktera, nastalom kao plod djelovanja Svetoga Duha na dušu. ...

55 S ljubavlju koju je imao u svom srcu još od vječnih vremena, Krist je došao na Zemlju i poklonio je palom čovjeku. Mi trebamo preko veze s Kristom primiti to bogatstvo, otkriti ga i dati drugima. ...

Mi se trebamo razlikovati od svijeta jer je Bog na nas položio svoj pečat zato što preko nas pokazuje svoj karakter ljubavi. (*Put u bolji život*, str. 16,17)

20. veljače

## Dionici po Božjem obećanju

***“Tim nas je obdario skupocjenim i najvećim obećanim dobrima, da po njima, umaknuvši pokvarenosti koja je zbog opake požude u svijetu, postanete dionici božanske naravi.” (2. Petrova 1,4)***

Svako obećanje u Božjoj knjizi sadrži i ohrabrenje da možemo postati dionici božanske naravi. Ovo je mogućnost — osloniti se na Boga, povjerovati u Njegovu riječ, činiti Njegova djela, a sve to možemo ako se oslonimo na Kristovo božanstvo. Ta mogućnost nam vrijedi više nego sva bogatstva u svijetu. Ne postoji ništa drugo na svijetu što bi se s tim moglo usporediti. Kada se uhvatimo za silu koja nam je na taj način približena, dobivamo nadu, tako snažnu da se možemo potpuno osloniti na Božje obećanje; hvatajući se za mogućnost koja nam se pruža u Kristu, postajemo sinovi i kćeri Božje.

Onaj koji istinski vjeruje u Krista postaje sudionik božanske naravi i dobiva snagu koju može iskoristiti u svakoj kušnji. Takav neće pasti pred silom kušnje ili biti ostavljen da doživi poraz. U vrijeme kušnje uhvatit će se za obećanje i tako izbjeći pokvarenost koju su strasti donijele u svijet. ...

Nebo je dalo svoje najdragocjenije Blago da bi nas učinilo sudionicima božanske naravi. Božji Sin je odložio svoje kraljevsko ruho i kraljevsku krunu i kao malo Dijete došao na Zemlju. Od djetinjstva do pune zrelosti odlučio je živjeti savršenim životom. Zauzeo se da u grešnom svijetu stoji kao Predstavnik Oca i umre za grešni rod. Kako je to bilo veliko djelo! ... Ne znam kako bih prikazala te događaje; oni su tako čudesni, doista čudesni. ...

On nam je svojim životom žrtve i sramotne smrti omogućio da se uhvatimo za Njegovo božanstvo i izbjegnemo pokvarenost koju su strasti donijele na svijet. ... Ako postanete dionici božanske naravi, iz dana u dan postajat ćete sve prilagođeniji životu koji je sličan Božjem životu. Iz dana u dan jačat ćete svoje povjerenje u Krista, slijediti Njegov primjer i rasti u Njegovom obličju, sve dok savršeni ne budete mogli stati pred Njega. (MS, 99a, 1908.)

## Poštovanje Božjeg doma

***“Držite moje subote; štujte moje Svetište. Ja sam Jahve!”  
(Levitski zakonik 19,30)***

Bog je uzvišen i svet; a skromnoj i vjernoj duši Njegov dom na Zemlji, mjesto na kojem se Njegov narod okuplja na bogoslužje, treba biti slično vratima Neba! Sredstva koja je Bog odredio da pripremi narod za crkvu na Nebu, za uzvišenije bogoslužje, jesu pjesme hvale, riječi koje izgovaraju Gospodnji propovjednici. (YI, 8. listopada 1896.)

Kada vjernici dođu na mjesto bogoslužja, to trebaju učiniti dostojanstveno, tiho proći do svojih mjesta. ... Obični razgovori, šaptanje i smijeh ne mogu se dopustiti u molitvenom domu, ni prije ni nakon bogoslužja. Vatrena, aktivna pobožnost treba krasiti vjernike.

Ako neki moraju pričekati nekoliko minuta prije početka bogoslužja, neka u tihom razmišljanju zadrže istinski duh odanosti Bogu uzdizanjem srca Bogu u molitvi da bogoslužje bude na blagoslov njihovim srcima i dovede do osvjedočenja i obraćenja drugih duša. Mi svi gubimo mnogo od radosne veze s Bogom svojim nemirnim ponašanjem, nepoštovanjem trenutaka razmišljanja i molitve.

Uzdignite kršćanska mjerila u mislima svoje djece, pomozite im da utkaju Isusa u svoje iskustvo; naučite ih da njeguju najdublje poštovanje prema Božjem domu i shvate da u molitveni dom trebaju ulaziti sa srcem koje je pripremljeno i pokoreno mislima kao što su ove: “Bog je ovdje, ovo je Njegov dom; moram se baviti čistim mislima i imati najsvetije pobude. ... Ovo je mjesto na kojem se Bog susreće sa svojim narodom i daje mu svoj blagoslov!”

Roditelji moraju ne samo učiti svoju djecu, već im i zapovjediti da u Božji dom ulaze tiho i s poštovanjem. (5T, 492—496)

Vježbajte se u poštovanju Božjeg doma sve dok to ne postane dio vašeg bića. (YI, 8. rujna 1896.)



## 22. veljače

### Bogu je stalo do mene

***“Ne boj se, jer ja sam s tobom; ne obaziri se plaho, jer ja sam Bog tvoj. Ja te krijepim i pomažem ti, podupirem te pobjedničkom desnicom.” (Izaija 41,10)***

Bog se nalazi u aktivnoj vezi sa svim dijelovima svojega nepreglednog kraljevstva. On nam je opisan kako se saginje nad Zemljom i njezinim stanovnicima. On sluša svaku izgovorenu riječ. On čuje svaki uzdah; sluša svaku molitvu; promatra kretanje svakog bića. 57

Bog se oduvijek brinuo o svojem narodu. ... Krist je naučio svoje učenike da je veličina božanske skrbi, posvećene svakom stvorenju, u skladu s položajem koji mu je određen među Božjim djelima stvaranja. On je skrenuo njihovu pozornost na ptice u zraku. Ni vrabac, rekao im je On, ne pada na zemlju da ga ne isprati oko našeg nebeskog Oca. Ako se, dakle, On brine o malom vrapcu, onda su i duše onih za koje je Krist umro dragocjene u Njegovim očima. Čovjekova vrijednost, položaj koji mu je Bog dodijelio, otkriva se na golgotskom križu.

Božja milost i ljubav prema grešnom rodu nije prestala niti je izgubila svoje usmjerenje prema Zemlji. (*Signs*, 17. studenoga 1898.)

Istina je da će doći do razočaranja; mi moramo očekivati nevolje, ali sve što se događa, i malo i veliko, prepustimo Bogu. Njega ne dovodi u nedoumicu mnogobrojnost naših žalbi; niti je postao nemoćan pred težinom naših tereta. Njegova budna briga obuhvaća svako domaćinstvo, okružuje svakog pojedinca; On je uključen u svaki naš posao i sve naše žalosti.

On vidi svaki naš strah; dirnut je suosjećanjem zbog naših slabosti. Sve nevolje i kušnje kroz koje ovdje prolazimo dobile su Njegovu odobrenje da bi se ostvarile Njegove namjere ljubavi prema nama — da bismo postali sudionici u Njegovoj svetosti, pa tako i sudionici u potpunoj radosti koja se nalazi u Njegovoj prisutnosti. (BE, 1. rujna 1889.)

### 23. veljače

## Krist — moj stariji Brat

***“Zato je u svemu morao postati sličan svojoj braći da bude veliki svećenik milostiv (prema ljudima) i vjeran u odnosu prema Bogu da okajava grijehe (izabranoga) naroda.” (Hebrejima 2,17)***

Kao brat ljudskoga roda, On stoji kod vječnog Božjeg prijestolja. On promatra svaku dušu koja upravlja svoj pogled k Njemu kao Spasitelju. On iz iskustva zna što su to ljudske slabosti, kakve su naše potrebe i gdje leži silina kušnji kojima smo izloženi. ... On bdije nad tobom, uzdrhtalo dijete Božje. Jesi li kušan? On će te izbaviti. Jesi li slab? On će ti uliti snagu. Nedo- staje li ti znanje? On će te prosvijetliti. Jesi li ranjen? On će te iscijeliti. Gospodin “određuje broj zvijezda”, a opet “liječi one koji su srca skrušena, i povija rane njihove” (Psalam 147,3.4)

58 Ma kakva da su tvoja strahovanja i kušnje, iznesi Gospodinu svoj problem. Tvoj duh će biti okrijepljen da ustraje. Ti ćeš se moći osloboditi prepreka i teškoća. Što si slabiji bespomoćniji u vlastitim očima, postajat ćeš jačim u Njegovoj sili. Što su tvoji tereti teži, blagotvorniji će biti odmor kad ih baciš na Onoga koji nosi jarmove.

Okolnosti mogu razdvojiti prijatelje; nemirne vode beskrajnog mora mogu navrijeti između nas i njih. Ali nas zato nikakva okolnost, nikakva udaljenost ne mogu razdvojiti od ljubavi Spasitelja. Gdje god se našli, On nam je s desne strane da nas podu- pre, podrži, osokoli i razvedri. Veća od ljubavi majke prema nje- zinom djetetu jest Kristova ljubav prema Njegovih iskupljenicima. Naša je prednost da počivamo u Njegovoj ljubavi i kažemo: “Uzdat ću se u Njega, jer je On za mene dao svoj život.”

Ljudska se ljubav može promijeniti, ali Kristova ljubav ne zna za promjene. Kad zavapimo k Njemu za pomoć, Njegova je ruka ispružena da pomogne. (*Put u bolji život*, str. 36)

On želi da shvatimo da se vratio na Nebo kao naš stariji Brat i da je neizmjerne snaga, koja je Njemu darovana, stavljena nama na raspolaganje. (9T, 186)

## 24. veljače

### Anđeli me pripremaju za vječnost

**“Šaljem, evo, svog anđela pred tobom, da te čuva na putu i dovede te u mjesto koje sam priredio.” (Izlazak 23,20)**

Cijelo nebo uključeno je u djelo pripremanja naroda da opstane u dan Gospodnje pripreme. Veza između Neba i Zemlje vrlo je bliska. ...

Nebeske sile s nestrpljenjem i ozbiljnošću čekaju da Ga objave ljudskim oruđima, kako bi ljudi postali suradnici s nebeskim anđelima u objavljivanju Isusa — Otkupitelja svijeta, koji je pun milosrđa i istine.

Prva suza pokajanja zbog grijeha izazvala je radost među nebeskim anđelima u nebeskim dvorovima. Nebeski vjesnici spremni su da polete u službu dušama koje traže Isusa.

Bog je pripremio velike i slavne pojedinosti za one koji Ga ljube. Anđeli s velikim nestrpljenjem očekuju konačnu pobjedu Božjeg naroda, kada će serafini i kerubini i “deset tisuća puta deset tisuća i tisuće tisuća” bića zapjevati pjesmu blaženih i proslaviti pobjedu posredničkih dostignuća u izbavljenju čovjeka. (*Letter 45, 1892.*)

Isus je izračunao troškove spasenja svakog Adamovog sina i kćeri. Osigurao je obilje sredstava da nitko, ako prihvati uvjete, ne mora propasti, već dobiti vječni život. ... Svako nebesko biće djeluje kao Njegov predstavnik u zadobivanju ljudi za Boga. (YI, 1. rujna 1892.)

Anđeli slave nalaze svoju radost u ... davanju ljubavi i neumornom bdijenju nad dušama koje su pale i izgubile svoju svetost. Nebeska bića pokušavaju zadobiti ljudska srca; ona ovom mračnom svijetu donose svjetlost iz nebeskih dvorova. Ljubaznom i strpljivom službom ona djeluju na ljudski duh tako da izgubljene dovode u zajednicu s Kristom, koji im je mnogo bliži no što to oni mogu pretpostaviti. (*Isusov život, str. 8*)

59

## 25. veljače

### U Kristu je snaga

***“Ili u moje nek' dođe okrilje, neka sklopi mir sa mnom, mir neka sklopi sa mnom!” (Izaija 27,5)***

Neprijatelj ne može pobijediti skromnog Kristovog učenika; za one koji u molitvi izlaze pred Gospodina, Krist je sebe postavio kao Zaklon i Utočište od napada zloga. Objavljeno nam je i obećanje: “Ako neprijatelj navali kao rijeka, Duh će Gospodnji podignuti zastavu nasuprot njemu.” (Izaija 59,19 DK)

Sotoni je bilo dopušteno da kuša samouvjerenog Petra, kao što mu je bilo dopušteno da ustane na Joba; ali kada je to djelo bilo učinjeno, morao se povući. Da je Sotoni bilo dopušteno da bude po njegovom, za Petra ne bi bilo nikakve nade. On bi doživio potpuni brodolom vjere. Ali neprijatelj nije smio otići ni za dlaku dalje od onoga što mu je bilo dopušteno. U cijeloj sotonskoj vojsci nema sile koja bi mogla onesposobiti dušu koja se s jednostavnim povjerenjem uzda u mudrost proizišlu od Boga. (YI, 15. prosinca 1898.)

Krist je naša čvrsta utvrda i Sotona nema moći nad dušom koja u poniznosti uma hodi pred Bogom. Obećanje glasi: “Ili u moje nek' dođe okrilje, neka sklopi mir sa mnom, mir neka sklopi sa mnom!” (Izaija 27,5) U Kristu je savršena i potpuna pomoć svakoj kušanoj duši. Opasnosti vrebaju na svakom putu, ali cjelokupni nebeski svemir stoji na straži da nitko ne bude kušan više nego što može izdržati. Neki imaju snažne karakterne osobine koje stalno moraju krotiti. Ako budu pod upravom Božjega Duha, te osobine mogu poslužiti na blagoslov; ali ako ne budu, mogu se pokazati kao prokletstvo. ... Ako se nesebično prihvatimo posla, nikada ni najmanje ne odstupajući od načela, Gospodin će nad nama raširiti svoje ruke i pokazati se kao moćni Pomagač. Ako budemo gledali na Isusa kao na Onoga na koga se možemo osloniti, On nas ni u jednoj nevolji neće iznevjeriti. (YI, 22. prosinca 1898.)

## Volja je odlučujuća snaga

***“Nemojte se prilagođivati ovomu svijetu! Naprotiv, preobličavajte se obnovom svoga uma da možete uočavati što je volja Božja: što je dobro, ugodno i savršeno!” (Rimljanima 12,2)***

Ništa nas ne može udaljiti od Boga osim naše buntovne volje. (YI, 9. ožujka 1893.)

Volja je upravljačka snaga u čovjekovoj naravi. Ako je volja na strani pravde, ostatak bića povest će se za njom. Volja nije ni ukus ni sklonost, već izbor, snaga odlučivanja, kraljevska snaga koja djeluje u ljudskim sinovima i navodi ih na poslušnost ili neposlušnost Bogu.

Vi ćete biti u stalnoj opasnosti sve dok ne budete shvatili pravu snagu volje. Vi možete vjerovati sve i obećavati sve, ali vaša obećanja i vaša vjera ništa neće vrijediti ako svoju volju ne stavite na pravu stranu. Ako borbu vjere budete vodili takvom snagom svoje volje, nema sumnje da ćete pobijediti.

Vaš je zadatak da svoju volju stavite na Kristovu stranu. Kada svoju volju pokorite Njegovoj, On vas odmah prihvaća kao svoje vlasništvo i djeluje u vama da hoćete i činite ono što je Njemu ugodno. Vaša narav dolazi pod vlast Njegovog Duha. Čak su se i vaše misli pokorile Kristu. Ako niste u stanju vladati svojim pobudama i svojim osjećajima, kao što biste željeli, ipak možete gospodariti svojom voljom i tako počinje potpuna promjena u vašem cjelokupnom životu. Kada svoju volju pokorite Kristovoj, vaš život je sakriven s Kristom u Bogu. On se povezuje sa silom koja je iznad svih poglavarstava i vlasti. Tada dobivate snagu od Boga i novi život, život vjere, postaje vam moguć.

Nikada se nećete uzdići ako vaša volja nije stala na Kristovu stranu, ako ne surađuje s Božjim Duhom. Nemojte misliti da to ne možete, već recite: “Mogu i hoću!” A Bog je odredio svojeg Svetoga Duha da vam pomogne u svakom odlučnom naporu. (CTBH 147,148)

## 27. veljače

### Učvrstite svoj poziv i izbor

***“Zato, braćo, to ozbiljnije nastojte da u vlastitu korist učvrstite svoj poziv i izbor! Radeći tako, sigurno nećete nigda pasti. Tako će vam se, naime, pružiti sve što je potrebno za ulazak u vječno kraljevstvo našega Gospodina, Spasitelja Isusa Krista.” (2. Petrova 1,10.11)***

Ovdje nam je ponuđena policica životnog osiguranja kojom nam je osiguran vječni život u Božjem kraljevstvu. Pozivam vas da proučavate ove riječi apostola Petra. Svaka rečenica pokazuje razumijevanje i inteligenciju. Hvatajući se za Životodavca, koji je dao svoj život za nas, mi primamo vječni život. (MS 99a, 1908.)

Svatko od nas pojedinačno odlučuje o svojoj vječnoj budućnosti i samo o nama ovisi hoćemo li steći vječni život. Hoćemo li provesti u život pouke objavljene u Božjoj riječi, u tom velikom Kristovom udžbeniku? To je najveća, a ipak najjednostavnije napisana i najrazumljivija knjiga koja je ikada pripravljena da pruži obrazovanje o pravilnom ponašanju, govoru, navikama i sklonostima. To je jedina knjiga koja će pripremiti ljudska bića za život koji se može usporediti s Božjim životom. Oni koji svakoga dana budu proučavali tu Riječ, bit će i jedini dostojni da prime diplomu koja im daje pravo da odgajaju i vježbaju djecu za ulazak u višu školu, da budu okrunjena kao nadmoćni pobjednici.

Isus Krist je jedini Sudac koji će ocjenjivati osposobljenost ljudskog oruđa da primi vječni život. Vrata Vječnoga grada otvorit će se za one koji su bili ponizni, krotki i skromni sljedbenici Isusa Krista, koji su od Njega naučili sve što su trebali naučiti, koji su od Njega primili policu svojeg životnog osiguranja, koji su oblikovali svoj karakter po ugledu na božanski. (MS 3, 1906.)

Kada otkupljeni budu izbavljeni sa Zemlje, vrata Božjega grada otvorit će se za nas. ... Zatim ćemo u ruke dobiti harfe i glas će nam odjeknuti u pjesmi hvale Bogu i Janjetu, čijom smo velikom žrtvom postali dionici božanske naravi i dobili besmrtnu baštinu u Božjem kraljevstvu. (MS 99a, 1908.)

## 28. veljače

### Krist mi predaje krunu i harfu

**“Već mi je pripravljen vijenac pravednosti koji će mi u onaj Dan dati Gospodin, pravedni sudac, i ne samo meni nego i svima koji budu željeli njegov dolazak.” (2. Timoteju 4,8)**

Prije nego što će ući u Sveti grad, Spasitelj svojim sljedbenicima daje simbole pobjede i oznake njihovog kraljevskog dostojanstva. Sjajni redovi su oblikovali savršeni četverokut oko svog Kralja, čiji se veličanstveni stas uzdiže visoko iznad svetih i anđela, a Njegovo ih lice obasjava dobrotivom ljubavlju. Svaki je pogled ovog bezbrojnog mnoštva spašenih uprt u Njega, svako oko promatra slavu Onoga komu je “Lice bilo neljudski iznakaženo te obličjem više nije naličio na čovjeka”. Na glave pobjednika Isus svojom vlastitom desnicom stavlja vijenac slave. Za svakoga ima krunu na kojoj je ispisano njegovo “novo ime” (Otkrivenje 2,17) i natpis: “Posvećen Jahvi!” U svakoj se ruci nalazi pobjednička palma i blistava harfa. A onda, na znak anđela koji daju ton, svaka ruka vješto dodiruje žice budeći zanosnu glazbu s bogatim skladnim akordima. Neiskazani zanos obuzima svako srce i svaki se glas uzdiže u pjesmi zahvalnosti. “Njemu, koji nas ljubi i koji nas je otkupio od grijeha svojom krvlju, i učinio nas kraljevstvom svećenika za Boga, svog Oca — njemu slava i vlast u vijek vjekova!” (Otkrivenje 1,5.6) (*Velika borba*, str. 508)

62

O, kave li neizrecive radosti vidjeti Onoga koga smo voljeli — vidjeti Ga u slavi koja Mu pripada, vidjeti Onoga koji je dao sebe za nas, gledati te ruke koje su jednom bile probodene za naše spasenje, kako se šire da nas blagoslove i pozdrave. (*Signs*, 2. studenoga 1882.)

Oni koji ... stavljaju sebe u Božje ruke ... gledat će Kralja u svoj Njegovoj ljepoti. Vidjet će Njegovu nenadmašnu privlačnost i, svirajući na svojim zlatnim harfama, ispunit će cijelo Nebo bogatom glazbom i pjesmama Janjetu. (RH, 15. lipnja 1905.)

63

**29. veljače**

## **Prednost slobodnog razgovora s Bogom**

**“Hrama ne vidjeh u njemu. Njegov hram, naime, jest Gospodin, Bog, Svemogući, i Janje.” (Otkrivenje 21,22)**

Božji narod uživa prednost neposredne zajednice s Ocem i Sinom. “Sad vidimo u ogledalu, nejasno.” (1. Korinćanima 13,12). Sad vidimo odraz Božjeg lika kao u ogledalu: u djelima prirode i Njegovom postupanju s ljudima; ali onda ćemo Ga vidjeti licem u lice, bez zasjenjujuće koprane među nama. Stajat ćemo pred Njim i promatrati slavu Njegova lica. (*Velika borba*, str. 532)

Mi Mu se možemo obratiti imenom od milja: “Oče naš”, što je znak naše ljubavi prema Njemu i zalog Njegove nježne skrbi o nama i odnosa koji je uspostavio s nama. A Božji Sin, promatrajući baštinike milosti, ne stidi se “zvati ih braćom” (Hebrejima 2,11). Oni imaju još svetiji odnos s Bogom od anđela, koji nikada nisu pali u grijeh.

Sva očinska ljubav koja se iz naraštaja u naraštaj prenosila preko kanala ljudskih srca, svi izvori nježnosti koji su se otvarali u dušama ljudi, samo su kao potčić prema beskrajnom oceanu kada se usporede s beskrajnom, neiscrpnom Božjom ljubavlju. (RH, 22. listopada 1908.)

63      Nebo je neprekidno približavanje Bogu kroz Krista. Što smo dulje u blaženstvu Neba, to će nam se sve više i više otvarati slava; i što više poznajemo Boga, utoliko će silnija biti naša sreća. (*Isusov život*, str. 265)

Što bi bila nebeska radost, ako ne vidjeti Boga? Može li doživjeti veću radost grešnik koji je spašen Kristovim krvlju, nego da gleda Božje lice i da Ga upozna kao Oca? (8T, 268)

Koliko nam utjehe već sada i ovdje daje da Ga gledamo očima vjere, i da gledanjem postajemo kao što je On; ali što će tek biti kada Ga budemo gledali kao što jest, bez vela koji Ga je prikri-  
vao? (BE, 15. siječnja 1892.)



## OŽUJAK

### VJERA KOJOM ŽIVIM

#### 1. ožujka

#### Stol postavljen pred nas

***“Tko jede tijelo moje i pije krv moju, ima život vječni. I ja ću ga uskrisiti u posljednji dan. Tijelo je moje pravo jelo i krv je moja pravo piće.” (Ivan 6,54.55)***

Vječni život je primanje životnih sastojaka putem Pisma, činjenje Božje volje. To je ono što se podrazumijeva pod jedenjem tijela i pijenjem krvi Sina Božjega. Prednost je svih da sudjeluju u nebeskom kruhu proučavajući Riječ i na taj način steknu duhovne žile i mišiće. (RH, 1. listopada 1901.)

Svaki čovjek mora primiti blagoslove za svoju dušu, u protivnom neće biti nahranjen. .... Poznato je da nitko ne bi bio nahranjen gledajući lijepo prostrt stol s kojeg netko drugi jede. Izgladnjeli bismo kad ne bismo jeli fizičku hranu, a izgubit ćemo duhovnu snagu i pokretljivost ako se ne hranimo duhovnim kruhom. ....

Stol je prostrt i Krist vas poziva na gozbu. Hoćemo li odbiti izobilje objavljujući: “On ovo ne nudi meni!” Nekada davno smo pjevali pjesmu u kojoj se opisivala gozba na kojoj su se sretni članovi obitelji okupili oko izobilnog stola na poziv ljubaznog oca. Dok su se sretna djeca okupljala oko stola, na pragu je stajala gladna djevojčica — prosjakinja. Bila je pozvana unutra, ali, nažalost, okrenula se s usklikom: “Ja tamo nemam oca.” Hoćete li i vi postupiti slično dok vas Isus poziva da uđete? Oh! Ako imate Oca u dvorovima na Nebu, molim vas da svima otkrijete tu činjenicu. On vas želi učiniti zajedničarima svojih bogatih riznica blagoslova. Svi koji dođu s povjerljivom ljubavlju malog djeteta, naći će tamo svojeg Oca. (ST, 25. ožujka 1889.)

Dodi k vodi života i pij! Nemoj ostati po strani i žaliti se na žeđ. Voda života je besplatna za sve. (AUCR, 1. listopada 1903.)

Oni koji budu jeli i usvojili ovu Riječ čineći je dijelom svakog svojeg djela i osobina karaktera, postaju jaki u Božjoj snazi. Ona daje besmrtni polet duši usavršavajući iskustvo i donoseći radost koja će trajati zauvijek. (RH, 11. lipnja 1908.)

64

## 2. ožujka

### Priprema za sveti dan

#### **“Sjeti se da svetkuješ dan subotni.” (Izlazak 20,8)**

Na samom početku četvrte zapovijedi Gospodin je rekao: “Sjeti se.” Znao je da će usred mnoštva briga i nedoumica čovjek biti u kušnji da traži izgovor što ne ispunjava sve zahtjeve Zakona, ili što zaboravlja njegov sveti značaj. Zato je rekao: “Sjeti se da svetkuješ dan subotni.”

Tijekom cijelog tjedna trebamo imati subotu na umu i izvršiti sve pripreme kako bismo je poštovali u skladu sa zapovijeđu. ...

Kada se subote sjećamo na taj način, onome što je privremeno neće biti dopušteno da potisne ono od duhovne vrijednosti. Nijedna obveza koja se tiče šest radnih dana neće biti ostavljena za subotu. Tijekom tjedna naše snage neće biti toliko iscrpljene nastojanjem oko privremenog da, u dan kada je Gospodin odmarao i bio osvježen, budemo previše umorni da bismo se uključili u Njegovu službu. ...

Neka u petak sve pripreme za subotu budu završene. Pobrižite se da sva odjeća bude spremna i cjelokupno kuhanje završeno. ... Subotu ne treba koristiti za popravljanje odjeće, kuhanje hrane, za traženje zabave i razonode, ili za bilo koje druge svjetovne pothvate. Prije zalaska sunca neka svi svjetovni poslovi budu ostavljeni po strani i svi papiri svjetovnog sadržaja sklonjeni izvan vidokruga. Roditelji, objasnite svoj posao i svoje namjere svojoj djeci i dajte im da sudjeluju u pripremi da bi se subota poštovala u skladu sa zapovijeđu. (6T, 353—356)

Postoji još jedan zadatak koji bi trebao dobiti istaknuto mjesto u danu pripreme. U ovaj dan sve razmirice između braće, bilo u obitelji ili u crkvi, trebale bi se ukloniti. Neka sva gorčina, gnjev i zloba budu protjerani iz duše. U poniznom duhu “ispovijedajte grijehe jedan drugomu i molite jedan za drugoga da ozdravite!” (Jakov 1,16)

Prije zalaska sunca neka se članovi obitelji okupe oko Božje riječi, neka pjevaju i neka se mole. (6T, 365)

Trebali bismo ljubomorno čuvati granice subote. Imajte na umu da je svaki trenutak posvećen, da je to sveto vrijeme. (6T, 356)

### Božji dar ljudskom rodu

***“Da, Bog je tako ljubio svijet da je dao svoga jedinorođenog Sina da ne pogine ni jedan koji u nj vjeruje, već da ima život vječni.” (Ivan 3,16)***

Božje srce čezne za zemaljskom djecom ljubavlju jačom od smrti. Dajući svojega Sina, On je na nas izlio cijelo Nebo u jednom Daru. (SC 21)

Preko tog Dara iz dana u dan dolazi do nas neiscrpni tok Gospodnje dobrote. Svaki cvijet, sa svojim nježnim nijansama i slatkim mirisom, dan je za naše uživanje preko tog Dara. On je stvorio Sunce i Mjesec, a ne postoji ni zvijezda koja uljepšava nebeski svod koju On nije načinio. Ne postoji nijedna namirnica na našim stolovima da je On nije osigurao za održavanje našeg života. Etiketa s Kristovim imenom je na svemu tome. Sve se daje čovjeku u jednom neiskazanom Daru, Jedinorođenom Sinu Božjem. On je bio prikovan na križ da bi ovo cjelokupno obilje poteklo k Božjim stvorenjima. (8T 288)

Tim što je uzeo našu prirodu, Spasitelj se povezao s čovječanstvom vezom koja se neće nikada raskinuti. On je povezan s nama kroz svu vječnost. “Da, Bog je tako ljubio svijet da je dao svoga jedinorođenog Sina.” (Ivan 3,16) On Ga je dao ne samo da ponese naše grijeha i umre kao naša žrtva; On Ga je palom rodu dao. Da bi nas uvjerio u nepromjenjivost svoje odluke o miru, Bog je dao svoga jedinorođenoga Sina da postane član ljudskog roda, da zauvijek zadrži svoju ljudsku prirodu. To je zalag da će Bog ispuniti svoju riječ. “Jer, dijete *nam* se rodilo, sina *dobismo*; na plećima mu je vlast.” (Izaija 9,6) Bog je usvojio ljudsku prirodu u osobi svoga Sina i prenio je u najviše Nebo. ... Nebo je obavijeno ljudskom prirodom, a ljudsko je privijeno nagradi Bezgranične ljubavi. (*Isusov život*, str. 12,13)

Krist se sagnuo u nenadmašnoj poniznosti da bi u svojem uzdizanju na Božje prijestolje mogao uzvisiti sve koji vjeruju u Njega, da i oni sjednu s Njim na Njegovo prijestolje. (FE 179)

#### 4. ožujka

### Utjelovljeni Stvoritelj

66 **“Bez sumnje, uzvišena je tajna prave vjere: Onaj koji je tijelom očitovan Duhom je opravdan, anđelima pokazan, poganima propovijedan, u svijetu vjerovan, u slavu uznesen.” (1. Timoteju 3,16)**

Kristovo utjelovljenje je tajna nad tajnama. (6BC 1082)

Krist je bio jedno s Ocem, ali ... je bio spreman da siđe s uzvišenog položaja Onoga koji je jednak Bogu. (ST, 4. srpnja 1895.)

Postao je kost naše kosti i meso našeg mesa da bi mogao ostvariti svoju namjeru ljubavi za pali ljudski rod. (ST, 24. rujna 1902.)

Kako je velika suprotnost između Kristovog božanstva i bespomoćne bebe u betlehemskim jaslama! Kako možemo premostiti razliku između moćnog Boga i nemoćnog djeteta? Pa ipak je činjenica da je Stvoritelj beskrajnih svjetova, Onaj u kojem je bila sva punina Božanstva tjelesno, bio objavljen preko bespomoćne bebe u jaslama. Uzvišeniji od bilo kojeg anđela, jednak Ocu po dostojanstvu i slavi, a ipak odjeven u ljudskost! Božansko i ljudsko tajnovito su sjedinjeni; čovjek i Bog postali su jedno. (5BC 1130)

Za Božjeg Sina bilo bi gotovo beskrajno poniženje da je uzeo ljudsku narav čak i onda kada je Adam u svojoj nevinosti prebivao u Edenu. Međutim, Isus je prihvatio ljudsku narav kada je ljudski rod već četiri tisuće godina bio oslabljen grijehom. Kao i svako Adamovo dijete, On je primio na sebe rezultate djelovanja velikog zakona naslijeđa. Kakvi su bili ovi rezultati, vidjelo se u povijesti Njegovih zemaljskih predaka. On je došao s takvim naslijeđem da dijeli naše tuge i kušnje i da nam pruži primjer bezgrešnog života. (*Isusov život*, str. 27)

Oni koji tvrde da Krist nije mogao sagriješiti ne mogu vjerovati da je stvarno uzeo na sebe ljudsku narav. Ali zar Krist nije bio stvarno kušan, ne samo od Sotone u pustinji, već i tijekom cijelog svojeg života, od djetinjstva do pune zrelosti? (7BC 929)

Međutim, naš je Spasitelj uzeo ljudsku prirodu sa svim njezinim sklonostima. Uzeo je ljudsku prirodu s mogućnošću da popusti u kušnji. Mi ne trebamo ništa nositi što On nije podnio. (Isto, str. 81)

## 5. ožujka

### Spasonosno djelovanje Providnosti

***“Znamo da Bog čini da sve pridonosi dobru onih koji ga ljube; onih koji su odlukom Božjom pozvani.” (Rimljanima 8,28)***

Činjenica da smo pozvani da izdržimo kušnje i nevolje pokazuje da Gospodin Isus vidi u nama nešto dragocjeno što želi da se i dalje u nama razvija. Da nije vidio u nama ništa čime bismo mogli proslaviti Njegovo ime, ne bi uzalud trošio vrijeme usavršavajući nas. On ne baca bezvrijedne komade rude u svoju peć. Samo vrijednu rudu On pretapa i oplemenjuje. (*Put u bolji život*, str. 298)

67

Bog svoju djecu nikada ne vodi drukčije no što bi i oni sami izabrali kad bi mogli vidjeti kraj od samoga početka i shvatiti slavu plana na čijem ispunjenju oni surađuju s Njim. (Isto, str. 304)

Sve što nas zbunjuje u djelovanju Božje Providnosti bit će objašnjeno u svijetu koji dolazi. Teško razumljive pojedinosti naći će svoje objašnjenje. Tajne djelovanja milosti postat će nam razumljive. Tamo gdje su naši ograničeni umovi zapažali samo nesklad i prekršena obećanja, vidjet ćemo najsavršeniji i najljepši sklad. Saznat ćemo da je beskrajna ljubav odredila iskustva koja su nam se činila najtežim. (9T 286)

Onaj tko je ispunjen Kristovim duhom, prebiva u Kristu. Udarac namijenjen njemu, pada na Spasitelja koji ga sa svih strana štiti svojom prisutnošću. Sve što dolazi na njega, dolazi od Krista. On nema potreba da se brani od zla, jer je Krist njegova obrana. Ništa ga ne može dotaknuti ako to Gospodin ne dopusti, a “sve” što Bog dopusti, “pridonosi dobru onih koji ga ljube” (Rimljanima 8,28). (*Misli s gore blagoslova*, str. 92)

Naš nebeski Otac ima tisuću načina da se pobrine za nas, o kojima mi ništa ne znamo. Oni koji prihvate načelo da je služenje Bogu od prvorazrednog značaja za njih, vidjet će kako problemi iščezavaju, a pred svojim će nogama ugledati ravnu stazu. (*Put u bolji život*, str. 305)

Kao malo dijete povjerite se ruci Onoga koji će: “čuvati korake svojih vjernika” (1. Samuelova 2,9). (Isto, str. 304)

Kad Njemu povjerimo svoje putove, On će upraviti naše korake. (Isto, str. 304)

69

## 6. ožujka

### Spasitelj od vječnosti

***“Neka bude hvaljen Bog, Otac Gospodina našega Isusa Krista — on koji nas blagoslovi svakim duhovnim blagoslovom na nebesima u Kristu. On nas u njemu sebi izabra prije stvaranja svijeta da budemo sveti i bez mane pred njim.” (Efežanima 1,3.4)***

Od pada u grijeh Gospodin je ostvarivao svoju volju u planu otkupljenja, planu kojim je želio vratiti čovjeku njegovo iskonsko savršenstvo. Kristova smrt na križu omogućila je da Bog primi svaku dušu koja se kaje i oprosti joj. (ST, 12. lipnja 1901.)

68 Dok je božanski Stradalnik visio na križu, anđeli su se okupili oko Njega, i dok su Ga promatrali i slušali Njegove vapaje, pitali su se sa snažnim osjećajima: “Zar Ga Gospod Bog neće spasiti?” ... Tada su bile izgovorene riječi: “Gospodin se zakleo i neće se pokajati. Otac i Sin su se zavjetovali da će ispuniti uvjete vječnog Saveza. Da, Bog je tako ljubio svijet da je dao svoga jedinorođenog Sina da ne pogine ni jedan koji u nj vjeruje, već da ima život vječni.” (Ivan 3,16) Krist nije bio usamljen u prinošenju svoje velike žrtve. Ona je bila ispunjenje Saveza uspostavljenog između Njega i Njegovog Oca prije nego što su bili postavljeni temelji svijeta; stiskom ruke dali su svečano obećanje da će Krist postati jamac za ljudski rod ako bude svladan sotonskim prijevarama. (YI, 14. srpnja 1900.)

Spasenje ljudskog roda oduvijek je bilo predmet razmatranja Nebeskog vijeća. Savez milosti načinjen je prije postanka svijeta. Postojao je od vječnosti i nazvan je vječnim Savezom. Koliko god je sigurno da nikada nije postojalo vrijeme kada Bog nije postojao, tako je isto sigurno da nikada nije bilo trenutaka u kojima nije bilo zadovoljstvo Vječnog uma da pokazuje svoju milost prema čovječanstvu. (7BC 934)

Što više razmatramo ovu temu, nailazimo na sve veće dubine; a ipak postoje dubine do kojih nikada nećemo doprijeti proučavajući Otkupiteljevu slavu. To je slava Kneza života i najmoćnije čovjekove snage ne mogu je proniknuti. Sami anđeli žele zaviriti u ovu tajnovitu i predivnu temu otkupljenja ljudskog roda. (MS 128, 1897.)

## 7. ožujka

### Ukida li vjera poslušnost?

***“Ukidamo li tako vjerom Zakon? Daleko od toga! Naprotiv, tim Zakon utvrđujemo.” (Rimljanima 3,31)***

Vjera nije sredstvo za smirenje, već poticaj. Gledanje na Golgotu neće vam umiriti dušu zaključkom kako ne morate ispunjavati svoje dužnosti, već će proizvesti djelotvornu vjeru koja će čistiti dušu od svake sebičnosti. (RH, 24. siječnja 1893.)

Vjera u Krista koja spašava dušu nije ono što mnogi predočavaju tim pojmom. “Vjeruj, vjeruj,” govore oni, “samo vjeruj u Krista i bit ćeš spašen. To je sve što ti je potrebno.” I dok se istinska vjera u potpunosti uzda u Krista za spasenje, ona vodi i do savršenog sklada s Božjim zakonom. (6BC 1073)

Postoje dvije pogreške kojih se Božja djeca — posebno ona koja su tek povjerovala u Njegovu milost — posebno trebaju čuvati. Prva ... je u oslanjanju na vlastita djela, ukazivanje povjerenja onome što sama mogu učiniti kako bi se uskladila s Bogom. Onaj koji pokušava postati svet svojim vlastitim djelima u skladu sa Zakonom, pokušava nemoguće. ... Samo nas Kristova milost po vjeri može učiniti svetima.

Suprotna je i ne manje opasna zabluda da vjera u Krista oslobađa čovjeka od držanja Božjeg zakona i da, budući da smo samo vjerom postali zajedničari u Kristovoj milosti, naša djela 69 nemaju nikakve veze s našim otkupljenjem.

Primijetite ovdje vrlo važnu napomenu da poslušnost sada nije samo izvanjska suglasnost, već služba iz ljubavi. Božji zakon je izraz Njegove naravi, u njemu su utjelovljena načela velike ljubavi i stoga temelj Njegove vladavine na Nebu i na Zemlji. ... Umjesto da smo njome oslobođeni od poslušnosti, tom vjerom, i samo vjerom, učinjeni smo zajedničarima Kristove milosti, a ona nam omogućava da budemo poslušni. (SC 59—61)

Kao što je Isus bio u ljudskoj naravi, tako Bog želi da Njegovi sljedbenici budu u Njegovoj. Uz Njegovu silu mi trebamo živjeti čistim i plemenitim životom, kako je i On živio. (*Put u bolji život*, str. 96)

## 8. ožujka

### Isusova spasonosna sila

***“A on mi je odgovorio: ‘Dosta ti je moja milost, jer se moja snaga savršeno očituje u slabosti.’ Prema tome, vrlo ću se rado — radije nego da tražim oslobođenje — hvaliti svojim slabostima da se u meni nastani snaga Kristova.” (2. Korinćanima 12,9)***

Naš dragocjeni Spasitelj pozvao nas je da Mu se pridružimo da bi ujediniio našu slabost sa svojom snagom, naše neznanje sa svojom mudročću, našu nedostojnost sa svojim zaslugama. (4T 16)

Nitko ne može očekivati da će mu stroga točnost u vršenju Zakona osigurati ulazak u nebesko kraljevstvo.

Mi moramo doživjeti novorođenje i primiti novi um djelovanjem Božjeg Duha, jer On čisti život i oplemenjuje karakter. Takva veza s Bogom osposobljava čovjeka za slavno nebesko kraljevstvo. Nijedan ljudski izum ne može nikada donijeti lijek grešnoj ljudskoj duši. (ST, 11. siječnja 1877.)

Mora postojati sila koja djeluje iznutra, sasvim novi život odozgo da bi se čovjek mogao promijeniti od grijeha do svetosti. Ta sila je Krist. Samo Njegova milost može pokrenuti zamrle sposobnosti duše i privući ih Bogu, svetosti. ... Zamisao da je dovoljno razvijati samo dobro koje već postoji u čovjeku, sudbonosna je obmana. “Zemaljski čovjek ne prima ono što dolazi od Duha Božjega, jer je to za nj ludost. On to ne može ni upoznati, jer se to mora uz pomoć Duha prosuđivati.” (1. Korinćanima 2,14) ... O Kristu je zapisano: “U njoj bijaše Život i Život bijaše svjetlo ljudima”; “jer je pod nebom to jedino ime dano ljudima po kojem nam se treba spasiti.” (Ivan 1,4; Djela 4,12) ...

70      Apostol Pavao ... je čeznuo za čistoćom i pravednošću, koju sam po sebi nije bio sposoban postići, i zato je povikao: “Jadan ti sam ja čovjek! Tko će me izbaviti od ovoga smrtonosnoga tijela!” (Rimljanima 7,24) Isti takav krik uzdizao se iz opterećenih srca u svim zemljama i u svim vjekovima. Za sve njih postoji samo jedan odgovor: “Evo Jaganjca Božjeg koji uzima grijeh svijeta!” (Ivan 1,29) (SC 18,19)



## 9. ožujka

### Mir zahvaljujući križu

***“Zato sad nema nikakve osude onima koji su u Kristu Isusu, i ne hode po tijelu, nego po Duhu.” (Rimljanima 8,1 Ša)***

Ako se grješnike navede da ozbiljno pogledaju na križ, ako dobiju zaokružen pogled na razapetog Spasitelja, oni će shvatiti dubinu Božjeg milosrđa i grješnost grijeha. (*Djela apostolska*, str. 132)

Dok vam je savjest bila oživljena Svetim Duhom, uvidjeli ste nešto od grešnosti grijeha, nešto od njegove sile, njegove krivnje, njegove bijede; počeli ste gledati na njega s gađenjem. ... Čeznete da vam bude oprošteno, da budete očišćeni, slobodni. Sklad s Bogom, sličnost Njemu — što možete učiniti da biste to zadobili?

Vama je potreban mir — oprost Neba i mir i ljubav u duši. Novac ga ne može kupiti, intelekt ga ne može pribaviti, mudrost ga ne može dostići i vi se ne možete nadati da ćete ga ikada osigurati vlastitim naporima. Ali Bog vam ga nudi kao poklon “bez novaca i bez naplate” (Izaija 55,1). ....

Podite k Njemu i zatražite da On opere vaše grijeha i da vam da novo srce. Tada vjerujte da je On to učinio, jer je tako obećao. ... Naša je prednost da dođemo k Isusu, budemo očišćeni i da stanemo pred Zakon bez stida i kajanja. (SC 49—51)

Kad grešnik u podnožju križa pogleda u Onoga koji je umro da bi ga spasio, on se može radovati neiskazanom radošću jer su mu grijesi oprosteni. Kad je kleknuo pred križem, dosegnuo je najviše mjesto koje čovjek može dosegnuti. (*Djela apostolska*, str. 132)

Zahvalite Bogu za dar Njegovog dragog Sina i molite se da Njegova žrtva za vas ne bude uzaludna. Duh vas danas poziva. Dođite cijelim svojim srcem Isusu i pozovite se na Njegov obećani blagoslov.

Dok čitate obećanja, sjetite se da su to izrazi neizrecive ljubavi i sažaljenja. ... Da, samo vjerujte da vam je Bog pomoćnik. On u čovjeku želi obnoviti svoj moralni lik. Kad Mu se približite s priznanjem i pokajanjem, On će vam se približiti s milošću i praštanjem. (SC 55)

## Ispunjeni Njegovom pravednošću

***“Blago žednima i gladnima pravednosti, jer će se nasiti-  
ti.” (Matej 5,6)***

Pravednost je svetost, sličnost Bogu, a “Bog je ljubav” (1. Ivanova 4,16). To je usklađenost s Božjim zakonom, “jer zapovijedi su tvoje sve pravedne” (Psalam 119,172), a ljubav je “izvršenje zakona” (Rimljanima 13,10). Pravednost je ljubav, a ljubav je Božje svjetlo i život. Božja pravednost je utjelovljena u Kristu. Primajući Njega, primamo pravednost.

Pravednost se ne stječe mučnim naporima ni zamornim radom, darovima ili žrtvom; ona se daje besplatno svakoj duši koja je gladna i žedna pravednosti. “O svi vi koji ste žedni, dođite na vodu; ako novaca i nemate, dođite. Bez novaca i bez naplate kupite vina i mlijeka!” (Izaija 55,1) “To je baština slugu Jahvinih, to im je pobjeda od mene — riječ je Jahvina.” “I evo imena kojim će ga nazivati: ‘Jahve, Pravda naša.’” (Izaija 54,17; Jeremija 23,6)

Nijedna ljudska sila ne može ničim zadovoljiti glad i žed duše. Ali Isus kaže: “Ja sam kruh života. Tko dolazi k meni, sigurno neće ogladnjati. Tko vjeruje u me, sigurno neće nikada ožednjati.” (Ivan 6,35) ...

Što više doznajemo o Bogu, to će uzvišeniji biti naš ideal karaktera i usrdnija naša čežnja da odražavamo Božji lik. Kada duša teži za Bogom, božansko se spaja s ljudskim a srce puno čežnje tada kaže: “Samo je u Bogu mir, dušo moja, samo je u njemu nada moja.” (Psalam 62,5) ...

Srce neprestano vapi: “Više o Tebi!” a Duh neprestano odgovara: “Još mnogo više.” (Rimljanima 5,9.10) ... Ocu je bilo ugodno da se u Krista “useli sva punina” i “po njemu ste i vi ispunjeni” (Kološanima 1,19; 2,9). (*Misli s gore blagoslova*, str. 36,37)

Krist je velika riznica opravdavajuće pravednosti i posvećujuće milosti. Svi mogu doći k Njemu i primiti od Njegove punine. (1SM 398)

## Pravednik će živjeti od vjere

**“Kako ste primili Gospodina Krista Isusa, tako nastavite u njemu živjeti.” (Kološanima 2,6)**

Naš rast u milosti, naša radost, naša korisnost — sve ovisi o našem sjedinjenju s Kristom. Putem zajednice s Njim, koju održavamo svakog dana, svakog sata, prebivajući u Njemu, rastemo u milosti. On nije samo Začetnik, već je i Završitelj naše vjere. On je Krist — prvi, posljednji i koji ostaje zauvijek. On treba biti s nama ne samo na početku i na kraju našeg puta, već i na svakom koraku. ...

Možda pitate: “A kako to mogu živjeti u Kristu?” Na isti način kao što ste Ga na početku primili. “Kako ste primili Gospodina Krista Isusa, tako nastavite u njemu živjeti.” (Kološanima 2,6) “Moj će pravednik živjeti od vjere.” (Hebrejima 10,38) Vi ste predali sebe Bogu da budete Njegovi u potpunosti, da Mu služite i da Ga slušate i uzeli ste Krista kao svojeg Spasitelja. Niste se sami mogli iskupiti za svoje grijehе ili promijeniti svoje srce, ali pošto ste se predali Bogu, povjerovali ste da je On radi Krista učinio sve to za vas. Vjerom ste postali Kristovi i vjerom ste rasli u Njemu — dajući i uzimajući. Vi trebate *predati* sve: svoje srce, svoju volju, svoju službu — trebate predati sebe Njemu u vršenju svih Njegovih zahtjeva, a morate i *uzeti* sve: Krista — puninu svih blagoslova, da boravi u vašem srcu, da bude vaša snaga, vaša pravednost, vaš vječiti pomoćnik i da vam dâ snagu da Ga poslušate.

Neka vaš prvi zadatak svakog jutra bude posvećivanje Bogu. Neka vaša molitva bude: “Uzmi me, Gospodine, kao svoju potpunu svojinu. Polažem sve svoje planove pred Tvoje noge. Upotrijebi me danas u svojoj službi. Ostani sa mnom i neka svako moje djelo bude ostvareno u Tebi!” To neka bude vaša svakidašnja molba. Svakog jutra posvetite sebe Bogu za taj dan. Prepustite Mu sve svoje planove, da se u skladu s djelovanjem Njegove Providnosti izvrše ili ne izvrše. Tako ćete iz dana u dan predavati svoj život u Božje ruke, koji će time biti sve više i više oblikovan po ugledu na Kristov. (SC 69,70)

## 12. ožujka

### Iskreno ispovijedanje grijeha

***“Ako priznajemo svoje grijehе, vјeran je on i pravedan: oprostit će nam grijehе i očistiti nas od svake nepravедnosti.” (1. Ivanova 1,9)***

73 Apostol kaže: “Prema tome, ispovijedajte grijehе jedan drugomu i molite jedan za drugoga da ozdravite!” (Jakov 5,16) Priznajte svoje grijehе Bogu, koji vam ih jedini može oprostiti, a i svoje nedostatke jedni drugima. Ako ste uvrijedili svojeg prijatelja ili susjeda, trebate priznati svoju pogrešku — a njegova je dužnost da vam od srca oprost. Zatim zatražite oprost od Boga, jer je povrijeđeni brat Božja svojina, i kada ste ga ranili, sagriješili ste protiv njegovog Stvoritelja. ...

Istinsko priznanje nije nikada uopćeno jer se njime priznaju sasvim određeni grijesi. Oni mogu biti takve naravi da ih treba iznijeti samo pred Boga; to mogu biti nepravde koje treba priznati onim pojedincima koji su zbog njih pretrpjeli povredu, a to mogu biti i prijestupi javnog karaktera, koje treba i priznati javno. Ali sva priznanja trebaju biti određena i neposredna, trebate navesti upravo one grijehе koje ste skrivili. (SC 38,38)

Mnoga, mnoga priznanja nikada ne bi trebalo izgovarati pred ušima smrtnika, jer su rezultati obično onakvi kakve ne predviđa ograničeni sud konačnih bića. ... Bog bi bio više proslavljen da smo priznali tajnu, urođenu pokvarenost srca samo Isusu, prije nego što smo otvorili svoje tajne pred ograničenim, pogrešivim čovjekom, koji nije u stanju pravedno prosuđivati ako mu srce nije stalno prožeto Božjim Duhom. ... Ne sipajte u ljudske uši priču koju samo Bog treba čuti. (5T 645)

Priznanje koje potječe iz najskrivenijih odaja duše pronalazi svoj put do Boga beskonačne samilosti. (SC 38)

Vaši grijesi mogu vam izgledati kao planine, ali ako ponizite srce i priznate svoje grijehе uzdajući se u zasluge razapetog i uskrslog Spasitelja, On će vam ih oprostiti i očistiti vas od svake nepravедnosti. ... Težite za puninom Kristove milosti. Neka vam srce bude ispunjeno snažnom željom za Njegovom pravednošću. (*Djela apostolska*, str. 356,357)

### 13. ožujka

## Potrebna je promjena srca

**“Odgovori mu Isus: Zaista, zaista, kažem ti, tko se odozgo ne rodi, taj ne može vidjeti kraljevstva Božjega.” (Ivan 3,3)**

Nikodem je zauzimao visok i povjerljiv položaj u hebrejskom narodu. ... Kao i drugi, bio je pokrenut Isusovim naukom. ... Pouke koje su dolazile sa Spasiteljevih usana ostavljale su na njega dubok dojam te je zaželio saznati više o ovim veličanstvenim istinama. ...

Nikodem je došao Gospodinu u želji da s Njim razmijeni gledišta, ali Isus mu je otkrio temeljna načela istine. Rekao je Nikodemu: Tebi nije potrebno teorijsko znanje, već duhovna obnova. Nije ti potrebno da zadovoljiš svoju znatiželju, već da imaš novo srce. Moraš primiti novi život odozgo da bi bio spreman cijeniti nebeske vrijednosti. (*Isusov život*, 123,124)

74

Do promjene srca koja je prikazana novorođenjem može doći samo djelotvornim radom Svetoga Duha. ... Ponos i samoljublje odupiru se Božjem Duhu; svaka prirodna sklonost duše protivi se promjeni koja bi umjesto samopoštovanja i ponosa trebala ustupiti mjesto Kristovoj krotkosti i poniznosti. Ali ako želimo putovati u vječni život, ne smijemo slušati šaptanje svojeg starog “ja”. U poniznosti i kajanju moramo moliti svojeg nebeskog Oca: “Čisto srce stvori mi, Bože, i duh postojan obnovi u meni!” (Psalam 51,10) I dok primamo božansko svjetlo i surađujemo s nebeskim bićima, “nanovo smo rođeni” i Kristovom silom oslobođeni nečistoće grijeha. (YI 9. rujna 1897.)

Moćna sila Svetoga Duha ostvaruje potpunu promjenu u karakteru ljudskog bića, čineći ga novim stvorenjem u Isusu Kristu. ... Riječi i postupci izražavaju Spasiteljevu ljubav. Nema težnje za najvišim mjestima. Staro “ja” je nadvladano. Isusovo ime ispisano je na svemu što se izgovara i čini. (RH 10. lipnja 1902.)

Zar ovakva obnova čovjeka nije najveće čudo koje se može dogoditi? Postoji li nešto što ne bi moglo ostvariti ljudsko biće koje se vjerom hvata za božansku silu? (9T 152)

77

## 14. ožujka

### Svetost života

**“U savezu sa svima težite za spasenjem i za posvećenjem bez kojega nitko neće vidjeti Gospodina.” (Hebrejima 12,14)**

Nitko tko sam za sebe tvrdi da je svet nije svet. Oni koji su prepoznati kao sveti u nebeskim knjigama nisu uopće toga svjesni i posljednji su koji bi se pohvalili vlastitom dobrotom. (ST, 26. veljače 1885.)

Nije poseban dokaz da je netko kršćanin zato što u izuzetnim okolnostima pokazuje duhovni zanos. Svetost nije zanos, već život u skladu sa svakom riječi koja dolazi iz Božjih usta; to je vršenje volje našeg nebeskog Oca; to je pouzdanje u Boga u kušnji, u mraku kao i u svjetlu; to je hod po vjeri, a ne po gledanju; to je oslanjanje na Boga s neupitnim povjerenjem i počivanje u Njegovoj ljubavi. (*Djela apostolska*, str. 32)

75 Nitko ne može biti svemoćan, ali se svi mogu očistiti od nečistoće tijela i duha, njegujući svetost u strahu Gospodnjem. Bog zahtijeva da svaka duša bude čista i sveta. Svi imamo naslijeđene sklonosti prema zlu. To je dio naše naravi koju nitko ne bi trebao čuvati. Povlađivanje sebičnosti je slabost ljudske naravi, jer je to prirodna osobina karaktera. Ali sve dok se ne ukloni svaka sebičnost, dok se ne razapne staro “ja”, nikada ne možemo biti sveti kao Bog. Kod ljudi postoji i sklonost da se neki procesi u maštovitim prikazima objasne kao zli, što se u određenim okolnostima vrlo brzo razvije. Ako se popušta ovoj navici, ona kvari karakter i uništava dušu. (*Letter 9*, 1899.)

Bog u životu svih zahtijeva moralno savršenstvo. Oni kojima je dano obilno svjetlo i mnoge mogućnosti kao Božjih upravitelja, trebaju težiti za savršenstvom i nikada, nikada ne smiju snižavati mjerilo pravednosti da bi se prilagodilo naslijeđenim i njegovanim sklonostima k zlu. Krist je uzeo na sebe našu ljudsku narav i živio ljudskim životom, da bi nam pokazao da možemo živjeti kao On. ... Trebamo biti sveti kao što je Bog svet; i kad shvatimo puno značenje ove tvrdnje i usmjerimo svoje srce da radi Božji posao, da bude sveto kao što je On svet, približit ćemo se mjerilu koje je za svakoga od nas postavljeno u Kristu Isusu. (*Letter 9*, 1899.)

## 15. ožujka

### Strijela smrti

***“Da su mudri, već bi se i dosjetili, razabrali što ih očekuje.” (Ponovljeni zakon 32,29)***

“Jer samo nerado on (Gospodin) ponižava i rascvili sinove čovjeka.” (Tužaljke 3,33) “Kako se otac smiluje dječici, tako se Jahve smiluje onima što ga se boje. Jer dobro zna kako smo sazdani, spominje se da smo prašina.” (Psalam 103,13.14) On zna naše srce jer čita svaku tajnu duše. ... On od početka zna kraj. Mnogi će biti ispraćeni na počinak prije vatrenih kušnji vremena nevolje koje će doći na naš svijet. ...

Ako se Isus, Spasitelj svijeta, molio: “Oče moj! Ako je moguće, neka me mimoide ovaj kalež!” (Matej 26,39), koliko je prikladnije da se ograničeni smrtnici na isti način predaju Božjoj mudrosti i volji. (CH 375,376)

U najboljem slučaju pred sobom imamo kratak životni vijek i ne znamo kada će strijela smrti pogoditi naše srce. Ne znamo kada ćemo biti pozvani da napustimo svijet i sve ono što njemu pripada. Pred nama se prostire vječnost. Zastor samo što nije podignut. Još samo malo godina i tko danas živi, čut će nalog: “Nepravедnik neka samo i dalje čini nepravdu! Okaljan neka se i dalje kalja! Pravednik neka i dalje živi pravedno! Svet neka se i dalje posvećuje!” (Otkrivenje 22,11)

Jesmo li spremni? Jesmo li upoznali Boga, Vladara Neba, Zakonodavca, i Isusa Krista koga je Bog poslao na svijet kao svojeg predstavnika? Kada djelo našeg života dođe svojem kraju, hoćemo li biti spremni kazati kao što je rekao Krist, naš Primjer: “Ja tebe proslavih na zemlji dovršivši djelo koje si mi dao izvršiti. 76 ... Ja javih ime tvoje.” (Ivan 17,4-6)

Božji se anđeli trude da odvrte naše misli od nas samih i od onoga što je svjetovno. Ne dopustimo da rade uzalud. (*Put u bolji život*, str. 287,288)

## 16. ožujka

### Tugovanje s nadom

***“Nećemo, braćo, da ostanete u neznanju o umrlima, da se ne žalostite poput ostalih koji nemaju nade.” (1. Solunjanima 4,13)***

Onima koji pate rekla bih: ne bojte se, jer je velika nada koju osvjetljava jutro uskrsnuća. Voda koju ste pili bila je gorka, kao što je voda u Meribi bila djeci Izraelovoj u pustinji, ali je Isus svojom ljubavlju može pretvoriti u slatku. ...

Bog je osigurao melem za svaku ranu. Postoji balzam u Gileadu, postoji Liječnik. Hoćete li sada kao nikada prije proučavati Bibliju? Tražite od Gospodina mudrost u svakom trenutku opasnosti. U svakoj nevolji molite se Isusu da vam pokaže put iz vaših teškoća i tada će vam oči biti otvorene da prepoznate lijek i da na svoj slučaj primijenite obećanja o izlječenju zapisana u Njegovoj Riječi. Na taj vas način neprijatelj neće moći povesti u žalost i nevjerstvo, već ćete umjesto toga steći vjeru, nadu i hrabrost u Gospodinu. Sveti Duh će vam dati jasnu pronicavost da možete razaznati i prisvojiti svaki blagoslov koji će djelovati kao protuotrov za tugu, kao balzam iscjeljenja za svaki nagovještaj gorčine koji bi se mogao naći na vašim usnama. Svaki nagovještaj gorčine bit će pomiješan s Isusovom ljubavlju, i umjesto da se žalite na gorčinu, shvatit ćete da su Isusova ljubav i milost tako pomiješane s tugom da su je pretvorile u prigušenu, svetu, blagoslovljenu radost.

Dok je Henry White, naš najstariji sin, ležao na samrtničkoj postelji, rekao je: “Krevet boli je dragocjeno mjesto kad smo u Isusovoj prisutnosti.” Kad god smo primorani da ispijemo gorku čašu, okrenimo se od gorkog prema dragocjenom i svijetlom. U nevolji i patnji milost može dati ljudskoj duši sigurnost i, dok stojimo pokraj samrtničke postelje i zapažamo kako kršćanin podnosi patnju i prolazi kroz dolinu smrti, iz toga prikupljamo snagu ... i ne padamo niti smo obeshrabreni u vođenju duša Isusu. (2SM 273,274)



## Spasenje za Božju djecu

***“A ovaj ima neprolazno svećeništvo, jer ostaje zauvijek. Odatle slijedi da može zauvijek spasavati one koji po njemu dolaze k Bogu, jer uvijek živi da posreduje za njih.” (Hebrejima 7,24.25)***

Sve je učinjeno da se uklone naši nedostaci, ponuđeno nam je svako ohrabrenje da se vratimo Kristu.

Krist je ponudio svoje slomljeno tijelo da bi otkupio Božju baštinu, da bi ljudima dao još jednu priliku. ... Svojim besprije-kornim životom, svojom poslušnošću, svojom smrću na križu na Golgoti Krist je posredovao za izgubljeni rod. A sada, ne samo kao obični molitelj, već kao Osvajač koji zahtijeva plodove svoje pobjede, Zapovjednik našeg spasenja, posreduje za nas. Njegova žrtva je potpuna i kao naš Posrednik On obavlja djelo koje je sam preuzeo podižući pred Bogom kadionik koji sadrži Njegove preči-ste zasluge i molitve, priznanja i zahvaljivanja Njegovog naroda. Namirisane mirisom Njegove pravednosti, one se uzdižu Bogu kao slatki miris. Žrtva je potpuno prihvatljiva, a pomilovanje obuhvaća sve prijestupe.

Krist se zavjetovao da bude naš Zamjenik i Jamac i On nikoga neće zanemariti. Onaj koji nije mogao dopustiti da ljudska bića budu izložena vječnoj propasti, koji je vlastitu dušu predao na smrt umjesto njih, dočekivat će sa sažaljenjem i samilošću svaku dušu koja shvati da ne može spasiti sama sebe.

On će podići svakog uzdrhtalog molitelja. On koji je svojim posredovanjem svakom čovjeku osigurao beskrajnu zalihu moralne snage, neće propustiti priliku da tu snagu uporabi u našu korist.

Sve sotonske čete nemaju snage da svladaju jednu dušu koja se s jednostavnim povjerenjem osloni na Krista. “Umornome snagu vraća, jača nemoćnoga.” (Izaija 40,29) (Isusove usporedbe, str. 101)

## 18. ožujka

### Brisanje grijeha

**78** *“Pobjednik će tako biti obučen u bijelu haljinu; njegova imena sigurno neće izbrisati iz knjige života; štoviše, njegovo će ime priznati pred svojim Ocem i njegovim anđelima.” (Otkrivenje 3,5)*

Kad se na sudu otvore knjige s izvještajima, pred Boga dolaze životi svih koji su uzvjerovali u Isusa. Počinjući s onima koji su prvi živjeli na Zemlji, naš Zastupnik iznosi slučajeve naraštaja za naraštajem i završava sa živima. Svako se ime spominje, svaki slučaj temeljito ispituje. Neka se imena prihvaćaju, a neka odbijaju. Ako su čiji grijesi ostali zapisani u knjigama, nepokajani ni neoprosteni, ta će imena biti izbrisana iz knjige života, a izvještaj o njihovim dobrim djelima izbrisat će se iz Božje knjige spomenice. ...

Svima onima koji su se istinski pokajali za grijeh i vjerom se pozvali na Isusovu krv kao na svoju žrtvu pomirnicu, bit će pored imena u nebeskim knjigama napisano: oprosteno. Budući da su postali dionicima Kristove pravednosti, a ustanovljeno je da im je karakter sukladan s Božjim zakonom, njihovi će grijesi biti izbrisani, a oni sami proglašeni dostojnima vječnog života. ...

Božanski Zastupnik moli da svima koji su pobijedili vjerom u Njegovu krv budu oprosteni prijestupi, da budu vraćeni u svoj edenski dom i da okrunjeni kao subaštinici s Njime dobiju “prijašnju vlast”. (Mihej 4,8) ...

Dok se Isus zauzima za one koji su predmet Njegove milosti, Sotona ih pred Bogom optužuje kao prijestupnike. ...

Isus ne opravdava njihove grijeha, ali upućuje na njihovo kajanje i vjeru, i zahtijevajući za njih oprost podiže svoje ranjene ruke pred Ocem i pred svetim anđelima govoreći: “Znam ih po imenu.” ... Njihova imena ostaju upisana u knjizi života i o tim osobama je pisano: “One će me pratiti u bijelim haljinama, jer su dostojne.” (Otkrivenje 3,4) (*Velika borba*, str. 382,383)

Kršćani mogu svakodnevno njegovati svoju vjeru razmišljajući o Onome koji je preuzeo njihov slučaj, o svojem “milosrdnom i vjernom velikom svećeniku” (Hebrejima 2,17 — Ša). (ST, 12. studenoga 1896.)

## 19. ožujka

### Sotonini planovi

***“Budite trijezni i bdijte: vaš protivnik, đavao, obilazi kao ričući lav, tražeći koga da proždere!” (1. Petrova 5,8)***

Nesigurno je osloniti se na osjećaje ili dojmove, jer su to nepouzdana vodiči. Božji zakon je jedino ispravno mjerilo svetosti. Karakter će biti prosuđivan po tom Zakonu. Kad bi tragalac spašenja postavio danas pitanje: “Dobri Učitelju, što moram činiti da baštinih život vječni?” suvremeni učitelji posvećenja odgovorili bi: “Samo vjeruj da te Isus spašava!” Međutim, kada je Kristu bilo postavljeno ovo pitanje, On je upitao: “Što stoji ... pisano u Zakonu? Što tamo čitaš?” i kad je tragalac odgovorio: “Ljubi Gospodina Boga svoga ... svim srcem svojim ... a svoga bližnjega kao samoga sebe!” Isus mu je rekao: “Pravo si odgovorio! To vrši pa ćeš živjeti!” (Luka 10,26-28) (RH, 5. listopada 1886.)

79

Samo priznanje vjere u Krista nema vrijednosti; jedino se računa ljubav pokazana u djelima. U očima Neba jedino ljubav daje vrijednost svakom djelu. ...

U nebeskim knjigama otkrivena je skrivena sebičnost ljudi. ... Žalostan je izvještaj što ga anđeli nose u Nebo. Razumna stvorenja, tobožnji Kristovi sljedbenici, zaokupljeni su stjecanjem zemaljskog blaga ili uživanjem u tjelesnim zadovoljstvima. Novac, vrijeme i snaga žrtvuju se zbog razmetanja i ugađanja sebi, a malo je trenutaka posvećenih molitvi, istraživanju Svetoga pisma, skrušenosti duše i ispovijedanju grijeha.

Sotona izmišlja bezbroj načina da zaokupi naš um, kako ne bi mogao biti zaokupljen upravo onim zanimanjem koje bismo trebali najbolje poznavati. Stari obmanjivač mrzi velike istine koje ističu žrtvu pomirnicu i svemoćnog Posrednika. On zna da što se njega tiče sve ovisi o tome da odvрати misli od Isusa i Njegove istine.

Oni koji budu dionici u prednostima Spasiteljeva posredovanja ne smiju dopustiti da ih išta odvрати od njihove dužnosti da privedu k savršenstvu svoju svetost u strahu Božjemu. (*Velika borba*, str. 385,386)

## 20. ožujka

### Ulog u nebesku banku

***“Čisto i neokaljano bogoslužje pred Bogom i Ocem sastoji se u ovomu: pohadati sirote i udovice u njihovoj nevolji i čuvati samoga sebe čistim od ovog svijeta.” (Jakov 1,27)***

Naš Spasitelj je imao nježnu sućut za patnje palog ljudskog roda. Ako želite biti Njegovi sljedbenici, morate njegovati suosjećanje i sažaljenje. ... Udovicama, siročadi, bolesnima i umirućima uvijek će biti potrebna pomoć. Ovdje je i prilika za objavljivanje Evanđelja — za isticanje Isusa, nade i utjehe svim ljudima. Kad su ublažene patnje tijela ... otvara se srce i u njega možete staviti nebeski melem. (WM 26)

80 Zajednica vjernih može biti siromašna, neobrazovana i nepoznata, ali u Kristu oni mogu obavljati rad u domu, susjedstvu, crkvi, pa čak i u “drugim krajevima”, čiji će rezultat biti tako dalekosežan kao vječnost. Zato što se ovaj rad zanemaruje, mnoštvo mladih učenika nikada ne napreduje dalje od puke abecede kršćanskog iskustva. Svjetlost koja je plamtjela u njihovom srcu dok im je Isus govorio — Opraštaju ti se grijesi tvoji! — mogli su sačuvati pomažući onima koji su se nalazili u nevolji. Neumorna snaga, koja je tako često izvor opasnosti za mlade, može se usmjeriti kanalima kroz koje bi potekla u rijeci blagoslova. (Isusov život, str. 531,532)

Vrijeme tako često provedeno u zabavi koja ne osvježava ni tijelo ni dušu trebala bi biti iskorištena u ... nastojanju da se pomogne nekome kome je pomoć potrebna. (6T 276)

Svaka prilika da pomognete bratu u nevolji, ili da poduprete Gospodnje djelo širenjem istine, dragocjeni je biser koji, kao depozit na čuvanje, možete unaprijed poslati u nebesku banku. (3T 249)

Ljubav, ljubaznost i požrtvornost nikada se ne gube. Kada Božji izabranici budu promijenjeni iz smrtnog obličja u besmrtno, tada će biti otkrivene njihove riječi i djela dobrote koja će se čuvati kroz vječne vjekove. ... Zahvaljujući zaslugama Kristove uračunate pravednosti, miris takvih riječi i djela zauvijek je sačuvan. (SD 270)

## 21. ožujka

### Kakva baština?

***Kada se ispuni ono što si rekao — opet će Manoah — po kojim propisima i kako treba postupati s djetetom?" (Suci 13,12)***

Riječi izgovorene Manoahovoj ženi sadrže istinu koju bi trebale proučavati i današnje majke. (*Savjeti o životu i prehrani*, str. 168)

Navike majke vrše ili dobar ili loš utjecaj na dijete. Ona se sama treba rukovoditi načelima i mora biti umjerena i samoodričati se ako želi dobro svome djetetu. (*Patrijarsi i proroci*, str. 470)

Ako je ona prije rođenja djeteta neuravnotežena, sebična, mrzovoljna i zahtjevna, sklonosti djeteta nosit će obilježja njezinog pogrešnog života. ... Ali ako nepokolebljivo slijedi ono što je pravo, ako je blaga, nježna i nesebična, tada će na svoje dijete prenijeti ove karakterne osobine. (ST, 26. veljače 1902.)

I očevi i majke snose jednaku odgovornost. Oboje roditelja prenose svoje osobine, umne i fizičke, svoje sklonosti i apetite, na svoju djecu. ... Svaki otac i majka bi trebali pitati: "... po kojim propisima i kako treba postupati s djetetom?" Učinak roditeljskog utjecaja mnogi uzimaju olako, ali upute s Neba poslane ovim hebrejskim roditeljima, ... pokazuje kako naš Stvoritelj gleda na ovo pitanje. (Isto, str. 470)

Majka koja je spreman učitelj svojoj djeci, mora prije njihovog rođenja stvoriti naviku samoodricanja i vladanja nad sobom; jer će im ona predati svoje osobine, svoje čvrste ili slabe crte karaktera. Neprijatelj duša razumije ovaj predmet mnogo bolje nego mnogi roditelji. On će dovesti majku u iskušenje, znajući da, ako mu se ona ne odupre, može preko nje djelovati na njeno dijete. Bog je jedina nada majci. Ona Ga može moliti za milost i snagu. Ona neće uzalud tražiti pomoć. On će je osposobiti da prenese na svoje potomstvo osobine koje će mu pomoći da postigne uspjeh u ovom životu i da zadobije vječni život. (*Savjeti o životu i prehrani*, str. 169)

81

## 22. ožujka

### Poseban dan

***“Svetkujte moje subote, neka one budu znak između mene i vas, kako bi se znalo da sam ja Jahve, Bog vaš!” (Ezekiel 20,20)***

Subota treba biti toliko privlačna našim obiteljima da njezin tjedni povratak bude uvijek dočekivan s radošću.

Subotnja škola i bogoslužni sastanak zauzimaju samo dio subote. Preostali dio, koji je odvojen za obitelj, može biti najsvetije i najdragocjenije vrijeme među njezinim satima. (6T 358)

U mislima djece i sama pomisao na dan odmora trebala bi biti povezana s ljepotom stvari u prirodi. ... Sretni su otac i majka koji mogu učiti svoju djecu Božjoj pisanoj riječi služeći se ilustracijama s otvorenih stranica knjige prirode; koji se mogu okupljati pod zelenim drvećem, na svježem, čistom zraku, i proučavati Riječ i pjevati hvalu nebeskom Ocu. (*Odgoj*, str. 224,225)

Kad su vremenske prilike pogodne, neka roditelji hodaju sa svojom djecom preko polja i kroz šumarke. Usred prelijepih slika prirode recite im razlog za uspostavljanje subote. Opišite im Božje veliko djelo stvaranja. Kažite im da je zemlja u trenucima dok je izlazila iz Njegovih ruku bila sveta i prelijepa. Svaki cvijet, svaki grm, svako drvo, odgovarali su svrsi koju im je Stvoritelj namijenio. ... Ukažite da je grijeh narušio Božje savršeno djelo, i da su trnje i korov, tuga, bol i smrt, posljedica neposlušnosti prema Bogu. Pozovite ih da uvide kako zemlja, iako narušena prokletstvom grijeha, i dalje otkriva Božju dobrotu. (6T 358)

Ako u sebi budemo njegovali ljepotu duše koja će odgovarati ljepoti prirode oko nas, roditelji će se obilna suradnja između božanskog i ljudskog djelovanja. (*Letter* 132, 1900.)

I dok sunce zalazi, neka glasovi molitava i hvalospjeva obilježe završetak svetih sati i pozovu Božju prisutnost u novi tjedan briga i napora.

Tako roditelji mogu načiniti subotu, kao što bi trebalo biti, najradosnijim danom u tjednu. Oni mogu navesti svoju djecu da je smatraju milinom, danom nad danima, cijenjenom svetinjom Gospodinu. (6T 359)

## Dobrodošlica u nebeski dom

**“Otvorite vrata! Nek’ uđe narod pravedni koji čuva vjernost.” (Izaija 26,2)**

Život na Zemlji početak je života na Nebu. (*Odgoj*, str. 286)  
Mi smo djeca nebeskog Kralja, članovi kraljevske obitelji, baštinici Božji i subaštinici Kristovi. Dvorovi koje je Isus otišao pripremiti spremni su samo za one koji su istiniti, čisti, koji vole i slušaju Njegove riječi .... Da bismo uživali u vječnom blaženstvu, moramo njegovati religiju u domu. ... Mir, sklad, ljubav i sreća trebaju biti njegovani uporno i svakodnevno, sve dok se ove dragocjene osobine stalno ne nastane u srcima onih koji tvore zemaljsku obitelj. (ST, 14. studenoga 1892.)

To što će sada karakter učiniti lijepim u domu, isto je ono što će ga učiniti lijepim i u nebeskim dvorovima. (CG 481)

Ako ovdje budemo pokazivali Kristov karakter, držeći sve Božje zapovijedi, bit ćemo pozdravljeni i blagoslovljeni ugodnim nagovještajima doma u onim stanovima koje nam je Isus otišao pripremiti. (ST, 14. studenoga 1892.)

Neka nas sve ono što je lijepo u našem zemaljskom domu podsjeća na kristalnu rijeku i zelena polja, lelujavu drveće i žive izvore, sjajni grad i pjevače u bijeloj odjeći našeg nebeskog doma — na taj svijet ljepote koji nijedan umjetnik ne može naslikati, nijedan smrtni jezik opisati. (*Temelji sretnog doma*, str. 505)

Tamo će ljubav i suosjećanje, koje je Bog usadio u dušu naći svoj najbolji i najljepši izraz. Neporočna zajednica sa svetim bićima, skladan društveni život s blaženim anđelima i s vjernima svih vjekova, posvećeno prijateljstvo koje povezuje “cijelu obitelj na Nebu i na Zemlji”, sve su to iskustva života u vječnosti. ... S neiskazanim zadovoljstvom ući ćemo u radost i mudrost bezgrešnih bića. (*Odgoj*, str. 286)

Prednost je roditelja da povedu svoju djecu sa sobom do vrata Božjega grada govoreći: “Pokušao sam uputiti svoju djecu da ljube Gospodina, da vrše Njegovu volju i da Ga proslavljaju.” Vrata će se za ovakve otvoriti i roditelji i djeca će ući. (CG 13)

## 24. ožujka

### Tko će primiti Božji pečat?

83 ***“Zatim opazih jednoga drugog anđela gdje uzlazi od istoka, noseći pečat živoga Boga, i počeo vikati jakim glasom četirna anđelima kojima je bilo dopušteno da opustoše zemlju i more: ‘Ne pustošite ni zemlje, ni mora, ni stabala, dok ne zabilježimo pečat sluge našega Boga na njihovim čelima!’” (Otkrivenje 7,2.3)***

Pečat živoga Boga bit će stavljen samo na one koji su slični Kristu u karakteru. (7BC 950)

Kao što vosak preuzima otisak pečata, tako i duša treba preuzeti otisak Božjeg Duha i zadržati Kristov lik. (7BC 950)

Poslušnošću načelima Božjih zapovijedi karakter se oblikuje po božanskom uzoru. (SD 52)

Pečat Božjeg zakona nalazi se u četvrtoj zapovijedi. Samo ona, između svih deset, iznosi na svjetlo ime i titulu Zakonodavca. Ona objavljuje da je On Stvoritelj neba i zemlje i time pokazuje da je Njegov zahtjev za poštovanjem i obožavanjem iznad svih ostalih. Osim napomene u ovoj zapovijedi, ne postoji ništa u Dekalogu što bi pokazivalo čijim je autoritetom Zakon dan. (ST, 14. lipnja 1910.)

Izraelci su preko svojih vrata stavljali potpis krvi, da pokažu da su Božja svojina. Tako će i Božja djeca u ovom vijeku nositi potpis koji je Bog odredio. Ona će se dovesti u sklad sa svetim Božjim zakonom. Znak se stavlja na svakog među Božjim narodom isto onako kao što je bio postavljan na vrata hebrejskih stanova kako bi sačuvao narod od opće propasti. Bog izjavljuje: “I svetkujte moje subote, neka one budu znak između mene i vas, kako bi se znalo da sam ja Jahve, Bog vaš!” (Ezekiel 20,12) (7BC 968,969)

Čim Božji narod bude zapečaćen na svojim čelima — to nije bilo kakav pečat ili znak koji se može vidjeti, već takvo čvrsto intelektualno i duhovno pristajanje uz istinu da ih ništa neće moći odvratiti — čim Božji narod bude zapečaćen i spreman za rešetanje, ono će doći. I doista, ono je već počelo; Božji sudovi izlijevaju se na zemlju ... da bismo mogli znati što dolazi. (4BC 1161)



## 25. ožujka

### Isus — primjer poniznosti

***“Dakle, ako ja, Gospodin i Učitelj, oprah vama noge, i vi ih morate prati jedan drugomu. Dao sam vam primjer, da i vi činite kako ja učinih vama.” (Ivan 13,14.15)***

U čovjeku postoji sklonost da sebe cijeni više od svojeg brata, da radi za sebe, da traži najviše mjesto; ovo često rada predrasude i gorčinu duha. Obred koji prethodi Gospodnjoj večeri treba ukloniti sve nesporazume, osloboditi čovjeka njegove sebičnosti, skinuti ga sa štula njegovog samouzvišenja do poniznosti srca koja će ga potaknuti na službu svojem bratu. (*Isusov život*, str. 539)

84

Obred pranja nogu najdojmljivije ilustrira nužnost prave poniznosti. Dok su se učenici borili za najviše položaje u obećanom kraljevstvu, Krist se opasao i obavio dužnost sluge pranjem nogu onima koji su Ga nazivali Gospodinom. (5BC 1139)

Obred pranja nogu uspostavljen je zbog međusobnog pomirenja. ... Kada god ga slavimo, Krist je prisutan svojim Svetim Duhom. Upravo ovaj Duh osvjedočava srce.

Dok je Krist obavljao ovaj obred sa svojim učenicima, srca svih bila su osvjedočena osim Judinog. Tako ćemo i mi biti osvjedočeni kada Krist progovori našim srcima. Izvori duše će se otvoriti. Um će biti osnažen, ožvljen i osposobljen za djelovanje, srušit će se sve prepreke prouzročene nejedinstvom i otuđenjem. Počinjeni grijesi postat će uočljiviji nego ikada prije jer će nas Duh Sveti podsjetiti na njih. (*Evangelizam*, str. 207)

Sada, pošto je oprao noge učenicima, rekao je: “Dao sam vam primjer, da i vi činite kako ja učinih vama.” ... Krist je ovdje uspostavio vjersku službu. Djelom našega Gospodina ovaj svečani čin poniznosti postao je posvećenim obredom. Učenici ga trebaju poštovati da bi uvijek mogli držati na umu njegove pouke o poniznosti i službi. (*Isusov život*, str. 539)

## 26. ožujka

### Graditelji, ne rušitelji

***"I ti ćeš gradit' na starim razvalinama, dići ćeš temelje budućih koljena. Zvat će te popravljачem pukotina, i obnoviteljem cesta do naselja."* (Izaija 58,12)**

Ima li Bog svoju živu crkvu? On ima svoju crkvu, ali je to crkva koja se bori, a ne pobjedonosna crkva. Źao nam je što postoje neduhovni vjernici. ... Dok Gospodin dovodi u crkvu one koji su istinski obraćeni, Sotona istodobno u zajedništvo crkve dovodi osobe koje nisu obraćene. Dok Krist sije dobro sjeme, Sotona sije kukolj. Postoje dva suprotstavljena utjecaja koji su stalno prisutni kod vjernika crkve. Jedan utjecaj radi na usavršavanju crkve, a drugi na kvarenju Božjeg naroda. ...

Iako u crkvi postoji zlo i bit će ga do kraja svijeta, crkva u ovim posljednjim danima treba biti svjetlo svijetu zagađenom i demoraliziranom grijehom. ...

85 Postoji samo jedna crkva u svijetu koja u ovom trenutku stoji u procjepu, zida stare razvaline i popravlja pukotine; i ako bilo koji čovjek skreće pozornost svijeta i drugih crkava na ovu crkvu nazivajući je Babilonom, on onda vrši djelo tužitelja braće. ... Cijeli svijet je ispunjen mržnjom prema onima koji objavljuju obvezujuće zahtjeve Božjeg zakona i crkva, koja je vjerna svojem Gospodinu, mora se upustiti u nesvakidašnji sukob. ... Oni koji bar malo shvaćaju što znači ovaj rat, neće okrenuti svoje oružje protiv crkve koja se bori, već će se svi svojim snagama uhvatiti u koštac zajedno s Božjim narodom protiv saveza zla.

Oni koji počinju objavljivati poruku na svoju ruku i u skladu sa svojom vlastitom odgovornošću, i koji, iako tvrde da su naučeni i vođeni od Boga, i dalje smatraju svojim posebnim zadatkom da ruše ono što Bog već godinama gradi, ne vrše Božju volju. Neka bude svima poznato da su ovi ljudi na strani velikog varalice. Nemojte im vjerovati. (TM 45,46,49—51)

## 27. ožujka

### Suze i sukob

**“Služeći Gospodinu sa svom poniznosti, u suzama i kušnjama koje me snađoše zbog židovskih zasjeda.” (Djela 20,19)**

Od Adamovog doba do našeg vremena naš se veliki neprijatelj služi svojom moći da tlači i uništava. Sada se priprema za posljednji pohod protiv Crkve. (*Velika borba*, str. 403)

Da bi bolje prikrio svoj pravi karakter i nakane, pobrinuo se da bude predstavljen tako da ne pobuđuje snažnije osjećaje od podsmijeha i prijezira. On je zadovoljan kad ga predočuju kao smiješno ili odvratno biće, nakazno, poluživotinju — polučovjeka. (Isto, str. 408)

Ako je Sotona u početku bio tako lukav, kako je tek lukav sada, nakon stjecanja iskustava tijekom mnogih tisuća godina? Ipak, Bog, Njegovi sveti anđeli i svi oni koji ostanu poslušni cjelokupnoj Gospodnjoj volji, mudriji su od njega. (RH, 4. kolovoza 1910.)

Svi koji su aktivno uključeni u Božje djelo, nastojeći razotkriti obmane Zloga, i predočiti ljudima Krista, moći će se pridružiti Pavlovom svjedočanstvu u kojemu govori o služenju Gospodinu sa svakom poniznošću, sa suzama i usred napasti. ...

Kušač nema vlast upravljati voljom i prisiliti dušu da griješi. On može mučiti, ali ne može okaljati. Može prouzročiti patnju ali ne i oskrvnuti. (*Velika borba*, str. 403)

Sotona ne može čitati naše misli, ali vidi naša djela, sluša naše riječi i na temelju svojeg dugog poznavanja ljudske obitelji oblikuje svoje kušnje koristeći se našim slabim stranama karaktera. I kako često smo mu mi sami odali tajnu kako može izvojevati pobjedu nad nama. Oh, kako bismo samo morali paziti na svoje riječi i djela! (MYP 328)

Sotona je napadao Krista svojim najžešćim i najlukavijim kušnjama, ali je u svakom sukobu bio odbijen. Ove su bitke vođene zbog nas; ove pobjede omogućuju da i mi pobijedimo. Krist će dati snagu svima koji je traže. (*Velika borba*, str. 403)

86

## 28. ožujka

### Sigurnost je samo u poslušnosti

***“Jer Gospodin ima oči na pravednicima i uši svoje priklanja molitvama njihovim, a lice se Gospodnje okreće protiv onih koji čine zlo!” (1. Petrova 3,12)***

Nijedan čovjek nije siguran ni dana ni sata bez molitve. Posebno trebamo moliti Gospodina za mudrost da razumijemo Njegovu riječ. U njoj su razotkrivene kušačeve zamke, kao i sredstva s pomoću kojih im se čovjek može uspješno oprijeti. Sotona je stručnjak u citiranju Biblije, dajući svoje vlastito tumačenje ulomcima u nadi da će nas uz pomoć njih navesti na spoticanje. Bibliju trebamo proučavati s poniznim srcem, ne gubeći iz vida svoju ovisnost o Bogu. Premda se uvijek moramo čuvati Sotoninih zamki, trebamo se stalno moliti vjerom: “I ne uvedi nas u napast.” (Matej 6,13) (*Velika borba*, str. 418)

Kada se Bileam, primamljen obećanjem bogate nagrade, poslužio vraćanjem protiv Izraela i prinošenjem žrtve Gospodinu nastojao navući prokletstvo na Njegov narod, Božji Duh je priječio da izgovori zlo što ga je namjeravao izreći, pa je Bileam bio prisiljen uzviknuti: “Kako mogu proklinjati koga Bog ne proklinje?” (Brojevi 23,8) ...

U to je vrijeme Izrael bio vjeran Bogu i dokle god je bio poslušan Njegovom Zakonu, nije ga mogla nadvladati nijedna zemaljska ni paklena sila. Ali prokletstvo što ga Bileam nije uspio izgovoriti protiv Božjeg naroda uspio je na koncu ipak navesti na njih kad ih je zaveo u grijeh. Kad su prekršili Božje zapovijedi, odvojili su se od Njega, pa su morali osjetiti razornu silu neprijatelja.

Sotona je itekako svjestan da je i najslabija duša koja se oslanja na Krista više no dorusla silama tame. ... Mi možemo biti sigurni samo ako se ponizno oslanjamo na Boga i ako smo poslušni svim Njegovim zapovijedima. (Isto, str. 417,418)

Neka se nitko ne zavarava mišljenjem da će mu Bog oprostiti i blagosloviti ga dok otvoreno gazi bilo koji od Njegovih zahtjeva. Namjerno činjenje poznatog grijeha ušutkuje glas osvjedočenja Duha i odvaja dušu od Boga. (ST 30. studenoga 1882.)

## Kruna za svakog svetog

***“Blago čovjeku koji odolijeva kušnji, jer će, kad se pokaže prokušanim, primiti vijenac — život koji je Bog obećao onima koji ga ljube!” (Jakov 1,12)***

Vidjela sam kako vrlo velik broj anđela donosi iz grada slavne krune — po jednu krunu za svakog svetog, s njegovim napisanim imenom. Kad ih je pozvao, anđeli su krune predavali predivnom Isusu, a On ih je svojom desnom rukom stavljao na glave svetih. Na isti način anđeli su donosili i harfe, a Isus ih je poklanjao svetima. Anđeo predvodnik prvo je odsvirao ton, a zatim se svaki glas pridružio u zahvalnoj, sretnoj hvali i svaka ruka je vješto prelazila preko žica harfe, stvarajući melodične zvukove glazbe u bogatim i savršenim tonovima. ...

U gradu je sve bilo pravi blagdan za oči. Bogata slava vidjela se svuda. Tada je Isus pogledao svoje otkupljene svete; njihov izgled blistao je slavom i, dok ih je promatrao, rekao je svojim bogatim milozvučnim glasom: “Vidim trud svoje duše i zadovoljan sam. Ova bogata slava je vaša da vječno uživete u njoj. Vaše žalosti su sada prošlost. Neće više biti smrti, ni tuge, ni plača, ni boli neće više biti.” ...

Tada sam vidjela Isusa kako vodi svoj narod k drvetu života. ... Na drvetu života bio je najljepši plod, od kojeg su sveti mogli slobodno uzimati. U gradu se nalazilo najveličanstvenije prijestolje, od kojeg je tekla čista rijeka vode života, bistra kao kristal. Na svakoj strani ove rijeke bilo je drvo života, a na obalama rijeke nalazilo se drugo lijepo drveće s različitim voćem. ...

Jezik je previše slabašan da bi se njime pokušalo opisati Nebo. I dok se prizor širi preda mnom, izgubljena sam u čuđenju. Zanesena blistavošću raskošne divote i krasotom slave, odlažem pero i uzvikujem: “O, kakve li ljubavi! Kakve li čudesne ljubavi!” Najuzvišeniji jezik nije u stanju opisati slavu Neba ili nenadmašne dubine Spasiteljeve ljubavi. (SR 413,414)

## Vječna slava

***“Uistinu, naša nam sadašnja ali kratkotrajna i mala nevolja donosi izvanredno veliku i vječnu slavu.” (2. Korinćanima 4,17)***

Ukazano mi je na slavu Neba, blago obećano vjernima. Sve je bilo predivno i slavno. Anđeli bi pjevali prelijepu pjesmu, a zatim su prestali s pjevanjem i skinuli s glava sjajne krune i stavili ih pred Isusove noge i svojim melodičnim glasovima uskliknuli: “Slava! Aleluja!” Pridružila sam im se u njihovoj pjesmi hvale i proslavljanja Janjeta, a svaki put kada sam otvorila usta da Ga hvalim, osjetila sam neki neizrecivi osjećaj slave koja me okruživala. Bilo je to nešto još uzvišenije, daleko je nadilazilo svaku slavnu pojavu na Zemlji. Anđeo mi je rekao: “Mali ostatak koji ljubi Boga, vrši Njegove zapovijedi i vjeran Mu je do kraja, uživat će u slavi, bit će zauvijek u Isusovoj prisutnosti i pjevat će sa svetim anđelima.”

Zatim je moj pogled bio usmjeren od slave prema ostatku na Zemlji. Anđeo im je rekao: “... Pripremajte se, pripremajte se, pripremajte se. Morate se potpunije nego do sada pripremati jer ‘dolazi nesmiljeni Jahvin dan — gnjev i jarost — da u pustoš zemlju prometne, da istrijebi iz nje grešnike’ (Izaija 13,9). Žrtvuajte sve Bogu. Položite sve na Njegov oltar — same sebe, ono što imate i sve svoje, na živu žrtvu. Morat ćete dati sve da biste ušli u slavu. Sabirajte sebi blago na Nebu, gdje lupeži ne potkopavaju ni hrđa ne kvari. Morate biti zajedničari Kristovih stradanja ovdje ako želite biti zajedničari s Njim u Njegovoj slavi.”

Nebo će biti stvarno jeftino ako ga zadobijemo patnjom. Moramo se potpuno odreći sebe, umirati svakodnevno svojem “ja”, otkrivati Isusa u svojem životu i imati stalno pred očima Njegovu slavu.

Djelo spasenja nije dječja igra da bi se uzelo ili ostavilo kad nam se prohtije. To je stalni cilj, neumorni napor, koji na kraju zadobiva pobjedu. Svaki onaj koji pretrpi do kraja, bit će spašen. Samo oni koji strpljivo čine dobro, zadobit će vječni život i primiti besmrtnu nagradu. (2T 101,102)

### 31. ožujka

## Smrti više nema — nikada!

***“On će otrti svaku suzu s njihovih očiju. Smrti više neće biti; neće više biti ni tuge, ni jauka, ni boli, jer stari svijet prođe.” (Otkrivenje 21,4)***

U domu otkupljenih neće biti nikakvih suza, pogrebnih povorki, nikakvog znaka žalosti. “I nijedan građanin neće reći: ‘Bolestan sam!’ Narodu što živi ondje krivnja će se oprostiti.” (Izaija 33,24) Bogata plima sreće teći će i produbljivati se kako se bude odvijala vječnost. ...

Najozbiljnije razmišljajmo o blagoslovljenoj vječnosti koja nas očekuje. Neka naša vjera prodre kroz svaki oblak tame i promatra Onoga koji je umro za grijeh svijeta. On je otvorio vrata Raja svima koji Ga primaju i vjeruju u Njega. ... Neka nam nevolje, koje nas snalaze i tako strašno muče, postanu lekcije učeći nas da trčimo k nagradi višeg poziva u Kristu. Neka nas hrabri pomisao da će Gospodin uskoro doći. Neka ova nada oživi i obraduje naša srca. ...

Okrenuti smo i u mislima vezani za svoj vječni dom. Onaj koji nas je toliko ljubio da je umro za nas, sagradio je za nas grad. To je novi Jeruzalem, naše mjesto odmora. U Božjem gradu neće biti tuge. Ni trag žalopojki zbog tuge, ni plača zbog iznevjerenih nada i sahranjenih osjećaja, neće se nikada čuti tijekom cijele vječnosti. Uskoro će haljine žalosti biti zamijenjene svadbenom odjećom. Uskoro ćemo biti svjedoci krunjenja našega Kralja. Oni čiji su životi bili sakriveni s Kristom u Bogu, koji su se ovdje na Zemlji borili u dobroj borbi vjere, zasjat će Spasiteljevom slavom u Božjem kraljevstvu.

Neće dugo potrajati i ugledat ćemo Onoga na kojeg su usmjerene naše nade u vječni život. U Njegovoj prisutnosti sve kušnje i stradanja ovog života bit će ništavni. ... Pogledajte prema gore, pogledajte gore i neka vaša vjera stalno raste. Neka vas ova vjera vodi uskim putem koji vodi kroz vrata Božjega grada u veliku onostranu, široku, bezgraničnu slavnu budućnost pripremljenu za otkupljene. (9T 286—288)

## TRAVANJ

---

### NAŠE UZVIŠENO ZVANJE

1. travnja

#### Okruženi Božjom milošću

***“Bezbožnika taru mnoge nevolje, a tko se uzda u Jahvu, njega okružuje milost.” (Psalam 32,10)***

Često mislimo da oni koji služe Bogu imaju mnogo više nevolja od nevjernika, i da im je namijenjen neravan put. ... Međutim, uživa li grešnik u svojim svjetovnim zadovoljstvima i uživanjima bez ograničenja? O, ne! Ima trenutaka kada je grešnik užasno uznemiren. On se boji Boga, ali Ga ne voli.

Jesu li bezakonici slobodni od razočaranja, zbunjenosti, zemaljskih gubitaka, siromaštva i očaja? Mnogi među njima pate od trajnih bolesti, a nemaju moćnoga i jakoga Boga da se na Njega oslone, nemaju milosti odozgo da ih ojača i podrži u njihovoj nemoći. Oni se oslanjaju na svoju snagu. Nemaju nikakve utjehe kad gledaju u budućnost, već ih muči strašna neizvjesnost; i tako zatvaraju svoje oči kada dođe smrt, ne nalazeći nikakvog veselja u očekivanju jutra uskrsnuća, jer ne njeguju nikakvu radosnu nadu da će imati dio u prvom uskrsnuću. ...

I kršćanin je podložan bolestima, razočaranjima, siromaštvu, klevetama i očaju. Ali usred svega toga on ljubi Boga, izvršava Njegovu volju i ništa tako visoko ne cijeni kao znakove Njegovog odobravanja. Izložen vihoru nevolja i stalnim promjenama životnih okolnosti, on zna da postoji Netko tko sve to zna, Netko tko će prignuti svoje uho i čuti vapaj ožalošćenih i nevoljnih, Netko tko će imati sućuti za sve tužne i ublažavati strahovanja svakog srca.

Usred svih svojih nevolja, kršćanin ima snažnu utjehu. I ako Bog dopusti da ga zadesi neka dugotrajna, teška bolest prije nego što bude sklopio svoje oči i umro, on sve podnosi s vedrinom. ... On promatra budućnost s nebeskim zadovoljstvom. Kratak odmor u grobu, a onda će Davatelj života raskinuti okove groba, osloboditi zarobljenika i izvesti ga iz njegove prašnjave postelje u besmrtnost, da više nikada ne iskusi bol, tugu ili smrt. O, kakve li nade za kršćanina! Neka ta kršćanska nada bude i moja! Neka bude i tvoja! (Letter 18, 1859.)



2. travnja

## Nada za one koje su bez nade

***“Nek’ bezbožnik put svoj ostavi, a zlikovac naume svoje. Nek’ se vrati Gospodu, koji će mu se smilovati, k Bogu našem, jer je velikodušan u praštanju. Jer misli vaše nisu moje misli, i puti moji nisu vaši puti, riječ je Jahvina.” (Izaija 55,7.8)***

Vi mislite da su vaše pogreške i prijestupi tako teški da Gospodin neće prihvatiti vaše molitve niti će vas blagosloviti i spasiti. ... Što se više budete približavali Isusu, to ćete grešniji izgledati u svojim očima, jer će vaš pogled postati izoštriji pa će se vaše nesavršenstvo vidjeti kao velika i jasna suprotnost Njegovoj savršenoj naravi. Ali nemojte se obeshrabriti! To će vam biti samo dokaz da su Sotonine prijevare izgubile svoju snagu, da oživljavajući utjecaj Božjeg Duha djeluje na vas i da je nestalo vaše ravnodušnosti i nebrige.

Nikakve duboko ukorijenjene ljubavi prema Kristu ne može biti u srcu koje ne vidi i ne shvaća svoju grešnost. Duša koja je preobražena milošću divit će se Njegovom božanskom karakteru: ali ako ne vidimo svoju moralnu izopačenost, to je dokaz da još nismo sagledali Kristovu ljepotu i Njegovo savršenstvo. Što manje razloga budemo nalazili da cijenimo sebe, to ćemo imati više razloga da cijenimo beskrajnu neporočnost i ljepotu našeg Spasitelja. Pogled na vlastitu grešnost upućuje nas Onome koji nam može dati oprost. 91

Bog ne postupa prema nama onako kako smrtni ljudi postupaју jedni prema drugima. Njegove misli su misli milosti, ljubavi, nježne sućuti. On je “velikodušan u praštanju” i kaže: “Kao maglu rastjerao sam tvoje opačine i grijehе tvoje poput oblaka.” (Izaija 55,7; 44,22)

Podignite svoj pogled, vi koji ste izmučeni, kušani i obeshrabreni, podignite svoj pogled. ... Uvijek je dobro gledati prema Nebu; kobno je kada gledamo dolje. Ako gledate dolje, zemlja se koleba i grči ispod vas: ništa nije sigurno. Ali Nebo iznad vas je smireno i postojano i božanska pomoć stoji na raspolaganju svakome koji se penje prema Nebu. Ruka Beskrajnoga pruža se preko nebeskih grudobrana da bi čvrstim stiskom obuhvatila vašu. Silni Pomoćnik je blizu da blagoslovi, da podigne, da ohrabri i one sasvim zabludjele i one najgrešnije ako pogledaju u Njega s vjerom. Ali grešnik mora podići svoj pogled! (RH, 17. veljače 1885.)

3. travnja

## Uživanje u istini

***“Pokaži mi, Gospodine, put svoj, i ići ću u istini tvojoj; učini neka se mili srcu mojemu bojati se imena tvojega.”  
(Psalam 86,11 DK)***

Kažite svim srcem: “Ići ću u istini tvojoj!” Svaka odluka u strahu Božjem daje snagu namjerama i vjeri. Ona nas potiče i čini poniznima, ona nas jača i utvrđuje. “Ići ću u istini tvojoj!” Istina zaslužuje naše povjerenje, tim više što je svijet ispunjen bajkama. Upravo činjenica da su u opticaju zablude i falsifikati, služi kao jedini dokaz da negdje mora postojati i istina, prava istina.

Nije dovoljno da samo slušamo o istini. Bog od nas zahtijeva poslušnost. “Većma blago onima koji slušaju riječ Božju i drže je!” (Luka 11,28) “Kad to znate, blago vama ako to i činite!” (Ivan 13,17)

Mi možemo hoditi uživajući u istini. Ona za nas ne smije biti ropski jaram, već utjeha, ugodna vijest o velikoj radosti koja oživljava naše srce, čineći da u svojem srcu pjevamo Gospodinu. Strpljenjem i utjehom Pisma mi imamo nadu. Kršćanska nada nije sumorna, bez utjehe. O, ne, ne! Ona nas ne zatvara u tamnicu sumnji i strahovanja. Istina oslobađa one koji je ljube i koji su posvećeni njome. Oni hode u slavnoj slobodi Božjih sinova. (*Letter 8, 1873.*)

92 Mi koji tvrdimo da vjerujemo u istinu, trebamo pokazivati njezine rodove svojim riječima i karakterom. Moramo uznapredovati u spoznaji Isusa Krista, u prihvaćanju Njegove ljubavi prema Bogu i našim bližnjima, da bi nebesko sunčevo svjetlo zasvijetlilo u našem svakidašnjem životu. Istina mora prodrijeti u najdublje odaje naše duše, očistiti sve što nije u skladu s Kristovim Duhom, a prazninu popuniti osobinama Njegovog karaktera koji je neporočan, svet i neokaljan, tako da sve pobude srca budu kao svijeće, natopljene mirisom, ugodnim mirisom, mirisom života na život. (*MS 109, 1897.*)

Upravo istina sakrivena u duši čini čovjeka Božjim djetetom. (*MS 1a, 1890.*)

4. travnja

## Neka nas Isus vodi

***“Ja sam put, istina i život — reče mu Isus. — Nitko ne dolazi k Ocu osim po meni.” (Ivan 14,6)***

O, kada bismo mi, koji smo gosti i došljaci u ovoj stranoj zemlji ... mogli razumjeti Krista, Put, Istinu i Život! On kaže: “Nitko ne dolazi k Ocu osim po meni.” Put koji je On obilježio tako je jednostavan i određen da ga ni najveći grešnik, opterećen krivnjom, ne mora promašiti. Nijedan uzdrhtali tražitelj ne mora doživjeti neuspjeh u nalaženju pravog puta i u hodanju pod zrakama čistog i svetog svjetla, jer nas Isus vodi tom stazom.

Put je tako uzan, tako svet, da se na njemu ne može podnositi grijeh, ali je pristup putu omogućen svima i zato nijedna očajna, sumnjama mučena, uzdrhtala duša ne treba reći: “Bogu uopće nije stalo do mene!” Svaka duša je dragocjena u Njegovim očima. ... Kada se Sotona pobjedonosno izdavao za kneza ovoga svijeta, kada je cijeli svijet proglašavao svojim kraljevstvom i kad smo svi mi bili pokvareni i ukaljani grijehom, Bog je poslao svojeg vjesnika s Neba, svojega jedinorođenog Sina, da objavi svim stanovnicima svijeta: “Ja sam osigurao otkupninu. Ja sam prokrio put spasenja svima koji propadaju. Ja sam spremio povelju o slobodi za svakoga od vas, povelju koju je potpisao Gospodar Neba i Zemlje.”

Niste vi zbog neke pogreške u tituli koja vam je omogućena odbili tu titulu prihvatiti. Niste se odbili radovati u ljubavi koja oprašta zbog toga što milost, milosrđe i ljubav Oca i Sina nisu bile dovoljno velike, niti zbog toga što vam nije u dovoljnoj mjeri bila stavljena na raspolaganje. ... Ako budete izgubljeni, to će biti samo zato što niste željeli doći Kristu da biste imali život.

Bog će izliti blagoslov oprosta grijeha, pomilovanje za bezakonje, dar pravednosti na sve koji povjeruju u Njegovu ljubav i prihvate Njegovo spasenje. Krist je spreman reći pokajanom grešniku: “Evo, skidam s tebe tvoju krivicu i odijevam te u dragocjenu haljinu!” (Zaharija 3,4-7) Krist je karika u lancu koji povezuje Boga i čovjeka. Krv Isusa Krista je rječita molitva koja progovara u korist grešnika. (MS 32a, 1894.)

## U ljubavi s Kristom

***“Uistinu takav nam je veliki svećenik i trebao: svet, nevin, neokaljan, sasvim različit od grešnika i uzvišeniji od nebesa.”(Hebrejima 7,26)***

Kristov karakter je bio neusporedivo savršen, sadržavao je sve što je čisto, istinito, lijepo i ugledno. Mi ne znamo da je ikada otišao na neku zabavu ili u plesnu dvoranu, ali je ipak imao savršeno plemenito i dostojanstveno držanje. Krist nije bio nezalica; odlikovao se visokim intelektualnim snagama koje je imao još od samog početka svojeg života. Svoju mladost nije trošio besposličeci, na senzualna zadovoljstva, popuštanje prohtjevima ili na ono što ne donosi nikakve koristi. Nijedan Njegov trenutak, od djetinjstva do zrelosti, nije bio uzalud potrošen, nijedan pogrešno upotrijebljen. ...

Isus je bio bezgrešan i nije imao straha od posljedica grijeha. Osim u tome, Njegovo stanje je bilo jednako našem. Vi nemate nikakvih teškoća koje se s istom težinom nisu obrušavale i na Njega, nemate tuge koju Njegovo srce nije iskusilo. Njegovi osjećaji mogli su biti ranjeni zanemarivanjem, ravnodušnošću takozvanih prijatelja, isto tako lako kao i vaši. Je li vaš put trnovit? Kristov je bio deset puta trnovitiji. Jeste ožalošćeni? I On je bio. Isus je savršeno prikladan da postane naš primjer!

Nadahnuti izvještaj o Njemu kaže: “A Isus je napredovao u mudrosti, rastu i milosti ‘pred Bogom i ljudima’.” (Luka 2,52) Kako je rastao po godinama, tako je rastao i po znanju. Živio je umjereno; svoje dragocjene trenutke nije rasipao na nekorisna uživanja. Imao je zdravo tijelo i bistre umne sposobnosti. Tjelesne i umne sposobnosti mogu se razvijati i kod vas i kod svakog drugog mladog bića. Božja riječ je bila predmet Njegovog proučavanja, kao što bi trebala biti i vašeg.

Uzmite Isusa kao svoje mjerilo. Oponašajte Njegov život. Zaljubite se u Njegov karakter. Hodite kao što je Krist hodio. Novi izvori otvorit će se vašim intelektualnim sposobnostima, širi horizonti vašim mislima kada svoje sposobnosti dovedete u živu vezu s onim što je vječno, s onim što je beskrajno uzvišeno i veliko. (*Letter 17, 1878.*)

6. travnja

## Prednost da budemo sigurni

***“Po tome ćemo poznati da smo od istine i pred njim umiriti svoju savjest.” (1. Ivanova 3,19)***

Željela bih naglasiti našim mladićima i djevojkama potrebu da utvrde svoj poziv i svoj izbor. Pozivam ih da ne čine ništa nasumično ili nesigurno kada su u pitanju njihovi vječni interesi. Ako se budu tako ponašali, izgubit će sreću, mir, utjehu i nadu u ovom životu, ali će izgubiti i svoju vječnu baštinu. 94

Moji mladi prijatelji, vi se trebate pojaviti na sudu, ali Kristovom milošću možete biti poslušni Božjim zapovijedima i svakodnevno razvijati čvrstinu i snagu karaktera, pa zato ne trebate doživjeti poraz ili se obeshrabriti. Božanska milost u obilnoj je mjeri osigurana svakoj duši tako da se može upustiti u bitku i izići iz nje kao pobjednik. Nemojte biti tromi, nemojte varati sebe da se možete spasiti iako hodite u skladu s prirodnim sklonostima svojega karaktera — da možete dopuštati da vas nosi matica svijeta, da možete popuštati sebi i zadovoljavati sebe, a ipak biti sposobni oduprijeti se silama zla u vrijeme krize, da možete izići kao pobjednici kad se bitka rasplamsa. ... Svakoga dana morate slušati zapovijedi Vojskovođe Gospodnje vojske.

Moji mladi prijatelji, molite li se? Upućujete li molitve da steknete čiste misli, svete želje, neporočno srce i čiste ruke? Vježbate li svoje usne da pjevaju hvalu Bogu, nastojite li izvršavati Božju volju? To je vrsta obrazovanja koja će vam biti od velike koristi, jer će vam pomagati u oblikovanju karaktera sličnog Kristovom. (YI, 7. studenoga 1895.)

Nemojte sjedati u Sotoninu udobnu fotelju niti govoriti da nema smisla da se borite, da ne možete prestati griješiti, da u sebi nemate snage da pobijedite! U vama doista nema snage osim Kristove, ali je vaša prednost da imate Krista koji vjerom prebiva u vašem srcu, i On može pobijediti grijeh u vama, kada se pridružite Njegovim naporima. ... Vi možete postati živa poslanica koju znaju i čitaju svi ljudi. Vi ne smijete biti mrtva slova, već živa, svjedočeći svijetu da Isus ima moć da vas spasi. (YI, 29. lipnja 1893.)

7. travnja

## Bog traži našu najtopliju ljubav

***“Nitko ne može služiti dvojici gospodara, jer ili će jednoga mrziti, a drugoga ljubiti, ili će uz jednoga pristajati, a drugoga prezirati. Ne možete služiti Bogu i bogatstvu!”***  
(Matej 6,24)

Mnogi se nalaze na začaranom neprijateljskom tlu. Ono što ima neznatnu vrijednost — nerazumne društvene zabave, pjevanje, rugalice, pošalice — zaokuplja njihov um i oni služe Bogu podijeljenog srca. ... Kristova izjava “nitko ne može služiti dvojici gospodara”, ostaje neprihvaćena. (MS 38, 1890.)

95 Jedna od najistaknutijih karakteristika zemaljskih stanovnika u Noino vrijeme bila je njihova izrazita svjetovnost. Oni su od jedenja i pijenja, kupovanja i prodavanja, ženidbe i udaje načinili svoj najvažniji životni cilj. Jest i piti nije grijeh, već ispunjavanje dužnosti, ako to što je zakonito ne prijeđe u krajnost. ... Sam Bog je uspostavio brak kada je Evu predao Adamu. Svi Božji zakoni čudesno su prilagođeni čovjeku i usklađeni s čovjekovom naravi. Grijeh pretpotopnih stanovnika sastojao se u izopačavanju onoga što je samo po sebi bilo dopušteno. Oni su iskvarili Božje darove služeći se njima da zadovolje svoje sebične želje.

Pretjerana ljubav i odanost prema onome što je samo po sebi dopušteno pokazala se pogubnom za tisuće i tisuće duša. Pitanjima od neznatne važnosti posvećuje se intelektualna snaga koja bi trebala biti potpuno posvećena Bogu. Uvijek se moramo čuvati da ne odemo u krajnost s onim što je dopušteno ako se pravilno upotrebljava. Mnoge, mnoge duše su izgubljene zato što su zaokupljene onim što je, ako se pravilno koristi, bezazleno, ali što, kada se izopači i zloupotrijebi, postaje grešno i ponižavajuće. (MS 24, 1891.)

Ako neprestano mislimo o onome što spada u ovaj život i ako stalno nastojimo što više steći, mi ne možemo svoje misli usmjeriti prema onome što je nebesko. Sotona se trudi naš um odvojiti od Boga, naše misli zaokupiti modom, običajima i zah-tjevima svijeta i tako nas izložiti bolesti i smrti. ...

Na ovom se svijetu trebamo osposobiti za uzvišeniji svijet. Bog nam je povjerio darove i On očekuje od nas da se svojim sposobnostima poslužimo tako da pomažemo bližnjima i da im budemo na blagoslov. On traži našu najtopliju ljubav, naše najuzvišenije snage. (MS 29, 1886.)

8. travnja

## Iznad magle sumnje

**“Budite hrabri i jaka srca, svi koji se u Jahvu uzdate!”  
(Psalam 31,25)**

Čak i kršćani s dugogodišnjim iskustvom često su izloženi napadima najstrašnijih sumnji i kolebanja. ... Ne smijete na temelju takvih iskustava pomisliti da je vaš slučaj beznadan. ... Uzdati se u Boga, imajte povjerenja u Njega i oslonite se na Njegova obećanja. (*Letter 52, 1888.*)

Kada vam se đavao približi sa svojim sumnjama i nevjerovanjima, zatvorite mu vrata svojega srca. Zatvorite svoje oči da se ne zadržavaju na paklenim sjenkama. Podignite svoj pogled prema Nebu, promatrajte ono što je vječno i imat ćete snage za svaki trenutak. To kušanje vaše vjere dragocjenije je od zlata. ... Ono vas osposobljava da bijete Gospodnje bitke.

Sotona se povezuje sa svakim tko se želi povezati s njim. Ako uspije zadobiti nekoga tko ima duboko vjersko iskustvo, takav postaje njegov najuspješniji predstavnik u približavanju upravo takvim ljudima i u nastojanju da i njihova srca zarazi nevjerovanjem. Vi ne možete sebi dopustiti da ikakve sumnje prodru u vaše misli. Nemojte pričinjavati nikakvu radost đavolu, pričajući o teškim teretima koje morate nositi. Svaki put kada to činite, Sotona se raduje što vas je uspio staviti pod svoju vlast i navesti da zaboravite na Isusa Krista, svojeg Otkupitelja. 96

Mi trebamo prikazivati Onoga koji nas je pozvao iz tame u svoje divno svjetlo. Živom vjerom mi možemo počivati u tom svjetlu. Živom vjerom radujemo se u tom svjetlu svakoga dana. Mi ne trebamo govoriti o svojim sumnjama i nevoljama, jer one postaju veće svaki put kada o njima govorimo. Svaki put kada govorimo o njima, Sotona postiže pobjedu. Ali kada kažemo: “Održavanje svoje duše povjerio sam Njemu kao vjernom Svjedoku!” — svjedočimo da smo se predali Isusu Kristu bez ikakvog ustručavanja, i tada nam Bog daje svoje svjetlo i mi se radujemo u Njemu. (*MS 17, 1894.*)

Duša koja ljubi Boga uzdiže se iznad magle sumnje; ona stječe blistavo, široko, živo iskustvo, postaje krotka i slična Kristu. Takva duša je predana Bogu, sakrivena s Kristom u Bogu. (7 SDA BC 907)

9. travnja

## Kako sačuvati poštenje

***“Tako i vi smatrajte sebe mrtvima grijehu, a živima Bogu u Kristu Isusu! Dakle, neka više ne vlada grijeh u vašem smrtnom tijelu, tako da vas podvrgne njegovim požudama!” (Rimljanima 6,11.12)***

Neki smatraju da je pitanje grijeha uglavnom tako nevažno da nemaju nikakvu obranu protiv upadanja u grijeh niti protiv njegovih posljedica. ...

Ako i za trenutak pomislite da će Bog olako postupati prema grijehu, ili da će dopustiti neke mogućnosti i izuzetke kako biste mogli ići dalje i nesmetano griješiti i da duša neće trpjeti nikakve posljedice zbog toga, vi ste pali kao žrtva strašne Sotonine obmane. Svako namjerno kršenje pravednog Gospodnjeg zakona izlaže vašu dušu silnim napadima Sotone.

Kada vaša savjest izgubi svoju besprijekornu osjetljivost, vaša duša postaje Sotonino bojno polje; javlja se dovoljno sumnji i strahovanja da paraliziraju vaše snage i da vas gurnu u obeshrabrenje. ...

Imajte na umu da kušnja sama po sebi još nije grijeh. Imajte na umu da bez obzira na težinu okolnosti u kojima se čovjek može naći, ništa ne može oslabiti njegovu dušu dok god ne popusti kušnji, dok god čuva svoju besprijekornost. Interesi koji su od najvišeg životnog značenja za vas, povjereni su vam na čuvanje. Nitko ih ne može oštetiti bez vašeg pristanka. Sve sotonске legije ne mogu vas raniti sve dok ne otvorite svoju dušu Sotoninim vještinama i strijelama. Vaša propast se nikada ne može dogoditi bez vašeg pristanka. Dok god ne dođe do zagađenja vašeg uma, nika-

97

kva zagađenost u vašoj okolini ne može vas uprljati ili zagađiti. Vječni život je dragocjeniji od svega ili uopće nije dragocjen. Samo će oni koji ulažu ustrajne napore i neumornu revnost, uz žarku želju usklađenu s vrijednošću cilja za kojim trče, zadobiti život koji je sličan Božjem životu. ...

Imamo pred sobom primjer Adama i Eve; posljedice njihovog prijestupa trebaju navesti svaku dušu da se kloni grijeha, da ga se gnuša kao nečega odvratnog i da shvati, s obzirom na patnje koje grijeh sigurno donosi, da je bolje da izgubi sve što ima nego da prekrši i najmanju Božju zapovijed. (*Letter 14, 1885.*)



10. travnja

## **"Dodite k meni svi!"**

***"Dodite k meni svi koji ste umorni i opterećeni i ja ću vas okrijepiti." (Matej 11,28)***

Mnogi među onima koji čuju ovaj poziv, iako uzdišu za odmorom, nastavljaju svojim trnovitim putem pritiskajući svoj teret čvrsto uz svoje srce. Isus ih ljubi i želi ponijeti njihov teret i njih same u svojem snažnom naručju. On bi uklonio njihova strahovanja i nesigurnosti koje im oduzimaju mir i odmor; ali prvo oni moraju doći k Njemu i povjeriti Mu tajne boli svojeg srca. ...

Ponekad povjeravamo svoje nevolje ljudskim ušima, govorimo o svojim teškoćama onima koji nam ne mogu pomoći, a ne povjeravamo ih Isusu koji naše žalosne putove može zamijeniti putovima radosti i mira. ...

On nam nudi svoje prijateljstvo, želi hoditi s nama na svim našim teškim životnim putovima. On nam kaže: "Ja sam Gospodin Bog tvoj, hodi sa mnom i obasjat ću tvoje putove svjetlom." Isus, Veličanstvo Neba, želi uzdići do prijateljstva sa sobom sve one koji k Njemu dolaze sa svojim teretima, svojim slabostima, svojim brigama...

Njegov poziv upućen nama poziv je na neporočan, svet, sretan život — život mira i odmora, slobode i ljubavi — i na bogatu baštinu u budućem, besmrtnom životu. ... Naša je prednost da svakoga dana spokojno, blisko i radosno hodimo s Isusom. (ST, 17. ožujka 1887.)

Odmor ćemo naći kada odbacimo svako samoopravdanje, svako zaključivanje na temelju sebičnih gledišta. Potpuna predaja samoga sebe, prihvaćanje Božjih putova, tajna je savršenog počivanja u Njegovoj ljubavi. ... Čini upravo ono što ti je On rekao da činiš i budi siguran da će On učiniti sve što je obećao. ... Jesi li došao k Njemu odbacivši sva svoja neuspješna pomagala, sve svoje nevjerovanje, svu svoju pravednost? Dođi upravo onakav kakav si, slab, bespomoćan, spreman da umreš.

Kakav nam je odmor obećan? — To je svijest da je Bog istinit, da nikada neće razočarati nikoga tko dolazi k Njemu. Njegov oporost je potpun i besplatan, dok Njegovo prihvaćanje znači odmor za dušu, počivanje u Njegovoj ljubavi. (RH, 25. travnja 1899.)

98

**11. travnja**

## **Vrijeme za razmišljanje**

***“Već uživa u Zakonu Jahvinu, o Zakonu njegovu misli dan i noć.” (Psalam 1,2)***

Vaša posljednja misao uvečer, i vaša prva misao ujutro treba biti posvećena Onome u kome se stječu sve naše nade u vječni život. (*Letter 19, 1895.*)

Izgleda da mnogi žale za vremenom koje su proveli u razmišljanju, u proučavanju Pisma i u molitvi, kao da je vrijeme tako utrošeno bilo izgubljeno. Željela bih da svi možete vidjeti ove činjenice u svjetlu u kojem Bog želi da ih vidite, jer biste tada shvatili da vam je Božje kraljevstvo važnije od svega. ... Kao što napor povećava apetit i daje snagu i zdravu energiju tijelu, tako i pobožni napori dovode do povećanja milosti i duhovne snage.

Vaša ljubav treba se usredotočiti na Boga. Razmišljajte o Njegovoj veličini, Njegovoj milosti i savršenstvu. Neka Njegova dobrota, ljubav i savršenstvo obuzmu vaše srce. Razgovarajte o Njegovoj božanskoj privlačnosti i o nebeskim stanovima koje priprema za one koji su Mu vjerni. Onaj čije su misli upućene Nebu, najkorisniji je kršćanin svima oko sebe. Njegove riječi su korisne i osvježavajuće. One imaju preobražavajuću snagu nad svima koji ih slušaju. (3 SDA BC, 1157)

Postoji stalna potreba da nasamo razgovaramo s Bogom. Mi sami moramo biti prožeti Kristovim Duhom ako ga želimo predati drugima. Mi se ne možemo boriti sa sjedinjenim sotonskim i ljudskim snagama ako ne provodimo mnogo vremena u razgovoru s Izvorom svake snage. Ima trenutaka kada se moramo odvojiti od zvukova zemaljskih napora i ljudskih glasova i na nekom usamljenom mjestu slušati Isusov glas. Na taj način možemo okusiti Njegovu ljubav i poprimiti Njegov Duh. Tako možemo naučiti razapeti sami sebe. Takvo ponašanje može izgledati nemoguće ljudskom umu. “Nemam vremena!” — možda ćete reći. Ali kada razmatrate problem u pravom svjetlu, nećete gubiti vrijeme; jer kada osigurate sebi snagu i milost koja dolaze jedino od Boga, nećete tada vi obavljati posao. Isus je Onaj koji će ga obaviti. “Jer bez mene ne možete ništa učiniti!” — kaže Krist (Ivan 15,5). ... Razmišljanje i iskrena molitva pokrenut će na sveta dostignuća. (MS 25a, 1891.)

### Tražite Boga svim srcem

***“Vratite se u Tvrđavu, izgnanici puni nade, još danas — ja navješćujem — dvostruko ću ti uzvratiti.” (Zaharija 9,12)***

Moramo naučiti svoju dušu da se osloni, da se čvrsto osloni na Božja bogata obećanja. Gospodin Isus dobro zna da se mi sami ne možemo oduprijeti mnogobrojnim Sotoninim kušnjama i da nam to postaje moguće jedino ako imamo na raspolaganju božansku snagu koju smo dobili od Boga. On dobro zna da bismo u svojoj ljudskoj snazi sigurno pali. Upravo zato su poduzete sve pripreme da u svakoj potrebi i nevolji možemo uteći u Tvrđavu. ... Svatko od nas mora kao pojedinac pokazati vjeru da bismo od Njega primili ono što nam je obećao.

Bog će nam biti sve što Mu dopustimo da nam bude. Naše mlake molitve, upućene s pola srca, neće nam donijeti odgovor s Neba. O, moramo se uporno i ustrajno moliti! Tražite Gospodina svim svojim srcem. Ljudi ulažu i dušu i ozbiljnost u sve što poduzimaju u zemaljskim poslovima da bi njihovi napori bili okrunjeni uspjehom. S posebnom ozbiljnošću učite se vještini traženja bogatih blagoslova koje je Bog obećao; uz ustrajne, odlučne napore primit ćete Njegovo svjetlo, Njegovu istinu i Njegovu bogatost milost. (MS 39, 1896.)

Gladne duše, iskreno vapite Bogu. Borite se s nebeskim silama dok god ne postignete pobjedu. Stavite cijelo svoje biće u Gospodnje ruke, dušu, tijelo i duh, i budite Njegovo milo, posvećeno oruđe, pokretano Njegovom voljom, usmjeravano Njegovim umom, nadahnuto Njegovim Duhom. (SD 105)

Iznesite Isusu svoje potrebe u iskrenosti svoje duše. Od vas se ne traži da vodite dugačke bitke s Bogom ili da Mu držite propovijedi, već iz srca koje je žalosno zbog svojih grijeha, recite: “Spasi me, Gospodine, ili ću propasti!” Ima nade za takve duše. One će tražiti, one će pitati, one će kucati i one će naći. Kada Isus skine teret grijeha koji slama dušu, vi ćete iskusiti blagoslovljenost Kristovog mira. (MS 29, 1896.)

13. travnja

### Ponizna, usrdna molitva

100 ***“Ilija je bio čovjek koji je patio kao i mi; usrdno je molio da ne bude kiše, i nije pala na zemlju za tri godine i šest mjeseci. Zatim je ponovo molio, pa je nebo dalo kišu, i zemlja je donijela svoj rod.” (Jakov 5,17.18)***

U Ilijinom iskustvu dane su nam važne pouke. Kada je na brdu Karmelu uputio svoju molitvu za kišu, njegova vjera bila je stavljena na ispit, ali je on ustrajao u upućivanju svojeg zahtjeva Bogu. (2 SDA BC 1034)

Sluga je stražario dok se Ilija molio. Šest puta se vraćao sa straže govoreći: “Nema ničega, nema oblaka, nema ni znaka kiše.” Ipak, prorok se nije prepustio obeshrabrenju. Nastavio je ispitivati svoj život, da bi vidio gdje je propustio hvaliti Boga. ... Dok je ispitivao svoje srce, izgledalo je kao da postaje sve manji i manji, po svojoj vlastitoj procjeni i u Božjim očima. Izgledalo mu je da je postao ništa i da je Bog sve, i kada je stigao do odluke da će se odreći sebe i istodobno prionuti uz Spasitelja kao svoju jedinu snagu i pravednost, dobio je odgovor. Pojavio se sluga i rekao: “Eno se oblak, malen kao đlan čovječji, diže od mora.” (1. o kraljevima 18,44)

Mi imamo Boga čije uho nije zatvoreno za naše molbe; i ako poslušamo Njegovu riječ, On će odati priznanje našoj vjeri. On želi da sve svoje interese isprepletemo s Njegovima i onda će nas sigurno blagosloviti; a pošto dobijemo blagoslov, nećemo slavu pripisati sebi, već ćemo svu slavu odati Bogu. Bog ne uslišava sve naše molitve prvoga dana kada smo Ga prizvali, jer kada bi to učinio, smatrali bismo da uvijek imamo pravo na sve Njegove blagoslove koje izljevaju na nas i na Njegovu naklonost. Umjesto da ispitujemo svoje srce da vidimo njegujemo li bilo kakvo zlo, odajemo li se bilo kakvom grijehu, mi bismo postali nemarni i ne bismo shvatili da ovisimo o Njemu. ...

Ilija se ponizio dok nije došao u stanje da slavu više ne pripisuje sebi. To je stanje kada Gospodin čuje naše molitve, jer ćemo tada svu slavu odati Njemu. ... Jedino je Bog dostojan da bude slavljen. (2 SDA BC 1034)

14. travnja

## Čuvajmo srce

***“A svrh svega, čuvaj svoje srce, jer iz njega izvire život.”  
(Izreke 4,23)***

Marljivo čuvanje srca bitno je za zdrav rast u milosti. Srce u nepreporodenom stanju je boravište nesvetih misli i grešnih strasti. Kada bude dovedeno u pokornost Kristu, ono se djelovanjem Svetoga Duha mora očistiti od svake nečistoće. To se djelo ne može obaviti bez čovjekovog pristanka.

Kada duša bude očišćena, dužnost je kršćanina da je sačuva neokaljanom. Izgleda da mnogi misle da Kristova vjera ne poziva na odbacivanje svakidašnjih grijeha, na kidanje okova navika koje su dušu držale u ropstvu. Oni odbacuju neke navike koje je osudila njihova savjest, ali ne predstavljaju Krista u svojem svakidašnjem životu. Oni ne unose sličnost Kristu u dom. Ne pokazuju promišljenost i brižljivost u izboru svojih riječi. Prečesto izgovaraju osorne, nestrpljive riječi, riječi koje pokreću najgore strasti ljudskog srca. Takvima je nužna stalna Kristova prisutnost u srcu. Jedino u Njegovoj snazi oni mogu čuvati stražu nad svojim riječima i djelima. 101

U djelu čuvanja srca moramo ostati jednako u molitvi, neumorni u izlaženju pred prijestolje milosti da tražimo pomoć. Oni koji su uzeli ime kršćana trebaju izlaziti pred Boga u iskrenosti i poniznosti, moleći za pomoć. ... Kršćanin ne može uvijek biti na molitvi, ali njegove misli i želje mogu uvijek biti usmjerene prema Nebu. (3 SDA BC 1157)

Ako vaše srce uvijek bude na Nebu, to će dati životnu snagu svim vašim vrlinama i unijeti život u sve vaše dužnosti. Discipliniranjem uma da se bavi onim što je na Nebu, unijet će se život i ozbiljnost u sve vaše pothvate. Naši naponi su mlaki, i mi polako trčimo u svojoj kršćanskoj utrci, pokazujemo nemarnost i tromost, jer tako malo cijenimo nebesku nagradu. Mi smo patuljci u duhovnim dostignućima. Prednost je i dužnost kršćanina da raste u spoznaji Božjega Sina, u “savršena čovjeka”. (3 SDA BC 1157)

15. travnja

## Dvorovi svetog života

***“Vi ste, naprotiv, ‘izabrani rod, kraljevsko svećenstvo, sveti puk, narod određen za Božju svojinu, da razglasite slavna djela’ onoga koji vas pozva iz tame u svoje divno svjetlo.” (1. Petrova 2,9)***

Kristova crkva na Zemlji djeluje usred moralne tame nevjerna svijeta, koji gazi Gospodnji zakon. Ali njezin Otkupitelj, koji je platio njezin otkup cijenom svoje dragocjene krvi, učinio je sve što je bilo nužno da Njegova Crkva postane preobraženo Tijelo, prosvjetljeno Svjetlom svijeta, obasjano slavom Emanuela. Blistave zrake Sunca Pravednosti, koje odsjajuje Njegova Crkva, prikupit će u Njegov tor svaku izgublenu, zalutalu ovcu koja će doći k Njemu i naći utočište u Njemu. One će naći mir, svjetlo i radost u Onome koji je mir i pravednost zauvijek. (*Letter 9a, 1891.*)

102 Vjernici Crkve trebaju kao pojedinci učiniti da svjetlo Božje ljubavi blistavo zasja u njihovoj duši, da bi moglo obasjati i druge. Previše toga je stavljeno na kocku da bismo mogli dopustiti da nas obuzme duhovna obamrlost. Čuvajmo se da ne izgubimo želju za vjerskim službama i vjerskim dužnostima. Borimo se odlučno protiv tromosti duše koja se pokazala kobnom za rast, pa čak i za sam život kršćanina. Samo će ona Crkva biti napredna i zdrava čiji vjernici ulažu aktivne osobne napore da čine dobro drugima, da spašavaju duše. To će biti stalan poticaj za svako dobro djelo. Takvi će se kršćani truditi mnogo ozbiljnije za svoje spasenje. Uspavane energije će se probuditi, cijela duša nadahnuta nesavladivom odlučnošću da stekne Spasiteljevu pohvalu: “Dobro si učinio!” i da ponese pobjednički vijenac. (ST, 12. siječnja 1882.)

Krist je od svoje crkve načinio prekrasan hram za Boga. “Jer gdje su dvojica ili trojica sabrana radi mene, tu sam ja među njima” — izjavio je On (Matej 18,20). Njegova Crkva je dvor svetog života, ispunjena mnogim darovima, nadahnuta Svetim Duhom. Nebo je odredilo odgovarajuće dužnosti svakom vjerniku Crkve na Zemlji i svi trebaju pronaći svoju sreću u sreći onih kojima pomažu i koje blagoslivljaju. (ST, 1. ožujka 1910.)

16. travnja

## Božji osmijesi

**“Gospodnji blagoslov obogaćuje, i ne prati ga nikakva muka.” (Izreke 10,22)**

Ništa nam ne može donijeti istinsko dobro bez Božjeg blagoslova. Ono što Bog blagoslivlja doista je blagoslovljeno. Upravo zato je “bolje je i malo u pravednika no golemo blago u zlotvora” (Psalam 37,16). Malo, uz Božji blagoslov, mnogo je djelotvornije i dalje dopire. Božja milost će učiniti da malo postigne mnogo. Kada se posvetimo poslovima Božjega kraljevstva, Bog će se posvetiti našim poslovima. (Letter 8, 1873.)

Gospodin nam je dao dragocjene blagoslove u skromnim cvjetovima u polju, u mirisu koji tako godi našim osjetilima. On je svaki cvijet obojio ljepotom, jer je veliki Umjetnik. Onaj isti koji je stvorio prekrasna djela u prirodi, učinit će daleko veća djela za dušu. Bog je ljubitelj ljepote i On će ukrasiti naš karakter svojim bogatim vrlinama. On će učiniti da naše riječi postanu mirisne kao cvjetovi u polju. On nam daje blagoslove brinući se svakog dana za naše tjelesne potrebe. I sam kruh koji jedemo ima na sebi lik i natpis križa. (Letter 97, 1895.)

Samo su oni istinski blagoslovljeni čija je osnovna briga da sebi osiguraju blagoslove koji hrane dušu i ostaju vječno. Naš Spasitelj nam kaže: “Zato najprije tražite kraljevstvo Božje i njegovu pravednost, a to će vam se nadodati!” (Matej 6,33) Bog se brine o nama, čak i za izlivanje svojih zemaljskih blagoslova na nas. Naše zemaljsko dobro ne izmiče pozornosti našeg nebeskog Oca. On zna da mi imamo potrebe takve vrste. ... Kada se Bog nasmiješi na naše napore, to nam vrijedi više od bilo kojeg zemaljskog dobitka.

103

“Kako su slatke naše svakidašnje utjehe,

Kada su začinjene Njegovom ljubavlju.” (Letter 8, 1873.)

Svako izbavljenje, svaki blagoslov koji je Bog u prošlosti dao svojem narodu treba ostati svjež u sjećanjima kao siguran залог daljnjih i bogatijih, sve većih blagoslova koje imamo prednost primiti. (4 SDA BC 1183.)

Nema granice blagoslova koje primamo. (7 SDA BC 906)

17. travnja

## Oči vjere

***“Da vam dadne prosvijetljene oči vašeg srca da uvidite koliko nadu pruža njegov poziv, koliko bogatstvo slave krije njegova baština među svetima.” (Efežanima 1,18)***

Ni najveća sposobnost uma neće niti može zamijeniti istinsku jednostavnost ili iskrenu pobožnost. Bibliju možete proučavati kao svaku drugu granu ljudske znanosti; ali je njezina ljepota, dokaz njezine snage da spasi dušu koja vjeruje, lekcija koja se tako nikada ne može naučiti. Ako se Riječ ne primijeni u životu, mač Duha nikada neće probiti neobraćeno srce. Ono će biti obavijeno poetičnim izmišljotinama. Sentimentalizam će toliko obuzeti srce da ono neće moći u dovoljnoj mjeri osjetiti istančanost oštrice duhovnog mača koji probija i uklanja grešne visine na kojima se slavi čovjekovo “ja”. ...

Oči razuma moraju biti prosvijetljene, a um i srce dovedeni u sklad s Bogom, koji je istina. Onaj koji Isusa promatra očima vjere ne vidi nikakvu slavu u sebi, već slavu Otkupitelja koja mu je obasjala um i srce. Pomirenje Njegovom krvlju je obavljeno, i odbacivanje grijeha ispunjava srce zahvalnošću.

Opravdajući se u Kristu, primatelj istine naveden je da se potpuno preda Bogu, dobiva pravo da bude primljen u Kristovu školu da bi mogao učiti o Onome koji je krotak i smjeran u srcu. Poznavanje Božje ljubavi obasjava njegovo srce. On uzvikuje: “O, kakve li ljubavi! Kakvog li davanja časti ljudskom rodu!” Hvatajući se vjerom za bogata obećanja, postaje dionik božanske naravi. Budući da je iz srca izbacio svaku sebičnost, u njega teče voda života; Božja slava blista iz njega. Neprestano gledajući na Isusa, ljudsko se gubi u božanskom. Neprestano se mijenja i postaje sličan Njemu. ... Ljudski karakter se preobražava u božanski. (Nedatirani MS 12)

104 Krist gleda na svoj narod u njegovoj neporočnosti i savršenstvu kao na nagradu za sva svoja stradanja, za svoje poniženje, za svoju ljubav i kao na dopunu svoje slave — Krist, veliko središte iz kojeg zrači sva slava. (4 SDA BC 1180)



**18. travnja**

## **Kako rasti u milosti**

***“Štoviše, rastite u milosti i pravoj spoznaji našega Gospodina, Spasitelja Isusa Krista! Njemu slava sada i do vječnosti! Amen.” (2. Petrova 3,18)***

Kako bismo mogli rasti u milosti? To će biti moguće samo kada svoje srce ispraznimo od svojega “ja” i ponudimo ga Nebu da bude oblikovano po božanskom Uzoru. Mi možemo uspostaviti vezu sa živim kanalom svjetla; možemo se osvježavati nebeskom rosom, pljuskovi s Neba mogu se spustiti na nas. Kada prihvatimo te Božje blagoslove, moći ćemo primiti i veću mjeru Njegove milosti. (7 SDA BC 947)

Kao mala djeca trebamo sjesti kraj Isusovih nogu i učiti od Njega... Ne smijemo dopustiti da nam prođe ijedan dan bez stjecanja novog znanja i na zemaljskom i na duhovnom području. Ne smijemo sebi postavljati nikakve graničnike koje ne bismo bili voljni izvaditi i pomaknuti naprijed, bliže visinama za koje se nadamo da ćemo ih dosegnuti. Najveće obrazovanje dostići ćemo kada podučimo svoj um da svakoga dana napreduje sve dalje. Završetak svakog dana mora nas naći korak bliže nagradi koja čeka pobjednika. Iz dana u dan naše razumijevanje treba sazrijevati. Iz dana u dan trebamo donositi odluke koje će nam osigurati bogatu nagradu u ovom životu i u životu koji će doći. Gledajući svakodnevno na Isusa, mi ćemo odlučno napredovati i u zemaljskom i u duhovnom znanju.

Kraj svemu je blizu. Ono što smo učinili ne smije staviti točku na naše djelo. Zapovjednik našeg spasenja govori: “Napredujte! Dolazi noć, kad više nitko neće moći raditi!” Mi se ne prestano moramo usavršavati u svojoj korisnosti. Naš život mora uvijek biti podložan Kristovoj sili. Naše svjetiljke trebaju uvijek svijetliti punim sjajem. ... Onaj koji sebe uvijek stavlja na takvo mjesto gdje ga Bog može prosvjetliti, napreduje, da tako kažemo, od praskozorja do punog podnevnog sjaja. (*Moj život danas*, str. 113)

Moramo napregnuti sve svoje duhovne živce i mišiće. ... Bog ... ne želi da ostanemo početnici. On želi da dosegnemo najvišu prečku na ljestvama i da onda s nje stupimo u kraljevstvo našega Gospodina i Spasitelja Isusa Krista. (MS 8, 1899.)

## Veliki u Božjim očima

***“Tko je vjeran u najmanjoj stvari, vjeran je i u velikoj. Tko je nevjeran u najmanjoj stvari, nevjeran je i u velikoj.” (Luka 16,10)***

Život se ne sastoji samo od velikih poteza: upravo se od sitnica pravi zbroj životne sreće ili nesreće. Na sitnicama se u životu otkriva nečiji stvarni karakter. O, kada bi svi mladi, ali i oni u zrelijim godinama, mogli vidjeti kao u ogledalu svoj život, mnogo bi ozbiljnije gledali na male dužnosti u životu. Svaka pogreška, svaka zabluda, ma koliko ih smatrali nevažnima, ostavljaju ožiljak u ovom životu i mrlju u nebeskim izvještajima.

Život je pun neugodnih dužnosti, ali sve te neugodne dužnosti postaju prihvatljive ako ih obavljamo radosno zato što je to pravo. Ako se zainteresiraš za dužnosti koje moraš obavljati, ako ih obavljaš od srca, onda će i najneugodnije dužnosti postati ugodne. (*Letter 41a, 1874.*)

Ima mnogo onih koji ne cijene dovoljno sitna događanja u životu, neznatna djela koja se moraju obavljati iz dana u dan, ali se ta djela ne smiju smatrati nevažnima jer svako djelo donosi blagoslov nekome ili nekoga ranjava. Svako djelo priča svoju priču, iznosi svoju povijest pred Božje prijestolje. Jedino kada se ponašamo u skladu s načelima Božje riječi u malim životnim pothvatima, mi sebe stavljamo na stranu dobra. Kušamo se i ispitujemo na malim životnim događajima i naš karakter ocjenjuje se u skladu s našim djelima. (*RH, 15. listopada 1895.*)

Savjesno obraćanje pozornosti na ono što svijet zove nevažnim sitnicama donosi veliku ljepotu životu i životni uspjeh.

“Mala djela ljubavi,

Male riječi ljubaznosti,

Mala djela samoodricanja,

Mudro korištene prilike,

Marljivo njegovanje malih talenata,

To je ono što čovjeka čini velikim u Božjim očima!” (*MS 59, 1897.*)

## Uzdignimo mjerila

***“Prodite, prodite kroz vrata, poravnajte put narodu! Nasipajte, nasipajte cestu, uklonite s nje kamenje. Podignite stijeg narodima!” (Izaija 62,10)***

Božja riječ ne objavljuje samo visoka načela istine i dužnosti koja trebaju usmjeravati naš život, već iznosi za naše ohrabrenje povijest mnogih koji su primjenjivali ta načela. ... Osim jednog savršenog Uzora, nije na svetim stranicama opisan nijedan karakter koji bi bio toliko dostojan oponašanja kao karakter proroka Daniela. Izložen u mladosti svim kušnjama kraljevskog dvora, on je postao čovjek nesalomljivog poštenja i vatrene odanosti Bogu. Bio je izložen okrutnim kušnjama Sotone, ali se njegov karakter nije pokolebao niti promijenio njegov smjer. On je ostao čvrst tamo gdje bi mnogi pali; on je bio istinit tamo gdje bi mnogi odbacili istinu; on je bio snažan tamo gdje bi mnogi bili slabi. Daniel je bio dostojanstveni cedar s Libanona. ... O, kada bi vjera, poštenje i odanost proroka Daniela živjeli u srcu Božjeg naroda danas! Nikada te plemenite osobine nisu svijetu bile potrebnije nego danas. ...

U izvještajima o onima koji su radili i stradali za Isusovo ime, nema nijednog imena koje blista sjajnijim i čistijim svjetlom ili blistavijim sjajem od imena Pavla, apostola neznabožaca. Isusova ljubav, koja je blistala u njegovom srcu, činila je da zaboravi na sebe, da se odrekne sebe. On je vidio uskrslog Krista i Spasiteljev lik se utisnuo u njegovu dušu i blistao u njegovom životu. Vjerom, hrabrošću i čvrstinom, osobinama koje nisu uzmicale pred opasnostima niti se zaustavljale pred preprekama, on je krčio put iz zemlje u zemlju da proširi znanje o križu. ...

Da li i oni koji tvrde da su Kristovi sljedbenici na isti način objavljuju načela svoje vjere? Gdje su duboka, živa, sveta iskustva kojih se Božji narod treba sjećati? Je li se spustilo mjerilo kršćanstva? ... Ne; mjerilo ostaje upravo tamo gdje ga je Gospodin stavio. Sveti ljudi iz prošlih vremena morali su se odreći svega radi Krista, njegovati Njegov duh, slijediti Njegov primjer. Ništa manje od toga Bog neće ni sada prihvatiti. ... Kada budemo pozvani da se odrećemo svega radi Krista, tko će položiti taj ispit? (RH, 7. studenoga 1882.)

### Podsjetnici na naš nebeski dom

***“Ti si, Jahve, Jedini! Ti si stvorio nebo, i nebesa nad nebesima, i vojsku njihovu, zemlju i sve što je na njoj, mora i što je u njima. Ti sve to oživljavaš, i vojske se nebeske tebi klanjaju.” (Nehemija 9,6)***

Postoji neka ljepota u strašnom veličanstvu doline, u dostojanstvenim, masivnim rascijepljenim stijenama; postoji neka veličina u moćnim planinama koje izgledaju kao da dopiru do neba. Postoji i ponosno drveće sa svojim tako nježno oblikovanim lišćem; vlati trave, otvoreni pupoljak i rascvjetani cvijet, prašumsko drveće i svaki živi stvor. Sve to ukazuje na um velikog i živog Boga. Svaka sposobnost našeg bića svjedoči da postoji taj živi Bog, a iz otvorene knjige prirode možemo izvlačiti najdragocjenije pouke o Gospodinu Bogu nebeskom.

Ovakvo proučavanje razvija um, uzdiže ga i oplemenjuje, tako da postaje gladan još većeg znanja o Bogu i o Njegovom veličanstvu. U našem srcu javlja se osjećaj ne samo obožavanja i strahopoštovanja, već i ljubavi, vjere, povjerenja i potpunog oslanjanja na Darovatelja svakoga dobra. I dok gledam sva Njegova čudesna djela i vidim dokaze Njegove moći, nehotice se pitam: “Pa što je čovjek da ga se spominješ, sin čovječji te ga pohodiš?” (Psalam 8,5)

Sva veličina i slava ovih prekrasnih djela u Božjoj kući može se dostojno ocijeniti samo ako se u mislima povežemo s Bogom i budućim blistavim domom koji On priprema onima koji Ga ljube. ... Dok slobodno govorimo o drugim zemljama, zašto smo tako suzdržani kada je riječ o nebeskoj zemlji i o kući koja nije zidana ljudskim rukama, o vječnoj kući na nebesima? Ova nebeska zemlja znači nam daleko više od bilo koje druge zemlje na kugli zemaljskoj, i upravo bismo zato morali razmišljati i govoriti mnogo više o toj boljoj — nebeskoj — zemlji. I zašto ne bismo razgovarali mnogo ozbiljnije, obuzeti mislima koje su nebeski oblikovane, o Božjim darovima u prirodi? On je sve to načinio, i On želi da Njega vidimo u svim Njegovim djelima stvaranja. Sve što je stvoreno treba zadržati Boga u našem sjećanju, uzdići naše srce iznad svega što je tjelesno i povezati ga vezom ljubavi i zahvalnosti s našim Stvoriteljem. (MS 62, 1886.)

## Posvećeni hram tijela

***“Ili zar ne znate da je vaše tijelo hram Duha Svetoga, koji stanuje u vama i koji vam je dan od Boga? Ne znate li da ne pripadate sami sebi jer ste kupljeni? Proslavite, dakle, Boga svojim tijelom! “ (1. Korinćanima 6,19.20)***

Savršenstvo karaktera koje Gospodin zahtijeva zapravo je osposobljavanje cijelog bića da bude hram u kojem boravi Sveti Duh. Bog neće prihvatiti ništa manje od službe cijelog ljudskog bića. Nije dovoljno staviti u pokret neke dijelove živog stroja. Svi dijelovi moraju raditi u savršenom skladu, ili će služba biti nepotpuna. Upravo se na taj način čovjek osposobljava za suradnju s Bogom u predstavljanju Krista svijetu. To je način na koji Bog želi pripremiti narod da stane pred Njega kao čist i svet, da bi ga mogao uvesti u društvo nebeskih anđela. (RH, 12. studenoga 1901.)

Nama je povjerena najsvečanija vijest koja je ikada bila upućena svijetu, a Božja slava je cilj koji uvijek jasno i određeno moramo imati pred očima. Nemojmo činiti ništa čime bismo oslabili svoje tjelesno, duševno i duhovno zdravlje, zato što Bog neće prihvatiti uprljanu, bolesnu i iskvarenu žrtvu. Mora se paziti kod jedenja, pijenja, odijevanja i rada da se ne bi umanjila naša uspješnost, da ne bismo propustili svoj najuzvišeniji posao obaviti na najbolji mogući način, tako da rezultati našeg rada budu trajni kao vječnost.

Naša je dužnost da uvježbamo i ukrotimo svoje tijelo kako bismo obavili najuzvišeniju moguću službu za svojeg Učitelja. Ne smijemo se povoditi za svojim sklonostima. Ne smijemo ugađati svojim prohtjevima i popuštati sebi tako što uzimamo ono što nam ne služi na dobro samo zato što zadovoljava naš ukus; niti smijemo živjeti po planu izgladnjivanja, prihvaćajući misao da ćemo tako postati duhovniji i da ćemo bolje proslaviti Boga. Moramo se služiti inteligencijom koju nam je Bog dao da bismo postali savršeni u tijelu, duši i duhu, da bismo izgradili skladan karakter, uravnotežen um i da bismo obavili savršen posao za Učitelja. (MS 60, 1894.)

Sveti hram tijela mora se sačuvati čist i nezagađen kako bi Sveti Duh mogao prebivati u njemu. (Letter 103, 1897.)

**23. travnja**

## **Ljepota sličnosti s Kristom**

***“Da opravdaju svako povjerenje, da tako budu u svemu na čast nauci Boga, našega Spasitelja!” (Titu 2,10)***

109 Svaki onaj koji uzima Kristovo ime treba ukrasiti doktrinu Krista, našega Spasitelja, dobro sredenim životom i pobožnim razgovorima, čak i ukrasom krotkoga i tihoga duha. ... Ako to budete imali, uživat ćete milost i kod Boga i kod ljudi.

Prenagljeno izgovorene riječi ranjavaju i vrijeđaju duše, ali se najdublja rana nanosi duši koja ih je izgovorila. Onaj koji nikada ne griješi sam je autoritativno proglasio Kristov dar, ukras krotkoga i tihoga duha, darom koji ima visoku cijenu. Koliko taj dar vrijedi njemu samom, svatko od nas treba sam ustanoviti tražeći ga od Boga. Ma kako nas ljudi ocjenjivali, ako nosimo taj ukras, mi nosimo znak da smo Kristovi učenici. Nas ocjenjuje Najviši, jer ukras koji nosimo u Njegovim očima ima visoku cijenu. Trebamo tražiti taj skupocjeni dragulj. ...

Svaka će se duša suočiti s nečim što je izaziva, što je potiče na gnjev, i ako nismo pod Božjom potpunom vlašću, bit ćemo izazvani kada se to dogodi. Ali Kristova krotkost smiruje uznemireni duh, vlada jezikom i dovodi cijelo biće u pokornost Bogu. Na taj način se možemo suočiti s kritikom. Ljudi nas mogu pogrešno ocijeniti, ali nas dragocjeni ukras krotkoga i tihoga duha uči kako da se ponašamo, kako da imamo sažaljenja prema onima koji izgovaraju nagle, nepromišljene riječi. Svako pokazivanje ljubaznog duha sigurno će pobijediti demona strasti u neobraćenom srcu. Nesveti gnjev ne smije se podupirati, već gasiti. To je iskra koja može raspaliti neukročenu ljudsku narav. Izbjegavaj riječi koje bi mogle izazvati ili raspiriti sukob. Radije pretrpi zlo nego da ga činiš. Bog zahtijeva od svakog svojeg sljedbenika, koliko god mu je to moguće, da živi u miru sa svim ljudima.

Mi moramo biti slični Kristu. Učinimo svoj život onakvim kakvim bi Krist želio da bude — punim mirisa ljubavi prema Bogu i bližnjima, punim Kristovog božanskog Duha, punim svetih nastojanja da se približimo Bogu, bogatom ljepotom sličnosti s Kristom. (*Letter 117, 1899.*)

24. travnja

## Nebo nikad nije preskupo

***“Tko ne nosi svoj križ i ne ide za mnom, ne može biti moj učenik.” (Luka 14,27)***

Velika je istina da golemo mnoštvo onih koji imaju sposobnosti i talente ne žele ići kršćanskim putem. Jesu li njihovi talenti i njihove sposobnosti doista previše dragocjeni da bi ih posvetili Darodavcu, Gospodinu Neba i Zemlje?

Mnogi bi bili Kristovi sljedbenici kada bi On sišao s križa i pojavio se pred njima onako kao oni žele. Kada bi došao s bogatstvom i uživanjem, mnogi bi Ga radosno prihvatili i odmah okrunili kao Gospodara nad svim. Kada bi se samo odrekao svoje poniznosti i svojih patnji i povikao: “Tko god želi ići za mnom, neka ugada sebi i uživa u svijetu, i bit će moj sljedbenik!” mnoštvo bi povjerovalo u Njega.

110

Ali naš dragi Isus neće doći k nama ni s kakvim drugim karakterom osim krotkog i poniznog karaktera raspetog Gospodina. Mi moramo sudjelovati u Njegovom samoodricanju i Njegovim patnjama ovdje ako želimo ponijeti krunu u vječnosti.

Božja riječ nije proširila uski put, a ako je mnoštvo ljudi pronašlo put na kojem mogu zadržati obličje pobožnosti, ne moraju nositi križ ni trpjeti progonstva, pronašli su put kojim naš Spasitelj nije prošao i slijede neki drugi primjer koji On nije uzdigao pred njima. Zar nije dovoljno što je Isus ostavio blaženstvo i slavu Neba, izdržao život siromaštva i teških patnji, što je umro okrutnom, sramnom smrću da bi nama osigurao radost svetosti i Neba? Zar je moguće da bismo mi, nedostojni predmet tako velike poniznosti i ljubavi, mogli tražiti neki bolji dio u životu od onoga koji je bio dan našem Otkupitelju? (*Letter 2, 1861.*)

Kako bi lak bio put prema Nebu kada ne bi bilo samoodricanja ili križa! Koliko bi samo svjetovnih ljudi krenulo njime, koliko bi se samo bezbrojnih licemjera odlučilo poslužiti njime! Hvala Bogu na križu, na samoodricanju! Trpjeti sramotu i poniženje koje je naš Spasitelj podnio zbog nas, nije preveliko poniženje onima koji su otkupljeni Njegovom krvlju. Nebo smo dobili doista jeftino! (*Letter 9, 1873.*)

119

**25. travnja**

## **Neka svijetli vaše svjetlo**

***“Vaše svjetlo neka tako zasja pred ljudima da vide vaša djela ljubavi te slave vašeg Oca nebeskog.” (Matej 5,16)***

Svakoj duši koja je rođena za Kristovo kraljevstvo povjeren je svečani zadatak: “Vaše svjetlo neka tako zasja pred ljudima da vide vaša djela ljubavi te slave vašeg Oca nebeskog.” Izlijevajte na svoje susjede bogate zrake svjetla koje ste primili od Sunca Pravednosti; obasjajte svoje prijatelje u svijetu blistavim draguljima svjetla i istine koje ste u obilnoj mjeri dobili s Božjeg prijestolja. To znači trgovati povjerenim talentima. Krećite se od svjetla k većem svjetlu, hvatajući sve više blistavih zraka Sunca Pravednosti i svijetlite sve više i više dok ne nastane pravi dan. (MS 41, 1890.)

111 Isus ne naređuje kršćanima da sjaje svojim trudom, već samo da dopuste svojem svjetlu da sjaji jasnim i određenim zrakama u svijetu. Nemojte pokrivati svoje svjetlo. Nemojte grešno zadržavati svoje svjetlo. Ne dopustite da smeće, magla i malarija ovoga svijeta priguše vaše svjetlo. Nemojte ga sakrivati pod posteljom ili košaricom, već ga stavite na svijećnjak da može obasjati sve koji su u kući. ... Bog vas poziva da svijetlite, da prodrete kroz moralnu tamu ovoga svijeta. (MS 40, 1890.)

Mnogi ne znaju što se to s njima događa. Oni žele svjetlo, a ne vide nijednu njegovu zraku. Oni traže pomoć, ali ne čuju odgovor. Hoće li se sumnja i nevjerovanje produljivati zato što ja ne prikupljam božanske zrake svjetla od Isusa Krista i ne dopuštam im da obasjaju druge?

Oštra borba moje duše protiv kušnji, ozbiljna čežnja mojeg uma i srca da upoznam Boga i Isusa Krista kao svojeg Spasitelja, da dobijem sigurnost, mir i odmor u Njegovoj ljubavi navode me da se svakog dana nađem na mjestu na kojem me mogu obasjati zrake Sunca Pravednosti. Bez tog iskustva ja ću se suočiti s velikim gubitkom i svi s kojima se družim bit će pogođeni gubitkom svjetla koje sam morala primiti s Izvora svakog svjetla i utjehe i njime obasjati njihove putove. Hoću li doista biti svjetlo svijetu, ili sjenka tame? (MS 41, 1890.)



26. travnja

## Dragulj ili šljunak

***“Toga dana — riječ je Jahve nad Vojskama — uzet ću te, Zerubabele, sine Šealtielov, slugo moja — riječ je Jahvina — i stavit ću te kao pečatnjak, jer tebe izabrah — riječ je Jahve nad Vojskama.” (Hagaj 2,23)***

Kršćani su Kristovi dragulji. Oni trebaju sjati za Njega blistavim sjajem, šireći svjetlo Njegove ljepote. Njihov sjaj ovisi o uglačanosti koju su dobili. Oni sami mogu odlučiti hoće li biti uglačani ili će ostati neuglačani. No svatko tko je proglašen dostojnim mjesta u Gospodnjem hramu mora se podvrgnuti procesu glačanja. Bez glačanja, koje obavlja Gospodin, ne mogu odražavati više svjetla od običnog šljunka.

Krist kaže čovjeku: “Ti pripadaš meni. Ja sam te otkupio. Sada si samo grubi kamen, ali ako se staviš u moje ruke, ja ću te uglačati i sjaj kojim ćeš zablistati služiti će na čast mojem imenu. Nitko te ne može uzeti iz moje ruke. Ja ću te učiniti svojim posebnim blagom. Na dan mojega krunjenja, ti ćeš biti dragulj u mojoj kruni radosti.”

Božanski Radnik gubi malo vremena na bezvrijedni materijal. On glača samo dragocjeno kamenje po ugledu na kamenje ugrađeno u palače, uklanjajući sve grube uglove. Ovaj proces je težak i naporan; ranjava ljudski ponos. Krist udara duboko u iskustvo koje je čovjek u svojoj samodovoljnosti smatrao savšenim, uklanjajući svaki ponos iz njegovog karaktera. On uklanja suvišnu površinu i stavljaajući kamen na kolo za glačanje, pritiska ga tako da se potpuno ukloni svaka neravnina. Zatim, podižući dragulj prema svjetlu, Učitelj vidi u njemu odraz svojega lika i proglašava ga dostojnim mjesta u svojem kovčegu. “Toga dana — riječ je Jahve nad Vojskama — uzet ću te, Zerubabele, sine Šealtielov, slugo moja — riječ je Jahvina — i stavit ću te kao pečatnjak, jer tebe izabrah — riječ je Jahve nad Vojskama.” Neka bude blagoslovljeno iskustvo, ma koliko okrutno, koje daje novu vrijednost kamenu i pomaže mu da blista živim sjajem! (4 SDA BC 1177)

112

Bog neće dopustiti da ijedan Njegov radnik iskrenog srca bude ostavljen da se sam bori protiv nadmoćnog neprijatelja i da bude pobijeđen. On čuva kao drago kamenje svakoga čiji je život sakriven s Kristom u Bogu. (7T 67)

27. travnja

## Ukorijenjeni u Kristu

**“K'o palma cvate pravednik i raste k'o cedar libanonski.”  
(Psalam 92,13)**

Kršćanin je uspoređen s libanonskim cedrom. Čitala sam da ovo drvo čini mnogo više nego da samo pusti nekoliko kratkih korjenova u meku zemlju. Ono pušta snažno korijenje duboko u tlo, prodirući sve dublje i dublje u potrazi za još čvršćim osloncem. I u vrijeme grubih udara oluje, ono ostaje čvrsto zahvaljujući mreži žila ispod zemlje.

Isto tako i kršćanin pušta duboko korijen, ukorjenjujući se u Kristu. On njeguje vjeru u svojeg Otkupitelja. On zna kome vjeruje. On je istinski uvjeren da je Isus Božji Sin i Spasitelj grešnika. ... Korijeni vjere prodiru u dubinu. Istinski kršćani, poput libanonskih cedrova, ne urastaju u mekanu površinu zemlje, već su ukorijenjeni u Gospodinu, usađeni u pukotine planinskih stijena. (*Letter 95, 1902.*)

Da bi kršćanin uspio u svemu tome, da bi napredovao, on mora postići sve to usred onih koji su stranci Bogu, usred ruganja i ismijavanja. On mora stajati uspravno kao palmino stablo u pustinji. ... Nebo može izgledati kao mjed, pustinjski pijesak može udarati u korijenje palminog stabla, može se nagomilavati oko njegovog stabla. Ipak, drvo i dalje živi kao zimzeleno, svježije i puno života usred vrelog pustinjskog pijeska. Uklonite pijesak da biste doprli do palminog korijenja i otkrit ćete tajnu njezinog života; ono prodire duboko ispod površine, sve do skrivene vode duboko u zemlji. (3 SDA BC 1151)

I kao što je palmino stablo, crpeći hranu iz zdenca žive vode, zeleno i napredno usred pustinje, tako i kršćanin može crpsti bogate zalihe milosti iz zdenca Božje ljubavi i može voditi umorne duše, pune nemira i blizu propadanju u pustinji grijeha, na one vode s kojih mogu piti i živjeti. Kršćanin uvijek ukazuje svojim bližnjima na Isusa, koji poziva: “Ako je tko žedan, neka dođe k meni!” (Ivan 7,38) Ovaj zdenac nas nikada neće iznevjeriti, jer iz njega možemo crpsti i ponovo crpsti. (3 SDA BC 1151)

## Nikakva krpljena vjera!

***“Ali tko ustraje do konca, bit će spašen.” (Matej 24,13)***

Vjera koja je utemeljena na vlastitom “ja” bezvrijedna je, jer Bog ne sklapa nikakve kompromise sa sebičnošću.

Kristova vjera je čvrsto tkivo, sastavljeno od bezbrojnih niti, satkanih s taktičnošću i vještinom. Jedino mudrošću koju Bog daje možemo tkati takvo što. Oslanjajući se na sebe, unosimo niti sebičnosti i cijeli uzorak biva pokvaren.

Postoje mnoge vrste tkanina koje u početku izgledaju vrlo lijepo, ali ne mogu izdržati testove. Takva tkanina ne može izdržati grubo postupanje i njezina je vrijednost vrlo mala.

Isto je tako i s vjerom. Kada osnova i potka vjere ne mogu izdržati ispit nevolja, materijal od kojeg je načinjena ne vrijedi ništa. Napor da se stara tkanina pokrpa novom zakrpom ne popravlja stanje, jer se istrošeni, istanjeni materijal odvaja od novog, doprinoseći da poderotina bude mnogo veća nego prije. Krpljenje ne dolazi u obzir. Jedini način jest da se odbaci stara haljina i da se nabavi nova. Vjera koja uzdiže čovjekovo “ja”, sastavljena od niti koje gube boju i popuštaju pod stresom kušnji, mora se odbaciti i zamijeniti vjerom koju je satkao Onaj u čijem životu sebičnost nije imala mjesta.

Kristov plan je jedini siguran. On izjavljuje: “Evo, sve činim novo.” (Otkrivenje 21,5) “Dakle, ako je tko u Kristu, on je novi stvor; staro je nestalo, novo je, evo, nastalo.” (2. Korinćanima 5,17) Spasitelj ne upućuje nikakvo ohrabrenje onima koji misle da će On prihvatiti neku krpljenu vjeru. Takva vjera nema nikakve vrijednosti u Njegovim očima. Može u početku izgledati da u njoj ima malo ljudskog “ja” i malo Krista, ali će se uskoro vidjeti da u njoj uopće nema Krista. Zakrpe sebičnosti se umnožavaju sve dok cijela odjeća ne bude njima pokrivena.

Vjera oblikovana po ugledu na božanski uzor jedina je vjera koja će ostati trajna. Jedino naporom da ovdje živimo Kristovim životom možemo se pripremiti da živimo s Njime kroz sve bes-krajne vjekove vječnosti. (ST, 8. siječnja 1902.)

## Nedokučivo Kristovo bogatstvo

***“Neka vam dadne, prema bogatstvu svoje slave, da se ojačate u snazi po njegovu Duhu u nutarnjega čovjeka.”  
(Efežanima 3,16)***

Tema otkupljenja je značajna tema i samo oni koji misle duhovno mogu prepoznati njezinu dubinu i značenje. Naša je sigurnost, naša radost u tome da se bavimo istinama plana spašenja. Vjera i molitva su nužne da bismo mogli razmatrati duboke božanske teme. Naš um je tako vezan uskim idejama da dobivamo samo ograničene poglede na iskustva koja smo imali prednost steći.

Zašto mnogima koji tvrde da imaju vjeru u Krista nedostaje snaga da se usprotive neprijateljevim kušnjama? To je zato što Svetim Duhom nisu ojačani snagom nutarnjeg čovjeka. Apostol se moli: “Da Krist stanuje u vašim srcima po vjeri; da u ljubavi uvriježeni i utemeljeni budete sposobni shvatiti zajedno sa svim svetima koja je tu širina, duljina, visina i dubina, i upoznati ljubav Kristovu koja nadilazi spoznaj; da budete ispunjeni do sve punine koja dolazi od Boga.” (Efežanima 3,17-19) Kada bismo stekli ovo iskustvo, znali bismo ponešto o križu na Golgoti. Mi bismo znali što znači biti dionik s Kristom u Njegovim mukama. Kristova bi nas ljubav nagonila, i iako ne bismo bili u stanju objasniti kako Kristova ljubav grije naše srce, pokazali bismo Njegovu ljubav vatrenom odanošću Njegovom djelu.

Pavao objašnjava vjernicima crkve u Efezu najrazumljivijim riječima čudesnu snagu i znanje koje bi mogli imati kao sinovi i kćeri Najvišega. Mogli su biti “ojača(ni) u snazi po njegovu Duhu” ... “u ljubavi uvriježeni i utemeljeni” ... i “ispunjeni do sve punine koja dolazi od Boga”.

Gospodina Emanuela — Onoga u kome su sakrivena sva blaga mudrosti i znanja — Njega zavoljeti, Njega imati, dok se srce otvara sve više da prihvati Njegove osobine, upoznati Njegovu ljubav i silu, imati nedokučivo bogatstvo Kristovo. ... “To je baština slugu Jahvinih, to im je pobjeda od mene — riječ je Jahvina.” (Izaija 54,17) (RH, 5. studenoga 1908.)

### Skoro smo stigli kući!

***“Kad odem te vam pripravim mjesto, vratit ću se da vas uzmem k sebi i da vi budete gdje sam ja.” (Ivan 14,3)***

Prošlo je više od osamnaest stoljeća (pisano 1913. godine — prim. prev.) otkako je Spasitelj dao obećanje o svojem dolasku. Tijekom svih ovih vjekova Njegove riječi su hrabrošću ispunjavale srca Njegovih vjernih sljedbenika. Obećanje se još nije ispunilo ... ali zato izgovorena riječ nije postala ništa manje vjerodostojna. (RH, 13. studenoga 1913.)

Krist će doći u svojoj sili, u slavi svojega Oca i u slavi svetih anđela. Deset tisuća puta deset tisuća i tisuće tisuća anđela, prekrasnih, pobjedonosnih Božjih sinova, koji su nadmoćni u ljepoti i slavi, pratit će Ga na Njegovom putu. Umjesto trnove krune, On će nositi krunu slave — krunu u kruni. Umjesto stare purpurne haljine, bit će odjeven u odjeću najbjelje bjeline, “kako ih ne može obijeliti nijedan bjelilac na zemlji” (Marko 9,3). I na Njegovoj odjeći i na Njegovim bedrima bit će napisano ime: “Kralj kraljeva i Gospodar gospodara” (Otkrivenje 19,16).

Svojim vjernim sljedbenicima Krist je bio svakidašnji pratilac, bliski prijatelj. Oni su živjeli u tijesnoj, stalnoj vezi s Bogom. Nad njima se pokazala slava Gospodnja. Od njih se odražavalo svjetlo spoznaje Božje slave na licu Isusa Krista. Oni se sada raduju u nepomućenim zrakama sjaja i slave Kralja u svem Njegovom veličanstvu. Oni su spremni za zajedništvo Neba, jer imaju Nebo u svojim srcima.

Podignutih glava, obasjani blistavim zrakama Sunca Pravednosti, radosni što se približava njihovo izbavljenje, dočekuju Zaručnika govoreći: “Gle, ovo je Bog naš, u njega se uzdasmo, on nas je spasio!” (Izaija 25,9)

Vrijeme čekanja je skoro završeno. Gospodin i stranci, koji su tako dugo tražili bolju zemlju, sada su skoro stigli kući. Osjećam da moram glasno uskliknuti: Idemo kući! “Zato, ljubljeni, dok ovo čekate, revno nastojte da bez ljage i mane budete u njegovim očima u miru!” (2. Petrova 3,14) (RH, 3. studenoga 1913.)

## SVIBANJ

---

### UPOZNATI NJEGA

116 1. svibnja

#### Površno znanje nije dovoljno

***“Njima je Bog htio saopćiti kako je bogata slava ove Tajne među poganima koja glasi: Krist, nada slave, jest među vama.” (Kološanima 1,27)***

Postoje mnoge tajne u Božjoj riječi koje ne razumijemo, i mnogi od nas zadovoljno obustavljaju svoje traganje kada smo tek počeli primati nešto malo znanja o Kristu. Kada se pred umom razvije tek mali dio božanskih namjera i mi počnemo dobivati tek neznatni dio spoznaje o Božjem karakteru, postajemo zadovoljni i mislimo da smo dobili cjelokupno svjetlo koja za nas postoji u Božjoj riječi. Međutim, Božja istina je beskonačna. S mukotrpnim naporom trebamo kopati u rudnicima istine otkrivajući sakrivene dragulje. ... Isus je mislio baš na to kada je uputio svoje učenike da “istražuju Pisma” (Ivan 5,39). Istraživati znači uspoređivati Pismo s Pismom i duhovne istine s duhovnim istinama. Ne bismo smjeli biti zadovoljni površnim znanjem. (RH, 4. lipnja 1889.)

Mi ni upola ne shvaćamo što je Gospodin spreman učiniti za svoj narod . ... Naše molbe, udružene s vjerom i skrušenošću, trebaju se uzdizati Bogu za razumijevanje tajni koje će Bog objavit i svojim svetima. ... Andeosko pero nije u stanju prikazati svu slavu koju otkriva plan izbavljenja. Biblija govori kako je Krist ponio naše grijeh i uzeo udjela u našoj tuzi. Ovdje je otkriveno kako su se milost i istina susrele na križu Golgote, kako su se pravda i mir poljubili i kako se Kristova pravda može prenijeti na palog čovjeka. Tu su prikazane beskonačna mudrost, beskrajna pravda, beskrajno milosrđe i beskonačna ljubav. U planu spasenja postale su poznate dubina, visina, dužina i širina ljubavi i ona mudrost koja nadilazi znanje. (RH, 4. lipnja 1889.)

Onaj tko želi istinu u svojem srcu, tko čezne za djelovanjem njezinih sila na svoj život i karakter, može biti siguran da će je imati. Spasitelj kaže: “Blago žednima i gladnima pravde, jer će se nasititi.” (Matej 5,6) (RH, 4. lipnja 1889.)

## 2. svibnja

### Naš božanski Spasitelj

***“On, božanske naravi, nije se ljubomorno držao svoje jednakosti s Bogom.” (Filipljanima 2,6)***

Isus Krist “nije se ljubomorno držao svoje jednakosti s Bogom”. Zato što je samo božanstvo moglo biti djelotvorno u obnovi čovjeka od otrovne zmijske rane, sam Bog, u svojem jednorodnom Sinu, uzeo je ljudsku narav i u slabosti ljudske naravi pokazao božanski karakter, potvrđujući svoj sveti Zakon u svakom djeliću i prihvaćajući kaznu gnjeva i smrti umjesto ljudskih sinova. Kakva je ovo misao! On, koji je bio jedno s Ocem prije nego što je stvoren svijet, imao je takvo suosjećanje za svijet, izgubljen i uništen prijestupom, da je dao svoj život kao otkup za njega. On koji je bio sjajnost Očeve slave, izrazita i jasna slika Njegovog lica, ponio je naše grijeha u svojem tijelu na drvo, patnju kazne za prijestup čovjeka, sve dok pravda nije bila zadovoljena i dok se ništa više nije tražilo. Koliko je veliko otkupljenje koje je učinjeno za nas! Tako veliko da je Božji Sin umro okrutnom smrću na križu da nam donese život i besmrtnost vjerom u Njega. 117

Ova predivna tema — kako Bog može biti pravedan a ipak opravdati grešnika — izvan je ljudskog vidokruga. Kad je pokušavamo shvatiti, ona se proširuje i produbljuje izvan našeg razumijevanja. Kada gledamo okom vjere na golgotski križ i vidimo naše grijeha položene na Žrtvu koja u slabosti i sramoti tamo visi — kad shvatimo činjenicu da je to Bog, Otac vječni, Knez mira, — moramo uskliknuti: “Gledajte koliku nam je ljubav Otac iskazao!” (1. Ivanova 3,1)

Kada bi čovjek mogao izmjeriti uzvišeni karakter Jahve nad vojskama i razliku između vječnog Boga i ograničenog čovječanstva, spoznao bi kako je velika bila žrtva Neba da bi uzdigla čovjeka odakle je zbog neposlušnosti pao kako bi postao član Božje obitelji. ... Kristova božanska narav naše je jamstvo vječnog života. ... On, Nositelj grijeha svijeta, naš je jedini posrednik pomirenja s Bogom. (YI, 11. siječnja 1897.)

### 3. svibnja

#### Milosrdan, blag, spor na srdžbu

**“No ti si, Gospode Bože, milosrdan i blag, spor na srdžbu — sama ljubav i vjernost.” (Psalam 86,15)**

118 Bog je odredio prema zakonu službe da trebamo tješiti jedni druge s nježnošću i ljubavlju kada na nas dođu velike tuge. Nijedan čovjek ne živi sam sebi. Nitko ne umire sebi. I život i smrt su veoma značajni svakom ljudskom biću. ... Bog je naložio kao dužnost svakom svojem ljudskom predstavniku da prenosi Božji karakter, svjedočeći o Njegovoj milosti, mudrosti i blagonaklonosti, izražavajući na taj način Njegovu profinjenu, nježnu, milostivu ljubav. ... Isus ... je uvijek bio ganut ljudskom nesrećom i naše se srce treba omekšati i pokoriti Njegovom Svetom Duhu da budemo kao On. ...

Naš je posao obnavljanje Božjeg moralnog lika u čovjeku zahvaljujući obilju milosrđa koje nam je dano od Boga po Isusu Kristu. Svuda ćemo naći duše spremne da umru, i koliko je bitno da nam Krist daruje svoje suosjećanje kako ne bismo nikada doveli nijednu dušu u prkosan stav svojim neizražavanjem dugog podnošenja i nježnog sažaljenja. ... Pitam se: Hoćemo li ikada naučiti Kristovu blagost? O, koliko nam je potrebno da upoznamo Isusa i našeg Nebeskog Oca kako bismo Ga predstavljali svojim karakterom! ...

Isus nas poziva k sebi ne samo da bi nas osvježio svojim milosrdem i prisutnošću za nekoliko sati, a zatim udaljio iz kruga svojeg svjetla da hodimo udaljeni od Njega u tuzi i zlovolji. Ne, ne. On nam kaže da moramo boraviti s Njim i On s nama. Gdje god treba obaviti Njegov posao, On je tu prisutan — nježan, pun ljubavi i suosjećanja. Pripremio je za vas i mene prebivalište u samom sebi. On je naše utočište. Naše iskustvo treba se proširiti i produbiti. Isus je otvorio svu božansku puninu svoje neiskazane ljubavi i izjavljuje: “Mi smo Božji suradnici.” (1. Korinćanima 3,9) O, što znače ove riječi: “Ostanite u meni” (Ivan 15,4), “Uzmite jaram moj na se” (Matej 11,29)? Hoćemo li ga uzeti? Da bi se ispunilo obećanje: “Tako ćete naći pokoj svojim dušama.” Mir, potpuni mir nalazi se u Kristu. (*Letter 1a*, 1894.)



#### 4. svibnja

### Sveti Duh — naš pomoćnik

**“Svi su oni koje vodi Božji Duh sinovi Božji.” (Rimljanima 8,14)**

Zahvaljujući službi anđela, Svetom Duhu je omogućeno da djeluje na um i srce ljudskog bića i privuče ga Kristu. ... Božji Duh, međutim, ne ometa ljudsku slobodu. Sveti Duh je dan da bude pomoćnik, tako da čovjek može surađivati s Bogom, i Njemu je povjereno da privlači dušu, ali je nikada ne primorava na poslušnost.

Krist je spreman prenijeti sve nebeske utjecaje. On zna svaku kušnju koje dolazi na čovjeka i svačije mogućnosti. On odmjerava svačiju snagu. On vidi sadašnjost i budućnost i predstavlja umu obveze koje treba ispuniti, pozivajući da običnim, prizemnim pojedinostima ne bude dopušteno da toliko obuzmu um da vječne vrijednosti budu izgubljene iz vida. Gospodin ima puninu milosti koju osigurava svakome tko prima nebeski dar. Sveti Duh će unijeti od Boga povjerene sposobnosti u Kristovu službu i podesit će i oblikovati čovjeka prema božanskom obrascu. (*Letter* 71, 1893.)

119

Sveti Duh nam donosi uspjeh u radu na oblikovanju karaktera, u uobličavanju karaktera da bude sličan Božjem. Kad mislimo da smo sami sposobni oblikovati svoje vlastito iskustvo, činimo veliku pogrešku. Mi nikada sami po sebi ne možemo zadobiti pobjedu nad kušnjama. Na one koji imaju istinsku vjeru u Krista djelovat će Sveti Duh. Duša u čijem srcu prebiva vjera izrast će u prekrasan Gospodnji hram. On je nadalje usmjeravan Kristovom milošću. On će rasti samo u razmjeru sa svojom ovisnošću o poučavanju od strane Svetoga Duha. (MS 8, 1900.)

Utjecaj Svetoga Duha Kristov je život u duši. Mi sada ne vidimo Krista i ne razgovaramo s Njim, ali je Njegov Duh blizu nas na bilo kojem mjestu. On djeluje u svakome tko prima Krista. Oni u kojima prebiva Duh otkrivaju plod Duha — ljubav, radost, mir, trpljenje, blagost, dobrotu, vjeru. (MS 41, 1896.)

## 5. svibnja

### Prezren i odbačen

***“Prezren bješe, odbačen od ljudi, čovjek boli, vičan patnjama, od kog svatko lice otklanja, prezren bješe odvrnut.” (Izaija 53,3)***

Kako malo njih imaju bilo kakvu predodžbu o patnji koja je razdirala srce Božjeg Sina tijekom njegovih trideset godina života na Zemlji. Put od jasala do Golgote bio je u sjenci tuge i žalosti. On je bio čovjek boli i trpio je takvu bol srca koju nijedan ljudski jezik ne može opisati. Mogao je reći istinu: “Pogledajte i vidite ima li boli kakva je bol kojom sam ja pogoden.” (Tužaljke 1,12) Njegova patnja je bila najdublja muka duše; a koji bi čovjek uopće i mogao suosjećati s boli duše Sina beskonačnog Boga? Mrziti grijeh savršenom mržnjom, a ipak primiti na svoju dušu grijehe cijelog svijeta i zakoračiti prema Golgoti da plati kaznu prijestupnika. Bez krivnje ponuditi se da podnese kaznu krivog; nevin, ponuditi sebe da ponese kaznu zbog prijestupa Božjeg zakona. Kaznu za grijeh svake duše ponio je Sin beskonačnog Boga. Krivnja svakog grijeha pritiskala je svojom težinom božansku dušu Spasitelja svijeta. Onaj koji nije znao za grijeh, postao je grijeh radi nas da bismo mi bili Božja pravda u Njemu. Uzevši narav čovjeka, On je dospio na mjesto gdje je bio ranjen za naše prijestupe, izbijen za naša bezakonja da bismo se Njegovom ranom mi iscijelili.

120 U svojoj ljudskoj naravi Krist je bio iskušan toliko većim kušnjama, i s toliko više ustrajne snage zloga, koliko je Njegova narav uzvišenija od čovjekove. Duboka je i tajanstvena istina da je Krist vezan s čovječanstvom vezama najtankoćutnijeg suosjećanja. Zla djela, zle misli, zle riječi svakog Adamovog sina i kćeri pritisnule su Njegovu božansku dušu. Ljudski grijesi zahtijevali su da kazna padne na Njega jer je On postao čovjekova zamjena i uzeo grijehe svijeta na sebe. On je ponio grijehe svih grešnika, svi prijestupi uračunati su Njemu. ... “Kako ćemo joj izbjeći mi ako zanemarimo takvo i toliko spasenje? Ovo je Gospodin počeo propovijedati, a utvrdili za nas oni koji su čuli.” (Hebrejima 2,3) (RH, 20. prosinca 1892.)

## 6. svibnja

### Zagovornik zaogrnut u našu narav

***“Dječice moja! ovo vam pišem da ne počinite grijeha. Ali ako tko i poćini grijeh, imamo zagovornika kod Oca: Isusa Krista, pravednika.” (1. Ivanova 2,1)***

Božanska oprema i sredstva koja nam je On stavio na raspolaganje su bez ogranićenja. Prijestolje milosti zauzima Onaj koji nam dopušta da Ga zovemo Ocem. ... Stavio je na svoj oltar Zagovornika zaogrnutog u našu narav. Kao našem Posredniku, Kristova je dužnost da nas predstavi Bogu kao Njegove sinove i kćeri. On posreduje u ime onih koji su Ga primili. Svojom vlastitom krvlju platio je njihov otkup. Na osnovi svojih zasluga On im daje moć da postanu članovi kraljevske obitelji, djeca nebeskog Kralja. I Otac pokazuje svoju beskrajnu ljubav prema Kristu kada prima i pozdravlja Kristove prijatelje kao svoje. On je zadovoljan otkupljenjem koje je ostvareno. On je proslavljen utjelovljenjem, životom, smrću i posredovanjem svojeg Sina.

U Kristovo ime naše molbe uzdižu se Ocu. On posreduje u naše ime i Otac nam otvara sva blaga svoje milosti da u njima uživamo i prenosimo ih drugima. ...

Krist je spona koja povezuje Boga i čovjeka. ... On stavlja cjelokupnu moć svoje pravednosti na stranu poniznog molitelja. On se zalaže za čovjeka, a i čovjek, kojem je potrebna božanska pomoć, zalaže se za sebe u prisutnosti Boga koristeći se utjecajem Onoga koji je dao svoj život za život svijeta. Dok pred Bogom iznosimo zahvalnost za Kristove zasluge, našim molitvama dodaje se miomiris. Kako se približavamo Bogu zahvaljujući Spasiteljevim zaslugama, Krist nas stavlja blizu sebe grleći nas svojom ljudskom rukom, dok se božanskom rukom hvata prijestolja Beskonačnoga. On stavlja svoje zasluge kao slatki kad u kadionicu u našim rukama, da bi ohrabrio naše molbe. ...

Da, Krist je postao središte molitve između čovjeka i Boga. On je također postao i središte blagoslova između Boga i čovjeka. (8T 177—179)

## Dragocjeni biser

***“Nadalje: s kraljevstvom je nebeskim kao s trgovcem koji traži skupocjeno biserje i kad se namjeri na dragocjeni biser, ode da proda sve što ima i kupi ga.” (Matej 13,45.46)***

Ovaj izvanredni biser prikazuje Krista kao neprocjenjivo blago, isto kao i blago sakriveno u polju. U Kristu imamo sve što nam je potrebno u ovom životu i što će biti radost svijeta koji dolazi. Sav novac na svijetu ne može kupiti dar mira, odmora i ljubavi. Ovi darovi dani su nam vjerom u Krista. Njih ne možemo kupiti od Boga zato što ne posjedujemo ništa čime bismo ih kupili. Mi smo Božje vlasništvo zato što su naš um, duša i tijelo otkupljeni otkupninom života Božjeg Sina. ...

Što onda znači kupiti vječno blago? To jednostavno znači vratiti Isusu Njegovu svojinu, primiti Ga vjerom u svoje srce. To je suradnja s Bogom; to znači nositi Kristov jaram, ponijeti Njegov teret. ... Gospodin Isus je odložio svoju kraljevsku krunu, napustio je svoj visoki zapovjedni položaj, odjenuo je svoju božansku narav ljudskom kako bi svojom ljudskošću mogao podići ljudski rod. On je tako visoko cijenio mogućnosti ljudskog roda da je postao čovjekov zamjenik i jamac. On pripisuje čovjeku svoje zasluge i tako ga uzdiže na ljestvici moralne vrijednosti pred Bogom.

Krist je žrtva pomirenja. On je napustio nebesku slavu, odvojio se od svojeg bogatstva, ostavio po strani svoju čast, i to ne s ciljem da u Božjem srcu stvori ljubav i zanimanje za čovjeka, već da bude izraz ljubavi koja je uvijek postojala u Očevom srcu. ... Isus je platio cijenu žrtvovanjem svih svojih bogatstava, uzeo je na sebe ljudsku narav, pristao je na život siromaštva i poniženja kako bi mogao tražiti i spasiti što je izgubljeno.

Kristovom milošću možemo ojačati i sazreti tako da, iako smo sada nesavršeni, postanemo potpuni u Njemu. Mi smo Sotoni stavili pod hipoteku sebe, ali nas je Krist došao otkupiti i spasiti. Mi ne možemo kupiti ništa od Boga. Spašeni smo samo milošću, besplatnim darom od Boga u Kristu. (RH, 14. veljače 1888.)

## 8. svibnja

### Zaliha za svaku potrebu

***“Kako ćemo joj izbjeći mi ako zanemarimo takvo i toliko spasenje? Ovo je Gospodin počeo propovijedati, a utvrdili za nas oni koji su čuli.” (Hebrejima 2,3)***

Božanski Autor spasenja nije ostavio ništa nepotpuno u svojem planu; svaka faza tog plana je savršena. Grijeh cijelog svijeta bio je položen na Isusa i Božanstvo je u Isusu dalo svoju najvišu vrijednost patničkom čovječanstvu kako bi cijeli svijet bio pomilovan vjerom u Zamjenu. Čak i najveći krivac ne mora strahovati hoće li mu Bog oprostiti, jer zbog učinkovitosti božanske žrtve može biti oslobođen kazne Zakona. Po Kristu grešnik se može vratiti svojoj odanosti Bogu. 122

Kako je predivan plan spasenja u svojoj punini i jednostavnosti! On ne samo što osigurava potpuno pomilovanje za grešnika, već i obnovu prijestupnika, i na taj ga način Bog prihvaća kao svojeg sina. Poslušnošću on može biti posjednik ljubavi, mira i radosti. Njegova vjera može ga ujediniti u njegovoj slabosti s Kristom, izvorom božanske snage i on po Kristovim zaslugama može dobiti Božje odobravanje jer je Krist ispunio zahtjeve Zakona pripisujući svoju pravednost pokajničkoj duši koja vjeruje. ...

Kakvu ljubav, kakvu predivnu ljubav je pokazao Božji Sin. ... Krist uzima najponiženijeg grešnika i čisti ga, uzdiže i oplemenjuje. Promatrajući Isusa, grešnik se preobražava i uzdiže do samog vrha dostojanstva, dotle da čak sjeda s Kristom na Njegovo prijestolje. ...

Plan spasenja predviđen je za svaku okolnost i za svaku želju duše. Kad bi ovaj plan imao bilo kakav nedostatak, grešnik bi mogao pronaći izgovor da su zanemareni neki njegovi uvjeti, ali Bog je imao beskrajno znanje o svakoj ljudskoj potrebi i stvorene su obilne zalihe za sve potrebe. ... Što bi, onda, mogao reći grešnik u veliki dan konačnog suda, zbog čega je odbio obratiti najtemeljitiiju i najozbiljniju pozornost spasenju koje mu je ponuđeno? (RH, 10. ožujka 1891.)

## 9. svibnja

### Vjera koja čisti život

***“Ali ti, o čovječe Božji, bježi od toga! Teži svim silama za pravednošću, pobožnošću, vjerom, ljubavlju, postojanošću, blagošću! Bij plemenitu bitku vjere, postigni vječni život u koji si pozvan i za koji si dao lijepo priznanje pred mnogim svjedocima!” (1. Timoteju 6,11.12)***

Mnogi naučavaju da je sve što je potrebno za spasenje vjerovati u Isusa; međutim, riječ istine kaže da je “vjera mrtva bez djela” (Jakov 2,26). Mi trebamo “biti plemenitu bitku vjere, postići vječni život”, uzeti križ, odreći se sebe, ratovati protiv tijela, a zatim svakodnevno hoditi Spasiteljevim stopama. ...

123 Kobna je pogreška misliti da ne postoji baš ništa što trebate učiniti u zadobivanju spasenja. Trebate surađivati s nebeskim silama. ... Postoji križ koji na životnoj stazi trebate podići, zid koji trebate prijeći prije nego što ćete ući u vječni grad, ljestve kojima se trebate popeti do bisernih vrata, i dok shvaćate svoju nemoć i slabost i plaćete moleći za pomoć, do vas će doprijeti božanski glas s nebeskog grudobrana govoreći: “U moje nek’ dođe okrilje” (Izaija 27,5). ...

Borba koja se vodila između Krista i Sotone obnavlja se oko svake duše koja ostavlja crnu zastavu kneza tame da bi stupala pod krvlju obojenom zastavom kneza Emanuela. Onaj koji je za predstaviti će se u svojoj najpodmuklijoj privlačnosti da bi odvuкао daleko od vjernosti one koji su vjerni i odani Nebu, ali moramo predati sve sile svojeg bića u službu Bogu i tada ćemo biti sačuvani da ne padnemo u neprijateljeve zamke. ...

Svaki smjer djelovanja koji slabi vaše tjelesne ili umne snage, onespobljava vas i za službu Stvoritelju. Mi trebamo ljubiti Boga svim svojim srcem i ako se usmjerimo samo na to kako da proslavimo Njega, mi ćemo jesti, piti i odijevati se u skladu s Njegovom božanskom voljom. Svatko tko razumije puno značenje pojma kršćanin, čistit će se od svega što slabi i onečišćuje. Sve navike njegovog života bit će dovedene u sklad sa zahtjevima Riječi istine i on neće samo vjerovati, već će i graditi svoje spasenje sa strahom i drhtanjem dok se pokorava utjecaju Svetoga Duha. (RH, 6. ožujka 1888.)

10. svibnja

## Djeca, ne robovi

***“Zato, primajući u posjed kraljevstvo koje se ne može uzdrmati, čuvajmo i dalje milost. Njom i dalje štujmo Boga kako mu je ugodno, u strahu i poštovanju.” (Hebrejima 12,28)***

Postoje mnogi koji kažu da su Kristovi sljedbenici, a ipak nisu izvršitelji Njegove Riječi. Oni ne uživaju u Riječi jer ih ona poziva na službu koja za njih nije prihvatljiva. Oni ne vole njezine zdrave ukore i neposredne, ozbiljne pozive. Oni ne vole pravednost, već njima vladaju i tiraniziraju ih njihovi nestalni, ljudski poticaji.

Vrlo se razlikuju načini na koje služimo Bogu. Dječak koji s mukom sjedi nad svojom zadaćom zato što mora nešto naučiti, nikada neće postati dobar učenik. Čovjek koji tvrdi da drži Božje zapovijedi samo zato što smatra da mora, nikada neće uživati u poslušnosti.

Bit i ukus cjelokupne poslušnosti nalazi se u izvanjskom djelovanju unutarnjeg načela — ljubavi prema pravednosti — ljubavi prema Božjem zakonu. Bit svake pravednosti jest odanost našem Spasitelju, raditi ono što je pravo zato što je pravo. Kada je Božja riječ teret zbog toga što neposredno osuđuje ljudske sklonosti, tada vjerski život uopće nije kršćanski život, već strašno tegoban i zamoran trud, prisilna poslušnost. Sva čistoća i vjerska pobožnost izdvojene su u stranu.

124

Posvajanje u Božju obitelj čini nas djecom, a ne robljem. Kad Kristova ljubav ulazi u srce, mi oponašamo Kristov karakter. ... Što više proučavamo Kristov život sa željom da učimo od Njega, to postajemo sličniji Kristu. U srce svakog istinskog izvršitelja Riječi Sveti Duh ulijeva jasno razumijevanje. Što smo više svojih sebičnih navika razapeli, prenoseći blagoslove drugima i koristeći Bogom dane sposobnosti, to će više nebeskih osobina biti ojačano i uvećano u nama. Mi ćemo rasti u duhovnosti, strpljenju, hrabrosti, krotkosti, nježnosti. ... Vagoni vlaka nisu samo vezani za lokomotivu; oni na tračnicama svuda prate lokomotivu. Koga mi pratimo? (*Letter 135, 1897.*)

135

## 11. svibnja

### Biti u Kristu

***“Ostanite u meni i ja ću ostati u vama! Kao što mladica ne može sama od sebe, ako ne oстане na trsu, roditi roda, tako ni vi, ako ne ostanete u meni.” (Ivan 15,4)***

“Ostanite u meni” riječi su od velikog značenja. Biti u Kristu znači živu, ozbiljnu, osvježavajuću vjeru koja se očituje ljubavlju i čisti dušu. To znači stalno primanje Kristovog duha, život bezrezervne predaje Njegovoj službi. Tamo gdje postoji ovo jedinstvo, pojavit će se dobra djela. Život trsa pokazat će se u mirnom voću na lozama. Stalno pritjecanje Kristove milosti blagoslovit će vas i učiniti vas blagoslovom, dok ne budete mogli reći s Pavlom: “Živim — ali ne više ja, nego Krist živi u meni.” (Galaćanima 2,20)

Sveta zajednica s Kristom povezat će braću vezama najbližeg kršćanskog zajedništva. Njihova će srca biti pokrenuta božanskim suosjećanjem jednih prema drugima. ... Hladnoća, nesloga i svađa neće imati mjesta među Kristovim učenicima. Oni su prihvatili jednu vjeru. Udružili su se u službi jednom Gospodinu, bore se u istom ratu, zalažu se za isti cilj i pobjeđuju u istom procesu. Otkupljeni su istom dragocjenom krvlju i propovijedaju istu poruku spasenja. ...

Oni koji stalno crpe snagu od Krista, posjedovat će isti duh. Oni neće biti neoprezni u riječima ili ponašanju. Trajan osjećaj koliko je njihovo spasenje stajalo u žrtvi ljubljenog Božjeg Sina stalno će počivati na njihovim dušama. Prizori s Golgote prikazat će se njihovim umovima kao svježi i živi događaji, i njihova će srca biti pokorena i raznježena ovim predivnim pokazivanjem Kristove ljubavi prema njima. Oni će gledati na druge kao na one koji su otkupljeni Njegovom dragocjenom krvlju, a oni koji su ujedinjeni s Njim, bit će plemeniti, uzvišeni i sveti zbog ove povezanosti. Kristova smrt na Golgoti treba nas navesti da cijenimo duše kao On. Njegova je ljubav uvećala vrijednost svakog muškarca, žene i djeteta. (ST, 23. ožujka 1888.)

125



**12. svibnja**

## **Životna snaga**

***“Dok je dan, meni treba činiti djela onoga koji me posla. Dolazi noć, kad nitko ne može raditi.” (Ivan 9,4)***

Kršćanski se život ne sastoji samo u pokazivanju krotkosti, strpljenja, poniznosti i dobrote. Čovjek može posjedovati ove dragocjene i poželjne osobine pa ipak biti slab, malodušan i skoro neupotrebljiv kada posao ide teško. Takve osobe nemaju pozitivan duh i energiju, čvrstinu i snagu karaktera, što bi im omogućilo da se odupru zlu i učinilo ih snagom u Božjem djelu.

Isus je bio naš primjer u svemu, a On je bio ozbiljan i stalan radnik. Otpočeo je svoj život korisnosti u djetinjstvu. U uzrastu od dvanaest godina nalazio se u službi svojega Oca. Između dvanaeste i tridesete, prije nego što će započeti svoju javnu službu, vodio je život marljivog djelovanja. Tijekom svoje službe Isus nikada nije bio u stanju mirovanja. Rekao je: “Meni treba činiti djela onoga koji me posla.” Nijednog patnika koji Mu je došao On nije poslao neoslobođenog. Upoznao se sa svakim srcem i znao kako mu poslužiti u njegovim potrebama. Riječi ljubavi dolazile su s Njegovih usana da utješe, potaknu i blagoslove, a velika načela nebeskog kraljevstva iznosio je narodu riječima tako jednostavnim da su ih svi razumjeli.

Isus je bio tih i nesebičan radnik. Nije tražio slavu, bogatstvo ni odobravanje, niti je išao za svojom vlastitom lagodnošću i zadovoljstvom. ... Nije bježao od briga i odgovornosti kao što čine mnogi koji kažu da su Njegovi sljedbenici. ...

Kristovi zahtjevi za našom službom obnavljaju se svakog dana. Koliko god je možda potpuno bilo naše posvećenje prigodom obraćenja, ono nam neće ništa koristiti ako se svakodnevno ne obnavlja, ako to ne bude svježe, iskreno i Bogu prihvatljivo posvećenje koje obuhvaća sadašnji trenutak. Mi nemamo tjedne i mjesece koje bismo položili pred Njegove noge, zato što sutra nije naše buduću da ga još uvijek nismo primili, ali danas možemo raditi za Isusa. Danas možemo položiti svoje planove i ciljeve pred Njega da izdrže Njegovu provjeru i odobrenje. ... Ovo je Božji dan i vi ste Njegov unajmljeni sluga. (RH, 6. siječnja 1885.)

## Isus nam je sve

***“Po njemu ste vi u Kristu Isusu, koji nam postade mudrost od Boga, pravednost, posvećenje i otkupljenje.” (1. Korinćanima 1,30)***

Rast u spoznaji Kristovog karaktera posvećuje dušu. Prepoznavanje i poštovanje divnog djela pomirenja preobražava onoga tko razmatra plan spasenja. Promatranjem Krista on se preobražava u to isto obličje iz slave u slavu, kao od Gospodnjega Duha. Gledanje Isusa postaje oplemenjujući proces usavršavanja. ... Savršenstvo Kristovog karaktera postaje kršćansko nadahnuće. ...

Krist nikada ne bi trebao biti udaljen iz našeg uma. Anđeli su rekli o Njemu: “Rodit će sina, i nadjeni mu ime Isus, jer će on izbaviti svoj narod od grijeha njegovih.” (Matej 1,21) Isus, dragocjeni Spasitelj! Uvjerenje, pomoć, sigurnost i mir — sve to je u Njemu. On razgoni sve naše sumnje, temelj je svih naših nada. Koliko je dragocjena misao da možemo postati zajedničari božanske naravi, pri čemu možemo pobijediti kao što je Krist pobijedio! Isus je punina naših očekivanja. On je melodija naših pjesama, sjena velike stijene u sasušenoj zemlji. On je živa voda žednoj duši. On je naše utočište u oluji. On je naša pravednost, naša svetost, naše otkupljenje. (RH, 26. kolovoza 1890.)

Kristova moć treba biti utjeha, nada i kruna radosti svakog Isusovog sljedbenika u svim sukobima i borbama života. Onaj tko stvarno slijedi Janje Božje koje uzima grijeh svijeta, može uskliknuti dok napreduje: “Jer sve što je od Boga rođeno, pobjeđuje svijet. A ovo je sredstvo pobjede koje pobjeđuje svijet: naša vjera.” (1. Ivanova 5,4)

Kakva je to vjera koja pobjeđuje svijet? To je vjera u Krista kao osobnog Spasitelja — vjera koja se, priznajući svoju bespomoćnost i potpunu nesposobnost da spasi, hvata za pomoćnika moćnog da spasi kao za svoju jedinu nadu. To je vjera koja neće biti obeshrabrena i čut će Kristov glas koji kaže: “Budite hrabri, ja sam pobijedio svijet, i moja božanska snaga može postati vaša.” ... “Ja sam s vama u sve vrijeme.” (Matej 28,20) (RH, 26. kolovoza 1890.)

14. svibnja

## Dolazak Branitelja

***“Ja ću moliti Oca, i dat će vam drugog Branitelja koji će ostati s vama zauvijek: Duha istine, kojega svijet ne može primiti, jer niti ga vidi niti ga poznaje. Vi ga poznajete, jer boravi s vama i jer će biti u vama.”(Ivan 14,16.17)*** 127

Krist je trebao poći svojem domu u nebeske dvorove, ali je uvjeravao svoje učenike da će im poslati Branitelja koji će ostati s njima zauvijek. U vodstvo ovog Branitelja svi mogu imati puno povjerenje. On je Duh istine, ali tu istinu svijet ne može ni vidjeti ni primiti. ...

Krist je želio da Njegovi učenici shvate da ih On neće ostaviti siročićima. “Neću vas ostaviti siročad,” rekao je. “Vratit ću se k vama.” (Ivan 14,18.19) ... Dragocjeno, slavno uvjeravanje o vječnom životu! Iako će biti odsutan, njihov odnos prema Njemu trebao je biti odnos djeteta prema svojem roditelju. ...

Riječi izgovorene učenicima dolaze do nas preko riječi koje su upućene njima. Branitelj je naš, isto kao i njihov, u svim vremenima i na svakom mjestu, u svim tugama i svim nevoljama, kada sve izgleda tamno i budućnost zbunjujuća, a mi se osjećamo bespomoćni i usamljeni. To su trenuci kada će Branitelj biti poslan kao odgovor na molitvu vjere.

Nema takvog Zaštitnika kao što je Krist, tako nježnog i tako odanog. Njega dira osjećaj naše slabosti. Njegov Duh govori srcu. Okolnosti nas mogu odvojiti od naših prijatelja, široki nemirni ocean može podizati valove između nas i njih. Iako njihovo iskreno prijateljstvo može još uvijek biti živo, oni mogu biti spriječeni da nam ga pokažu onim što bismo sa zahvalnošću primili. Ali nema okolnosti, nema razdaljine koja nas može razdvojiti od nebeskog Branitelja. Gdje god se našli, kamo god pošli, On je uvijek tu kao Osoba koja nam je dana umjesto Krista i koja djeluje umjesto Njega. On je uvijek na našoj desnoj strani da govori umirujuće, nježne riječi, da podupre, okrijepi, sačuva i ohrabri. Utjecaj Svetoga Duha Kristov je život u duši. Ovaj Duh djeluje u svakom i preko svakog onog tko primi Krista. Oni u kojima prebiva ovaj Duh pokazuju Njegov plod — ljubav, radost, mir, strpljivost, blagost, dobrotu, vjeru. (RH, 26. listopada 1897.)

## 15. svibnja

### Izgrađivanje jedni drugih

**“Mi jaki moramo podnositi slabosti slabih, a ne sami sebi ugadati.” (Rimljanima 15,1)**

128 Bog ne želi da sjednemo na sudačku stolicu i sudimo jedni drugima. ... Kad vidimo pogreške kod drugih, sjetimo se da možda i mi imamo teže mane u Božjim očima od mana koje osuđujemo kod svojeg brata. Umjesto iznošenja u javnost njegovih nedostataka, zamolite Boga da ga blagoslovi i da mu pomogne da pobijedi svoju pogrešku. Krist će odobriti takav duh i djelovanje i otvoriti će vam put da možete progovoriti riječ mudrosti koja će udijeliti snagu i pomoći onome tko je slab u vjeri.

Rad na izgrađivanju jedni drugih u presvetoj vjeri blagoslovljen je rad, ali rad na rušenju djelo je puno gorčine i tuge. Krist poistovjećuje sebe sa svojom stradalom djecom jer kaže: “Zaista, kažem vam, meni ste učinili koliko ste učinili jednomu od ove moje najmanje braće.” (Matej 25,40) ... Svako srce ima svoje tuge i razočaranja i mi bismo trebali olakšavati tuđe terete pokazivanjem Isusove ljubavi ljudima oko nas. Kada bi naš razgovor bio usmjeren prema Nebu i nebeskim stvarnostima, razgovori o zlu uskoro ne bi imali nikakvu privlačnost za nas. ...

Umjesto da pronalazimo pogreške kod drugih, ozbiljno preispitajmo sebe. Pitanje koje svatko od nas treba postaviti sebi treba glasiti: Je li moje srce pravo pred Bogom? Hoće li ovaj smjer mojeg djelovanja proslaviti mojeg Oca koji je na nebesima? Ako ste njegovali pogrešan duh, neka on bude protjeran iz duše. Vaša je dužnost da iskorijenite iz svojeg srca sve što oskvrnjuje vašu narav. Svaki korijen gorčine treba iščupati, da drugi ne bi bili zatrovani njegovim štetnim utjecajem. Nemojte dopustiti da bilo koja otrovna biljka ostane u “zemljištu” vašeg srca. Iskorijenite je ovog časa i umjesto nje posadite biljku ljubavi. Neka Isus bude brižljivo čuvan u svetinji vaše duše. Krist je naš primjer. Kamo god je išao, činio je dobro. Živio je da blagoslivlja druge. Ljubav je uljepšavala i oplemenjivala sva Njegova djela i nama je zapovjedbena da hodimo Njegovim stopama. (RH, 5. lipnja 1888.)

## 16. svibnja

### Otkrivanje tajne otkupljenja

***“Tada im prosvijetli razum da razumiju Pisma.” (Luka 24,45)***

Gospodin želi da svatko od nas ima dublje, bogatije iskustvo u spoznaji našega Gospodina i Spasitelja Isusa Krista. On želi da rastemo u znanju — ne u smjeru Zemlje, nego u smjeru Neba — gore prema Kristu, našoj živoj Glavi. Kako visoko, kako veliko ovo znanje treba biti? Do punog rasta muškaraca i žena u Isusu Kristu. Mi ne možemo rasti previše, ne možemo sakupiti previše plemenitih zraka svjetla koje nam Bog šalje. ...

Znamo da neistine dolaze kao brze struje, a to je razlog zašto želimo svaku zraku svjetla koju nam Bog šalje — da bismo bili spremni opstati usred opasnosti posljednjih dana. ...

O, kako Krist želi otvoriti pred nama tajne otkupljenja! Želio je to učiniti za svoje učenike kada je bio među njima na Zemlji, ali oni nisu dovoljno napredovali u duhovnom znanju da bi shvatili Njegove riječi. Morao im je reći: “Imao bih vam još mnogo reći, ali sada ne možete nositi.” (Ivan 16,12) O koliko bi bolje podnijeli strašne kušnje kroz koje su morali proći tijekom Njegovog sude- nja i raspeća da su napredovali i prihvatili Kristove upute! Zar nećemo dopustiti da Isus otvori naše razumijevanje? ...

129

Nalazimo se na granicama vječnog svijeta i moramo imati svjedočanstvo s kojim će cijelo Nebo biti u skladu. (RH, 4. ožujka 1890.)

Gospodin dolazi i mi moramo biti spremni! Svakog trenutka želim Njegovu milost — želim haljinu Kristove pravednosti. Moramo poniziti svoje duše pred Bogom kao nikada prije, doći poni- zno u podnožje križa i On će staviti riječ u naša usta da progov- orimo za Njega, hvalu našem Bogu. On će nas naučiti osnovnu nit pjesme anđela, zahvalnost našem nebeskom Ocu. Mi sami ne možemo učiniti ništa, ali Bog želi dotaknuti naše usne živom žeravom sa žrtvenika. On želi posvetiti naš jezik — cijelo naše biće. (RH, 4. ožujka 1890.)

17. svibnja

## Istine koje preobražavaju

***“Uistinu je živa i djelotvorna riječ Božja. Ona je oštrija od svakog dvosjeklog mača i prodire do rastavljanja duše i duha, zglobova i moždine, i može suditi nakane i misli srca.” (Hebrejima 4,12)***

Biblijske istine, cijenjene u srcu i umu i prihvaćene u životu, uvjeravaju i obraćaju dušu, preobražavaju karakter, tješe i uzdižu srce. ... Riječ čini ponositog poniznim, pokvarenog krotkim i skrušenim, neposlušnog poslušnim. Grešne navike prirodene čovjeku obično se isprepliću sa svakidašnjim životom. Riječ, međutim, odsijeca tjelesne požude. Ona sudi mislima i namjerama uma. Ona prodire do zglobova i mozga, odsijecajući tjelesne požude i čineći ljude spremnima da podnesu patnje za svojega Gospodina. (MS 42, 1901.)

Služba Kristu je nešto nebesko, sveto i blagoslovljeno. Treba marljivo istraživati Riječ zato što služba Riječi otkriva nepravilnosti u našem karakteru i uči nas da je posvećenje Duha djelo osmišljeno prema nebeskim nacrtima, predstavljajući u Osobi Isusa Krista pravo savršenstvo, pa ako Ga održi pred sobom, svaka duša može postati potpuno savršena. Postajati sve sličnijima Kristu i ugledati lice Njegovog Oca u Onome koji je dao svoj vlastiti život za spas duše, razlog je zbog kojeg primamo obrazovanje prema biblijskim načelima. (Letter 291, 1897.)

130 Ako ste razumni kršćanin, održavat ćete životnu snagu svoje vjere i teškoće vas neće zaustaviti ni obeshrabriti. ... Činit ćete Božja djela u sumornim okolnostima isto tako kao i u slavnim, u hladovini kao i na suncu, pod pritiskom kušnji kao i u miru. Istinu morate čuvati u riznici srca kao sastavni dio bića, tako da vas nijedna kušnja ili razlog ne navede da se pokorite prijedlozima ili lukavim izumima Sotone. Istina je dragocjena. Ona donosi važne promjene u životu i karakteru vršeći presudni utjecaj na riječi, ponašanje, misli i iskustva. Duša koja cijeni istinu, živi pod njezinim utjecajem i osjeća kako su vječne stvarnosti od najvećeg značenja. Takav čovjek ne živi sebi, već Isusu Kristu koji je umro za njega. Za njega je Bog živ i on je potpuno svjestan svih svojih riječi i postupaka. (MS 70, 1894.)

## 18. svibnja

### Utočište koje ne iznevjerava

***“Gospodin je blizu. Ne brinite se tjeskobno ni za što, već u svemu iznesite svoje potrebe Bogu prošnjom i molitvom, sve u zahvalnosti!” (Filipljanima 4,5.6)***

Nije Božja volja da Njegov narod bude opterećen brigama. Naš Gospodin nas ne obmanjuje. On nam ne kaže: “Ne plašite se, nema opasnosti na vašem putu.” On zna da na nas vrebaju kušnje i opasnosti i postupa vrlo iskreno prema nama. On ne uzima svoj narod iz svijeta grijeha i zla, već ga upućuje na utočište koje nikada ne iznevjerava. ...

Kako možemo ostati u sumnji pitajući se da li nas Isus voli budući da smo grešni i ograničeni slabostima? On je dao sebe za nas da bi nas izbavio od svakog bezakonja i očistio sebi izabrani narod koji čezne za dobrim djelima. Došao je na naš svijet u skromnom obličju čovjeka, da bi se upoznao s bolima i kušnjama koje opterećuju čovječji životni put i da bi znao pomoći umornima svojom ponudom odmora i mira. Ali tisuće za tisućama odbijaju Njegovu pomoć i samo se još čvršće drže svojeg tereta brige. On dolazi ožalošćenima i smiruje njihovu tugu i iscjeljuje njihov jad. ... Razočaranima, malovjernima i nesretnima On nudi zadovoljstvo dok ukazuje na nebeske dvorove koje priprema za njih. ... Isus, naš dragocjeni Spasitelj, treba biti prvi u našim mislima i osjećajima i trebali bismo Mu ukazati potpuno povjerenje. ...

Kako dolazi svaki novi dan, u Isusovoj snazi moramo dočekati ispite i kušnje koje on nosi. Ako jednog dana padnemo, dodat ćemo teret sljedećem danu i imat ćemo manje snage. Ne bismo smjeli zamračivati budućnost svojom nepažnjom u sadašnjosti, već promišljenim i pomnim obavljanjem današnjih dužnosti biti pripremljeni za izvanredne zahtjeve koje donosi sutrašnjica.

Moramo njegovati duh vedrine. ... Promatrajmo vedriju stranu života i budimo ispunjeni nadom, ljubavlju i dobrim djelima radujući se uvijek u Gospodinu. “I neka u vašim srcima vlada mir Kristov. ... Budite i zahvalni!” (Kološanima 3,15) (RH, 3. veljače 1885.)

131

19. svibnja

## Vjera koja raste

***“A bez vjere nemoguće mu je ugoditi, jer onaj koji želi pristupiti Bogu, mora vjerovati da postoji Bog i da nagrađuje one koji ga traže.” (Hebrejima 11,6)***

Došlo je vrijeme kada možemo očekivati velike blagoslove od Gospodina. Moramo dostići više mjerilo na području vjere. Imamo premalo vjere. Božja riječ je naš prijenos prava koje imamo. Moramo je uzeti jednostavno vjerujući svakoj njezinoj riječi. S tom sigurnošću možemo se pozivati na njezina velika obećanja i bit će nam prema našoj vjeri. ...

Djelovanje vjere je značajnije nego što mislimo. To znači istinsko oslanjanje na jednostavne Božje riječi. Svojim djelovanjem trebamo pokazati da vjerujemo da će Bog učiniti baš onako kako je rekao. Kotačima prirode i providnosti nije određeno da se okreću unatrag, niti da miruju. Moramo imati naprednu, djelotvornu vjeru, vjeru koja se očituje ljubavlju i čisti dušu od svakog izdanka sebičnosti. Nismo mi sami, već je Bog onaj o kojem moramo ovisiti. Mi ne smijemo cijeniti nevjeru. Moramo imati tu vjeru koja se hvata za Boga na osnovi Njegove riječi. ...

Istinska vjera sastoji se u onome što je Bog zapovjedio, a ne od vršenja nekih pojedinosti koje On nije naredio. Pravda, istina i milost plod su vjere. Moramo hoditi u svjetlu Božjeg zakona, a tada će dobra djela biti plod naše vjere, izraz srca koje se obnavlja svakog dana. Stablo mora biti dobro da bi rod mogao biti dobar. Moramo biti potpuno posvećeni Bogu. Naša volja mora biti ispravna da bi rod mogao biti dobar. Ne smijemo imati nekakvu nestalnu vjeru. “Prema tome, bilo da jedete, bilo da pijete, bilo da što drugo činite, sve činite na slavu Božju!” (1. Korinćanima 10,31)

O kakvo se široko polje otvara preda mnom! Naši vjernici moraju svakog dana doživjeti duboko djelovanje Božjeg Duha. Oni moraju imati vjeru koja se očituje ljubavlju, vjeru kojoj je sam Bog izvor. Ne smije biti nijedne niti sebičnosti utkane u tu tkaninu. Kada se naša vjera očituje ljubavlju, baš onakvom ljubavlju kakvu je Krist otkrio u svojem životu, ona će biti čvršća; bit će plod pokorene volje. Međutim, to se neće dogoditi dok ne umre naše staro “ja” i Krist ne bude živio u nama. Dok god ne umre naše staro “ja”, ne možemo posjedovati vjeru koja se očituje ljubavlju i čisti dušu. (*Letter 105, 1898.*)



## Moćni Izbavitelj

***“Svagda sam pružao ruku narodu odmetničkom, koji hodi putem zlim, za mislima svojim.” (Izaija 65,2)***

Gospodin Bog preko Krista drži ispruženu ruku cijeli dan pozivajući sve koji su u potrebi. On će primiti sve. On dobrodošlicom pozdravlja sve. On nikoga ne odbacuje. Njegova je slava da oprostí čak i načelniku grešnika. On će oteti plijen jakome, osloboditi zarobljene, istrgnuti glavnju iz ognja. On će spustiti zlatni lanac svoje milosti do najvećih dubina ljudske bijede i krivnje i podignuti jadnu dušu zaraženu grijehom. Ali čovjek mora doći i surađivati u poslu spašavanja svoje duše koristeći se mogućnostima koje mu Bog daje. Gospodin nikoga ne primorava. Besprije korna svadbena haljina Kristove pravednosti spremna je da zaogrne grešnika, ali ako je on odbije, mora propasti. (*Letter 22, 1892.*)

Zapis o prošlosti može biti izbrisan Njegovom [Kristovom] krvlju, stranica postati čista i bijela. “Hajde, dakle, da se pravdamo, govori Jahve. Budu l’ vam grijesi kao grimiz, pobijeljet će poput snijega; kao purpur budu li crveni, postat će kao vuna.” (Izaija 1,18) ...

Riječi koje dolaze s Isusovih usana: “Ohrabri se, sinko! Oprošteni su ti grijesi!” (Matej 9,2), vrijedne su nam svega. On ti kaže: “Ja sam nosio tvoje grijehе na svojem tijelu na golgotskom križu.” On vidi tvoju tugu. Njegova ruka je položena na glavu svake skrušene duše, a Isus postaje naš Zagovornik pred Ocem i naš Spasitelj. Ponizno, skrušeno srce učinit će mnogo na temelju oprosta i pomilovanja. ...

Možemo ponoviti i pokazati Njegovu nježnu sućut za nas prema drugima koji lutaju u labirintima grijehа. Kristova milost koja je otkrivena nama treba nježno biti otkrivena drugima. Velika nježnost i sućut ispunit će dušu ljudskih bića koja su još uvijek pod sotonskom upravom. Krist se treba umnožiti u svakome muškarcu i ženi koji vjeruju u Njega, jer oni trebaju živjeti Kristovim životom blagoslivljajući, prosvjetljujući i donoseći nam du, mir i radost srcima drugih. (*Letter 120, 1893.*)

## 21. svibnja

### Kako se osloboditi krivnje

***“Tko je Bog kao ti koji prašta krivnju, koji grijeh oprašta i prelazi preko prekršaja Ostatka baštine svoje, koji ne ustraje dovijeka u svome gnjevu, nego uživa u pomilovanju?” (Mihej 7,18)***

133 Doista mi je drago što naši osjećaji nisu dokaz da nismo Božja djeca. Neprijatelj će vas iskušavati da mislite da ste učinili ono što vas razdvaja od Boga i da vas On više ne voli, ali naš Gospodin nas i dalje voli. ...

Odvratite pogled od sebe prema Kristovom savršenstvu. Sami po sebi ne možemo činiti pravdu. Krist u svojim rukama drži čistu odjeću pravednosti i On će je staviti na nas. Progovorit će slatke riječi oprosta i obećanja. On pokazuje našim žednim dušama izvore žive vode na kojima se možemo osvježiti. On nas poziva da dođemo k Njemu sa svim svojim teškoćama, svim svojim bolima i kaže da ćemo naći odmor. ...

Isus vidi krivnju prošlosti, govori da nam je oprosteno i mi Ga ne smijemo sramotiti sumnjajući u Njegovu ljubav. Taj osjećaj krivnje mora biti ostavljen u podnožju golgotskog križa. Osjećaj grešnosti zatrovao je izvore života i istinske sreće. Isus sada kaže: “Položi to sve na mene. Ja ću uzeti tvoje grijeh. Ja ću ti dati mir. Ne odriči se svojeg samopoštovanja jer sam te otkupio po cijenu svoje vlastite krvi. Ti si moj. Ojačat ću tvoju oslabljenu volju, uklonit ću tvoje žaljenje zbog grijeha.” Okreni svoje zahvalno srce koje drhti u nesigurnosti prema Njemu i drži se nade pred sobom. Bog prihvaća tvoje skrušeno, slomljeno srce i daruje ti besplatni oprost. Nudi ti posvajanje u svoju obitelj, svojom milošću želi ti pomoći u tvojoj slabosti, a dragi Spasitelj će te voditi korak po korak ako staviš svoju ruku u Njegovu i dopustiš Mu da te vodi.

Tragaj za dragocjenim Božjim obećanjima. Ako Sotona prodre s prijjetnjama pred tvoj um, okreni se od njih, prioni uz obećanja i neka se tvoja duša utješi njihovim sjajem. Oblak je sam po sebi taman, ali kada je ispunjen svjetlošću, pretvara se u zlatni sjaj, zato što je na njemu Božja slava. (Letter 99, 1896.)

## 22. svibnja

### Jedini siguran put

***“I uši će tvoje čuti riječ gdje iza tebe govori: ‘To je put, njime idite’, bilo da vam je krenuti nadesno ili nalijevo.” (Izaija 30,21)***

Znam da ljudska bića jako pate jer su zašla s puta koji je Bog predvidio za njih. Ona hodaju u svjetlucanju vatre koju su potpalili oni sami, a sigurni rezultati su nevolja, nemir i tuga, koji su mogli biti izbjegnuti da su pokorili volju Bogu i dopustili Njemu da upravlja našim životnim putovima. Bog vidi da se mora suprotstaviti našoj volji i našem putu i našu ljudsku volju dovesti u pokornost.

134

Koji god put Bog izabere za nas, bez obzira na to koju stazu predviđa za naše noge, to je jedini siguran put. Moramo svakodnevno njegovati duh djetinjeg pokoravanja i molimo se da naše oči budu pomazane nebeskim balzomom za oči kako bismo mogli razabrati nagovještaje božanske volje, kako ne bismo bili zbunjeni u svojim zamislima, jer izgleda da naša volja svime upravlja. Okom vjere, s djetinjim pokoravanjem kao poslušna djeca, moramo gledati prema Bogu, pratiti Njegovo vodstvo i teškoće će se raščistiti. Obećanje glasi: “Učit ću te, put ti kazat’ kojim ti je ići, svjetovat ću te, oko će moje bdjeti nad tobom.” (Psalam 32,8) ...

Ako dođemo Bogu sa skromnim i poučljivim duhom, a ne s gotovim planovima stvorenim prije nego što smo Ga pitali i oblikovali ih po vlastitoj volji, već u poniznosti, sa spremnošću da budemo poučeni u vjeri, naša je prednost da se pozovemo na ovo obećanje svakog sata tijekom dana. Možemo imati nepovjerenje prema sebi, možemo paziti i da ne prevladaju naše želje i jake sklonosti, a da prateći vlastiti um i planove smatramo da je to Gospodnji put. ...

Nebeski Otac je naš Vladar i moramo se pokoriti Njegovoj disciplini. Članovi smo Njegove obitelji. On ima pravo na našu službu, i kad bi netko od članova Njegove obitelji ustrajavao radeći na svoj način za vlastito zadovoljstvo, taj duh bi doveo do poremećaja i zbunjenosti. Ne smijemo ostvarivati vlastiti put, već Božji put i Božju volju. (*Letter 6, 1894.*)

### 23. svibnja

## Ravno do pobjede

***“Ali hvala Bogu koji nam daje pobjedu po našem Gospodinu Isusu Kristu.” (1. Korinćanima 15,57)***

Ništa ne može biti bespomoćnije i ništa ovisnije od duše koja osjeća svoju ništavost i potpuno se oslanja na zasluge krvi raspetog i uskrslog Spasitelja. Kršćanski život je život ratovanja, neprestanih sukoba. Sastoji se od borbe i stupanja. Zato svako djelo poslušnosti Kristu, svaki čin samoodricanja radi Njega, svaka podnesena nevolja, svaka pobjeda nad kušnjama znači strojevi korak u slavu konačne pobjede.

135 Ako uzmemo Krista za svojeg vodiča, On će nas sigurno provesti uskim putem. Put može biti težak i trnovit, uspon strm i opasan; može biti zamki nadesno i nalijevo, možda ćemo morati podnositi napore na našem putu, i baš kada budemo umorni i čeznuli za odmorom, možda ćemo morati nastaviti s naporima; baš kada budemo slabi, možda ćemo se morati boriti, kad budemo obeshrabreni, možemo biti pozvani da se nadamo, ali s Kristom kao Vodičem nećemo izgubiti put u besmrtni život, na kraju ćemo dostići željeno Nebo.

Sam Krist je koračao grubom stazom pred nama i poravnao put za naše noge. Uska staza svetosti, taj utri put kojim hodaju Gospodnji izbavljenici, osvjetljen je od Onoga koji je svjetlo svijetu. Dok pratimo Njegove korake, obasjavat će nas Njegovo svjetlo i, dok odražavamo svjetlo dobiveno od Kristove slave, put će postajati sve svjetliji dok ne osvane pravi dan.

Na prvi pogled može nam biti ugodan put ponosa i ovozemaljskih ambicija, ali kraj mu je bol i tuga. Sebični planovi mogu davati laskava obećanja i držati pred očima očekivanje uživanja, ali ćemo na kraju ustanoviti da nam je sreća zatrovana i život zagorčen nadama koje su u središte stavljale nas same. Kad slijedimo Krista, tada smo sigurni, jer On neće dopustiti silama tame da dotaknu nijednu vlas na našoj glavi. On će sačuvati ono što je povjereno Njegovoj skrbi i mi ćemo biti više nego pobjednici po Onome koji nas je ljubio. (RH, 5. veljače 1895.)

**24. svibnja**

## **“Dodite vi sami nasamo”**

***“U Jahvu se uzdaj, ojunaci se, čvrsto nek' bude srce tvoje: u Jahvu se uzdaj!” (Psalam 27,14)***

Nijedan drugi život nije bio toliko ispunjen radom i odgovornošću kao što je bio Isusov život; pa ipak koliko često su Ga zatjecali na molitvi! Koliko je postojana bila Njegova zajednica s Bogom! ... Kao jedan od nas, kao sudionik u našim potrebama i slabostima, bio je posve ovisan o Bogu i na tajnom mjestu molitve tražio je božansku silu da bi mogao poći osnažen za dužnosti i kušnje. U grješnom svijetu Isus je izdržao borbe i duševne patnje. U zajednici s Bogom mogao je skinuti teret boli koja Ga je pritiskala. ...

U Kristu je vapaj ljudskog roda dopro do Oca beskonačne milosti. Kao čovjek upućivao je molitve Božjem prijestolju, dok se Njegova ljudska priroda nije ispunila strujom nebeske sile koja treba spajati ljudsko i božansko. Stalnom vezom primao je život od Boga, kako bi mogao pružiti život svijetu. Njegovo iskustvo mora postati i naše. ... “Dodite vi sami napose” — poziva nas On. Ako poslušamo Njegovu riječ, postat ćemo jači i korisniji. ... Kad bismo danas uzeli vremena da idemo Isusu i kažemo Mu sve svoje potrebe, ne bismo bili razočarani; On bi se našao s naše desne strane da nam pomogne. ...

Svi oni koje Bog odgaja moraju otkriti život koji nije u skladu sa svijetom, njegovim običajima i postupcima; i svatko treba imati osobno iskustvo u stjecanju znanja o Božjoj volji. Mi Ga moramo osobno čuti kako govori srcu. Kad utihne svaki drugi glas i kad u miru čekamo pred Njim, tišina duše čini Božji glas razgovjetnijim. On nam nalaže: “Prestanite i znajte da sam ja Bog.” (Psalam 46,11) Samo se tu može naći pravi spokoj. To je najuspješnija priprema za sve one koji rade za Boga. Usred užurbanog mnoštva i napora snažnog životnom djelovanja, duša koja se tako osvježila, bit će okružena ozračjem svjetlosti i mira. Život će odisati mirisom i otkrivati božansku silu koja će doprijeti do ljudskih srca. (*Isusov život*, str. 293,294)

136

25. svibnja

## Dragocjena tajna molitve

***“U nj se, narode, uzdaj u svako doba; pred njim srca izlijevajte: Bog je naše utočište!” (Psalam 62,9)***

Duboki osjećaj potrebe i naša velika želja za onim što tražimo treba obilježavati naše molitve, u protivnom neće biti uslišane. Ali mi se ne smijemo umoriti i prestati sa svojim molbama zbog toga što nismo odmah primili odgovor. “Navala je na kraljevstvo nebesko, i siloviti ga prisvajaju.” (Matej 11,12) Pod silom se ovdje podrazumijeva sveta ozbiljnost koju je pokazao Jakov. Ne moramo pokušavati izazvati neku silovitu navalu osjećaja, već smireno i uporno iznositi svoje molbe pred prijestolje milosti. Naša je zadaća da ponizimo svoje duše pred Bogom ispovijedajući grijehe i u vjeri se približavati Bogu. ... Božji je plan da se otkrije u svojoj providnosti i milosti. Predmet naših molitava mora biti Božja slava, a ne proslavljanje sebe. ...

Bog nam je ukazao čast pokazujući koliko nas cijeni. Otкупljeni smo velikom cijenom, dragocjenom krvlju Božjeg Sina. Kada Njegovo naslijeđe bude savjesno pratilo Riječ Gospodnju, Njegov blagoslov će počiniti na njima kao odgovor na njihove molitve. “Al’ i sada — riječ je Jahvina — vratite se k meni svim srcem svojim posteć’, plaćuć’ i kukajuć’. Razderite srca, a ne halje svoje! Vratite se Jahvi, Bogu svome, jer on je nježnost sama i milosrđe, spor na ljutnju, a bogat dobrotom, on se nad zlom razali.” (Joel 2,12.13) (RH, 9. siječnja 1897.)

U tajnoj molitvi duša treba biti položena pred Božje ispitivačko oko. ... Kako je dragocjena tajna molitva kada duša razgovara s Bogom! Tajnu molitvu treba čuti samo Bog koji sluša molitve. Nijedno radoznalo uho ne treba čuti teret molbi. Smireno, ali usrdno, duša se treba uzdizati Bogu, a slatki i trajan bit će utjecaj koji struji od Onoga koji vidi u tajnosti, čije je uho otvoreno za molitve proizišle iz srca. Onaj tko u jednostavnoj vjeri održava zajednicu s Bogom, primit će božanske zrake svjetla da ga ojačaju i održe u sukobu sa Sotonom. (YI, 3. studenoga 1898.)

**26. svibnja**

## **Pokretačka sila poslušnosti**

***“Jer u ovome stoji ljubav prema Bogu: da vršimo njegove zapovijedi. A njegove zapovijedi nisu teške.” (1. Ivanova 5,3)***

Vršenje Božjih zapovijedi ukazuje Mu čast i veliča Ga preko Njegovih izabranika. Zato svaka duša kojoj je Bog dao sposobnost prosuđivanja ima obvezu prema Bogu da istražuje Riječ i utvrdi sve ono što nam je naloženo kao Božjem otkupljenom vlasništvu. Trebali bismo razumjeti sve što Riječ zahtijeva od nas. ... Mi ne možemo ukazati veću čast našem Bogu, čiji smo stvaranjem i otkupljenjem, nego da pred nebeskim bićima, bezgrešnim svjetovima i palim ljudima, damo dokaz da marljivo slušamo sve Njegove zapovijedi, zakone vladavine u Njegovom kraljevstvu.

Moramo marljivo proučavati da bismo stekli znanje o Božjim zakonima. Kako možemo biti poslušni podanici ako ne razumijemo zakone uprave u Božjem kraljevstvu? Stoga otvorite svoju Bibliju i tragajte za svim onim što će vas prosvjetliti u vezi s Božjim zapovijedima, i kada prepoznate “ovako govori Jahve Gospod”, ne pitajte za mišljenje ljudi, već bez obzira na cijenu, dragovoljno poslušajte. Tada će na vama počiniti Božji blagoslov.

...

Često pitajte u molitvenom duhu: “Gospodine, što hoćeš da činim? Kršim li na bilo koji način božanske uredbe? Stavljam li na bilo koji način svoj utjecaj na stranu neprijatelja? Pokazujem li nepažljivo zanemarivanje Božjih zapovijedi? Jesam li spreman uzeti Kristov jaram, podizati terete i biti Njegov suradnik? Jesam li proučio moguće izgovore za zanemarivanje poslušnosti prema jasnom ‘ovako govori Jahve Gospod’? Izlažem li se opasnosti da podnesem posljedice zanemarivanja jasno otkrivenih Jahvinih propisa jer nisam odlučio izići iz svijeta i odvojiti se? Hoće li strah od čovjeka imati veći utjecaj na mene od Božjeg straha?”

Pokorite se Bogu govoreći: “Evo, Gospodine, predajem Ti sebe; to je sve što mogu učiniti. Neću biti neposlušan Tvojem Zakonu zato što bi me to svrstalo u neprijateljeve redove.” (*Letter 82, 1895.*)

### Ispunjeni Njegovom puninom

***“I upoznati ljubav Kristovu koja nadilazi spoznaju; da budete ispunjeni do sve punine koja dolazi od Boga.” (Efežanima 3,19)***

Postoje mnogi koji misle da je nemoguće pobjeći od sile grijeha, ali je dano obećanje da možemo biti ispunjeni svakom puninom Božjom. Mi postavljamo sebi odviše nizak cilj. On je postavljen mnogo više. Naši se umovi trebaju proširiti da bismo mogli shvatiti značenje svega onoga za što se Bog pobrinuo. Mi trebamo odsjajivati najuzvišenije osobine Božjeg karaktera. Trebamo biti zahvalni što nismo prepušteni samima sebi. Božji zakon je uzvišeno mjerilo koje treba postići. ... Mi ne smijemo živjeti prema vlastitim zamislima ... već slijediti Kristove stope. (RH, 12. srpnja 1892.)

Pobjeda je u našim rukama, ali mi ne trebamo pobjeđivati vlastitim imenom ili snagom, jer sami po sebi ne možemo vršiti Božje zapovijedi. Božji Duh mora nam pomoći u našim slabostima. Krist je postao naša žrtva i jamac. On je postao grijeh za nas da bismo mi postali Božja pravednost u Njemu. Vjerom u Njegovo ime uračunava nam se Njegova pravednost i ona postaje živo načelo u našem životu. ... Krist nam uračunava svoj bezgrešni karakter i predstavlja nas Ocu u svojoj vlastitoj čistoći. (Isto)

Mi ne možemo sebi osigurati haljinu pravednosti, zato prorok kaže: “Tako svi postasmo nečisti, a sva pravda naša k'o haljine okaljane.” (Izaija 64,6) Ništa u nama ne oblači dušu onim što bi sakrilo njezinu golotinju. Nama su potrebne haljine pravednosti izatkane na nebeskom razboju, besprijekorni ogrtač Kristove pravednosti. Trebamo reći: “On je umro za mene. Ponio je sramotu moje duše, da u Njegovo ime mogu biti pobjednik i uzdignut na Njegovo prijestolje.” (RH, 10. srpnja 1892.)

Prednost je Božje djece da se ispune svakom puninom Božjom. “Onomu koji, prema snazi što silu svoju očituje u nama, može učiniti neograničeno više od onoga što možemo moliti ili misliti — njemu slava u Crkvi i u Kristu Isusu u sva pokoljenja i sve vjekove! Amen.” (Efežanima 3,20.21) (Isto)



### Primjer vjernika

***“Baš se tim očitova milost Božja u svoj spasiteljskoj snazi za sve ljude, da nas odgaja da se odrećemo bezbožnosti i svjetskih požuda te živimo umjereno, pravedno i pobožno u ovom svijetu.” (Titu 2,11.12)***

Ako želimo baštiniti vječni život, pred nama je veliki posao koji treba obaviti. Moramo se odreći bezbožnosti i svjetovnih želja i živjeti životom pravednosti. ... Nema spasenja za nas osim u Isusu, jer samo po vjeri u Njega primamo silu da postanemo sinovi Božji. Međutim, to nije samo neka prolazna vjera, već vjera koja čini Kristova djela. ... Živa vjera izražava se pokazivanjem duha požrtvornosti i posvećenja prema Božjem djelu. Oni koji ga posjeduju stoje pod zastavom kneza Emanuela i vode uspješan rat protiv sila tame. Oni spremno izvršavaju naredbe svojeg Zapovjednika. Njima je upućen savjet da budu “uzorom vjernicima u riječi, u vladanju, u ljubavi, u vjeri, u čistoći” (1.Timoteju 4,12), jer smo pozvani da “živimo umjereno, pravedno i pobožno” u ovom sadašnjem zlom svijetu, predstavljajući Kristov karakter i pokazujući Njegov duh. ...

Oni koji su povezani s Isusom, u zajednici su sa Stvoriteljem i Održavateljem svih stvari. Oni imaju snagu koju im svijet ne može dati ni oduzeti. Ali iako su im dane velike i uzvišene prednosti, oni nisu tu samo da bi se radovali u svojim blagoslovima. Kao upravitelji mnogostruke Božje milosti, oni postaju blagoslov drugima. Njima su povjerene velike istine, a “komu je god mnogo dano, od njega će se mnogo tražiti” (Luka 12,48). Velike su odgovornosti položene na sve kojima je povjerena poruka za ovo vrijeme. Oni trebaju vršiti utjecaj koji će privući druge svjetlu Božje riječi. ... Mi smo čuvari svoje braće. ...

Ako smo pravi Isusovi vjernici, prikupljat ćemo zrake slave i njima osvijetljavati zamračenu stazu ljudi oko nas. Otkrit ćemo milosrdni karakter našeg Otkupitelja i mnogi će biti privučeni našim utjecajem da gledaju “Jaganjca Božjeg koji uzima grijeh svijeta” (Ivan 1,29). (RH, 6. ožujka 1888.)

## Upotreba darova

***“Ali svatko ima od Boga svoj posebni dar, jedan ovakav, drugi onakav.” (1. Korinćanima 7,7)***

Bog daje više od novca svojim upraviteljima. Vaš talent prenošenja znanja je dar. Što od Božjih darova prenosite svojim riječima i nježnim suosjećanjem? ... Poznavanje istine je talent. Postoje mnoge duše u tami koje bi mogle biti prosvjetljene tvojim istinitim, vjernim riječima. Ima srca koja gladuju za naklonošću i propadaju daleko od Boga. Vaše suosjećanje može im pomoći. Gospodinu su potrebne vaše riječi, izgovorene pod nadahnućem Svetoga Duha. ...

Prva je zadaća svakog kršćanina da istražuje Pisma s najiskrenijom molitvom, da imaju tu vjeru koja se očituje ljubavlju i čisti dušu od svake niti sebičnosti. Ako je istina primljena u srce, ona djeluje kao dobar kvasac, sve dok svaka njezina sposobnost ne bude dovedena u pokornost Božjoj volji. Zatim će vam biti tako prirodno da svijetlite kao što je suncu. ...

Svi prirodni darovi trebaju biti posvećeni kao dragocjen za-log. Oni trebaju biti posvećeni Bogu, kako bi mogli poslužiti Učitelju. Sve društvene prednosti su talenti. One ne trebaju biti posvećene samougađanju, zabavi ili samouzdizanju. ... Dar ispravnog primjera značajna je prednost. Ali mnogi okružuju svoju dušu malaričnim ozračjem. ...

Darovi govora, znanja, suosjećanja i ljubavi prenose znanje o Kristu. Svi ovi darovi trebaju se prinijeti Bogu. Gospodinu su oni potrebni, On ih poziva u službu. Svi trebaju učiniti svoj dio u pripremanju svoje duše i duša drugih da iznova posvete svoje talente Bogu. Svaka duša, svaki dar treba biti položen kao prinos Bogu. Svi trebaju surađivati s Bogom u djelu spašavanja duša. Talente koje posjedujete dobili ste od Boga kako biste bili djelotvorni Kristovi suradnici. Srca gladna suosjećanja ginu za pomoći i potporom, a Bog vam ih je dao da biste im pomogli. (RH Supplement, 21. lipnja 1898.)

**30. svibnja**

## **Uzdižite Čovjeka s Golgote**

***“Kao što je Mojsije podigao zmiju u pustinji, tako mora biti podignut Sin Čovječji, da svatko tko vjeruje u njega ima život vječni.” (Ivan 3,14.15)*** 141

Upućujem vas na križ s Golgote. Promatrajte beskrajno veliku žrtvu prinesenu za vas kako vjerom u Isusa Krista ne biste poginuli, nego da biste imali vječni život. ... Ukazujem vam na Isusa. Sigurni ste ako Njemu povjerite najskrivenije misli svojeg uma. Gospodin Isus vas je otkupio beskonačnom cijenom. Možete povjeriti čuvanje svoje duše Isusu. Možete imati puno povjerenje u Njega kao svojeg Savjetnika. ... Stalno se približavajte Bogu. On će vam pomoći.

Budite sigurni da primete prosvjetljenje s Izvora svega svjetla. On je veliko središnje Svjetlo svih svemirskih prostranstva i veliko Svjetlo svijeta. On će prosvjetliti svakog čovjeka koji dolazi na svijet. Ne posežite za jeftinim, niskim mjerilom. Njeguje Kristovu blagost. Sežite za najvišim postignućima i primajte nadahnuće od Isusa Krista. On je vaš Prijatelj. Uvijek se možete osloniti na Njega i uvjeriti se da je vjeran i istinit. Kada vam je potrebno suosjećanje u najvećoj nevolji, On vas ranjene i izbijene neće zaobići i prijeći na drugu stranu. Njemu možete doći s djetinjom jednostavnošću. Možete Mu doći s radošću i veseljem. Sa svim što je podiglo vaše nade, sa svakim uspjehom koji je pratio vaše napore u Gospodinu, pogledajte prema Isusu i stavite svako priznanje pred Njegove noge. Sve ovisi o vašem hodanju u potpunoj poniznosti uma. Napišite Kristovo ime na svoju zastavu i nikada ne obeščašćujte svoje boje.

Cijelo Nebo nam je dano u Isusu Kristu. ... Odajte čast Isusu dajući Mu najbolju i najsvetiju službu srca! On je dao svoj život za vas. Tko je Onaj koji je učinio ovo? Jedinorođeni Božji Sin, Onaj koji je bio jedno s Ocem prije nego što je nastao svijet.

Podignite svoju zastavu, podignite je još više. Nikada, nikada nemojte dopustiti da se vuče po zemaljskoj prašini. Veličajte Isusa. Uzdižite Njega, Čovjeka s Golgote, više i još više. (*Letter 147, 1896.*)

### 31. svibnja

## Gledat ćemo Njegovo lice

***“I gledat će njegovo lice. A njegovo će ime biti na njihovim čelima.” (Otkrivenje 22,4)***

Sada ne možemo vidjeti Božju slavu; samo ako Ga ovdje primimo, moći ćemo Ga tamo gore gledati licem k licu. Bog želi da svoje oči upremo u Njega kako bismo izgubili iz vidokruga stvari ovoga svijeta. ... Nema odlaganja pripreme koja će nam omogućiti da vidimo Božje lice. ...

142 Samo gledajući na Isusa, Božje Janje, i hodanjem Njegovim stopama, možete se pripremiti za susret s Bogom. Slijedite Ga i jednoga ćete dana hodati zlatnim ulicama Božjeg grada. Vidjet ćete Onoga koji je odložio na stranu svoje kraljevske haljine i kraljevsku krunu i, zaogrnut čovječjim obličjem, došao na naš svijet i ponio naše grijehe kako bi nas mogao podići i dati nam otkrivenje svoje slave i veličanstva. Vidjet ćemo Ga licem k licu ako Mu sada dopustimo da nas oblikuje, suobrazi i pripremi za mjesto u Božjem kraljevstvu.

Oni koji posvete svoj život službi Bogu, živjet će s Njim kroz beskrajne vjekove vječnosti. “Oni će biti njegov narod, i on sam, Bog bit će s njima.” (Otkrivenje 21,3) ...

Njihov um bio je predan Bogu na ovom svijetu, oni su Mu služili cijelim srcem i umom, a sada On stavlja svoje ime na njihova čela. “Neće više biti noći; i neće trebati ni svjetla od svjetiljke, ni svjetla od sunca, jer će nad njima svijetliti Gospodin Bog, i oni će kraljevati u vijeke vjekova.” (Otkrivenje 22,5) Oni ne idu tamo moliti za mjesto, jer im Krist kaže: “Dodite blagoslovljeni Oca mog, i primite u posjed kraljevstvo koje vam je pripravljeno od postanka svijeta!” (Matej 25,34) On ih uzima kao svoju djecu pozivajući ih da uđu u radost svojega Gospodara. Pobjednici na čelo dobivaju krunu besmrtnosti. Oni uzimaju svoje krunu i stavljaju ih pred Isusove noge i dodirujući svoje zlatne harfe, ispunjavaju cijelo Nebo bogatom glazbom hvalospjeva upućenih Janjetu. “I gledat će njegovo lice. A njegovo će ime biti na njihovim čelima.” (YI, 20. kolovoza 1896.)

## LIPANJ

### NA NEBESKIM MJESTIMA

#### 1. lipnja

#### Učenje o Bogu u Njegovim djelima

***“Gospodin je dobar svima, milosrdan svim djelima svojim. Nek’ te slave, Jahve, sva djela tvoja i tvoji sveti nek’ te blagoslivlju!” (Psalam 145,9.10)***

Mi volimo razmišljati o Božjem karakteru i ljubavi otkrivenoj u Njegovim stvorenim djelima. Kakve je samo dokaze dao ljudskoj djeci o svojoj moći i roditeljskoj ljubavi! Ukrasio je nebesa i načinio veličanstvenu i lijepu zemlju.

“Jahve, Gospode naš, divno je ime tvoje po svoj zemlji, veličanstvom nebo natkriljuješ! ... Gledam ti nebesa, djelo prstiju tvojih, mjesec i zvijezde što ih učvrsti — pa što je čovjek da ga se spominješ, sin čovječji te ga pohodiš? ... Nek’ te slave, Jahve, sva djela tvoja i tvoji sveti nek’ te blagoslivlju!” (Psalam 8,2.4.5; 145,10)

Da je naš svijet uobličena sa savršeno ravnom površinom, monotonija bi umarala oko i iscrpljivala osjetila. Bog je ukrasio naš svijet veličanstvenim planinama, brdima, dolinama i planinskim lancima. Grubi stjenoviti vrhunci, gole planine, gore ukrašene zimzelenim drvećem i bujnim zelenilom i doline sa svojom blagom ljepotom, čine svijet ogledalom ljupkosti. Božja dobrota, mudrost i moć izražene su svuda. U planinama, stijenama, brdima i dolinama sagledavam djela božanske moći. Nikada ne mogu biti usamljena dok promatram veličanstvene prizore u prirodi. Imala sam osjećaj najdubljeg poštovanja i divljenja dok sam, na putu preko ravnica i planina, promatrala mračne ponore i snijegom prekrivene planinske visove.

Planine, brda i doline trebale bi nam biti kao škole u kojima ćemo proučavati Božji karakter u Njegovim stvorenim djelima. Božji stvoreni svijet koji promatramo u različitim prizorima — u planinama, brdima, dolinama, na drveću, grmlju, cvijeću, svakom listu, svakoj vlati trave — trebaju nas poučiti lekcijama o Božjoj stvaralačkoj vještini i ljubavi i Njegovoj beskonačnoj sili.

Oni koji proučavaju prirodu ne mogu biti usamljeni. Oni vole mirne sate razmišljanja jer osjećaju da su povedeni u blisku zajednicu s Bogom dok otkrivaju Njegovu moć u djelima stvaranja. (Letter 43, 1875.)

143

2. lipnja

## Ne da osudi, nego da spasi

***“Jer Bog nije poslao svoga Sina na svijet da sudi svijet, nego da se svijet spasi po njemu.” (Ivan 3,17)***

Postoje duše koje drhte u nevjerovanju. One pitaju: “Kako mogu znati da je Bog u miru sa mnom? Kako mogu biti siguran da me ljubi i da mi prašta?” Nije vaše, dragi mladi, da sebe opravdavate pred Bogom. Isus vas poziva da dođete k Njemu sa svim svojim teretima i nedoumicama. ... Prihvatite obećanja i osigurana sredstva za koja se Bog pobrinuo. ... Usmjerite pogled od sebe prema Isusu, jer je u Kristu otkriven Očev karakter. (YI, 29. rujna 1892.)

Naša jedina nada je u uvijek prisutnoj djelotvornosti Kristove krvi, jer samo Njegovim zaslugama imamo oprost i mir. (YI, 22. rujna 1892.)

Božji karakter, kako je otkriven u Kristu, poziva da pokažemo vjeru i ljubav, jer imamo Oca čije milosrđe i sućut ne prestaju. Na svakom koraku našeg putovanja prema Nebu On će biti s nama i provesti nas kroz svaku nedoumicu, ukazati nam pomoć u svakoj kušnji. (YI, 29. rujna 1892.)

Vaš um i mašta trebaju biti ganuti životodavnom Kristovom silom kako bi u njih mogli biti utisnuti oblici ljepote i istine. Postoje velike i dragocjene istine o kojima trebate razmišljati kako biste imali dobar temelj za svoju vjeru na temelju ispravnog znanja o Bogu. O, kad bi površni, tašti tragalac za istinom naučio da preko svjetske mudrosti, koliko god ona bila nagomilana, uopće nije upoznao Boga.

Ispravno je nastojati naučiti sve što je moguće iz prirode, ali ne smijemo dopustiti da s prirode ne skrenemo pogled na Krista radi potpunog predstavljanja karaktera živoga Boga. Razmišljanjem o Kristu, usklađivanjem s božanskim obličjem, vaša predodžba o božanskom karakteru će se proširiti, a vaš um i srce bit će uzdignuti, očišćeni i oplemenjeni. Neka mladi postave visok cilj ne oslanjajući se na ljudsku mudrost, već živeći iz dana u dan kao da vide Nevidljivog, radeći svoj posao pred očima inteligentnih nebeskih bića. ...

Onaj tko u jednostavnom povjerenju stalno ovisi o Bogu i povjerava Mu se u molitvi, bit će okružen nebeskim anđelima. Onaj tko živi vjerom u Krista, bit će ojačan i podržan kako bi se mogao boriti u dobroj borbi vjere i držati se vječnog života. (YI, 22. rujna 1892.)

3. lipnja

## Nebeski izbor

***“Zato, braćo, to ozbiljnije nastojte da u vlastitu korist učvrstite svoj poziv i izbor! Radeći tako, sigurno nećete nigda pasti.” (2. Petrova 1,10)***

To je jedini izbor o kojem Biblija govori. Pali u grijeh, možemo postati dionici božanske naravi i dostići daleko naprednije znanje od bilo kakvog znanstvenog učenja. Uzimajući udjela u tijelu i krvi našega raskatog Gospodina, zadobit ćemo vječni život. U šestom poglavlju Evandjelja po Ivanu čitamo: “Tko jede tijelo moje i pije krv moju, ostaje u meni i ja u njemu. I ja ću ga uskrisiti u posljednji dan.” (Ivan 6,54) “Duh je onaj koji oživljava, a tijelo ne vrijedi ništa. Riječi koje sam vam ja rekao jesu duh i život.” (Ivan 6,63)

Nitko ne treba izgubiti vječni život. Svatko tko svakodnevno uči od nebeskog Učitelja, utvrdit će svoj poziv i izbor. Ponizimo svoje srce pred Bogom i nastojmo Ga spoznati jer je to vječni život.

“Zato, braćo, to ozbiljnije nastojte da u vlastitu korist učvrstite svoj poziv i izbor! Radeći tako, sigurno nećete nigda pasti. Tako će vam se, naime, pružiti sve što je potrebno za ulazak u vječno kraljevstvo našega Gospodina, Spasitelja Isusa Krista.” (2. Petrova 1,10.11)

Ovdje su papiri vašeg životnog osiguranja. To nije polica osiguranja čiju će premiju netko drugi dobiti nakon vaše smrti; to je polica koja *vama* osigurava život koji se mjeri s Božjim životom — čak vječni život. O, kakve li sigurnosti! Kakve li nade! Pozivam vas da uvijek pokazujemo svijetu da tražimo bolju zemlju, onu nebesku. Nebo je načinjeno za nas i mi želimo imati udjela u njemu. Ne možemo sebi dopustiti ništa što će nas odvojiti od Boga i Neba. U ovom životu moramo biti dionici božanske naravi. Braćo i sestre, imate samo jedan život. O, neka on bude život vrline, život sakriven s Kristom u Bogu!

Zajednički trebamo pomagati jedni drugima u dostizanju savršenstva karaktera. Zbog tog cilja treba prestati svako kritiziranje. Sve više i više trebamo se truditi da dostignemo savršenstvo, dok nam na kraju ne bude obilno dopušten ulazak u nebesko kraljevstvo. (RH, 26. svibnja 1904.)

145

4. lipnja

### Naš sigurni temelj

***“Nitko, naime, ne može postaviti drugoga temelja osim onoga koji je već postavljen, a taj je Isus Krist. Zida li tko na ovom temelju zlatom, srebrom, dragim kamenjem, drvetom, sijenom, slamom, svačije će djelo izići na vidjelo. To će pokazati onaj Dan, jer će se očitovati vatrom, a ta će vatra otkriti kakvo je čije djelo.” (1. Korinćanima 3,11-13)***

Kao što vatra otkriva razliku između zlata, srebra, dragog kamenja i drveta, sijena i slame, tako će dan suda iskušati karaktere pokazujući razliku između karaktera oblikovanih po Kristovom obličju i karaktera oblikovanih po obličju sebičnog srca. Sva sebičnost, cjelokupna lažna religija tada će se pojaviti kao što jest. Bezvrijedni materijal će izgorjeti; ali zlato istinske, jednostavne i ponizne vjere nikada neće izgubiti svoju vrijednost. Ona nikada ne može biti uništena jer je nepropadljiva. (6 BC 1087,1088)

Karakter se ne stječe obrazovanjem. On se ne dobiva nagomilavanjem bogatstva ili postizanjem svjetovne časti. Ne dobiva se ni tako što se drugi bore u bitci života za nas. On se mora tražiti, na njemu se mora raditi, za njega se mora boriti i on zahtijeva čvrstu namjeru, volju i odlučnost. Oblikovanje karaktera koji će Bog odobriti zahtijeva ustrajan napor. Bit će potrebno stalno odupiranje silama tame ... zadržavanje imena u Knjizi života. Zar nije vrednije imati imena zapisana u toj knjizi, ovjekovječena zauvijek među nebeskim anđelima, nego da budu proslavljena po cijelom svijetu? (RH, 21. prosinca 1886.)

U vremenu kušnje koje nam je ovdje podareno, svatko od nas gradi zdanje koje će morati proći ispitivanje Suca cijele Zemlje. Taj posao je oblikovanje naših karaktera. Svako djelo u našem životu je kamen u toj zgradi, svaka sposobnost je suradnik, svaki udarac koji je odjeknuo ili je za dobro ili za zlo. Riječi nadahnuća upozoravaju nas da pazimo kako gradimo, da se vidi je li naš temelj siguran. Ako gradimo na čvrstoj stijeni, čista, plemenita, ispravna djela, zdanje će napredovati lijepo i simetrično, pravi prikladni hram za prebivanje Svetoga Duha. (YI, 10. lipnja 1897.)



## Najsretniji ljudi

***“Pokazat ćeš mi stazu u život, puninu radosti pred licem svojim, sebi zdesna blaženstvo vječno.” (Psalam 16,11)***

Nemojte misliti da morate hoditi u sjenci kada idete s Isusom. Najsretniji ljudi na svijetu su oni koji vjeruju u Isusa i rado izvršavaju Njegove naloge. Nemir i nezadovoljstvo protjerani su iz života onih koji Ga prate. ... Oni mogu naići na kušnje i teškoće, ali im je život pun radosti zato što Krist hoda pokraj njih i Njegova prisutnost čini put svijetlim. ...

Kada ujutro ustajete, ustajte s hvalom Bogu na svojim usnama, a kada polazite na posao, krenite s molitvom Bogu za pomoć. ... Čekajte list s drveta života. To će vas ublažiti, osvježiti i ispuniti srce mirom i radošću. Usmjerite svoje misli prema Spasitelju. Odvojite se od vreve svijeta i sjednite u Kristovu sjenku. Tada će, usred buke dnevnih napora i sukoba, vaša snaga biti obnovljena. Velika je potreba da ponekad sjednemo i razmišljamo o tome kako je Spasitelj sišao s Neba, s Božjeg prijestolja, da pokaže što ljudska bića mogu postati ako ujedine svoje slabosti s Njegovom snagom. Nakon što smo obnovili snagu putem zajedništva s Bogom, možemo nastaviti svojim putem radujući se, hvaleći Ga za prednost što možemo unijeti sunce Kristove ljubavi u živote onih koje srećemo. ...

Nebeska bića žele surađivati s ljudskim oruđima kako bi svijet vidio što ljudska bića mogu postati u zajednici s božanskim. Oni koji posvete tijelo, dušu i duh za službu Bogu, stalno će primati obnovljenje tjelesne, umne i duhovne snage. Neiscrpne zalihe Neba pod njihovom su upravom. Krist im daje život svojeg vlastitog života. Sveti Duh upotrebljava svoje najveće snage da djeluje na um i srce. Milošću koja nam je dana možemo postići pobjede koje bi nam se, zbog mana karaktera i nedovoljne vjere, možda činile nemogućim.

Svakom onom tko se bez ostatka preda Gospodinu, daje se snaga za postizanje neizmjernih rezultata. (RH, 5. siječnja 1911.)

## Neka traži od Boga

***“Ako komu od vas nedostaje mudrosti, neka ište od Boga, koji svima daje obilno i bez prigovora, i dat će mu je.”  
(Jakov 1,5)***

Prednost je svakog vjernika da prvo razgovara s Bogom u svojoj klijeti, a zatim da kao Božji glasnik razgovara s drugima. Zbog toga što trebamo imati nešto što ćemo prenijeti drugima, svakodnevno moramo primati svjetlo i blagoslov. U ovom trenutku potrebni su muškarci i žene koji imaju zajednicu s Bogom, u kojima trajno boravi Krist, a zbog toga što surađuju sa svetim anđelima, okruženi su svetim utjecajima. Njegovom su djelu potrebni oni koji imaju moć da surađuju s Kristom, snagu da izraze Božju ljubav ohrabrujućim i suosjećajnim riječima.

Dok se vjernik saginje u molitvi pred Bogom i u poniznosti i kajanju podiže svoju molbu s nelicemjernih usana, on gubi svaku pomisao na sebe. Njegov um je ispunjen mišlju o tome što sve mora posjedovati da bi izgradio karakter nalik na Kristov. On se moli: “Gospodine, ako je potrebno da budem sredstvo preko kojeg će Tvoja ljubav teći iz dana u dan i iz sata u sat, ja se vjerom pozivam na milost i silu koju si obećao.” On se čvrsto drži obećanja: “Ako komu od vas nedostaje mudrosti, neka ište od Boga ... i dat će mu je.”

Kako je ova ovisnost ugodna Gospodaru! Kako On uživa dok sluša uporne, ozbiljne molbe! ... Predivnom i oplemenjujućom milošću Gospodin posvećuje skromnog molitelja, dajući mu silu da obavlja i najteže zadatke. Sve što se tada poduzima radi se za Gospodina, a to uzdiže i posvećuje i najniži poziv. On daje novo dostojanstvo svakoj riječi, svakom djelu i povezuje najskromnijeg radnika ... s najvišim anđelima u nebeskim dvorovima. ...

Sinovi i kćeri Božje trebaju obaviti veliki posao u svijetu. Oni su prihvatili Božju riječ kao svojeg savjetnika i zadaću da je prenesu drugima. Oni su širitelji svjetla. Svi koji su primili usađenu mladicu riječi bit će vjerni u prenošenju te riječi drugima. Oni će progovarati Kristove riječi. U razgovorima i vladanju dat će dokaze o svakidašnjem obraćenju načelima istine. Takvi vjernici će biti gledanje svijetu, anđelima i ljudima i Bog će preko njih biti proslavljen. (RH, 4. ožujka 1909.)

## Ništa nije premalo

***“Dobar je Jahve onom koji se u nj pouzdaje, duši koja ga traži.” (Tužaljke 3,25)***

Malo je onih koji ispravno cijene ili usavršavaju dragocjenu prednost molitve. Mi trebamo poći Isusu i povjeriti Mu sve naše potrebe. Možemo Mu iznijeti svoje male brige i nedoumice, kao i veće nevolje. Sve što nam smeta ili nas uznemirava, to trebamo iznijeti Gospodinu u molitvi. (5T 200,201)

Gubimo mnoge dragocjene blagoslove zato što ne iznosimo svoje potrebe, brige i tuge našem Spasitelju. On je divni Savjetnik. On gleda na svoju Crkvu s izuzetnim zanimanjem i sa srcem punim nježnog suosjećanja. On ulazi u dubinu naših potreba. Ali naši putovi nisu uvijek i Njegovi putovi. On vidi rezultat svakog djela i traži od nas da strpljivo vjerujemo Njegovoj mudrosti, a ne navodno mudrim planovima koje smo sami stvorili.

Ne prestajte se moliti. Ako odgovor kasni, i dalje čekajte. Položite sve svoje planove pred Spasiteljeve noge. Neka se vaše ustrajne molitve uzdižu Bogu. Ako budu na slavu Njegovom imenu, bit će izgovorene umirujuće riječi: “Neka bude po tvojoj riječi.”

Krista nikada ne možemo umoriti iskrenim i ozbiljnim molbama. Mi se ne oslanjamo na Boga kao što bi trebalo. Ostavimo neizrečenu svaku riječ žalbe. Izgovarajte samo riječi vjere i hrabrosti dok čekate na Boga. ... Plašite se sumnje, da vam sumnja ne postane navika koja će uništiti vjeru. Djelovanje nebeskog Oca može izgledati skriveno, tajanstveno i neobjašnjivo; pa ipak trebamo imati povjerenje u Njega. (*Letter 123, 1904.*)

Oh, kako je Isus dragocjen duši koja vjeruje u Njega! Ali mnogi hode u mraku zato što sahranjuju svoju vjeru u Sotoninoj sjenci. ... Nikada ni za trenutak ne smijemo omogućiti Sotoni da misli kako je njegova moć da ojadi i napakosti veća od Kristove snage da ohrabri i ojača. ...

Svaka iskrena molitva koja se prinosi, udružena je sa snagom Kristove krvi. Ako je odgovor odgođen, to je zbog toga što Bog želi da pokažemo posvećenu odvažnost pozivajući se na obećanja Božje riječi. Vjeran je Onaj koji je obećao. On nikada neće zaboraviti dušu koja se potpuno predala Njemu. (MS 19, 1892.)

## Naš Zagovornik

***“Tko će ih osuditi? Isus Krist koji je umro — još bolje: koji je uskrsnuo — koji je s desne strane Bogu i koji posreduje za nas?” (Rimljanima 8,34)***

Gospodin Isus je vaš osobni Zagovornik. ... Ponovite iznova mnogo puta tijekom dana: “Isus je umro za mene. Vidio me je u opasnosti, izloženog uništenju i darovao svoj život da me spasi. On neće gledati moju dušu kao drhtavog molitelja pruženog pred Njegove noge a da se ne sažali i ne podigne me.” On je postao čovjekov Zagovornik. Podigao je one koji vjeruju u Njega i postavio riznicu blagoslova na njihov zahtjev. Ljudi ne mogu darovati blagoslov drugim ljudima, ne mogu ukloniti ni jednu mrlju grijeha. Samo Kristove zasluge i Njegova pravednost mogu pomoći i oni su stavljeni na naš račun u bogatom izobilju. Možemo se osloniti na Boga u svakom trenutku. Kad se okrenemo Njemu, On odgovara: “Evo me.”

Sam Krist objavljuje da je naš Zagovornik. On želi da znamo da je s ljubavlju pristao biti naša Zamjena. On stavlja svoje zasluge u zlatnu kadionicu da budu prinesene s molitvama Njegovih svetih, da molitve Njegove drage djece budu pomiješane s mirisnim Kristovim zaslugama dok se podižu Ocu u oblaku kada.

Otac čuje svaku molitvu svoje skrušene djece. Glas moljenja sa Zemlje sjedinjuje se s glasom našeg Zagovornika koji nas zastupa na Nebu, čiji glas Otac uvijek čuje. Neka se stoga naše molitve neprekidno uzdižu Bogu. Neka ne dolaze u ime nijednog ljudskog bića, već u ime Onoga koji je naša Zamjena i Jamstvo. Krist nam je dao svoje ime da se njime koristimo. ...

Isus vas prima i pozdravlja kao svojeg prijatelja. On vas voli; obvezao se da će otvoriti pred vama sva blaga svoje milosti. On kaže: “U taj dan molit ćete u moje ime. Ne kažem vam da ću ja moliti za vas, jer vas sam Otac ljubi, budući da ste vi mene ljubili i vjerovali da sam izišao od Boga. Izišao sam od Oca i došao na svijet.” (Ivan 16,26.27) On praktično kaže: Iskoristite moje ime, a to će biti vaša preporuka do srca mojeg Oca i do svih bogatstava Njegovog milosrđa. (*Letter 92, 1895.*)

## Anđeli u domu

***“Jer anđelima svojim zapovjedi da te čuvaju na svim putima tvojim. Na rukama će te nositi da se ne spotakneš o kamen.” (Psalam 91,11.12)***

Božji anđeli budno bdiju nad nama. Ovdje na Zemlji prisutno je na tisuće i desetke tisuća nebeskih glasnika poslanih od Oca kako Sotona ne bi dobio ni najmanju prednost nad onima koji odbijaju hoditi putem zla. Ovi anđeli koji čuvaju Božju djecu na Zemlji, u tijesnom su dodiru s Ocem na Nebu. “Pazite da ne prezrete ni jednoga od ovih malenih,” rekao je Krist, “jer anđeli njihovi, kažem vam, na nebesima neprestano gledaju lice Oca moga nebeskog.” (Matej 18,10) (MS 8, 1905.)

Jedva da netko među nama shvaća da su anđeli oko nas, a ovi dragocjeni anđeli, koji služe onima koji će biti baštinici spašenja, spašavaju nas od mnogih, mnogih kušnji i teškoća. Cijela nebeska obitelj zainteresirana je za obitelji ovdje dolje i koliko bismo samo trebali biti zahvalni za ovo zanimanje pokazano za nas danju i noću.

Anđeli slušaju nestrpljive i neljubazne riječi izgovorene u našim domovima. Biste li željeli u nebeskim knjigama pronaći zapisnik nestrpljivih i u uzbuđenju izletjelih riječi koje ste izgovarali u obitelji? Nestrpljenje uvodi neprijatelja Boga i čovjeka u vašu obitelj i istjeruje Božje anđele. Ako ste u Kristu i On u vama, ne možete izgovarati ljutite riječi.

Očevi i majke, molim vas Krista radi da budete ljubazni, nježni i strpljivi u svojim domovima. Tada će svjetlo i sunčev sjaj ući u vaše domove, a vi ćete osjećati da svijetle zrake Sunca Pravednosti stvarno sjaje u vašim srcima. (RH, 5. kolovoza 1890.)

Odsutnost milosti Božjeg Duha ostavlja dom u tamnom, nesretnom stanju. Vaš dom treba biti blagoslovljeno svetište u koje Bog može ući, u kojem vam Njegovi sveti anđeli mogu služiti. Ako jedni prema drugima pokazujete nestrpljivost i neljubaznost, anđeli ne mogu biti privučeni u vaš dom; međutim, kada u njemu prebivaju ljubav i mir, ova nebeska bića rado dolaze i donose još više svetog utjecaja iz doma odozgo. (Isto)

## Čin vjere

***“Vjera je jamstvo za ono čemu se nadamo, dokaz za one stvarnosti kojih ne vidimo.” (Hebrejima 11,1)***

Vjera nije temelj našeg spasenja, ali je veliki blagoslov — oko koje vidi, uho koje čuje, noge koje trče, ruka koja hvata. To je sredstvo, a ne cilj. Ako je Krist dao svoj život da spasi grešnike, zašto ne bih iskoristio taj blagoslov? Moja vjera to prihvaća, tako da je moja vjera jamstvo za ono čemu se nadam i dokazivanje onoga što ne vidim. Tako počivajući i vjerujući, imam mir s Bogom u svojem Gospodinu Isusu Kristu. (6BC 1073)

Vjera, spasonosna vjera ... jest čin duše kojim se cijeli čovjek predaje skrbi i upravi Isusa Krista. On prebiva u Kristu i Krist prebiva u duši vjerom kao vrhovni gospodar. Vjernik posvećuje svoju dušu i tijelo Bogu i sa sigurnošću može reći da je Krist u stanju sačuvati ono što Mu je povjerio od toga dana. Svi koji tako postupe, bit će sačuvani za vječni život. Tu će biti sigurnost da je duša oprana u Kristovoj krvi, odjevena u Njegovu pravednost i dragocjena u Isusovim očima. (MS 6, 1889.)

Zapamtite da je vježbanje vjere sredstvo da je sačuvate. Ako stalno sjedite u jednom položaju, bez kretanja, vaši mišići će ostati bez snage, a udovi izgubiti moć kretanja. Isto vrijedi i u pogledu vašeg vjerskog iskustva. Morate vjerovati u Božja obećanja. ... Vjera će se usavršavati vježbanjem i aktivnošću. (Letter 355, 1904.)

Od najvećeg nam je značenja da okružimo dušu ozračjem vjere. Svakoga dana odlučujemo o vlastitoj vječnoj sudbini u skladu s ozračjem koje okružuje dušu. Pojedinačno smo odgovorni za utjecaj koji vršimo, a posljedice koje nismo u stanju vidjeti proizići će iz naših riječi i djela. Kad bi Bog spasio Sodomu samo zbog deset pravednika, kakav bi utjecaj na dobro mogao proizići kao rezultat vjernosti Božjeg naroda kad bi svatko tko ispovijeda Kristovo ime bio istodobno odjeven u Njegovu pravednost? (Und. MS 43)

11. lipnja

## Djelotvorna vjera

***“I da budem u njemu, ne pravednošću koja bi bila moja — onom koja dolazi od Zakona — nego onom koja se dobiva po vjeri u Krista, pravednošću koja dolazi od Boga na osnovi vjere.” (Filipljanima 3,9)***

Jedna je stvar čitati i proučavati Bibliju, a potpuno druga 152 imati njezinim vršenjem ta životvorna, posvećujuća načela urezana u dušu. ... “Da, milošću ste spašeni — po vjeri.” (Efežanima 2,8) Um treba biti obrazovan da bi se vježbao u vjeri umjesto da njeguje sumnju, nepovjerenje i ljubomoru. Mi previše olako promatramo prepreke kao nemogućnosti. Imati vjeru u Božja obećanja, ići u vjeri naprijed ne dopuštajući da nama upravljaju okolnosti, lekcija je koja se teško uči. Ipak, očita je potreba da svako Božje dijete nauči ovu lekciju. Božja milost u Kristu uvijek će nam biti dragocjena jer nam osigurava jedini put približavanja Bogu. ...

Vjera spomenuta u Božjoj riječi poziva na život u kojem je vjera u Krista aktivno, živo načelo. Božja je volja da se vjera u Krista dovodi do savršenstva djelima; On povezuje spasenje i vječni život onih koji vjeruju s ovim djelima, a preko njih omogućuje da svjetlo istine ode u sve zemlje i narode. To je rod djelovanja Božjeg Duha.

Mi pokazujemo svoju vjeru u Boga poslušnošću Njegovim zapovijedima. Vjera je uvijek izražena riječima i postupcima. Ona proizvodi praktične rezultate, jer je vitalni element u životu. Život koji je oblikovan po vjeri razvija odlučnost da napreduje, da ide naprijed prateći Kristove stope. (RH, 17. ožujka 1910.)

Mi smo bili izvađeni kao grubo kamenje iz kamenoloma svijeta oštricom istine i stavljeni u Božju radionicu. Onaj tko ima istinsku vjeru u Krista kao svojeg osobnog Spasitelja, otkrit će da istina nedvosmisleno ostvaruje svoje djelo za njega. Njegova vjera je djelotvorna. ... Mi ne možemo stvoriti vlastitu vjeru, ali možemo biti Kristovi suradnici u poticanju njezinog razvoja i njezine pobjede. (MS 32, 1894.)

Vjera koja se očituje ljubavlju i čisti dušu proizvodi rod poniznosti, strpljenja, podnošenja, dugog trpljenja, mira, radosti i dragovoljne poslušnosti. (Letter 4, 1889.)

12. lipnja

## Naš primjer u poslušnosti

***“Ta na to ste i pozvani, jer je i Krist trpio za vas i ostavio vam primjer da idete njegovim stopama; on koji ne učini grijeha i u čijim se ustima ne nađe prijevara.” (1. Petrova 2,21.22)***

153 Pred nama se otvara predivna mogućnost da budemo kao Krist — poslušni svim načelima Božjeg zakona. Ali sami smo potpuno nemoćni u postizanju ovog uvjeta. Sve što je u čovjeku dobro, do njega dolazi preko Krista. Moramo imati svetost koju objavljuje Božja riječ da bismo mogli biti spašeni, a ona je rezultat djelovanja božanske milosti dok se u pokornosti saginjemo pred stegom i ograničavajućim utjecajem Duha istine.

Čovjekova poslušnost može biti savršena samo pomoću miomirisnog kada Kristove pravednosti, koji ispunjava božanskim mirisom svako djelo istinske poslušnosti. Dio koji stoji do kršćanina jest da ustraje u pobjeđivanju svake mane karaktera. Stalno se treba moliti Spasitelju da izliječi nemir njegove bolesne duše. On na raspolaganju ima mudrost i snagu bez koje ne bi mogao pobijediti. One pripadaju Gospodinu, a On ih daruje onima koji u poniznosti i pokajanju zatraže pomoć.

Rad na preobražaju iz nesvetosti u svetost je stalan. Iz dana u dan Bog djeluje na posvećenju čovjeka, a čovjek treba surađivati s Njim ulažući ustrajne napore u izgradnju ispravnih navika.

...

Bog će ispuniti više od najviših očekivanja onih koji imaju pouzdanje u Njega. On želi da se sjetimo da kada smo ponizni i skrušeni, upravo tada stojimo na mjestu na kojem nam se On može objaviti i objavit će nam se. Drago Mu je kada se pozivamo na prošle milosti i blagoslove kao na razlog zbog kojeg bi nas trebao nagraditi višim i većim blagoslovima. Počašćen je kad Ga ljubimo i pokazujemo svjedočanstvo istinitosti svoje ljubavi držeći Njegove zapovijedi. Počašćen je kada odvajamo sedmi dan kao odvojen i svet. Za one koji to čine, subota je znak. ... Bog izjavljuje: “Ja sam Jahve koji ih posvećujem.” (Ezekiel 20,12) Posvećenje znači zajedništvo s Bogom koje je prešlo u naviku. Ne postoji ništa tako veliko i moćno kao Božja ljubav prema Njegovoj djeci. (RH, 15. ožujka 1906.)



**13. lipnja**

## **Najuzvišenija kultura**

***“Blago čovjeku koji je stekao mudrost, i čovjeku koji je zadobio razboritost.” (Izreke 3,13)***

Strah Gospodnji početak je mudrosti, a čovjek koji se trajno suobličava prema božanskom uzoru najplemenitiji je primjer Božjeg djelovanja. ...

Istinska pobožnost u svakidašnjem posvećenju i službi Bogu, donosi najvišu kulturu uma, duše i tijela. ... Dodjeljivanje božanske sile ukazuje čast našoj iskrenoj težnji za mudrošću primijenjenoj u savjesnom korištenju naših najviših sposobnosti na čast Bogu i blagoslov našim bližnjima. Budući da su ove sposobnosti potekle od Boga, a ne nastale same od sebe, one bi trebale biti cijenjene kao talenti od Boga koji će biti korišteni u Njegovoj službi.

Prema sposobnostima uma povjerenim od Neba trebamo se ponašati kao prema višim silama koje će vladati nad kraljevstvom tijela. Urođeni apetiti i strasti podvedeni su pod kontrolu savjesti i duhovnih sklonosti. ...

154

Vjera Isusa Krista nikada ne ponižava svojeg primatelja, nikada ga ne čini sirovim ili grubim, neučtivim ili oholim, strastvenim i tvrdog srca. Naprotiv, ona oplemenjuje ukus, posvećuje prosuđivanje, čisti i oplemenjuje misli dovodeći ih u pokornost Isusu Kristu.

Božji ideal za Njegovu djecu uzvišeniji je nego što mogu dostići najviše ljudske misli. Živi Bog dao je u svojem svetom Zakonu prijepis vlastitog karaktera. Najveći Učitelj kojeg je svijet ikada upoznao jest Isus Krist. A koje mjerilo svi koji vjeruju u Njega trebaju postići? “Budite vi dakle savršeni, kao što je savršen otac vaš nebeski.” (Matej 5,48) Kao što je Bog savršen u svojoj visokoj sferi djelovanja, tako i čovjek može biti savršen u svojoj sferi ljudskog djelovanja. Ideal kršćanskog karaktera je sličnost Kristu. Tu se otvara pred nama put stalnog napredovanja. Imamo cilj koji treba dostići, zadobivanje svega onoga što podrazumijeva dobro, čisto, plemenito i uzvišeno. Trebala bi postojati stalna težnja i neprekidni napredak što dalje i što više prema savršenstvu karaktera. (MS 16, 1896.)

169

14. lipnja

## Krist u mislima

***“Pronikni me svega, Bože, srce mi upoznaj, iskušaj me i upoznaj misli moje: pogledaj, ne idem li putem pogubnim, i povedi me putem vječnim!” (Psalam 139,23.24)***

Malo njih shvaća da im je dužnost vladati mislima i maštom. Teško je zadržati svoj nediscipliniran um usmjeren prema korisnim temama. Ali ako misli nisu pravilno zaposlene, vjera ne može napredovati u duši. Um mora biti zaokupljen svetim i vječnim temama, ili će se baviti beznačajnim i površnim mislima. Intelektualne i moralne snage moraju biti disciplinirane, a one će se ... usavršavati vježbanjem.

Da bismo pravilno razumjeli ovaj predmet, moramo zapamtiti da su naša srca prirodno izopačena i da mi sami po sebi ne možemo slijediti ispravan smjer. Samo Božjom milošću, ujedinjenom s najiskrenijim naporima s naše strane, možemo zadobiti pobjedu. Um, kao i srce, moraju biti posvećeni službi Bogu. On polaže pravo na sve u vezi s nama. (CT 544)

155 Malo njih vjeruje da je čovječanstvo potonulo toliko nisko kao što jest, ili da je toliko temeljno loše, tako očajnički protiv Boga, kao što jest. ... Kada um nije pod neposrednim utjecajem Božjega Duha, Sotona ga oblikuje po svojem izboru. Sve umne sile kojima on upravlja, okrenut će k senzualnom. On se neposredno protivi Bogu u svojim ukusima, pogledima, željama, onome što mu se sviđa i ne sviđa, izboru stvari i djelovanju, i nema nikakve privlačnosti u onome što Bog voli ili odobrava, već uživa u onim pojedinostima koje Bog prezire. ...

Ako Krist prebiva u srcu, On će biti u svim našim mislima. Naše najdublje misli bavit će se Njime, Njegovom ljubavlju i čistoćom. On će ispunjavati sve odaje uma. Naši osjećaji imat će svoje središte u Isusu. Sve naše nade i očekivanja bit će povezani s Njim. Živjeti život sada vjerom u Božjega Sina, očekivati s radošću i ljubavlju Njegovo pojavljivanje, bit će najveća radost duše. On će biti kruna našeg veselja. (Letter 8, 1891.)

Oni koji su naučili svoj um da uživa u duhovnim vježbama bit će preneseni na Nebo i bit će preplavljeni čistoćom i nenadmašnom slavom Neba. (2T 267)

15. lipnja

## Zlato kršćanskog karaktera

***“Dobro je ime bolje od velika bogatstva, i bolja je naklonost od srebra i zlata.” (Izreke 22,1)***

Ljudi mogu žudjeti za slavom i čašću. Mogu željeti veliko ime. Kod nekih je posjedovanje kuća, zemljišta, mnogo novca i onog što bi ih učinilo velikima prema svjetovnim mjerilima, vrhunac njihove ambicije. Oni žele dostići mjesto s kojega mogu pogledati nadalje s osjećajem nadmoći nad siromašnima. Svi takvi grade na pijesku i njihova kuća će iznenada pasti. Nadmoć nečijeg položaja nije prava veličina. Ono što ne povećava vrijednost duše, samo po sebi je bez stvarne vrijednosti. Jedino za čim vrijedi težiti jest veličina duše u očima Neba. Pravu i uzvišenu narav vašeg posla možda nikada nećete saznati. Vrijednost vlastitog bića možete mjeriti samo vrijednošću onog Života koji je dan za spasenje svih koji će Ga primiti.

Svaki će čovjek imati neku procjenu vlastite vrijednosti tek kada postane Kristov suradnik, kada bude obavljao djelo koje je Krist vršio — ispunjavanje svijeta Kristovom pravednošću — kada bude ispunjavao nalog Svevišnjega. ... Nalog dan učenicima predan je svima koji su povezani s Kristom. Oni trebaju spremno podnijeti bilo koju i svaku moguću žrtvu zbog radosti da vide spašene duše koje su ginule bez Krista. ...

Najviša čast koja može biti ukazana ljudskim bićima, bili oni mladi ili stari, bogati ili siromašni, jest da im bude dopušteno da podižu potlačene, da tješe iznemogle. Svijet je prepun patnje. Idite i propovijedajte Evanđelje siromašnima; liječite bolesne. To je posao koji treba biti povezan s porukom Evanđelja. “Siromasi- ma se propovijeda Radosna vijest.” (Matej 11,5) Božji suradnici trebaju Isusovom ljubavlju ispuniti prostor koji zauzimaju u svijetu. ... Kristova ljubav u srcu izražava se na djelu. Ako se ljubav prema Kristu ohladila, zakržljat će ljubav prema onima za koje je Krist umro. ...

156

Pravo je bogatstvo istinska vjera i prava ljubav. One čine karakter potpunim u Kristu. Kada bi bilo više vjere, jednostavne, pune povjerenja u Isusa, bilo bi i ljubavi, čiste ljubavi, koja je zlato kršćanskog karaktera. (MS 61, 1898.)

16. lipnja

## Ljubazne i učtive riječi

***“Gospod Jahve dade mi jezik vješt da znam riječju krije-  
piti umorne. Svako jutro on mi uho budi da ga slušam kao  
učenici.” (Izaija 50,4)***

Ono što je Krist bio u svojem životu na Zemlji, to treba biti svaki kršćanin. On je naš primjer ne samo u svojoj besprijekornoj čistoći, već i u strpljenju, nježnosti i zaraznoj društvenosti. Bio je čvrst kao stijena kada se radilo o istini i dužnosti, ali uvijek ljubazan i uljudan. Njegov život je savršena ilustracija prave uljudnosti. ... Njegova prisutnost unosila je čistije ozračje u dom, a Njegov život bio je kao kvasac koji djeluje usred elemenata društva. Nevin i neukaljan hodao je među nepromišljenima, nepristojnima, neuljudnima, usred nepoštenih carinika, nepravednih Samarijanaca, poganskih vojnika, grubih seljaka i mješovitog mnoštva.

Progovarao je riječ sućuti ovdje i riječ ohrabrenja ondje kad god je vidio umorne ljude primorane da nose teške terete. Dijelio je njihova bremena i ponavljao im lekcije koje je naučio iz prirode o Božjoj ljubavi, dobroti i sažaljenju. Nadahnjivao je nadom najgrublje i one koji najmanje obećavaju, nudeći im sigurnost uvjerenja da mogu postati besprijekorni, bezazleni i postići karakter koji će ih svima objaviti kao Božju djecu. ... Isus je sjedio kao počasni gost za stolom carinika, pokazujući svojim suosjećanjem i društvenom ljubaznošću da priznaje njihovo ljudsko dostojanstvo i ljudi su željeli postati dostojni Njegovog povjerenja. Na njihove žedne duše Njegove riječi padale su s blagoslovljenom, životodavnom silom. Bili su probuđeni novi impulsi i ovim otpadnicima od društva otvorila se mogućnost novog života.

157 Isusova vjera omekšava sve što je teško i grubo u ljudskoj naravi i uravnotežuje sve što je neuglačeno i oštro u načinu ophođenja. To je vrsta religije koja riječi čini nježnim i ponašanje privlačnim. Naučimo od Krista udružiti visok osjećaj moralne čistoće i poštenja s vedrinom u ophođenju. Ljubazni, uljudni kršćanin je najmoćniji argument koji se može dati u prilog Evanđelju. (ST, 16. srpnja 1902.)

17. lipnja

## Ispit apetita

***“Naprotiv, ja bijem svoje tijelo i vučem ga kao roba, da sam ne budem odbačen pošto sam drugima propovijedao.”  
(1. Korinćanima 9,27)***

Nakon krštenja Božji Sin ušao je u okrutnu pustinju da tamo bude iskušán od đavla. Skoro šest tjedana podnosio je muku gladi. ... Shvaćao je snagu apetita kod čovjeka i u ime grešnog čovjeka izdržao najvišu moguću kušnju na toj točki. Ovdje je zadobivena pobjeda koju samo nekolicina može cijeniti. Vladajuća sila izopaćenog apetita i teškog grijeha zbog njegovog popuštanja može se razumjeti samo po dužini posta koji je naš Spasitelj izdržao da bi mu prekinuo moć. ...

Neumjerenost leži u temeljima svih moralnih zala poznatih čovjeku. Krist je otpočeo djelo otkupljenja upravo tamo gdje je počela propast. Pad naših praroditelja izazvan je popuštanjem apetitu. U otkupljenju, svladavanje apetita je prvo Kristovo djelo. (*Sufferings* 10–12)

Božji Sin je vidio da čovjek ne može sam po sebi nadvladati ovu moćnu kušnju. ... Došao je na Zemlju i ujedinio svoju božansku moć s našim ljudskim naporima, kako bismo snagom i moralnom silom koju nam usađuje i mi mogli pobijediti. Oh! Kako je bez premca bilo silaženje Kralja slave na ovaj svijet da izdrži mučninu gladi i žestokih kušnji prepredenog neprijatelja, kako bi zadobio neograničenu pobjedu za čovjeka. Evo ljubavi kojoj nema ravne! Uza sve to, oni za koje je učinjena samo maglovito shvaćaju veliku milost.

Nisu samo muke gladovanja činile stradanje našeg Otkupitelja tako neizrecivo ozbiljnim. Bio je to osjećaj krivnje, proizišao iz zadovoljavanja apetita, koje je donijelo takvu strašnu nesreću na svijet i tako teško pritiskalo Njegovu božansku dušu. ...

S ljudskom naravi i užasnom težinom grijeha koja Ga je pritiskala, naš Spasitelj se odupro Sotoninoj moći u ovoj velikoj vodećoj kušnji koja ugrožava ljudske duše. Ako čovjek pobijedi u ovoj kušnji, može pobijediti i na svakom drugom području. (Isto)

## Održati ljubav živom

***“Žene, pokoravajte se svojim muževima, kako dolikuje u Gospodinu! Muževi, ljubite svoje žene i ne budite osorni prema njima!” (Kološanima 3,18.19)***

Kolikih bi problema i kako velike plime boli i nesreće muževi i žene bili pošteđeni kada bi negovali poštovanje, naklonost i lijepe riječi zahvalnosti s malim djelima pažnje i ljubaznosti koje su održale ljubav u životu i bile potrebne da zadobiju naklonost izabranih bračnih drugova. Kad bi muž i žena nastavili negovati ove znakove pažnje koji hrane ljubav, bili bi sretniji u društvu jedni drugih, a to bi imalo i posvećujući utjecaj na njihove obitelji. Imali bi u sebi mali svijet sreće i ne bi željeli otići izvan tog svijeta tragajući za novim privlačnostima i novim ljubavima. ...

Mnoge žene vape za riječima ljubavi i dobrote i uobičajenim izrazima pažnje i naklonosti, riječima koje im duguju njihovi muževi time što su ih izabrali za svoje životne suputnice. ... Ove male pažnje i izrazi naklonosti čine zbroj životne sreće. ...

Kada bi se srca održavala nježnim u našim obiteljima, kad bi bilo plemenitog, velikodušnog priklanjanja jednih prema drugima u ukusima i stavovima, kada bi žena tražila mogućnosti da izrazi svoju ljubav djelima ljubaznosti prema mužu, a muž pokazivao isto uvažavanje i ljubaznu brigu za ženu, djeca bi sudjelovala u istom duhu. Ovaj utjecaj prožimao bi dom, a od kakve bi plime jada bili sačuvani u obiteljima! ...

Svaki par koji se sjedinio u životnoj odanosti trebao bi se truditi da život osobe s kojom se udružio učini što je moguće sretnijim. Ono što cijenimo, pokušavamo sačuvati i, ako ikako možemo, učiniti još vrednijim. U bračnom ugovoru muževi i žene su ostvarili neku vrstu nagodbe, životnu investiciju i trebali bi učiniti sve da ne izgovaraju nestrpljive i razdražljive riječi, čak i više nego što su to činili prije braka, zato što su sada njihove sudbine sjedinjene za budući život kao muža i žene, i svatko od njih biva cijenjen upravo onoliko koliko je mukotrpnog truda uložio u zadržavanje i održavanje svježom ljubavi koja je bila toliko željno tražena i cijenjena prije braka. (RH, 12. listopada 1912.)

## Glas dužnosti

***“I što god nakaniš učiniti, učini dok možeš, jer nema ni djela ni umovanja, ni spoznaje ni mudrosti u Podzemlju u koje ideš.” (Propovjednik 9,10)***

Glas dužnosti je Božji glas — urođeni i s Neba poslani vodič. Bilo da nam je ugodna ili neugodna, trebamo izvršiti obvezu koja na životnom putu leži neposredno pred nama. Ako bi Gospodin želio da prenesemo poruku Ninivi, sigurno Mu ne bi bilo drago da idemo u Jopu ili Kafarnaum. Bog ima razloge zbog kojih nas šalje u mjesto prema kojem su usmjerene naše noge. ...

Male lisice su te koje kvare vinograde, mala zanemarivanja, mali nedostatci, mala nepoštenja, mala odstupanja od načela koja osljepljuju dušu i odvajaju je od Boga.

Male životne pojedinosti razvijaju duh i određuju karakter. Oni koji zanemaruju male pojedinosti, neće moći izdržati teške kušnje kada dođu na njih. Zapamtite da se izgradnja karaktera ne završava dok god živimo. Svakoga se dana u građevinu postavlja dobra ili loša opeka. Ili gradite krivo ili s točnošću i ispravnošću kojima ćete izgraditi lijep hram za Boga. Zbog toga, u potrazi za velikim pojedinostima koje treba uraditi, ne zapostavite male mogućnosti koje do vas dolaze iz dana u dan. Onaj tko zanemaruje male pojedinosti a ipak sebi laska da je spreman učiniti predivne stvari za Gospodara, u opasnosti je od potpunog promašaja. Život se ne sastoji od velikih žrtava i predivnih dostignuća, već od malih pojedinosti. (RH, 29. prosinca 1910.)

Sve što ti dođe na ruku da činiš, čini po svojoj mogućnosti. Učini svoj posao ugodnim pjevanjem pjesama hvale. Da bi imao čist izvještaj u nebeskim knjigama, nikada se ne ljuti ili grdi. Neka tvoja svakidašnja molitva bude: “Gospodine, pomози mi da ovo učinim najbolje što mogu. ... Daj mi snage i vedrine. Pomози mi da u svoja djela unesem Spasiteljevu službu ljubavi.”

Gledajte na svaku dužnost, koliko god bila skromna, kao na svetinju, jer je ona dio službe Bogu. Ne dopustite da vas išta navede da zaboravite Boga. Unesite Krista u sve što radite. Tada će vaš život biti ispunjen sjajem i zahvalnošću. Vi ćete učiniti najbolje što ste mogli, krećući se naprijed veselo u službi Gospodinu, a srce će vam biti ispunjeno Njegovom radošću. (Letter 1, 1904.)

20. lipnja

## Živjeti za druge

***“Po primjeru Sina Čovječjega, koji nije došao da mu služe, nego da on služi i da dadne svoj život kao otkup mjesto svih!” (Matej 20,28)***

160 Mi ne smijemo živjeti samo za sebe. Krist je došao na ovaj svijet da živi za druge; ne da Mu služe, nego da On služi. Ako budete živjeli kao što je On živio, time govorite svijetu: “Gledajte Čovjeka s Golgote!” Vi pravilom i primjerom vodite druge na put pravednosti. (MS 11, 1885.)

Griješ kojim se u najvećoj mjeri popušta, a koji nas odvaja od Boga i proizvodi toliko zaraznih duhovnih poremećaja, jest sebičnost. Ne može biti povratka Gospodinu osim putem samodricanja. Sami po sebi ne možemo činiti ništa, ali u Bogu koji nas jača možemo živjeti čineći dobro drugima i na taj način izbjeći zlo sebičnosti. Ne trebamo ići u poganske zemlje da bismo pokazali svoju želju da sve posvetimo Bogu u korisnom, nesebičnom životu. Trebali bismo to učiniti u krugu svojeg doma, u crkvi, među onima s kojima smo povezani i s kojima poslužimo. Upravo tu, u uobičajenim područjima života, mjesto je na kojem se trebamo odreći svojega “ja” i zadržati ga u pokornosti.

Pavao je mogao reći: “Iz dana u dan mrem.” (1. Korinćanima 15,31) Svakodnevno umiranje sebi u malim životnim poslovima čini nas pobjednicima. Trebamo zaboraviti na sebe u želji da učinimo dobro drugima. Kod mnogih postoji odlučujući nedostatak ljubavi prema drugima. Umjesto da vjerno obave svoju dužnost, oni radije traže zadovoljstvo.

Bog svim svojim sljedbenicima odlučno povjerava dužnost da blagoslivljaju druge svojim utjecajem i sredstvima. ... Rad za druge donosi slatko zadovoljstvo, pravi unutarnji mir koji daje obilnu nagradu. Kada su potaknuti visokom i plemenitom željom da učine dobro drugima, oni će naći istinsku sreću u vjernom obavljanju mnogobrojnih životnih dužnosti. To će donijeti više od zemaljske nagrade; svaku vjernu, nesebično obavljanu dužnost zapažaju anđeli i ona svijetli u životnoj knjizi. Na Nebu nitko neće misliti na sebe niti će tražiti svoje zadovoljstvo, već će svi, iz čiste, istinske ljubavi, tražiti sreću nebeskih bića oko sebe. Ako želimo uživati u društvu nebeskih bića na novostvorenoj Zemlji, moramo se već ovdje rukovoditi nebeskim načelima. (2T 132,133)



21. lipnja

## Nitko nije slobodan od kušnji

***“Vama koje snaga Božja po vjeri čuva za spasenje što već stoji spremno da se objavi u posljednje vrijeme. Zato ćete klicati od radosti, iako se jedan čas — ako to mora biti — budete ožalostili raznim kušnjama.” (1. Petrova 1,5.6)***

Nemojte misliti da je kršćanski život slobodan od kušnji. Kušnje će doći na svakog kršćanina. A i kršćanin i onaj tko ne prihvaća Krista za svojeg vođu, imat će kušnje. Razlika je u tome što ovaj drugi služi tiraninu za kojega se radi vrlo naporno, dok kršćanin služi Onome koji je umro da bi mu podario vječni život. Ne gledajmo na kušnju kao na nešto neobično, već kao na sredstvo kojim se čistimo i jačamo. “Svaku radost imajte, braćo moja, kad padate u različne napasti”, opominje Jakov, “znajući da kušanje vaše vjere stvara postojanost!” (Jakov 1,3)

161

U budućem ćemo životu razumjeti pojedinosti koje nas ovdje u velikoj mjeri zbunjuju. Shvatit ćemo koliko smo moćnog Pomocnika imali i kako su Božji anđeli bili poslani da nas čuvaju kada smo slušali savjet Božje riječi.

Svima koji Ga primaju, Krist će dati snagu da postanu Božji sinovi. On je prisutan u svakom trenutku kada nam je potrebna pomoć. Stidimo se svoje kolebljive vjere. Oni koji su svladani kušnjom mogu samo sebe okrivljavati zbog neuspjeha u odupiranju neprijatelju. Svi koji odluče, mogu doći Kristu i pronaći pomoć koja im je potrebna.

Tu među vama stoji silni Savjetnik vjekova, pozivajući vas da Mu poklonite svoje povjerenje. Hoćemo li se odvratiti od Njega zbog nesigurnih ljudi, koji su kao i mi potpuno ovisni o Bogu? Jesmo li pali tako nisko ispod prednosti koje imamo? Zar nismo krivi što očekujemo tako malo da nismo ni tražili ono što nam Bog želi podariti?

“Slavit ću ljubav Jahvinu, slavna djela njegova — za sve što nam Jahve učini, za veliku dobrotu domu Izraelovu što nam je iskaza u svojoj samilosti, u obilju svoje ljubavi. Reče: ‘Dosta, oni su narod moj, sinovi koji se neće iznevjeriti!’ I on im posta Spasitelj u svim njihovim tjeskobama. Nije slao poslanika ni anđela, nego ih je sam spasio. U svojoj ljubavi i samilosti sam ih je otkupio, podigao ih i nosio u sve dane od davnine.” (Izaija 63,7-9) (RH, 9. lipnja 1910.)

177

22. lipnja

## Snaga za danas

***"I tu ću trećinu kroz oganj provesti, pročistit ću ih kao što se pročišćuje srebro, iskušat ih kao što se srebro iskušava. I on će zazivati ime moje, a ja ću mu se odazvati i reći ću: 'Moj je to narod!' a on će reći: 'Jahve je Bog moj!'" (Zaharija 13,9)***

Na osnovi prolaska kroz kušnje Gospodin dokazuje snagu svoje djece. Je li srce bilo dovoljno jako da ga podnese? Je li savjest ostala neopterećena? Svjedoči li Duh našem duhu da smo djeca Božja? To Gospodin utvrđuje iskušavajući nas. U peći nevolje čisti nas od svake troske. Šalje nam kušnje ne da bi izazvao nepotrebnu bol, već da nas navede da gledamo u Njega, da ojača izdržljivost, da nas nauči da ćemo, ako se ne pobunimo, nego stavimo svoje povjerenje u Njega, vidjeti Njegovo spasenje. ...

162 Kristova ljubav prema Njegovoj djeci je snažna isto kao što je i nježna. To je ljubav jača od smrti, zato što je On umro za nas. To je ljubav postojanija od ljubavi majke prema svojoj djeci. Majčina se ljubav može promijeniti, ali Kristova ljubav je nepromjenjiva. "Siguran sam", kaže Pavao, "da nas neće ni smrt, ni život, ni anđeli, ni poglavarstva, ni sadašnjost, ni budućnost, ni sile, ni visina, ni dubina, ni bilo koje drugo stvorenje moći rastaviti od ljubavi Božje, koja je u Kristu Isusu, Gospodinu našem." (Rimljanima 8,38.39)

U svakoj kušnji imamo veliku utjehu. Zar naš Spasitelj nije ganut osjećajem naše slabosti? Zar i On nije iskušan u svemu kao što smo mi? I zar nas nije pozvao da Mu donesemo sve svoje terete i brige? Zato se nemojmo osjećati jadno zbog opterećenja sutrašnjice. Hrabro i radosno nosimo današnji teret. Moramo imati današnje povjerenje i vjeru. Od nas se ne traži da živimo u nekim većim okvirima, nego u svakom novom danu kao u zasebnoj cjelini. Onaj koji nam daje snagu za danas, dat će nam i snagu za sutra. ...

Ništa ne ranjava dušu kao oštre strelice nevjerovanja. Kada kušnja dođe, kao što će sigurno doći, ne brinite se niti se žalite. Tišina u duši čini Božji glas izrazitijim. "Obradovaše se tišini." (Psalam 107,30) Zapamtite da su ispod vas vječne ruke. "Smiri se pred Jahvom i njemu se nadaaj." (Psalam 37,7) On vas vodi u luku iskustva u milosti. (ST, 5. studenoga 1902.)

23. lipnja

## Domaći Bogu

***“Prema tome, niste više tuđinci i gosti, nego ste sugrađani svetih i ukućani Božji, nazidani na pravom temelju — na apostolima i prorocima, a zaglavni je kamen sam Krist Isus.” (Efežanima 2,19.20)***

Gospodin Isus iskušava ljudska srca pokazivanjem svoje milosti i izobilnog milosrđa. On obavlja tako nevjerojatne preobražaje da Sotona ... stoji i gleda ih kao neosvojivu tvrđavu pred njegovim lukavstvima i varkama. Oni su mu neshvatljiva tajna. Božji anđeli ... gledaju s čuđenjem i radošću kako pali ljudi, nekada djeca gnjeva, zahvaljujući Kristovom podučavanju, razvijaju karakter sličan božanskom, postaju Božji sinovi i kćeri i igraju važnu ulogu u djelatnostima i zadovoljstvima Neba. (TM 18)

Gospodin je osigurao svojoj crkvi mogućnosti i blagoslove da može prikazati svijetu sliku svoje dovoljnosti i da Njegova crkva može biti potpuna u Njemu, stalna slika potpuno drugačijeg, čak vječnog svijeta, zakona koji su uzvišeniji od zemaljskih. Njegova crkva treba biti hram podignut prema božanskom uzoru. ... 163

Svojoj crkvi Krist je dao izobilna sredstva da bi od svojega kupljenog vlasništva mogao primiti veliki prinos slave otkupljenih. Crkva, obdarena Kristovom pravednošću, Njegova je riznica u kojoj će se, u punom i konačnom prikazu, pojaviti bogatstvo Njegove milosti, Njegove ljubavi i Njegovog milosrđa. Izjava u Njegovoj posredničkoj molitvi da je Očeva ljubav prema nama tako velika kao prema Njemu, Jedinorođenom Sinu i da ćemo biti s Njim tamo gdje je On, zauvijek jedno s Kristom i Ocem, izaziva čuđenje nebeskih vojski, a to je i njihova velika radost. Dar Njegovog Svetoga Duha, bogat, pun i izobilan, Njegovoj će crkvi biti kao sveobuhvatni vatreni zid kojeg sile pakla neće nadvladati. Krist gleda na svoj neumrljano čist i besprijekorno savršen narod kao na nagradu za sva svoja stradanja, poniženja i ljubav, kao i na krunu svoje slave — Krist veliko središte iz kojeg isijava sva slava. (TM 17,18,19)

24. lipnja

### **Pamtite svoj uzvišeni poziv**

***“Zato ću vas uvijek podsjećati na ovo, premda sve i sami znate i premda ste učvršćeni u sadašnjoj istini.” (2. Petrova 1,12)***

Bez obzira na to koliko dugo ćemo možda putovati u vječni život, često se trebamo prisjećati milosti našeg nebeskog Oca prema nama i prikupljati nadu i hrabrost iz obećanja Njegove Riječi. ... Petar je shvatio vrijednost stalne budnosti u kršćanskom životu i osjetio poticaj Svetoga Duha da uporno nastoji kod vjernika oko njihovog pokazivanja velike pažljivosti u svakidašnjem životu. ...

“Zato ću vas uvijek podsjećati na ovo.” Oh, samo kad bismo pred svojim umom održali one pojedinosti koje se tiču naše vječne dobrobiti, ne bismo se upuštali u bilo kakve ludosti ili prazna naklapanja! Životno je djelo pred nama. Mi trebamo pokazati revnost kako bismo utvrdili svoj poziv i izbor, slušajući jednostavne upute sadržane u svetoj Božjoj riječi. ...

Ima mnogo pogrešnih detalja kojima omogućavamo da prođu nezapaženo, u trenucima kada bismo svojim pobožnim razgovorom mogli postaviti primjer ispravnog djelovanja koje bi bilo stalni ukor onima koji čine zlo. Ne možemo sebi dopustiti da naš primjer izgleda kao da odobrava pogrešno postupanje. Postoji raj koji možemo zadobiti i pakao koji možemo izbjeći. U crkvama s velikim brojem vjernika ... postoji posebna opasnost od snižavanja mjerila. Kad su mnogi vjernici sabrani na jednom mjestu, neki postaju nemarni i ravnodušni mnogo više nego što bi bili kada bi se našli odvojeni i morali stajati sami. Međutim, čak i u nepovoljnim okolnostima možemo bdjeti u molitvi i pokazati primjer pobožnim razgovorima koji će biti moćno svjedočanstvo za ono što je pravo. ... Ne možemo sebi dopustiti da govorimo riječi koje bi obeshrabrile naše kolege hodočasnike na kršćanskom putu. Krist je položio svoj život da bismo mi mogli živjeti s Njim u slavi. Tijekom cijele vječnosti On će na svojim rukama nositi ožiljke od okrutnih klinova kojima je prikovan za golgotaški križ. ...

164

Mi se sada osposobljavamo za budući, vječni život, i uskoro, ako budemo vjerni, ugledat ćemo dveri grada našega Boga kako se otvaraju na svojim blistavim šarkama da bi narodi koji su održali istinu ušli u svoju vječnu baštinu. (MS 23, 1910.)

**25. lipnja**

## **Naša zadaća u svijetu**

***“Kao što ti mene posla u svijet, i ja njih poslah u svijet.”  
(Ivan 17,18)***

Hoće li nas odvajanje od svijeta u poslušnosti božanskim naredbama učiniti nepodobnim za rad koji nam je Gospodin ostavio? Hoće li nas omesti u činjenju dobra onima oko nas? Ne; što se čvršće budemo držali Neba, veća će biti i snaga naše korisnosti. Trebali bismo proučavati Veliki Primjer, da bi duh koji je prebivao u Kristu mogao prebivati u nama. Spasitelj nije pronađen među uzvišenima i uvaženima na svijetu. Nije provodio vrijeme među onima koji su tražili lagodnost i zadovoljstvo. Nastojao je pomoći onima kojima je bila potrebna pomoć, spasiti izgubljene i propale, uspraviti pognute, razlomiti jaram ugnjetavanja okovanima, izliječiti bolesne i progovoriti riječi sućuti i utjehe nevoljnima i tužnima. Od nas se traži da slijedimo ovaj Primjer. Što više uzimamo udjela u Kristovom duhu, to ćemo više nastojati pomoći ljudima oko nas. Blagoslivljat ćemo siromašne i tješiti nevoljne. ...

Vrijeme kušnje ubrzo će se završiti. ... Uskoro će posljednja molitva za grešnike biti prinesena, posljednja suza prolivena, upućena posljednja opomena, proglašen posljednji poziv, a slatki glas milosti neće se više čuti. To je razlog zašto Sotona ulaže tako silne napore da uhvati muškarce i žene u svoju zamku. ... Neprijatelj igra igru života za svaku pojedinu dušu. On radi na tome da od nas ukloni sve što je duhovne naravi i da, umjesto plemenitih Kristovih vrлина — zakrči naša srca zlim osobinama tjelesne naravi — mržnjom, zlim pretpostavkama, ljubomorom, ljubavlju prema svijetu, samoljubljem, ljubavlju prema užicima i ponosom života. Mi trebamo biti ojačani protiv nadolazećeg neprijatelja ... jer ako ne budemo oprezni i ustrajni u molitvi, ova zla će ući u srce i istisnuti sve što je dobro. (RH, 2. siječnja 1900.)

Velika je odgovornost položena na Kristove učenike. Impe-  
rativ dužnosti odsjaja nebesko svjetlo na svijet obavijen tamom. Što je dublja tama, to svjetlije treba zasjati svjetlo kršćanske  
vjere i kršćanskog primjera. (RH, 23. listopada 1888.)

165

26. lipnja

## Najmoćniji argument

***“Ja, ja sam Jahve, osim mene nema spasitelja. ... Vi ste mi svjedoci, riječ je Jahvina, i ja sam Bog.” (Izaija 43,11.12)***

O svojim istinskim sljedbenicima Gospodin kaže: “I narod koji sam sebi saznao moju će kazivati hvalu!” (redak 21) Oni su moji svjedoci, moji izabrani predstavnici u otpadničkom svijetu.

...

Bog nas poziva na suradnju. Njegovi su zahtjevi pravedni i razumni. ... Kada uzimamo Kristovo ime, obvezujemo se da ćemo Ga zastupati. Da bismo bili vjerni svojoj obvezi, u nama se mora oblikovati Krist — nada slave. Svakidašnji život mora postajati sve sličniji Kristovom životu. Moramo biti kršćani djelom i istinom. Krist ne želi imati nikakve veze s pretvaranjem. On će dobrodošlicom u nebeskim dvorovima dočekati samo one čije je kršćanstvo bez maske. Život kršćana koji kažu da su kršćani a ne žive Kristovim životom, bivaju povod za izrugivanje vjeri. (RH, 14. siječnja 1904.)

Bog od nas ne traži da kupimo Njegovu naklonost bilo kakvom skupom žrtvom. On traži samo službu poniznog, skrušenog srca, koje je rado i sa zahvalnošću prihvatilo Njegov besplatni dar. Onaj tko prima Krista kao svojega osobnog Spasitelja, posjeduje spasenje koje je Krist osigurao. I on nikada ne treba zaboraviti da kao što ga je besplatno dobio, tako ga treba dalje predati. (Letter 8, 1901.)

Shvaćate li svoju vrijednost u Božjim očima? On kaže: “Vi ste moji suradnici.” Sjaji li vaše svjetlo jasnim zrakama u palom svijetu? Želite li usavršiti svaku sposobnost i snagu koje vam je Bog podario? Možda nećete biti propovjednik, ali možete biti svjedok. Možda nećete biti rječit govornik, ali možete biti rječiti živci svakodneвно za Krista, možete biti rječiti tako da vaše svjetlo svijetli pred ljudima. (MS 21, 1895.)

Pravi kršćanin, kojega je lako voljeti, najmoćniji je argument koji se može dati u korist biblijskoj istini. Takav je čovjek Kristov predstavnik. Njegov je život najuvjerljiviji dokaz koji se može iznijeti u prilog sili božanske milosti. Kad Božji narod unese Kristovu pravednost u svakidašnji život, grešnici će biti obraćeni i bit će postignuta pobjeda nad neprijateljem. (RH, 14. siječnja 1904.)

### Naša obveza prema siromašnima

***“Jer bijah gladan, i dadoste mi jesti; bijah žedan, i napojiste me; bijah putnik, i primiste me; bijah go, i obukoste me; bijah bolestan, i pohodiste me; bijah u tamnici, i dodoste k meni.” (Matej 25,35.36)***

Dok su svijetu potrebne sućut, molitve i pomoć Božjeg naroda, dok mu je potrebno da vidi Krista u životu Njegovih sljedbenika, Božjem narodu je isto tako potrebna prilika da pokaže svoje suosjećanje, da doda djelotvornost svojim molitvama i razvije karakter po božanskom uzoru.

Bog je postavio među nas siromašne, nesretne, bolesne i one koji pate upravo da bi nam osigurao takve prilike. Oni su Kristova baština Njegovoj crkvi i trebaju biti zbrinuti kao što bi se On pobrinuo za njih. Na ovaj način Bog uklanja trosku i pročišćava zlato, dajući nam kulturu srca i karakter koji su nam potrebni.

Gospodin može ostvariti svoje djelo i bez naše suradnje. On ne ovisi o nama niti našem novcu, našem vremenu i našem radu. Crkva je, međutim, vrlo dragocjena u Njegovim očima. Ona je riznica koja sadrži Njegove dragulje, tor koji obuhvaća Njegovo stado i On je želi vidjeti bez mane ili mrlje ili bilo čega sličnog. On čezne za njom s neizrecivom ljubavlju. To je razlog zbog kojeg nam je dao priliku da radimo za Njega i On prihvaća naše napore kao obilježje ljubavi i odanosti.

Stavivši među nas siromašne i one koji pate, Gospodin nas oprobava da bi nam otkrio što je u našem srcu. ... Kultura uma i srca lakše se postiže kada osjećamo takvu nježnu sućut prema drugima da se odričemo svojih prednosti i osobne koristi da bismo ublažili njihove potrebe. ...

Dobra djela traže od nas žrtvu, ali upravo preko te žrtve osigurana nam je disciplina. Te obveze dovode nas u sukob s prirodnim osjećajima i sklonostima, pa ispunjavajući njih, ostvarujemo pobjedu za pobjedom nad nepoželjnim osobinama karaktera. (6T 261—263)

Svijet će biti osvjedočen ne toliko onim što se poučava s propovjedaonice, koliko onim kako Crkva živi. Propovjednik objavljuje teoriju Evanđelja, ali praktična pobožnost Crkve pokazuje njegovu silu. (Isto)

## Djelo pripreme

***“Siguran sam u ovo isto da će onaj koji je počeo dobro djelo među vama dovršiti ga do Dana Krista Isusa.” (Filipljanima 1,6)***

Adventisti sedmoga dana trebaju izvršiti ozbiljnu pripremu ako žele stajati čvrsto u kušnjama koje su pred njima. Ako ostanu vjerni Bogu u zbrci i kušnjama posljednjih dana, moraju u poniznosti srca od Gospodina tražiti mudrost da se odupru neprijateljevim obmanama. ...

Uvijek moramo imati na umu ozbiljnu misao o Gospodnjem brzom povratku i, imajući u vidu tu činjenicu, prepoznati osobni rad koji trebamo obaviti. Uz pomoć Svetoga Duha moramo se oduprijeti prirodnim sklonostima i težnjama k zlu i iščupati iz života korov svakog elementa koji nije Kristov. Tako ćemo pripremiti svoje srce za primanje Božjeg blagoslova, koji će nam prenijeti milost i dovesti nas u sklad s Isusovom vjerom. Za ovo djelo pripreme ovom su narodu udijeljene velike prednosti preko darovanog svjetla, upozorenja i savjeta poslanih posredovanjem Božjeg Duha.

Zbog povećane snage Sotoninih kušnji, vremena u kojima živimo prepuna su opasnosti za Božju djecu i mi trebamo stalno učiti od Velikog Učitelja da bismo svaki korak učinili u sigurnosti i pravednosti. Pred nama se otvaraju predivni prizori, i u ovom trenutku svijet treba dobiti živo svjedočanstvo preko života Božjeg naroda koji ispovijeda istinu, kako bi mogao vidjeti da u ovom dobu, kada zlo prevladava na sve strane, postoji jedan narod koji je ostavio po strani svoju volju i želi činiti Božju volju — narod u čijem je srcu i životu napisan Božji zakon. Pred nama su velike kušnje, teški ispiti. Božji narod koji vrši Njegove zapovijedi treba se pripremiti za ovo vrijeme nevolje stjecanjem dubljeg iskustva u Božjim područjima djelovanja i praktičnim poznavanjem Kristove pravde. ... Nisu samo nevjernicima, već i vjernicima upućene riječi: “Tražite Jahvu dok se može naći, zovite ga dok je blizu.” (Izaija 55,6) ...

Neka vaš svakidašnji život svjedoči o vjeri koju ispovijedate. (RH, 28. kolovoza 1911.)



## Kad bi Krist danas došao

***“Bdijte i molite svaki čas, da biste mogli umaći svemu onomu što se ima dogoditi i održati se pred Sinom Čovječjim.” (Luka 21,36)***

Krist nam zapovijeda da budemo budni kako bismo uspjeli pobjeći od onoga što ide na zemlju. Od najvećeg je značenja da poslušamo ovo upozorenje. Neprijatelj svake pravde je na našem putu želeći nas navesti da zaboravimo Boga.

Moramo biti ispunjeni radošću pri pomisli na Kristovo skoro pojavljivanje. Onima koji se raduju Njegovom dolasku, On će doći bez grijeha na spasenje. Ali ako naš um bude ispunjen mislima o zemaljskom, ne možemo s radošću očekivati Njegov dolazak.

“Kad bih znao da Krist dolazi za nekoliko godina,” kaže netko, “živio bih sasvim drugačije.” Ali ako vjerujemo da On dolazi, trebali bismo živjeti isto tako vjerno kao da znamo da će se pojaviti za nekoliko godina. Mi ne vidimo kraj od početka, ali Krist je osigurao dovoljnu pomoć za svaki dan u godini.

Sve oko čega trebamo nastojati jest samo ovaj jedan dan. Danas moramo biti vjerni svojem životnom opredjeljenju. Danas moramo ljubiti Boga svim srcem i svojega bližnjeg kao samog sebe. Danas se moramo oduprijeti neprijateljevima i Kristovom milošću izvojevati pobjedu. Tako ćemo biti budni i očekivati Kristov dolazak. Svakoga dana trebamo živjeti kao da znamo da će nam to biti posljednji dan na Zemlji. Kad bismo znali da će Krist sutra doći, zar ne bismo danas birali samo lijepe riječi i nesebična djela? Moramo biti strpljivi, nježni i izuzetno ozbiljni, čineći sve što je u našoj moći da zadobijemo duše za Krista. ...

Pozivam vas da okrenete svoje misli od svjetovnih stvari i usmjerite ih na one od vječne vrijednosti. Krist vam je postavio vječni život na dohvat, a obećao je i da će vam pomoći u svakom trenutku potrebe. ... Nikada se ne trebamo opustiti zadovoljni sadašnjim postignućima. Ako cijelim svojim umom i srcem budemo radili na postizanju Božjeg ideala, ako se za pomoć budemo obraćali Kristu, moćnom pomoćniku, On će nam pružiti baš onu pomoć koja nam je potrebna. On će nam podariti silu koja će nam omogućiti da budemo pobjednici u borbi protiv zla. (MS 11, 1885.)

## Pokraj drveta života

***“Pjevali su novu pjesmu: ‘Kadar si da uzmeš knjigu i da otvoriš njezine pečate, jer si bio zaklan i svojom krvi iskupio Bogu ljude od svakog plemena, jezika, puka i naroda.’” (Otkrivenje 5,9)***

Očekujemo li da napokon stignemo na Nebo i pridružimo se nebeskom zboru? Kada je karakter u pitanju, iz groba ćemo izići baš onakvi kakvi odlazimo u njega. ... Sada je vrijeme za pranje i glačanje. ...

Ivan je vidio Božje prijestolje i oko prijestolja mnoštvo ljudi, pa je zato upitao: “Tko su ovi?” Došao je odgovor: “Ovo su oni što dolaze iz velike nevolje; oni su prali svoje haljine i obijelili ih u krvi Janjetovoj.” (Otkrivenje 7,14) Krist ih vodi na izvore žive vode, tu je drvo života, a tu je i dragocjeni Spasitelj. Ovdje nam je prikazan život koji se mjeri Božjim životom. Tamo nema boli, tuge, bolesti ni smrti. Svi žive u miru, skladu i ljubavi. ...

Sada je vrijeme da primimo milost, snagu i moć koje će se udružiti s našim ljudskim naporima da možemo oblikovati karakter za vječni život. Kada to ostvarimo, ustanovit ćemo da nam služe Božji anđeli i postat ćemo baštinici Božji i subaštinici Kristovi. A kada zatrubi o posljednjoj trubi, mrtvi će biti pozvani iz svojih tamnica i biti preobraženi u trenutku, odjednom, a na glave pobjednika bit će stavljene krune besmrtnosti. Otvorit će se vrata raja za narod koji je održao istinu i on će ući. Sukob je završen.

“Nakon toga će kralj reći onima s desne strane: ‘Dodite, blagoslovljeni Oca mog, i primite u posjed kraljevstvo koje vam je pripravljeno od postanka svijeta!’” (Matej 25,34) Želimo li ovaj blagoslov? Ja ga želim, a vjerujem i ti. Neka ti Bog pomogne da se izboriš u bitci života i dan za danom pobjeđuješ, tako da na kraju budeš u broju onih koji će svoju krunu položiti kraj Isusovih nogu i dodirnuvši zlatnu harfu, ispuniti cijelo Nebo najslađom glazbom. Želim da ljubiš moga Isusa. ... Ne odbacuj Spasitelja jer je On platio beskonačnu cijenu za tebe. Ja vidim u Isusu neusporedivu privlačnost — a želim da je vidiš i ti. (MS 84, 1886.)

## SRPANJ

### SUKOB I HRABROST

#### 1. srpnja

#### Skupa pogreška

***“Otkrih ovo: Bog je stvorio čovjeka jednostavnim, a on snuje nebrojene spletke.” (Propovjednik 7,29)***

Knjiga Postanka iznosi sasvim određen izvještaj o životu čitavog društva i pojedinaca, a u tom izvještaju nemamo nijedan podatak da je neko dijete rođeno slijepo, gluho, sakato, izobličeno ili maloumno. Ne postoji, na primjer, nijedan zapis o prirodnoj smrti u ranom djetinjstvu, mladosti ili na početku odrasle dobi. Nema izvještaja o muškarcima i ženama umrlim od bolesti. Osmrtnice u knjizi Postanka izgledaju ovako: “Adam poživje u svemu devet stotina i trideset godina. Potom umrije.” (Postanak 5,5) “Šet poživje u svemu devet stotina i dvanaest godina. Potom umrije.” (Postanak 5,8) ...

Bog je obdario čovjeka s tako velikom životnom silom da se mogao odupirati nagomilavanju bolesti proizišlih iz posljedica iskvarenih navika i da traje već šest tisuća godina. Ta činjenica sama po sebi dovoljan je dokaz o snazi i električnim strujanjima kojima je Bog obdario čovjeka pri stvaranju. ... Da Adam prigodom stvaranja nije bio obdaren s dvadeset puta većom životnom snagom od one koju ljudi imaju sada, ljudski rod sa svojim sadašnjim navikama života u suprotnosti s prirodnim zakonima već bi izumro. ... Bog nije stvorio ljudski rod u njegovom sadašnjem slabom stanju. To stanje nije djelo Providnosti, već djelo čovjeka; ono je izazvano pogrešnim navikama i zloupotrebama, kršenjem zakona koje je Bog uspostavio da vladaju čovjekovim postojanjem. (3T 138,139)

Bog je stvorio čovjeka sebi na slavu, da bi nakon ispita i kušnji ljudska obitelj mogla postati jedno s nebeskom obitelji ako bi se pokazala poslušna svakoj Njegovoj riječi. (1BC 1082)

Evi se činilo da je neposlušnost Bogu, kušanje ploda sa zabranjenog drveta nevažna stvar, kao i navođenje svog supruga na grijeh, ali njihov je grijeh otvorio rane jada u svijetu. Tko u trenutku kušnje može znati strašne posljedice koje će doći kao rezultat jednog pogrešnog koraka? (*Patrijarsi i proroci*, str. 40)

2. srpnja

## Adam ponovno u svojem domu

***“Jer kao što u Adamu svi umiru, tako će u Kristu svi oživjeti. Svaki u svom redu: prvenac Krist, potom, u vrijeme njegova dolaska, Kristovi pripadnici.”(1. Korinćanima 15,22.23)***

Usred posrtanja zemlje, bljeskova munja i tutnjave gromova, glas Božjeg Sina poziva svete koji spavaju. ... Uzduž i poprijeko cijele Zemlje mrtvi će čuti ovaj glas i oni koji ga čuju oživjet će. Čitava će zemlja odzvanjati koracima iznimno velike vojske iz svakog naroda i plemena, jezika i puka. ...

171 Svi izlaze iz svojih grobova rastom kakvi su bili kad su ušli u grob. Adam, koji stoji usred uskrsnulog mnoštva, visok i veličanstvena izgleda, po rastu je tek nešto niži od Božjega Sina. On predstavlja znakovitu suprotnost ljudima kasnijih naraštaja; već se po tome vidi koliko je ljudski rod degenerirao. Ali svi ustaju u svježini i snazi vječne mladosti. ...

Svi su nedostaci i deformiteti ostali u grobu. Budući da imaju pristup drvetu života u dugo izgubljenom Edenu, otkupljeni će izrasti do pune visine ljudskog roda u njegovoj prvotnoj ljepoti. ...

Dok su spašeni pozdravljeni dobrodošlicom u Božjem gradu, zrakom se prolama radostan usklik obožavanja. To je susret dvojice Adama. Božji Sin stoji raširenih ruku da primi oca našeg roda — biće koje je On stvorio, koje je sagriješilo protiv svog Stvoritelja i zbog čijeg grijeha Spasitelj nosi znakove raspeća. Kad Adam opazi tragove okrutnih klinova, on ne pada na grudi svoga Gospodina, već se u poniznosti baca pred Njegove noge s uzvikom: “Dostojno je, dostojno je Janje koje je zaklano!” Spasitelj ga nježno podiže i poziva da još jednom pogleda edenski dom iz kojega je toliko dugo bio prognan. ...

Ovaj ponovni susret promatraju anđeli koji su plakali kad je Adam pao i radovali se kad je Isus nakon svoga uskrsnuća uzašao na Nebo i time otvorio grob svima koji će uzvjerovati u Njegovo ime. Sad vide djelo otkupljenja dovršeno i svoje glasove ujedinjuju u pjesmi hvale. (*Velika borba*, str. 507—510)

### 3. srpnja

## Otvorena vrata

**“Vjerom je Henok prenesen tako da nije vidio smrti; i više se ne nađe jer ga Bog bijaše prenio. Prije, naime, nego bijaše prenesen, primi svjedočanstvo da je ugodio Bogu.”**  
*(Hebrejima 11,5)*

Kada naučimo hoditi po vjeri a ne po gledanju, dobit ćemo pomoć od Boga baš kada nam bude potrebna, a Njegov mir će doći u naše srce. Henok je živio jednostavnim životom poslušnosti i povjerenja. Ako naučimo tu lekciju jednostavnog povjerenja, svjedočanstvo koje je on dobio da je ugodio Bogu, možemo dobiti i mi. (ML 14)

Na svakom stupnju izgradnje svojeg karaktera trudite se da ugodite Bogu. To svakako možete postići; jer i Henok je ugodio Bogu iako je živio u pokvareno doba. I danas, u naše vrijeme, ima mnogo Henoka. (*Isusove usporedbe*, str. 223)

Tri stotine godina Henok je tražio čistoću srca, da bi mogao biti u skladu s Nebom. Tri stoljeća hodio je s Bogom. Iz dana u dan čeznuo je za bližim zajedništvom i bliskost je sve tješnje i tješnje rasla, dok ga Bog nije uzeo k sebi. On je stajao na pragu vječnog svijeta, samo ga je korak dijelio od blagoslovljene zemlje, i kada su se vrata otvorila, hod s Bogom, koji je tako dugo primjenjivao na Zemlji, nastavio se i on je prošao kroz vrata Svetoga grada — prvi od ljudi koji je tamo ušao. (GW 53)

172

S Božjom riječju u svojoj ruci, svako ljudsko biće, ma u kakav ga položaj život bacio, može izabrati društvo koje želi. Uz pomoć njezinih stranica ono može razgovarati s najplemenitijim i najboljim predstavnicima ljudskog roda, može slušati glas Vječnoga dok govori s ljudima. ... Može u ovom svijetu boraviti u ozračju Neba, dajući nadu žalosnima i kušanima na Zemlji, budeći u njima čežnju za svetošću ... slično onome koji je u davna vremena hodio s Bogom, prilaziti će sve bliže i bliže pragu vječnoga svijeta sve dok se vrata ne otvore, i on ne uđe. Tamo se neće osjećati strancem. Glasovi koji će ga pozdraviti, glasovi su svetih koji su na Zemlji bili njegovi nevidljivi suputnici — glasovi koje je on ovdje naučio da prepozna i ljubi. Onaj koji je preko Božje riječi živio u zajednici s Nebom, osjećat će se ugodno u nebeskom društvu. (*Odgoj*, str. 114,115)

#### 4. srpnja

### Sigurni u korablji

**“Onda Jahve reče Noi: ‘Udi ti i sva tvoja obitelj u korablju, jer sam uvidio da si ti jedini preda mnoom pravedan u ovom vremenu.’” (Postanak 7,1)**

Noa je vjerno slijedio upute što ih je primio od Boga. Svaki dio korablje je bio izgrađen onako kako je Gospod naredio i ona je bila napunjena hranom za ljude i životinje. Onda je Božji sluga ljudima uputio svoj posljednji, svečani poziv. Sa žarkom čežnjom koju riječi ne mogu izraziti on ih je preklinjao da potraže zaklon dok ga mogu naći. I oni su ponovno odbacili njegove riječi i podigli svoj glas ruganja i podsmijeha. Onda je među rugačima iznenada zavladao tišina. Sve vrste životinja, najljuće kao i one najpitomije, dolazile su s planina i iz šuma i tiho prilazile lađi. Začula se buka poput dolazećeg vjetrova i ptice su doletjele iz svih pravaca, prekrivši nebo, i one su u savršenu redosljednu prišle lađi. Životinje su poslušale Božju zapovijed, a ljudi su ostali neposlušni. (*Patrijarsi i proroci*, str. 71)

Kada su vidjeli da životinje dolaze iz šume na vrata korablje i Noa ih prima, oni su se tako dugo opirali, tako dugo odbijali poruku koju im je Bog slao da ... im je savjest potpuno otupjela. (*Letter 108*, 1896.)

173 Milost je prestala moliti grešni ljudski rod. Poljske su životinje i ptice ušle u zaklon. Noa i njegova obitelj su bili unutar korablje i: “Onda Jahve zatvori za njim vrata.” ... Masivna vrata, koja oni unutra nisu mogli zatvoriti, polako su zatvorile nevidljive ruke. Noa je bio zatvoren, a oni koji su odbacili Božju milost ostali su vani. Na vratima je bio Božji pečat, Bog ih je zatvorio i samo ih je On mogao otvoriti. Isto će se tako zatvoriti vrata milosti kad Krist, prije svog dolaska na nebeskim oblacima, okonča svoje posredovanje za ljude. Tada božanska milost više neće zadržavati bezbožnike, a Sotona će imati potpuni nadzor nad onima koji su odbacili milost. Oni će nastojati da unište Božji narod, ali kao što je Noa bio zatvoren u korablji, tako će pravednike štititi božanska sila. (*Patrijarsi i proroci*, str. 72)

## 5. srpnja

### Dom koji Bog može blagosloviti

***“Njega sam izlučio zato da pouči svoju djecu i svoju buduću obitelj kako će hoditi putem Jahvinim, radeći što je dobro i pravedno, tako da Jahve mogne ostvariti što je Abrahamu obećao.” (Postanak 18,19)***

U Božjim očima čovjek je upravo ono što izražava u svojoj obitelji. Život Abrahama, Božjeg prijatelja, bio je obilježen strogim poštovanjem riječi Gospodnje. On je njegovao vjeru u domu. Božji strah prožimao je cijelo njegovo kućanstvo. On je bio svećenik u domu. Promatrao je svoju obitelj kao sveto povjerenje koje mu je ukazano. Njegovo kućanstvo brojilo je više od tisuću duša, i on ih je sve, i roditelje i djecu, upućivao na božanskog Vladara. Nije patio od roditeljskog ugnjetavanja na jednoj strani, ili dječje neposlušnosti na drugoj. Udruženim utjecajem ljubavi i pravde, vladao je svojim kućanstvom u Božjem strahu i Gospodin je posvjedočio o njegovoj vjernosti. (*Letter 144, 1902.*)

On će “poučiti svoju djecu i svoju buduću obitelj”. Neće biti grešnog zanemarivanja obuzdavanja zlih sklonosti djece, ni slabe, nemudre, popustljive naklonosti prema ljubimcima, ni popuštanja prema poznatim dužnostima na osnovi izgovora pogrešno shvaćene naklonosti. Abraham ne samo što će dati pravu pouku, već će održavati autoritet pravednim i nepristranim zakonima.

Kako malo njih u naše dane slijedi ovaj primjer. Kod mnogih roditelja prisutan je slijepi i sebični sentimentalizam, koji se izražava u dopuštanju djeci da se povode za svojim neuobličanim prosuđivanjem i nepokorenim strastima, da budu pod vlašću vlastite volje. To je najgora okrutnost prema mladima i velika nepravda prema svijetu. Roditeljska popustljivost izaziva nered u obiteljima i u društvu. To potvrđuje i želja mladih da prate svoje sklonosti, umjesto da se pokore božanskim zahtjevima. (*MS 22, 1904.*)

Roditelji i djeca podjednako pripadaju Bogu i Njegovoj upravi. Abraham je u svojem domu vladao ravnotežom između ljubavi i autoriteta. Božja riječ nam daje pravila koja trebamo slijediti. Ona tvore mjerilo od kojeg ne smijemo zastraniti ako se želimo održati na Gospodnjem putu. Božja volja mora biti na prvome mjestu. Pitanje koje sebi trebamo postaviti nije: Što su drugi učinili? Što će misliti moji rođaci? ili: Što će reći o meni ako budem slijedio ovaj smjer? — već: Što je Bog rekao? Ni dijete ni roditelj ne mogu istinski napredovati ako nisu na Gospodnjem putu. (*ST 548*)

174

## 6. srpnja

### Kako bih mogao učiniti nešto takvo?

***“Pa kako bih ja mogao učiniti tako veliku opačinu i sagriješiti protiv Boga!” (Postanak 39,9)***

Uvijek je presudno razdoblje u životu jednog mladića kada se odvaja od utjecaja svojeg doma i mudrih savjeta i ulazi u nove doživljaje i kušnje. Ako sam sebe ne postavi na opasna mjesta i ne ukloni se od roditeljskih ograničenja, ako bez svoje volje i izbora bude stavljen u opasan položaj i oslanjao se za snagu na Boga — njegujući Božju ljubav u srcu — bit će sačuvan od popuštanja kušnjama silom Boga koji ga je stavio u takav položaj da bude okušán. Bog će ga zaštititi da ne bude iskvaren žestokom kušnjom. Bog je bio s Josipom u njegovom novom domu dok se nalazio na putu dužnosti pateći zbog nepravde, ali ne čineći je. Bog ga je volio i štitio dok se pridržavao svojih vjerskih načela u svemu što je poduzimao. (*Letter 13, 1879.*)

Josipova blagost i vjernost trebali su biti provjereni u vatri kušnje. Žena njegova gospodara pokušala je navesti mladića da prestupi Božji Zakon. On je dotada ostao neuprljan pokvarenošću koja je vrvjela u toj poganskoj zemlji; ali kako se suprotstaviti ovoj kušnji, tako iznenadnoj, tako snažnoj, tako zavodljivoj? Josip je dobro znao kakve će biti posljedice suprotstavljanja. S jedne strane bili su prikrivanje, milost i nagrade, a s druge, nemilost, zatvor, a možda i smrt. Njegov je cijeli budući život ovisio o trenutnoj odluci. Hoće li načela pobijediti? Hoće li Josip i dalje ostati vjeran Bogu? Anđeli su s neopisivom brigom promatrali ovaj prizor.

Josipov odgovor otkriva silu vjerskih načela. On nije želio iznevjeriti povjerenje svog zemaljskog gospodara, a bez obzira na posljedice želio je ostati vjeran svom Gospodaru na Nebu. Mnogi sebi pred budnim očima Boga i Njegovih anđela uzimaju slobodu da učine nešto što nikada ne bi učinili pred svojim bližnjima, ali Josip je prvo pomislio na Boga: “Pa kako bih ja mogao učiniti tako veliku opačinu i sagriješiti protiv Boga!” rekao je.

Kad bismo mi gajili uvjerenje da Bog vidi i čuje sve što činimo i vjerno zapisuje naše riječi i djela i da se s njima moramo suočiti, mi bismo se bojali griješiti. (*Patrijarsi i proroci, str. 173*)



## Zajamčena snaga

**“Jer si se hrabro borio i s Bogom i s ljudima, i nadvladao si.” (Postanak 32,29)**

Da se Jakov nije ranije pokajao za svoje grijehе kad je prijevarom dobio prvorodstvo, Bog ne bi čuo njegovu molitvu i milostivo sačuvao njegov život. Ako u vrijeme nevolje u Božjem narodu bude nepriznatih grijehа dok ih bude mučio strah i briga, oni će biti svladani, očaj će uništiti njihovu vjeru i oni neće imati vjeru da mole Boga za izbavljenje. Premda će imati dubok osjećaj nedostojnosti, oni neće imati skrivenih grijehа koje treba otkriti. Kristova krv pomirenja obrisat će njihove grijehе i oni ih se neće moći sjetiti. ...

Sotona će pobijediti sve koji nastoje prikriti ili se izgovoriti za svoje grijehе i dopustiti da ostanu u nebeskim knjigama, nepriznati i neoprosteni. Što se više smatraju pobožnim, a njihov je položaj veći, veće je njihovo prokletstvo u Božjim očima, a pobjeda velikog neprijatelja sigurnija.

Ipak, Jakovljeva povijest pruža sigurnost da Bog neće odbaciti one koji su navedeni na grijeh, a koji su mu se vratili i istinski se pokajali. Jakov je osobnim predanjem i iskrenom vjeron dobio ono što nije dobio svojom snagom u borbi. Bog je svog slugu poučio da mu samo božanska milost i sila mogu dati blagoslov za kojim je težio. Tako će biti i s onima koji će živjeti u posljednjim danima. Kad ih okruže opasnosti i očaj okruži dušu, oni moraju isključivo ovisiti o zaslugama Otkupitelja. ... Tko ovo čini, nikada neće propasti. ...

Jakov je pobijedio jer je bio ustrajan i odlučan. ... Mi sada moramo naučiti pouku o ustrajnoj molitvi, nepopustljivoj vjeri. Najveće pobjede Kristove Crkve ili pojedinačnih kršćana nisu one koje se postižu obdarenošću ili znanjem, bogatstvom ili uslugama ljudi, već su to pobjede ostvarene u razgovoru s Bogom, kad se gorljiva, usrdna vjera drži moćne ruke. (*Patrijarsi i proroci*, str. 161,162)

## Gledajući nevidljivo

***“Vjerom ostavi Egipat, ne bojeći se kraljeve srdžbe. Osta-  
de, naime, postojan kao da promatra Nevidljivoga.” (Hebre-  
jima 11,27)***

Mojsije je imao dubok osjećaj osobne Božje prisutnosti. On nije samo gledao unaprijed kroz vjekove Kristovo pojavljivanje u tijelu, već je na poseban način vidio Krista koji prati izraelski narod na svim putovanjima. Bog mu je bio stvaran, uvijek prisutan u njegovim mislima. Kada su ga pogrešno razumjeli, kada je bio pozvan da se suoči s opasnošću i da nosi uvrede radi Krista, podnosio je sve bez osvete. Mojsije je vjerovao u Boga koji mu je potreban i koji će mu pomoći u njegovoj potrebi. Bog mu je bio stalna pomoć.

Veći dio vjere koju vidimo samo je to po imenu; stvarna, ustrajna vjera puna povjerenja je rijetka. Mojsije je u svojem iskustvu doživio ispunjenje obećanja da će Bog nagraditi one koji Ga traže. Ustrajao je u svojem poštovanju sve dok nije bio nagrađen. Evo još jedne točke u odnosu na vjeru koju želimo proučiti; Bog će nagraditi čovjeka vjere i poslušnosti. Ako je ova vjera dio životnog iskustva, ona će osposobiti svakoga tko se boji i ljubi Boga da izdrži kušnju. Mojsije je bio pun povjerenja u Boga zato što je razvio vjeru koja se drži obećanja. Bila mu je potrebna pomoć, on se molio za nju, primio ju je vjerom i utkao u svoje iskustvo uvjerenje da se Bog brine o njemu. Vjerovao je da Bog vlada njegovim životom. Vidio je i priznao Boga u svakoj pojedinosti svojeg života i osjećao da je pod okom Svevidećeg, Onoga koji ispituje motive i iskušava srce. Gledao je u Boga i imao povjerenje u Njega da će ga provesti neiskvarenog kroz svaku kušnju u bilo kojem obliku. ... Božja prisutnost bila je dovoljna da ga provede kroz najizazovnije prilike u kojima se čovjek može naći.

Mojsije nije samo razmišljao o Bogu; on Ga je vidio. Bog je bio stalna vizija pred njim. Nikada nije gubio iz vida Njegovo lice. Vidio je Isusa kao svojeg Spasitelja i vjerovao da su Spasiteljeve zasluge pripisane njemu. Ova vjera za Mojsija nije bila nagadanje. Bila je stvarnost. Nama je potrebna takva vjera, vjera koja će izdržati ispit. O, koliko često padamo u kušnji jer ne držimo svoje oči na Isusu! (5T 651,652)

## 9. srpnja

### Oblak i vatra

***“Rasprostro je oblak kao pokrov, i oganj da se obnoć sja.” (Psalam 105,39)***

“Jahve je išao pred njima, danju u stupu od oblaka, da im put pokazuje, a noću u stupu od ognja, da im svijetli.” (Izlazak 13,21) ... Stup njihovog nevidljivog Vođe uvijek je bio pred njima. Oblak je danju usmjeravao njihovo putovanje ili se širio kao svod nad mnoštvom. On je služio kao zaštita od sunčane žege, a svojim hladom i vlagom pružao je osvježenje u isušenoj, žednoj pustinji. Noću je postojao stup od ognja koji je osvjetljavao tabor i neprekidno svjedočio o božanskoj prisutnosti. 177

U jednom od najljepših i najutješnijih ulomaka u Izaijinim proročanstvima, spominje se stup od oblaka i ognja koji predstavlja Božju brigu za njegov narod u posljednjoj velikoj borbi protiv sila zla: “Sazdat će Jahve nad svom Gorom sionskom i nad svima što ondje budu zborovali oblak s dimom danju, a noću sjaj ognja žarkoga. Jer, vrh sveg Slava će biti zaklon i sjenica da zasjenjuje danju od pripeke, štiti i utočište od pljuska i oluje.” (Izaija 4,5.6) (*Patrijarsi i proroci*, str. 227,228)

U vrijeme kušnje koja se nalazi pred nama, na one koji su održali riječ Njegovog trpljenja bit će stavljen Božji zalog sigurnosti. Krist će reći vjernima: “Hajde, narode moj, udi u sobe i vrata za sobom zatvori. Sakrij se časkom dok jarost ne prođe.” (Izaija 26,20) Lav Judin, tako strašan za one koji odbacuju Njegovu milost, bit će Janje Božje za poslušne i vjerne. Stup od oblaka koji objavljuje gnjev, strah i trepet za prijestupnike Božjeg zakona je svjetlo, milost i spasenje onima koji su držali Njegove zapovijedi. Ruka jaka da pobije buntovne bit će jaka da oslobodi odane. Svaki pojedinac od vjernih sigurno će biti prikupljen. “I on će poslati anđele svoje s glasnom trubom da skupe izabranike njegove od četiri vjetra, od jednoga kraja nebesa do drugoga.” (Matej 24,31) (6T 404)

10. srpnja

## Zašto čekati?

***“Krenimo ne oklijevajući i zauzmimo je, jer je možemo nadvladati!” (Brojevi 13,30)***

Kalebova vjera u Boga dala mu je hrabrost i ... omogućila da hrabro i nepokolebljivo ustane u obranu prava. S istog uzvišenog izvora, od moćnog Zapovjednika nebeske vojske, svaki pravi vojnik Kristovog križa mora primiti snagu i hrabrost da svlada prepreke koje često izgledaju nepremostive. ... Oni koji žele obaviti svoju dužnost, moraju biti uvijek spremni da progovore riječi koje im daje Bog, a ne riječi sumnje, obeshrabrenja i očaja. ...

178 Dok sumnjalice govore o nemogućnostima, dok drhte pri pomisli na visoke zidove i snažne divove, neka vjerni Kalebi, koji “imaju drugi duh”, izidu naprijed. Božja istina, koja donosi spasenje, ići će dalje k ljudima ako joj propovjednici i vjernici po imenu ne prepriječue put kao nevjerni uhode. ...

U ovom radu trebaju biti zaposlene ljudske snage. Revnost i snaga moraju se pojačati, talenti koji hrdaju zbog neaktivnosti moraju se upotrijebiti u službi. Glas koji će reći: “Čekaj, ne dopusti da ti bude nametnut teret”, glas je kukavičkih uhoda. Želimo sada Kalebe koji će povesti naprijed — glavare u Izraelu koji će odvažnim riječima dati jak izvještaj u korist neposredne akcije. Kada sebični ljubitelji lagodnosti, ljudi pogođeni strahom, bojeći se divova i visokih, nepristupačnih zidova, viču predlažući povlačenje, neka se začuje glas Kaleba čak ako i kukavice stoje s kamenjem u rukama, spremni da ih zaspu zbog njihovog vjernog svjedočanstva. (5T 378—383)

Vjerni Kalebi su pozvani i kada nevjernici šire prijezir prema Božjoj riječi. Oni će tada stati čvrsto na mjestu dužnosti, bez paradržanja i bez kolebanja pred sramotom. Nevjerni uhode bili su spremni uništiti Kaleba. Vidio je kamenje u rukama onih koji su donijeli lažan izvještaj, ali ga to nije odvratilo; imao je poruku i on će je prenijeti. Oni koji su vjerni Bogu danas, pokazat će isti duh. (2SM 369)

11. srpnja

## Jedini način pobjede

***“Neka knjiga Zakona bude na ustima tvojim: razmišljaj o njoj danju i noću, kako bi vjerno držao sve što je u njoj napisano: samo ćeš tada biti sretan i uspjet ćeš u pothvatima.” (Jošua 1,8)***

Ako će ljudi hoditi putem koji im je Bog obilježio, imat će savjetnika čija je mudrost daleko iznad svake ljudske mudrosti. Jošua je bio mudar vojskovođa jer je Bog bio njegov vodič. Prvi mač koji je Jošua koristio bio je mač Duha, mač Riječi Božje. ...

Zbog toga što će ubrzo biti korišteni najjači utjecaji protiv Njegovih načela pravednosti, Gospodin ga je u svojoj milosti upozorio da ne skreće ni desno ni lijevo. Trebao je pratiti tok najstrožeg poštenja. ... Da nije bilo opasnosti pred Jošuom, Bog mu ne bi iznova i iznova napominjao da bude hrabar. Usred svih svojih briga, Jošua je imao Boga koji ga je vodio.

Nema veće prijevare nego da čovjek misli da u bilo kojoj teškoći može naći boljeg vodiča od Boga, mudrijeg savjetnika u neodgodivim događajima, jaču obranu u bilo kojim okolnostima. 179

...

Gospodin ima veliki posao koji treba biti obavljen na našem svijetu. Svakom čovjeku On je odredio posebnu zadaću. Čovjek nipošto ne bi trebao stavljati čovjeka za svojeg vodiča, jer bi mogao biti zaveden; to je uvijek nesigurno. Dok biblijska vjera utjelovljuje načela djelovanja u službi, u isto vrijeme postoji potreba za svakidašnjim traženjem mudrosti s Izvora mudrosti. U čemu je bila Jošua pobjeda? Razmišljanje o Božjoj riječi dan i noć. Riječ Gospodnja došla je Jošui upravo prije nego što je prešao preko Jordana. ... To je bila tajna Jošua pobjede. On je Boga učinio svojim vodičem. (2BC 993)

Oni koji se nalaze na položajima savjetnika trebaju biti ne-sebični ljudi vjere, ljudi molitve, ljudi koji se neće oslanjati na vlastitu, ljudsku mudrost, već će od Boga iskreno tražiti prosvjetljenje i mudrost u pronalaženju najboljeg načina za obavljanje svojeg posla. Jošua, Izraelov zapovjednik, marljivo je pretraživao knjige u kojima je Mojsije vjerno zabilježio pravila ponašanja dana od Boga — Njegove zahtjeve, ukore i ograničenja — da ne bi krenuo bez savjeta. (2BC 993,994)

12. srpnja

## Previše vojnika

***“Tada Jahve reče Gideonu: Previše je naroda s tobom a da bih predao Midjance u njegove ruke. Izrael bi se mogao pohvaliti i reći: ‘Vlastita me ruka izbavila.’” (Suci 7,2)***

U Izraelu je postojao zakon da se prije polaska u bitku u vojsci trebala dati sljedeća izjava: “Ima li koga da je sagradio novu kuću a nije se u nju uselio? Neka se vrati kući svojoj, da ne pogine u boju pa da se tko drugi u nju ne useli. Ima li koga da je zasadio vinograd a još ga nije brao? Neka se vrati domu svome, da u boju ne pogine te da mu drugi roda ne obere. Ima li koga da se zaručio a nije se oženio? Neka se vrati domu svome, da u boju ne pogine te da mu tko drugi zaručnice ne odvede.’ Neka nadglednici nastave te narodu kažu: ‘Tko se boji i kome srce trne, neka se vrati domu svome, da ne trne srce njegovoj braći kao njemu.’” (Ponovljeni zakon 20,5-8)

180 Budući da ih je brojčano bilo tako malo u usporedbi s njihovim neprijateljima, Gideon se suzdržao i nije dao ovu uobičajenu izjavu. Zaprepastio se na izjavu da je njegova vojska prevelika. Ali Gospodin je vidio ponos i nevjeru u srcima svog naroda. Potaknuti snažnim Gideonovim pozivima oni su se spremno uvojačili, ali mnoge je ispunjavao strah kada su vidjeli midjansko mnoštvo. Da je Izrael pobijedio, upravo bi oni sebi pripisali slavu umjesto da pobjedu pripisu Bogu.

Gideon je poslušao Božju zapovijed, i s teškim srcem gledao kako dvadeset dvije tisuće, ili više od dvije trećine njegove vojske, odlazi kući. (*Patrijarsi i proroci*, str. 461)

Gospodin je spreman učiniti velike stvari za nas. Mi ne trebamo izvojevati pobjedu zahvaljujući brojčama, već punoj predaji duše Isusu. Trebamo ići naprijed u Njegovoj snazi, vjerujući u moćnog Boga Izraelovog. U izvještaju o Gideonovoj vojsci nalazi se lekcija za nas. ... Gospodin je i danas isto tako spreman djelovati posredovanjem ljudskih napora i učiniti velike stvari preko slabih oruđa. (2BC 1003)

**13. srpnja**

## **Bez generacijskog jaza**

**“Mladi je Samuel služio Jahvi pod nadzorom Elijevim.” (1. Samuelova 3,1)**

Premda je bio mlad kad je doveden da služi u Svetišću, Samuel je već tada imao dužnosti u Božjoj službi u skladu sa svojim mogućnostima. One su prvo bile skromne i ne uvijek ugodne, ali on ih je obavljao najbolje što je mogao i dragovoljna srca. ...

Kad bi se djecu učilo da skromne, svakodnevne dužnosti smatraju putem koji im je Gospodin označio, kao škola u kojoj se trebaju naučiti da vječno i učinkovito služe, njihov bi posao izgledao ugodniji i časniji. Vršenje svakodnevne dužnosti kao da je obavljamo Gospodinu i najskromniji posao zaodijeva ljepotom i radnike povezuje sa svetim bićima koja na Nebu vrše Božju volju. (*Patrijarsi i proroci*, str. 481)

Samuelov život je od ranog djetinjstva bio život pobožnosti i odanosti. Bio je stavljen pod Elijevu zaštitu u mladosti i ljupkost njegovog karaktera izazvala je žarku naklonost starog svećenika. Bio je ljubazan, velikodušan, marljiv, poslušan i ispunjen poštovanjem. Suprotnost između ponašanja mladog Samuela i svećenikovih sinova bila je vrlo izražena i Eli je pronašao odmor, utjehu i blagoslov u prisutnosti svojeg štićenika. To je bila jedinstvena pojava — tako toplo prijateljstvo između Elija, glavnog suca naroda i ovog jednostavnog djeteta. Samuel je bio srdačan i spreman služiti tako da nijedan otac nije volio svoje dijete nježnije nego Eli tog mladića. Dok su nemoć i starost osvajale Elija, on je sve snažnije osjećao obeshrabrujući, nepromišljeni, raskalašeni životni smjer svojih sinova i okrenuo se Samuelu za utjehu i potporu.

Kako je dirljivo vidjeti mladost i starost dok se oslanjaju jedna na drugu, kada mladost od starosti traži savjet i mudrost, a starost od mladosti pomoć i naklonost. Tako i treba biti. Bog želi da mladi posjeduju takve osobine karaktera da mogu pronaći zadovoljstvo u prijateljstvu starijih i da mogu biti ujedinjeni osjećajnim vezama prijateljstva s onima koji se približavaju granici groba. (2BC 1021)

181

14. srpnja

## Priprema za vodstvo

***“Ali David odgovori Šaulu: ‘Tvoj je sluga čuvao ovce svoje ovcu, pa kad bi došao lav ili medvjed te uhvatio ovcu iz stada, ja bih potrčao za njim, udario ga i istrkao mu ovcu iz ralja. A ako bi se on digao na me, uhvatio bih ga za grivu i udario ga dok ga ne bih ubio.’” (1. Samuelova 17,34.35)***

David je rastao u milosti kod Boga i kod ljudi. Bio je poučen putovima Gospodnjim i on je sada predao svoje srce za potpunije vršenje Božje volje nego prije. Imao je novih tema za razmišljanje. Bio je na kraljevskom dvoru i vidio kraljevske odgovornosti. Otkrio je neke kušnje koje su pritiskivale Šaulovu dušu i prodro u mnoge tajne karaktera i ponašanje prvog izraelskog kralja. Vidio je slavu kralja zasjenjenu tamnim oblakom jada i znao je da Šaulov dom, u osobnom životu, nije bio sretan. Sve je to unosilo nemirne misli u onoga koji je bio pomazan da kraljuje nad Izraelom. Ali dok je bio zaokupljen dubokim razmišljanjem, opterećen brigama, on se okretao svojoj harfi i iz nje izvlačio melodije koje su njegov um uzdizale do Autora svakog dobra, a tamni oblaci koji su naoko zasjenjivali obzorje budućnosti bili su raspršeni.

Bog je Davidu iznosio pouku o povjerenju. Kao što je Mojsije bio obučen za svoj posao, tako je Gospodin osposobljavao Jišajeva sina da postane vođa njegovog izabranog naroda. U svojoj brizi za stada on je stekao pojam o brizi koju Veliki pastir ima za svoja stada.

Usamljeni brežuljci i divlje klisure, gdje je David lutao sa svojim stadima, bili su skrovišta grabežljivih zvijeri. Često je iz guštara oko Jordana izlazio lav ili medvjed iz svoje jazbine u brdima, i razjareni od gladi napadali bi stado. U skladu s običajima onog vremena David je bio naoružan sam praćkom i pastirskim štapom, a on je ipak rano pružio dokaz o svojoj snazi i hrabrosti štiteći dobro koje mu je bilo povjereno. ...

Njegovo iskustvo u ovakvim prilikama pokazalo je Davidovo srce i razvilo u njemu hrabrost, odvažnost i vjeru. (*Patrijarsi i proroci*, str. 542)



## Sotonin tajni rad

***“Jer naša borba nije protiv krvi i tijela, nego protiv Poglavara, protiv Vlasti, protiv Vrhovnika ovoga mračnog svijeta: protiv zlih duhova koji borave u nebeskim prostorima.” (Efežanima 6,12)***

Biblija ima malo pohvala za ljude. Malo se prostora posvećuje nabranju vrline čak i najboljih ljudi koji su dosad živjeli. Ova šutnja nije bez svrhe i bez pouke. Sve su dobre osobine koje ljudi posjeduju Božji darovi. Oni čine dobra djela milošću Božjom kroz Krista. Budući da sve duguju Bogu, slava za ono što jesu i što čine pripada samo Njemu. Oni su samo oruđa u njegovim rukama. Štoviše, kao što sve pouke iz biblijske povijesti uče, opasno je hvaliti i uzdizati čovjeka, jer ako tko izgubi iz vida svoju ovisnost o Bogu i pouzda se u vlastitu snagu, sigurno će zgriješiti. ...

Nama je nemoguće vlastitom snagom opstati u borbi, i sve što odvrća naš um od Boga, sve što vodi k samouzvišenju i ovisnosti o samome sebi, sigurno priprema put našem porazu. Svrha Biblije je usaditi u nas nepovjerenje u ljudsku silu i potaknuti povjerenje u božansku.

Duh samopouzdanja i samouzvišenja pripremio je put za Davidov pad. Laskanje i suptilne draži vlasti i raskoši nisu ostale bez utjecaja na njega. Odnosi s okolnim narodima su također izvršili svoj zao utjecaj. U skladu s običajima koji su prevladavali među istočnjačkim vladarima, kraljevima se nije sudilo za zločine koji se nisu opraštali podanicima, monarh nije imao istu obvezu samokontrole kao i podanici. Sve je to umanjilo Davidov osjećaj ogromne težine grijeha. Umjesto da se s poniznošću osloni na Jahvinu silu, on je počeo vjerovati svojoj vlastitoj mudrosti i moći.

Čim Sotona uspije odvojiti dušu od Boga, jedinog Izvora sile, on će nastojati pobuditi nesvete želje ljudske tjelesne naravi. Djelo neprijatelja nije naglo, ono u početku ne iznenađuje i zaplanjuje, već tajno potkopava utvrde načela. (*Patrijarsi i proroci*, str. 605,606)

## Kasno buđenje

**“A onda razmotrih sva svoja djela, sve napore što uložih da do njih dođem — i gle, sve je to opet ispraznost i pusta tlapnja! I ništa nema valjano pod suncem.” (Propovjednik 2,11)**

Na temelju svoga gorkog iskustva, Salomon je shvatio svu prazninu života koji u zemaljskim dobrima vidi svoj najviši cilj. On je podizao žrtvenike neznabožačkim bogovima, samo zato da shvati kako su prazna njihova obećanja o duhovnom miru. Mračne i mučne misli proganjale su ga i danju i noću. Za njega više nije bilo nikakve životne radosti ni duševnoga mira, a budućnost mu je izgledala tamna i očajna.

Ipak, Gospodin ga nije odbacio. Porukama opomene i stroгим kaznama pokušavao ga je osvijestiti i pomoći mu da shvati grešnost svoga ponašanja. ... Konačno je Bog, preko proroka, uputio Salomonu strašnu poruku: “Kada je tako s tobom, te ne držiš moga Saveza i naredaba koje sam ti dao, ja ću sigurno oduzeti od tebe kraljevstvo, i dat ću ga jednom od tvojih slugu. Ali neću to učiniti za tvoga života, zbog oca tvajega Davida; uzet ću ga iz ruke tvoga sina.” (1. o kraljevima 11,11.12)

Trgnut kao iz sna ovom presudom izrečenom protiv sebe i svoga doma. Salomon je probuđene savjesti počeo gledati svoju ludost u pravome svjetlu. Skrušen u duhu, oslabljena uma i tijela, okrenuo se umoran i žedan od isprovaljivanih zdenaca ovoga svijeta da se još jednom napije na izvoru života. ... Nije se mogao nadati da će ikada uspjeti izbjeći strašne posljedice grijeha, da će ikada iz svojih misli izbrisati sjećanje na neograničeno popuštavanje svojim prohtjevima, ali truditi će se iskreno pomoći drugima da ne idu istim putom. ...

Istinski pokajnik nikad ne briše iz sjećanja grijeha svoje prošlosti. On ne postaje, čim je stekao mir, nemaran prema pogreškama koje je činio. On razmišlja o onima koji su gledajući njegov način života bili navedeni na zlo, i trudi se na svaki mogući način da ih vrati na pravi put. Što je jasnije svjetlo u koje je ušao, to je jača njegova želja da stope bližnjih usmjeri prema pravom putu. (*Izraelski proroci i kraljevi*, str. 48,49)

17. srpnja

## Glas u pustinji

***“Ilija Tišbijac, iz Tišbe Gileadske, reče Ahabu: ‘Živoga mi Jahve, Boga Izraelova, komu služim, neće ovih godina biti ni rose ni kiše, osim na moju zapovijed.’” (1. o kraljevima 17,1)***

U gorama Gileada, istočno od Jordana, boravio je u Ahabovo vrijeme čovjek vjere i molitve, čija je neustrašiva služba trebala zaustaviti brzo širenje otpada u Izraelu. Živeći daleko od svih poznatih gradova, ne zauzimajući nikakav visok položaj u životu, Ilija Tišbijac je ipak započeo svoje poslanje siguran u Božju namjeru da pripravi put pred njim i da mu osigura obilan uspjeh. Riječ vjere i sile bila je na njegovim usnama, a cijeli njegov život bio je posvećen djelu obnove. Njegov glas je bio glas onoga koji viče u pustinji ukoravajući grijeh, zadržavajući poplavu zla. Pa iako je došao narodu kao onaj koji ukorava grijeh, njegova je vijest ponudila melem svima onima koji su oboljeli od grijeha i željeli se izliječiti. ...

Iliji je bilo povjereno poslanje da Ahabu prenese nebesku poruku o kazni. On nije tražio da bude Gospodnji glasnik; riječ Gospodnja je došla k njemu. Revnujući za čast Gospodnjeg djela, nije oklijevao poslušati božanski nalog, iako je izgledalo da će mu poslušnost donijeti brzo uništenje od ruke pokvarenoga kralja. ...

Samo je snažna vjera u nesavladivu snagu Božje riječi navela Iliju da objavi svoju vijest. Da nije imao nepokolebljivo povjerenje u Onoga komu je služio, nikad se ne bi pojavio pred Ahabom. Na putu prema Samariji, Ilija je prolazio pokraj potoka koji su stalno tekli, pokraj gora prekrivenih zelenilom i veličanstvenih šuma koje su naizgled bile izvan dosega suše. Sve na čemu se pogled zadržavao bilo je odjeveno u ljepotu. Prorok se mogao pitati kako će potoci koji nikad ne prestaju teći najednom presušiti, ili kako bi ove gore i doline mogle biti opaljene sušom. Ali on nije davao mjesta nevjerovanju. On je potpuno vjerovao da će Bog poniziti otpali Izrael, i da će putem Božjih kazni Izraelci biti navedeni na pokajanje. Nebo je izreklo kaznu, a Božja riječ neće iznevjeriti; izlažući opasnosti život, Ilija je neustrašivo ispunio svoju zadaću. (*Izraelski proroci i kraljevi*, str. 78,79)

18. srpnja

## Pjesma za borbu

***“Potom se posavjetova s narodom i postavi Jahvine pjevače i hvalitelje koji će u svetom ruhu ići pred naoružanim četama i pjevati: ‘Slavite Jahvu jer je vječna ljubav njegova!’” (2. Ljetopisa 20,21)***

185 Bio je to jedinstven način odlazanja u bitku protiv neprijateljske vojske — hvaleći Gospodina pjesmom, uzvisujući Boga Izraelova. To je bila njihova borbena pjesma. Imali su ljepotu svetosti. Kad bismo se mi danas više uključili u hvaljenje Boga, naša nada, hrabrost i vjera stalno bi rasle. Zar to ne bi ojačalo ruke odvažnih boraca koji danas stoje na braniku istine? (*Izrael-ski proroci i kraljevi*, str. 128)

Oni su slavili Boga za pobjedu, a nakon četiri dana vojska se vratila u Jeruzalem natovarena plijenom svojih neprijatelja pjevajući hvale za izvojevanu pobjedu. (SD 199)

Kad steknemo dublje poštovanje Božje milosti, ljubavi i dobrote, mi ćemo Ga hvaliti umjesto da se žalimo. Govorit ćemo o Gospodnjoj ljubavi i budnoj pažnji, o nježnom suosjećanju Dobrog Pastira. Jezik srca neće biti sebično mrmljanje i nezadovoljstvo. Slavljenje, kao bistar, tekući potok, dolazit će od onih koji doista vjeruju Bogu. ...

Zašto ne probudimo glas duhovne pjesme u danima našeg hodočašća? ... Moramo proučavati Božju riječ, razmišljati i moliti se. Tada ćemo imati duhovni vid da raspoznamo unutarne odaje nebeskog hrama. Uхватit ćemo note zahvalnosti koje pjeva nebeski zbor oko prijestolja. Kada Sion ustane i zasvijetli, njegovo će svjetlo biti najprodornije, a pjesme hvale i zahvaljivanja čut će se u zboru svetih. Mala razočaranja i teškoće izgubit će se iz vida.

Gospodin je naš pomoćnik .... Nitko nije nikada vjerovao Bogu uzalud. On nikada ne razočarava one koji se u ovisnosti oslone na Njega. Kad bismo samo radili posao koji bi Gospodin želio, hodili Isusovim stopama, naša bi srca postala svete harfe, a svaki akord koji bismo poslali bila bi hvala i zahvaljivanje Onome koji je poslan od Boga da uzme na sebe grijeh svijeta. (SD 198)

19. srpnja

## Sve na oltaru

***“Isus mu odvrati: ‘Nitko tko stavi ruku svoju na plug te se obazire natrag nije prikladan za kraljevstvo Božje.’”  
(Luka 9,62)***

Ne traži se od svakoga da služi onako kao što je Elizej služio, niti se svima zapovijeda da prodaju sve što imaju; ali Bog od nas traži da služenje Njemu stavimo na prvo mjesto u svome životu, da ne dopustimo nijednom danu da prođe a da ništa ne učinimo za unapređenje Njegova djela na Zemlji. On ne očekuje od svih da obavljaju istu službu. Jednoga će pozvati da služi u stranim zemljama; od drugoga će tražiti da priloži dio svojih sredstava za podupiranje evandeoskog rada. Bog prihvaća svačiji prilog. Upravo je posvećenje života i svih njegovih interesa ono što je prijeko potrebno. Oni koji postignu takvo posvećenje, čut će i poslušati nebeski poziv. ...

Isprva se od Elizeja nije tražilo nešto veliko; svakidašnje dužnosti bile su dio njegove poduke. O njemu se govorilo kao o čovjeku koji Iliji, svome gospodaru, polijeva ruke prilikom umivanja. On je bio spreman učiniti sve što Gospodin od njega traži, i na svakom se koraku učio poniznosti i služenju. ... Elizejev život nakon povezivanja s Ilijom nije bio bez kušnji. Nevolja je bilo u obilju; ali se on u svakoj prilici oslanjao na Boga. Kad je bio u kušnji da razmišlja o kući koju je napustio, nije popuštao. Stavivši ruke na plug, nije se htio osvrnati, i u nevolji i kušnjama ostao je dostojan povjerenja koje mu je bilo ukazano. ...

186

Dok je Elizej pratio proroka ... njegova vjera i odlučnost još jednom su bili stavljeni na kušnju. U Gilgalu, i još jednom u Betelu i Jerihonu, prorok ga je slao da se vrati. ... Elizej je naučio da ne smije skrenuti niti se obeshrabriti. ... “A ... Ilija će Elizeju: ‘Traži što da ti još učinim prije nego što budem uznesen ispred tebe?’” (2. o kraljevima 2,6-9)

Elizej nije zatražio svjetovne časti ili istaknut položaj među velikim ljudima na Zemlji. Čeznuo je za obilnom mjerom Božjega Duha, istoga Duha kojega je Bog tako velikodušno izlijevao na onoga kojega je sada htio nagraditi uznesenjem. Znao je da ga ništa drugo osim Duha koji je počivao na Iliji ne može osposobiti da u Izraelu zauzme mjesto koje mu je Bog odredio, i zato je molio: “Neka mi u dio padne obilje tvoga duha!” (2. o kraljevima 2,9) (*Izraelski proroci i kraljevi*, str. 142—145)

205

20. srpnja

## Poslanik koji oklijeva

***“Ustani, reče mu, idi u Ninivu, grad veliki, i propovijedaj u njemu, jer se zloća njihova popela do mene.” (Jona 1,2)***

Ipak, Niniva, iako je postala tako pokvarena, nije bila potpuno ogrezla u zlu. Onaj koji “gleda sve sinove čovječje” (Psalam 33,13) ... vidio je u tom gradu mnoge koji su težili za nečim boljim i uzvišenijim. ... I tako im se u svojoj mudrosti Bog otkrio na očevidan način da bi ih, ako bude moguće, naveo na pokajanje.

Oruđe izabrano za ovo djelo bio je prorok Jona. ... Da je prorok bez oklijevanja poslušao, uštedio bi sebi mnoga gorka iskustva i bio bi bogato blagoslovljen. Ipak, Gospodin nije odbacio Jonu u najtežim trenucima njegova života. U nizu nevolja i čudnih zbivanja, trebalo je biti obnovljeno prorokovo povjerenje u Boga i u Njegovu beskrajnu spasavateljsku silu. ...

Još jednom je Božji sluga dobio zadatak da opomene Ninivu. ... Ušavši u grad, Jona je odmah počeo “propovijedati” protiv nje ga svoju vijest: “Još četrdeset dana, i Niniva će biti razorena.” (Jona 3,4) Išao je iz ulice u ulicu, objavljujući kaznu.

187 Poruka nije bila uzaludna. Uzvik koji je odjekivao ulicama bezbožnoga grada prenosio se od usta do usta, sve dok svi stanovnici nisu čuli strašnu objavu. Božji Duh utisnuo je poruku u svako srce i naveo mnoštvo da zadrhti zbog svojih grijeha i da se pokaje u dubokoj poniznosti. ... Kazna nad njima nije bila izvršena, Bog Izraelov je bio uzvišen i slavljn u cijelom neznabožaćkom svijetu, a Njegov Zakon poštovan. Tek je mnogo godina kasnije Niniva pala kao plijen u ruke okolnim narodima zato što je zaboravila Boga i oholo se uzvisila. ...

Ova pouka namijenjena je Božjim vjesnicima današnjeg vremena, kad je gradovima i narodima isto tako potrebno da saznaju namjere i upoznaju osobine pravoga Boga kao i nekadašnjim stanovnicima Ninive. ... Jedini grad koji će ostati za vječnost jest onaj čiji je graditelj i tvorac Bog. ... Preko svojih izabranih slugu Gospodin Isus poziva ljude da gaje posvećenu težnju da sebi osiguraju besmrtnu baštinu. (*Izraelski proroci i kraljevi*, str. 169–174)

**21. srpnja**

## **Jeremija, Božji vjesnik**

**“Dobro je u miru čekati spasenje Jahvino!” (Tužaljke 3,26)**

Među onima koji su se nadali da će obnova pod Jošijom dovesti do trajnog duhovnog preporoda bio je i Jeremija, kojega je Bog u mladosti, u trinaestoj godini Jošijina kraljevanja, pozvao u proročku službu. ...

U mladom Jeremiji Bog je vidio čovjeka koji će opravdati sveto povjerenje i koji će ostati uz pravdu bez obzira na snagu protivnika. ... “Ne govori: Dijete sam!” naredio je Gospodin svome izabranom vjesniku. “Idi k onima kojima te šaljem i reci sve ono što ću ti narediti. Ne boj ih se: jer ja sam s tobom da te izbavim.” (Jeremija 7,8)

Jeremija je trebao stajati pred narodom četrdeset godina kao svjedok za istinu i pravdu. U vrijeme neusporedivog otpada trebao je životom i karakterom poslužiti kao uzor služenja jedinom pravom Bogu. Tijekom strašnih opsada Jeruzalema trebao je služiti kao Gospodnji vjesnik. (*Izraelski proroci i kraljevi*, str. 258,259)

Po naravi bojažljiv i speman na povlačenje, Jeremija je čeznuo za mirom i spokojstvom života u samoći, kad više neće morati gledati upornu nepopravljivost svoga dragog naroda. Njegovo se srce kidalo od brige zbog posljedica koje će donijeti grijeh. ...

Iskustva kroz koja je prolazio u danima svoje mladosti i u kasnijim godinama službe, naučila su ga da “put čovjeka nije u njegovoj vlasti, da čovjek koji hodi ne može upravljati korake svoje!” Naučio je moliti: “Kazni me, Jahve, ali po pravici, ne u gnjevu, da nas ne zatreš.” (Jeremija 10,23.24)

Kad je bio pozvan da ispije čašu nevolja i boli, kad je bio u kušnji da u svome jadu kaže: “Dotrajao je život moj i nada koja mi od Jahve dolazi,” prisjećao se Božjih blagoslova koje je dobio i pobjedonosno uzvikivao: “Dobrota Jahvina nije nestala, milosrđe njegovo nije presušilo. Jahve je dio moj, veli mi duša, i zato se u nj pouzdajem.” (Tužaljke 3,22.23) (Isto, str. 265,266)

188

**22. srpnja**

## **Vjera i Božja obećanja**

***“Gle: propada onaj čija duša nije pravedna, a pravednik živi od svoje vjere.” (Habakuk 2,4)***

U vrijeme kad je Jošija počeo kraljevati, a i mnogo godina prije toga, Judejci iskrena srca pitali su se hoće li se Božja obećanja, dana drevnom Izraelu, ikada ispuniti. ...

Prorok Habakuk je glasno izrazio ova strahovanja. Imajući pred očima teškoće kroz koje su prolazili vjerni njegova vremena, muku svoga srca pretočio je u pitanja: “Dokle ću, Jahve, zapomagati, a da ti ne čuješ?” (Habakuk 1,2) ... A onda, uzdižući se vjerom iznad mračnih perspektiva neposredne budućnosti, čvrsto se hvatajući za dragocjena obećanja koja otkrivaju Božju ljubav prema Njegovoj odanoj djeci, prorok je dodao: “Nećemo umrijeti.” (Habakuk 1,12 — DK) Izražavajući tako svoju vjeru, predao je svoj slučaj i slučaj svakoga vjernog Izraelca u ruke milosrdnog Boga. ...

Vjera koja je jačala Habakuka i sve svete i pravedne koji su živjeli u to teško vrijeme bila je ona ista vjera koja danas održava Božji narod. U najmračnijim trenucima, u najtežim okolnostima, kršćanin se može osloniti na izvor svekolike svjetlosti i snage. Iz dana u dan, vjerom u Boga, on može obnavljati svoju nadu i hrabrost. “A pravednik živi od svoje vjere.” ...

Mi moramo gajiti i njegovati vjeru o kojoj su svjedočili proroci i apostoli — vjeru koja se oslanja na Božja obećanja i koja čeka na izbavljenje u vrijeme koje je Bog odredio i onako kako je to On zamislio. Pouzdana proročka riječ konačno će se ispuniti slavnim dolaskom našega Gospodina i Spasitelja Isusa Krista kao Kralja nad kraljevima i Gospodara nad gospodarima. ... Zajedno s prorokom koji je hrabrio Judu u vrijeme nezapamćenog otpada, uzviknimo puni povjerenja: “Ali je Jahve u svojem svetom Hramu: nek zemlja sva zašuti pred njime!” (Habakuk 2,20) Neka nam uvijek bude u sjećanju radosna poruka: “Jer ovo je viđenje samo za svoje vrijeme: ispunjenju teži, ne vara; ako stiže polako, čekaj, jer odista će doći i neće zakasniti!” (Habakuk 2,3) (*Izrael-ski proroci i kraljevi*, str. 245—247)



## Daniel, Božji ambasador

***“Tada pročelnici i satrapi stadoše tražiti povod, štogod oko državne uprave, zbog čega bi mogli optužiti Daniela; ali ne mogoše na njemu naći ništa takvo, ništa zbog čega bi ga prekorili, jer bijaše vjeran, na njemu ni nemara ni ogrešenja.” (Daniel 6,4)***

Daniel, prvi čovjek u vladi najvećega svjetskog kraljevstva, bio je istodobno i Božji prorok koji je dobivao svjetlo božanskog nadahnuća. Čovjek koji je imao iste strasti kao i mi, opisan je nadahnutim perom kao biće bez mane. Njegovi poslovni pothvati, usprkos najoštrijoj provjeri njegovih neprijatelja, bili su bez mane. On je primjer onoga što može postati svaki poslovni čovjek kad se njegovo srce obrati i posveti Bogu i kad njegove pobude postanu prave pred Bogom. ...

Nepokolebljiv u vjernosti Bogu i nepopustljiv u vladanju sobom, Daniel je svojim plemenitim dostojanstvom i nepokolebljivim poštenjem, iako još mlad, zadobio “dobrohotnost i smilovanje” neznabožaćkog službenika pod čiju je upravu bio stavljen (Daniel 1,9). ... Brzo se uzdigao na položaj prvog službenika babilonskoga kraljevstva. Tijekom vladavine nekoliko kraljeva, propadanja države i uspostavljanja novoga svjetskog kraljevstva, njegova mudrost i državnička vještina, njegova taktičnost, učtivost, istinska dobrota srca i privrženost načelima bili su takvi da su čak i njegovi neprijatelji bili primorani priznati da ne mogu na njemu “naći ništa zbog čega bi ga prekorili, jer bijaše vjeran”.

Ljudi su Danielu ukazali čast da nosi državničke odgovornosti i da čuva tajne kraljevstva svjetskog značenja, ali mu je i Bog ukazao čast da bude Njegov poslanik i da dobije mnoga otkrivenja o tajnama budućih vjekova. Svoja predivna proročanstva, koja je sam zapisao u knjizi koja nosi njegovo ime, od sedmoga do dvanaestoga poglavlja, ni on sam nije mogao shvatiti u potpunosti; ali prije nego što je njegovo životno djelo bilo završeno, dobio je blagoslovljeno obećanje da će mu “na kraju dana” — u završnom razdoblju povijesti ovoga svijeta — biti dopušteno da se ponovno pojavi na svome mjestu i svojoj baštini. ...

I tako, gledajući ono što je prolazno u svjetlu onoga što je vječno, i mi možemo, kao Daniel i njegovi drugovi, živjeti za ono što je istinito, plemenito i neprolazno. Učeći u ovom životu načela kraljevstva našega Gospodina i Spasitelja, ... možemo se pripre-

miti da prilikom Njegova dolaska uđemo zajedno s Njim kroz vrata u Grad i da postanemo subaštinici onoga što nikad neće propasti. (*Izraelski proroci i kraljevi*, str. 346—348)

190 24. srpnja

### Znanje zahtijeva djelovanje

***“Taj Ezra vrati se iz Babilona. Bio je književnik vješt Mojsijevu Zakonu, koji je dao Jahve, Bog Izraelov. Kako je ruka Jahve, Boga njegova, bila nad njim, kralj mu je dao sve što je tražio.” (Ezra 7,6)***

Prošlo je više od dvije tisuće godina otkako je Ezra “nastojao svim srcem proniknuti zakon Jahvin, i vršiti ga” (Ezra 7,10), ali protjecanje vremena nije oslabilo utjecaj njegova pobožnog primjera. Tijekom mnogih stoljeća izvještaj o njegovome posvećenom životu potaknuo je mnoge da odluče “svim srcem proniknuti Zakon Jahvin i vršiti ga”.

Ezrine su pobude bile uzvišene i svete; u svemu što je činio bio je pokretan dubokom ljubavlju prema dušama. Sućut i nježnost, koje je on pokazivao prema onima koji su griješili, namjerno ili zbog neznanja, trebale bi biti očigledan primjer svima koji se trude da provedu obnovu. ...

Ne može se govoriti o slabljenju ili jačanju Gospodnjeg Zakona. Kakav je uvijek bio, takav će i ostati. On je uvijek postojao i uvijek će postojati kao pravedan, dobar i savršen sam po sebi. On se ne može ukinuti ni promijeniti. “Dati mu čast” ili ga “osramotiti”, to su samo ljudski pojmovi! ...

Kršćani bi se trebali pripremiti za ono što će uskoro zadesiti svijet kao najveće iznenađenje i tu pripremu trebaju obaviti marljivim proučavanjem Božje riječi i nastojanjem da svoj život usuglase s njezinim propisima. Bitna pitanja vječnosti zahtijevaju od nas nešto više od samo neke umišljene religije, religije riječi i obličja pobožnosti, u kojoj istina ostaje u predvorju srca. ...

Ako su sveti u Starom zavjetu davali tako blistavo svjedočanstvo o vjernosti, zar ne bi trebali i oni koje je obasjala nagomilana svjetlost vjekova dati još značajnije svjedočanstvo o snazi istine? (*Izraelski proroci i kraljevi*, str. 396—398)

Hoćemo li dopustiti da nas primjer Ezre nauči kako bismo se morali koristiti svojim poznavanjem Svetog pisma? Život ovog Božjeg slugu trebao bi nam biti nadahnuće da služimo Gospodinu srcem, umom i snagom. Svatko od nas ima određeni posao, a on

se može obaviti samo posvećenim naporima. Moramo prvo spoznati Božje zahtjeve, a zatim ih provoditi u život. Tada možemo sijati sjeme istine koje će uroditi plodom za vječni život. (3BC 1134)

**25. srpnja**

## **Nesavršeni**

***“Ali ovo blago nosimo u zemljanim posudama, da se ona izvanredna uspješnost pripisuje Bogu, a ne nama.”(2. Korinćanima 4,7)***

Svi apostoli imali su ozbiljne mane kad ih je Isus pozvao u svoju službu. Čak i Ivan, koji je došao u najprisniju vezu s poniznim i krotkim Spasiteljem, po svojoj naravi nije bio ponizan i popustljiv. On i njegov brat nazvani su “sinovi groma”. Dok su bili s Isusom, svako ponižavanje pokazano prema Njemu probudilo je u njima srdžbu i ratobornost. Plahovitost, osvetoljubivost, kritički duh, sve je to bilo u voljenom učeniku. Bio je gord, željan da bude prvi u Božjem kraljevstvu. Međutim, iz dana u dan nasuprot svom nasilničkom duhu, promatrao je Isusovu nježnost i blagost i slušao njegove pouke o poniznosti i strpljenju. Otvorio je svoje srce božanskom utjecaju i postao ne samo slušatelj već i tvorac Spasiteljevih riječi. Njegovo ja bilo je sakriveno u Kristu. Naučio je nositi Kristov jaram i ponijeti njegovo breme. 191

Isus je ukoravao svoje učenike, On ih je opominjao i upozoravao; ali Ivan i njegova braća nisu Ga napustili; izabrali su Isusa bez obzira na prijekore. Spasitelj se nije povukao od njih zbog njihovih slabosti i grešaka. Oni su nastavili do kraja dijeliti Njegove kušnje i učiti pouke iz Njegova života. Promatranjem Krista preobrazili su svoj karakter. ...

Kao svoje predstavnike među ljudima, Krist nije izabrao anđele koji nisu nikada pali, već ljudska bića, ljude s istim sklonostima kao i oni koje žele spasiti. ...

Pošto su i sami ugroženi, oni poznaju opasnosti i teškoće puta i stoga su pozvani da dosegnu druge koji se nalaze u sličnoj ugroženosti. Postoje duše zbunjene sumnjom, opterećene slabostima, slabe u vjeri i nespremne da se uhvate za Nevidljivoga; ali prijatelj koga mogu vidjeti, koji dolazi k njima umjesto Krista, može postati alka koja će pričvrstiti njihovu kolebljivu vjeru za Krista.

Trebamo zajedno s nebeskim anđelima postati djelatnici u predstavljanju Isusa svijetu. (*Isusov život*, str. 232—234)

26. srpnja

## Osobni pristup

**“Pomislila je: ‘Ozdravit ću ako se samo dotaknem njegove haljine.’” (Matej 9,21)**

Ove je riječi izgovorila u sebi jedna siromašna žena koja je dvanaest godina trpjela bolest od koje je njen život postao bremenom. Ona je potrošila sav svoj novac za liječnike i lijekove, da bi joj se na kraju priopćilo kako je njezina bolest neizlječiva. Ali kad je čula za velikog Liječnika, njene su nade ponovno oživjele. ... Ona mu se u više navrata pokušavala približiti. (*Put u bolji život*, str. 28)

192 Počela je očajavati, kad joj se On, krčeci svoj put kroz mnoštvo, približio. ... Ali usred te zbrke nije mogla govoriti s Njim, niti uhvatiti više od trenutačnog prolaska njegove pojave. ... Dok je prolazio, posegnula je naprijed i uspjela dirnuti samo rub Njegove odjeće. Tog trenutka znala je da je bila iscijeljena. U tom jednom dodiru bila je usredotočena vjera njezinog života i odmah su njezinu bol i slabost zamijenili snaga i savršeno zdravlje.

Sa zahvalnim srcem pokušala se izvući iz mnoštva, ali Isus je iznenada zastao. ... Spasitelj je mogao razlikovati dodir vjere od nemarnog dodira neopreznog mnoštva. Takvo povjerenje ne smije ostati nezamijećeno. ... Uviđajući da je zatajivanje uzaludno, ona je dršćući došla naprijed i bacila se pred Njegove noge. Sa suzama zahvalnicama opisala je svoje patnje i kako je našla iscjeljenje. Isus joj je nježno rekao: “Kćeri, tvoja te vjera ozdravila, hajde u miru!” Nije joj pružio priliku za praznovjerje u kojem bi izlječenje smatrala podarenim zbog samog čina dodira Njegove odjeće. Iscjeljenje je ostvareno ne samim dodirom s Njim već vjerom koja se uhvatila za Njegovu božansku silu. ...

Tako je i u duhovnom životu. Govoriti površno o vjeri, moliti se bez duševne gladi i žive vjere, nema nikakvu vrijednost. Formalna vjera u Krista koja Ga prihvaća samo kao Spasitelja svijeta ne može nikada donijeti izlječenje duši. ... Nije dovoljno samo vjerovati u činjenice o Kristu; moramo vjerovati u Njega. Jedina vjera koja će nam koristiti jest ona koja Ga prihvaća kao osobnog Spasitelja; koja usvaja Njegove zasluge. (*Isusov život*, str. 276,277)

**27. srpnja**

## **Ništa preskupo**

***“Ljubav Kristova potpuno nama ovladava pri ovoj pomisli.” (2. Korinćanima 5,14)***

Krist se radovao zbog ozbiljne Marijine želje da izvrši volju svojega Gospodina. Prihvatio je bogatstvo čistih osjećaja koje Njegovi učenici nisu i ne bi razumjeli. Ova želja kojom je Marija morala učiniti ovu službu za svoga Gospodina imala je veću važnost za Krista od svih skupocjenih ulja na svijetu, zato što je izražavala njezino uvažavanje Spasitelja svijeta. To je bila ljubav Kristova koja ju je nagonila. Neusporedivo savršenstvo Kristova karaktera ispunjavalo je njezinu dušu. Ta mirisna pomast bila je simbol njezina srca. To je bio vanjski izraz ljubavi napajane nebeskim potocima sve dok se nije izlila.

Marijino djelo bilo je upravo ona pouka koja je učenicima trebala pokazati da bi Kristu bio ugodan izraz njihove ljubavi. On je njima bio sve i oni nisu razumjeli da će im uskoro biti uskraćena Njegova nazočnost, da Mu uskoro neće moći pokloniti nijedan dar svoje zahvalnosti za Njegovu veliku ljubav. Kristovu osamljenost, Njegovu odvojenost od nebeskih dvorova, to što je živio životom ljudi, učenici nisu nikada shvaćali ili cijenili kao što bi trebalo. ...

193

Njihova naknadna spoznaja pružila im je pravi uvid o tome što su sve mogli učiniti za Isusa izražavajući ljubav i zahvalnost svojih srca. ... Kad Isus više nije bio s njima ... počeli su uviđati kako su Mu mogli pokazati pažnju koja bi donijela radost Njegovom srcu. Nisu više okrivljavali Mariju, već sebe. O kad bi mogli povući svoje prigovore, svoje spominjanje siromašnih kao vrednijih da prime dar nego Krist! Osjećali su žestok samoprijekor dok su ranjeno tijelo svoga Gospodina skidali s križa.

Ista potreba vidi se danas i u našem svijetu. Samo malo njih pravilno cijeni sve što je Krist učinio za njih. Kad bi to činili, onda bi se izrazila velika Marijina ljubav i pomazanje bi se obilno podarilo. Skupocjena mirisna pomast ne bi se smatrala propalom. Ništa se ne bi smatralo previše dragocjenim da se pokloni Kristu, nikakvo samoodricanje i samopožrtvovnost previše velikima da se podnesu zbog Njega. (*Isusov život*, str. 460,461)

28. srpnja

## Samo za jednog čovjeka

***“Anđeo Gospodnji reče Filipu: ‘Ustani i idi prema jugu, na put koji se spušta iz Jeruzalema u Gazu. On je pust.’ Filip ustade i ode.” (Djela 8,26.27)***

Obratite pozornost na to koliko je truda uloženo samo za jednog čovjeka, Etiopljanina. (8T 57)

Ovaj je Etiopljanin bio poštovan i vrlo utjecajan čovjek. Bog je vidio da će, kad se obrati, drugima prenijeti primljeno svjetlo i izvršiti snažan utjecaj u prilog Evanđelju. Božji anđeli okružili su ovog tražitelja istine i on se osjetio privučenim Spasitelju. Djelovanjem Svetoga Duha Gospodin ga je doveo u vezu s Onim koji ga je mogao povesti do svjetla.

Filip je dobio uputu da priđe Etiopljaninu i da mu objasni proročanstvo koje je čitao. “Hajde”, rekao je Sveti Duh, “i primakni se tim kolima!” ... Čovjeku je srce gorjelo od zanimanja dok je slušao objašnjenje Pisma, i kad je učenik završio, bio je spreman prihvatiti ponuđeno svjetlo. Nije svoj svjetovni položaj iskoristio kao izgovor da odbije Evanđelje. ...

Ovaj je Etiopljanin predstavnik brojnog staleža koji trebaju podučiti misionari kao što je bio Filip — ljudi koji će čuti Božji glas i poći tamo kamo ih On šalje. Ima mnogo onih koji čitaju Sveto pismo a ne mogu razumjeti njegovo pravo značenje. Po svemu svijetu muškarci i žene s čežnjom gledaju prema Nebu. 194 Molitve, suze i molbe uzdižu se iz duša koje čeznu za svjetlom, milošću i Svetim Duhom. Mnogi su na rubu kraljevstva; samo čekaju da budu prigrljeni.

Anđeo je vodio Filipa onomu tko je tražio svjetlo i bio spreman prihvatiti Evanđelje; anđeli će i danas voditi korake onih radnika koji će Svetom Duhu dopustiti da posveti njihov jezik, a njihovo srce očisti i oplemeni. (Djela apostolska, str. 68.69)

Onaj koji je Filipa poslao etiopskom vijećniku, Petra rimskom stotniku i malu izraelsku djevojčicu u pomoć Naamanu — vojskovođi aramejskog kralja, šalje i danas muškarce, žene i mlade kao svoje predstavnike onima kojima je potrebna božanska pomoć i vodstvo. (Put u bolji život, str. 299,300)

**29. srpnja**

## **Od Savla do Pavla**

***“A sad ustani i hajde u grad, i tu će ti se kazati što treba da činiš!” (Djela 9,6)***

U predivnom Pavlovom obraćenju vidimo čudesnu Božju silu. ... Isus, čije ime je među svim ostalim najviše mrzio i prezirao, otkrio se Pavlu kako bi preusmjerio njegov nerazumni, ali čestiti životni put, da bi od ovog oruđa koje je najmanje obećavalo, načinio izabrani sud koji će odnijeti Evanđelje neznabošcima. ... Svjetlo nebeske rasvjete oduzelo je Pavlu vid, a Isus, veliki iscjelitelj slijepih, nije mu ga vratio. On odgovara na Pavlovo pitanje ovim riječima: “Ustani i hajde u grad, i tu će ti se kazati što treba da činiš.” Isus ne samo što je iscijelio Pavlovo sljepilo, već mu je i oprostio grijehe i ukazao na njegove dužnosti obilježavajući daljnji tijek njegovog života. Od Krista je potekla sva moć i sve bogatstvo milosti; ali tijekom obraćenja istini On Pavlu nije podario iskustvo neovisno o svojoj Crkvi nedavno uspostavljenoj na Zemlji.

Čudesno svjetlo koje je obasjalo Pavla tom prigodom zapaljilo ga je i zbunilo. Bio je potpuno pokoren. Čovjek nije za Pavla mogao učiniti ovaj dio posla, ali je predstojao i rad koji su mogli obaviti Kristovi slugе. Isus ga je usmjerio svojim izvršiteljima u Crkvi koji će ga dalje upoznati s dužnostima. Na taj način On predaje vlast i punomoć svojoj organiziranoj Crkvi. Krist je obavio djelo otkrivenja i uvjeravanja, a sada je Pavao trebao učiti od onih koje je Bog odredio da poučavaju istinu. Krist usmjerava Pavla svojim izabranim slugama, dovodeći ga na taj način u vezu sa svojom Crkvom. Isti oni ljudi koje je Pavao namjeravao uništiti, bili su njegovi učitelji u vjeri koju je prezirao i proganjao. ...

Anđeo je bio poslan Ananiji usmjeravajući ga da ode u kuću u kojoj se Savao moli za uputu što dalje činiti. ... Umjesto Krista, njegove oči dodiruje Ananija da mu se povрати vid, umjesto Krista polaže svoje ruke na njega moleći se u Kristovo ime i Savao prima Svetoga Duha. (3T 429—433)

195

30. srpnja

## Prema cilju

***“Braćo, ja još ne mislim da sam to dohvatio. Ali kažem samo jedno: zaboravljajući što je nazad, ispružajući se prema onome što je naprijed, trčim prema cilju da postignem nagradu — nebesko stanje u koje nas je Bog pozvao po Kristu Isusu.” (Filipljanima 3,13.14)***

Pavao je obavio mnogo posla. Bio je mudar učitelj. Mnoge njegove poslanice pune su poučnih lekcija u kojima se utvrđuju ispravna načela. Radio je svojim rukama, jer je bio šatorar i na taj način zarađivao svoj kruh. ... Nosio je teški teret za crkve. Najozbiljnije im je nastojao ukazati na pogreške da bi ih mogli ispraviti, a ne da budu prevareni i odvedeni daleko od Boga. Uvijek im je nastojao pomoći u njihovim poteškoćama; pa ipak izjavljuje: “Ali kažem samo jedno.” ... Bilo je uvijek mnogo odgovornosti u njegovom životu, ali je uvijek pred sobom održavao “to jedno”. Stalni osjećaj Božje prisutnosti primoravao ga je da usmjeri oči prema Isusu, Začetniku i Završitelju njegove vjere. (*Letter 135, 1897.*)

Veliki cilj koji je poticao Pavla da ide naprijed unatoč oskudici i teškoćama treba navesti svakog kršćanskog radnika na potpuno posvećenje službi Bogu. Pojaviti će se svjetovna privlačnost da njegovu pozornost odvraća od Spasitelja, ali on treba neumorni ići k cilju pokazujući svijetu, anđelima i ljudima da je nada u trenutak kad će ugledati Božje lice vrijedna svih napora i žrtava. (*Djela apostolska, str. 304*)

Najmanji Kristov učenik može postati stanovnik Neba, baštinik Božje nepropadljive baštine koja ne trune niti vene. O kad bi svatko izabrao nebeski dar i postao baštinik Božji, uživatelj te baštine na koju ima pravo, sigurne od bilo kakvog rušitelja, u svijetu bez kraja! O, ne birajte svijet, već izaberite bolju baštinu! Trčite, sežite prema cilju, prema nebeskom stanju u koje nas je pozvao Bog u Kristu. (*FE 235*)

Uskoro ćemo biti svjedoci krunjenja našega Kralja. Oni čiji je život sakriven s Kristom, koji su se ovdje na Zemlji borili u dobroj borbi vjere, odsjajivat će Otkupiteljevom slavom u Božjem kraljevstvu. (*9T 287*)



## Dovde nam je Jahve pomogao

***“Hvalite Jahvu, prizivajte mu ime, navješćujte među narodima djela njegova! Pjevajte mu, svirajte mu, pripovijedajte sva njegova čudesa.” (Psalm 105,1.2)***

Treba često ponavljati Božja djela koja je učinio svojem narodu. Koliko često je Gospodin postavljao različita obilježja kao podsjetnike na svoje djelovanje u starom Izraelu! Da ne bi zaboravili svoju slavnu prošlost, zapovjedio je Mojsiju da ove događaje uobličiti u pjesmi koju će roditelji moći naučiti i prenositi svojoj djeci. Trebali su sabirati podsjetnike i postaviti ih na vidnom mjestu. U njihovo čuvanje bili su uloženi posebni naponi, da bi djeci mogli ponoviti cijelu povijest kada bi se raspitivala o ovim podsjetnicima. Tako su se djela providnosti i izražena dobrota i Božja milost u brizi i oslobađanju Njegovog naroda čuvali od zaborava. Upozorenje glasi: “Sjećajte se prijašnjeg vremena kada ste, tek prosvijetljeni, podnosili čestu borbu — patnje.” (Hebrejima 10,32) ... Moramo se često prisjećati Božje dobrote i hvaliti Ga za Njegova divna djela. (6T 364,365)

Stoga, ne odbacujmo svoje povjerenje, budimo potpuno sigurni, sigurniji nego ikada prije. “Dovde nam je Jahve pomogao.” (1. Samuelova 7,12) On će nam pomagati do kraja! Gledajmo spomen-stupove, podsjetnike na ono što je Gospodin učinio da nas utješi i spasi iz ruke neprijatelja koji uništava. Živo se sjećajmo svakog djela nježnog milosrđa koje nam je Bog učinio — suza koje nam je obrisao, boli koju je ublažio, briga koje je uklonio, straha koji je rastjerao, potreba koje je zadovoljio, blagoslova koje je izlio — i tako se ojačajmo za sve što nas očekuje na ostatku našega hodočasničkog puta.

Sukob koji je pred nama može nam donijeti samo nove nevolje, ali na ono što se odigralo u prošlosti, i na ono što će se dogoditi u budućnosti, možemo gledati i reći: “Dovde nam je Jahve pomogao”, (1. Samuelova 7,12) “I nek’ ti mir traje koliko i život!” (Ponovljeni zakon 33,25) Nevolja nikad neće nadmašiti snagu koja nam je dana da je podnesemo. Prema tome, prihvatimo se svojega posla tamo gdje ga nađemo, vjerujući da ćemo, bez obzira na sve što dolazi, dobiti dovoljno snage za podnošenje nevolje. (*Put Kristu*, str. 133,134; izd. 2012.)

## KOLOVOZ

### BOŽJA ZADIVLJUJUĆA MILOST

197 1. kolovoza

#### Božje kraljevstvo u srcu

**“Jer, gle, kraljevstvo je Božje unutra u vama.” (Luka 17,21 — DK)**

Vlast pod kojom je Krist živio bila je izopačena i surova; na svakom koraku čulo se o zlouporabama — otimačini, netrpeljivosti i tlačiteljskoj okrutnosti. Ipak, Spasitelj nije pokušavao izvršiti nikakve društvene reforme. On nije napadao nikakve nacionalne zlouporabe, niti osuđivao neprijateljske nacije. Nije se miješao u vlast ili administraciju onih koji su bili na vlasti. Onaj koji je bio naš primjer, držao se daleko od zemaljskih vlasti. Ne zato što je bio ravnodušan prema ljudskim nevoljama, nego zato što se lijek nije nalazio samo u ljudskim i vanjskim mjerama. Da bi bilo djelotvorno, liječenje mora obuhvatiti svakog pojedinca i mora obnoviti srce. (*Isusov život*, str. 417)

Neki su farizeji došli k Isusu s pitanjem: “Kad će doći kraljevstvo Božje?” (Luka 17,20) Prošlo je više od tri godine kako je Ivan Krstitelj objavio vijest koja je kao trubni glas odjekivala cijelom zemljom: “Jer je blizu kraljevstvo nebesko!” (Matej 3,2) Ovi farizeji nisu dotada vidjeli nikakav znak o uspostavi kraljevstva. ...

Isus je odgovorio: “Kraljevstvo Božje ne dolazi tako da se to može vidjeti; niti će se moći kazati: ‘Evo ga ovdje’ ili ‘eno ga ondje’. Jer kraljevstvo je Božje među vama!” (Luka 17,20.21) Božje kraljevstvo počinje u srcu. Ne tražite ovdje ili ondje pojavljivanje zemaljske sile da obilježi Njegov dolazak. (Isto, str. 414)

Krist se u svojim djelima nije predstavio samo kao Mesija, već je On s pomoću njih objavio ljudima način kako će biti zasnovano Njegovo kraljevstvo. ... Ono dolazi kroz blagost nadahnuća Njegove Riječi, kroz unutarnje djelovanje Njegova Duha, zajednicom duše s Onim koji je njezin život. Najveći izraz Njegove sile vidi se u ljudskoj naravi koja je dostigla savršenstvo Kristova karaktera. ...

Kad je Bog poslao na naš svijet svoga Sina, On je ljudskim stvorenjima povjerio neuništiva bogatstva — pored kojih su kao ništa ona bogatstva što ih je čovjek nagomilavao od postanka

svijeta. S ljubavi koju je imao u svom srcu još od vječnih vremena, Krist je došao na Zemlju i poklonio je palom čovjeku. Mi trebamo, kroz vezu s Kristom, primiti to bogatstvo, otkriti ga i dati drugima. (*Put u bolji život*, str. 16,17)

## 2. kolovoza

198

### Kao kvasac

***“Onda im iznese usporedbu: ‘Kraljevstvo je nebesko slično kvascu koji uzme žena te ga pomiješa s tri mjere brašna dok sve ne ukvasa.’” (Matej 13,33)***

U ovoj Spasiteljevoj usporedbi kvasac se pojavljuje kao simbol nebeskog kraljevstva. Njime je oslikana oživljavajuća, preobražavajuća sila Božje dobrote. ...

Zato grešnik mora prihvatiti Božje milosrđe da bi se pripremio za kraljevstvo slave. Sva kultura i sva naobrazba koju svijet može dati doživjet će neuspjeh u pokušaju da poniženo dijete grijeha pretvori u dijete Neba. Obnoviteljska snaga mora doći od Boga. ... Kao što kvasac, kad se umiješa u brašno, djeluje iznutra, tako i Božja dobrota, obnavljajući srce, želi preobraziti život. ...

Kvasac, skriven u brašnu, djeluje nevidljivo da cijelo tijesto podredi procesu uskisavanja; tako i kvasac istine djeluje potajno, tiho i ustrajno da preobrazi dušu. Urodene sklonosti mekšaju i bivaju ukroćene. Usađuju se nove misli, novi osjećaji, nove pobude. Postavlja se i novo mjerilo karaktera — Kristov život! Mijenja se um, sposobnosti se koriste da djeluju u novom smjeru. ... Savjest se probudila. ...

Srce onoga koji prima Božju milost prepuno je ljubavi prema Bogu i prema onima za koje je Krist umro. Njegovo sebično “ja” ne bori se da bude priznato. ... On je ljubazan i promišljen, skroman u gledanju na sebe, uvijek pun povjerenja u Božju milost i ljubav. ...

Kristova milost treba upravljati našim temperamentom i glasom. Njezino djelovanje očitovat će se u pristojnosti i nježnoj brizi brata o bratu, u ljubaznim, ohrabrujućim riječima. Anđeli borave u takvom domu. Život diše slatkim mirisom koji se kao sveti tamjan uzdiže Bogu. Ljubav se pokazuje ljubaznošću, nježnošću, podnošenjem i strpljivošću. ... I lice se mijenja. Krist koji boravi u srcu čini da lice onoga koji Ga ljubi i drži Njegove zapovijedi blista. ... Kad se dogode sve ove promjene, anđeoski glasovi sjedinjuju se u ushićenoj pjesmi, a Bog i Krist raduju se dušama

koje su oblikovane po ugledu na božansku sliku. (*Isusove usporedbe*, str. 56—62)

199 **3. kolovoza**

### **Kraljevsko ruho**

**“Dano joj je da se obuče u blistav, čist lan! Lan, zapravo, označuje pravedna djela svetih.” (Otkrivenje 19,8)**

Iz Kristove usporedbe o svadbenom ruhu može se izvući vrlo značajna pouka. ... Svadbenim ruhom prikazan je neporočni, čisti karakter koji će imati svi pravi Kristovi sljedbenici. ... “Lan, zapravo, označuje pravedna djela svetih.” (Otkrivenje 19,8; Efežanima 5,27) To je Kristova pravednost, Njegov neokaljani karakter koji se vjerom daje svima koji Krista prime kao svojeg Spasitelja.

Bijelu odjeću nevinosti nosili su naši praroditelji kad ih je Bog namjestio da žive u svetom Edenu. Živjeli su u savršenom skladu s Božjom voljom. ... Međutim, kad su sagriješili, prekinuli su svoju vezu s Bogom i nestalo je svjetlosti koja ih je okruživala. Goli i posramljeni, pokušali su nadomjestiti svoju nebesku odjeću odjećom od smokvinog lišća koju su sami načinili. (*Isusove usporedbe*, str. 209—212)

Mi ne možemo sebi nabaviti haljine pravednosti, jer prorok kaže da je “sva pravda naša k'o haljine okaljane” (Izaija 64,6). U nama nema ničega čime bismo mogli odjenuti svoju dušu da se ne pokaže njezina golotinja. Mi moramo primiti ruho pravednosti izatkano na nebeskom razboju, neokaljanu odjeću Kristove pravednosti. (KH 302)

Bog se obilno pobrinuo da možemo stajati savršeni u Njegovoj milosti, bez ikakvog nedostatka, čekajući na dolazak našega Gospodina. Jeste li spremni? Jeste li obukli svadbeno ruho? To ruho nikada neće pokriti prijevaru, razvrat, pokvarenost ili lice-mjerje. Božje oči vas gledaju. Bog prepoznaje misli i namjere vašeg srca. Mi možemo prikriti svoje grijehе od ljudskih očiju, ali ništa ne možemo sakriti od svojeg Stvoritelja. (5T 220,221)

Neka mladi i mala djeca izaberu sebi kraljevsko ruho izatkano na nebeskom razboju, “blstav, čist lan”, koje će nositi svi sveti sa Zemlje. To ruho, Kristov neokaljani karakter, nudi se besplatno svakom ljudskom biću. Ali svi koji prime to ruho, primit će ga i nositi još ovdje! (*Odgoj*, str. 223)

## Bog je s nama

**“Evo, Djevica će začeti i roditi sina, i dat će mu ime Emanuel!” — što znači: Bog je s nama.” (Matej 1,23)**

Gospodin Isus Krist bio je jedno s Ocem od vječnih vremena; On je bio “otisak njegove biti”, otisak Njegove veličine i veličanstva, “odsjev njegova sjaja”. On je došao na naš svijet kako bi objavio ovu slavu. On je došao na ovu grijehom pomračenu Zemlju da otkrije svjetlost Božje ljubavi, da bude “Bog s nama”. ...

Naš mali svijet udžbenik je svemira. Božja divna namjera milosti, tajne spasonosne ljubavi — tema je u koju i “anđeli žele zaroniti” i koja će se proučavati kroz beskrajne vjekove. Izbavljena će i bezgrešna bića u Kristovom križu pronaći svoj nauk i svoju pjesmu. Vidjet će se da je slava koja blista s Kristova lica slava samopožrtvovne ljubavi. U svjetlosti s Golgote vidjet će se da je zakon te ljubavi pune samoodricanja — zakon života za Zemlju i Nebo; da ljubav koja “ne traži svoje” ima svoj izvor u Božjem srcu. ...

Isus je mogao ostati kraj svojeg Oca. On je mogao zadržati slavu Neba i poštovanje anđela. Međutim, On je izabrao vratiti žezlo u Očeve ruke i sići s prijestolja svemira kako bi mogao donijeti svjetlost onima koji su u mraku i život onima koji ginu.

...

Ovaj je veliki cilj bio nagoviješten slikama i simbolima. Grm koji je gorio, u kojemu se Krist javio Mojsiju, otkrivao je Boga. ... Svemilostivi Bog skrivao je svoju slavu najjednostavnijom slikom, da bi Ga Mojsije mogao promatrati i živjeti. Tako je i u stupu od oblaka danju i stupu od ognja noću Bog održavao vezu s Izraelom, otkrivajući ljudima svoju volju i pružajući im svoju milost. Božja je slava bila prigušena, a Njegovo veličanstvo obavijeno velom, kako bi Ga slabi vid ograničenih ljudi mogao gledati. Tako je Krist trebao doći u “poniženom tijelu” (Filipljanima 3,21), biti “sličan ljudima” (Filipljanima 2,7). ... Njegova je slava bila obavijena velom, Njegova veličina i veličanstvo bili su skriveni, da bi se mogao približiti tužnim ljudima, izloženim kušnji. (*Isusov život*, str. 9,10)

## 5. kolovoza

### Posvojeni sinovi i kćeri

201 **“U ljubavi nas predodredi sebi za sinove po Isusu Kristu, prema odluci svoje volje, na hvalu slave svoje milosti.” (Efežanima 1,5.6)**

Prije nego što su bili postavljeni temelji Zemlji, bio je dan zavjet da će svi koji budu poslušni, svi koji zahvaljujući obilnoj milosti koja im ja stavljena na raspolaganje, postanu sveti po karakteru i bez mrlje pred Bogom primajući ponudenu milost, biti Božja djeca. (6BC 1114)

Mi sve dugujemo milosti, besplatnoj milosti, suverenoj milosti. Milost u Savezu odredila je naše posvojenje. Milost u Spasi- telju obavila je naše otkupljenje, naše obnovljenje i naše posvo- enje, učinivši nas Kristovim subaštinicima. (6T 268)

Kada povjerujemo da smo postali Njegovi posvojenjem, moći ćemo unaprijed osjetiti okus Neba. ... Tada ćemo uživati u Njegovoj blizini, održavati sretno zajedništvo s Njim. Steći ćemo jasan uvid u Njegovu nježnost i sućut i naša će se srca slomiti i omek- šati dok budemo razmišljali o ljubavi koja nam je bila ukazana. Stvarno ćemo osjetiti da Isus boravi u našoj duši; prebivat ćemo u Njemu i osjećati se ugodno u zajedništvu s Njim. ... Steći ćemo iskustvo s Božjom ljubavlju i počivati u Njegovoj ljubavi. Nijedan jezik to ne može opisati, to jednostavno nadilazi naše razumije- vanje. Bit ćemo jedno s Kristom i naš život bit će sakriven s Kristom u Bogu. Obećanje koje smo dobili glasi: kada se pojavi Onaj koji je naš život, i mi ćemo se pojaviti s Njime u slavi! S dubokim povjerenjem možemo Boga nazivati svojim Ocem! (3BC 1147,1148)

Svi koji su rođeni u nebeskoj obitelji, u osobitom su smislu braća i sestre našega Gospodina. Kristova ljubav povezuje u za- jednicu članove Njegove obitelji, i gdje god se ona pokaže, otkriva se božansko srodstvo. ...

Ljubav prema čovjeku je zemaljski izraz ljubavi prema Bogu. Kralj slave postao je jedno s nama d bi nam usadio ovu ljubav, da bi nas učinio djecom jedne obitelji. Kad se ispune Njegove opro- štajne riječi — “Ljubite jedan drugoga kao što sam ja ljubio vas!” (Ivan 15,12) — kad budemo voljeli ovaj svijet kao što ga je On volio, tada je ostvarena Njegova misija za nas. Pripremljeni smo za Nebo — jer imamo Nebo u svom srcu. (*Isusov život*, str. 529,532)

## 6. kolovoza

### Blagoslovi poslušnosti

**“Milje mi je, Božje moj, vršit volju tvoju, Zakon tvoj duboko u srcu ja nosim.” (Psalam 40,9)**

Kakav je samo naš Bog! On vlada svojim kraljevstvom marljivo i brižljivo. On je podigao ogradu — Deset zapovijedi — oko svojih podanika da bi ih sačuvao od posljedica prijestupa. Zahtijevajući poslušnost zakonima svojega kraljevstva, Bog je svojem narodu osigurao zdravlje i sreću, mir i radost. On je svojim podanicima pokazao da se savršenstvo karaktera koje zahtijeva može steći jedino upoznavanjem s Njegovom riječju.

202

Pravi tražilac koji želi postati sličan Isusu u riječima, životu i karakteru razmišljat će o svojem Otkupitelju, i gledajući Njega, preobražavat će se u Njegovo obličje zato što se moli i čezne za naravi i umom Isusa Krista. ... On čezne za Bogom. Povijest njegovog Otkupitelja, neizmjerne žrtva koju je prinio, sve to dobiva punu vrijednost u njegovim očima. Krist, Veličanstvo Neba, postao je siromašan da bismo se mi Njegovim siromaštvom obogatili; da budemo bogati ne samo sposobnostima, već i dostignućima.

To su bogatstva koja Krist iskreno želi da Njegovi sljedbenici steknu. Kada pravi tragalac istine čita Božju riječ i otvara svoj um da je primi, on svim svojim srcem teži za istinom. Ljubav, sućut, nježnost, uslužnost, kršćanska uljudnost, osobine koje će vladati u nebeskim stanovima — koje je Krist otišao pripremiti onima koji Ga ljube — obuzimaju njegovu dušu. Njegova odluka je čvrsta. On je odlučio stati na stranu pravednosti. Istina je našla put do njegovog srca i tu ostaje usađena djelovanjem Svetoga Duha, koji je istina. Kada istina zavlada srcem, čovjek to otvoreno pokazuje time što postaje upravitelj Kristove milosti. (TM 121,122)

Svaki upravitelj dobiva poseban posao koji treba obaviti radi unapređenja Božjeg kraljevstva. ... Darovi govora, pamćenja i imovine trebaju se udružiti na slavu Bogu i radi unapređenja Njegovog kraljevstva. On će blagosloviti pravilnu upotrebu darova koje nam je dao. (CS 116)

## 7. kolovoza

### U Svetinji nad svetinjama

**“Ali je Jahve u svojem svetom Hramu: nek’ zemlja sva  
zašuti pred njime!” (Habakuk 2,20)**

Vidjela sam prijestolje i na njemu Oca i Sina. Promatrala sam Isusovo lice i divila se Njegovoj umilnosti. Oca nisam mogla vidjeti jer Ga je zaklanjao oblak blještave svjetlosti. Upitala sam Isusa je li Njegov Otac tijelom sličan Njemu. Potvrdio je da jest, ali Ga nisam mogla vidjeti jer, rekao je: “Kad bi samo jednom vidjela Njegovu slavu, ne bi ostala živa.” ...

Vidjela sam kako Otac ustaje sa svojeg prijestolja i u ognjenim kolima odlazi u Svetinju nad svetinjama iza zastora i sjeda. ... Zatim su do mjesta gdje se Isus nalazio došla kola od oblaka, s kotačima kao ognjeni plamen, okružena anđelima. Stupio je u kola i bio prenesen u Svetinju nad svetinjama gdje je sjedio Otac. Tu sam vidjela Isusa, Velikog svećenika, kako stoji pred Ocem. (Rani spisi, str. 64,65)

203

Dva prelijepa kerubina, svaki s jedne strane Kovčega, stajala su raširenih krila pruženih iznad Kovčega i dodirivala se iznad Isusove glave dok je stajao pred prijestoljem milosti. Lica su im bila okrenuta jedno prema drugome, a pogled usmjeren na Kovčeg prikazujući nebeske vojske koje sa zanimanjem gledaju Božji zakon. Između kerubina bila je zlatna kadionica i kad su se molitve svetih, upućene vjerom, dizale do Isusa koji ih je prinosiso svojem Ocu, iz kadionice se podigao oblak tamjana, nalik na dim prekrasnih boja. Iznad mjesta gdje je Isus stajao pred Kovčegom nalazila se izuzetno jaka svjetlost u koju nisam mogla gledati; izgledala je kao Božje prijestolje. (Isto, str. 206)

Naš raspjeti Gospodin zauzima se za nas u prisutnosti Oca pred prijestoljem milosti. Mi se možemo pozivati na Njegovu žrtvu pomirnicu da dobijemo oprost, opravdanje i posvećenje. Zaklano Janje je naša jedina nada. Naša vjera gleda prema Njemu, prihvaća Ga kao Onoga koji može dati potpuno spasenje i miris, te za sve dovoljne žrtve biva prihvaćen pred Ocem. ... Krist je u svojoj slavi zainteresiran za naš uspjeh. On je duboko zainteresiran za cijelo čovječanstvo. On je naš Spasitelj pun suosjećanja. (7BC 948)



## 8. kolovoza

### Izvor sućuti i milosti

***“Prijestolje je tvoje, Bože, u vijeke vjekova, i pravedno žezlo — žezlo je tvog kraljevstva!” (Psalam 45,7)***

Premda se uznio na Nebo u Božju nazočnost dijeleći prijestolje svemira, Isus nije ništa izgubio od svoje suosjećajne naravi. Danas je isto nježno, suosjećajno srce otvoreno za sve patnje čovječanstva. Ruka koja je bila probodena, danas je ispružena da mnogo obilnije blagoslovi Njegov narod koji je na svijetu. ...

U svim našim kušnjama imamo sigurnog Pomoćnika. On nas neće ostaviti same da se borimo s kušnjama, da se borimo sa zlom i na kraju budemo slomljeni teretom i tugom. Premda je sada sakriven od očiju smrtnika, uho vjere može čuti Njegov glas kako govori: “Ne boj se, jer sam ja s tobom! “Onaj koji živi! Bio sam mrtav, ali, evo, živim u vijeke vjekova.” (Otkrivenje 1,18) (Isusov život, str. 396)

Oni koji odbace bezakonje iz svojega srca i podignu ruke iskreno se obraćajući Bogu, dobit će pomoć koju im jedino Bog može pružiti. Otkup je već plaćen za duše ljudi i oni imaju priliku pobjeći iz ropstva grijehu i steći oprost, neporočnost i Nebo. ... Oni koji često dolaze pred prijestolje milosti, koji upućuju iskrene, ozbiljne molitve tražeći božansku mudrost i silu, svakako će postati aktivni, korisni Kristovi sluge. Možda neće imati velike sposobnosti, ali u poniznosti srca i čvrstom oslanjanju na Krista, oni mogu obaviti korisno djelo u dovođenju duša Kristu. ...

204

Tisuće ljudi imaju pogrešno razumijevanje o Bogu i Njegovim osobinama. ... Bog je Bog istine! Pravednost i milost osobine su Njegovog prijestolja. On je Bog ljubavi, sućuti i nježnog suosjećanja. Tako je i predstavljen preko svojeg Sina, našeg Spasitelja. On je Bog strpljenja i dugog podnošenja. Ako je Biće koje obožavamo takvo, ako je takav Njegov karakter koji želimo usvojiti, onda doista obožavamo pravog Boga!

Kada slijedimo Krista, Njegove zasluge, pripisane nama, pojavljuju se pred Ocem kao slatki miris. Vrline karaktera našega Spasitelja, usađene u naše srce, širit će svuda oko nas predivan miris. (5T 173,174)

## 9. kolovoza

### Da nas privuče k Bogu

**“Iz daljine mu se Jahve ukaza: ‘Ljubavlju vječnom ljubim te, zato ti sačuvah milost.’” (Jeremija 31,3)**

Gospodar života i slave zaodjenuo je svoju božansku narav ljudskom da bi pokazao čovjeku kako nas Bog, darom Isusa Krista, želi povezati sa sobom. Bez zajednice s Bogom nema prave sreće. Čovjek koji je pao treba naučiti da Bog ne može biti zadovoljan dok svojom ljubavlju ne zagri grešnika koji se kaje, grešnika preobraženog zaslugom bezgrešnog Božjeg Janjeta.

Sve aktivnosti bezgrešnih nebeskih bića teži tom cilju. Njihova je misija da pod upravom svog božanskog Vode vrata one koji su se prestupanjem Zakona udaljili od svog nebeskog Oca. Načinjen je plan koji je pred očima svijeta trebao otkriti prekrasnu milost i ljubav Isusa Krista. Beskrajna cijena koju je Božji Sin platio za otkup čovjeka otkriva nam Božju ljubav. Ovaj slavni plan izbavljenja omogućuje spasenje cijelom svijetu. Grešni i pali čovjek, može postati savršen u Isusu Kristu zahvaljujući oprostima grijeha i Kristovoj pravednosti koja mu se uračunava. (*Poruka mladima*, str. 80)

U svim djelima dobročinstva koja je Isus učinio, nastojao je uvjeriti ljude u roditeljske i dobrohotne osobine Boga. ... Isus želi da shvatimo Očevu ljubav i zato nas pokušava privući k Njemu otkrivajući nam Njegovu roditeljsku nježnost. On želi da cijeli naš vidokrug bude ispunjen savršenstvom Božjeg karaktera. ... On je jedino živeći među ljudima mogao prikazati milost, sućut i ljubav svojega nebeskog Oca; samo je djelima dobročinstva mogao prikazati Božju milost. (SD 139)

205 Krist je došao Božju ljubav objaviti svijetu, srca svih ljudi privući k sebi. ... Ako se ne budemo odupirali sili kojom nas Kristova ljubav privlači k Njemu, učinit ćemo prvi korak prema spasenju. ... Da bi ljudi mogli shvatiti radost oprosta, mir Božji, Krist ih privlači pokazivanjem svoje ljubavi. Ako se odazovu Njegovim pozivima, ako pokore svoje srce Njegovoj milosti, On će ih voditi, korak po korak, prema potpunoj spoznaji Sina Božjega, a to je vječni život. (ISM 323,324)

## 10. kolovoza

### Uvjeti Saveza

**“Stoga, budete li mi se vjerno pokoravali i držali moj Savez, vi ćete mi biti predraga svojina mimo sve narode — ta moj je sav svijet!” (Izlazak 19,5)**

Bog je u početku ljudima dao svoj Zakon da bi im omogućio postizanje sreće i vječnoga života. (*Izraelski proroci i kraljevi*, str. 115)

Deset zapovijedi: “Ne čini!” i: “Čini!” deset je obećanja koja se odnose na nas ako budemo poslušni Zakonu koji vlada u svemiru. “Ako me ljubite, vršit ćete moje zapovijedi.” (Ivan 14,15) To je srž i bit Božjeg zakona. Tu su objavljeni uvjeti spasenja svakom Adamovom sinu i kćeri. ...

Ovaj Zakon od deset načela, prožetih najvećom ljubavlju koja je mogla biti ukazana čovjeku, predstavlja glas Boga koji se s Neba obraća duši i obećava: “Ovo čini i nećeš pasti pod Sotoninu vlast i upravu!” Nema negacija u ovom Zakonu! On zapravo glasi: “To ČINI i bit ćeš ŽIV!” (1BC 1105)

Uvjet za vječni život i danas je upravo onakav kakav je uvijek bio, upravo onakav kakav je bio u Raju prije pada naših praroditelja; savršena poslušnost Božjem zakonu, savršena pravednost. Kada bi se vječni život mogao dobiti pod bilo kojim drugim uvjetom, sreća cijelog svemira bila bi dovedena u opasnost. Stvorila bi se mogućnost da grijeh, sa svim posljedicama nesreće i bijede, postane besmrtni. (*Put Kristu*, str. 64; izd. 2012.)

Krist nije umanjio zahtjeve Zakona. Nedvosmisleno jasnim riječima ukazao je na poslušnost kao uvjet za vječni život — bio je to isti uvjet koji je bio postavljen i Adamu prije pada u grijeh. ... Zahtjev u Savezu milosti isto je toliko širok kao i zahtjev postavljen u Edenu — usklađivanje s Božjim zakonom koji je svet, pravedan i dobar. (*Isusove usporedbe*, str. 268,269)

Isti ideal karaktera prikazan je u Starom i u Novom zavjetu. Taj ideal nije takav da ga ne bismo mogli postići. U svakoj zapovijedi ili nalogu koji Bog daje, postoji i obećanje, najpouzdanije obećanje koje se krije u zapovijedi. Bog se pobrinuo da Mu možemo postati slični. To će i postići sa svima koji svojom izopačenom voljom ne ometu djelovanje Njegove milosti. (*Isusov govor na Gori*, str. 105)

### Napisan u srcu

**“Nego ovo je Savez što ću ga sklopiti s domom Izraelovim poslije onih dana — riječ je Jahvina: Zakon ću svoj staviti u dušu njihovu i upisati ga u njihovo srce. ... Jer ću oprostiti bezakonje njihovo i grijeha se njihovih neću više spominjati.” (Jeremija 31,33.34)**

Isti zakon koji je bio napisan na kamenim pločama Sveti Duh je napisao na pločama srca. Umjesto da pokušavamo postići svoju vlastitu pravednost, mi prihvaćamo Kristovu pravednost. Njegova krv čisti naše grijeha. Njegova se poslušnost pripisuje nama. Tada će srce obnovljeno Svetim Duhom donijeti plodove Duha. Mi ćemo Kristovom milošću živjeti životom poslušnosti Božjem zakonu koji je napisan na našim srcima. Budući da imamo Kristov Duh, mi ćemo hodati kao što je on hodio. (*Patrijarsi i proroci*, str. 305)

Postoje dvije zablude kojih se Božja djeca — osobito ona koja su se tek počela oslanjati na Njegovu milost — posebno moraju čuvati. Prva ... jest gledanje na svoja djela, oslanjanja na ono što djela mogu učiniti da bi nas dovela u sklad s Bogom. Onaj tko pokušava postati svet svojim djelima, vršenjem Zakona — pokušava nemoguće. ...

Druga, ništa bezopasnija krajnost, jest zabluda da vjerovanje u Krista oslobađa čovjeka vršenja Zakona i da naša djela nemaju nikakvog utjecaja na naše spasenje budući da samo vjerom dobivamo Kristovu milost. .... A ako je Zakon upisan u srce, neće li on oblikovati život? ... Umjesto da nas oslobodi poslušnosti, upravo nas vjera — i samo vjera — čini sudionicima Kristove milosti, što nas osposobljava da budemo poslušni. ...

Tamo gdje se ne radi samo o vjerovanju u Božju riječ, već i o pokoravanju volje Njemu, gdje se srce podredilo Njemu, osjećaji usmjerili prema Njemu — tamo je vjera, vjera koja kroz ljubav radi i očišćava dušu. Tom vjerom srce se obnavlja u Božje obličje. A srce, koje se u svojem nepreporođenom stanju nije pokoravalo Božjem zakonu, a nije ni moglo, sada uživa u njegovim svetim propisima i uzvikuje zajedno s psalmistom: “O, kako ljubim Zakon tvoj, po cio dan o njemu razmišljam!” (Psalam 119,97) I pravednost Zakona se ispunila u “... onima, koji su u Kristu Isusu” i ne hode po tijelu. (Rimljanima 8,1 — Šarić). (*Put Kristu*, str. 61—66)

## Božji vječni zalog

**“On se uvijek sjeća svojega Saveza, riječi koju daje tisući naraštaja.” (Psalam 105,8)**

Bog stoji iza svakog obećanja koje je dao. S Biblijom u ruci recite: “Molite, i dat će vam se! Tražite, i naći ćete! Kucajte, i otvorit će vam se!” (Matej 7,7) ...

Duga oko prijestolja je jamstvo da je Bog istinit, da u Njemu nema promjene, da nema mijena svjetla i mraka. Mi smo griješili protiv Njega i ne zaslužujemo Njegovu naklonost; ipak, On stavlja na naše usne najčudesniju molitvu: “Ne odbaci nas, rad imena svoga, ne sramoti prijesto Slave svoje, spomeni se i nemoj razvrći Saveza svog s nama!” (Jeremija 14,21) On se obvezao da će čuti naš vapaj kada izidemo pred Njega priznajući Mu svoju nedostojnost i svoj grijeh. Čast Njegovog prijestolja stoji kao zalog da će ispuniti riječ koju nam je dao. (8T 23)

Svatko od nas tko nudi sebe Gospodinu u službu, ne uskrađujući Mu ništa, dobiva snagu za postizanje nemjerljivih rezultata. Gospodin Bog obvezao se vječnim Savezom da će udijeliti snagu i milost svakome tko se posvećuje poslušnošću Istini. (7T 30,31)

Tijekom te kratke molitve Nehemija je stupio u blizinu Kralja nad kraljevima i privukao na svoju stranu silu koja može obratiti srca kao što se skreću riječni tokovi (vidi Nehemija 1 i 2).

Molitva kakvom se Nehemija molio u času svoje potrebe sredstvo je koje kršćaninu stoji na raspolaganju u okolnostima kad ostali oblici molitve nisu mogući. Opterećeni radnici na užurbanim stazama života, natovareni i skoro svladani teškoćama, mogu poslati molbu Bogu i zatražiti Njegovo vodstvo. ... U času iznenaodne teškoće ili opasnosti duša se može obratiti Onomu koji je obećao da će priskočiti u pomoć svojim vjernim i odanim sljedbenicima kad god zavape k Njemu. U svim okolnostima, u svim prilikama, duša opterećena žalošću i brigama, ili pod udarom surovih kušnji, može naći sigurnost, potporu i pomoć u nepresušnoj ljubavi i snazi Boga koji drži svoje obećanje. (*Izraelski proroci i kraljevi*, str. 402)

### 13. kolovoza

## Neopisiva osamljenost

**“U kaci sam sâm gazio, od narodâ nikog ne bijaše.” (Izaja 63,3)**

208 Ipak je Isus kroz djetinjstvo, mladost i zrelu dob prolazio sâm. U svojoj čistoći i vjernosti sam je gazio u kaci, nikoga od ljudi nije bilo da Mu pomogne. Nosio je strašan teret odgovornosti za spasenje ljudi. Znao je da će, ako ne dođe do odlučne izmjene načela i ciljeva ljudskog roda, sve biti izgubljeno. To je bilo breme na Njegovoj duši i nitko nije mogao procijeniti teret koji Ga je pritiskivao. (*Isusov život*, str. 61)

Tijekom cijelog Njegovog života, Njegova majka i braća nisu shvaćali Njegovu misiju. Čak Ga ni Njegovi učenici nisu razumijevali. On je prebivao u vječnoj svjetlosti, kao jedan s Bogom, ali svoj život na Zemlji morao je provesti u osamljenosti.

Kao jedan od nas, morao je nositi teret naše krivnje i nesreće. Bezgrešni je morao osjetiti sramotu grijeha. Onaj koji je volio mir, morao je prebivati s nemirom, istina je morala boraviti s neistinom, čistoća s nečistoćom. Svaki grijeh, svaka nesuglasica, svaka ponižavajuća požuda koju je prijestup donio bila je mučnije za Njegov duh.

Sam je morao utrti stazu, sam je morao nositi teret. Na Njemu, koji je ostavio svoju slavu i prihvatio slabosti ljudskog roda, mora počivati otkupljenje svijeta. On je sve to vidio i osjećao, ali je Njegov cilj ostao nepoljuljan. O Njegovoj mišici ovisilo je spasenje palog roda i On je ispružio svoju ruku da bi uhvatio ruku Svemoćne ljubavi. (*Isto*, str. 74,75)

Kristovu osamljenost, Njegovu odvojenost od nebeskih dvorova, to što je živio životom ljudi, učenici nisu nikada shvaćali ili cijenili kao što bi trebalo. ... Kad Isus više nije bio s njima ... počeli su uvidati kako su Mu mogli pokazati pažnju koja bi donijela radost Njegovom srcu.

Ista potreba vidi se danas i u našem svijetu. Samo malo ljudi pravilno cijeni što je sve Krist za njih. Kad bi to činili, izrazili bi veliku ljubav poput Marijine i bilo bi obilje mirisnih pomazanja. ... Ništa se ne bi smatralo previše dragocjenim da se pokloni Kristu, nikakvo samoodricanje i samopožrtvovnost previše velikima da se podnesu zbog Njega. (*Isto*, str. 461)

#### 14. kolovoza

### Grijesi cijeloga svijeta

***“Za naše grijehе probodoše njega, za opacine naše njega satriješe. Na njega pade kazna — radi našeg mira, njegove nas rane iscijeliše.” (Izaija 53,5)***

Neki imaju ograničeno razumijevanje pomirenja. Oni misle da je Krist podnio samo mali dio kazne koju propisuje Božji zakon; smatraju da je Isus, iako je kao Božji dragi Sin iskusio Božji gnjev, ipak u vrijeme svih svojih bolnih stradanja, imao dokaze da Ga Otac ljubi i prihvaća, da su vrata groba pred Njim ipak bila osvjetljena blistavom nadom i da je imao jasne dokaze o svojoj budućoj slavi. To je velika zabluda. Kristova najteža patnja bila je prouzročena negodovanjem Njegovog nebeskog Oca. Otuda je agonija Njegove duše bila tako snažna da čovjek o njoj može imati samo nejasnu predodžbu. 209

Za mnoge izvještaj o spuštanju Boga do čovjeka, o Njegovom poniženju, o žrtvi koju je prinio naš božanski Gospodin nije ništa zanimljiviji ... od izvještaja o smrti mučenika koji su umrli za Isusa. Mnogi su iskusili smrt sporim mučenjem: drugi su bili razapeti na križ. I onda, po čemu se smrt Božjeg dragog Sina razlikuje od njihove? ... Kada bi se Kristove patnje sastojale jedino od fizičkih muka, onda Njegova smrt doista ne bi bila bolnija od smrti nekih od tih mučenika. Međutim, tjelesni bolovi bili su samo mali dio agonije Božjeg dragog Sina. Grijesi cijeloga svijeta počivali su na Njemu; osim toga, tu je bila i svijest o Božjem gnjevu koja Ga je pratila, dok je trpio kaznu umjesto onih koji su prestupili Zakon. I upravo je to slomilo Njegovo božansko srce. ... Nevini, napaćeni Čovjek s Golgote savršeno je shvatio i na sebi iskusio duboku provaliju koju je grijeh načinio između Boga i čovjeka. Njega su mučile sile tame. Nije imao na raspolaganju ni jednu jedinu zraku svjetla da obasja Njegovu budućnost. ... I upravo u tom strašnom, mračnom trenutku, kada je lice Njegovog Oca bilo sakriveno od Njegovog pogleda, kada su se legije zlih anđela gomilale oko Njega, kada Ga je pritiskao teški teret grijeha cijeloga svijeta, s Njegovih usana otele su se riječi: “Bože moj, Bože moj! Zašto si me ostavio?” (Matej 27,46) ...

Kada se uspoređi s pothvatom zadobivanja vječnog života, svaki drugi pothvat postaje potpuno beznačajan. (2T 213—215)

## 15. kolovoza

### Tako dragocjeno — a opet besplatno

**“Tako izvršenjem zapovijedi od jednoga dolazi na sve ljude opravdanje koje se sastoji u životu.” (Rimljanima 5,18)**

Novcem se ne može kupiti, razumom se ne može shvatiti, silom se ne može osvojiti; ali svima koji je prihvate, Božja slavna milost daje se besplatno. Međutim, ljudi mogu shvatiti svoju potrebu i ako se ne budu oslanjali na sebe, mogu dobiti spasenje kao dar. Oni koji dođu na Nebo, neće stići svojom pravednošću, niti će im se nebeska vrata otvoriti zbog bogatih darova u zlatu i srebru, nego će dobiti pristup u mnoge stanove u kući svojega Oca zaslugom Kristovog križa.

210 Za grešne ljude, najuzvišenija utjeha, najveći razlog za radosno klicanje bit će u tome što je Nebo dalo Isusa kao Spasitelja grešnika. ... On se ponudio da prijeđe preko tla na kojem se Adam spotaknuo i pao, da se suoči s kušnjom na bojnopolju i da je pobijedi umjesto čovjeka. Pogledajte Ga u pustinji kušnji! Postio je četrdeset dana i četrdeset noći, izdržao je najžešće napade sila tame. Sam je gazio “u kaci ... od narodâ nikog ne bijaše” s Njim (Izaija 63,3). Sve to nije činio radi sebe, već da bi raskinuo lanac kojim je Sotona držao u ropstvu ljudski rod. (RH, 15. ožujka 1887.)

Kao što je Krist u svojoj ljudskoj naravi tražio snagu od Oca da izdrži nevolje i kušnje, tako moramo činiti i mi. Mi trebamo slijediti primjer Božjeg bezgrešnog Sina. Svakoga dana potrebna nam je pomoć, milost i sila s Izvora svake sile. Mi trebamo osloniti svoju bespomoćnu dušu na Onoga koji nam je spreman pomoći u svakom času potrebe. Često zaboravljamo Gospodina, dajemo maha svojim sklonostima i tako gubimo bitke koje smo morali dobiti.

Ako budemo pobijedeni, bez oklijevanja se pokajmo i prihvatimo oprost koje će nas dovesti u povoljan položaj. Ako se pokajemo i vjerujemo, dobit ćemo silu očišćenja od Boga. Njegova spasonosna milost obilno nam je ponuđena. Njegov oprost je dan svima koji ga žele prihvatiti. ... Zbog svakog grešnika koji se pokaje, Božji anđeli se raduju pjevajući radosne pjesme. Nijedan grešnik ne mora biti izgubljen. Dar spasonosne milosti je potpun i besplatan. (HP 50)



## 16. kolovoza

### Branitelj sličan Kristu

***“Ipak vam istinu velim; vama je bolje da ja odem, jer ako ne odem, Branitelj neće doći k vama. Odem li, poslat ću ga k vama.” (Ivan 16,7)***

Branitelj kojega će Isus prema obećanju poslati nakon svojeg odlaska na Nebo, to je Sveti Duh u svoj “punini Božanstva”. On će objaviti silu božanske milosti svima koji prime Krista i povjeruju u Njega kao u svojega osobnog Spasitelja.

U posvećenom radniku za Boga, gdje god se nalazio, nastava Sveti Duh. Riječi izgovorene učenicima, upućene su i nama. (*Djela apostolska*, str. 32)

Nema takvog Branitelja kao što je Krist, tako nježnog i tako iskrenog. Njega dira svijest o našim slabostima. Njegov Duh obraća se našem srcu. Okolnosti nas mogu rastaviti od naših prijatelja; široki, nemirni ocean može se prepriječiti između nas i njih. Iako i dalje uživamo njihovo duboko prijateljstvo, oni nam ga nisu u stanju pokazati. ... Međutim, nikakva okolnost, nikakva udaljenost ne može nas rastaviti od nebeskog Branitelja. Gdje god se našli, kamo god pošli, On je uvijek s nama, Branitelj nam je poslan umjesto Krista da nam pomaže umjesto Njega. On je uvijek s naše desne strane, upućuje nam utješne, nježne riječi, podupire nas, okrepljuje, podiže i razvedrava. Utjecaj Svetoga Duha, to je isto što i Kristov život u našoj duši. Sveti Duh djeluje u svakome i preko svakoga koji primi Krista. Onima koji Ga poznaju, taj isti Duh svojim boravkom u srcu donosi plodove — ljubav, radost, mir, trpljenje, nježnost, dobrotu, vjeru. (KH 171)

211

Sveti Duh uvijek prebiva u onome tko teži za savršenstvom kršćanskog karaktera. On mu daje prave pobude, živo i aktivno načelo kojim dušu koja se trudi, bori i vjeruje podupire u svakoj nevolji i svakoj kušnji. Sveti Duh krijepi vjernika kada je izložen mržnji svijeta i neprijateljstvu rođaka, dok se bori s razočaranjima, sa sviješću o svojem nesavršenstvu, s pogreškama koje je učinio u životu. Zahvaljujući neusporedivoj čistoći i savršenstvu Isusa Krista, pobjeda je osigurana svima koji gledaju na Začetnika i Završitelja naše vjere. ... On je ponio naše grijehе, da bismo preko Njega stekli moralnu ljepotu i dostigli savršenstvo kršćanskog karaktera. (RH, 30. studenoga 1897.)

## 17. kolovoza

### Sila koja čisti i oživljava

**“Čisto srce stvori mi, Bože, i duh postojan obnovi u meni!”  
(Psalam 51,12)**

Gospodin čisti srce skoro na isti način na koji mi prozračujemo sobu. Ne zatvaramo prozore i vrata niti bacamo u sobu neku tvar koja pročišćava, već široko otvaramo prozore i vrata i puštamo nebesko, osvježavajuće ozračje. ... Prozori strasti i osjećaja moraju se otvoriti prema Nebu, prašina sebičnosti i svjetovnosti mora se ukloniti. Božja milost mora pročistiti odaje uma, mašta mora razmatrati nebeske teme, svaki element prirode treba se pročistiti i oživiti Božjim Duhom. (SD 107)

Onome koji živi u skladu s biblijskom vjerom, neće nedostajati moralne snage. Pod oplemenjujućim utjecajem Svetoga Duha, ukusi i sklonosti postaju čisti i sveti. Ništa ne djeluje tako snažno na osjećaje, ništa ne prodire tako duboko do najdubljih pobuda svakog djela, ništa ne širi tako snažan utjecaj na život, ništa ne daje takvu čvrstinu i stabilnost karakteru kao Kristova vjera. Ona vodi onoga koji je posjeduje prema Nebu, nadahnjuje ga plemenitim namjerama, uči ga pristojnosti ponašanja i daje odgovarajuće dostojanstvo svakom njegovom postupku. (GW 127)

212 Crkva je predmet Božje najnježnije ljubavi i Njegove najnježnije brige. Ako Mu vjernici dopuste, On će svoj karakter prikazati preko njih. On im kaže: “Vi ste svjetlo svijetu. Nije moguće sakriti grad koji leži na gori.” (Matej 5,14) Oni koji hode i razgovaraju s Bogom, usvajaju Kristovu blagost. U njihovom životu trpeljivost, krotkost i vladanje sobom sjedinjuju se sa svetom ozbiljnošću i marljivošću. Dok napreduju prema Nebu, uklanjaju se oštri, grubi rubovi karaktera i do izražaja dolazi pobožnost. Sveti Duh, pun milosti i istine, djeluje na um i srce. (HP 283)

Srce, koje Krist učini svojim boravištem, bit će oživljeno, očišćeno, preusmjeren, stavljeno pod vlast Svetoga Duha i čovjek će ulagati ozbiljne napore da svoj karakter dovede u sklad s Bogom. On će izbjegavati sve što se protivi otkrivenoj Božjoj volji i Božjem umu. (SD 98)

## 18. kolovoza

### Kasna kiša

**“Molite Gospodina za kišu u vrijeme kasnoga dažda! Gospodin tvori oblake i daje im dažd za svaku travu na polju.” (Zaharija 10,1 – Ša)**

Slikom rane i kasne kiše, koja u istočnim zemljama pada u vrijeme sjetve i žetve, hebrejski su proroci prorekli izlivanje duhovne milosti u posebnoj mjeri na Božju crkvu. Izlivanje Svetoga Duha na apostole bio je početak te rane kiše, a rezultati su bili slavni. ... Ali pri svršetku zemaljske žetve obećano je posebno izlivanje duhovne milosti da pripravi Crkvu za dolazak Sina Čovječjega. Ovo je izlivanje Svetoga Duha uspoređeno s kasnom kišom, i kršćani trebaju moliti Gospodara od žetve za ovu dodatnu silu “u vrijeme kasnoga dažda”. (*Djela apostolska*, str. 34)

Kao što je bio proslavljen na blagdan Pedesetnice, Krist će ponovno biti proslavljen u vrijeme završnog djela Evandjelja kada će osposobiti svoj narod da izdrži posljednji ispit u završnom sukobu velike borbe. (7BC 983)

Pokretani Božjim Duhom, mnogi će hitati na sve strane da odnesu svjetlo bližnjima. Istina, Božja riječ, gori kao oganj u njihovim kostima, ispunjavajući ih žarkom željom da prosvijetle one koji su u tami. Mnogi, čak i među neobrazovanima, objavljuju Gospodnju Riječ. Sveti Duh pokreće djecu da idu i objavljuju nebesku poruku. Sveti Duh se izliva na sve koji se pokoravaju Njegovim porukama i ... oni će objaviti istinu u sili i moći Svetoga Duha. (*Evangelizam*, str. 700)

No ako vjernici Božje crkve danas nemaju živu vezu s Izvorom svakog duhovnog rasta, oni neće biti spremni za vrijeme žetve. Ako svoje svjetiljke ne drže opremljene i upaljene, neće primiti dodatnu milost u vrijeme posebne potrebe. (*Djela apostolska*, str. 34,35)

Božanska milost nam je potrebna u početku, božanska milost nam je potrebna na svakom koraku i samo božanska milost može dovršiti djelo. Mi nemamo vremena ni prilike da počivamo i budemo nemarni. ... Molitvom i vjerom trebamo stalno tražiti što više Svetoga Duha. (TM 508)

## Potrebno je vrijeme

***“Ja, Jahve, njega čuvam, svaki čas ga zalijevam; i da ga tko ne ošteti, danju i noću stražim. (Izaija 27,3)***

Um muškarca i žene ne može se u jednom trenutku promijeniti i iz stanja neporočnosti i svetosti pasti u poročnost, pokvarenost i zločin. Potrebno je vrijeme da se ljudsko preobrazu u božansko, ali i da se pokvare oni koji su stvoreni po Božjem obličju i postanu okrutni i slični đavlu. Mi se mijenjamo gledanjem. Iako stvoren po Spasiteljevom obličju, čovjek može tako preoblikovati svoj um da mu grijeh koji je nekada mrzio, sada postane drag. Kada prestane bdjeti i moliti se, on prestaje čuvati svoju tvrđavu, svoje srce. ... Mi moramo voditi stalni rat protiv tjelesnih misli, a u tome nam mora pomagati oplemenjujući utjecaj Božje milosti, koja će usmjeriti misli prema Nebu i naviknuti um da razmišlja o onome što je čisto i sveto. (2T 478,479)

Karakter se ne oblikuje slučajno. On nije određen jednom provalom temperamenta, jednim korakom u pogrešnom smjeru. Ponavljanje djela izaziva stvaranje navika, oblikuje karakter ili na dobro ili na zlo. Plemeniti karakter može se stvoriti jedino ustrajnim neumornim naporima, poboljšanjem svakog povjerenog talenta i sposobnosti na slavu Bogu. (CG 164)

Bog očekuje od nas da izgrađujemo karakter u skladu s uzorom koji nam je dan. Mi trebamo polagati opeku za opekome, dodavati milost milosti, pronalaziti svoje slabe točke i popravljati ih u skladu s danim uputama. (Isto, str. 165)

Bog nam daje snagu, sposobnosti razmišljanja i vrijeme da bismo izgradili karakter na koji će On moći staviti svoj pečat odobravanja. On želi da svako Njegovo dijete izgradi plemenit karakter čineći neporočna, plemenita djela, tako da na kraju može postati skladna građevina, prekrasan hram ugodan i ljudima.

...

Onaj tko želi uzrasti u prekrasnu građevinu za Gospodina, mora oplemenjivati svaku sposobnost svojeg bića. Karakter se može skladno razviti jedino pravilnom upotrebom talenata. I tako donosimo i ugrađujemo u temelj ono što je u Božjoj riječi prikazano kao zlato, srebro i drago kamenje — materijal koji će izdržati ispit božanskog ognja očišćenja. (Isto, str. 165,166)

## Savršeni već sada?

**“Dakle: budite savršeni kao što je savršen Otac vaš nebeski! (Matej 5,48)**

Kada je Bog dao svojega Sina za svijet, omogućio je muškarcima i ženama da postanu savršeni ako sve sposobnosti svojeg bića upotrijebe Njemu na slavu. U Kristu im je dao bogatstvo svoje milosti i spoznaju svoje volje. I kada se oslobode sebe i nauče hoditi u poniznosti, oslanjajući se na Božje vodstvo, ljudi će biti osposobljeni da ispune uzvišenu namjeru koju Bog ima s njima. (RH, 22. travnja 1909.)

Savršenstvo karaktera utemeljeno je na onome što je Krist učinio za nas. Ako se budemo neprestano oslanjali na zasluge svojega Spasitelja, ako budemo hodili Njegovim stopama, bit ćemo kao i On, neporočni i neokaljani.

Naš Spasitelj ni od jedne duše ne zahtijeva nemoguće. On od svojih učenika očekuje samo ono radi čega im je spreman podariti milost i snagu da to postignu. On ih nikada ne bi pozivao da budu savršeni kad u svojoj vlasti ne bi imao svako savršenstvo milosti koju će izliti na one kojima želi udijeliti tako visoku i svetu prednost. ...

Naša je zadaća da u području svojeg djelovanja postignemo savršenstvo koje je Krist tijekom svojeg života na Zemlji postigao na svakom stupnju razvoja karaktera. On je naš primjer. U svemu se moramo truditi da proslavimo Boga svojim karakterom. ... Moramo postati potpuno ovisni o snazi koju nam je On obećao. (KH 130)

Isus nije otkrio nikakve osobine, niti pokazao silu koju ljudi ne bi mogli dosegnuti vjerom u Njega. Svi Njegovi sljedbenici mogu imati Njegovu savršenu ljudsku narav ako se pokore Bogu kao što je to On učinio. (*Isusov život*, str. 552)

Naš Spasitelj usavršava cijelog čovjeka. On nije Bog samo jednog dijela naše osobnosti. Kristova milost može ukrotiti cijelo ljudsko biće. On je sve stvorio. On je sve i otkupio. On je učinio da um, snaga, tijelo, ali i duša, dobiju dio u božanskoj naravi; sve je to Njegovo otkupljeno vlasništvo. Njemu moramo služiti cijelim umom, srcem dušom i snagom. Onda će Gospodin biti proslavljen u svojim svetima, čak i u običnim, prolaznim stvarima s kojima su povezani. “Svetinja Gospodinu”, bit će ispisano na njima. (KH 331)

## 21. kolovoza

### Čeka naš zahtjev

**“Molite i primit ćete da vaša radost bude potpuna!” (Ivan 16,24)**

215 Molitva je od Neba određeno sredstvo za uspjeh u sukobu s grijehom i u razvitku kršćanskog karaktera. Božanski utjecaj koji dolazi kao odgovor na molitvu vjere, ostvarit će u duši molitelja sve ono za što moli. Možemo moliti za oprost grijeha, za Svetog Duha, za karakter sličan Kristovom, za mudrost i snagu da vršimo Njegovo djelo, za svaki dar što ga je obećao. (*Djela apostolska*, str. 355)

Isus je naš Pomoćnik; u Njemu i preko Njega moramo pobijediti. ... Kristova milost čeka da je zatražimo. On će vam dati potrebnu milost i snagu ako to zatražite od Njega. ... Kristova vjera će vezati i suzbiti svaku nesvetu sklonost, pokrenut će energiju, samodisciplinu i marljivost čak i u pitanjima običnog, svakidašnjeg života; ona će nas povesti da se naučimo ekonomičnosti, taktičnosti, samoodricanju, da čak i gubitke prihvatimo bez gundanja. Kristov Duh u srcu pokazat će se u karakteru; razvit će plemenite osobine i snagu. “Dosta ti je moja milost” — kaže Krist (2. Korinćanima 12,9). (*Letter 25*, 1882.)

Uložite svaki napor da održite vezu između Isusa i svoje duše. ... Trebamo se moliti u obiteljskom krugu, ali iznad svega ne smijemo zanemariti osobnu molitvu, jer je to život duše. Duša ne može napredovati ako se zanemaruje molitva. Obiteljska ili javna molitva sama po sebi nije dovoljna. Neka se duša u samoći otvori pred ispitivačkim Božjim okom. Tajnu molitvu treba čuti samo Bog koji sluša molitve. Nijedno znatiželjno uho ne treba čuti sadržaj takvih molitava. Pri tajnoj molitvi duša je slobodna od utjecaja okoline, slobodna od uznemiravanja. ... Smirenom, jednostavnom vjerom duša održava vezu s Bogom i prikuplja zrake božanske svjetlosti da bi se ojačala i održala u sukobu sa Sotonom. ...

Molite se “u svojoj sobi” (Matej 6,6). Dok se bavite svojim svakodnevnim poslom, neka se vaše srce često obraća Bogu. Tako je Henok hodio s Bogom. Te tajne molitve podižu se kao skupocjeni miris prema prijestolju milosti. Sotona ne može svladati onoga tko je tako utvrđen u Bogu. (*Put Kristu*, str. 103,104)

## 22. kolovoza

### Andeoska pomoć

***“Eto, dao sam vam vlast da bez pogibli gazite zmije i štipavce, i moć nad svakom neprijateljskom silom, te vam sigurno ništa neće moći nauditi.” (Luka 10,19)***

Pali čovjek je Sotonin zarobljenik. Krist je dobio zadatak da ga izbavi iz ruke njegovog velikog neprijatelja. Čovjek je po svojoj naravi sklon slijeđenju Sotoninih nagovora i on se ne može uspješno odupirati tako strašnom neprijatelju ako se Krist, moćni Pobjednik, ne nastani u njemu, upravlja njegovim željama i daje mu snagu. Samo je Bog u stanju ograničiti Sotoninu moć. ... Sotona zna mnogo bolje od Božjeg naroda kakvu vlast Kristovi sljedbenici mogu steći nad njim ako se oslone na Kristovu snagu. Kada ponizno zatraži od velikog Pobjednika da mu pomogne, najslabiji sljedbenik Istine, koji se čvrsto oslonio na Krista, može uspješno suzbiti Sotonu i sve njegove čete. ... 216

Sotona će pozvati u pomoć legije svojih anđela da zaustave napredovanje makar i jedne duše ne bi li je, ako mu to ikako bude moguće, istrгнуo iz Kristove ruke. ... Međutim, ako ugrožena duša ne odustane, već se u svojoj bespomoćnosti pozove na zasluge Kristove krvi, naš Spasitelj čuje iskrenu molitvu vjere i poslat će joj u pomoć svoje moćne anđele da je izbave. Sotona ne može izdržati kada netko pozove njegovog velikog Suparnika, jer se plaši Njegove snage i veličanstva i drhti pred Njim. Na zvuk usrdne molitve, zadržati cijela Sotonina vojska. (1T 341—346)

Ništa osim Kristove nježne sućuti, Njegove božanske milosti, Njegove svemoćne sile ne može nas osposobiti da se borimo protiv nemilosrdnog neprijatelja i da suzbijamo protivljenje svojega vlastitog srca. U čemu je naša snaga? U Gospodnjoj radosti! Neka Kristova ljubav ispuni naša srca i onda ćemo moći primiti silu koju je On pripremio za nas. ...

Gledajući Krista da bi postao sličan Njemu, tragalac za istinom vidi savršenstvo načela Božjeg zakona i ne zadovoljava se ničim drugim osim savršenstvom. ... Mi se moramo boriti protiv svojih osobina koje Sotona želi ojačati da bi ih iskoristio u svoje svrhe. ... Međutim, Kristov sljedbenik zna da Otkupitelj ima spasonosnu snagu koja će mu donijeti pobjedu u sukobu. Spasitelj će ga ojačati i pomoći mu ako iziđe pred Njega tražeći milost i sposobnost da uspije. (RH, 31. ožujka 1904.)

## 23. kolovoza

### Znak kršćanstva

**“Onomu koji, prema snazi što silu svoju očituje u nama, može učiniti neograničeno više od onoga što možemo moliti ili misliti.” (Efežanima 3,20)**

Gospodin želi preko pripadnika svojeg naroda pokazati svoju milost i svoju moć. Međutim, On zahtijeva da oni koji se uključe u Njegovu službu svoje misli uvijek upućuju Njemu. Svakog dana trebaju odvajati vrijeme za čitanje Božje riječi i molitvu. ...

Kao pojedinci trebamo hoditi i razgovarati s Bogom; onda će se sveti utjecaj Kristovog Evanđelja u potpunom savršenstvu pokazati u našem životu. (6T 253)

Ima jedna rječitost koja je daleko moćnija od samih riječi, to je rječitost koja se sastoji u tihom, dosljednom životu čistog, pravog kršćanina. Ono što čovjek jest vrši veći utjecaj od onoga što kaže.

217 Vojnici koji su bili poslani k Isusu donijeli su na povratku izvještaj da nikada čovjek nije govorio kao On. Oni su ovo mogli reći stoga što nikada čovjek nije živio kao što je On živio. Da je Njegov život bio drukčiji, On ne bi mogao govoriti kao što je govorio. Njegove su riječi u sebi imale silu koja uvjerava, jer su dolazile iz srca čista i sveta, puna ljubavi i sućuti, dobročinstva i istine.

Odlučujući trenutak u našem utjecaju na druge je osobni karakter i iskustvo. Da bismo druge mogli uvjeriti o moći Kristove milosti, naše se srce i život moraju upoznati s tom Njegovom silom. Evanđelje što ga propovijedamo na spasenje duša mora biti ono evanđelje kojim je naša duša spašena. Naš će utjecaj na ovaj skeptični svijet biti djelotvoran samo onda ako imamo živu vjeru u Krista kao svog osobnog Spasitelja. Ako želimo izvući grešnika iz vira nemirne rijeke, onda prvo naše noge trebaju imati čvrst oslonac na Stijeni, Isusu Kristu.

Obilježje kršćanstva nije neka vrsta vanjskog znaka, ono se ne sastoji u nošenju križa ili krunice, već je ono što otkriva zajednicu čovjeka s Bogom. Mi trebamo silom Njegove milosti uvjeriti svijet da je Bog poslao svoga Sina da bude Otkupitelj svijeta. Nijedan utjecaj na svijetu ne može takvom snagom obuzeti ljudsku dušu kao utjecaj nesebičnog života. Kršćanin koji voli, i koji je blag i ljubazan, najjači je dokaz u prilog evanđelju. (Put u bolji život, str. 297)



## 24. kolovoza

### Uvjeti za kršćanski rast

***“I ovo je moja molitva: Neka vaša ljubav sve više raste u pravoj spoznaji i svakom rasuđivanju ... da budete na slavu i hvalu Božju puni roda — pravednosti — koji dolazi po Isusu Kristu.” (Filipljanima 1,9-11)***

Gdje ima života, ima i rasta i donošenja roda; ali ako ne budemo rasli u milosti, naša duhovnost će zakržljati, bit će boležljiva, бесплодна. Jedino rastom i donošenjem roda možemo ispuniti namjeru koju Bog ima s nama. Krist je rekao: “Otac moj proslavit će se time što ćete roditi mnogo roda.” (Ivan 15,8) Da bismo donijeli mnogo roda, moramo na najbolji način iskoristiti svoje prednosti. Moramo se poslužiti svakom prilikom koju smo dobili da steknemo snagu.

Neporočan, plemenit karakter, sa svim svojim uzvišenim mogućnostima, pripremljen je za svako ljudsko biće. Međutim, mnogi nemaju iskrenu želju za takvim karakterom. Oni se nisu spremni odvojiti od zla da bi mogli steći dobro. ... Odbijaju blagoslove koji bi ih doveli u sklad s Bogom. ... I zato ne mogu rasti.

Jedan od božanskih planova za rast je dijeljenje. Kršćanin treba stjecati snagu snažeći druge. “Podašna duša nalazi okrepu, i tko napaja druge, sam će se napojiti.” (Izreke 11,25) To nije samo obećanje, to je božanski zakon, zakon po kojem Bog proglašava da potoci dobročinstva, slično vodama velikog oceana, moraju stalno kružiti, stalno se vraćati na svoj izvor. Ispunjavanje ovog zakona tajna je duhovnog rasta. ...

218

Ako s vjerom izlazimo pred Boga, On će nas primiti i dati nam snage da se dalje uspinjemo prema savršenstvu. Ako pažljivo odmjeravamo svaku riječ i svako svoje djelo, tako da ničim ne osramotimo Boga koji nam je ukazao povjerenje, ako iskoristimo svaku priliku koja nam se pruža, dostići ćemo punu visinu rasta muškaraca i žena u Isusu Kristu.

Kršćani, je li se Krist otkrio u nama? Činimo li sve što je u našoj moći da steknemo tijelo koje ne može lako oslabjeti, um koji gleda izvan kruga vlastitih interesa prateći uzroke i posljedice svakog postupka, koji je u stanju uhvatiti se u koštac s velikim problemima i svladati ih, volju koja je sposobna oduprijeti se zlu i braniti dobro? Jesmo li razapeli sebe? Rastemo li u mjeru rasta visine muškaraca i žena u Isusu Kristu, spremni da izdržimo teškoće kao dobri vojnici križa? (ST, 12. lipnja 1901.)

## 25. kolovoza

### U ljubaznosti

***“Obucite se, dakle, budući da ste izabranici Božji, sveti i ljubljeni, u milosrdnu srdačnost, dobrotu, poniznost, krotkost i strpljivost!” (Kološanima 3,12)***

Neka zakon ljubaznosti bude na vašim usnama i ulje milosti u vašem srcu. To će donijeti predivne rezultate. Postat ćete blagi, suosjećajni, uslužni. Vama su doista potrebne sve te vrline. Vi morate primiti Svetoga Duha i uzeti Ga u svoj karakter; On će tada djelovati kao sveti oganj iz kojega se širi miris i uzdiže prema Božjem prijestolju, ne s usana onoga koji osuđuje, već onoga koji liječi čovječju dušu. Vaše lice odražavat će božanski lik. ... Promatrajući Kristov karakter, vi ćete se preobraziti u Njegovo obličje. Jedino Kristova milost može promijeniti vaše srce i učiniti da odražavate lik Gospodina Isusa. Bog nas poziva da budemo slični Njemu — čisti, sveti, neokaljani. Mi trebamo nositi božanski lik. ...

Gospodin Isus je naš jedini Pomoćnik. Njegovom milošću naučit ćemo njegovati ljubav, govoriti ljubazno i nježno. Njegovom milošću naše hladno, grubo ponašanje bit će promijenjeno. Zakon ljubaznosti bit će na našim usnama, tako da oni koji se nalaze pod dragocjenim utjecajem Svetoga Duha neće smatrati znakom slabosti da plaču s onima koji plaču, da se raduju s onima koji se raduju. Mi trebamo njegovati nebeske karakterne vrline. Trebamo naučiti što znači biti dobre volje prema svim ljudima, njegovati iskrenu želju da budemo kao sunčevo svjetlo, a ne kao sjenka u životu drugih ljudi. (3BC 1164)

219 Iskoristite svaku priliku da doprinosite sreći onih koji se nalaze oko vas, da s njima podijelite svoje tople osjećaje. Ljubazne riječi, pogledi puni suosjećanja i izrazi priznanja bit će za mnoge napaćene duše kao čaša hladne vode žednom putniku.

Hodite u svjetlu Spasiteljeve ljubavi. Onda će vaš utjecaj biti na blagoslov svijetu. Neka vama upravlja Kristov Duh. Neka zakon ljubaznosti uvijek bude na vašim usnama. Strpljenje i nesebičnost obilježavaju riječi i postupke onih koji su nanovo rođeni, koji žive novim životom u Kristu. (7T 50)

## 26. kolovoza

### Božanska uputa

***“Da se proslavi u vama ime našega Gospodina Isusa — i vi u njemu — u skladu s milošću našega Boga i Gospodina Isusa Krista.”(2. Solunjanima 1,12)***

Mnogi bi željeli rasti u milosti, mole se za to i iznenađeni su što njihove molitve nisu uslišane. Međutim, Učitelj im je povjerio djelo koje moraju obaviti da bi mogli rasti. Od kakve im je koristi da se mole ako nisu spremni obaviti djelo koje su morali obaviti? Postavlja se pitanje: Žele li oni uopće spasiti duše za koje je Krist umro? Duhovni rast ovisi o vašoj spremnosti da drugima objavite svjetlo koje vam je Bog povjerio. Vaša je dužnost da aktivno razmišljate o tome kako ćete ostvariti svoje najbolje zamisli da činite dobro i samo dobro u svojoj obitelji, u svojoj crkvi i u svojem susjedstvu.

Umjesto da postajete sve zabrinutiji što ne rastete u milosti, potrudite se da izvršite svaku dužnost koja vam se povjeri, da duboko u srcu osjetite odgovornost za duše i da na svaki zamislivi način pokušate spasiti izgubljene. Budite ljubazni, budite uslužni, imajte sažaljenja; govorite ponizno o blaženoj nadi, govorite o Isusovoj ljubavi, o Njegovoj dobroti, Njegovoj milosti, Njegovoj pravednosti; prestanite se zabrinuto pitati da li rastete ili ne. Biljke ne rastu nikakvim svjesnim naporom. ... Biljka nije stalno zabrinuta da li raste ili ne; ona jednostavno raste pod Božjim nadzorom. (YI, 3. veljače 1898.)

Ako svoje srce i um budemo posvetili radu za Gospodina čineći ono što nam je On povjerio, ako budemo hodili Isusovim stopama, naše srce postat će sveta harfa, čija će svaka struna slati izraze hvale i zahvaljivanja Janjetu koje je Bog poslao da ponese grijeh svijeta.

Gospodin Isus je naša snaga i naša sreća, velika riznica iz koje u svakoj prigodi možemo crpsti snagu. Dok budemo proučavali Njega, razgovarali o Njemu, dok budemo postajali sve sposobniji da Ga gledamo — dok se budemo služili Njegovom milošću i primijetili blagoslove koje nam je obećao, imat ćemo čime pomoći bližnjima. Ispunjeni zahvalnošću, prenosit ćemo drugima blagoslove koji su nam bili obilno dani. I tako, primajući i dajući, rastemo u milosti. (ST, 22. listopada 1896.)

220

## 27. kolovoza

### Zajedništvo s Kristom

***“Nego se obucite u Gospodina Isusa Krista i ne brinite se oko tjelesnoga da ugadate pohotama!” (Rimljanima 13,14)***

Da bi spasio ljude, Bog se služi različitim sredstvima. On im se obraća preko svoje Riječi i svojih slugu; On im preko Svetoga Duha šalje poruke u kojima ih opominje, ukorava i poučava. Ta su sredstva određena da prosvijetle razumijevanje ljudi, da im otkriju njihovu dužnost i njihove grijehе, ali i blagoslove koje trebaju dobiti; da probude u njima svijest o duhovnom siromaštvu kako bi mogli poći Kristu i u Njemu naći milost koja im je potrebna. ...

Svaki pojedinac svojom odlukom ili odbacuje Krista odbijajući njegovati Njegov duh i slijediti Njegov primjer, ili ulazi u osobno zajedništvo s Kristom samoodricanjem, vjerom i poslušnošću. Mi moramo, svatko za sebe, izabrati Krista zato što je On prvi izabrao nas. To zajedništvo s Kristom trebaju uspostaviti upravo oni koji su po svojoj naravi u neprijateljstvu s Njim. To je odnos krajnje ovisnosti u koji mora ući oholo srce. To je sveobuhvatno djelo; i mnogi koji tvrde da su Kristovi sljedbenici ne znaju ništa o njemu. Oni samo riječima prihvaćaju Spasitelja, ali ne kao jedinog Vladara svojeg srca. ...

Da bismo se odrekli svoje volje, možda onoga što po vlastitom izboru volimo ili želimo, moramo uložiti napor, pri čemu mnogi oklijevaju, posreću ili se vraćaju. Međutim, tu bitku mora voditi svako istinski obraćeno srce. Mi se moramo boriti protiv kušnji u sebi i izvan sebe. Moramo postići pobjedu nad sobom, razapeti sklonosti i strasti, a onda otpočeti zajedništvo duše s Kristom. ... Kada se to zajedništvo pojavi, može se sačuvati samo stalnim, ozbiljnim i mučnim naporima. Krist se služio svojom silom da održi i zaštiti tu svetu vezu, a ovisni, bespomoćni grešnik mora doprinijeti svoj dio ulažući neumorne napore, ili će ga Sotona svojom okrutnom, lukavom silom odvojiti od Krista. ...

Vaše podrijetlo, ugled, bogatstvo, talenti, vrline, vaša pobožnost, čovjekoljublje ... neće uspostaviti vezu jedinstva između vaše duše i Krista. Vaša povezanost s Crkvom ... neće vam ništa koristiti ako ne vjerujete u Krista. Nije dovoljno vjerovati nešto o Njemu. Vi morate vjerovati u Njega. Morate se potpuno osloniti na Njegovu spasonosnu milost. (5T 46—49)

## Hvala Bogu!

**“Slavit ću ljubav Jahvinu, slavna djela njegova — za sve što nam Jahve učini, za veliku dobrotu domu Izraelovu što nam je iskaza u svojoj samilosti, u obilju svoje ljubavi.” (Izaija 63,7)**

Kada svijest o Božjoj dobroti neprestano bude osvježavala dušu, to će pokazati izraz mira i radosti na licu. To će se izražavati riječima i djelima. Velikodušni, Sveti Kristov Duh, koji djeluje na srce, učinit će da utjecajem svojeg života obraćamo bližnje Bogu.

Zar nemamo razloga govoriti o Božjoj dobroti, pričati o Njegovoj moći? Kada su prijatelji dobri prema nama, smatramo prednošću da im zahvalimo za njihovu ljubaznost. Koliko bi nam više radosti donosilo da svoju zahvalnost izrazimo Prijatelju od kojeg nam dolazi svaki dobri i savršeni dar? Zato neka se u svakoj crkvi njeguje izražavanje zahvalnosti Bogu. Naučimo svoje usne da hvalje Boga u obiteljskom krugu. ... Neka naši darovi i prilozima izražavaju našu zahvalnost za prednosti u kojima svakodnevno uživamo. U svemu trebamo pokazivati svoju radost u Gospodinu. ...

David izjavljuje: “Ljubim Jahvu, jer čuje vapaj molitve moje: uho svoje prignu k meni u dan u koji ga zazvah.” (Psalam 116,1.2) Božja dobrota, koja Ga navodi da čuje i uslišava naše molitve, nameće nam veliku obvezu da Mu izrazimo svoju zahvalnost za darove koje nam je dao. Trebali bismo hvaliti Boga mnogo više nego što to činimo. Za blagoslove koje primamo kao odgovor na svoje molitve treba odmah zahvaliti. ...

Mi ožalošćujemo Kristovog Duha svojim prigovorima, gundanjem i nezadovoljstvom. Ne bismo smjeli sramotiti Boga svojim žalopojkama zbog nevolja koje nam izgledaju teške. Sve nevolje koje primamo kao odgojno sredstvo donosit će nam radost. Cijeli naš vjerski život postat će tada snažniji, uzvišeniji, plemenitiji, odisat će miomirisom dobrih riječi i djela. (RH, 7. svibnja 1908.)

Neka Božji mir zavlada u vašoj duši. Onda ćete imati snage podnijeti sva stradanja i hvalit ćete Boga što ih imate snage pretrpjeti. Hvalite Gospodina; govorite o Njegovoj dobroti; pričajte o Njegovoj moći! Uljepšajte ozračje koje okružuje vašu dušu. ... Hvalite Boga srcem, dušom i glasom, hvalite Onoga koji je zdravlje vašeg cjelokupnog izgleda, vaš Spasitelj i vaš Bog. (YI, 27. prosinca 1900.)

## Dok čekamo

***“Neka vam bokovi budu opasani a svjetiljke zapaljene! I budite slični onima što čekaju svoga gospodara kad se vraća sa svadbe, da mu odmah otvore čim dođe i pokuca.” (Luka 12,35.36)***

Sada je vrijeme da se pripremamo za dolazak našega Gospodina. Spremnost da Ga dočekamo ne može se postići za kratko vrijeme. Da bismo se pripremili za taj svečani trenutak, moramo bdjeti, čekati i istodobno marljivo raditi. Na taj način Božja djeca slave Boga. Usred užurbanosti ovozemaljskog života čuje se njihov glas kojim izgovaraju riječi ohrabrenja, vjere i nade. Sve što imaju i sve što jesu predali su u službu svojem Učitelju. ... Krist nam je rekao kada će osvanuti dan Njegovog kraljevstva. On ne kaže da će tada cijeli svijet biti obraćen, već da će se “ova Radostna vijest o Kraljevstvu propovijedati po svemu svijetu, svim narodima za svjedočanstvo, i tada će doći svršetak” (Matej 24,14). Objavljujući Evanđelje svijetu, dobili smo mogućnost da ubrzamo dolazak Božjeg dana. Da je Božja crkva obavila djelo koje joj je Gospodin odredio, već bi odavno cijeli svijet bio opomenut i Gospodin Isus bi već došao na Zemlju u velikoj sili i slavi.

Objavljivanje poruke o drugom Kristovom dolasku mora pratiti životna sila. Mi ne smijemo stati sve dok se mnoge duše ne obrate i ne prihvate blaženu nadu u Gospodnji drugi dolazak. U apostolske dane, vijest koju su nosili obavila je veliko djelo utječući na ljude da umjesto idolima služe živome Bogu. Djelo koje se danas mora obaviti isto je tako stvarno i istina je isto toliko istina; razlika je jedino u tome što u djelo objavljivanja vijesti moramo ulagati sve više ozbiljnosti što se više bude približavao dolazak Gospodina Isusa. Poruka za ovo vrijeme je pozitivna, jednostavna i od najveće je važnosti. Mi se moramo vjerovati u vijest koju propovijedamo. Čekati, bdjeti, raditi, moliti se, opominjati svijet — to je naš posao. (RH, 13. studenoga 1913.)

Bila sam duboko ganuta prizorima koje sam nedavno vidjela u noćnom viđenju. Izgledalo mi je kao da neki veliki pokret — djelo buđenja — napreduje u mnogim mjestima. Naši vjernici su odlazili na posao odazivajući se Božjem pozivu. Braćo moja, Gospodin nam govori! Zar nećemo poslušati Njegov poziv? Zar nećemo pripremiti svoje svjetiljke i ponašati se kao ljudi koji očekuju povratak svojega Gospodina? (TM 515)

### 30. kolovoza

## Kakve li nagrade!

***“Ako ostane čije djelo ... primit će plaću.” (1. Korinćanima 3,14 — Ša)***

Kada se vjerni radnici okupe oko Božjeg i Janjetovog prijestolja, bit će im podijeljena veličanstvena nagrada. Kada je Ivan kao smrtnik ugledao Božju slavu, pao je kao mrtav; nije bio u stanju podnijeti taj prizor. Ali kada Božji sinovi i kćeri steknu besmrtnost, oni će Ga “vidjeti onakva kakav jest” (1. Ivanova 3,2). Oni će stajati pred prijestoljem, prihvaćeni u Ljubljenome. Svi njihovi grijesi bit će izbrisani, svi prijestupi rasuti. Sada mogu gledati nezaklonjenu slavu Božjeg prijestolja. Oni su sudjelovali s Kristom u Njegovim stradanjima, surađivali su s Njim u planu spasenja i sada sudjeluju zajedno s Njim u radosti gledajući spašene duše u Božjem kraljevstvu, duše koje će slaviti Boga tijekom cijele vječnosti. ...

Toga dana otkupljeni će blistati slavom Oca i Sina. Anđeli, podižući svoje zlatne harfe, pozdravit će dobrodošlicom Kralja i trofeje Njegove pobjede. ... Odjeknut će pobjednička pjesma i ispuniti cijelo Nebo. Krist je pobijedio! On će ući u nebeske dvorove, praćen svojim otkupljenicima kao svjedocima da Njegova misija patnji i žrtve nije bila uzaludna. ...

Tu će biti domovi za putnike sa Zemlje. Tu će biti haljine za pravednike, zajedno s krunama slave i palmama pobjede. Sve što nas je zbunjivalo u djelima Božje providnosti bit će razriješeno u budućem svijetu. Ono što je bilo teško razumjeti, sada će dobiti objašnjenje. Tajne milosti otvorit će se pred nama. Tamo gdje je naš ograničeni um nalazio samo zbrku i prekršena obećanja, vidjet ćemo najsavršeniji, predivni sklad. Znat ćemo da je beskrajna ljubav odredila iskustva koja su nam izgledala tako teška za podnošenje. Ali kada prepoznamo nježnu brigu Onoga koji je učinio da nam sve iziđe na dobro, klicat ćemo puni neizrecive radosti i slave. (9T 285,286)

Pozivam vas da se pripremite za Kristov dolazak na nebeskim oblacima. ... Pripremite se za sud tako da, kada Krist dođe i kada Mu svi koji vjeruju budu iskazivali svoje divljenje, i mi budemo među onima koji će se sresti s Njime u miru. (Isto, str. 285)

## Podignite pogled!

***“Tješite, tješite moj narod, govori Bog vaš. Govorite srcu Jeruzalema, vičite mu da mu se ropstvo okonča, da mu je krivnja okajana.” (Izaija 40,1.2)***

224 U najmračnijim danima svoga dugog sukoba sa zlom, Božja crkva je dobivala otkrivenja o Gospodnjim vječnim namjerama. Njegovom narodu bila je dana mogućnost da kroz zavjesu nevolja u sadašnjosti baci pogled na pobjede u budućnosti, u vrijeme kad će, kada bitka završi, otkupljeni ući u obećanu zemlju. Ova viđenja o budućoj slavi, prizori slikani Božjom rukom, trebaju biti dragi današnjoj Crkvi koja djeluje u vrijeme skorog svršetka vjekovnog sukoba i obilnog i potpunog izlivanja obećanih blagoslova. (*Izraelski proroci i kraljevi*, str. 460)

Nama koji stojimo na samome rubu njihovog ispunjenja, kako su duboki, kako zanimljivi ovi opisi onoga što će se zbiti — događaja koje su, još otkako su naši praroditelji bili izgnani iz Edena, Božja djeca čekala, za kojima su čeznula i za koje su se molila. Dragi suputnici na stazi života, mi smo i dalje među sjenama i nemirima zemaljskih zbivanja; ali naš Spasitelj uskoro se treba pojaviti i donijeti nam izbavljenje i odmor. Zadržimo vjerom u sjećanju ove slike blagoslovljene vječnosti koju nam je naslikala Božja ruka! Onaj koji je umro za grijeha svijeta široko otvara vrata Raja svima onima koji vjeruju u Njega. Uskoro će bitka biti dobivena i pobjeda postignuta. Uskoro ćemo vidjeti Onoga u kojemu su sakupljene sve naše nade u vječni život. I u Njegovoj nazočnosti sve će nevolje i patnje ovoga života izgledati kao ništa. Ono što je nekad bilo “više se neće spominjati, niti će vam na um dolaziti”.

“Prema tome, ne gubite svoga pouzdanja! Njemu pripada velika nagrada. Ustrajnost vam je zbilja potrebna da vršenjem volje Božje postignete obećanje, jer: Još malo, vrlo malo, i doći će onaj koji ima doći; neće zakasniti.” “A na Izraela mislit će Gospod spasenjem vječnim, vi se nećete nikada postidjeti, niti ćete se posramiti do vijeka.” (Izaija 65,17; Hebrejima 10,35-37; Izaija 45,17 — Ša) Podignite pogled, podignite pogled i neka vaša vjera stalno raste! Neka vas ta vjera povede uzanim putom i provede kroz vrata u grad u veličanstvenu budućnost, u beskrajnu i slavnu budućnost namijenjenu otkupljenima. (Isto, str. 466)



## RUJAN

---

### OVAJ DAN S BOGOM

#### 1. rujna

#### Sukob završen

***“Jer, zaista, kažem vam, dok opstoji nebo i zemlja, ni jedna jota, ni jedna kovčica slova iz Zakona sigurno neće nestati, a da se sve ne ostvari.” (Matej 5,18)***

Kada je Krist ulazio u javnu službu, Sotona Ga je sreo i osporio Mu svaki pedalj teritorija, dajući sve od sebe u naporu da Ga slomi. Mnogo toga je bilo na kocki u ovoj borbi. Moćni su interesi bili u pitanju. Pitanja na koja se tražio odgovor bila su: “Je li Božji zakon nesavršen; je li mu potrebna neka promjena ili opoziv ili je nepromjenjiv? Je li Božja vladavina stabilna ili su joj potrebne promjene?” Ova pitanja tražila su odgovore ne samo pred onima koji žive u Božjem gradu, već i pred stanovnicima cijelog prostranog svemira. ... Od jasala pa sve do križa Sotona je u stopu slijedio Božjeg Sina. Kušnje su se obrušavale na Njega kao oluja. Ali što je sukob bivao žešći, to je On postajao upoznatiiji s kušnjama kojima je čovjek opterećen, a bio je i bolje pripremljen da pomogne onome koji je kušan.

225

Ozbiljnost kušnji kroz koje je Krist prošao bila je razmjerna vrijednosti onoga što se stječe ili gubi na temelju Njegovog uspjeha ili neuspjeha. U to nisu bili uključeni samo interesi jednog svijeta. Ovaj svijet bio je bojno polje, ali su i svi svjetovi koje je Bog stvorio bili pogođeni ovim sukobom. ... Sotona je nastojao stvoriti dojam da on radi za slobodu svemira. Čak i dok je Krist bio na križu, neprijatelj je bio odlučan da svoje argumente učini tako raznolikim, prijevernim i podmuklim da svi budu uvjereni da je Božji zakon tiranski. On osobno postavio je svaki nacrt, isplanirao svako zlo, zapalio svaki um da bi nanio teškoće Kristu. On sam je poticao lažne optužbe protiv Onoga koji je činio samo dobro. Osobno je nadahnuo okrutna djela koja su povećavala stradanja Božjeg Sina — čistog, svetog i nevinog.

Na ovaj način Sotona je uspostavio lanac kojim će on sam biti vezan. Cijeli nebeski svemir bit će svjedok Božje pravde kada ga bude kaznio. Nebo je uvidjelo što bi Nebo bilo kada bi se on nalazio u njemu. ... Ne samo u glavama nekoliko ograničenih bića

na ovom svijetu, već u mislima svih stanovnika nebeskog svemira ustanovljena je misao o nepromjenjivosti Božjeg zakona. ... Jednim glasom oni veličaju Boga kao pravednog, milostivog, samopožrtvovnog i pravednog. (MS 1, 6. siječnja 1902.)

## 2. rujna

### Stanovnici Neba

**“Na kraju, svi budite jednodušni, puni suosjećanja, bratske ljubavi, milosrđa i poniznosti!” (1. Petrova 3,8)**

Za njegovanjem nježnosti i blagosti postoji velika potreba. Nitko se ne treba stidjeti izražavanja nježnog, suosjećajnog duha prema onima koji griješe, zato što su oni koji misle da ne čine pogreške daleko od toga da budu bez krivnje pred Bogom. Nitko ne treba misliti da je izražavanje suosjećanja nešto zbog čega bi se trebao osjećati postidenim. ...

226 Kada se u životu bilo koje duše javi kriza i netko je drugi pokuša posavjetovati, dana preporuka i savjet imat će težinu utjecaja na dobro samo ako su primjer i duh savjetnika uspjeli sakupiti nužne pozitivne elemente. Ti elementi su dosljedan život, otkrivanje iskrenog interesa za duše u opasnosti, i samo će na temelju njih takav savjetnik moći djelotvorno uvjeriti i povesti tu dušu sigurnim stazama. Oni koji su brzi u osudi drugih, izgovaranju riječi koje režu i ranjavaju već povrijeđenu dušu, rade Sotonin posao i suradnici su kneza tame. ... Kada na duše u kušnjama i napastima dolaze disciplinski ukori, neka zapamte da će ih Gospodin spasiti od smrti. Neka duše na koje dolazi ukor ne zaborave da “korim i karam sve koje ljubim” (Otkrivenje 3,19).

Čovjek prožet Kristovim Duhom gledat će na dragocjene duše kao onaj koji će za njih morati dati odgovor. Krist polaže pravo na nas i mi moramo shvatiti svoju dužnost i obaviti je u strahu Božjem, gledajući Njegovu slavu i ne pokazujući se nevjernim. Neka nas razmišljanje o sebi ili naši prirodni osjećaji ne navedu da nam usta zašute. Govorite i ne bojte se. Sa srcem punim nježnosti i ljubavi za duše “kori, prijeti, opominji u svoj strpljivosti” (2.Timoteju 4,2).

Nikada nemojte prestajati raditi za dušu, dok postoji makar i mali tračak nade. Vaše riječi mogu povrijediti dušu. Oh, budite zbog toga oprezni i obucite svoje riječi u Isusovu ljubav i nježnost. Ublažite svaki naglasak ljubavlju i sućuti. ... Onako kako postupate prema drugima, kako im sudite, tako će Gospodin suditi i postu-

pati prema vama. Neka svatko tko tvrdi da je Božje dijete, postupava onako kao što je postupao Krist. Ako misli da je potrebno povrijediti, neka istodobno preuzme kao svoju obvezu i izlječenje. Istinu uvijek treba izgovarati u ljubavi, s Kristovim Duhom koji boravi u duši. (*Letter 70*, 13. siječnja 1984.)

### 3. rujna

## Kristov utjecaj

***“Kad vide Petrovu i Ivanovu neustrašivost i saznanu da su neuki i priprosti ljudi, počnu se diviti. Prepoznali su u njima Isusove pratioce, ali im nisu mogli ništa odgovoriti.” (Djela 4,13)***

Kada je Krist bio na Zemlji, nije uputio ribare da ostave svoje mreže i čamce i odu židovskim učiteljima da se pripreme za službu Evanđelja. Idući pokraj Galilejskog jezera, “opazi dvojicu braće, Šimuna, zvanog Petra, i brata mu Andriju, kako bacaju mrežu u more — bili su, naime, ribari — pa im reče: ‘Pođite za mnom, i učinit ću vas ribarima ljudi!’ Oni istoga časa ostave mreže i pođu za njim. Idući odatle dalje, opazi drugu dvojicu braće, Jakova Zebedejeva i brata mu Ivana, u lađici, s ocem, gdje krpe mreže. Pozva ih. Oni odmah ostave lađicu i svog oca te pođu za njim.” (*Matej 4,18-22*)

Izuzetna je ova trenutačna poslušnost, bez ijednog pitanja, bez ijednog obećanja zarade. Međutim, Kristove su riječi bile poziv koji je obuhvatio sve što je On smatrao da je potrebno. Bilo je poticajnog utjecaja u Njegovim riječima. Nije bilo dugih objašnjenja, već je ono što je rekao imalo veliku pokretačku snagu. ...

Krist će ove skromne ribare, u vezi sa samim sobom, učiniti sredstvom za otimanje ljudi iz službe Sotoni i, čineći ih svojim vjernicima, učiti ih o Božjem kraljevstvu. U ovom poslu oni će postati Njegovi suradnici, ribari ljudi. ...

Krist je izabrao ono što je ludo pred svijetom — one koje je svijet proglasio neukima i nezalicama — da posrami ono što je mudro. Učenici su bili neuki u rabinskoj tradiciji, ali s Kristom kao svojim Primjerom i Učiteljem, oni su stjecali obrazovanje najvišeg reda jer su imali pred sobom božanski Primjer. Krist im je iznosio istine od najvećeg značenja.

One koje Bog koristi da obavljaju službu za Njega, On će na svoj način osposobiti za taj zadatak. Oni koji propovijedaju Krista moraju svakodnevno učiti od Krista kako bi razumjeli tajnu spa-

227

šavanja i služenja dušama za koje je On umro. ... Oni u svim životnim pojedinostima moraju slijediti Njegov način rada pokazujući nježno suosjećanje prema ljudima i strogost prema svakom zlom djelu. (*Letter 53, 2. veljače 1905.*)

**4. rujna**

### **Uplašenima i slabima**

***“U Jahvu se uzdaj i čini dobro, da smiješ stanovati u zemlji i živjeti u miru.” (Psalam 37,3)***

“U Jahvu se uzdaj.” Svaki dan ima svoje kušnje, brige i nedaće, a kada se sretnemo — kako smo samo spremni razgovarati o svojim teškoćama i kušnjama! Nameće nam se toliko pozajmljenih briga, iznosimo toliko strahova, izražavamo takvu težinu zabrinutosti da bi se gotovo moglo pretpostaviti da nemamo milostivog Spasitelja, punog ljubavi, spremnog da čuje sve naše molbe i bude nam pomoćnik u vrijeme potrebe.

Neki su uvijek u strahu i uhvate se za probleme. Svakoga dana okruženi su dokazima Božje ljubavi, svakoga dana uživaju u obilnim blagoslovima, ali previđaju sadašnje izraze Njegove naklonosti. Njihov se um stalno bavi nečim neugodnim što bi se moglo dogoditi; ili nekom teškoćom koja stvarno postoji i koja im, iako mala, zatvara oči pred mnogim pojedinostima zbog kojih bi morali biti zahvalni. Teškoće s kojima se susreću, umjesto da ih približe Bogu, jedinom izvoru pomoći, odvajaju ih od Njega jer bude njihov nemir i nezadovoljstvo.

228 Braćo i sestre, je li dobro da budemo tako nevjerni? Zašto smo tako nezahvalni i nepovjerljivi? Isus je naš prijatelj. Cijelo Nebo se brine o nama, a naše brige i strahovi žaloste Božjega Svetog Duha. Ne trebamo se opterećivati brigama koje samo izjedaju i troše naše snage, a nimalo ne pomažu u pobjeđivanju kušnji. Nema mjesta takvom nepovjerenju u Boga koje bi nas navodilo da se toliko pripremamo za buduće potrebe kao da nam je to glavni životni cilj i kao da se sreća sastoji od zemaljskih stvari i da je možemo zadobiti zanemarujući činjenicu da Bog svime upravlja.

Vaše se poslovanje može zakomplicirati, izgledi za uspjeh biti sve tamniji i tamniji i može vam zaprijetiti gubitak. Međutim, nemojte se obeshrabriti, bacite sve svoje brige na Boga i ostanite smireni i radosni. Započnite svaki dan iskrenom molitvom, ne propuštajući riječi hvale i zahvaljivanja. Tražite mudrost da raz-

borito upravljate svojim poslovima i na taj način spriječite gubitak i propast. Učinite sve što sa svoje strane možete da proizvedete povoljne rezultate. Isus je obećao božansku pomoć, ali ne bez ljudskih napora. (RH, 3. veljače 1885.)

**5. rujna**

### **Jedina sigurnost**

***“Reci Izraelcima: Subote moje morate održavati, jer subota je znak između mene i vas od naraštaja do naraštaja, da budete svjesni da vas ja, Jahve, posvećujem.” (Izlazak 31,13)***

Neka svatko traži Gospodina za sebe. Vječnost je pred nama. Ne možete sebi dopustiti da prođe još jedan dan a da niste stali na Gospodnju stranu. Zar nećete djelovati tamo gdje vam je Bog odredio mjesto u završnim prizorima povijesti Zemlje?

Nemoguće je iznijeti bilo kakvu zamisao o iskustvu Božjeg naroda koji će živjeti na Zemlji u vrijeme kad će se nevolje prošlosti miješati s nebeskom slavom. Oni će hoditi u svjetlu koje dolazi s Božjeg prijestolja. Posredovanjem anđela održavat će se stalna veza između Neba i Zemlje. Tada će Sotona, okružen zlim anđelima i tvrdeći da je Bog, činiti čuda svih mogućih vrsta da prevari, ako bude moguće, i izabrane. Božji narod neće polagati svoju sigurnost u činjenje čuda zato što bi Sotona mogao oponašati svako njihovo čudo. Božji okušani i oprobani narod naći će svoju sigurnost u znaku o kojem se govori u Izlasku 31,12-18. On treba imati svoje čvrsto uporište u živoj Riječi — “pisano je”. To je jedini temelj na kojem sigurno mogu stajati. U taj će dan oni koji su raskinuli zavjet s Bogom biti bez nade i bez Boga na svijetu.

Oni koji služe Bogu posebno će se odlikovati poštovanjem četvrte zapovijedi — zato što je ona znak Njegove stvaralačke moći i svjedok Njegovog zahtjeva da Ga čovjek poštuje i ukaže Mu čast. Zli će se razlikovati po svojim naporima da sruše spomenik u čast Stvoritelju i uzvise ono što je Rim proglasio. U pitanju ovog spora cjelokupno će kršćanstvo biti podijeljeno u dvije velike skupine — na one koji vrše Božje zapovijedi i imaju vjeru Isusovu i one koji se klanjaju zvijeri i njezinoj ikoni i primaju žig. ...

Strašni ispiti i kušnje čekaju Božji narod. Duh rata potiče narode s jednog kraja Zemlje do drugog. Ali usred tog vremena nevolje koje dolazi — vremena nevolje kakvog nije bilo otkako je naroda — Božji izabrani narod stajat će nepokoleban. Sotona i

229

njegovi anđeli ne mogu ih uništiti, jer će ih zaštititi anđeli koji obiluju snagom. (*Letter* 119, 1. ožujka 1904.)

**6. rujna**

### **Otvorite prozore svoje duše!**

**“Tražite Jahvu i njegovu snagu, tražite svagda njegovo lice!” (1. Ljetopisa 16,11)**

Sada, upravo sada, imamo priliku otvoriti “prozore duše” prema Nebu i zatvoriti one koji su okrenuti prema Zemlji. Sada je vrijeme da svaki vjernik crkve kaže: zatvorit ću svoje srce za sve što bi ugrozilo moju zajednicu s Kristom i otvorit ću prozore duše prema Nebu da bih mogao razumjeti duhovne stvarnosti.

Vjernici trebaju razgovarati s Bogom u pogledu svoje osobne potrebe za Svetim Duhom. Božja riječ treba biti njihova sigurnost. Cijelo nas Nebo poziva da primimo svijetle zrake Sunca Pravednosti u svoj život. Ako budemo govorili o vjeri, nadi i hrabrosti, naša duša će biti ojačana i naša nada, hrabrost i vjera će se povećati. Tražimo da ovaj veliki dar Sunca Pravednosti zasja u našem životu prema drugima. Tražimo od Gospodina da naučimo činiti Njegova djela u svijetu. To će nas učiniti uspješnim misionarima koji će drugima pomagati u stjecanju ohrabrujućih iskustava koja nadahnjuju nadom.

U našoj službi za Gospodara ne zanemarujmo male pojedinosti. Svako ljudsko biće izrađuje svoje životno tkanje, i kada je ornament potpun i na kraju dovršen, svaka nit tkanja mora biti pažljivo i vjerno napravljena. Kristova milost omogućit će nam da tkamo vješto i dobro. Iz dana u dan trebamo ulagati marljive osobne napore da se popravimo. Svakoga dana moramo koristiti svoj kršćanski um u radu na jačanju slabih i poticanju onih koji su izgubili nadu. Veliki ispit dolazi na svaku dušu. Zar onda nećemo raditi, biti budni, moliti se i slaviti Gospodina? To će nam dati najdragocjenije iskustvo. Mnogi vjernici gube vrlo mnogo zato što su zanemarili tražiti Gospodina s ozbiljnošću i vjerom koja se ne miri s odbijanjem.

Ako izgovaramo riječi i činimo djela na jednostavan, ponizan i ohrabrujući način, ona će nadahnuti vjerom srca drugih. Gospodin će uskoro doći, a našem tjelesnom srcu potrebno je svakodnevno obraćenje. Moramo govoriti riječi s Kristovom blagošću; naša djela i naš duh trebaju posvjedočiti da služimo Gospodinu. (*Letter* 54, 7. ožujka 1909.)

## Sigurna pobjeda

***“Koji je sam sebe predao za naše grijehе da nas izbavi od sadašnjega pokvarenog svijeta, u skladu s voljom Boga, Oca našega!” (Galaćanima 1,4)***

Davši svoj život za život svijeta, Krist je premostio jaz koji je načinio grijeh i Zemlju prokletu grijehom pridružio kao osvojenu pokrajinu ostalom nebeskom svemiru. Bog je izabrao da ovaj svijet bude pozornica djelovanja moćnih djela Njegove milosti. I dok je osuđujuća presuda nad njim zbog pobune njezinih stanovnika bila obustavljena, dok su se nagomilavali oblaci gnjeva zbog prijestupa Božjeg zakona, na Nebu se čuo tajanstveni glas: “Evo dolazim! ... Bože moj ... vršim volju tvoju.” (Psalam 40,7.8) Naša Zamjena i Jamac došao je s Neba izjavljujući da je donio sa sobom veliki i neprocjenjivi dar vječnog života. Oprost se nudi svima koji će se vratiti svojoj vjernosti Božjem zakonu. Ali ima i onih koji odbijaju prihvatiti “ovako govori Gospodin”. Oni ne uvažavaju i ne poštuju Njegov Zakon. Ustanovljavaju stroge ljudske propise nasuprot jasnom “ovako govori Gospodin” i tako pravilom i svojim primjerom navode muškarce, žene i djecu na grijeh. Oni uzdižu ljudske propise iznad božanskog Zakona. Ipak su Božja osuda i gnjev zadržani da se ne izliju na neposlušne. Oblaci Božje pravde se sakupljaju. Materijal razaranja nagomilavao se godinama a otpadništvo, pobuna i nevjerstvo prema Bogu stalno se i dalje povećavaju. Ostatak Božjeg naroda koji vrši Njegove zapovijedi, razumjet će riječi koje je izgovorio Daniel: “Mnogi će se očistiti, ubijeliti i prokušati; a bezbožnici će i dalje biti bezbožni; bezbožnici se neće urazumjeti, a umnici će razumjeti.” (Daniel 12,10)

Sotona je proglasio ovaj svijet svojim teritorijem. Tu je njegovo sjedište i on drži u pokornosti sve koji odbijaju vršiti Božje zapovijedi i jasno “ovako govori Gospodin”. Svi takvi stoje pod neprijateljevom zastavom zato što postoje samo dvije skupine stanovnika svijeta. Svi se svrstavaju ili pod zastavu poslušnih ili pod zastavu neposlušnih.

Isus sada šalje svoju poruku palom svijetu. On s radošću uzima naizgled beznadan materijal, one preko kojih je djelovao Sotona, i čini ih podanicima svoje milosti. Raduje se da ih izbavi od gnjeva koji će pasti na neposlušne. (MS 41, 16. ožujka 1898.)

## Nebesko jamstvo

**“Molite, i dat će vam se! Tražite, i naći ćete! Kucajte, i otvorit će vam se!” (Matej 7,7)**

Oh, kad bi samo svatko iz osobnog iskustva znao kako mnogo obećanog nebeskog mira može preplaviti dušu, čak i ovog trenutka, na temelju iskrene molitve! Ako netko nije naučio tu lekciju, bolje bi bilo da nije naučio druge životne lekcije sve dok u Kristovoj školi ne svlada tu važnu lekciju.

Kao kršćani svakodnevno želimo novo i živo iskustvo. Želimo imati povjerenje u Isusa, vjerovati Mu i sve Mu povjeravati. Jakov je vjerom u Boga u molitvi bio uzdignut da od čovjeka sa slabostima i nedostacima bude knez pred Bogom. On je pobijedio zahvaljujući vjeri. Bog je svemoguć; čovjek je ograničen. U razgovoru s Bogom možemo Mu otkriti najdublje tajne duše — On ih ionako već sve zna — ali ne i čovjeku. ...

Nemojte biti nemarni i odvajati se od Izvora svoje snage. Pazite na svoje misli i riječi, i u svemu što činite gledajte da proslavite Boga. Što bliže pridete podnožju križa, to ćete jasnije vidjeti neusporedivu Isusovu privlačnost i dokazanu ljubav prema palom čovjeku. ...

Neka vas pritisak posla ne odvaja od Boga, zato što vam je baš u takvim trenutcima, kad imate mnogo posla u rukama, najviše potreban savjet, jasno predviđanje i oštroomne zamisli. Tada trebate odvojiti vrijeme za molitvu, produbiti vjeru i imati potpuno povjerenje u savjet Glavnog Liječnika. Zamolite Ga da vam pomogne. Što je važniji posao koji morate obaviti, to se češće molite. ...

Oh, kakva je to tema za razmišljanje da čovjek, iskvaren i izgubljen u svojem prirodnom stanju, može biti obnovljen i sačuvan milostivom pomoći koju mu Krist daje u Evanđelju! Isusova ljubav u duši otjerat će neprijatelja koji pokušava zagospodariti čovjekom. Svaka nevolja strpljivo podnesena, svaki blagoslov sa zahvalnošću primljen, svaka kušnja kojoj ste se u vjeri oduprli, učinit će vas jakima u Isusu Kristu. Ova cjelokupna milost može se steći molitvom vjere. ...

Uхватite se za snagu odozgo. Čak bi se i Isus, kada se pripremao za neku veliku kušnju, povlačio u samoću brda i provodio noć u molitvi svojem Ocu. (*Letter 11*, 5. travnja 1886.)



## Živjeti novim životom

**“Sve što želite da ljudi čine vama, činite i vi njima! U tom je sav Zakon i Proroci.” (Matej 7,12)**

Krist nas je došao naučiti ne samo ono što trebamo znati i vjerovati, već i ono što trebamo učiniti u našim odnosima s Bogom i našim bližnjima. Zlatno pravilo jednakosti zahtijeva da činimo drugima ono što bismo željeli da oni čine nama. Pred sobom trebamo imati njihove vječne interese, govoreći sebi: “Otkupljeni su Spasiteljevom krvlju, kupljeni su za veliku cijenu.”

U svim svojim odnosima prema našim bližnjima, bilo da su vjernici ili nisu, trebamo se ponašati kao što bi se Krist ponašao kad bi bio na našem mjestu. Ako je za naše sadašnje i vječno dobro da poštujemo Božji zakon, bit će i za njihovo sadašnje i vječno dobro da to isto čine. Naš je najveći cilj da im budemo zdravstveno-misionarski radnici po Kristovom nalogu. ...

Svi koji uđu kroz biserna vrata u Božji grad moraju pokazivati svoju sličnost Kristu u svim odnosima. To je ono što ih čini Kristovim vjesnicima, Njegovim svjedocima. Oni su tu da nose jasno, odlučno svjedočanstvo protiv svake zle navike ukazujući ljudima na Janje Božje koje uzima grijeh svijeta. Svima koji Ga primaju, On daje vlast da budu Božji sinovi.

Potpuna obnova je jedini put kojim možemo stići do Svetoga Grada. Taj put je uzan, a i vrata na koja ulazimo su tijesna, ali je ipak potrebno da njime vodimo muškarce, žene i djecu učeći ih da moraju imati novo srce i nov duh da bi se spasili. Stare naslijeđene osobine karaktera trebaju biti nadvladane. Prirodne sklonosti duše moraju se promijeniti. Svaka prijevara, svako krivotvorenje i sav zlonamjerni govor mora se ukloniti. Moramo živjeti novim životom koji muškarce i žene čini sličnima Kristu. Mi moramo zaplivati protiv bujice zla.

Put u Nebo je uzan, omeđen božanskim Gospodnjim zakonom. Oni koji idu ovim putem, moraju se stalno odricati sebe. Moraju vršiti Kristov nauk. ... Ne poklanjajmo povjerenje čovjeku, već Isusu Kristu koji je umro da bi nas mogao zadobiti za pravednost. (*Letter 103, 9. travnja 1905.*)

10. rujna

## Osnove spasenja

**“Da, nekoć ste bili tama, ali ste sada svjetlo u Gospodinu. Živite kao djeca svjetla.” (Efežanima 5,8)**

233 Onaj koji je zapovjedio da iz tame zasvijetli svjetlo, obasjava svjetlom um svakoga onoga tko će Ga uistinu prihvatiti, zavoljeti iznad svega i pokazati postojanu vjeru i povjerenje u Njega. Njegovo svjetlo svijetli u odaje uma i u hram duše. Srce je ispunjeno svjetlom spoznaje slave koja svijetli s lica Isusa Krista. A s ovim svjetlom javlja se i duhovna pronicavost. ...

Dragovoljnim pokoravanjem dokazima istine i hodanjem u svjetlu koje svijetli na našem putu, primamo još veće svjetlo. U sili pokazane nam božanske slave stalno napredujemo u duhovnom razumijevanju.

Kristovo poznavanje istine bilo je neposredno, jasno, bez ijedne sjenke. Što bliže čovjek poznaje Isusa Krista, to će pažljivije prema drugim ljudima izražavati poštovanje, ljubaznost, pravičnost. Naučio je to od Krista i On mu je primjer u riječi i djelima. Vjerom je sjedinjen s Kristom. “Mi smo Božji suradnici; vi ste Božja njima, Božja građevina.” (1. Korinćanima 3,9) ...

Krist se molio za jedinstvo među svojim sljedbenicima. To jedinstvo je dokaz koji će osvjedočiti svijet da je Bog poslao svojeg Sina da spasi grešnike. Mi služimo Kristu otkrivajući pravu, čistu i svetu ljubav jedni prema drugima. Oni koji su se odlučili povezati s Gospodnjim ustanovama, trebaju biti posvećeni ljudi puni samoodricanja i samopožrtvovnosti, koji žive ne da ugađaju sebi, nego svojem Gospodaru. To su ljudi koji će učiniti čast Božjim ustanovama.

Poznavanje Boga i Krista bitno je za spasenje. Mnogo gubimo svakoga dana ako ne spoznajemo više o Kristovoj krotkosti i poniznosti. Oni koji uče od Krista, dobivaju najuzvišeniju vrstu obrazovanja. Putem vjere i ovisnosti o Kristovoj spasonosnoj milosti, oni rastu u znanju i mudrosti; ljube i hvale svojega Spasitelja. ...

Oni koji su spašeni moraju u ovom životu svakodnevno primati od Boga milost, ne da bi je u sebičnosti nagomilavali, već da bi je objavili na blagoslov onima koji su povezani s njima i pomogli im u stjecanju obrazovanja na duhovnom području. (*Letter* 191, 6. svibnja 1901.)

11. rujna

## Biti živ Bogu

***“Tko god mene prizna pred ljudima, priznat ću i ja njega pred svojim Ocem nebeskim. Tko se mene odriče pred ljudima, i ja ću se njega odreći pred svojim Ocem nebeskim.”***  
(Matej 10,32.33)

Kako napredujemo? Priznajemo li Krista u svojem svakidašnjem životu? Priznajemo li Ga svojim odijevanjem, uljepšavajući se jednostavnom i skromnom odjećom? Ukrašavamo li se krotkim i tihim duhom, što je pred Bogom mnogocjeno? Težimo li unapređenju Učiteljevog djela? Postoji li između vas i svijeta jasna crta razgraničenja ili pratite modu ovog izopačenog doba? Zar ne postoji razlika između vas i potpuno svjetovnih ljudi? Djeluje li u vama isti duh kao i u sinovima nepokornosti?

234

Ako smo kršćani, slijedit ćemo Krista, iako put kojim trebamo hoditi presijeca naše prirodne sklonosti. Nema svrhe govoriti vam da ne trebate nositi ovo ili ono, jer ako je ljubav prema ovim taštīm stvarima u vašem srcu, napuštanje nošenja ukrasa bi bilo kao skidanje lišća s drveta. Sklonosti prirodnog srca ponovno bi se pokazale. Morate imati vlastitu svjesnost o značenju ovog pitanja.

O, kad se sjetimo da je Krist osiromašio da bismo se Njegovim siromaštvom obogatili, zar nećemo željeti proslaviti Njegovo ime, unaprijediti Njegovo djelo? Trebamo biti u Njemu kao što loza ostaje na trsu. Isus kaže: “Ja sam trs, vi ste mladice. Tko ostaje u meni i ja u njemu, rodi mnogo roda. Jer bez mene ne možete ništa učiniti. ... Otac moj proslavit će se time što ćete roditi mnogo roda i pokazati se moji učenici.” (Ivan 15,5-8)

Da smo ispunili ovu zapovijed našega Gospodina, bilo bi drugačije stanje u našim crkvama i mi bismo iz iskustva znali što znači doživljavati duboko djelovanje Božjeg Duha. Mi želimo da sjekira bude položena na korijen drveta. Želimo biti mrtvi svijetu, mrtvi sebi, a živi Bogu. Naš život mora biti sakriven s Kristom u Bogu da se pojavimo u slavi s Njim kada se javi. Moramo se približiti Kristu da bi ljudi znali da smo bili s Kristom i učili od Njega. ... Neka vaše oči budu stalno uprte u Krista. U poniznosti uma tražite Njegovu blizinu. Priznajte Krista riječima, ponašanjem i svojim životom. (RH, 10. svibnja 1892.)

12. rujna

## Suosjećajni kršćanin

***“Jer se približuje knez ovoga svijeta. On protiv mene ne može ništa.”(Ivan 14,30)***

U svim svojim životnim navikama Spasitelj je pokazao kakvu Crkvu Bog želi imati na Zemlji. Prenesite to narodu. Krist želi izvesti svoju Crkvu pred Oca bez mrlje i mane.

235 Od najranijih godina Spasitelj je živio u siromaštvu. Dane djetinjstva provodio je u radu. Radeći za drvodjeljskim stolom, noseći teret koji Mu je pripadao kao članu obitelji, često se umarao. Živio je u iskvarenom dobu. Ipak, bio je neiskvaren zlom oko sebe, nepodložan utjecaju zlih osobina opakih i zlih ljudi. Na otvorenom polju i usred prizora prirode nalazio je odmor od posla i hranu za svoj duhovni život. Gledajući ispod površine, sakupljao je znanje iz tajni prirode koje Ga je ispunjavalo mirom i radošću.

Tijekom godina Njegove javne službe, Spasitelja su stalno promatrali licemjerni i lukavi ljudi. Uhode su Mu stalno bili na tragu da bi uhvatili nešto s Njegovih usana što bi se moglo upotrijebiti u stvaranju predrasuda protiv Njega. Stalno iznova pokušavali su Ga okriviti za neko zlo. Bilo je prilika u kojima su Mu postavljali zamke u obliku pitanja, nadajući se da će se Njegovi odgovori moći iskoristiti da izazovu osudu naroda. Ali u svakom pokušaju morali su se zbunjeni povući jer ih je Krist svojim odgovorima prikazao u pravom svjetlu. Spasiteljevi javni govori pokazivali su moć istine mnoštvu koje je slušalo. Čak i ljudi poslani da Ga uhode bili su se primorani vratiti s ovakvim izvještajem onima koji su ih poslali: “Nikada čovjek nije govorio kao ovaj čovjek!” (Ivan 7,46) ...

Neka vaš razgovor bude u milosti, zato što Krist sluša riječi koje izgovarate. Neka suosjećanje jednih prema drugima bude prisutno u svemu što govorite, jer ćete tada otkriti Kristov karakter. Kristovo vladanje bilo je blago i skromno. Kao Njegovi sljedbenici, mi moramo biti dionici Njegove naravi. Svakodnevno moramo učiti od Velikog Učitelja kako bi ozračje koje okružuje dušu moglo biti ispunjeno duhovnim životom. (*Letter 158, 14. svibnja 1908.*)

13. rujna

## Bezrezervna predaja

***“Živim — ali ne više ja, nego Krist živi u meni: život koji sada provodim u tijelu, provodim u vjeri u Sina Božjega, koji mi je iskazao ljubav i samoga sebe za mene predao.”  
(Galaćanima 2,20)***

Bog neće prihvatiti ništa manje od bezrezervne predaje. Polovični, grešni kršćani nikada ne mogu ući u Nebo. Oni tamo ne bi pronašli nikakvu sreću, jer ne znaju ništa o visokim, svetim načelima koja vladaju među članovima kraljevske obitelji.

Prozori duše pravog kršćanina otvoreni su prema Nebu. On živi u zajednici s Kristom. Njegova je volja pokorena Kristovoj volji. Njegova je najveća želja da postaje sve sličniji Kristu. ...

Neumorno i ozbiljno trebamo se truditi da postignemo Božji ideal za nas. To ne trebamo činiti kao neku pokoru, već kao jedino sredstvo da zadobijemo istinsku sreću. Jedini način da dobijemo mir i radost jest da imamo živu vezu s Onim koji je dao svoj život za nas, koji je umro da bismo mi živjeli i koji živi da bi sjedinio svoju moć s naporima onih koji nastoje pobijediti.

236

Svetost je stalni sklad s Bogom. Zar nećemo biti ono što Krist tako žarko želi da budemo — kršćani na djelu i u istini — da svijet vidi u našem životu otkrivenje spasonosne moći istine? Ovaj svijet je naša pripremna škola. Dok smo ovdje, nailazit ćemo na kušnje i nevolje. Božji neprijatelj će nas stalno nastojati odvratiti od naše odanosti. Ali dokle god se čvrsto držimo Onoga koji je dao sebe za nas, sigurni smo.

Cijeli svijet je obuhvaćen u Kristovom zagrljaju. On je umro na križu da uništi onoga koji ima vlast nad smrću i da uzme na sebe grijehe svake duše koja vjeruje. On nas poziva da prinesemo sebe na oltar službe, kao živu žrtvu. Trebamo se bezrezervno posvetiti Bogu u svemu što imamo i što jesmo.

U ovoj zemaljskoj školi trebamo naučiti lekcije koje će nas pripremiti za ulazak u višu školu, gdje će se naše obrazovanje nastaviti pod Kristovim osobnim nadzorom. On će nam tada otvoriti puni smisao svoje Riječi. Zar nećemo, u nekoliko dana kušnje koji su nam preostali, djelovati kao muškarci i žene koji čeznu za životom u Božjem kraljevstvu, i još više, za vječnim blaženstvom? (RH, 16. svibnja 1907.)

14. rujna

## Bez mane

***“Kao što je i Krist ljubio Crkvu i sam sebe predao za nju ... da sam sebi privede Crkvu krasnu, bez ljage, bez bore, bez ičega tomu slična, da bude sveta i bez mane.” (Efežanima 5,25-27)***

Svatko od nas nosi ime kršćanin. Budimo vjerni ovom imenu. Biti kršćanin znači biti sličan Kristu. To znači slijediti Krista u samoodricanju, istaknuti Njegovu zastavu ljubavi, poštovati Ga nesebičnim riječima i djelima. U životu pravog kršćanina nema sebičnosti — staro “ja” je mrtvo. U životu kojim je Krist živio dok je bio na Zemlji nije bilo sebičnosti. Imajući našu narav, živio je životom potpuno posvećenim dobru drugih. ...

Riječju i djelom Kristovi sljedbenici trebaju biti čisti i istiniti. U ovom svijetu bezakonja i korupcije kršćani trebaju otkrivati Kristove osobine. Sve što rade i govore treba biti oslobođeno sebičnosti. Krist ih želi izvesti pred Oca “bez ljage, bez bore, i bez ičega tomu slična”, očišćene milošću, slične sebi.

U svojoj velikoj ljubavi Krist je predao sebe za nas. Dao je sebe za nas da bi zadovoljio potrebe duše koja se upinje i bori. 237 Mi se trebamo predati Njemu. Kad je ova predaja potpuna, Krist će završiti djelo koje je otpočeo za nas predajući sebe. Tada će nas moći provesti kroz potpuni preobražaj.

Krist je dao sebe za otkup ljudskog roda, da svi koji vjeruju u Njega imaju vječni život. Oni koji cijene ovu veliku žrtvu, primaju od Spasitelja najdragocjeniji od svih poklona — čisto srce. Oni su stekli iskustvo koje je vrednije od zlata, srebra i dragog kamenja. Oni zajedno sjede na nebesima u Kristu uživajući u radosti i miru zajedništva s Njim, a te osobine samo On može dati. Oni Ga ljube svim srcem i umom i dušom i snagom, shvaćajući da su Njegova krv — otkupljena baština. Njihov duhovni vid nije zatamnjen svjetovnim lukavstvom ili svjetovnim ciljevima. Oni su jedno s Kristom kao što je On jedno s Ocem.

Mislite li da Krist ne cijeni one koji žive u cijelosti za Njega? Mislite li da On ne posjećuje one koji su, poput voljenog Ivana, zbog Njega na teškim i mučnim mjestima? On pronalazi svoje vjerne slugue, održava vezu s njima, hrabri ih i jača. (RH, 30. svibnja 1907.)

15. rujna

## Istina će pobijediti

**“Nismo živjeli lukavo niti izobličavali riječ Božju, već smo, naprotiv, otvorenim navješćivanjem istine preporučivali sami sebe svakom savjesnom ljudskom sudu pred Bogom.”  
(2. Korinćanima 4,2)**

Ne smije biti podrivanja temeljnih istina koje je Gospodin potvrdio mnogim čudesnim dokazima. Treba se začuti glas jasnog potvrđivanja istine, u suprotnosti sa sumnjama i zabludama koje potječu od neprijatelja istine. Zbivat će se značajne promjene nabolje i u tim će prilikama djelovanje načela božanske istine pokazati rast u milosti, zato što su božanska sredstva djelotvorna da prosvjetle i posvete ljudsko razumijevanje.

Kristova istina, kao što ju je proglasio dok je bio obavijen sjajnim oblakom, ostaje nepobitna i vjerodostojna činjenica i u ovom našem vremenu, i isto će tako sigurno obnoviti um primatelja kao što je obnavljala umove u prošlosti. Krist je izjavio: “Ako zaista ne slušaju Mojsija i Proroka, neće vjerovati ni ako tko od mrtvih uskrsne.” (Luka 16,31)

Kao narod, širenjem čistog Evanđelja moramo pripremiti put Gospodnji i to pod nadmoćnim vodstvom Svetoga Duha. Tok žive vode treba se produbiti i proširiti. U svim poljima, i bliskim i dalekim, ljudi će biti pozvani od pluga i s uobičajenih zanimanja, u kojima je um u velikoj mjeri okrenut stjecanju dohotka, i bit će poučeni od onih ljudi koji su stekli iskustvo — ljudi koji razumiju istinu. Putem najčudesnijeg Božjeg djelovanja planine teškoća bit će uklonjene i bačene u more. ...

238

Oni koji propovijedaju istinu nastojat će je prikazati dobro uređenim životom i pobožnim razgovorima. I dok to čine, postat će silni u zastupanju istine, dajući joj i siguran životni prilog da potječe od Boga. ...

Mi moramo odgovoriti na poziv: “Sinko, hajde i radi danas u vinogradu!” (Matej 21,28) Kada ovaj poziv bude poslušan, poruka koja tako mnogo znači stanovnicima Zemlje dobro će se čuti i razumjeti. Ljudi će znati što je istina. Djelo će napredovati sve dalje i dalje. Preko sudova i blagoslova bit će uočeno i prepoznato jasno raspoznatljivo djelovanje Providnosti. Istina će odnijeti pobjedu. (Letter 230, 5. srpnja 1906.)

263

16. rujna

## Ljubav bez premca

***“Ja sam im predao slavu koju si ti meni dao, da budu jedno kao što smo mi jedno — ja u njima, a ti u meni — da postanu potpuno jedno, da svijet upozna da si me ti poslao i da si njih ljubio kao što si mene ljubio.” (Ivan 17,22.23)***

O kakva ljubav, kakva neusporediva ljubav! Da pala ljudska bića mogu postati toliko blisko sjedinjena s Kristom da bi bila proslavljena s Njim! Ovdje na Zemlji su pratili Njegove korake, radili kao što je On radio za duše za koje je umro i, kada dođe po svoje, oni ulaze u Njegovu radost i sjedaju u kraljevstvu s Njim za Njegov stol. “Gdje budem ja,” kaže On “bit će ondje i moj sluga.” (Ivan 12,26) ...

Kakva je predivna misao da mi siroti, pali grešnici možemo postati jedno s Kristom, biti dionici Njegove božanske naravi i zahvaljujući Njegovoj milosti, očišćeni, preporođeni i proslavljeni! Možemo pobijediti i sjesti s ... Kristom. Moramo poprimiti Njegovo obličje. On nas ljubi i pomoći će nam. Prepustimo se Njegovim rukama.

Imamo Njegovo obećanje. Mi držimo vlasničke listove stanova u kraljevstvu slave. Nikada vlasnički listovi nisu sastavljeni strože u skladu sa zakonom, ili potpisani čitkije, od onih koji daju Božjem narodu pravo na nebeske stanove. “Neka se ne uznemiruje vaše srce! Vjerujte u Boga i u me vjerujte! U kući Oca moga ima mnogo stanova. Kad ne bi bilo tako, zar bih vam rekao: ‘Idem da vam pripremam mjesto!’ Kad odem te vam pripremam mjesto, vratit ću se da vas uzmem k sebi i da vi budete gdje sam ja.” (Ivan 14,1-3) ...

239 Svi koji žele mogu prići kako bi se i na njih odnosila zavjetna obećanja. Golema je cijena plaćena za naše otkupljenje — krv Božjeg Jedinorođenog Sina. Krist je iskušao oštrim kušnjama nevolje. Njegova ljudska narav oprobana je do krajnjih granica. Podnio je smrtnu kaznu za ljudske prijestupe. Postao je grešnikova zamjena i jamac. Pokazao je plod svojih stradanja i smrti time što je uskrsnuo iz mrtvih. Iz iznajmljenog Josipovog groba odjekuje proglas: “Ja sam uskrsnuće i život. Oni koji vjeruju u mene i čine djela pravednosti koja ja činim, opravdani su, posvećeni, ubijeljeni i okušani. Zadobili su pobožnost i vječni život.” (Letter 144, 12. srpnja 1903.)



17. rujna

### Uvijek prisutna pomoć

***“Jahve je dobar onima koji se u njegov' uzdaju, on je okrilje u dan nevolje, poznaje one koji se njemu utječu.” (Nahum 1,7)***

Bogata obećanja Božje riječi odnose se na nas ako povjerujemo i pokažemo potpuno povjerenje u Boga. U opasnosti smo da povjerujemo u svoje skromne ljudske napore i ne poklonimo Bogu svoje puno povjerenje. Svatko tko želi uzeti bilo kakvog udjela u velikom Božjem djelu pripreme za ove posljednje dane, trebao bi Mu se približiti. Uvijek kada je Bog slao svoje radnike da obave posebnu zadaću za Njega, obećavao im je da će biti s njima ako oni budu jedno s Njim. Ali ako se odvoje od Boga i pokušaju uraditi ovaj posao u vlastitoj snazi, naići će na poteškoće i razočaranja na svakom koraku. Ovdje imamo obećanje da će u radu za Gospodina On biti s naše desne strane da nam pomaže i surađuje s nama.

Bila bi najveća glupost na svijetu ako bi bilo tko od nas pripisao sebi zasluge za bilo koji postignuti uspjeh. Što poniznije hodimo s Bogom, to više će nam se On otkrivati i pomagati. Gospodin nije nikada slao svoje slugе da za Njega obave posao dok protiv njih ustaje cjelokupno protivljenje Sotone i zlih anđela, a da im nije pružio svoju božansku pomoć. Razlog što nemamo većeg uspjeha u radu leži u tome što ovisimo o vlastitim naporima, a ne o pomoći koju će nam Bog dati. Naša je prednost da osjetimo svoju slabost i nedostojnost i zatim se pozovemo na pomoć koju je Bog osigurao za nas. Možemo uzeti Riječ u svojoj nevolji i dok osjećamo teret za duše na svojim plećima, reći: “Evo, Gospodine, ovo si obećao, a ja vjerujem Tvojim riječi.”

Mi moramo pristupiti našem nebeskom Ocu kao što dijete dolazi svojim zemaljskim roditeljima. On kaže: “Ili, ima li tko među vama da bi svome sinu, ako bi ga zamolio kruha, pružio kamen, ili, ako bi ga zamolio ribu, pružio mu zmiju? Dakle: ako vi, premda ste zli, možete davati djeci svojoj dobre darove, koliko će više Otac vaš nebeski dati dobra onima koji ga mole?” (Matej 7,9-11) ... Iako svaki Božji radnik treba njegovati svoje snage što bolje može, u skladu sa svojim sposobnostima, ne bi se trebao u njih uzdati. Usavršite se do krajnjih granica koje možete postići, a onda s povjerenjem sve ostalo prepustite Bogu. (MS 8, 19. srpnja 1886.)

240

18. rujna

## Božanska zamjena

***“Njega koji je bio bez ikakva grijeha Bog učini mjesto nas grijehom, da mi u njemu postanemo pravednošću Božjom.”  
(2. Korinćanima 5,21)***

“Druge je spasio, a sebe ne može spasiti!” (Marko 15,31) Zato što Krist nije spašavao sebe, grešnik ima nadu u pomilovanje ili milost kod Boga. Da Krist nije uspio, ili da se obeshrabrio u svojem pothvatu spašavanja grešnika, propala bi posljednja nada za svakog Adamovog sina i kćer. Cijeli Kristov život bio je prepun samoodricanja i samopožrtvovnosti, a razlog što ima tako malo jakih kršćana leži u popuštanju prohtjevima i samougađanju koje se razvijalo umjesto samoodricanja i samopožrtvovnosti.

Oh, kako je Krist imao veliku čežnju i glad duše da spasi što je izgubljeno! Tijelo razapeto na križu nije umanjilo Njegovu božansku silu da ljudskom žrtvom spasi sve koji prihvaćaju Njegovu pravednost. Umrijevši na križu, On je prebacio krivnju s prijestupnika na božansku Zamjenu vjerom u Njega kao osobnog Spasitelja. Grijesi prestupničkog svijeta, koji su slikovito prikazani crvenima “kao purpur” (Izaija 1,18), uračunati su božanskom Jamcu. ...

Božansko je postizalo svoj cilj dok je ljudsko patilo zbog mržnje i osvete bogomržećih ljudi, jer je Krist sebe objavio kao Božjeg Sina. Samo je On mogao odgovoriti razbojniku koji je patio. On je sam kao vjerovnik preuzeo krivnju ovog prijestupnika. Umirući Spasitelj vidio je da je krivnja razbojnika mnogo manja od onih koji su Ga osudili na smrt, daleko manja od svećenika, književnika i vladara koji su aktivno sudjelovali u zahtjevima za smrću Božjeg Sina.

241 Kakvu je samo vjeru pokazao razbojnik na križu! Prihvatio je Krista kad se činilo potpuno nemogućim da bi to mogao biti Božji Sin, Spasitelj svijeta. U molitvi sirotog razbojnika postojao je prizvuk nečeg potpuno drugačijeg od onoga što se čulo sa svih strana. Bila je to poruka vjere i ona je doprla do Krista. Vjera ovog umirućeg čovjeka u Njega odjeknula je kao najslađa glazba u Kristovim ušima. Radostan ton otkupljenja i spasenja začuo je usred svojih samrtnih muka. Bog je bio proslavljen u svojem Sinu i preko Njega. (MS 84a, 15. kolovoza 1897.)

## 19. rujna

### Njegujte nježnost u domu

***“Prije svega, imajte žarku ljubav jedan prema drugomu; jer ljubav oprašta mnoge grijehе.” (1. Petrova 4,8)***

Mladić koji je došao Isusu upitao Ga je što treba učiniti da bi mogao baštiniti vječni život. Isus mu je rekao da drži zapovijedi i nabrojio nekoliko zapovijedi Zakona. “To sam sve držao — reče mu mladić — što mi još treba?” (Matej 19,20) Prve četiri zapovijedi pozivaju čovjeka da njeguje vrhunsku ljubav prema Bogu, a posljednjih šest iznose pred nas zahtjev da ljubimo bližnje kao sebe same. Koliko njih vjerno, iskreno i svesrdno to čini?

Gospodin ubrzo dolazi; ispunjavamo li dužnosti koje proizlaze iz pravednosti? Ljubav je temelj pobožnosti. Nijedan čovjek nema prave ljubavi prema Bogu, što god on tvrdio riječima, ako nema nesebične ljubavi prema svojem bratu. Kao što ljubimo Boga zato što je On prvi ljubio nas, tako trebamo ljubiti i sve za koje je Krist umro. Ne bismo smjeli dopustiti da duša koja je u najvećoj opasnosti i najvećoj potrebi ode a da se za nju nismo potrudili, pobrinuli i upozorili je. Ne bismo smjeli osjećati potrebu da se klonimo onih koji griješe i da budemo njihovi strogi kritičari, ili da ih pustimo da ostanu sami i urone u dalju nesreću i obeshrabrenje i padnu na Sotoninom bojištu, jer će se Bog pozabaviti nama kao što se bavi našom braćom ili mladim članovima Gospodnje obitelji.

Njegujte nježnost srca, okružite se u svojem kućnom krugu ozračjem ljubavi. Duh koji u velikoj mjeri prožima Crkvu, uvredljiv je za Boga. Svatko tko je sebi uzeo slobodu da osudi, rastuži i obeshrabri, tko ne pokazuje nježnu naklonost svoje sućuti prema osobi koja se bori s teškoćama i kušnjama, bit će u svojem iskustvu doveden na područje preko kojeg su drugi prešli pateći zbog njegovog tvrdog srca i tada će osjetiti kako su drugi patili zbog nedostatka suosjećanja, dok se ne zgrozi nad svojom tvrdoćom srca i otvori vrata Isusu da uđe.

Božja sila obraćenja mora doprijeti do svake duše koja ima bilo kakve veze s Božjim djelom kako bi svatko mogao biti ispunjen Kristovom ljubavlju i suosjećanjem ili mnogi nikada neće vidjeti nebesko kraljevstvo. (MS 62, 18. kolovoza 1894.)

## Uхватite se za božansku silu

***“Nekoć si u viđenju govorio pobožnima svojim: ‘Junaku stavih krunu na glavu, izabranika iz naroda izdigoh.’”  
(Psalam 89,20)***

Bog vas ljubi. On nježno suosjeća s nama. Njegovo obećanje glasi: “Približite se k Bogu, pa će se i on približiti k vama!” (Jakov 4,8) Kad neprijatelj navali kao rijeka, Duh će Gospodnji podići zastavu nasuprot njemu. Imajte na umu da je Isus Krist naša nada. U tugama i razočaranjima koja mogu doći na vas u bilo kojem trenutku, Krist vam kaže: “Ili u moje nek’ dođe okrilje, neka sklopi mir sa mnom, mir neka sklopi sa mnom!” (Izaija 27,5)

Vaša je dužnost da se uhvatite za snagu koja je nepokolebljiva kao vječno prijestolje. Vjerujte u Boga. Imajte povjerenje u Njega. Budite radosni u svim okolnostima. Iako možda imate nevolja, znajte da je i Krist postradao u svim tim mukama zbog svoje baštine. Ništa nije tako dragocjeno Gospodinu kao Njegova Crkva. Gospodin gleda na srce. On poznaje svoje. Gospodin će ispitati i dokazati što je u svačijem srcu. “Mnogi će se očistiti, ubijeliti i prokušati; a bezbožnici će i dalje biti bezbožni; bezbožnici se neće urazumjeti, a umnici će razumjeti.” (Daniel 12,10) ...

Neka oni koji ljube Boga i izvršitelji su Njegove riječi pjevaju hvalu i zahvalnost, a ne govore riječi optuživanja, iznalaženja pogrešaka i gundanja. Gospodin će blagosloviti one koji grade mir. ...

Njegujte povjerenje u Gospodina. Ne dopustite da vas osjećaji, govor ili stav bilo kojeg čovjeka učine potištenim. Pazite da svojim riječima ili djelima ne date bilo kakvu priliku onima koji vas okružuju da vas povrijede. Bez prestanka gledajte na Isusa. On je vaša snaga. Gledajući Isusa, bit ćete promijenjeni u Njegovo obličje. On će biti svjetlo vašeg lica i vaš Bog. ...

Crkvi ste potrebni, i zato, Krista radi, morate ublažiti i ukrotiti svoje osjećaje. On želi da primite Svetoga Duha koji će djelovati u vama. Onda ćete moći prenositi život i utjehu Crkvi. Neka vaše riječi budu dobro odabrane da Crkvi možete biti pravi blagoslov. Ne mučite svoju dušu nedosljednostima drugih. Preuzmite odgovornost za svoje osjećaje i budite dosljedni u svemu. (*Letter 125, 24. kolovoza 1900.*)

## U svijetu, ali ne od svijeta

**“Preljubničke duše, zar ne znate da je prijateljstvo prema svijetu neprijateljstvo prema Bogu? Dakle, tko god hoće da bude prijatelj svijetu, postaje neprijatelj Bogu.” (Jakov 4,4)**

Veliki dan Gospodnji se približava. Kada se Krist pojavi na nebeskim oblacima, oni koji Ga nisu tražili svim srcem, oni koji su sebi dopustili da budu prevareni, sigurno će propasti. Naša jedina sigurnost opstanka nalazi se u pokajanju, obraćenju i brisanju grijeha. Oni koji sada ozbiljno traže Gospodina i u poniznosti srca pred Njim ostavljaju svoje grijeha, bit će posvećeni istinom, osposobljeni da se ujedine s članovima kraljevske obitelji i ugledaju Kralja u Njegovoj krasoti. ...

Bez obzira na svoja obrazovna dostignuća, samo čovjek koji shvaća svoju odgovornost pred Bogom i koji je vođen Svetim Duhom, može biti uspješan učitelj, ili uspješan u zadobivanju za Boga onih koji su pod njegovim utjecajem. Hoće li oni koji ne slušaju božanski savjet biti prepoznati kao vođe u Gospodnjim ustanovama? Bože sačuvaj! Kako možemo smatrati sigurnim vodičima one koji izražavaju duh nevjerovanja i koji riječima i karakterom ne otkrivaju pravu pobožnost?

“Zaista, kažem vam: ako se ne pokajete i ne budete kao djeca, nećete ući u kraljevstvo nebesko.” (Matej 18,3 — Ša)

Naše “ja” treba biti dovedeno u pokornost Kristovom jarmu. Veliki Učitelj poziva sve da uče od Njega. ... “Jer je Sin Čovječji došao da spasi što je bilo izgubljeno.” (redak 11 — Ša) Oni koji žele biti spašeni, moraju biti spremni da budu spašeni na način koji je odredio Gospodin, a ne na način koji sami biraju. Besplatna Božja milost jedina je nada čovjeku. Bog pristupa ozbiljno svakome od nas. ...

Pozvani smo da budemo Gospodnji poseban narod u mnogo uzvišenijem smislu nego što su mnogi shvatili. Svijet leži u zlu, a Božji narod treba izići iz svijeta i odvojiti se. Treba odbaciti svjetovne običaje i navike. Ne smije se usuglašavati sa svjetovnim osjećajima, već biti različit, kao poseban Gospodnji narod, ozbiljan i iskren u svojoj službi. Ne smije imati ništa zajedničko s djelima tame. (Letter 280, 27. kolovoza 1960.)

## Božanska milost — naša najveća potreba

**“Ako, naime, propovijedam Radosnu vijest, to mi ne daje pravo na slavu.” (1. Korinćanima 9,16)**

Pravo obraćenje svakodnevno nas dovodi u vezu s Bogom. Bit će različitih kušnji koje će nas napasti i jakih podzemnih strujanja koja će nas odvlačiti od Boga k našem prošlom stanju ravnodušnosti i grešnog zaboravljanja Boga. Nijedno ljudsko srce ne može ostati jako bez božanske milosti. Nijedan čovjek ne može ostati obraćen ako ne vodi računa o sebi i Gospodar se ne pobrine za njega. Ako se srce čvrsto ne drži Boga i Bog čvrsto ne drži čovjeka, on će postati samopouzdan i ohol i sigurno će posrnuti i pasti. Božja sila je vjerom postala Pavlov oslonac. “Živim — ali ne više ja,” uzvikuje on u svojoj poniznosti, “nego Krist živi u meni.” (Galaćanima 2,20) “Ja stoga tako trčim, ne kao u nepouzdanu; tako dajem udarce, ne kao onaj koji mlati vjetar. Naprotiv, ja bijem svoje tijelo i vučem ga kao roba, da sâm ne budem odbačen pošto sam drugima propovijedao.” (1. Korinćanima 9,26. 27)

Pavao je imao takvu stalnu strepnju da ga ne svladaju zle sklonosti da se stalno borio, s čvrstim otporom, protiv nepokornog apetita i strasti. Ako je veliki apostol osjećao strah pred svojom vlastitom slabošću — tko se onda ima pravo osjećati samopouzdanim i spremnim za hvalisanje? Onog trenutka kad se počnemo osjećati samodovoljni i samouvjereni, u opasnosti smo da doživimo sramni neuspjeh.

Naša jedina sigurna obrana od neodoljivog grijeha je svakodnevna neprestana molitva. Ne smijemo jednoga dana biti gorljivi, a sljedećeg dana bezbrižni, već u budnosti i ozbiljnosti biti oživljeni u zajedništvu s Bogom. Molitva je prijeko potrebna i ne bismo smjeli čekati pojavu osjećaja, već se trebamo ozbiljno i usrdno moliti bez obzira na to potiču li nas osjećaji ili ne. Nebo je otvoreno za naše molitve. Molitva je sredstvo koje prenosi našu zahvalnost i čežnju duše za božanskim blagoslovom pred Božje prijestolje, da bi nam bilo uzvraceno osvježavajućim pljuskovima božanske milosti. Kod mnogih se ovo sredstvo zamrznilo, a zatim se veza s Nebom prekinula. ... O, kad bismo provodili više vremena na koljenima a manje planirajući za sebe i pomišljajući da možemo učiniti nešto veliko! (*Letter 52, 25. rujna 1874.*)

## Gozba Božje riječi

***“Ja sam živi kruh koji je sišao s neba. Ako tko jede od ovoga kruha, živjet će zauvijek. Kruh koji ću ja dati jest tijelo moje — za život svijeta.” (Ivan 6,51)***

Jedina sigurnost za sve nas jest da se utvrdimo u Božjoj riječi i proučavamo Sveto pismo, da Božju riječ učinimo svojom stalnom temom za razmišljanje. Recite ljudima da ne slušaju ničije riječi o Svjedočanstvima, već da ih čitaju i proučavaju za sebe i onda će se znati da su u skladu s istinom. Božja riječ je istina. O dobrom čovjeku psalmist izjavljuje: “Već uživa u Zakonu Jahvihu, o Zakonu njegovu misli dan i noć.” (Psalam 1,2) Onaj tko stavlja svoj um i srce pred ovu zadaću, dobit će pouzdano i dragocjeno iskustvo. Sveti Duh je u Božjoj riječi. Ovdje je živi, vječni element tako jasno prikazan u šestom poglavlju Ivana. ...

Vjerujmo Riječi. Onaj tko tako jede nebeski kruh, nahranjen je svakoga dana i znat će što znače riječi: “I nemate potrebe da vas tko uči.” (1. Ivanova 2,27) Mi imamo čiste pouke s usana Onoga koji nas posjeduje, koji nas je otkupio po cijenu svoje krvi. Dragocjena Božja riječ je čvrst temelj na kojemu možemo graditi. Kada vam ljudi dođu sa svojim pretpostavkama, recite im da je Veliki Učitelj ostavio svoju riječ koja je od neprocjenjive vrijednosti i da je poslao Branitelja, Svetoga Duha, u svoje ime. “A Branitelj, Duh Sveti, kojega će Otac poslati zbog mene, naučit će vas sve i sjetiti vas svega što vam rekoh.” (Ivan 14,26) ...

Ovdje je pred nas postavljena bogata gozba na kojoj se mogu nahraniti svi koji vjeruju u Krista kao svojeg osobnog Spasitelja. On je Drvo života svima koji se hrane od Njega. ...

Svi koji proučavaju ove dragocjene istine imaju veliku utjehu. Ako se budu hranili Božjom riječju, steći će iskustvo od najveće vrijednosti. Uvidjet će da je u odnosu na Božju riječ, ljudska riječ kao pljeva prema pšenici.

Upućena sam na izvor Božje riječi gdje se nalaze Božja obećanja za mene i za svako Božje dijete. Gozba je prostrta pred nama i pozvani smo da se hranimo Božjom riječju koja će ojačati duhovne mišice i žile. (*Letter 132, 10. listopada 1900.*)

## Završni sukob

**“Pazite! Dolazim kao lopov. Blago onomu koji bdije i čuva svoje haljine da ne bi išao go i da se ne bi vidjela njegova sramota!” (Otkrivenje 16,15)**

Strašni sukob je pred nama. Približavamo se bitci velikog dana Boga Svedržitelja. Ono što je držano pod kontrolom, bit će pušteno. Anđeo milosti sklapa svoja krila, spreman da se povuče sa zlatnog prijestolja i prepusti svijet Sotoninoj vlasti, kralju kojega je svijet izabrao, ubojici i krvniku od početka.

Poglavarstva i vlasti ovoga svijeta u ogorčenoj su pobuni protiv Boga nebeskog. Puni su mržnje prema svima koji Mu služe i uskoro, veoma skoro, odigrat će se posljednja velika bitka između dobra i zla. Zemlja će biti bojno polje — poprište završnog sukoba i konačne pobjede. Ovdje, gdje je toliko dugo Sotona navodio ljude protiv Boga, pobuna će zauvijek biti ugušena.

Krist je došao na Zemlju u ljudskom obličju da bi mogao stajati kao Začetnik našeg spasenja da ne bismo bili nadvladani sotonskom silom. I kada se činilo da neprijatelj zadobiva značajnu pobjedu nad pravdom, Bog je djelovao u milosti i snazi da se suprotstavi njegovim planovima.

Odlučivši izbrisati Božji lik u čovjeku, Sotona djeluje sa žestokim naporima ne bi li sakrio Boga od pogleda ljudi. On ne radi otvoreno, već tajno, miješajući ljudsko i božansko, lažno i pravo, trudeći se unijeti zbunjenost i patnju. Ali božanska milost se otkriva u snazi razmjernoj potrebama da se suprotstavi ovom zlom djelovanju i iznese na svjetlo skrivene neprijateljske namjere.

Božji narod treba čuti hrabro, odlučno svjedočanstvo za istinu, razumjeti Božje ciljeve svjedočenjem pera i glasa. U jednom mjestu za drugim trebaju se objavljivati poruke Božje riječi, budeći muškarce i žene da shvate istinu. ...

Zdrav nauk je pouzdan. On nije kao para koja za čas prolazi. Iz Božje riječi treba zasjati svjetlo. Bog poziva svoj narod da Mu se približi. Neka se nitko ne umeće između Njega i Njegovog naroda. Krist kuca na vrata srca, tražeći ulaz. Hoćete li Ga pustiti? (*Letter 153, 26. listopada 1901.*)



### Prednosti ostvarene molitvom

***“Pristupajmo k njemu iskrena srca i sa sigurnim uvjerenjem pošto smo očistili srca od zle savjesti i oprali tijelo čistom vodom.” (Hebrejima 10,22)***

Ne može biti istinske molitve bez istinske vjere. “A bez vjere nemoguće mu je ugoditi.” (Hebrejima 11,6) Molitva i vjera su ruke kojima duša pada oko vrata bezgranične ljubavi i hvata se za ruku beskonačne sile. Bog ne prepoznaje svoju nerazumnu djecu kada se to tiče iskustva u Njegovoj istini. Vjera je aktivna, djelatna sila. Novoprobudena vjera u Krista otkriva se molitvom i slavljenjem. Molitva je olakšanje i utjeha za nevoljnu dušu. Iskreni, ponizni molitelj pred prijestoljem milosti može znati da je došao u dodir s Bogom preko božanski određenog sredstva i da je njegova prednost da shvati što Bog znači duši koja vjeruje. Moramo prvo shvatiti svoje potrebe. Moramo biti gladni i žedni života u Kristu i po Kristu. Onda ćemo Mu doći u poniznosti i iskrenosti i On će nam dati vjeru koja se očituje ljubavlju i čisti dušu. ...

Sam Krist je dobrovoljno i radosno predao sebe da ispuni Božju volju. “Ponizi sam sebe postavši poslušan do smrti, i to do smrti na križu.” (Filipljanima 2,8) S obzirom na sve što je On učinio, treba li nam biti teško odreći se sebe? Hoćemo li se povući da ne budemo sudionici u Kristovom stradanju? Njegova smrt trebala bi pokrenuti svaku nit našeg bića, čineći nas spremnima da posvetimo Njegovom poslu sve što imamo i što jesmo.

Kad razmišljamo o onome što je On učinio za nas, srce nam treba biti ispunjeno zahvalnošću i ljubavlju, a mi se trebamo odreći sebičnosti i grijeha. Koju će dužnost srce odbiti pod pokretačkim utjecajem Božje i Kristove ljubavi? “S Kristom sam razapet”, izjavio je apostol Pavao. “Živim — ali ne više ja, nego Krist živi u meni: život koji sada provodim u tijelu, provodim u vjeri u Sina Božjega, koji mi je iskazao ljubav i samoga sebe za mene predao.” (Galaćanima 2,20)

Pozivam vas da se povjerimo Bogu u samoodricanju i požrtvovnoj poslušnosti. Vjera u Krista uvijek vodi k voljnoj, radosnoj poslušnosti. On je umro da nas izbavi od svakog bezakonja i očisti sebi narod izabrani koji čezne za dobrim djelima. Moramo biti savršeno usuglašeni s Božjom voljom u mislima, riječima i djelima. Nebo je samo za one koji su očistili svoje duše poslušnošću istini. (*Letter 301, 2. studenoga 1904.*)

### Sadašnje prednosti i koristi u budućnosti

***“Uprimo pogled u začetnika i završitelja vjere, u Isusa, koji namjesto određene mu radosti podnese križ ne mareći za sramotu te otada sjedi s desnu Božjeg prijestolja.” (Hebrejima 12,2)***

Uvijek trebamo njegovati osjećaj zahvalnosti prema onima koji su nam ukazali pomoć u vrijeme potrebe. Ovi osjećaji koji se mogu tako lako izazvati ljubaznošću i nesebičnošću naših prijatelja trebaju odgovoriti na ljubav i suosjećanje našeg dobromjernog nebeskog Prijatelja. ... Prijateljstvo koje izražava najbliža rodbina i prijatelji, otkrivenje Isusa Krista toliko nadmašuje da je prvo nijemo i bezizražajno u usporedbi s drugim. Prirodno je da nam srce njeguje osjećaje najtoplije naklonosti prema onima koji su pretrpjeli ili učinili nešto za nas.

Dopustite mi da vas povedem na mjesto raspeća i pokažem vam Božjeg Sina koji umire umjesto vas. Zar prizor Kristovog križa neće probuditi svaki mogući osjećaj zahvalnosti? Zar neće odnijeti hladnoću i ravnodušnost koji otvrđuju osjećaje pred velikom žrtvom učinjenom zbog nas? ...

Sotona, neprijatelj duša, stalno radi sa svojim izumima i zavodjenjem, krađuci osjetljivost duhovnih osjeta i umrtvljujući osjećaje prema onome što za nas ima najveće značenje. Kod svih malih životnih događaja osjećaji se slobodno izražavaju, ali kad je pred nama nešto od vječne vrijednosti, osjećaji su sputani, vezani kao magičnim uzicama. ...

Postoji toliko mnogo onih koji trpe odricanje i uz značajne žrtve vode život koji im obećava prednosti u budućnosti. Oni se odriču sadašnje udobnosti zbog pomisli na uživanje u budućnosti i to je onda za njih poravnanje, ali ovdje Isus obećava vječni život kao nagradu za poslušnost i — ako su neke beznačajne zemaljske koristi žrtvovane za neko buduće dobro — koliko bi više lagodnosti, zadovoljstva i sadašnjih ovozemaljskih prednosti trebalo žrtvovati za neusporedivo bogatstvo i slavu budućeg besmrtnog života. Ne dopustite da čarolija ovozemaljskih privlačnosti ukrade osjećaje prema Bogu i otvrdne srce za vječne interese. Skrenite pogled prema neviđenim stvarnostima. Čuvajte Isusa u svetištu svojeg srca. Ljubite Ga svom svojom dušom. (*Letter 15a*, 15. studenoga 1871.)

## Sveti Duh — poklon nad poklonima

***“Ponizi sam sebe postavši poslušan do smrti, i to do smrti na križu.” (Filipljanima 2,8)***

Kristovo poniženje i stradanje u neposrednoj je vezi s Njegovim uzvišenjem. Mogao je postati Spasitelj i Otkupitelj samo nakon što je prvo bio Žrtva. Kako je velika tajna pobožnosti otkrivena u Kristu! Pošto je uzdigao Zakon i učinio ga slavnim, prihvaćajući njegove uvjete u spašavanju svijeta od propasti, Krist je požurio na Nebo da završi svoje djelo i ostvari poslanje šaljući Svetoga Duha učenicima. Tako je svoje vjerne osvjedočio da ih nije zaboravio iako je sada u prisutnosti Boga, u kojemu je zauvijek punina radosti.

Sveti Duh se trebao spustiti na one u ovom svijetu koji su ljubili Krista. Time će biti osposobljeni, kao i proslavljanjem njihove Glave, da prime svaki dar koji je potreban za ispunjavanje njihove zadaće. Životodavac je držao u svojim rukama ne samo ključeve smrti, već i cijelo Nebo prepuno bogatih blagoslova. Predana Mu je sva vlast na Nebu i na Zemlji i, zauzevši svoje mjesto u nebeskim dvorovima, mogao je darovati te blagoslove svima koji Ga primaju.

Krist je rekao svojim učenicima: “Ipak vam istinu velim: vama je bolje da ja odem, jer ako ne odem, Branitelj neće doći k vama. Odem li, poslat ću ga k vama.” (Ivan 16,7) To je bio poklon nad poklonima. Sveti Duh je bio poslan kao najveće, neprocjenjivo blago koje čovjek može primiti. Crkva je krštena silom Svetoga Duha. Učenici su bili opremljeni da idu naprijed i objavljuju Krista, prvo u Jeruzalemu, u kojem je učinjeno sramno djelo nepoštovanja zakonitog Kralja, a zatim u sve krajeve Zemlje. ...

Kako su potpuni i besplatni blagoslovi udijeljeni svima koji dolaze Bogu u ime Njegovog Sina! Ako ispune uvjete postavljene u Njegovoj riječi, On će otvoriti nebeske ustave i izliti blagoslov na njih da neće biti dovoljno mjesta da ga prime. ... Ako se Božji narod posveti poslušnošću Njegovim propisima, Gospodin će raditi u njegovoj sredini. On će obnoviti ponizne, skrušene duše čineći njihov karakter čistim i svetim. (MS 128, 28. studenoga 1897.)

## **Gospodnji način razmišljanja**

**“Uza Zakon! Uza svjedočanstvo! Tko ne rekne tako, zoru neće dočekati.” (Izaija 8,20)**

Gospodnji način razmišljanja, jasno naveden u Njegovoj Riječi, treba biti naše pravilo života. Cijelo biće treba biti pod vlašću Onoga koji od početka zna kraj. Biblija, i samo Biblija, treba biti naš vodič. Moramo pratiti i slušati životodavna načela Neba, a ne samo svoje sklonosti. Božja mudrost i sila, djelujući na prijemčivo srce, dovodi um i karakter u sklad sa zakonima i pravilima Neba. Svatko od nas pojedinačno mora biti vođen Svetim Duhom kako bi prenosio svijetu velike činjenice o istini i pravdi. ...

Nama je naređeno da podignemo glas upozorenja pred ljudima. Sada ne smiju iznevjeriti stražari. Oni moraju biti trijezni u molitvama da bi mogli imati jasno razumijevanje svoje obveze Onome koji je, iako Jedinorođeni Božji Sin, došao na naš svijet kako bi oteo muškarce i žene sotonskoj upravi.

Mi trebamo upućivati i voditi ljude da gledaju na Kristov primjer, da shvate svoju obvezu prema Njemu, čiji su stvaranjem i otkupljenjem. On je vlasnik svakog muškarca, žene i djeteta koji dolaze na svijet. To je postao plativši otkupninu. Ako pala ljudska bića pristanu postati sinovi i kćeri Božje svojevrijednom poslušnošću, oni će postati jedno s Kristom. Spasitelj ih je otkupio dajući svoj život da plati kaznu za grijeh. ... Oni koji su istinski obraćeni, otkrit će spasonosnu Kristovu milost trudeći se u radu za ove duše koje je Sotona zaslijepio. U svojem životu Božji radnici trebaju pokazati moć istine i pravde. Svijet će se uskoro suočiti s velikim Zakonodavcem zbog Njegovog prekršenog Zakona. Pomilovanju se mogu nadati samo oni koji se odvrću od grijeha i okreću poslušnosti.

Moramo podići zastavu na kojoj je napisano: “Zapovijedi Božje i vjera Isusova” (vidi Otkrivenje 14,12). To je velik i važan predmet rasprave. Neka on ne bude stavljen izvan vidokruga. Moramo probuditi vjernike, kao i one koji ne kažu da se drže nekog posebnog ispovijedanja vjere, da uvide i poštuju zahtjeve zakona Neba. Mi trebamo uzdići ovaj Zakon i učiniti ga slavnim. Trebamo probuditi one koji su utonuli u duhovni drijemež. (*Letter* 138, 12. prosinca 1910.)

## Kada Istina usmjerava život

***“Isus im ponovo progovori: ‘Ja sam svjetlo svijeta. Tko mene slijedi, sigurno neće ići po tami, nego će imati svjetlo koje vodi u život.’” (Ivan 8,12)***

Gospodin Isus je uzeo na sebe obličje grešnog čovjeka, zaogrćući svoju božansku narav ljudskom. Bio je svet kao što je Bog svet. Da nije bio bez mane ili mrlje grijeha, ne bi mogao biti Spasitelj čovječanstva. Onaj komu nije bilo potrebno otkupljenje, bio je nositelj grijeha. Jedno s Bogom u čistoći i svetosti karaktera, mogao je prinijeti žrtvu pomirnicu za grijeha cijelog svijeta.

Krist je svjetlo svijeta. Preko Njega svjetlo svijetli usred moralne tame. Da nije bio svjetlo, tama se ne bi primjećivala jer svjetlo otkriva tamu. Što je jasnije svjetlo, to je izrazitija suprotnost između svjetla i tame. Kad bi svjetlo bilo uklonjeno, ne bi bilo ničega drugog osim tame.

Krist je objavio u kakvom se položaju nalazimo: “Tko mene slijedi, sigurno neće ići po tami, nego će imati svjetlo koje vodi u život.” (Ivan 8,12) On je sam sjajna zvijezda Danica. On je Sunce Pravednosti, svjetlo slave svojega Oca. On je “Svjetlo istinito, koje rasvjetljuje svakoga čovjeka.” (Ivan 1,9) Liječnik i Iscjelitelj došao je obnoviti Božji moralni lik koji je bio izgubljen zbog prijestupa.

Kada Krist boravi vjerom u duši, On čini onoga tko Ga ljubi svjetlom u Gospodinu. Točno je da mnogi koji kažu da vjeruju u istinu imaju samo vjeru po imenu. Oni nisu izvršitelji riječi. Oni kažu da vjeruju, ali ih to priznanje neće obratiti. ...

Kad Krist boravi u srcu, Njegova prisutnost se vidi. Kristov Duh se otkriva preko dobrih i plemenitih riječi i djela. Izražena je i ljupkost naravi. Nema uzburkanih strasti, tvrdoglavosti, zlih pretpostavki. Nema mržnje u srcu zbog toga što neke zamisli i metode ... nisu prihvaćene i cijenjene od strane drugih. ...

Kada istina upravlja životom, tu je čistoća i sloboda od grijeha. Slava, punina, potpunost plana Evandjelja ispunjeni su u životu. Svjetlo istine zrači u hram duše. Razumijevanje se ukorjenjuje u Kristu. (MS 164, 14. prosinca 1898.)

## Hoditi Isusovim stopama

***“Jednome dade pet talenata, drugome dva, trećemu jedan: svakomu prema njegovoj sposobnosti. I zatim oputova.” (Matej 25,15)***

Proučite upute u Mateju 25,14-46. Usporedite ovu uputu s poviješću svojeg života. Neka svaki čovjek ostavi svoje hvalisanje. ... Pođimo Kristovim stopama u svoj poniznosti istinske vjere. Uklonimo svaku samouvjerenost pokoravajući se, iz dana u dan i iz sata u sat, Spasitelju i stalno primajući i objavljujući Njegovu milost. Molim one koji tvrde da vjeruju u Krista da hode smjerno pred Bogom. Njega vrijeda naš ponos i oholost. “Ako, dakle, tko hoće ići za mnom,” izjavljuje Isus, “neka se odreće samog sebe, neka uzme svoj križ i neka me slijedi!” (Matej 16,24) Samo one koji provode ovu Njegovu riječ On će prepoznati kao svoje vjerne. “A svima koji ga primiše dade vlast da postanu djeca Božja: onima koji vjeruju u njegovo ime: koji nisu rođeni ni od krvi, ni od volje tjelesne, ni od volje muževlje, nego — od Boga.” (Ivan 1,12.13)

“I Riječ tijelom postala i nastanila se među nama.” (redak 14) O predivnog li napuštanja dostojanstva! Knez Neba, Zapovjednik nebeskih vojski, spustio se sa svojeg uzvišenog položaja odloživši svoj kraljevski ogrtač i kraljevsku krunu i zaogrnuo svoju božansku narav ljudskom da bi mogao postati božanski Učitelj svih slojeva ljudi i živjeti pred njima životom slobodnim od svake sebičnosti i grijeha, dajući im primjer kakvi mogu postati Njegovom milošću.

“I Riječ tijelom postala i nastanila se među nama. I mi smo promatrali slavu njegovu, slavu koju ima kao Jedinorođenac od Oca — pun milosti i istine.” (Ivan 1,14) Slava Bogu za ove predivne izjave! Mogućnosti koje su nam tu prikazane gotovo da su prevelike za naše shvaćanje i posramljuju našu slabost i naše nevjerovanje. Ja slavim Boga što vjerom mogu vidjeti svojeg Spasitelja. Moja duša prihvaća veliki dar. Naša jedina nada u ovom životu jest da pružimo ruku vjere i uhvatimo ruku ispruženu da nas spasi. “Evo Jaganjca Božjeg koji uzima grijeh svijeta!” (Ivan 1,29) Kad bismo pogled odvratili od sebe i gledali na Isusa, čineći Ga svojim vodičem, svijet bi u našim crkvama vidio silu koju sada ne vidi. (MS 166, 30. prosinca 1905.)

## LISTOPAD

### POGLED PREMA GORE

1. listopada

253

#### Potreba za obnovom

***“Ali sada, dok služite Bogu, pošto ste oslobođeni od grijeha, imate za rod posvećenje, a za svršetak vječni život. Jer je plaća grijeha smrt, a milosni dar Božji jest život vječni u Kristu Isusu, Gospodinu našem.” (Rimljanima 6,22.23)***

Pavao je smatrao da moramo poštovati Gospodnje zahtjeve i izbjeći Njegove sudove. Kao Pavao, i mi moramo učiniti sve da zadobijemo vijenac života koji donosi vječnu čast svakom pobjedniku. Ne smijemo biti zadovoljni beskorisnim životom.

Što je poniznost? To je osjećaj grešnosti i nedostojnosti koji vodi u pokajanje. Prvo moramo biti uvjereni u zloćudnost bolesti da bismo osjetili potrebu za izljećenjem. Oni koji ne shvaćaju grešnost grijeha, nisu u stanju procijeniti vrijednost otkupljenja i potrebu da budemo čisti od svakog grijeha. Grešnik mjeri samog sebe po sebi i po onima koji su grešnici kao i on. On ne gleda na Kristovu čistoću i svetost. Međutim, kada Božji zakon izazove osvjedočenje u njegovom srcu, on kaže s Pavlom: “Da, ja sam nekoć živio kad nije bilo Zakona. Ali kad dođe zapovijed, grijeh počne živjeti.” (Rimljanima 7,9) ...

Bog je stvorio čovjeka za svoju slavu. On neće i ne može trpjeti prisutnost grijeha na području svoje vladavine. Ako u Crkvi ima onih koji namjerno griješe protiv Boga, treba iskoristiti svaki mogući način da budu dovedeni do pokajanja. Ako se to ne učini, Božje ime bit će osramoćeno. On je previše čist da bi s odobravanjem gledao na bezakonje. ... Adamov grijeh bi se po crkvama danas smatrao jednostavnom pogreškom, koji odmah treba biti oprošten i da više ne bude spomena na njega. Ali Božje mjerilo je visoko i Njegova riječ nepromjenjiva, a svaka sebična i lakoma navika je gad pred Njim. Srca vjernika trebaju biti očišćena, posvećena, oplemenjena, uzdignuta. ... Podignite pogled, braćo moja. Je li Evanđelje izgubilo svoju moć da osvaja srca? Zar je utjecaj Kristovog Duha zamro u srcima koja onda zbog toga nisu očišćena, posvećena i pripremljena za Njegovo djelovanje? Ne; mač Duha,

279

Riječ Boga živoga, još uvijek je s nama, ali prema njoj se moramo odnositi s ozbiljnošću. Upotrijebimo ga kao Božji posvećeni ljudi u starim vremenima. Svojom živom, oživljavajućom silom On će pronaći put do srca. ...

Gospodin poziva na obnovu u svim našim redovima. ... Kada se Crkva probudi, bit će učinjene odlučne promjene. Muškarci i žene bit će obraćeni i tako ispunjeni Božjim Duhom da će ići od zemlje do zemlje, od grada do grada objavljujući vijest istine. Srca ispunjenih iskrenom ljubavlju za duše otvarat će svoje Biblije i iznositi Riječ. (MS 2, 2. siječnja 1900.)

254 **2. listopada**

## **Božje sam dijete**

***“Ako smo djeca, onda smo i baštinici: baštinici Božji, a subaštinici Kristovi — ako zbilja (kao što jest) trpimo s njim — da s njim budemo i proslavljeni.” (Rimljanima 8,17)***

Utjecaj milosti je tu da omekša srce, da usavrši i očisti osjećaje, dajući s Neba rođenu obazrivost i osjećaj za pristojnost. Kršćanin ne može biti ohol, jer onda nije nalik na Krista. Spasitelj svijeta, grešnikova Zamjena i Jamac, kaže: “Dođite k meni svi koji ste umorni i opterećeni, i ja ću vas okrijepiti.” (Matej 11,28) ... Zato imajmo stalno na umu da krotki i ponizni Isus ima duh i težnje osvajača. Golemi posjedi kojima upravljaju zemaljski moćnici ne uobličavaju odgovarajuću pozornicu za ostvarivanje Njegove milosti, izražavanje Njegove ljubavi i pokazivanje Njegove slave. Onaj koji u istini i iskrenosti ljubi Gospodina Isusa Krista, ljubiti će i one za koje je Krist umro da bi ih spasio i rado će iskoristiti svaku priliku da služi Kristu preko Njegovih učenika.

Na svoj život moramo gledati kao sinovi i kćeri Božje, kao suradnici Isusa Krista, živeći za plemeniti cilj. Mi smo predstavnici Isusa Krista u karakteru i moramo Mu služiti s nepodijeljnim osjećajima. Ne samo što ćemo otkrivati činjenicu da ljubimo Boga, već ćemo u skladu s Njegovim svetim karakterom, živjeti čistim, savršenim životom. Moramo živjeti savršeno jer gledajući na Isusa, u Njemu vidimo oličenje savršenstva i veliko Središte u kojem je usredotočena naša nada u vječni život i sreću, a koji nas vodi k jedinstvu i skladu. ...

Život kojim sada živimo moramo živjeti vjerom u Isusa Krista. Ako smo Kristovi sljedbenici, naš život neće biti sastavljen od djelića jeftinih grčevitih postupaka u skladu s okolnostima i oko-



linom — trzaja u djelovanju koji otkrivaju da nama gospodare osjećaji i da se prepuštamo malim izljevima bijesa, zavidljivom iznalaženju pogrešaka, ljubomori, oholosti i sebičnosti. To nas sve ostavlja neusklađenim s uravnoteženim životom Isusa Krista, a ako zadržimo ove nedostatke, ne možemo biti pobjednici. ...

Kada budete izloženi različitim životnim okolnostima i kada budu izgovorene riječi sračunate da vam rane i povrijede dušu, kažite sami sebi: "Ja sam Božje dijete, subaštinik Isusa Krista, Božji suradnik. Ne smijem dakle, imati jeftin um, lako se ljutiti, uvijek misliti samo na sebe jer će to prirodno proizvesti neskladan karakter, nedostojan mojeg plemenitog poziva. Nebeski Otac mi je povjerio ovaj posao; moram biti dostojan ukazanog povjerenja." (*Letter 78*, 22. siječnja 1893.)

**3. listopada**

255

### **Nepogrešiva sigurnost**

***"Umnici će blistati kao sjajni nebeski svod, i koji su mnoge učili pravednosti, kao zvijezde navijeke, u svu vječnost." (Daniel 12,3)***

Mnogi, veoma mnogo njih, bit će strašno iznenađeni kada Gospodin iznenada dođe kao provalnik noću. Bdijmo i molimo se da nas, kada dođe iznenada, ne zatekne na spavanju. Duša mi je duboko uznemirena dok razmišljam koliko bismo trebali učiniti za duše koje propadaju. Danielovo predviđanje: "Mnogi će istraživati, i znanje će se umnožiti" (Daniel 12,4 — Živa riječ), treba se ispuniti našim davanjem poruke upozorenja; mnogi će biti prosvijetljeni u pogledu sigurne proročke riječi. ...

Spašavanje duša treba biti naša prvenstvena briga. Uznemirena sam kad vidim kako se mnogi raduju privremenom napretku zbog toga što oni koji posjeduju svjetovno blago rijetko ozbiljno teže za nebeskim. Oni su u opasnosti da upadnu u napasti, zamke i u mnoge lude škodljive želje koje guraju čovjeka u propast. ...

Potrebno nam je više čvrstog oslanjanja na "ovako govori Jahve Gospod". Ako to budemo posjedovali, nećemo vjerovati osjećajima ili se vladati po njima. Bog traži od nas da počinemo u Njegovoj ljubavi. Naša je prednost da poznajemo Božju riječ kao svojeg sigurnog i oprobanog vodiča, nepogrešivu sigurnost. Izgrađujemo vjeru kao veoma važnu pojedinost. Vjerujemo i imajmo povjerenja i razgovarajmo o vjeri, nadi i hrabrosti! Neka hvala Bogu bude u našim srcima i na našim usnama češće nego dosad.

“Pravo me štuje onaj koji prinosi žrtvu zahvalnu.” (Psalam 50,23)  
Neka vaš um bude usmjeren k Bogu i prepoznajte Kristovu ljubav kao što je otkriva Božja riječ. Ova Riječ je život. Razgovarajte o Kristu, pozovite druge da Ga sagledaju kao Otkupitelja.

Naša je prednost da se odmaramo u aktivnoj, živoj vjeri u Krista kao Životodavca. Prednost je razumjeti sa svima svetima koja je tu širina, dužina, dubina i visina i spoznati ljubav Kristovu koja nadilazi svaku spoznaju i ispuniti se svakom puninom Božjom. Razmišljajmo o Kristu kao o Onome u kome boravi svaka punina. Promatrajući Ga kao svojega osobnog Spasitelja, cijelit ćemo vrijednost Njegove spasonosne milosti. Trebamo razmišljati o Isusu više nego dosad. Trebamo Mu davati slavu u svojem srcu. Trebamo govoriti o ljubavi koja je toliko obilato izražena prema nama. Svakako imamo razloga slaviti Boga svojim srcem i dušom i glasom govoreći: hvalit ću Gospodina zbog Njegove velike ljubavi kojom me je ljubio. ...

Uzdignite Njega, Krista s Golgote, uzdignite Ga da Ga svijet može promatrati. Govorite o Njegovoj dobroti, pjevajte o Njegovoj ljubavi i dajte Mu velikodušnu zahvalnost svojeg srca. (Letter 12, 23. siječnja 1897.)

256 4. listopada

### **Božji savršeni planovi**

***“Vjerom se preseli u obećanu zemlju kao u tuđu i nastani se u šatorima skupa s Izakom i Jakovom, subaštinicima istog obećanja, jer je očekivao grad s temeljima kojemu je Bog graditelj i tvorac.” (Hebrejima 11,9.10)***

Isus se uznio k Ocu kao predstavnik ljudskog roda i Bog će dovesti one koji odražavaju Njegov lik da promatraju i dijele s Njim Njegovu slavu. Postoje domovi za zemaljske hodočasnike. Tu su i haljine za pravednike, s krunama slave i palmama pobjede. Sve što nas je zbunjivalo u Božjoj providnosti tada će biti objašnjeno. Zamršene pojedinosti, teške za razumijevanje tada će biti objašnjene. Tajne milosti razvit će se pred nama. Tamo gdje smo svojim ograničenim razumom nailazili samo na zbrku i neispunjene namjere, vidjet ćemo najsavršeniji i najljepši sklad. Saznat ćemo da je beskonačna ljubav odredila iskustva koja su izgledala najizazovnija i teško podnošljiva. Kad budemo shvatili nježnu brigu Onoga koji je činio da sve to zajedno bude za naše dobro, radovat ćemo se neizrecivom i proslavljenom radošću.

282

Bol ne može postojati u nebeskom ozračju. U domu otkupljenih neće biti suza, pogrebnih povorki, nikakvih obilježja žalosti. "I nijedan građanin neće reći: 'Bolestan sam!' Narodu što živi ondje krivnja će se oprostiti." (Izaija 33,24) Bogata plima sreće teći će i produbljavati se kako se vječnost bude odvijala. Razmišljajte o ovome; govorite o tome djeci patnje i tuge i pozovite ih da se raduju u nadi.

Što bliže dodemo k Isusu, to ćemo jasnije uviđati čistoću i veličinu Njegovog karaktera, a manje ćemo osjećati da trebamo uzdizati sebe. Suprotnost između našeg i Njegovog karaktera navest će nas na poniznost duše i duboko preispitivanje srca. Što više budemo ljubili Isusa, to će potpunije naše "ja" biti poniženo i zaboravljeno. ... Onaj koji je krotak u duhu, najčistiji i najviše nalik djetetu, bit će ojačan za bitku. Bit će osnažen Njegovim Duhom za unutaršnjeg čovjeka. Onaj tko osjeća svoju slabost, a bori se s Bogom kao Jakov i kao ovaj sluga iz starine poviče: "Neću te pustiti dok me ne blagosloviš", izići će sa svježim pomazanjem Svetoga Duha (Postanak 32,27). Okružiti će ga nebesko ozračje. Izići će čineći dobro. Njegov će utjecaj biti odlučna snaga u korist Kristove vjere. ... Naš Bog je jako prisutna pomoć u vrijeme potrebe. Upoznat je s najtajnijim pomislima našeg srca, sa svim namjerama i ciljevima naše duše. Kada smo u neprilici, čak i prije nego što smo Mu iznijeli ono što nas uznemirava, On pravi planove za naše izbavljenje. (*Letter* 73, 1. siječnja 1905.)

5. listopada

257

### **Kristov život ponizne poslušnosti**

***"I premda je bio Sin, iskustveno nauči poslušnost od onoga što je pretrpio te postigavši savršenstvo, postade svima koji mu se pokoravaju uzrok vječnoga spasenja." (Hebrejima 5,8.9)***

Krist je došao na naš svijet i živio u seoskom domu. Nosio je najbolju odjeću koju su Mu roditelji mogli pružiti, ali je to bila skromna odjeća seljaka. Hodao je neravnim putovima i penjao se strmim obroncima brda i planina. Kada je hodao ulicama, naoko je bio sam zato što ljudske oči nisu mogle vidjeti Njegove nebeske pomoćnike. Izučio je stolarski zanat da bi mogao staviti pečat odobravanja na sav pošten rad svima koji časno i oplemenjujuće rade s očima usmjerenim prema Božjoj slavi. ...

283

Krist, Gospodar cijele Zemlje, bio je skromni radnik. Bio je nepriznat, zanemaren i prezren. Držao se svoje punomoći i vlasti koja je potjecala iz vrhovne uprave, od Vladara Neba. Anđeli su bili Njegovi pomoćnici zato što je Krist činio djela svojeg Oca u istoj mjeri dok je naporno radio za drvodjeljskim stolom, kao i dok je činio čuda pred mnoštvom. Međutim, krio je tu tajnu od svijeta. Nije svojem imenu pridavao nikakve uzvišene titule da bi objasnio svoj položaj, već je živio u skladu s Božjim kraljevskim zakonom. Njegov je rad morao otpočeti posvećujući poniznu djelatnost radnika koji su se mučili za svakidašnji kruh. Da je Krist proveo svoj život među velikima i bogatima, radnički svijet bio bi lišen nadahnuća koje mu je Gospodin namijenio.

Kristov je život bio krotak i ponizan. Izabrao je takav život da bi mogao pomoći ljudskoj obitelji. Nije zauzeo svoje mjesto na prijestolju kao Zapovjednik cijele Zemlje. Odložio je svoju kraljevsku odoru i položio svoju kraljevsku krunu da bi se izjednačio s ljudskom obitelji. Nije uzeo na sebe anđeosku narav. Njegov posao nije bio ni svećenički poziv po imenovanju ljudi. Čovjeku bi bilo nemoguće razumjeti Njegov uzvišeni položaj kad mu ga Sveti Duh ne bi obznanio. Za naše dobro On je zaodjenuo svoju božansku narav ljudskom i sišao s kraljevskog prijestolja. Ostavio je položaj Zapovjednika u nebeskim dvorovima i radi nas osiromašio da bismo se mi Njegovim siromaštvom obogatili. Na taj je način sakrio svoju slavu pod maskom ljudskosti da bi mogao dodirnuti čovječanstvo božanskom preobražavajućom silom. ...

Oni kojima je Krist darovao vrijeme kušnje, u kojem će oblikovati karakter za nebeske stanove koje im je otišao pripremiti, trebaju slijediti Njegov životni primjer. (MS 24, 22. veljače 1898.)

258 **6. listopada**

## Služba anđela

***“I Elizej se pomoli ovako: ‘Jahve, otvori mu oči da vidi!’ I Jahve otvori oči momku, i on vidje: gora oko Elizeja sva prekrivena ognjenim konjima i kolima!” (2. o kraljevima 6,17)***

Kako malo njih razmišlja o nevidljivim bićima! Ljudi se svojim djelovanjem svrstavaju ili na Božju stranu ili na sotonsku, opredjeljujući se ili za Kneza svjetla ili kneza tame. Cijelo Nebo s velikom pozornošću promatra ljude koji izgledaju tako aktivni, a ipak nemaju nijedne misli o nevidljivom. Njihove misli nisu

okrenute Božjoj riječi i njezinim uputama. Kad bi se okrenuli Božjoj riječi, bili bi zaprepašteni spoznajom da postoje bića iz svijeta dobra i zla, koja promatraju svaku riječ i djelo. Ona su na svakom skupu gdje se sklapaju poslovni sporazumi, na vijećima i sastancima za proslavljanje Boga. Na takvim javnim sastancima ima više slušatelja nego što se može vidjeti prirodnim očima i svatko od njih ima svoje zaduženje. Ta su bića Božji ili Sotonini suradnici i rade moćnije i stalnije od ljudi. Ponekad nebeska razumna bića povlače u stranu zavjesu koja krije nevidljivi svijet da bismo svoj um povukli od trke i žurbe i razumjeli da postoje svjedoci za sve što radimo i izgovorimo kada smo u poslu ili mislimo da smo sami.

Gospodin bi želio da jasno razaznajemo, kako bismo shvatili da su ta moćna bića koja posjećuju naš svijet imala aktivnu ulogu u svakom poslu koji smo nazivali svojim. Ta nebeska bića su anđeoski pomoćnici koji se često prikrivaju oblikom ljudskih bića. Kao stranci razgovaraju s onima koji su uključeni u Božji posao. Na usamljenim mjestima bili su pratitelji putnika u opasnosti. Na brodovima šibanim olujama anđeli u ljudskom obličju izgovarali su riječi ohrabrenja da bi ublažili strah i nadahnuli nadom u trenutcima opasnosti, a putnici su mislili da je to bio jedan od njih s kojima nikad prije nisu razgovarali.

Mnogi su, pod različitim okolnostima, slušali glasove stanovnika drugih svjetova; ovi su dolazili kako bi uzeli udjela u ljudskom životu. Progovarali su na vijećima i otvarali pred njima ljudsku povijest ostvarujući djela koja bi bila nemoguća za ljudska bića. Često su bili zapovjednici vojske. Bivali su poslani da odvrate pomor. Jeli su za skromnim obiteljskim stolovima. Često su se pojavljivali kao umorni putnici kojima je bilo potrebno sklonište za noć.

Trebali bismo bolje nego dosad razumjeti rad ovih anđeoskih posjetitelja. (MS 39, 11. ožujka 1898.)

**7. listopada**

259

## **Možemo pobijediti kao Krist**

***“Koji je u svemu iskušan kao i mi, osim grijeha.” (Hebrejima 4,15 — Ša)***

Krist je po beskonačno velikoj cijeni, u bolnom procesu, tajanstvenom anđelima kao i ljudima, uzeo na sebe ljudsku narav. Sakrivajući svoje božanstvo, odloživši na stranu svoju slavu,

rođen je kao Djetešce u Betlehemu. U ljudskom tijelu živio je prema Božjem zakonu da bi mogao osuditi grijeh u tijelu i posvjedočiti nebeskim bićima da je Zakon određen kako bi osigurao život i sreću, mir i vječno dobro svih koji ga slušaju. ...

Tajna je pobožnosti da Onaj koji je jednak Ocu zaodijeva svoju božansku narav ljudskom i ostavljajući po strani svu slavu svojeg položaja kao Zapovjednika na Nebu, spušta se korak po korak stazom poniženja, trpeći sve teže i teže ponižavanje. Bezgrešan i čist stajao je u sudnici da Mu se sudi, da se Njegov slučaj istražuje i izrekne Mu se presuda, baš pred onim narodom kojeg je oslobodio iz ropstva. Gospodin slave bio je odbačen, osuđen i, da, popljuvan. S prijezirom zbog onoga što su smatrali Njegovim uobraženim tvrdnjama, ljudi su Ga udarali po licu. ...

Pilat je izjavio da je Krist nevin, objavljujući da nije našao nikakve krivnje na Njemu. Ipak, da bi zadovoljio Židove, zapovjedio je da bude šiban, a zatim Ga predao, krvavog i u modricama, da pretrpi okrutnu smrt raspećem. Veličanstvo Neba vođeno je kao janje na klanje, i usred ruganja i podsmijeha, ismijavanja i lažnih optužbi, bio je razapet na križ. Gomila, u čijem je srcu čovječnost izgleda umrla, nastojala je pogoršati okrutno stradanje Božjeg Sina svojim huljenjem. Ali kao ovca nijema pred onim koji je striže, nije otvorio svoja usta. Dao je svoj život za život svijeta da nijedan koji u Njega vjeruje ne pogine. ...

Krist je nosio grijehe cijelog svijeta. Pretrpio je našu kaznu — Božji gnjev protiv prijestupa. Njegove patnje obuhvatile su žestoku kušnju razmišljanja da je ostavljen od Boga. Njegovu dušu mučio je pritisak užasa velike tame. ... On ne bi mogao biti iskušan u svemu kao čovjek da nije bilo mogućnosti Njegovog pada. Bio je slobodno Biće, stavljeno na ispit, kao što je bio Adam i kao što je čovjek. Ako ne postoji mogućnost popuštanja, kušnja više nije kušnja. Kušnja dolazi i čovjek joj se odupire kada je pod snažnim utjecajem da učini pogrešno djelo, ali znajući da to može, odupire se vjerom nepokolebljivo se oslanjajući na božansku silu. (MS 29, 17. ožujka 1899.)

## Živo kršćansko iskustvo

***“Savjetujem ti da od mene kupiš u vatri žeženog zlata, da se obogatiš, i da se obučeš u bijele haljine, i da sakriješ svoju sramotnu golotinju, zatim pomasti da pomažeš svoje oči da bi vidio. ‘Ja korim i karam sve koje ljubim.’ Prema tome, budi revan i obrati se!” (Otkrivenje 3,18.19)***

Naša savjest mora biti očišćena od mrtvih djela kako bismo služili živome Bogu. Posvećenje znači savršenu ljubav, savršenu poslušnost, potpunu usuglašenost s Božjom voljom. Ako naš život odgovara Kristovom životu posvećenjem uma, duše i tijela, naš primjer će imati snažan utjecaj na svijet. Mi nismo savršeni, ali je naša prednost da se iščupamo iz zamki sebičnosti i grijeha i idemo prema savršenstvu. ...

Velike mogućnosti, visoka i sveta postignuća nalaze se na dohvata ruke svima koji imaju istinsku vjeru. Zar nećemo pomazati oči balzomom za oči da bismo mogli razaznati čudesne pojedinosti koje su nam predložene? Zašto s ustrajnom ozbiljnošću ne postupimo u skladu s ovom molbom, napredujući naprijed i gore, dostižući mjerilo svetosti? Mi smo Božji suradnici i moramo skladno surađivati jedni s drugima i s Bogom, “jer Bog je koji čini u vama da hoćete i izvršite, kako mu je ugodno” (Filipljanima 2,13 — Ša). ...

Gospodinu nije drago kad vidi da smo duhovno slabi. “Zbilja, Bog koji je zapovjedio: Neka iz tame zasvijetli svjetlo, on je zasvijetlio u našim srcima da osvijetli spoznaju slave Božje na licu Kristovu. Ali ovo blago nosimo u zemljanim posudama da se ona izvanredna uspješnost pripisuje Bogu, a ne nama.” (2. Korinćanima 4,6.7) Pred nama su sukobi i nevolje, ali ne trebamo pasti niti se obeshrabriti. ... Bog može biti proslavljen samo ako se mi, koji tvrdimo da vjerujemo u Njega, preobražavamo u Njegovo obličje. Mi trebamo pokazati svijetu ljepotu svetosti. Sve dok ne usavršimo kristoliki karakter, nećemo proći kroz vrata Božjega grada. Zalagati se za posvećenje, međutim, s povjerenjem u Boga, znači i sigurnost da ćemo ga primiti. A zatim, kao Kristovi svjedoci, trebamo objavljivati što je Božja milost ostvarila u nama.

Najveća uznemirenost koju možemo imati jest nesigurnost. Prihvatanje Božjeg blagoslova donosi pravdu i mir. Plod pravde bit će “pokoj i bezbrižnost do vijeka”. Moramo imati jednostavnost i iskrenost nalik božanskoj. Moramo imati tu mudrost koja

dolazi odozgo. Naše kršćansko iskustvo mora biti oživljeno pobožnošću i potaknuto božanskim životom. (MS 38, 26. ožujka 1899.)

261 **9. listopada**

### **Kristova ljubav veže srca**

***“Da pripravi svete za djelo službe, za izgradnju Kristova Tijela.” (Efežanima 4,12)***

Bog je ljubav. Ljubav Oca i Sina treba biti osobina svakog vjernika. Božja riječ je kanal kroz koji se božanska ljubav prenosi čovjeku. Božja istina je posrednik preko kojeg se doseže ljudski um. Sveti Duh se daje onom ljudskom biću koje surađuje s božanskim predstavnicima. On preobražava um i karakter, omogućavajući čovjeku da izdrži i da vidi Onoga koji je nevidljiv. U savršenoj ljubavi može se uživati samo vjerom u istinu i primanjem Svetoga Duha. ...

Krist se molio da Njegovi učenici shvate važnost ljubavi koju je izrazio dajući svoj život za svijet. Želio je da razumiju nešto u vezi s Njegovom beskonačnom žrtvom. Da su potpunije shvatili Njegovu samopožrtvovnu ljubav, nikada ne bi pali u otuđenje i sukobe.

Pozivam sve koji tvrde da vjeruju u sadašnju istinu da je vrše. Ako to budu činili, imat će izrazitiji i jači utjecaj na dobro. Svijet će vidjeti da je ljubav koju pokazuju vjernici, središnje i prevladavajuće načelo Kristovih sljedbenika. Kristolika ljubav spaja srce sa srcem. Istina privlači ljude u zajedništvo. Ona dovodi u sklad i jedinstvo sve koji imaju iskrenu, živu vjeru u Spasitelja. Krist je predvidio da se svi koji vjeruju u Njega razvijaju i postaju snažni družeći se u zajednici s drugima. Svi koji nesebično rade u Gospodarovoj službi, nose svijetu vjerodajnice da je Bog poslao svojeg Sina na Zemlju.

Iako u društvu kršćana ujedinjenih u crkvenoj zajednici svi nemaju iste talente, dužnost je svih da rade. Talenti se razlikuju, ali je svakom čovjeku povjeren njegov posao. Svi ovise o Kristu u Bogu. On je slavna Glava svih skupina i slojeva ljudi povezanih vjerom u Božju riječ. Vezani zajedničkim vjerovanjem u nebeska načela, oni svi ovise o Njemu, Začetniku i Završitelju njihove vjere. On je uobličio načela koja dovode do općeg jedinstva, sveobuhvatne ljubavi. Njegovi sljedbenici trebaju razmišljati o Njegovoj ljubavi. Oni ne bi trebali odustati dok ne dostignu mjerilo postavljeno pred njih. Ako se kršćanska načela ostvaruju u živo-



tu, ona onda proizvode opći sklad i savršeni mir. Kada je srce prožeto Kristovim Duhom, u njemu nema svađe, težnje za prevlašću ni upinjanja da gospodari drugima. (MS 46, 31. ožujka 1902.)

**10. listopada**

262

## **Nepoznato**

***“Zazovi me, i odazvat ću ti se i objavit ću ti velike i nedokučive tajne o kojima ništa ne znaš.” (Jeremija 33,3)***

Ne uzimamo uvijek u obzir da posvećenje, koje tako žarko želimo i za koje se tako ozbiljno molimo, dolazi posredovanjem istine i Božjom providnošću, na način na koji to najmanje očekujemo. Dok tražimo radost, snalazi nas tuga. Dok očekujemo mir, često se javljaju nepovjerenje i sumnja, jer se zatječemo opkoljeni nevoljama koje ne možemo izbjeći. Upravo u tim nevoljama koje imamo, primamo odgovore na svoje molitve. Da bismo bili očišćeni, vatra nevolje mora gorjeti nad nama i naša volja mora biti dovedena u sklad s Božjom voljom. Da bismo postali slični našem Spasitelju, prolazimo kroz najbolnji proces pre-rade. Upravo oni koje smatramo najdražima na Zemlji mogu nam izazvati najveće tuge i nevolje. Mogu nas sagledavati u potpuno pogrešnom svjetlu. Mogu smatrati da smo u zabludi i da varamo i ponižavamo sebe zato što slušamo prosvijećenu savjest u potrazi za istinom kao za sakrivenim blagom. ...

Molitve za usklađivanje s Kristovim likom ne moraju nam biti uslišane upravo onako kako želimo. Možemo biti ispitani i iskušani, jer Bog vidi da je za nas najbolje da nas stavi pod disciplinski postupak koji je za nas bitan da bismo mogli biti pogodni primatelji blagoslova za kojima žudimo. Ne bismo se smjeli obeshrabriti i dati mjesta sumnji misleći da nam molitve nisu uslišane. Moramo se još potpunije osloniti na Krista i pre-pustiti svoj slučaj Bogu da odgovori na naše molitve na svoj način. Bog nije obećao da će darovati svoje blagoslove preko kanala koje smo mi odabrali. Bog je odviše mudar da bi pogriješio i odviše pažljiv prema našem dobru da bi nam omogućio da biramo sami.

Božji planovi su uvijek najbolji iako ih uvijek ne možemo prepoznati. Savršenstvo kršćanskog karaktera može se postići samo u nastojanjima, sukobima i samoodricanju. ...

Kako su neprocjenjivo dragocjeni Božji darovi — vrline Njegovog Duha — a mi ne bismo smjeli ustuknuti pred mučnim procesom kušnje, koliko god on bio bolan i ponižavajući za nas.

Kako bi lak bio put u Nebo kad ne bi bilo samoodricanja ili križa! Kako bi samo svjetovni ljudi žurili tim putem i bezbrojni licemjери putovali njime! Zahvalite Bogu za križ, za samoodricanje. Sramota i stid koje je naš Spasitelj pretrpio zbog nas nisu ponižavajući za one koji su spašeni otkupljenjem Njegove krvi. Nebo će doista biti jeftino. (*Letter 9*, 5. travnja 1873.)

263 **11. listopada**

### **Božja riječ — tvoj vodič**

***“Tvoja riječ nozi je mojoj svjetiljka i svjetlo mojoj stazi.”  
(Psalam 119,105)***

Kad bismo postupali mudro i pametno, naše ljudske strasti, naslijeđene i stečene sklonosti, morale bi biti stavljene pod kontrolu višeg i nadmoćnijeg vrhovnog Zapovjednika od običnih ljudskih sposobnosti. ... “Prestanite zlo činiti! Učite se dobro činiti.” (Izaija 1,16.17 — Ša) To je lekcija koju iz dana u dan svatko treba učiti. Poduka koju provodimo nad samima sobom dolazi na prvo mjesto. Utjecaj koji vrši život strogog poštenja bit će stalno odgojno sredstvo drugima. Oni koji su omeđeni i vođeni moralnim i vjerskim načelima, jasno utvrđenim u Božjoj riječi, hode u skladu s Božjim umom i voljom, koji je previše mudar da bi pogriješio i previše dobar da bi nam audio.

Ako želite postupati mudro, hodajte putem Božjih zapovijedi. Božja vam je riječ na dohvat ruke. Ova Riječ je tako jasna da nitko ne treba lutati ako sebi ne dopusti da bude vođen svojim naslijeđenim i stečenim sklonostima k zlu. Vaš Spasitelj se suočio sa sotonskim podmuklim napadom riječima: “Pisano je,” i strogom naredbom: “Idi od mene, sotonu!” Savjetujem vam da primite s krotkošću usađenu Riječ, koja vam može spasiti dušu. Božja riječ je vaše utočište. To je kula snage u koju možete uteći i biti sigurni. ... Ozbiljni, iskreni istraživač istine neće zamijeniti istinu za laž. Božja riječ je kruh života, od kojeg svi mogu uzimati i dobiti vječni život. Pogreška je laž i obmana. Oni koji sudjeluju u njoj moraju patiti zbog posljedica kao Adam i Eva u Edenu. Prednost je svih da u molitvi, s iskrenim zanimanjem traže istinu. Istina je drvo života čije lišće ljudska obitelj treba jesti i živjeti.

Oni koji pokušavaju tumačiti Riječ prema vlastitim zamislima, koji je čitaju u skladu sa svojim stavovima, nikada neće uvidjeti istinu, već će pomrijeti u svojim grijesima. Oni koji jedu

sa zabranjenog stabla, prihvaćaju Sotonine zablude umjesto jasnog "ovako govori Jahve Gospod" i ako se ne pokaju, nikada neće zadobiti život koji se mjeri Božjim životom. Poput Adama i Eve, oni su se udaljili od stabla života, a njegov plod održava besmrtnost. ... Mi živimo usred svečanog djela suda. Naša duša treba biti ispunjena strahopoštovanjem, jer smo stalno u Božjoj prisutnosti. Svatko mora odlučiti osobno hoće li poštovati i živjeti, ili će iskazati neposlušnost i propasti.

Za one koji je slušaju, Božja riječ je drvo života. Ona je riječ spasenja koja, kada se primi, donosi vječni život. (*Letter 60*, 21. travnja 1900.)

**12. listopada**

264

### **Krist poziva na jedinstvo**

***"Da svi budu jedno. Kao što si ti, Oče, u meni, i ja u tebi, tako neka i oni u nama budu jedno, da svijet vjeruje da si me ti poslao!" (Ivan 17,21)***

Svakome je od nas potrebna pomoć koju možemo dobiti od drugih umova. Bog će raditi i s drugim umovima osim našeg. Različiti darovi povjereni različitim ljudima trebaju se uklopiti "da pripreme svete za djelo službe, za izgradnju Kristova Tijela" (Efežanima 4,12). ... Gospodin Isus Krist će iscijeliti naše nemoći i slabosti. Mi smo Njegovo vlasništvo stvaranjem i otkupljenjem. Svi moramo biti ujedinjeni u Njemu. On je jedini izvor iscjeljenja. Sva moć obnovljenja dolazi od Njega. Otvorio je izvor "Jeruzalemcima da se operu od grijeha i nečistoće". On svakome od njih upućuje poziv da dođe i bude izliječen i da pije od vode života. Ne njegovimo povjerenje u sebe, već u Isusa.

Pred nama će uvijek biti prepreka, ali mi trebamo slijediti našeg Vođu i jedinstveni, ruku pod ruku, suočiti se s poteškoćama. Postoji samo jedan put u Nebo. Moramo ići Isusovim stopama i činiti Njegova djela, kao što je On činio djela svojeg Oca. Moramo proučavati Njegove putove, a ne čovječje. Moramo poštovati Njegovu volju, a ne svoju. Hodajte pažljivo. Ne idite ispred Krista. Ne činite nijedan potez bez savjetovanja s vašim Vođom. Tražite u poniznoj molitvi i "primit ćete". On je Put, Istina i Život.

Čitajte i pozorno proučavajte molitvu koju je Krist iznosio neposredno prije svojeg suđenja, zabilježenu u sedamnaestom poglavlju Ivana. Pratite njezin nauk i bit ćete povedeni k jedinstvu. Naša jedina nada da dođemo na Nebo jest da budemo jedno

s Kristom, a zatim, u Njemu i preko Njega, bit ćemo jedno i s drugima. Nitko nije pozvan da hoda sam. U Kristu su život i besmrtnost izneseni na svjetlo dana. On je otvorio put u nebesko kraljevstvo onima koji vjeruju u Njega, ali nije dodijelio nikome stazu različitu od one kojom svi moraju putovati. On poziva na jedinstvo i to jedinstvo moramo postići. Bog traži od nas da naše "ja" potone u Kristu. Prirodnom, tjelesnom čovjeku to nije lako. Ali zahvaljujući sili Kristovog utjelovljenja, sili Boga koji se javio u tijelu, Božja sila otkriva se u nježnosti i ljepoti. "A svima koji ga primiše dade vlast da postanu djeca Božja." (Ivan 1,12) Ovom silom ćemo moći pobijediti svoje zle sklonosti i tako promijeniti svoju nesavršenu narav kako bi se u nama mogla ispuniti Božja volja. (Letter 79, 7. svibnja 1903.)

265 **13. listopada**

### **Pripremate li se za Nebo?**

***"Već (navješćujemo) kako stoji pisano: Ono što oko nije vidjelo, što uho nije čulo, na što ljudsko srce nije pomislilo: to je Bog pripremio onima koji ga ljube." (1. Korinćanima 2,9)***

Pred nama je veliki posao. Potrebna nam je veća vjera u Krista i Oca, jer je svakako moramo imati; u protivnom ćemo biti ubrojeni među nevjernike. Mi sagledavamo velike mogućnosti, ali i veliku količinu posla. Želimo posvećenje Duhom Svetim. Ne možemo sebi dopustiti da propustimo cilj, nagradu višnjeg poziva Božjeg u Kristu Isusu. Posvećenje istinom potvrdit će čovjekovu utvrđenost u vjeri i predstaviti ga kao Božjeg suradnika.

Sjedinjeni s Izvorom cjelokupne sile, ustrajavajući u ispunjavanju dužnosti, produbljujući razumijevanje o Božjoj ljubavi u Kristu Isusu, oni postaju potpuni u Kristu dok ne postanu jedno s Kristom u Bogu.

Slava koja očekuje vjernog pobjednika izvan svake je mogućnosti opisa. Gospodin će silno proslaviti i uzvisiti svoje vjerne. Oni će rasti kao cedri, a njihovo razumijevanje će se sigurno povećavati. I na svakom naprednom stupnju njihovog znanja stvarnost će daleko nadmašiti očekivanja. "Već (navješćujemo) kako stoji pisano: Ono što oko nije vidjelo, što uho nije čulo, na što ljudsko srce nije pomislilo: to je Bog pripremio onima koji ga ljube." (1. Korinćanima 2,9) Naša je neposredna zadaća da se pripreмимо za stanove koje je Bog pripremio za one koji Ga ljube

i vrše Njegove zapovijedi. ... Gospodin Isus će pripremiti svaki um i srce za primanje Svetoga Duha. ...

Vrijeme je kratko. Neka ono malo vremena koje imate bude upotrijebljeno za vaše sadašnje i vječno dobro u aktivnoj kršćanskoj službi, u ostvarivanju cjelokupnog mogućeg dobra. Nadoknadite izgubljeno vrijeme; tražite najprije kraljevstvo Božje i Njegovu pravednost, a onda ćete i drugima nešto moći prenijeti svojim dobrim djelima, radosnim, posvećujućim utjecajem. ...

Koje ste pripreme izvršili za budući, vječni svijet? ... Želite nešto uzvišenije i bolje od onoga što sada posjedujete. Činjenjem onoga što je pravo možete vršiti svjesni i nesvjesni utjecaj. Bog zaslužuje nešto bolje od vas kao svojih podanika od onoga što ste Mu dosad pružali. Dobro razmislite: Jeste li stajali pod zastavom Kneza Emanuela ili pod crnom zastavom kneza tame? Na vama počiva obveza da vratite utjecaj i novac koji vam je Gospodin pozajmio da biste unaprijedili Njegovo djelo i proslavili Njegovo ime.

Gospodin vas poziva: "Daj mi, sine moj, srce svoje." (Izreke 23,26) (Letter 71, 17. svibnja 1900.)

**14. listopada**

266

### **Krist posreduje za nas**

***"Glavno je u ovom izlaganju: imamo takva velikog svećenika koji sjede s desne strane prijestolja Veličanstva na nebesima, službenika Svetišta i pravog Šatora, onoga koji podiže Gospodin, a ne čovjek." (Hebrejima 8,1.2)***

Prirodne oči nikada ne mogu zapaziti Kristovu milinu i ljepotu. Unutarnje prosvjetljenje Svetoga Duha otkriva duši njezino istinsko beznadno stanje bez milosti i oprosta Nositelja grijeha, a samo Kristova svedovoljnost može omogućiti čovjeku raspoznavanje Njegove beskrajne milosti, neizmjerne ljubavi, dobronamjernosti i slave.

Nitko nikada nije došao na naš svijet s takvim zadatkom milosti, beskonačne samilosti i neizrecive ljubavi kao naš Spasitelj i prema nikom se nikada nije tako postupalo od ruku palog čovjeka. "Ne znate li da ne pripadate sami sebi jer ste kupljeni?" (vidi 1. Korinćanima 6,19.20) Mi smo Kristovi stvaranjem i Njegovim otkupljenjem. On je jedino bezgrešno Biće koje je podnijelo patnje, sramno poniženje i odbacivanje u naše ime. ...

293

Kako bi se onda oni koji su postali novo stvorenje u Kristu Isusu, spašeni Njegovim zaslugama, trebali vladati pred cijelim svemirom? Da li da se žale? Da optužuju jedni druge? Zar krotki i blagi duh ne bi bio prikladniji? "Učite od mene", rekao je veliki Učitelj, "jer sam krotka i ponizna srca. Tako ćete naći pokoj svojim dušama. Jer jaram je moj sladak, a moje breme lako." (Matej 11,29.30) Hoćemo li otkrivati ovakav duh u svojem karakteru? Hoćemo li nositi Njegov jaram i podići Njegov teret? ...

Kad bi svi mogli vidjeti Krista pred prijestoljem kako očekuje njihove molitve, kako ih čeka da Mu predaju svoju volju, prekinu svoju pobunu i vrate se svojoj vjernosti Bogu, u dubokom pokajanju umolili bi Oca da im oprostí prijestup Njegovog Zakona i oprostí im zbog utjecaja koji su pokazali navodeći druge da zanemaruju Gospodnji zakon. Neprijateljske vojske odnosile su pobjede zbog njihovog odgađanja. Hoće li i dalje ostati pod osudom Zakona? Ili će stati na Kristovu stranu i svojim utjecajem pomoći palom, buntovnom rodu pomoću vlastitog eksperimentalnog znanja? Hoće li sada postati suradnici Isusa Krista, koji osobno posređuje i moli se za njih pred Ocem? Anđeli zadržavaju razorne vjetrove jer se veoma zanimaju za ove pobunjene sinove i žele im pomoći da se vrate u okrilje sigurnosti i mira, da konačno mogu biti pobjednici i spašeni, vječno spašeni s Božjom obitelji na Nebu. (MS 29, 21. svibnja 1900.)

267 **15. listopada**

### **Božja ruka na kormilu**

***"Ubuduće budite jaki u Gospodinu i njegovoj silnoj moći!"  
(Efežanima 6,10)***

Budućnost je pred nama i sigurno je da će se zbivati nepredviđeni događaji mijenjajući sadašnji poredak u svijetu. Požuda i pohlepa teže za prevlašću. Tlačenje i mržnja uvećavat će se s razornim utjecajem. Nadahnuti silom odozdo, sotonska sredstva i suradnici žestoko će se truditi da provedu njegovu volju. "A bezbožnici će i dalje biti bezbožni; bezbožnici se neće urazumiti, a umnici će razumjeti." (Daniel 12,10) Svaki istinski obraćeni čovjek obući će se u sve oružje Božje i hrabro se suočiti s nevidljivim neprijateljem. Božje sluge će shvatiti nužnost uzimanja udjela u božanskoj naravi. ...

Sada je naše vrijeme opasnosti. Naša jedina sigurnost je da hodimo Kristovim stopama i uzmemo Njegov jaram. Nemirna su

vremena pred nama. U mnogim slučajevima prijatelji će se otuđiti. Bez razloga ljudi će postati naši neprijatelji. Pobude Božjeg naroda bit će pogrešno protumačene ne samo od strane svijeta, već i od njihove braće. Gospodnji sluge bit će stavljeni na teška mjesta. Od muhe će biti pravljen slon da bi se opravdalo to što se ljudi služe sebičnim, nepravедnim sredstvima.

Posao koji su ljudi vjerno obavili bit će prezren i omalovažavan, jer njihove napore nije okrunio vidni napredak. Pogrešnim predstavljanjem ti ljudi će biti odjeveni u crne haljine nesavjesnosti, zato što su okolnosti izvan njihove kontrole učinile njihov rad odviše zamršenim. Na njih će se ukazivati kao na ljude kojima se ne može vjerovati. I to će biti učinjeno od strane vjernika crkve. Božji sluge moraju se naoružati Kristovim umom. Neka ne očekuju da će izbjeći uvrede i pogrešne ocjene. Bit će nazivani zanesenjacima i fanaticima. Ali neka se ne obeshrabruju. Božja ruka je na kormilu providnosti, vodeći Njegovo djelo na slavu Njegovog imena.

Bog poziva svoj narod da bude snažno svjetlo svijetu koje svijetli usred mraka grijeha. Živjeti životom Životodavca donosi svoju nagradu. On je hodio svuda čineći dobro. To će činiti i svaki Njegov pravi sljedbenik, ispunjen svetim osjećajem odanosti Bogu i dužnosti prema drugim ljudskim bićima. Zahvaljujući spoznaji istine kakva je u Isusu, kršćani će rasti u milosti, stalno se približavajući savršenstvu karaktera. (MS 75, 12. lipnja 1902.)

## 16. listopada

268

### **Dopustimo Bogu da ostvaruje svoju volju u nama**

***“A Bog, izvor mira ... neka vas osposobi za svaku vrstu dobra djela, da mognete izvršiti njegovu volju! Neka ostvari u nama ono što je pred njim ugodno po Isusu Kristu, komu slava u vijeke vjekova! Amen.” (Hebrejima 13,20.21)***

Proučavanjem Božje riječi i provođenjem njezinih propisa u svim svojim poslovnim djelatnostima, ljudi mogu razaznati duh koji ih pokreće u radu. Umjesto da slijede prirodne sklonosti i ljudske težnje, oni mogu naučiti marljivim proučavanjem načela koja trebaju upravljati Adamovim sinovima i kćerima.

Biblija je vodič koji treba odlučivati o mnogim teškim problemima koji se podižu pred umovima sklonim sebičnosti. Odrasle je

295

Božje mudrosti ne samo što nam je objavio velika i važna načela, već što nas je opremio i praktičnim poukama za život i ponašanje prema bližnjima. On daje najsitnije pojedinosti koji određuju naš odnos prema Bogu i jednih prema drugima. To je potpuno otkrivenje Božjih osobina i volje u osobi Isusa Krista i preko Njega je istaknuta obveza čovjeka da daruje svesrdnu službu Bogu i da se pita na svakom koraku: "Je li ovo Gospodnji put?" ...

Lažno iskrivljavanje je primjetno u umovima onih čije oči nisu pomazane nebeskom pomašću da sagledaju sve pojedinosti u svjetlu Božje riječi. Volja postaje zarobljena, spremna da krene u smjeru koji Božja riječ neće opravdati. Volja ljudskog bića ne može se pokoriti bilo kojem drugom čovjeku. Kada se spoji s voljom drugih, ona obmanjuje. ...

Ako ljudska bića pristanu, Bog može i toliko će poistovjetiti svoju volju sa svim našim mislima i ciljevima, tako uskladiti naše srce i um sa svojom Riječju, da ćemo slušajući Njegovu volju prirodno provoditi poticaje vlastitog uma. Svi takvi neće posjedovati neposvećenu, sebičnu narav, spremnu da provodi vlastitu volju, već će imati zaštitničku, ozbiljnu i odlučnu gorljivost za proslavljanje Boga. Oni neće htjeti učiniti ništa u svojoj vlastitoj snazi i strogo će se čuvati od opasnosti da uzdižu sebe.

Svi koji žele usavršiti kršćanski karakter moraju nositi Kristov jaram. Ako žele biti zajedno s Isusom Kristom na nebesima, moraju učiti od Njega dok su ovdje na Zemlji. Našoj naravi potrebna je disciplina. Mora se usuglasiti s naravi Isusa Krista da bi On ostvario dobro koje je predvidio za sve koji će svoju narav pokoriti procesu oblikovanja pod Njegovom vlašću. Veliki Učitelj povezat će se sa svakom dušom koja želi ponijeti Njegov jaram. (*Letter 22*, 22. lipnja 1896.)

269 17. listopada

### **Kristova se ljubav ne može izmjeriti**

***"Siguran sam da nas neće ni smrt, ni život, ni anđeli, ni poglavarstva, ni sadašnjost, ni budućnost, ni sile, ni visina, ni dubina, ni bilo koje drugo stvorenje moći rastaviti od ljubavi Božje, koja je u Kristu Isusu, Gospodinu našem."* (Rimljanima 8,38.39)**

Krist bi se zbog naše krivnje mogao udaljiti od nas. Ali umjesto da se udalji, došao je i nastanio se među nama, ispunjen



svom puninom božanstva, bio je jedno s nama da Njegovom milošću možemo dostići savršenstvo. Svojim stradanjem i sramotnom smrću platio je otkup za čovjeka. Kakva je to samopožrtvovna ljubav! S najviše Preuzvišenosti On je došao božanstva zaogrnutog ljudskošću, spuštajući se korak po korak do samih dubina poniženja. Nema mjerila kojim bi se mogla izmjeriti dubina te ljubavi. Krist nam je pokazao koliko Bog može ljubiti i naš Spasitelj propatiti kako bismo mi bili potpuno preobraženi. On želi da Njegova djeca otkriju Njegov karakter, da vrše Njegov utjecaj kako bi i drugi umovi bili privučeni da se usklade s Njegovim umom.

Krist, naš Spasitelj, u kojem živi potpuno savršenstvo, postao je grijeh za pali ljudski rod. Nije poznavao grijeh kao iskustvo, ali je ponio užasnu težinu krivnje grijeha cijelog svijeta. Postao je naša Žrtva pomirnice da bi svi koji Ga prime mogli postati Božji sinovi. Križ je podignut da spasi čovjeka. Križ na koji će biti uzdignut Krist bio je sredstvo isplanirano na Nebu da u pokajničkoj duši probudi osjećaj grešnosti grijeha. Krist je preko križa želio sve privući k sebi. Umro je kao jedina nada za spasenje onih koji su zbog grijeha bili u žuči gorčine. Preko Svetoga Duha novo načelo umne i duhovne sile približeno je čovjeku, koji je u zajedništvu s božanstvom dobio mogućnost da bude jedno s Bogom.

Da bi porušio prepreku koju je Sotona podignuo između Boga i čovjeka, Krist je prinio punu i potpunu žrtvu, otkrivajući besprimjerno samoodricanje. Otkrio je svijetu nevjerojatan prizor Boga u ljudskom tijelu koji se žrtvuje za spasenje palog čovjeka. Kakve li predivne ljubavi! Dok o njoj razmišljam, plačem zbog toga što mislim da su mnogi od onih koji tvrde da vjeruju u istinu zbog sebičnosti otvrdnuli. ...

Čudim se što oni koji se nazivaju kršćanima ne shvaćaju božanska sredstva; što jasnije ne sagledavaju križ kao prenositelja oprosta i pomilovanja, način da se sebično čovjekovo srce dovede u neposredan dodir sa Svetim Duhom kako bi se Kristovo bogatstvo moglo izliti u ljudski um, ljudsko biće bilo ukrašeno vrlinama Duha, a Krist predstavljen onima koji Ga ne poznaju. (MS 91, 26. lipnja 1902.)

## Stajati uz načela

**“O, kako ljubim Zakon tvoj, po cio dan o njemu razmišljam.” (Psalam 119,97)**

Neka oni koji govore o načelima kao da ni na koji način ne bi odstupili od njih, budu sigurni da razumiju načela utvrđena kao smjernice u Božjoj riječi. Postoje neki koji slijede lažna načela. Njihove zamisli o načelima su pogrešne. Slijediti ispravna načela znači vjerno ispunjavati prve četiri i posljednjih šest zapovijedi. Poslušnošću tim božanskim naredbama, jedemo tijelo i pijemo Kristovu krv prisvajajući sve što je obuhvaćeno otkupljenjem na Golgoti. Krist će stajati pokraj svih koji Ga primaju kao svojeg Spasitelja. Njima će On dati vlast da postanu sinovi Božji. “I Riječ tijelom postala i nastanila se među nama. I mi smo promatrali slavu njegovu, slavu koju ima kao Jedinorođenac od Oca — pun milosti i istine.” (Ivan 1,14)

Onaj o kome se ovdje govori kao o Riječi jest Sin Božji, koji je bio Zapovjednik u nebeskim dvorovima i koji je došao na ovaj svijet otvoriti nebesku stvarnost palim ljudima. On je Put, Istina i Život. On je Riječ koja je bila kod Boga prije nego što je svijet postojao. Zaodijevajući svoju božansku narav ljudskom, imao je dvije naravi: božansku i ljudsku. I zbog toga može potpuno ostvariti cjelovito spasenje za ljudski rod i obnoviti sve prednosti višeg života.

Počeo je svoj zemaljski život kao što ga otpočinju sva ljudska bića dolazeći na ovaj svijet kao bespomoćno Djetešće. I dok je bio ovdje, živio je životom kojim može živjeti svako ljudsko biće koje će primiti veliki dar koji je Gospodin darovao našem svijetu poslavši svojeg Sina da ostvari plan spasenja.

Krist je podnio kaznu za grijeh, udarac božanske pravde koji ljudi ne bi mogli podnijeti. Ponio je na svojem tijelu kaznu izrečenu protiv grešnika. To je nauk o spasenju, koji se sigurno može istraživati i koji je koristan kada se trudimo da ga razumijemo. ...

Onima koji ustraju u svojim prijestupima sudit će se prema odbijanju svjetla. Oni odlučuju stati na stranu kneza tame, postati pružena ruka onoga koji bi, kad bi to bilo moguće, želio prevartiti i izabrane. Oni odbijaju divan dar Neba, i mada se mogu izjašnjavati kao pravedni i govoriti o “poštovanju načela”, u isto vrijeme slijede načela u suprotnosti s plemenitim načelima Neba i uče druge da slijede ista pokvarena načela. (MS 161, 1. srpnja 1903.)

## Nauk o Svetištu

**“Odgovori: ‘Još dvije tisuće i tri stotine večeri i jutara; tada će Svetište biti očišćeno.’” (Daniel 8,14)**

Bog nas poziva da koristimo svoje vrijeme i snagu za propovijedanje poruke ljudima, te poruke koja je pokrenula muškarce i žene 1843. i 1844. ...

Braćo moja, zauzmite svoje mjesto na koje vas Bog poziva. Ostavite po strani one koji su, nakon što je svjetlo više puta došlo do njih, prešli na suprotnu stranu. ... Preuzmite posao koji nam je povjeren. S Riječju Božjom kao porukom, stanite na branik istine i objavite skori Kristov dolazak. Istina, vječna istina će nadvladati.

Tijekom više od pola stoljeća [od 1844.] bile su preispitivane i osporavane različite točke sadašnje istine. Kao istina unapređivane su nove teorije koje nisu bile istinite i Božji Duh otkrio je njihovu pogrešku. Dok su iznošeni veliki stupovi naše vjere, Sveti Duh je svjedočio o njima, a posebno je to bio slučaj u pogledu istine o Svetištu. Iznova i iznova je Sveti Duh na izraziti način podupirao propovijedanje ove doktrine. Danas, međutim, kao i u prošlosti, neki će biti povedeni da uobliče nove teorije i odreknu se istine na koju je Duh Božji stavio svoje odobravanje.

Bilo koga tko bi uzeo sebi za cilj da iznosi teorije koje bi nas odvele od svjetla o službi u nebeskom Svetištu, ne treba prihvatiti kao učitelja. Istinsko razumijevanje pitanja Svetišta znači mnogo za nas kao narod. Kada smo ozbiljno tražili od Gospodina svjetlo o tom pitanju, svjetlo je dolazilo. U viđenju sam dobila takav pogled na nebesko Svetište i službe povezane s tim svetim mjestom da mnogo dana nisam o tome mogla govoriti.

Na osnovi svjetla koje mi je Bog dao, znam da bi trebala oživjeti poruka dana u prošlosti, zato što će ljudi nastojati unijeti nove teorije i pokušavati dokazati da su te teorije u skladu s Pismom iako su pogrešne i, kad bi im bilo dopušteno, potkopale bi vjeru u istinu. Ne trebamo prihvaćati ove pretpostavke i prenositi ih dalje kao istinu. Ne, ne; ne smijemo napustiti branike te istine na kojoj smo osnovani.

Uvijek će biti onih koji su u potrazi za nečim novim i koji natežu i iskrivljuju Božju riječ da bi poduprla njihove zamisli i teorije. Uzmimo zato, braćo, one pojedinosti koje nam je Bog dao i koje nas je Njegov Duh poučio kao istinu i vjerujmo u njih

ostavljajući po strani teorije koje Njegov Duh nije podupro. (MS 125, 4. srpnja 1907.)

272 **20. listopada**

### **Jesti lišće sa stabla života**

***“Svuda između gradskog trga i rijeke rastu stabla života koja rađaju dvanaest puta: svakog mjeseca daju svoj plod. Lišće od stabala služi za lijek poganima.” (Otkrivenje 22,2)***

Moramo li čekati preobraženje da bismo jeli lišće sa stabla života? Onaj tko u srce prima Kristove riječi, zna što znači jesti lišće sa stabla života. ... Znanje koje dolazi od Boga jest kruh života. To je lišće sa stabla života koje služi za iscjeljenje narodi-ma. Strujanje duhovnog života oduševljava dušu dok se Kristove riječi vjeruju i izvršavaju. To je način na koji postajemo jedno s Kristom. Iskustvo koje je bilo slabo i nemoćno postaje jako. To nam je vječni život “samo ako nadu kakvu smo od početka imali čvrsto sačuvamo do svršetka” (Hebrejima 3,14).

Cjelokupnu istinu potrebno je primiti kao Isusov život. Istina nas čisti od svake nečistoće i priprema dušu za Kristovu prisutnost. Krist se oblikuje u duši, nada slave. ...

Bitno je da oni koji se obvezuju da drže Božje zapovijedi imaju razumno poznavanje Svetog pisma. Tako se odričemo sebe i potpuno smo poštteni pred Bogom dok koristimo Njegova dobra. Bog nam je dao Bibliju kako bismo razumjeli božansku volju. Ne možemo poslušati Njegove zapovijedi dok ne znamo kako one glase.

Roditelji nemaju izgovor ako ne steknu jasno razumijevanje Božje volje da bi mogli poštovati zakone Njegovog kraljevstva. Samo na taj način mogu dovesti svoju djecu na Nebo. Braćo moja i sestre, vaša je dužnost da shvatite Božje zahtjeve. Kako možete odgajati svoju djecu u Božjem duhu dok najprije sami ne znate što je ispravno a što pogrešno, ako ne shvatite da poslušnost znači vječni život, a neposlušnost vječnu smrt?

Razumijevanje Božje volje moramo učiniti svojim životnim pothvatom. Jedino dok to ostvarujemo možemo ispravno odgajati svoju djecu. Svaka vaša riječ i djelo trebaju biti u skladu s Božjom voljom, bez obzira na mišljenja i običaje onih koji se ne pokoravaju Bogu. ...

“Savršen je Zakon Jahvin — dušu krijepi; pouzdano je Svjedočanstvo Jahvino — neuka uči.” (Psalam 19,8) Gospodin nije zadr-

žao za sebe ništa od onoga što je nužno za prosvjetljenje Njegove djece. Nitko se ne može izgovarati za prijestup time da je ostavljen u neznanju i da put u Nebo nije jasno obilježen. Nismo ostavljeni da služimo Bogu na neodređen i nesiguran način. (MS 103, 29. srpnja 1902.)

**21. listopada**

273

### **Jedino svjetlo koje osvjetljava put**

***“A pravednička je staza kao svjetlost svanuća, koja je sve jasnija do potpunog dana.” (Izreke 4,18)***

Kristova ljubav u srcu — otkrivena u životu svojom čudesnom snagom — to je najveće čudo koje se može pokazati palom, sukobljenom svijetu. Pokušajmo ostvariti ovo čudo ne svojom silom, već u ime Gospodina Isusa Krista, čiji smo i kome služimo. Obucimo se u Krista, a čudotvorna snaga Njegove milosti bit će tako jasno otkrivena u preobražaju karaktera, da će svijet biti osvjedočen da je Bog poslao svojeg Sina na svijet da bi ljude učinio nalik anđelima u karakteru i životu.

Oni koji istinski vjeruju u Krista sjede zajedno s Njim na nebeskim mjestima. Prihvatimo obilježje kršćanstva. To nije neki vanjski znak, nošenje križa ili krunice, već ono što otkriva jedinstvo čovjeka s Bogom. Poslušajmo upozorenje: “Svucite staroga čovjeka s djelima njegovim, i obucite novoga, koji se obnavlja za poznanje po slici onoga, koji ga je stvorio.” (Kološanima 3,9.10 — Ša) Ljepota svetosti otkriva se kad kršćani prilaze u zajedništvu jedni drugima i surađuju u ljubavi nalik na Kristovu.

“Prema tome, braćo, budući da mi snagom krvi Isusove otvoreno možemo ući u Svetinju nad svetinjama — taj novi i životonosni put on nam je otvorio kroz zastor, to jest kroz svoje tijelo — i budući da imamo velikog svećenika koji je postavljen nad kućom Božjom, pristupajmo k njemu iskrena srca i sa sigurnim uvjerenjem pošto smo očistili srca od zle savjesti i oprali tijelo čistom vodom. Držimo nepokolebljivim ispovijedanje naše nade — vjeran je, naime, onaj koji je obećao — i pazimo jedan na drugoga da se potičemo na ljubav i dobra djela! Ne ostavljajmo, kako neki običavaju, svoga vlastitog sastanka, već se sokolimo međusobno, i ovo to više što više vidite da se približuje Dan!” (Hebrejima 10,19-25)

Postoji samo jedna prava vjera, samo jedan put u Nebo, samo jedno svjetlo koje osvjetljava put kojim hodočasnici putuju. Dok

napredujemo u spoznaji Gospodina, na svakom koraku ćemo priznavati da je Krist Svjetlo svijeta, da je Put, Istina i Život i pronaći ćemo taj put koji nam On nalaže da slijedimo, put koji je “kao svjetlost svanuća, koja je sve jasnija do potpunog dana” (Izreke 4,18). ... Gospodin je dobar i dostojan svake hvale. ... Kako je blagoslovljen, kako dvostruko blagoslovljen dom u kojem su otac, majka i djeca posvećeni službi Kristu. (*Letter 126, 7. kolovoza 1902.*)

274 **22. listopada**

## **Krist ima moć**

**“Po njemu ste i vi ispunjeni. On je glava svakog Poglavarstva i Vlasti.” (Kološanima 2,9.10)**

Mi trebamo živjeti pod toplim, blagim zrakama Sunca Pravednosti. Ništa osim Njegovog suosjećanja punog ljubavi, Njegove božanske milosti, Njegove svemoćne sile, ne može nas osposobiti da se zaštitimo od nemilosrdnog neprijatelja i pokorimo protivljenje ljudskog srca. U čemu je naša snaga? U Gospodnjoj radošti. Dopustimo Kristovoj ljubavi da ispuni srce i bit ćemo omekšani i pokoreni, spremni da primimo silu koju je On pripremio za nas.

Zahvaljujmo Bogu svakog dana za primljene blagoslove. Ako se ljudsko biće ponizi pred Bogom, shvaćajući koliko je neprikladno da njeguje osjećaj samodovoljnosti, shvaćajući svoju potpunu nesposobnost da obavi posao koji treba biti obavljen kako bi mu duša bila očišćena; kad odbaci i ne bude računao na svoju pravednost, Krist će ugravirati svoju sliku na dušu koja Mu pripada. ... Krist nikada neće zanemariti posao koji je povjeren Njegovim rukama. On će nadahnuti postojanog učenika osjećajem za strahotu kojom grijeh izopačuje, prlja i kvari srce na koje On djeluje. Pravi pokajnik naučio je koliko je beskorisna oholost. Gledajući na Isusa, uspoređujući svoj nesavršeni karakter sa Spasiteljevim savršenim karakterom, on može reći: “U svojoj ruci nikakvu cijenu ne donosim, samo se na Tvoj križ oslanjam.

S Izajjom može objaviti: “Jahve, ti mir nama daješ, jer ti si tvorac svih djela naših. Jahve, Bože naš, gospodarili su nama osim tebe drugi gospodari, ali tebe jedinog, ime tvoje, častimo.” (Izaija 26,12.13)

Promatrajući Krista — kako bi postao kao On — tragalac za istinom vidi savršenstvo načela Božjeg zakona i postaje nezado-

voljan svim drugim osim savršenstvom. Skrivajući svoj život u Kristovom životu, on sagledava da se svetost božanskog Zakona otkriva u Kristovom karakteru i sve iskrenije nastoji biti nalik Njemu. U bilo kojem trenutku može se očekivati sukob, jer kušač vidi da gubi jednog od svojih podanika. Sada nastupa bitka protiv onih osobina koje je Sotona dotad jačao za vlastitu upotrebu.

Ljudsko biće vidi da se mora suočiti s čudnom snagom koja se protivi dostizanju savršenstva koje Krist nudi. Međutim, uz Krista na raspolaganju mu je spasonosna sila koja će za njega izvojevati pobjedu u ovom sukobu. Spasitelj će ga ojačati i pomoći mu kad se bude molio za milost i uspješnost. (MS 89, 12. kolovoza 1903.)

**23. listopada**

275

### **Obećana pomoć**

***“Sada ovako govori Jahve, koji te stvorio, Jakove, koji te saznao, Izraele: ‘Ne boj se, jer ja sam te otkupio; imenom sam te zazvao: ti si moj!’” (Izaija 43,1)***

Svaka prepreka izbavljenju Božjeg naroda bit će uklonjena otvaranjem Božje riječi i iznošenjem jasnog “ovako govori Jahve Gospod”. Svjetlo istine će zasjati jer mrak pokriva zemlju i tama narode. Istina živoga Boga pojavit će se nasuprot zabludi. Objavite radosnu vijest: imamo Spasitelja koji je dao svoj život da svi koji u Njega vjeruju ne poginu, nego da imaju život vječni.

Pojavit će se prepreke za unapređenje Gospodnjeg djela, ali ne bojte se. Sa svojom svemoći Kralja nad kraljevima, naš Bog koji čuva Savez, sjedinjuje nježnost i brigu nježnog pastira. Njemu ništa ne može stati na put. Njegova moć je apsolutna i ona je zalag sigurnog ispunjenja Njegovih obećanja svojem narodu. On može ukloniti sve prepreke koje stoje na putu unapređenja Njegovog djela. ...

Kristova Crkva je Božje sredstvo za objavljivanje istine, koju je On opunomoćio za poseban posao i ako je odana Bogu, poslušna svim Njegovim zapovijedima, u njoj će živjeti i izvrsnost božanske sile. Ako bude davala čast Gospodinu Bogu Izraelovom, nema te sile koja bi joj se mogla suprotstaviti. Ako ostane odana, neprijateljske snage neće je biti u mogućnosti svladati više nego što se pljeva može suprotstaviti vihoru.

Pred Crkvom je zora svijetlog, divnog dana ako se obuče u haljinu Kristove pravednosti, povlačeći se iz svih svojih udruživa-

nja sa svijetom. Vjernici Crkve trebaju sada priznati svoje nazadovanje i napredovati zajedno. Braćo moja i sestre, ne dopustite da se pojavi bilo što što bi vas odvojilo jedne od drugih i od Boga. Ne razgovarajte o razlikama u mišljenju, već se ujedinite u ljubavi prema istini kao što je u Isusu. Dodite pred Boga i molite se uzimajući kao razlog Spasiteljevu prolivenu krv, da primite pomoć u sukobu protiv zla. Uvjeravam vas da se nećete moliti uzalud. Dok se približavate Bogu, sa skrušenošću srca i u punoj vjeri, neprijatelj koji vas želi uništiti, bit će pobijeden.

Okrenite se Gospodinu, vi, zarobljenici nade. Tražite snagu od Boga, od živoga Boga. Pokažite nepokolebljivu, poniznu vjeru u Njegovu moć i volju da spasi. Od Krista teče živa rijeka spasenja. On je Izvor života i Izvor svake snage. (*Letter 199*, 8. rujna 1903.)

276 **24. listopada**

### **Služenje Bogu počinje na Zemlji**

***“Da se kušnja vaše vjere, mnogo dragocjenija od zlata raspadljivoga koje se kuša ognjem, nade na hvalu i slavu i čast u dan objavljenja Isusa Krista.” (1. Petrova 1,7 – Ša)***

Oni koji rade protiv prirodnih zakona svojeg bića, morat će trpjeti kaznu zbog prijestupa. Međutim, Spasitelj nas žali čak i kada patimo zbog slabosti izazvanih vlastitim pogrešnim postupanjem. U Njemu je sila izlječenja. Proslavimo Boga za drvo života, čije lišće služi za iscjeljenje narodima. ...

Svuda se vide posljedice prokletstva. Slavimo Boga što na novoj Zemlji “neće biti više ništa proketo. Prijestolje Božje i Janjetovo bit će u gradu. Sluge Božje klanjat će se Bogu.” (Otkrivenje 22,3.4) Neki vrlo malo znaju što znači prava služba. Oni koji se spremaju pjevati na nekoj glazbenoj priredbi, provode vrijeme u vježbanju kao bi se upoznali s glazbom i riječima. Da bismo mogli naučiti kako se služi Gospodinu na Nebu, moramo sada stupiti u Njegovu službu, upoznati se s Njim i biti Mu vjerni sluge. ... Naša je prednost da razumijemo blagoslovljenu Božju riječ. Mi smo pali, to je istina, ali ne moramo zauvijek ostati u grijehu. Stavljeni smo u povoljan položaj. Gospodin Bog nebeski je tako zavolio “svijet, da je dao svog jedinorođenog Sina da ne pogine ni jedan koji u nj vjeruje, već da ima život vječni” (Ivan 3,16). Kako dragocjenu nadu imamo u Kristu! ...



Kušnje će doći. Ali kada Sotona baci svoju paklenu sjenku pred nas, trebali bismo posegnuti u vjeri kroz sjenku prema svjetlu života — Onome koji ne samo što je stvorio čovjeka — već ga je otkupio svojom vlastitom krvlju. Mi smo Kristova dragocjena baština. U živoj vjeri moramo surađivati s Njim u postizanju našeg spasenja. Usred nevolja i kušnji podupire nas i održava Njegova ruka. Oni koji počivaju u Kristu Isusu nikada se ne osjećaju nemirno i nelagodno. On misli baš ono što kaže kad nas poziva da povjerimo čuvanje svoje duše Njemu kao vjernom Stvoritelju.

Oni koji čvrsto drže svoju vjeru do samog kraja, izići će iz peći nevolja kao čisto zlato sedam puta pretopljeno. O ovom djelu prorok Izaija kaže: "Rjeđi će biti čovjek neg' žeženo zlato, rjeđi samrtnik od zlata ofirskog." (Izaija 13,12) Kada ste u nevolji, imajte na umu da je vjera okušana u peći nevolja dragocjenija od zlata žeženog u vatri. Sjetite se da postoji Onaj koji promatra svaki pokret, koji vidi kada je posljednja čestica šljake odstranjena iz vašeg karaktera. (MS 110, 5. listopada 1901.)

**25. listopada**

277

### **Značenje zajednice s Bogom**

***"Što smo vidjeli i čuli, to navješćujemo i vama, da i vi imate s nama zajedništvo. A naše je zajedništvo s Ocem i Sinom njegovim Isusom Kristom." (1. Ivanova 1,3)***

Zajedništvo s Bogom je život duše. To nije nešto što se ne može protumačiti, nešto što možemo zaodjenuti u lijepe riječi, ali nam daje pravo iskustvo koje će učiniti da naše riječi imaju pravu vrijednost. Zajedništvo s Bogom daje svakidašnje iskustvo koje čini da naša radost bude potpuna.

Oni koji imaju ovu povezanost s Kristom objavljuju Ga u duhu, djelom i riječju. Ispovijedanje vjere na riječima ne vrijedi ništa ako u djelima i riječima nije vidljiv dobar rod. Jedinstvo, zajedništvo jednih s drugima i s Kristom — to su plodovi koji rađaju na svakoj mladici živog trsa. Očišćena duša, nanovo rođena, iznosi jasno, određeno svjedočanstvo. ...

Poznavati Boga u biblijskom smislu te riječi, znači biti jedno s Njim u srcu i umu, imati iskustveno znanje o Njemu, održavati zajedništvo puno poštovanja s Njim kao Spasiteljem. Ovo zajedništvo može se ostvariti samo iskrenom poslušnošću. Tamo gdje ne postoji to zajedništvo, srce ni u kojem smislu nije Božji hram,

305

već je pod vlašću neprijatelja koji preko ljudskog oruđa ostvaruje svoje vlastite namjere. Takav čovjek, bez obzira na njegove iskaze ili tvrdnje, nije hram Svetoga Duha.

Iskustvo se usavršava donošenjem roda. Onaj tko ne donosi dobar rod u riječima i djelima, u snazi uzvišenih, oplemenjujućih načela, loše je drvo. Rod koji on donosi neukusan je Bogu. Njegovo poznavanje Krista iskazano na riječima lažno je i prijevarno. ... U svjetlu Kristove ljubavi Evandjelje je otvorena knjiga. To je istinito svjetlo koje je Krist donio na svijet. Spasiteljevi pravi učenici primili su ovu ljubav. ...

U skladu sa svjetlom koje mi je Bog dao, znam da se za ljude krije velika opasnost u samoobmani. Sotona vrebava svoju priliku. On će u ljudskom obličju prići ljudima i progovoriti im najlaskavijim riječima. Iznijet će pred njih iste kušnje kojima je iskušavao Krista. Ako njihov um i srce ne budu ispunjeni čistom, nesebičnom ljubavlju koju je Krist otkrio, past će pod vlast Sotone i činit će, govoriti i pisati čudne pojedinosti da bi prevarili, ako bude moguće, i izabrane. ...

Slijedeći primjer Kristove nesebične službe, vjerujući kao mala djeca u Njegove zasluge i slušajući Njegove zapovijedi, zadobit ćemo Božje odobravanje. (MS 120, 8. listopada 1903.)

278 **26. listopada**

### **Nebo, čežnja svih kršćana**

***“Kao ljudi koji iščekuju blaženo ispunjenje nade, naime, pojavu sjaja velikoga Boga, našega Spasitelja, Isusa Krista.” (Titu 2,13)***

Krist će uskoro doći po drugi put. O tome trebamo često razgovarati. To bi trebala biti najviša misao u našim umovima. On dolazi s velikom moći i slavom i ugledat će Ga svako oko. Pratit će Ga svi sveti anđeli. O ovom mnoštvu Ivan piše: “Zatim, u viđenju, čuh glas mnogih anđela skupljenih oko prijestolja, oko Bića i Staraca. Njihov broj bijaše deset tisuća puta deset tisuća i tisuću puta tisuću.” (Otkrivenje 5,11)

Truba još nije zatrubiła. Oni koji su sišli u grob još uvijek nisu povikali: “Gdje je, smrti, tvoja pobjeda? Gdje je, smrti, tvoj žalac?” (1. Korinćanima 15,55) Mrtvi pravednici još nisu uzneseni sa živim svetima da se sretnu sa svojim Gospodinom na Nebu. Međutim, blizu je vrijeme kada će se ispuniti riječi koje je izgovorio

rio apostol Pavao: "Jer će sam Gospodin sa zapovjedničkim zovom, s glasom arkanđela i sa zvukom trube Božje sići s neba, i najprije će uskrsnuti umrli u Kristu. Zatim ćemo mi živi, mi preostali, biti skupa s njima odneseni u zrak na oblacima u susret Gospodinu. I tako ćemo zauvijek biti s Gospodinom. Stoga, tješite jedan drugoga tim riječima!" (1. Solunjanima 4,16-18)

Moramo se preobraziti da bismo bili kao Spasitelj (vidi Filipljanima 3,20.21). Sada je vrijeme da u svakidašnji život unesemo vrline Kristovog života. Nemamo vremena za gubljenje. Ako ne uspijemo u svojoj izgradnji karaktera, izgubit ćemo vječni život. Moramo graditi na pravim temeljima. ... Moramo raditi Kristov posao i stalno bdjeti i moliti se. Tada ćemo biti spremni za Njegov dolazak, spremni da primimo vječni život.

Svi koji žele, mogu biti pobjednici. Potrudimo se ozbiljno da dostignemo mjerilo koje je pred nas postavljeno. Bog zna našu slabost i svakodnevno Mu se možemo obraćati za pomoć. Pritom ne moramo steći snagu za mjesec dana unaprijed. Moramo biti pobjednici iz dana u dan.

Ovdje na Zemlji pripremamo se za Nebo. Vrijeme provedeno ovdje kršćanska je zima. Ovdje hladni vjetrovi nevolja udaraju na nas i podižu se valovi nepravilnosti. Ali u bliskoj budućnosti, kada Krist dođe, tuzi i uzdisanju zauvijek će doći kraj. Tada će nastati kršćansko ljeto. Sve kušnje će proći i neće više biti bolesti ni smrti. "On će otrti svaku suzu s njihovih očiju. Smrti više neće biti; neće više biti ni tuge, ni jauka, ni boli, jer stari svijet prođe." (Otkrivenje 21,4) (MS 28, 24. listopada 1886.)

**27. listopada**

279

## **Imamo blaženu nadu**

***"Sigurno te neću ostaviti; nipošto te neću zapustiti!" (Hebrejima 13,5)***

Imamo samo jedan život, a zahvaljujući našoj svakidašnjoj vezi s Bogom, na osnovi zasluga Gospodina Isusa Krista, stalno su nam dostupna sredstva kojima možemo pokazivati Krista svijetu. Možda nećemo imati baš sve pogodnosti koje neki imaju u lagodnosti, udobnosti i zemaljskim dobrima, ali imamo blaženu sigurnost koju je Krist dao svojim vjernim učenicima. ... Njima je rekao: "Neka se ne uznemiruje vaše srce! Vjerujte u Boga i u me vjerujte! U kući Oca moga ima mnogo stanova. Kad ne bi bilo

307

tako, zar bih vam rekao: 'Idem da vam pripravim mjesto!' Kad odem te vam pripravim mjesto, vratit ću se da vas uzmem k sebi i da vi budete gdje sam ja." (Ivan 14,1-3) ... Blagoslovljene riječi! Možemo Ga primiti u svoje srce i On će nam biti nada, hrabrost i milost koja nas podupire. Gospodin želi da imamo potpuno povjerenje u Njega, jer ćemo samo tada, u jednostavnosti vjere, prihvatiti da će Krist učiniti za nas sve što je obećao. Dodimo k Spasitelju s potpunom sigurnošću da će izvršiti sve što je obećao.

Ne možemo ugoditi našem Spasitelju više nego da imamo vjeru u Njegova obećanja. Njegova milost može stići do vas i vaše molitve mogu doći do Njega. Ništa ne može prekinuti ovaj spoj. Sve svoje nedoumice moramo povjeriti Isusu Kristu jer će nam On pomoći. On će čuti naše zahtjeve. Možemo Mu doći u punoj vjeri, ne sumnjajući ni u što, jer je On živi put. ...

Što više navaljujemo sa svojim molbama pred Njegovo prijestolje, to smo sigurniji da ćemo neprestano primati veliku milost Gospodina našega Isusa Krista. Vi ne dodajete snagu svojem putovanju [posjedovanjem] vjere. Ali povećavate snagu i sigurnost u Vodiča kojeg imate pokraj sebe i možete od Njega zatražiti, sa savršenom vjerom, da pravo upravlja vašim koracima.

Zatim imajte povjerenje u Gospodina Isusa da vas korak po korak vodi pravim putem. Na svakom sljedećem koraku vaša hrabrost i snaga mogu proistjecati iz sigurnosti da je vaša ruka u Njegovoj ruci. Možete "trčati bez sustajanja", možete "hoditi i ne umarati se", jer vjerom možete shvatiti da je vaša ruka u Kristovoj ruci. Nećete potonuti pod obeshrabrenjem, jer kao što napredujete u poznavanju Gospodina imajući povjerenje u Njega, tako ćete dobiti i uvjeravanje da vam je stalni Pomoćnik Onaj koji nikada ne ostavlja one koji u potpunosti imaju povjerenje u Njega. (*Letter* 213, 2. studenoga 1905.)

280 **28. listopada**

### **Predaj se Bogu u ruke**

***"Otac moj, koji mi ih dade, veći je od svih, i nitko ih ne može oteti iz ruke Oca moga."* (Ivan 10,29)**

Moramo se podići na viši stupanj u pogledu vjere. Imamo je premalo. Božja riječ je naša suglasnost za napredovanje. Moramo je uzeti, jednostavno vjerujući svakoj njezinoj riječi. S ovom sigurnošću možemo polagati pravo na velike stvari, a bit će nam

prema našoj vjeri. ... Ako ponizimo svoje srce pred Bogom, ako ostanemo u Kristu, imat ćemo uzvišenije, svetije iskustvo. ...

Prava vjera se sastoji u činjenju upravo onoga što je Bog zapovjedio, a nije neko izmišljanje onoga što nam nije naložio. Pravednost, istina i milost plod su vjere. Mi trebamo hoditi u svjetlu Božjeg zakona jer će tada dobra djela biti plod naše vjere i proizlaziti iz srca koje se obnavlja svaki dan.

Ni na koji način ne smijemo svoje "ja" postaviti kao božanstvo. Bog je dao sebe za nas da nas očisti od svakog bezakonja. On će djelovati na našem usavršavanju ako Mu budemo dopustili da nas nadzire. ... Djelo pravde ne može se nastaviti dok se ne budemo koristili sveobuhvatnijom vjerom. Krećite se naprijed svakog novog dana s Božjom moćnom, djelotvornom silom. Plod pravde je mir i bezbrižnost do vijeka. Da smo pokazali više vjere u Boga, a imali manje povjerenja u vlastite zamisli i mudrost, Bog bi na mnogo izraženiji način pokazao svoju moć nad ljudskim srcima. Zajednicom s Njim, živom vjerom mi imamo prednost uživati moć i djelotvornost Njegovog posredovanja. Stoga smo razapeti s Kristom, umrli s Kristom i uskrsnuti s Kristom, da bismo s Njim hodili u novini života.

Mi ne trebamo držati same sebe u svojim rukama. Trebamo se predati u Božje ruke. ... Naš nedostatak vjere je razlog što nismo vidjeli više Božje sile. Mi pokazujemo više vjere u ono što sami ostvarujemo nego u ono što Bog čini za nas. On je predvidio da bude ostvareno sve što je moguće kako bismo mogli stajati srce uz srce, um uz um, rame uz rame. Ovaj nedostatak ljubavi i povjerenja jednih u druge slabi našu vjeru u Boga.

Moramo se moliti kao nikad prije za krštenje Svetim Duhom, jer ako je ikada bilo vrijeme kada nam je bilo potrebno to krštenje, onda je to sada. Ne postoji ništa što nam je Gospodin češće obećavao i ništa čime bi Njegovo ime bilo više proslavljeno od darivanja Svetoga Duha. Kada budu imali udjela u tom Duhu, muškarci i žene će biti nanovo rođeni. ... Duše koje su bile jednom izgubljene, naći će se i vratiti. (*Letter 105, 28. studenoga 1898.*)

## Značenje kršćanskog savršenstva

**“Sve mogu u Isusu Kristu koji mi moć daje.” (Filipljanima 4,13 — DK)**

Što Bog zahtijeva? Savršenstvo, ništa manje od savršenstva. Ali da bismo bili savršeni, ne smijemo imati povjerenja u sebe. Svakodnevno moramo znati i razumjeti da ne smijemo vjerovati u svoje snage. Moramo čvrstom vjerom prihvatiti Božja obećanja. S punim razumijevanjem vlastite bespomoćnosti moramo tražiti Svetoga Duha. A tada, kada Sveti Duh bude djelovao, nećemo sebi dati slavu. Sveti Duh će pažljivo preuzeti srce u svoj posjed donoseći mu sve svijetle zrake Sunca Pravednosti. Ono što nas treba održavati jest sila Božja po vjeri.

Kada se svakodnevno budemo nalazili pod upravom Božjeg Duha, bit ćemo ljudi koji drže zapovijedi. Svijetu možemo pokazati da poslušnost Božjim zapovijedima donosi nagradu već u ovom životu, a i u budućem životu vječnog blaženstva. Bez obzira na vjeru ispovijedanu riječima, postoji i onaj dio, vidljiv Gospodinu — procjenitelju djela — u kojem nesavršeno predstavljamo Krista. On je objavio da Ga takvo stanje stvari ne može proslaviti.

Mnogo znači povjeravanje duše Bogu. To znači da živimo i hodimo vjerom, bez povjerenja ili uzdizanja sebe, već gledanjem na našeg Zastupnika Isusa kao na Začetnika i Završitelja naše vjere. Sveti Duh će obavljati svoje djelo na skrušenom srcu, ali nikada ne na samouzvišenoj, samopravednoj duši. U svojoj mudrosti takav čovjek bi se sam usavršavao. On bi se svojim djelovanjem umetnuo između svoje duše i Svetoga Duha. Sveti Duh će djelovati samo ako nema ovog umetanja. ...

Sveti Duh je spreman surađivati sa svima koji Ga žele primiti i učiti od Njega. Svi koji rado primaju istinu i posvećeni su njome, toliko su sjedinjeni s Kristom da Ga predstavljaju riječju i djelom. ... Neka Sveti Duh govori srcima izabranog Božjeg naroda, da njihove riječi budu kao izabrano zlato dok daju kruh života onima koji se nalaze u prijestupima i grijesima. ...

Božja je volja i uživanje da blagoslov kojim nagrađuje čovjeka podari u savršenoj potpunosti. Osigurao je mogućnost da svaka teškoća bude prevladana, svaka potreba zadovoljena preko Svetoga Duha. Tako je On predvidio da čovjek usavrši kršćanski karakter. Bog bi želio da razmišljamo o Njegovoj ljubavi i obećanjima danim tako izobilno onima koji nemaju vlastitih zasluga, želio bi

da u potpunosti ovisimo o Njemu sa zahvalnošću i radujući se pravednosti osiguranoj u Kristu. On radosno sluša sve koji dolaze k Bogu putem koji je On sam odredio. (MS 148, 5. prosinca 1897.)

**30. listopada**

282

### **Svijetli sjajnim svjetlom**

***“Moji će biti, moja stečevina — govori Jahve nad Vojskama. U Dan koji spremam bit ću im milostiv kao što je milostiv otac sinu koji mu služi.” (Malahija 3,17)***

Kršćani su Kristovi skupocjeni ukrasi otkupljeni po beskrajno velikoj cijeni. Oni trebaju jasno sjati za Njega odražavajući svjetlo Njegove ljupkosti. I zauvijek moraju imati na umu da je cjelokupni sjaj koji proizlazi iz njihovog kršćanskog karaktera primljen od Sunca Pravednosti.

Sjaj Kristovih skupocjenih ukrasa ovisi o glačanju kojem su izloženi. Bog nas ne primorava da budemo uglačani. Ostavlja nam slobodu da izaberemo hoćemo li biti uglačani ili ćemo ostati neuglačani. Ali svatko tko je proglašen dostojnim da zauzme mjesto u Gospodnjem hramu, mora biti izložen procesu glačanja. Mora pristati da mu budu odstranjeni oštri rubovi karaktera, kako bi bio savršenog oblika i lijep, prikladan da prikazuje savršenstvo Kristovog karaktera. ...

Božanski Radnik ne gubi vrijeme oko bezvrijednog materijala. Samo skupocjene dragulje On glača dajući im sličnost sa svojim dvorovima. Čekićem i dljetom odsijeca grube rubove pripremajući nas za mjesto u Božjem hramu. Proces je težak i zamoran. Povređuje ljudski ponos. Krist zasijeca u čovjekovo iskustvo u kojem se u samodovoljnosti smatra savršenim i uklanja oholost iz karaktera. On uklanja viškove i, prislanjajući svoj dragulj uz kolo za glačanje, pritiska ga da bi se uklonila svaka neravnina. A zatim držeći dragulj prema svjetlu, Majstor na njemu vidi odraz svojeg obličja i proglašava ga dostojnim mjesta u Njegovom hramu.

Neka je blagoslovljeno iskustvo, koliko god teško, koje daje novu vrijednost kamenu omogućavajući mu da zasja živim i jasnim svjetlom! ... [Gospodin] ima radnike koje će pozvati iz siromaštva i povučeniosti. Budući da su uključeni u svakidašnje životne dužnosti i obučeni u grubu odjeću, na njih se gleda kao na ljude bez vrijednosti. Ali Krist vidi u njima beskrajne mogućnosti i u Njegovim će rukama postati dragocjeni nakit koji će zasjati punim

sjajem u Božjem kraljevstvu. "Moji će biti, moja stečevina — govori Jahve nad Vojskama. U Dan koji spremam bit ću im milostiv." (Malahija 3,17)

Kristovo savršeno poznavanje ljudskog karaktera čini Ga prikladnim da se bavi umovima. Samo Bog zna kako se treba ponašati prema svakoj duši. On ne sudi kao što sudi čovjek. On zna pravu vrijednost materijala na kojem radi osposobljavajući muškarce i žene za povjerljive položaje. (MS 168, 24. prosinca 1902.)

283 **31. listopada**

### **Na nas se izlila beskrajna ljubav**

***"Ali Bog koji je bogat milosrđem — iz svoje velike ljubavi kojom nas je ljubio — nas, koji smo bili mrtvi zbog grijeha, s Kristom oživi — milošću ste spašeni!" (Efežanima 2,4.5)***

Srce predano mudroj Božjoj disciplini vjerovat će u djelovanje Njegove providnosti. ... Kušnje će doći da obeshrabre, ali što se uopće ikada dobilo popuštanjem kušnji? Može li duša postati imalo bolja mrmljanjem i žaljenjem zbog svojeg jedinog izvora snage? Je li tvrdo sidro duše ušlo iza najdalje zavjese? Hoće li ono dušu održati u bolesti? Hoće li izazvati rađanje svjedočanstva u posljednjim završnim prizorima života kada usne postaju oduzete zbog nadolazeće smrti? Sidro drži! Znam da je živ moj Izba-vitelj. ...

O Dragocjeni, Ljubljeni, napaćeni, dugo trpeljivi Isuse, kako Te moja duša obožava! Da siroti, nedostojni, grijehom zagađeni čovjek može stati pred svetog Boga, savršen u pravednosti naše Zamjene i Jamca! O, nebesa i zemljo, čudite se što je pali čovjek predmet Njegove beskrajne ljubavi i oduševljenja! On se raduje nad njim s nebeskim pjesmama, a čovjek ogrezao u grijehu, postavši očišćen zahvaljujući Kristovoj pravdi, predstavljen je Ocu bez ikakve prljavštine i mrlje grijeha, "bez ljage, bez bore, bez ičega tomu slična" (Efežanima 5,27). "Tko će podići tužbu protiv izabranika Božjih? Bog koji ih opravdava?" (Rimljanima 8,33)

Neka svaka slaba, burom bacana i nošena duša nađe svoje uporište u Isusu Kristu i ne postane toliko sebična da razmišlja samo o svojim malim razočaranjima i prekidima u svojim planovima i nadama. Nije li predmet plana spasenja toliko značajan da nas potpuno obuzme? Ako me beskonačni Bog opravdava, "tko će



[me] osuditi? Isus Krist koji je umro?" (redak 34) Zar svojom smrću za čovjeka nije otkrio koliko ga ljubi — toliko da je umro za njega! Zakon osuđuje grešnika i vodi ga Kristu. Bog je onaj koji pravda i oprašta.

Sotona će optuživati i tražiti dopuštenje da uništi, a Bog je taj koji otvara vrata utočišta. Bog opravdava onoga tko ulazi na ta vrata. A zatim, ako je Bog s nama, tko će biti protiv nas? O, svijetle li, slavne istine! Zašto je ljudi ne razaznaju? Zašto ne hode pod njezinim svijetlim zrakama? Zašto svi koji vjeruju ne govore o Kristovoj nenadmašnoj ljubavi? ... Bog živi i vlada. Svi koji su spašeni, moraju se hrabro boriti kao vojnici Isusa Krista i tada će biti upisani u nebeske knjige kao pravedni i vjerni. Oni trebaju činiti djela Isusa Krista i boriti se u dobroj borbi vjere. (*Letter 2*, 29. prosinca 1889.)

## STUDENI

---

### SLIČNI KRISTU

284 1. studenoga

#### Kristova sućut je bezgranična

***“Tako se ispuni riječ proroka Izaije: ‘On slabosti naše uze i ponese naše bolesti.’” (Matej 8,17)***

Naš Gospodin Isus Krist došao je na ovaj svijet kao neumorni sluga čovjekovim potrebama. On “slabosti naše uze i ponese naše bolesti” da bi mogao zadovoljiti svaku potrebu čovječanstva. On je došao ukloniti teret bolesti, jada i grijeha. Njegova je misija bila da ljudima ponudi potpunu obnovu; došao im je dati zdravlje, mir i savršenstvo karaktera.

Različite su bile okolnosti i potrebe onih koji su dolazili zatražiti Njegovu pomoć i nitko od Njega nije odlazio neuslišan. Od Njega je tekla rijeka iscjeljujuće snage i zdravlje se vraćalo u tijelo, um i dušu ljudi.

Spasiteljevo djelo nije bilo ograničeno vremenom ili prostorom. Njegova je sućut bila bezgranična. Tako je sveobuhvatno bilo Njegovo djelo liječenja i poučavanja da nijedna građevina u Palestini ne bi bila dovoljno velika da primi sve koji su se oko Njega okupljali. Na zelenim obroncima Galileje, na cestama i putovima, na morskoj obali, u sinagogama i na svakom mjestu na koje je bolesnik mogao biti donesen k Njemu, nalazila se Njegova bolnica. U svakom gradu, gradiću i selu kroz koje bi prolazio, polagao je ruke na patnike i liječio ih. Gdje god bi se našla srca spremna da prihvate Njegovu pouku, tješio ih je uvjeravajući ih u ljubav njihovog nebeskog Oca. Cijeli dan služio je onima koji su dolazili k Njemu, a predvečer bi posvećivao pozornost onima koji su preko dana morali raditi da bi osigurali hranu svojim obiteljima.

Isus je nosio strašan teret odgovornosti za spasenje ljudi. Znao je da će sve biti izgubljeno ako ne dođe do odlučujuće promjene u načelima i namjerama ljudskog roda. To je bio teret koji je pritiskao Njegovu dušu i nitko nije mogao naslutiti teret koji je počivao na Njemu. U djetinjstvu, mladosti i zreloj dobi uvijek je hodao sam. ... Iz dana u dan suočavao se s nevoljama i kušnjama; iz dana u dan dolazio je u dodir sa zlom, uvjeravao se u njegovu moć nad onima koje je želio blagosloviti i spasiti. Ali nije odustajao niti se obeshrabriavao. ...

Uvijek je bio strpljiv i vedar, a napaćeni su Ga uzdizali kao vjesnika života i mira. Vidio je potrebe muškaraca i žena, djece i mladih i svima upućivao poziv: "Hodite k meni!"

Dok je prolazio gradovima i gradićima, bio je kao životvorna rijeka koja širi život i radost. (GW 41—43) 285

## 2. studenoga

### Krist je savršeni uzor svima

***"A Isus je napredovao u mudrosti, rastu i milosti 'pred Bogom i ljudima'." (Luka 2,52)***

Čovjek je sagriješio. Božje obličje u njemu se pokvarilo. Neposlušnost je izopačila njegove sklonosti i oslabila njegovu snagu; učinila ga je prividno nesposobnim da očekuje išta drugo osim nevolja i grijeha. Međutim, Bog je, preko Krista, prokrčio put spasenja i zato poziva sve ljude: "Budite sveti jer sam ja svet!" (1. Petrova 1,16) Njegova je namjera omogućiti čovjeku da stoji pred Njim kao uspravno i plemenito biće i Njegova će se namjera ostvariti. On je poslao svojega Sina na ovaj svijet da podnese kaznu za grijeh i da pokaže čovjeku kako može živjeti bezgrešnim životom.

Krist je naš ideal. Ostavio je savršeni primjer djeci, mladima i odraslima. Došao je na Zemlju i prošao kroz različite oblike ljudskog iskustva. U Njegovom životu nije bilo mjesta za grijeh. Od početka do kraja svojeg zemaljskog života nepokolebljivo je ostao vjeran Bogu. Biblija kaže o Njemu: "Dijete je raslo i jačalo, napunjavajući se mudrošću. I milost je Božja počivala na njemu." On je "napredovao u mudrosti, rastu i milosti 'pred Bogom i ljudima'" (Luka 2,40.52).

Spasitelj nije živio da bi ugodio sebi. ... On nije imao dom u ovom svijetu, osim kada bi Mu ljubaznost prijatelja osigurala privremeno utočište, ali je bilo predivno u Njegovoj prisutnosti. Iz dana u dan se suočavao s nevoljama i kušnjama, ali nije padao niti se obeshrabriovao. Uvijek je bio strpljiv i vedar i napaćeni su Ga slavili kao vjesnika života, mira i zdravlja. U Njegovom životu je bilo mjesta za ono što je neporočno i plemenito. ...

Božji poziv glasi: "Budite sveti jer sam ja svet!" Svetost je odraz božanske slave. Ali da bismo odražavali tu slavu, moramo surađivati s Bogom. Srce i misli moraju se osloboditi svega što navodi na zlo. Božja riječ se mora čitati i proučavati s iskrenom težnjom da se iz nje stekne duhovna snaga. Ta Riječ je kruh s Neba. Oni koji ga primaju i čine dijelom svojeg života, jačaju u sili

jačine Božje. Naše posvećenje je Božji cilj u svim Njegovim postupcima prema nama. On nas je izabrao od vječnosti s namjerom da budemo sveti. Krist izjavljuje: "Ovo je, naime, volja Božja: vaše posvećenje." (1. Solunjanima 4,3) Je li i vaša želja da vaše težnje i sklonosti budu dovedene u sklad s božanskom voljom? ...

Živeći životom kojim je Spasitelj živio, pobjeđujući svaku sebičnu želju, ispunjavajući hrabro i radosno svoje dužnosti prema Bogu i onima oko nas — postat ćemo i više nego pobjednici! To će nas pripremiti da stanemo pred veliko bijelo prijestolje, oslobodivši se svake mane i nedostatka, opravši haljine svojega karaktera i ubijelivši ih u krvi Janjetovoj. (ST, 30. ožujka 1904.)

### **3. studenoga**

#### **Isus nam je dao pravi primjer karaktera**

***"Jer ste umrli i vaš je život sakriven s Kristom u Bogu! A kad se pojavi Krist, vaš život, tada ćete se i vi s njim pojaviti zaodjenuti slavom." (Kološanima 3,3.4)***

Neka vaše svjetlo svijetli u obliku dobrih djela. Krist je rekao: "Vi ste sol zemlji. Ali ako sol obljutavi, čim će se ona osoliti? Više nije ni za što, osim da se izbaci van da je ljudi pogaze." (Matej 5,13) Bojim se da se mnogi nalaze u ovom stanju. Nemaju svi isti posao; različite okolnosti i talenti osposobljavaju pojedince za različite vrste poslova u Božjem vinogradu. Ima onih koji zauzimaju odgovornije položaje od drugih; ali svakome je dan njegov posao i ako svoju dužnost bude obavljao vjerno i gorljivo, bit će vjeran upravitelj Božje milosti.

Bog ne želi da tvoje svjetlo tako blista da ti tvoja dobra djela donose hvalu ljudi, već da se proslavlja i uzvisuje Začetnik svakog dobra. Isus je ljudima tijekom svojeg života pružao primjer karaktera. Kako je svijet imao malo moći da Ga oblikuje prema svojim mjerilima! On je odbacivao svaki svjetovni utjecaj. Izjavio je: "Moja se hrana sastoji u tom da vršim volju onoga koji me poslao i dovršim njegovo djelo." (Ivan 4,34) Kada bismo mi bili tako odani Božjem djelu, kada bismo se jedino trudili da uvećamo Božju slavu, mogli bismo reći zajedno s Kristom: "Ali ja ne tražim slave svoje." (Ivan 8,50) Njegov život je bio pun dobrih djela i naša je dužnost da živimo onako kao što je živio naš Veliki Primjer. Naš život treba biti sakriven s Kristom u Bogu i onda će svjetlo dolaziti k nama od Krista, a mi ćemo ga odsjajivati na one oko nas ne samo riječima i izjavama, već dobrim djelima i pokaziva-

njem Kristovog karaktera. Oni koji odražavaju Božje svjetlo, širit će i dobro raspoloženje. Oni će biti vedri, poslušni svim Božjim zahtjevima. Bit će krotki, požrtvovalni i radit će s ljubavlju i odanošću na spašavanju bližnjih. ...

Svi koji su istinski nositelji svjetla širit će svjetlo na putove svojih bližnjih. Neka svi koji se nazivaju Isusovim imenom odbace svako bezakonje! Ako se pokorite Božjim zahtjevima, ako dopustite da vas prožme Njegova ljubav, da vas ispuni Njegova punina, tada će djeca i mladi učenici gledati na vas i vidjet će kako izgleda praktična pobožnost. I tako ćete postati sredstvo da i oni krenu putem poslušnosti Bogu. Tada ćete širiti utjecaj koji će uživati Božje odobravanje i vaše će djelo biti uspoređeno sa zlatom, srebrom i dragim kamenjem jer će imati nepropadljivu vrijednost. (RH, 16. listopada 1888.)

287

#### **4. studenoga**

### **Pravi kršćani poštuju Božji zakon**

#### **“Grieh je kršenje zakona.” (1. Ivanova 3,4)**

Želja za lakom religijom koja ne zahtijeva napor, samoodricanje ni napuštanje ludosti svijeta, učinila je nauk o vjeri, isključivo vjeri, popularnim učenjem. Ali što kaže Božja riječ? Apostol Jakov veli: “Što koristi, braćo moja, ako tko rekne da ima vjeru, a djela nema? Zar ga vjera može spasiti? ... Želiš vidjeti, o luđače, da je vjera bez djela beskorisna? Zar nije bio naš otac Abraham djelima pokazan opravdanim kad je prinio na žrtvenik svoga sina Izaka? Vidiš da je vjera zajednički djelovala s njegovim djelima i da je vjera uz pomoć djela postala savršena. ... Vidite da čovjek biva opravdan djelima, a ne samo vjerom.” (Jakov 2,14-24)

Svjedočanstvo Božje riječi protivi se ovom obmanjujućem učenju vjere bez djela. Vjera koja ne ispunjava uvjete pod kojima je zajamčeno milosrđe nije vjera, već drskost, jer se prava vjera temelji na obećanjima i propisima Svetoga pisma. ...

Svjesno počinjen grijeh utišava glas Svetoga Duha i odvaja dušu od Boga. “Grieh je kršenje zakona.” “Tko god ostaje u grijehu (to jest krši Zakon), njega nije vidio ni upoznao.” (1. Ivanova 3,6) Premda Ivan u svojim poslanicama mnogo govori o ljubavi, ipak ne oklijeva otkriti pravi karakter onih koji tvrde da su posvećeni a žive prestupajući Božji zakon. “Tko tvrdi: ‘Poznajem ga’, a ne vrši njegovih zapovijedi, lažac je, i u njemu nema istine. Ali tko god vrši njegovu riječ, uistinu, u tome je do savršenstva

došla ljubav Božja. Po tome znamo da smo u njemu.” (1. Ivanova 2,4.5) Ovo je ispit ispovijedanja svakog čovjeka. Mi ne možemo nikome pripisati svetost ako ga ne usporedimo s jedinim Božjim mjerilom svetosti na Nebu i na Zemlji. Ako moralni Zakon ništa ne znači ljudima, ako umanjuju ili olako uzimaju Božje propise, ako krše i najmanju od ovih zapovijedi i tako nauče ljude, Nebo ih neće štovati i mi možemo biti sigurni da su njihove tvrdnje neosnovane.

288 Ako tko tvrdi da je bez grijeha, upravo taj njegov iskaz dokazuje da je daleko od svetosti. Upravo zato što nema pravo razumijevanje Božje neizmjerne čistoće i svetosti ili onoga što mora postati čovjek usklađen s Njegovim karakterom; zato što nema pravo razumijevanje Isusove čistoće i uzvišene nježnosti, niti razumijevanje podmuklosti i zloćudnosti grijeha, takav sebe smatra svetim. (*Velika borba*, str. 373,374; izd. 2010.)

Upravo se po pravednosti koju je pokazivao u svojem životu, Krist razlikovao od svijeta. (*The Upward Look*, str. 303)

## 5. studenoga

### Kako možemo vršiti Božji zakon

**“Sjajno je i veličanstveno djelo njegovo, i pravda njegova ostaje dovijeka.” (Psalam 111,3)**

Kada jedna zraka Božje slave, jedan odsjaj Kristove neporočnosti prodre u dušu, svaka prljavština postane bolno vidljiva, razgolićuje izopačenost i mane ljudskog karaktera. Kako se itko, postavljen pred sveta mjerila Božjeg zakona koja razobličuju zle pobude, neposvećene želje, nevjernost u srcu i nečistoću usana koja ogoljuje život, može hvalisati svojom svetošću? Njegova nevjerna djela, kada je Božji zakon proglašavao ništavim, stoje mu na vidiku, njegov duh se tetura i grči pod ispitivačkim utjecajem Božjeg Duha. Prezire sebe kada vidi veličinu i veličanstvo, nepokvareni i čisti karakter Isusa Krista.

Kada Kristov Duh pokrene srce svojom čudesnom silom koja razbuđuje, javlja se svijest o vlastitoj nedostojnosti koja će dovesti do skrušenosti uma i poniznosti duše, umjesto da se oholo hvali onim što je postignuto. Kada je Daniel vidio slavu i veličanstvo nebeskog glasnika koji mu je bio poslan, ovako je opisao predivan prizor: “Ostadoh sam gledajući to veliko videnje; onemogućah, lice mi probljedje, iznakazi se, snaga me ostavi.” (Daniel 10,8)

Duša koja je na ovaj način bila pogođena nikada se više neće ogrtati svojom navodnom pravednošću ili oholim plaštem svetosti, već će zamrziti svoju sebičnost, gnušati se svoje samoljubivosti i uz pomoć Kristove pravednosti čeznuti za neporočnošću srca koja će biti u skladu s Božjim zakonom i Kristovim karakterom. I tada će odsjajivati karakter Krista, nade slave. Za njega će biti najveća tajna zašto je Isus prinio tako veliku žrtvu da bi otkupio baš njega.

S poniznim izrazom lica i drhtavih usana uskliknut će: "On me je ljubio, dao je sebe za mene. Postao je siromašan da bih se ja Njegovim siromaštvom obogatio. Čovjek boli nije me osudio, već je izlio svoju neiscrpnu, otkupiteljsku ljubav da bi se moje srce moglo očistiti: i vratio me je ponovno poslušnosti i vjernosti svim svojim zapovijedima. Njegovo utjelovljenje, Njegovo poniženje, Njegovo raspeće, sve su to završna čuda u predivnom prikazu plana spasenja. ... I sve je to učinio da bih ja mogao primiti Njegovu pravednost, da bih mogao držati Zakon koji sam prekršio. Zbog svega toga padam pred Njime na koljena. Objavit ću Njegovo ime svim grešnicima! (RH, 16. listopada 1888.)" 289

## 6. studenoga

### Pokajani grešnik prihvaćen u Kristu

***"Krist, naime, nije ušao u Svetinju nad svetinjama napravljenu rukom, koja je samo slika prave, nego u samo nebo, da posreduje za nas pred licem Božjim."* (Hebrejima 9,24)**

Krist je naša žrtva, naša zamjena, naš jamac, naš božanski posrednik; On je postao naša pravednost, posvećenje i otkupljenje. "Jer Krist ne uđe u rukotvorenu svetinju, koja je prilika prave, nego u samo nebo, da se pokaže sada pred licem Božjim za nas!"

Da Krist posreduje za nas znači da se On kao naš zamjenik i jamac pred Ocem poziva na božanske zasluge koje je stekao svojom žrtvom jer se uznio na Nebo da obavi djelo pomirenja za naše prijestupe. ... "U ovome se sastoji ljubav: nismo mi ljubili Boga, nego je on ljubio nas i poslao Sina svoga kao žrtvu pomirnicu za naše grijeh." (1. Ivanova 4,10) "Odatle slijedi da može zauvijek spasavati one koji po njemu dolaze k Bogu, jer uvijek živi da posreduje za njih." (Hebrejima 7,25)

Iz ovih se tekstova vidi da nije Božja volja da budeš nepovjerljiv, da mučiš svoju dušu strahom da te Bog neće prihvatiti

zato što si grešan i nedostojan. ... Iznesi Mu svoj slučaj, pozovi se na zasluge krvi koja je za tebe prolivena na golgotskom križu. Sotona te želi optužiti kao velikog grešnika, i ti moraš priznati da to i jesi, ali ipak možeš reći: "Znam da sam grešnik i zbog toga mi je potreban Spasitelj. Isus je došao na ovaj svijet da spasi grešnike. Krv Isusa Krista, Božjeg Sina, čisti nas od svakog grijeha. ... Ja nemam nikakvih zasluga ili dobrote na temelju kojih bi mogao zahtijevati spasenje, ali se pred Bogom pozivam na pomiriteljsku krv neokaljanog Božjeg Janjeta koje je uzelo na sebe grijeh svijeta. To je moja jedina obrana. Isusovo ime mi omogućuje pristup Ocu. Njegovo uho i Njegovo srce čuje i najslabiji poziv i On zadovoljava moje najdublje potrebe."

Kristova pravednost čini da pokajani grešnik postaje prihvatljiv pred Bogom i dovodi do njegovog opravdanja. Ma koliko grešan bio njegov život, ako vjeruje u Krista kao svojeg Spasitelja, stoji pred Bogom u neokaljanim haljinama Kristove uračunate pravednosti.

290 Grešnik koji je još nedavno bio mrtav u svojim prijestupima i grijesima, oživio je vjerom u Krista. On vjerom vidi da je Isus njegov Spasitelj, da uvijek živi i da može zauvijek spašavati sve koji preko Njega dolaze k Bogu. U djelu pomirenja koje je obavljeno za njega, grešnik vidi takvu širinu, dužinu, visinu i dubinu djelotvornosti, vidi takvu puninu spasenja, otkupljenje po tako visokoj cijeni da je njegova duša ispunjena hvalom i zahvaljivanjem. (ST, 4. srpnja 1892.)

## 7. studenoga

### Opravdane duše hode u svjetlu

***"Njega je Bog izložio da svojom krvi bude Pomirilište po vjeri, da učini očitom svoju pravednost — jer je ostavio nekažnjene prošle grijeh u vrijeme Božje strpljivosti — da učini očitom svoju pravednost u sadašnje vrijeme i da dokaže da je pravedan i da opravdava onoga koji vjeruje u Isusa." (Rimljanima 3,25.26)***

Apostol kaže: "I svi su opravdani darom njegove milosti, otkupljenjem u Kristu Isusu. Njega je Bog izložio da svojom krvi bude Pomirilište po vjeri, da učini očitom svoju pravednost — jer je ostavio nekažnjene prošle grijeh u vrijeme Božje strpljivosti — da učini očitom svoju pravednost u sadašnje vrijeme i da do-



kaže da je pravedan i da opravdava onoga koji vjeruje u Isusa.” (Rimljanima 3,25.26)

Ovdje je istina objavljena jasnim riječima. Milost i dobrota potpuno su nezaslužene. Kristova milost opravdava grešnika bez njegovih zasluga ili prava. Opravdanje je potpuno, savršeno pomilovanje grešnika. U trenutku kada prihvati Krista vjerom, grešnik dobiva pomilovanje. Pripisuje mu se Kristova pravednost i više nema razloga sumnjati u Božju milost koja prašta.

U samoj vjeri nema ničega što bi je učinilo našim spasiteljem. Vjera ne može ukloniti našu krivnju. Krist je sila Božja na spasenje svakome koji vjeruje. Opravdanje dolazi zaslugom Isusa Krista. On je platio cijenu grešnikovog otkupljenja. Ipak, Isus može opravdati samo onoga koji vjeruje u zasluge Njegove krvi.

Grešnik se ne može oslanjati na svoja dobra djela kao na sredstvo opravdanja. On treba shvatiti da mora odbaciti sve svoje grijeh, a zatim prihvatiti svjetlo za svjetlom onako kako ono obasjava njegov životni put. Zahvaljujući vjeri, treba se koristiti širokim i obilnim mogućnostima koje mu pruža Kristova krv, vjerujući Božjim obećanjima koja su mu u Kristu postala posvećenje, opravdanje i spasenje.

Ako bude slijedio Krista, hodit će ponizno u svjetlu, radovat će se svjetlu, širit će svjetlo drugima. Opravdavši se vjerom, unosit će vedrinu u svoju poslušnost Bogu i u cijeli svoj život. Mir s Bogom bit će posljedica onoga što mu je Krist postao. Duše koje se pokore Bogu, koje Ga proslavljaju, koje ispunjavaju Njegovu Riječ, primit će božansko prosvjetljenje. U dragocjenoj Božjoj riječi kriju se neporočnost, plemenitost i ljepota do kojih ga ni najuzvišenije čovjekove snage ne mogu uzdići bez Božje pomoći. ...

291

Nitko od nas nema izgovora da se u bilo kojoj nevolji prestane oslanjati na Boga. Iako nas ljudska sućut može iznevjeriti, Bog nas ipak ljubi i žali, pruža nam svoju ruku pomoćnicu. U Božjem vječnom zagrljaju nalaze se svi koji se Njemu obraćaju za pomoć. ... Bogu je drago kada Mu se obraćaju Njegova djeca, kada vjeruju da će On za njih učiniti ono što sama ne mogu. (ST, 19. svibnja 1898.)

## 8. studenoga

### Posvećeni vjerom i poslušnošću

***“Otac moj proslavit će se time što ćete roditi mnogo roda i pokazati se moji učenici.” (Ivan 15,8)***

Mnogi zaziru od života kojim je živio naš Spasitelj. Oni smatraju da moraju prinijeti preveliku žrtvu da bi slijedili Uzor, da bi donijeli rod u dobrim djelima, da bi zatim strpljivo izdržali Božje obrazovanje kako bi rod bio još bogatiji. Ali kada kršćanin sebe promatra samo kao skromno oruđe u Kristovim rukama, kada nastoji vjerno obaviti svaku dužnost oslanjajući se na pomoć koju je Bog obećao, tada vuče u Kristovom jarmu i smatra ga blagim; tada nosi teret za Krista i proglašava ga lakim. Tada može podići pogled i hrabro i s povjerenjem uskliknuti: “Jer znam komu sam vjerovao i siguran sam da on može sačuvati povjereno mi blago do onoga Dana.” (2. Timoteju 1,12)

Ako se suočavamo s preprekama na svojem putu i vjerno ih svladamo; ako nailazimo na protivljenje i poniženje i u Kristovo ime postizemo pobjedu; ako nosimo odgovornosti i obavljamo svoje dužnosti u duhu našeg Učitelja — onda stječemo dragocjeno znanje o Njegovoj vjernosti i moći. Mi više ne ovisimo o iskustvu drugih, jer imamo svoje svjedočanstvo. Kao nekada Samarijanci, i mi možemo reći: “Ne vjerujemo više zbog tvoga govora, jer smo sami čuli i znamo da je on uistinu Spasitelj svijeta.” (Ivan 4,42)

Što više razmišljamo o Kristovom karakteru, što stječemo više iskustava s Njegovom spasonosnom silom, to jasnije sagledavamo svoje slabosti i nesavršenstvo, to se ozbiljnije obraćamo Njemu kao svojoj snazi i svojem Otkupitelju. ... Vjerom u Krista i poslušnošću Božjem zakonu možemo biti posvećeni i tako osposobljeni za društvo svetih anđela i otkupljenih u bijelim haljinama u kraljevstvu slave.

292 Nije samo prednost, već i dužnost svakog kršćanina da održava usku zajednicu s Kristom i da stječe bogato iskustvo u onome što je Božje. Tada će njegov život donijeti rod u dobrim djelima. ... Kada proučavamo život ljudi koji su bili poznati po svojoj pobožnosti, često njihova iskustva i dostignuća proglašavamo nedostižnim. Ali nije tako! Krist je umro za sve: u Njegovoj Riječi imamo obećanje da je On spreman izliti svojega Svetog Duha na one koji Ga traže mnogo spremnije nego što su zemaljski roditelji spremni dati dobre darove svojoj djeci.

Proroci i apostoli nisu svoj karakter usavršavali čudom. Oni su se poslužili sredstvima koja im je Bog stavio na dohvata; i svi koji uložu isti napor, postići će isti rezultat. (SL, 82—84)

## 9. studenoga

### Vjera koja djeluje

**“Uzdaj se u Jahvu svim srcem i ne oslanjaj se na vlastiti razbor.” (Izreke 3,5)**

Kada govorimo o vjeri, moramo znati i za jednu razliku. Postoji, naime, vjerovanje koje se potpuno razlikuje od vjere. Postojanje Boga i Njegova sila i istina Njegove Riječi — sve su to činjenice koje ni Sotona ni njegova vojska ne mogu ozbiljno poricati. Biblija kaže da “... i davli to vjeruju i — dršću” (Jakov 2,19), ali to nije vjera. Tamo gdje se ne radi samo o vjerovanju u Božju riječ, već i o pokoravanju volje Njemu, gdje se srce podredilo Njemu, osjećaji usmjerili prema Njemu — tamo je vjera, vjera koja kroz ljubav radi i očičava dušu.

Tom vjerom u srcu se obnavlja Božje obličje. I srce, koje se nekada u svojem nepreporođenom stanju nije pokoravalo Božjem zakonu, a nije ni moglo, sada uživa u Njegovim svetim propisima uzvikujući zajedno s psalmistom: “O, kako ljubim Zakon tvoj, po cio dan o njemu razmišljam.” (Psalam 119,97) Pravednost Zakona ispunjava se u onima koji “ne hode po tijelu, nego po Duhu” (Rimljanima 8,1 — Ša).

Ima i takvih koji su upoznali Kristovu ljubav koja prašta, i koji doista žele biti Božja djeca, ali su svjesni nesavršenosti svojega karaktera i grešnosti svojega života, pa su spremi posumnjati da je Sveti Duh stvarno obnovio njihovo srce. Takvima preporučujem: nemojte se povlačiti, ne dopustite da vas obuzme očaj! Često ćemo se morati bacati pred Isusove noge i plakati zbog svojih nedostataka i pogrešaka, ali se ne smijemo obeshrabriti! Ako nas je neprijatelj čak i nadvladao, Bog nas ne odbacuje, ne zaboravlja i ne odbija! Nipošto! Krist se nalazi s desne strane Bogu i osobno se zauzima za nas. Voljeni Ivan kaže: “Dječice moja, ovo vam pišem da ne počinite grijeha. Ali ako tko i počinu grijeh, imamo zagovornika kod Oca: Isusa Krista, pravednika.” (1. Ivanova 2,1) Nemojte zaboraviti Kristove riječi: “Jer vas sam Otac ljubi...” (Ivan 16,27) On čezne da vas vrati k sebi, da gleda kako se Njegova čistoća i svetost odražavaju u vama. I ako se samo želite pokoriti Njemu, On, koji je započeo dobro djelo u vama,

293

nastavit će ga sve do dana Isusa Krista. Molite se usrdnije, vjerujte potpunije! ... Što manje budemo cijenili sebe, to ćemo više cijeniti beskrajnu čistoću i krasotu našega Spasitelja. Pogled na našu grešnost vodi nas k onome koji nam može oprostiti; i kad se duša, shvativši svoju bespomoćnost, prikloni Kristu, On će se otkriti u sili. Što nas svijest o vlastitoj nemoći bude više gonila k Njemu i Božjoj riječi, to ćemo imati uzvišenije gledište o Njegovu karakteru i potpunije odražavati Njegov lik. (*Put Kristu*, str. 65—68; izd. 2012.)

#### 10. studenoga

### Prava vjera unapređuje zdravlje

***“Blago čovjeku koji je stekao mudrost. ... Njezini su putovi putovi miline, i sve su njezine staze pune spokoja.”***  
***(Izreke 3,13.17)***

Ovaj svijet nije samo žalost i bijeda. “Bog je ljubav”, napisano je na svakom pupoljku koji pupa, na svakoj travki. Premda je grijeh učinio da zemlja rađa trnje i korov, pored korova je i cvijeće, a trnje skrivaju ruže. Sve u prirodi svjedoči o nježnoj, očinskoj brizi našeg Boga i Njegovoj želji da svoju djecu učini sretnom. Svrha Njegovih zabrana i opomena nije puki prikaz Njegova autoriteta, već On u svemu što čini ima na umu dobrobit svoje djece. On od njih ne zahtijeva da ostave nešto što je u njihovom najboljem interesu.

Mišljenje koje prevladava u nekim slojevima društva da vjera ne pridonosi zdravlju i sreći u ovom životu, jedna je od najvećih zabluda. Pismo kaže: “Strah Gospodnji daje život, i tko se njime ispuni, zlo ga ne pohodi.” (Izreke 19,23) “O čovječe, ljubiš li život? Želiš li dane mnoge uživati dobra? Jezik svoj oda zla suspreži i usne od riječi prijevernih! Zla se kloni a čini dobro, traži mir i za njim idi!” (Psalam 34,12-14) Riječi mudrosti su “život onima koji ih nalaze, i ozdravljenje svemu tijelu njihovu” (Izreke 4,22).

Istinska vjera dovodi čovjeka u sklad s Božjim zakonima, fizičkim, umnim i moralnim. Ona uči vladanju samim sobom, spokojstvu i umjerenosti. Religija osposobljuje um, usavršava ukus i posvećuje razum. Ona dušu čini sudionikom u čistoći Neba. Vjera u Božju ljubav i providnost koja upravlja svime olakšava teret brige i patnje. Ona ispunjava srce najvećih kao i najjednostavnijih ljudi radošću i zadovoljstvom. Vjera izravno promiče zdravlje, produžuje život, a naše uživanje u svim njenim blagoslo-

vima čini većim. Ona duši otvara nepresušni izvor sreće. Kad bi svi koji nisu izabrali Krista mogli shvatiti da On ima ponuditi nešto daleko bolje od onoga što oni traže! ...

Postoji bliska veza između uma i tijela, i da bi se dostigla visoka mjerila moralnog i umnog dostignuća, mora se voditi računa o zakonima koji upravljaju našim tijelom. Da bi se osigurao snažan, dobro uravnotežen karakter, moraju se koristiti i razvijati i tjelesne i umne sile. Koje proučavanje može biti važnije za mlade od onoga koje se bavi ovim prekrasnim organizmom koji nam je Bog dao i zakonima kojima možemo sačuvati njegovo zdravlje? (*Patrijarsi i proroci*, str. 504,505)

## 11. studenoga

### Uglačan do punog sjaja

***“Težimo da upoznamo Jahvu: k'o zora pouzdan mu dolazak. On će nam doći poput dažda jesenskog, poput kiše proljetne što natapa zemlju.” (Hošea 6,3)***

Mi živimo usred opasnosti posljednjih dana; trebamo se očistiti od svake prljavštine i odjenuti u odjeću Kristove pravednosti. Božje djelo treba postojano ići naprijed. Trebamo dovesti sebe, tijelo, duh i dušu u pokornost Kristu. Ako to ne učinimo, bit će nam u opasnosti zdravlje i tijela i duše.

Bog želi da Njegovi suradnici svakog dana razvijaju svoj um, da logički povezuju činjenice polazeći od uzroka prema posljedici i da donose mudre, pouzdane zaključke. On želi da stalno unapređuju svoju sposobnost pamćenja. Mi ne možemo sebi dopustiti da činimo pogreške. Kao mala djeca trebamo sjediti kraj nogu Isusa Krista i od Njega učiti uspješno raditi. Trebamo tražiti od Boga zdrav razum i svjetlo koje ćemo prenositi drugima. Postoji potreba za znanjem koje je rezultat iskustva. Ne smijemo dopustiti da prođe jedan dan bez povećanja znanja i na zemaljskom i na duhovnom području. Ne smijemo zabadati kolčice ako ne mislimo nastaviti posao u trasiranju snage dalje, prema visinama do kojih se želimo popeti.

Najveće obrazovanje je priprema uma da napreduje iz dana u dan. Zalazak sunca svakoga dana treba nas naći jedan dan puta bliže nagradi koja čeka pobjednika. Iz dana u dan naše razumijevanje treba sazrijevati. Iz dana u dan trebamo stvarati zaključke koji će donositi bogatu nagradu u ovom životu i u životu koji će doći. Gledajući svakodnevno na Isusa umjesto na ono što smo

sami postigli, postići ćemo odlučujući napredak u stjecanju prolaznog, ali i duhovnog znanja.

Kraj svega je blizu. Ono što smo postigli, ne smije nas zaustaviti u poslu. Zapovjednik našeg spasenja kaže: "Napredujte! Dolazi noć kada nitko neće moći raditi!" Stalno moramo povećavati svoju korisnost. Naš život treba uvijek biti podložan Kristovoj sili. Naše svjetiljke trebaju gorjeti neprestano i blistavo.

Molitva je od Boga dano sredstvo uspjeha. Pozivi, molbe, preklinjanja između čovjeka i čovjeka, pokreću ljude i imaju svoju ulogu u obavljanju zemaljskih poslova. Ali molitva pokreće Nebo! Samo sila koja dolazi kao odgovor na molitve može naučiti ljude nebeskoj mudrosti i osposobiti ih da rade složno u jedinstvu Duha, povezani međusobno vezama mira. Molitva, vjera i povjerenje u Boga donose nam božansku silu koja ljudska preračunavanja pokazuje u pravom svjetlu i vrijednosti — kao ništa. ...

Onaj koji sebe stavlja na mjesto na kojem ga Gospodin može prosvjetliti napreduje, da tako kažemo, od djelomične tame zore do punog podnevnog sjaja. (AUCR, 1. studenoga 1904.)

## 12. studenoga

### Božji hram

***"A on je umro mjesto sviju, da živi ne žive više za same sebe, nego za onoga koji je umro i uskrsnuo za njih."* (2. Korinćanima 5,15)**

Čovjek je djelo Božjih ruku. Njegovo je remek-djelo, stvoren s uzvišenom i svetom namjerom, i na svakom dijelu tog ljudskog hrama Bog želi napisati svoj Zakon. Svaki živac i mišić, svaka umna i tjelesna sposobnost treba ostati čista.

Bog želi da tijelo bude hram Njegovog Svetog Duha. Kako je svečana odgovornost koja počiva na svakoj duši! Ako okaljamo svoje tijelo, mi nanosimo štetu ne samo sebi, nego i mnogim drugima. ... Krist je umro da bi se Božja moralna slika obnovila u ljudskom rodu, da bi muškarci i žene mogli biti dionici božanske naravi ako uteknu od tjelesnih želja ovoga svijeta. Nijednu sposobnost svojeg tijela ne smijemo koristiti da bismo sebe sebično zadovoljavali, jer sve naše snage pripadaju Njemu i trebaju biti upotrijebljene Njemu na slavu.

Ljudski stan, Božja građevina, treba biti pažljivo i budno čuvana. Zajedno s Davidom možemo uskliknuti: "Hvala ti što sam stvoren tako čudesno!" (Psalam 139,14) Božje djelo se mora sa-

čuvati da bi i nebeski svemir i otpali rod mogli vidjeti da su muškarci i žene hram živoga Boga.

Savršenstvo karaktera koje Bog zahtijeva znači pripremanje cijelog bića da bude hram u kojem će živjeti Sveti Duh. Bog zahtijeva službu cijelog bića. On želi da muškarci i žene postanu sve što im je On omogućio da budu. Nije dovoljno da budu upotrijebljeni samo neki dijelovi ljudskog stroja. Svi dijelovi se moraju pokrenuti u akciju, jer bi u protivnom cijela služba postala nepotpuna. ... Tjelesni život treba pažljivo njegovati, oplemenjivati i razvijati, tako da se preko muškaraca i žena božanska narav otkrije u svemu svojem savršenstvu. Bog očekuje od ljudi da se služe intelektom koji im je dao. On očekuje od njih da se svakom razumnom sposobnošću služe u službi Njemu. Umne i tjelesne sposobnosti, zajedno s osjećajima, trebaju biti tako odnjegovane da postignu najveću djelotvornost. I tek tako će Krist biti predstavljen svijetu. ...

296

Je li Bogu milo kada vidi da su bilo koji organ ili bilo koja sposobnost koju je On dao čovjeku zanemareni, zloupotrijebljeni ili lišeni zdravlja i djelotvornosti koju bi mogli imati? Prema tome, njegujte dar vjere! Budite hrabri, svladajte svaku naviku koja kalja hram duše. Mi potpuno ovisimo o Bogu i naša vjera jača kada Mu vjerujemo iako ne možemo sagledati namjeru s kojom postupa prema nama ili posljedice Njegovog djelovanja. Vjera seže naprijed i stremlje prema Nebu, prema onome što će doći oslanjajući se na jedinu silu koja nam može pomoći da postanemo savršeni u Njemu. (RH, 6. studenoga 1900.)

### **13. studenoga**

## **Dokaz kojemu se nevjernici ne mogu oduprijeti**

***“Dok imate svjetlo, vjerujte u svjetlo, da budete sinovi svjetla!” (Ivan 12,36)***

Dobro sređen kršćanski dom dokaz je kojem se nevjernik ne može oduprijeti, jer ne može naći mjesta svojim beznačajnim prigovorima. A i djeca iz takvog doma pripremljena su da se suoče s mudrovanjima nevjernika. Ona su prihvatila Bibliju kao temelj svoje vjere i zato imaju čvrst oslonac koji ne može odnijeti nadolazeća plima nevjerništva.

Krist je rekao: “Vi ste svjetlo svijetu!” On nam je povjerio talente na čuvanje. Što mi radimo s povjerenim darovima? Trudi-

mo li se da naše svjetlo svijetli služeći se talentima na slavu Bogu i na blagoslov bližnjima, ili ih upotrebljavamo da bismo izvukli neku korist za sebe? Mnogi se njima služe na sebičan način. Izgleda kao da ne shvaćaju da ćemo se svi pojaviti na sudu i da ćemo uskoro morati položiti račun kako smo se služili prilikama koje nam je Bog dao da činimo dobro! Koji će izgovor ljudi dati u onaj veliki dan što nisu stavili u službu Božjeg djela svoje sposobnosti, svoje obrazovanje, svoju taktičnost, svoju ustrajnost i svoju gorljivost?

297 Nama je potrebna božanska pomoć ako želimo da naše svjetlo svijetli. Isus je umro da bi nama pružio tu pomoć. On nam upućuje poziv: "Ili u moje nek' dođe okrilje, neka sklopi mir sa mnom, mir neka sklopi sa mnom!" (Izaija 27,5) Prionite uz ruku Beskrajne Sile, vidjet ćete da je drag vašoj duši i da će vam cijelo Nebo stajati na raspolaganju. "Ali ako u svjetlu živimo, kao što je on u svjetlu" (1. Ivanova 1,7), imat ćemo zajednicu sa svetim anđelima. Velikom svećeniku Jošui bilo je rečeno: "Ovako veli Jahve nad vojskama: Ako budeš mojim putovima hodio i mojih se pridržavao naredaba ... dat ću ti pristup među one koji ondje stoje." (Zaharija 3,7) A tko su ti "koji ondje stoje"? To su Božji anđeli. Jošua je morao njegovati živo, stalno povjerenje u Boga svakoga dana i tek tada su anđeli mogli hoditi s njime i božanska snaga počivati na njemu u cjelokupnom njegovom radu.

I onda, prijatelji moji, kršćani, očevi i majke, možete li dopustiti da se vaše svjetlo ugasi? Ne, nikada ne. Možete li dopustiti da vaše srce iznemogne, da se vaše ruke umore? Ne, nikada ne. Jednog će se dana velika vrata nebeskog Grada otvoriti i vi ćete moći predstaviti sebe i svoju djecu pred prijestoljem govoreći: "Evo mene i djece koju si mi dao!" Kakva li će to nagrada biti za svu vašu vjernost kada budete vidjeli svoju djecu s krunom besmrtnog života na glavi u predivnom Božjem gradu! (ST, 14. siječnja 1886.)

#### **14. studenoga**

### **Ne zanemarujmo obiteljsko bogoslužje**

***"Da ne polažu nade u nesigurno ... nego u Boga, koji nam sve obilno daje na uživanje." (1. Timoteju 6,17)***

Mi bismo bili puno sretniji i korisniji kada bi naš obiteljski život i društveni dodiri bili usmjeravani načelima kršćanske vjere, kad bismo prikazivali krotkost i jednostavnost Isusa Krista. ...



Neka posjetitelji vide da se trudimo da sve oko nas učinimo sretnima svojom vedrinom, suosjećanjem i ljubavlju.

Dok svojim gostima nastojimo osigurati udobnost i sreću, nemojmo previdjeti svoje obveze prema Bogu. Vrijeme molitve ne smije se zanemariti ni zbog kojeg razloga. ... U rane večernje sate, kada se možete moliti bez žurbe i s razumijevanjem, iznesite svoje molbe i podignite svoj glas u sretnoj, zahvalnoj hvali. Neka svi koji posjećuju kršćane vide da je vrijeme molitve najsvetiji, najdragocjeniji i najsretniji trenutak u danu. Takav primjer ne može ostati bez djelovanja.

Ovo vrijeme pobožnosti širi plemenit, uzvišen utjecaj na sve koji u njemu sudjeluju. Prave misli i nove, bolje želje probudit će se i u srcima najbezbriznijih. Vrijeme molitve donosi mir i počinak koji je potreban umornom duhu, jer je i samo ozračje kršćanskog doma ozračje mira i opuštenosti.

Svakim svojim činom kršćanin treba predstavljati svojeg Stvoritelja, truditi se da bogoslužje izgleda što privlačnije. ...

Devet desetina nevolja i stradanja zbog kojih se ljudi brinu ili su izmislili, ili su sami na sebe navukli svojim pogrešnim ponašanjem. Oni trebaju prestati govoriti o tim nevoljama, trebaju ih prestati napuhavati. Svaku brigu, svaku neugodnu misao kršćanin treba povjeriti Bogu. Ništa nije premalo za našeg sažaljivog Spasitelja da zapazi, ništa nije preveliko da nosi.

298

A onda sredimo svoje srce i svoj dom; učimo svoju djecu da je strah Gospodnji početak mudrosti; i svojim radosnim, sretnim, sredenim životom izrazimo svoju zahvalnost i ljubav Onome koji "nam sve obilno daje na uživanje" (1. Timoteju 6,17), ali iznad svega usmjerimo svoje misli i ljubav svojeg srca prema našem dragom Spasitelju koji je trpio zbog grešnog čovjeka i tako nam otvorio pristup u Nebo.

Ljubav prema Isusu ne može se sakriti, ona se vidi i osjeća. Ona širi veličanstvenu silu. Ona strašljive čini hrabrima, nemarne marljivima, neznalice mudrima. Ona čini da vezani jezik postane rječit, udahnuje u pospani intelekt novi život i novu snagu. Ona očajniku daje nadu i mračnome radost. Ljubav prema Kristu učinit će da onaj koji je njeguje prihvati odgovornost i brige radi Njega i da ih nosi u Njegovoj sili. (ST, 17. prosinca 1885.)

## 15. studenoga

### Obitelji trebaju odražavati Božju dobrotu

***“Kako se otac smiluje dječici, tako se Jahve smiluje onima što ga se boje.” (Psalam 103,13)***

Unesite nebesko svjetlo u svoje razgovore. Izgovarajući riječi koje hrabre i raduju, pokazat ćete da svjetlo Kristove pravednosti blista u vašoj duši. Djeci su potrebne blage riječi. Bitno je za njihovu sreću da osjete vaše odobravanje. Nastojte se osloboditi oštine u izražavanju, njeđujte meke tonove. Postanite svjesni ljepote koja se krije u poukama iz Božje riječi i njeđujte je kao bitnu za sreću i uspjeh vašeg obiteljskog života. U sretnoj okolini djeca će razviti sklonost prema onome što je ugodno i vedro.

Istinska ljepota karaktera nije nešto što dolazi do izražaja samo u posebnim prilikama; ljupkost Krista koji boravi u duši pokazuje se u svim okolnostima. Onaj koji ovu ljupkost njeđuje kao stalnu pojavu u svojem životu, otkrivat će ljepotu karaktera i u teškim i u povoljnim okolnostima. Svuda oko nas su duše kojima je potrebno obraćenje. Kada Božji zakon bude upisan u srce, kada posvećen karakter posvjedoči da se to dogodilo, oni koji ne poznaju moć Kristove ljupkosti bit će navedeni da je požele i obratit će se.

299 Sada se na nebeskom sudu odvija svečana istraga. Pomisao na odluke koje se sada donose na Nebu trebala bi pokrenuti roditelje da marljivo prionu na odgajanje svoje djece u strahu Gospodnjem i u Njeđovoj ljubavi. Neće se najveći dio ovog posla obaviti grubim riječima i kaznama za prekršaje, već budnošću i molitvom da djeca ne upadnu u Sotonine zamke.

Ovakva obitelj koja poznaje istinu za ovo vrijeme treba je objaviti drugima. Gospodnji narod treba se pripremiti za obavljanje posebnog djela. Djeca kao i odrasli članovi obitelji trebaju obaviti svoj dio posla u nošenju spasenja onima koji propadaju. Od svoje mladosti, Krist je sve s kojima se družio povezivao s onim što je nebesko. Tako i današnja mladež treba biti sila na dobro koja će privlačiti duše Bogu.

Roditelji trebaju potpunije shvatiti odgovornost i čast koju im je Bog povjerio učinivši ih svojim predstavnicima djetetu. Karakter koji se pokazuje u dodirima svakidašnjeg života protumačit će djetetu, ili na dobro ili na zlo, ove Božje riječi: “Kako se otac smiluje dječici, tako se Jahve smiluje onima što ga se boje.” (Psalam 103,13) “Kao što mati tješi sina, tako ću i ja vas utješiti.” (Izaija 66,13) (ST, 14. studenoga 1911.)

## 16. studenoga

### **Budite jedno kao što su Krist i Otac jedno**

***“I više ne ostajem u svijetu. A oni ostaju u svijetu, dok ja idem k tebi. Sveti Oče, čuvaj u svome imenu one koje si mi dao, da budu jedno kao mi!” (Ivan 17,11)***

Gdje možemo naći neporočnost, dobrotu i svetost, gdje se možemo osjećati sigurni? Gdje je tor u koji vukovi ne mogu prodrijeti? Reći ću vam ... Gospodin ima organizirano tijelo preko kojeg djeluje. Bit će među njima i više od desetak Juda, možda će biti i neki brzopleti Petar koji će se, kad naiđu nevolje, odreći svojega Gospodina, možda će biti i onih, sličnih Ivanu, kojeg je Isus ljubio, koji će u svojoj revnosti biti spremni uništiti ljudske živote tražeći da oganj padne s neba na one koji vrijeđaju Krista i istinu. Međutim, veliki Učitelj nam upućuje pouke kojima će popraviti zla koja vidi među nama. On to i danas čini u svojoj Crkvi. On ukazuje na opasnosti koje joj prijete. On joj upućuje laodicejsku poruku.

On joj pokazuje da je opasna svaka sebičnost, svaka oholost, svako samouzdizanje, svako nevjerstvo i svaka predrasuda, sve što navodi na otpor istini i odvraća od pravog svjetla i da će oni koji od toga boluju, ako se ne pokaju, ostati u istoj tami u kojoj je ostao hebrejski narod. Neka zato sada svaka duša odgovori na Kristovu molitvu. Neka svaka duša ponavlja tu molitvu u mislima, u molitvama, u opomenama, da svi mogu biti jedno kao što su Krist i Otac jedno. Neka se svatko trudi da to postigne. Umjesto da svoje ratno oružje okrećemo jedan protiv drugoga, okrenimo ga protiv neprijatelja Boga i istine. Ponavljajmo Kristovu molitvu iz cijelog srca: “Sveti Oče, čuvaj u svome imenu one koje si mi dao, da budu jedno kao mi! ... Ne molim te da ih digneš sa svijeta, već da ih očuvaš od Zloga.” (Ivan 17,11-15)

300

Vrata srca moraju se otvoriti Svetome Duhu jer nas On posvećuje, a istina je sredstvo. Mora se prihvatiti istina kakva je u Isusu. A ovo je jedino pravo posvećenje: “Tvoja je riječ istina!” (Ivan 17,17) O, čitajte Kristovu molitvu za jedinstvo: “Sveti Oče, čuvaj u svome imenu one koje si mi dao, da budu jedno kao mi!” (Ivan 17,11) Krist se ne moli samo za one koji su sada Njegovi učenici, već i za sve koji će povjerovati u Krista po riječima Njegovih učenika, sve do kraja svijeta. ...

Gospodin je od tih dana imao svoju Crkvu, imao ju je u svim promjenjivim prilikama u svijetu sve do današnjeg vremena. ... Biblija nam prikazuje ideal Crkve. Njezini vjernici trebaju biti

jedinstveni međusobno i sjedinjeni s Bogom. Kad su vjernici ujedinjeni oko Krista, živog Trsa, rezultat je da su jedno s Kristom, ispunjeni suosjećanjem, nježnošću i ljubavlju. (MS 21, 1893.)

## 17. studenoga

### Put do bogatijeg duhovnog života u crkvi

**“Ne čudi se što ti rekoh: treba da se odozgo rodite.” (Ivan 3,7)**

Često se postavlja pitanje: Zašto nema više duhovne sile u Crkvi? Zašto nema više životodavne pobožnosti? Razlog se krije u tome što se zahtjevima Božje riječi nismo pokorili u istini i pravdi; ne ljubimo Boga iznad svega, niti bližnje kao same sebe. To pokriva cjelokupno tlo. O ovim dvjema zapovijedima ovisi sav Zakon i Proroci. Poslušajmo izričito ove dvije zapovijedi i u Crkvi neće biti nesloge, neće biti neskladnih tonova u obitelji. Mnogi rade previše površno. Izvanjske forme preotele su mjesto unutarnjem djelovanju milosti. ... Teorija istine je obratila glavu, ali hram duše nije bio očišćen od svojih idola. ...

Istinska svijest o grijehu, stvarno žaljenje zbog svoje pokvarenosti, umiranje sebi, svakodnevno odbacivanje karakternih mana i novo rođenje — sve to nazvano je starim čovjekom. Pavao sve to proglašava prošlošću i kaže da je sve postalo novo. O takvom djelu mnogi nemaju ni pojma. Oni su nacijepili istinu na svoje staro srce i nastavili živjeti kao i dotad, pokazujući iste nesretne karakterne osobine. Zato nam je sada potrebno jasno svjedočanstvo izrečeno s ljubavlju s usana koje su dodirnite živim ognjem.

Vjernici Crkve ne održavaju onu živu vezu s Bogom koju bi morali imati ako žele duše iz tame dovesti u svjetlo. Neka drvo bude dobro, pa će i rod biti dobar. Da bi čovjek postao pobožan, nužno je djelovanje Svetoga Duha na srce. On se mora izliti na srce onoga koji je primio istinu, On mora očistiti to srce da bismo mogli držati Božje zapovijedi i ispunjavati Njegovu Riječ. Veliki Učitelj je rekao začuđenom Nikodemu: “Ne čudi se što ti rekoh: treba da se odozgo rodite.” (Ivan 3,7)

Mi Bibliju ne proučavamo onoliko koliko bismo trebali; ona još nije postala pravilo našeg života. Da smo savjesno slijedili njezine propise, da smo ih prihvatili kao temelj svojeg karaktera, osjetila bi se čvrstina namjere na koju ne bi mogle ozbiljno utjecati ni poslovne špekulacije ni svjetovni poduhvati. Tako oblikovan karakter, poduprt Božjom riječju, nadživio bi dane kušnje,

teškoća i opasnosti. Da, savjest mora biti prosvjetljena, ljubav i istina moraju nam pomoći da posvećeni život obuzme srce kako bismo mogli širiti spasonosan utjecaj na svijet.

Danas su nam potrebni ljudi akcije koji će djelovati odmah, odlučno i na vrijeme, koji su kao stijena čvrsti u načelima, koji su se spremni suočiti sa svakom krizom. Zašto smo tako slabi, zašto među nama ima toliko neodgovornih ljudi? Zato što nisu povezani s Bogom, zato što Spasitelj ne stanuje u njihovom srcu, zato što ne osjećaju stalno iznova utjecaj Kristove ljubavi. ... Nikakav zemaljski odnos nije tako snažan kao ta ljubav. Ništa se s njom ne može usporediti. (RH, 28. kolovoza 1879.)

#### **18. studenoga**

### **Odražavati svjetlo Sunca Pravednosti**

***“Za ovo svjedočimo mi i Duh Sveti kojega je Bog dao onima koji mu se pokoravaju.” (Djela 5,32)***

Bog želi da svaki vjernik Crkve vjerno izvrši svoju dužnost, da shvati svoju odgovornost i da oko svoje duše stvori nebesko ozračje prikupljajući blistave zrake Sunca Pravednosti osvjetljavajući njima put svima oko sebe. ...

Mi trebamo biti Kristovi predstavnici kao što je Krist bio Očev predstavnik. Mi se želimo osposobiti da privučemo duše Kristu, da im ukažemo na Janje s Golgote koje je na sebe uzelo grijeh svijeta. Krist ne odijeva grijeh svojom pravednošću, već ga uklanja i na njegovo mjesto stavlja svoju pravednost. Kada vaši grijesi budu očišćeni, Kristova pravednost će ići ispred vas i slava Gospodnja bit će vam zadnja straža. Onda ćete i svojim utjecajem stati odlučno na Kristovu stranu jer ćete, umjesto da u središte stavljate sebe, Krista učiniti središtem, a sebe smatrati samo čuvarom svetih zaloga.

302

Kada se podsjetite da je Krist svojom krvlju platio vaše otkupljenje i otkupljenje vaših bližnjih, bit ćete pokrenuti i prikupljat ćete blistave zrake Njegove pravednosti da biste ih mogli usmjeriti na putove onih oko sebe. Ne smijete gledati u budućnost očekujući da ćete jednog dalekog dana postati sveti; sada trebate biti posvećeni istinom. ... Isus je rekao: “Ali, primit ćete snagu pošto Duh Sveti dođe na vas, pa ćete mi biti svjedoci ... sve do kraja zemlje.” (Djela 1,8) Mi trebamo primiti Svetoga Duha. Sveti Duh je Branitelj za kojeg je Isus obećao svojim učenicima da će ih podsjetiti na sve što im je rekao.

Prestanimo onda gledati sebe, već gledajmo Onoga od kojeg dolaze sve vrline. Nitko od nas ne može sebe učiniti boljim, već trebamo doći Isusu takvi kakvi jesmo, iskreno se želeći očistiti od svake mrlje i prljavštine grijeha i primiti dar Svetoga Duha. ... Živom vjerom možemo se osloniti na Njegovo obećanje jer znamo da je rekao: "Budu l' vam grijesi kao grimiz, pobijeljet će poput snijega; kao purpur budu li crveni, postat će kao vuna." (Izaija 1,18)

Mi trebamo biti Kristovi svjedoci, trebamo drugima slati svjetlo kojim je Gospodin obasjao nas. Mi trebamo biti slični vjernim vojnicima koji koračaju pod krvlju poprskanom zastavom Kneza Emanuela. ... Zapovjednik našeg spasenja poznaje plan bitke i uz Njega ćemo izići i više nego pobjednici. (ST, 4. travnja 1892.)

#### **19. studenoga**

### **Hvaljenje Boga ima neodoljivu snagu**

***"Ali kad se razgovaraju oni koji se Boga boje, Jahve pazi, sluša ih, i to se pred njim piše u knjigu spomenicu u korist onih koji se boje Jahve i štiju Ime njegovo." (Mala-hija 3,16)***

Kršćanin s radošću prikuplja zrake vječnog svjetla s prijestolja slave i njima osvjetljava ne samo svoj put, već i putove onih s kojima se druži. Izgovarajući riječi nade i ohrabrenja, zahvalnih pohvala i ljubazne vedrine, on one oko sebe čini boljima, uzdiže ih, ukazuje im na Nebo i na slavu i navodi ih da iznad svega što je zemaljsko teže za onim što ima vječnu vrijednost, za besmrtnom baštinom, za nepropadljivim bogatstvom.

303      Apostol kaže: "Radujte se uvijek u Gospodinu! Da ponovim: radujte se!" (Filipljanima 4,4) Kamo god krenuli, trebamo širiti ozračje kršćanske nade i radosti, jer će tada oni koji su izgubili Krista osjetiti privlačnost vjere koju ispovijedamo; nevjernici će vidjeti dosljednost naše vjere. Ako se stalno radujemo "u blaženoj nadi", moći ćemo izgovarati riječi ohrabrenja onima s kojima se srećemo. ... Ne trebamo samo prigodom svakidašnjeg druženja s vjernicima i nevjernicima slaviti Boga obraćajući se jedni drugima riječima zahvalnosti i radosti. Kao kršćani, pozvani smo da ne zaboravimo ni zajednička okupljanja radi našeg osobnog osvježenja i radi širenja utjehe koju smo dobili. Na tim sastancima, koji se trebaju održavati iz tjedna u tjedan, trebamo se baviti Božjom dobrotom i mnogostrukim blagoslovima i Njegovom silom koja

nas izbavlja od grijeha. Izgledom, raspoloženjem, riječima i karakterom, trebamo svjedočiti da je dobro služiti Gospodinu. Na taj ćemo način objaviti da je “savršen ... Zakon Jahvin — dušu krijepi” (Psalam 19,8).

Naši molitveni i društveni sastanci trebaju biti trenutci posebne potpore i ohrabrenja. ... To se najbolje može postići ako svakodnevno stječemo nova iskustva u onome što je Božje, ako ne oklijevamo govoriti o Njegovoj ljubavi na skupovima Njegovog naroda. ... Kada bismo više razmišljali i govorili o Isusu, a manje o sebi, imali bismo mnogo više od Njegove prisutnosti. Kada bismo prebivali u Njemu, bili bismo ispunjeni mirom, vjerom i hrabrošću i mogli bismo, kada dođemo na sastanak, govoriti o tako pobjedonosnom iskustvu da bi i drugi bili osvježeni našim jasnim, snažnim svjedočenjem za Boga. Ova dragocjena priznanja na hvalu slave Njegove milosti, kada su potkrijepljena kršćanskim životom, postaju neodoljiva snaga koja djeluje na spašavanje duša. (SW, 7. ožujka 1905.)

## **20. studenoga**

### **Isus je bio prijatelj svakog ljudskog bića**

***“Evo dolazim da činim volju tvoju.” (Hebrejima 10,9)***

Kristovo dostojanstvo kao božanskog Učitelja bilo je višeg reda od dostojanstva svećenika i upravitelja. Ono je bilo različito od svakog svjetovnog sjaja, jer je bilo božansko. On je odbacio svako svjetovno razmetanje i pokazao da ne priznaje nikakvo stupnjevanje društva utemeljeno na bogatstvu ili položaju. On je ... sišao sa svojeg visokog zapovjedničkog položaja da bi ljudskim bićima dao priliku da postanu sinovi Božji; zato zemaljski položaj nije za Njega značio nikakvu vrijednost. On je mogao dovesti sa sobom deset tisuća anđela da su Mu oni mogli pomoći u djelu otkupljenja ljudskog roda.

Krist je zaobišao domove bogatih, dvorove vladara, priznata središta učenosti i osnovao svoj dom u zabačenom i prezrenom Nazaretu. Njegov život, od početka do kraja, bio je život siromaštva i poniznosti. Siromaštvo je postalo sveto Njegovim životom u siromaštvu. On nikada ne bi mogao dopustiti da svojim dostojanstvenim držanjem muškarcima i ženama, koliko god bili skromni, uskrati pravo da dođu u Njegovu blizinu i slušaju Njegove riječi. ... Nijedan učitelj nikada nije odao takvu izrazitu čast čo-

304

vjeku kao što je to učinio naš Gospodin Isus Krist. On je bio poznat kao prijatelj carinika i grešnika. Miješao se sa svim društvenim slojevima i sijao istinu po svijetu. Na tržnicama i po sinagogama objavljivao je svoju vijest. Ublažavao je svaku vrstu patnje, i duhovne i tjelesne. Pokraj svake vode sijao je sjeme istine. Njegova jedina želja bila je da svi steknu duhovno i tjelesno zdravlje. Bio je prijatelj svakog ljudskog bića. Zar se nije zavjetovao da će donijeti život i svjetlo svakome tko Ga primi? Zar se nije obvezao da će im dati vlast da postanu sinovi Božji? On je sebe potpuno i bez ostatka posvetio djelu spasenja duša. ...

Dok je "prolazio čineći dobro" (Djela 10,38), svakog dana je doživljavao iskustvo razdavanja svojeg života. Takvu utemeljenost života mogao je održati samo na jedan način. Isus je živio u ovisnosti o Bogu, o zajedništvu s Njim. Ljudi se s vremena na vrijeme povlače na tajno mjesto Svevišnjega, sklanjaju pod sjenku Svemogućega, borave tamo za trenutak i posljedice se pokazuju u obliku dobrih djela; zatim njihova vjera slabi, zajedništvo se prekida i životno djelo se kvari. Međutim, Isusov život bio je život neprestanog oslanjanja na Boga, život ojačan stalnim zajedništvom, a Njegova služba i za Nebo i za Zemlju bila je bez mane ili kolebanja. Kao čovjek upućivao je svoje molbe Božjem prijestolju sve dok Njegova ljudska narav ne bi bila ojačana nebeskom silom koja je povezivala ljudsko s božanskim. Primajući život od Boga, dijelio je život ljudima. (ST, 7. lipnja 1905.)

## 21. studenoga

### Potičimo duh ljubavnosti

***"Da nikome ne nanose uvrede, da se ne svadaju, da budu susretljivi i posve blagi prema svim ljudima." (Titu 3,2)***

Koliki su se među časnim i korisnim radnicima u Božjem djelu pripremili za službu obavljajući najskromnije dužnosti na najnižim položajima u životu! Mojsije je bio budući upravitelj Egipta, ali ga Bog nije mogao uzeti s kraljevskog dvora da obavi djelo koje mu je namijenio. Tek pošto je četrdeset godina proveo kao vjerni pastir, bio je poslan da izbavi svoj narod. Gideon je bio uzet s gumna da u Božjim rukama bude oruđe koje će osloboditi izraelske čete. Elizej je bio pozvan da ostavi plug i da se prihvati izvršenja Božjih naredaba. Amos je bio ratar, obrađivao je zemlju

305

kada mu je Bog povjerio vijest koju je trebao objaviti.  
336



Svi koji žele surađivati s Kristom, morat će obaviti mnoštvo teških, neugodnih poslova, a pouke koje će primiti bit će mudro izabrane, prilagođene osobitostima njihovog karaktera i poslu koji će im biti dodijeljen.

Gospodin mi je objavio, na mnogo načina i u različita vremena, da trebamo vrlo pažljivo postupati prema mladima — da je potrebna najveća pronicavost u radu s mladim ljudima. Svatko tko se bavi odgojem i obrazovanjem mladih mora živjeti u najvećoj blizini Velikog Učitelja kako bi usvojio Njegov Duh i način rada, jer treba upućivati pouke koje će utjecati na karakter i na životno djelo.

Mladi moraju naučiti da Kristovo Evandjelje ne trpi podjelu na društvene klase, da ne ostavlja mjesta za neljubazno osuđivanje drugih, jer je takvo držanje neposredno povezano sa samouzvišenjem. Isusova vjera nikada ne ponižava onoga koji je prima niti ga čini neuglađenim ili grubim; ne čini ga ni neljubaznim, čak ni u mislima i osjećajima prema onima za koje je Krist umro. ...

Neki su u opasnosti da ono što se vidi proglašavaju najvažnijim, da precijene vrijednost konvencionalnosti, praznih fraza i uobičajenih oblika ponašanja. ... Pogrešno je sve što potiče neljubazni kritizam, što razvija sklonost da se zapaža i ističe svaka mana ili pogreška. Takvo držanje podupire nepovjerenje i sumnjičenje, protivi se Kristovom karakteru i djeluje razorno na um koji ga njeguje. Oni koji se bave takvim poslom, postupno se udaljuju od pravog kršćanskog duha.

Najbitniji, najvažniji je onaj odgoj koji razvija plemenitije karakterne osobine, koji potiče duh ljubaznosti prema svima, koji navodi mlade da ni o kome ne misle zlo da ne bi pogrešno procijenili pobude ili protumačili riječi i djela. Vrijeme posvećeno ovoj vrsti pouka donijet će rod za vječni život. (GW 332—334)

## **22. studenoga**

### **Vječna nagrada onima koji su radili**

***“Nego, kad priređuješ gozbu, pozivaj siromahe, sakate, hrome i slijepe! Tada će ti biti blàgo, jer ti nemaju čim uzvratiti! To će ti se uzvratiti o uskrsnuću pravednikâ.”***  
**(Luka 14,13.14)**

Nagrada Kristovih radnika bit će ulazak u radost njihovoga Gospodara. Ta radost, koju i sam Krist željno očekuje, iskazana

je u Njegovom zahtjevu upućenom Ocu: "Oče! Htio bih da oni koje si mi dao budu gdje sam ja." (Ivan 17,24)

306 Anđeli su čekali da pozdrave Isusa kada se uznio nakon svojeg uskrsnuća. Nebeske vojske su s radošću ponovno pozdravile svojega voljenog Zapovjednika koji se vraćao iz tamnice smrti. Željno su se okupljali oko Njega kada je prošao kroz nebeska vrata. Međutim, On im je dao znak da odstupe. Njegovo srce je bilo s usamljenom, ožalošćenom skupinom učenika koje je ostavio na Maslinskoj gori. Ono je i sada s Njegovom izmučenom djecom na Zemlji, kojoj tek predstoji bitka s pustošnikom. On kaže: "Oče! Htio bih da oni koje si mi dao budu gdje sam ja."

Kristovi otkupljenici su Njegovi dragulji, Njegovo dragocjeno, posebno blago. Oni će biti kao "drago kamenje krune" (Zaharija 9,16) — "bogatstvo slave nasljedstva njegova u svetima" (Efežanima 1,18 — DK). U njima "za muku duše svoje on će se nasititi obilno" (Izaija 53,11 — Ša).

A zar se neće i Njegovi suradnici radovati kada budu vidjeli trud svoje duše? ... Svaki poticaj Svetoga Duha kojim je ljude upućivao na dobro, kojim ih je vodio Bogu, zapisan je u nebeskim knjigama i u dan Gospodnji svi koji su sebe predali kao oruđa u ruke Svetoga Duha, moći će vidjeti rezultate svojeg života.

Prekrasno će biti kada lanci svetog utjecaja, sa svojim dragocjenim rezultatima, budu izneseni na svjetlo. Kakva će biti zahvalnost duša s kojima ćemo se sresti u nebeskim dvorovima kada otkriju s kakvim smo se nježnim, ljubaznim zanimanjem zauzimali za njihovo spasenje! Sva slava, čast i hvala pripast će Bogu i Janjetu za naše otkupljenje; ali Božju slavu neće umanjiti zahvalnost koja će biti izražena onima koje je On kao svoja oruđa upotrijebio pri spasenju duša koje su propadale.

Otkupljeni će sresti i prepoznati one kojima su skrenuli pozornost na uskrslog Spasitelja. Kakve će radosne razgovore voditi s tim dušama! "Bio sam grešnik", reći će one. "I ti si došao i skrenuo moju pozornost na dragog Spasitelja kao na moju jedinu nadu. I ja sam povjerovao u Njega!" ... Kakva li će radost biti kada se ti okupljeni sretnu i pozdrave s onima koji su osjećali odgovornost za njih! (RH, 5. siječnja 1905.)

### 23. studenoga

#### Strogo poštenje kao obilježje kršćanina

***“Neka ti je uteg potpun i točan, i neka ti je efa potpuna i točna, da dugo živiš na zemlji koju ti daje Jahve, Bog tvoj.” (Ponovljeni zakon 25,15)***

U svim životnim pojedinostima kršćanin treba slijediti načelo strogog poštenja. To nisu načela koja upravljaju svijetom jer je u svijetu Sotona gospodar i njegova pravila prijevara i nasilja imaju prevagu. Ali kršćani služe drugome Gospodaru i njihova djela trebaju biti učinjena u Gospodinu. Oni moraju odbaciti svaku želju za sebičnim dobitkom.

307

Nekima udaljavanje od savršenog poštenja u poslovnim potхватima može izgledati kao nevažna sitnica, ali naš Spasitelj ne gleda tako. Njegove riječi su jasne i izričite: “Tko je vjeran u najmanjoj stvari, vjeran je i u velikoj. Tko je nevjeran u najmanjoj stvari, nevjeran je i u velikoj.” (Luka 16,10) Čovjek koji je pohlepan za malim nepoštenim dobitkom, bit će pohlepan i za velikim ako mu se ukaže prilika. Kristovi sljedbenici se u većoj ili manjoj mjeri povezuju sa svijetom u poslovnim pitanjima. U svojoj molitvi za njih Spasitelj kaže: “Ne molim te da ih digneš sa svijeta, već da ih očuvaš od Zloga.” (Ivan 17,15) Kršćani trebaju kupovati i prodavati svjesni da ih prati Božje oko. Nikada se ne smiju služiti lažnim mjerilima ili utezima. ...

U svakom postupku u životu istinski kršćanin postupi upravo onako kako ljudi od njega očekuju. On se rukovodi istinom i poštenjem. On ne spletari, zato nema ničega zbog čega bi se izgovarao. Njega mogu kritizirati, može biti izložen kušnji, ali će u svemu tome njegovo nepokolebljivo poštenje sjati kao čisto zlato. On je prijatelj i dobročinitelj svih s kojima dolazi u dodir, njegovi suradnici imaju povjerenje u njega jer ga je dostojan.

Zapošljava li radnike da prikupljaju njegovu žetvu? On ne zadržava njihov teško zarađen novac. Ima li sredstava koja mu nisu neposredno potrebna? On ublažava bijedu svoje nesretnije braće. On ne pokušava povećati svoje bogatstvo koristeći se nepovoljnim okolnostima u koje je upao njegov susjed. On traži samo poštenu cijenu za ono što prodaje. Ako roba koju prodaje ima neku manu, on je iskreno otkriva kupcu iako izgleda da tako radi protiv svojih interesa.

Netko možda neće imati privlačnu vanjštinu, ali ako bude stekao glas da pošteno, časno posluje, bit će poštovan. ... Čovjek

koji se čvrsto drži istine, zadobiva sveopće povjerenje. Ne samo što mu vjeruju kršćani, već su i svjetovnjaci primorani priznati vrijednost njegovog karaktera. (ST, 19. veljače 1902.)

#### **24. studenoga**

### **Trebamo odražavati Kristovu ljubav**

***“Zatim im ponovo reče: ‘Mir vama! Kao što je mene poslao Otac, tako i ja šaljem vas.’” (Ivan 20,21)***

308 Mi se moramo iskreno truditi upoznati istinu i procijeniti njezinu vrijednost da bismo je mogli prikazati drugima kao što je u Isusu. Mi trebamo pravilno procijeniti vrijednost svake duše; tada nećemo biti tako lakomisleni u svojem ponašanju kao što smo sada. Ozbiljnije bismo nastojali upoznati Božji put, nastojali bismo pobijediti sebičnost, a naša bi stalna molitva bila da steknemo Kristov um kako bismo se oblikovali i prilagodili Njegovom obličju. Upravo se gledajući Isusa, zapažajući Njegovu privlačnost, stalno upravljajući svoj pogled na Njega, mi mijenjamo u Njegovo obličje. On će dati svoju milost svima koji se drže Njegovog puta, koji ispunjavaju Njegovu volju, koji hode u istini. ...

Preklinjem vas, čija su imena zapisana u crkvenim knjigama kao imena dostojnih, da budete dostojni Kristovih zasluga. Milost, istina i Božja ljubav obećani su poniznim i skrušenim dušama. ... Cijelo Nebo je ispunjeno zaprepaštenjem što su ljudi, koji su upoznali milost našega Gospodina Isusa Krista, tako ravnodušni, tako hladni i neosjetljivi kada im se prikaže ova ljubav, tako široka, tako duboka, tako bogata i obilna. ...

Beskrajne riznice istine prikupljale su se iz stoljeća u stoljeće. Nikakav opis ne može nam dostojno prikazati veličinu i bogatstvo tog beskrajnog blaga. Ono čeka na zahtjev onih koji ga znaju cijeniti. Ove dragulje istine trebaju prikupiti pripadnici ostatka Božjeg naroda da bi ih predali svijetu; ali samopouzdanje i tvrdoglavost duša odbijaju ovo blagoslovljeno blago. “Da, Bog je tako ljubio svijet da je dao svoga jedinorođenog Sina da ne pogine ni jedan koji u nj vjeruje, već da ima život vječni.” (Ivan 3,16) Takva se ljubav ne može izmjeriti niti se može opisati. Ivan poziva svijet da vidi “koliku nam je ljubav otac iskazao, da se zovemo djeca Božja. A to i jesmo!” (1. Ivanova 3,1) To je ljubav koja nadmašuje svaki razum.

U savršenstvu Njegove žrtve ništa nije bilo uskraćeno. Isus je dao sebe. Bog želi da pripadnici Njegovog naroda ljube jedni dru-

ge onako kao što Isus ljubi njih. Oni trebaju odgajati i vježbati svoju dušu u takvoj ljubavi. Oni trebaju odražavati tu ljubav, pokazati je svijetu svojim karakterom. Svatko ovo djelo treba smatrati svojom dužnošću. ... Kristovo savršenstvo svijetu trebaju pokazati oni koji su postali dionici Njegove milosti. Oni trebaju učiniti za Krista ono što je Krist učinio za svojeg Oca — pokazati Njegov karakter. (RH, 23. prosinca 1890.)

## 25. studenoga

### Karakter je snaga

**“Dakle: opravdani vjerom u miru smo s Bogom po našem Gospodinu Isusu Kristu, po komu smo i pristupili vjerom k ovoj milosti u kojoj se nalazimo i kojom se ponosimo, oslonjeni na nadu u slavu Božju.” (Rimljanima 5,1.2)**

Međutim, Krist nije nikad uvjeravao da se savršenstvo karaktera može lako postići. Plemenit, svestran karakter ne može se naslijediti. On se ne pojavljuje slučajno. Plemenit karakter izgrađuje se osobnim naporima, zaslugom i milošću Isusa Krista. Bog daje talente i snagu uma; mi oblikujemo karakter. On se oblikuje u oštrim, žestokim borbama sa samim sobom. Bitka za bitkom mora se voditi protiv naslijeđenih sklonosti. Mi moramo sami sebe strogo ispitivati i ne dopuštati da ijedna nepovoljna karakterna osobina ostane nepopravljena. ...

309

Karakter oblikovan po ugledu na božansku sliku jedino je blago koje s ovoga svijeta možemo ponijeti na Nebo. Oni koji su u ovom svijetu bili u Kristovoj školi, ponijet će sva svoja duhovna dostignuća u svoje nebeske stanove. ... Nebeske sile surađivat će s ljudskim oruđima koja odlučno i s vjerom pokušavaju dostići savršenstvo karaktera koje će im omogućiti da dostignu i savršenstvo u djelima. Svakomu tko se uključi u ovo djelo Krist kaže: “Ja ti stojim s desne strane da ti pomognem.”

Kad ljudska volja surađuje s Božjom voljom, postaje svemoćna. Neka se sve što treba činiti po Njegovoj zapovijedi učini u Njegovoj snazi. Sve Njegove zapovijedi istodobno osposobljavaju da se zapovijed i izvrši. (*Isusove usporedbe*, str. 222,223)

Karakter je sila. Tiho svjedočenje vjernog, nesebičnog, pobožnog života širi skoro neodoljiv utjecaj. Objavljujući svojim životom karakter Isusa Krista, mi surađujemo s Njim u djelu spašavanja duša. Jedino ako svojim životom pokazujemo Njegov karakter, možemo surađivati s Njim. I što je šire područje našeg

utjecaja, to više dobra možemo učiniti. Kad oni koji tvrde da služe Bogu slijede Kristov primjer, primjenjujući načela Zakona u svojem svakidašnjem životu, kada svako njihovo djelo svjedoči da ljube Boga više od svega i svoje bližnje kao same sebe, tada će i Crkva imati snagu da pokrene svijet. ...

Mi ne možemo znati kakve će posljedice imati neki dan, neki sat ili čak neki trenutak, pa zato na početku svakog novog dana moramo svoje putove predati našem nebeskom Ocu. ... Kad se nesvjesno nađemo u opasnosti da širimo negativan utjecaj, anđeli će biti uz nas, vratiti nas na pravi put, birati riječi koje ćemo izgovarati i utjecati na naše postupke. I tako će naš utjecaj postati tiha, nesvjesna, ali moćna snaga u privlačenju bližnjih Kristu i nebeskom svijetu. (Isto, str. 229—231)

## 26. studenoga

### Isus nam je pokazao kako trebamo živjeti

***“A postigao sam milosrđe upravo zato da na meni, prvome, Krist Isus pokaže svu svoju strpljivost za primjer onima koji će vjerovati u njega da postignu život vječni.” (1. Timoteju 1,16)***

310 Isus je bio učitelj, odgojitelj kakvog svijet dotada nije vidio niti o njemu čuo. Govorio je kao onaj koji ima vlast, ali je ipak uživao povjerenje svih. “Dođite k meni svi koji ste umorni i opterećeni, i ja ću vas okrijepiti. Uzmite jaram moj na se i učite od mene, jer sam krotka i ponizna srca. Tako ćete naći pokoj svojim dušama, jer jaram je moj sladak, a moje breme lako.” (Matej 11,28-30)

Jedinorođeni Sin beskonačnog Boga svojim nam je riječima i svojim praktičnim primjerom ostavio jasan uzor koji trebamo slijediti. Svojim riječima nas je poučio da budemo poslušni Bogu, a svojim praktičnim primjerom pokazao nam je kako da to činimo. To je upravo ono djelo koje po Njegovoj želji svaki čovjek treba obavljati — da bude poslušan Bogu, da riječima i primjerom uči druge što trebaju činiti da bi bili poslušna Božja djeca.

Isus je pomagao cijelome svijetu da stekne razumno znanje o Njegovom božanskom poslanju i o Njegovom radu. On je došao ovome svijetu predstaviti karakter Oca, i dok mi proučavamo život, riječi i djela Isusa Krista, primamo svakovrsnu pomoć u svom nastojanju da postanemo poslušni Bogu. I dok slijedimo primjer

koji nam je On ostavio, postajemo žive poslanice koje znaju i čitaju svi ljudi. Mi smo živi ljudski posrednici koji svijetu trebaju prikazati karakter Isusa Krista.

Isus nije dao samo izričita pravila kako možemo postati poslušna Božja djeca, već nam je svojim životom i karakterom pokazao kako da činimo ono što je pravo u Božjim očima, tako da nemamo nikakvog izgovora ako ne činimo ono što je po Njegovoj volji. ...

Veliki Učitelj je došao na naš svijet da stane na čelo ljudskoga roda, da uzdigne i posveti čovječanstvo svojom svetom poslušnošću svim Božjim zahtjevima, pokazujući nam da se mogu ispuniti sve Božje zapovijedi. On nam je pokazao da je moguća i poslušnost tijekom cijelog života. On na taj način dobiva svoje izabrane predstavnike u svijetu, kao što je On bio Ocu, da se u njihovom životu očituje život Isusa Krista. (MS 1, 1892.)

On je bio savršeni ideal. Krist je došao na svijet da bi otkrio taj ideal kao jedino pravo mjerilo onoga što se postiglo, da bi pokazao što svako ljudsko biće može postati; što će prebivanjem božanskog u ljudskom postati svi koji Ga prime. Došao je pokazati kako ljudi trebaju biti odgojeni kao što dolikuje Božjim sinovima, kako već na Zemlji trebaju primjenjivati načela Neba i živjeti nebeskim životom. (*Odgoj*, str. 65,66)

## 27. studenoga

### Vrijednost boli

***“Držim, doista, da patnje sadašnjeg vremena nisu dostojne usporedbe sa slavom koja će se objaviti u nama.”***  
***(Rimljanima 8,18)***

U iskustvu što ga je Ivan stekao za vrijeme progonstva nalazi se pouka o čudesnoj snazi i utjesi za kršćanina. Bog ne sprječava spletkarenje zlih ljudi, ali čini da se njihovi planovi okrenu na dobro onima koji u nevolji i sukobima ostanu vjerni i odani. Često evanđeoski radnik svoje djelo obavlja usred oluje progonstva, ogorčenog protivljenja i nezaslužениh prijekora. Neka se u takvim trenucima sjeti da je iskustvo što će ga steći u peći nevolja i patnji vrijedno svih boli. Tako Krist svoju djecu dovodi bliže k sebi da bi im mogao pokazati njihove slabosti i svoju snagu, da ih nauči oslanjati se na Njega. Tako ih priprema za krize, za preuzimanje odgovornih položaja i za ostvarenje velike namjere za što im je dana snaga.

311

U svim su se vremenima Božji vjesnici izlagali prijeziru i progonstvu zbog istine. Josipa su oklevetali i progonili zato što je ustrajao u kreposti i poštenju. Davida, tog izabranog Božjeg vjesnika, njegovi su neprijatelji lovili kao divlju zvijer. Daniel je bio bačen u lavlju jamu jer je ostao odan Nebu. Job je ostao bez svega što je imao; bio je tako bolestan da su ga se njegova rodbina i prijatelji gnušali; ali ostao je vjeran. ...

Jeremiju nisu mogli spriječiti da iznosi riječi koje mu je Bog povjerio; njegovo je svjedočenje toliko razbjesnilo kralja i knezove da su ga bacili u jamu s muljem. Stjepan je bio kamenovan zato što je propovijedao Krista i to razapeta. Pavla su zatvarali u tamnicu, tukli štapovima, kamenovali i na kraju smaknuli zato što je bio vjeran Božji vjesnik poganima. A Ivan je bi prognan na otok Patmos "zbog riječi Božje i zbog Isusova svjedočanstva" (Otkrivenje 1,9).

Ovi primjeri ljudske ustrajnosti svjedoče o postojanosti Božjih obećanja — Njegovoj trajnoj prisutnosti i milostivoj potpori. Oni svjedoče o snazi vjere koja se uspješno odupire silama svijeta. ...

Posvjedočili su o Onome koji je moćniji od Sotone. ... Preko nevolje i progonstva u Božjim se izabranicima objavljuje Njegova slava — Njegov karakter. Oni koji vjeruju u Krista, omrznuti i progonjeni od svijeta, odgajani su i podučavani u Kristovoj školi. Na Zemlji hode uskim putovima; očišćeni su u peći nevolje. (*Djela apostolska*, str. 362,363)

## **28. studenoga**

### **Oni koji se vraćaju na stare staze**

312 ***"Otkupljeni od Gospoda vratit će se po njemu i doći će u Sion pjevajući. Glavu će njihovu obasjavati radost vječna, veselje i radost prate ih, briga i uzdisanje bježe."***  
***(Izaija 35,10 — Ša)***

Svijet je pun muškaraca i žena koji ne osjećaju da su odgovorni Bogu za talente koje su od Njega dobili. Oni ne shvaćaju da im je Bog povjerio talente, ne zato da bi sebe proslavili, već da bi se proslavilo Njegovo ime. Oni žele istaknuti sebe. ...

Ima ljudi kojima je Bog darovao i više od običnih sposobnosti. Oni su duboki mislioci, energični i temeljiti. Ali mnogi takvi su se posvetili postizanju svojih sebičnih ciljeva i ne vode računa



o Božjoj slavi i časti. Neki su među njima upoznali svjetlo istine, ali budući da su uzdizali sebe, a Boga nisu učinili prvim i posljednjim i najboljim u svemu, odlutali su od biblijske istine i upali u sumnju i nevjerstvo. Kada takvi prođu kroz šibe božanskih ukora, kada ih nevolje navedu da pitaju za stare staze, magle sumnji se razilaze iz njihovog uma. Neki od njih se kaju, vraćaju staroj ljubavi i stavljaju svoje noge na putove kojima trebaju ići oni koje je Gospodin otkupio. Više ih ne pokreće ljubav prema novcu ili sebična častoljubivost. Božjeg Duha koji djeluje na njihovo srce sada cijene mnogo više od zlata ili pohvala ljudi. Kada se dogodi ova iznenađujuća promjena, Božji Duh preusmjerava misli u nove kanale, karakter se preobražava i duša počinje težiti za onim što je nebesko.

I danas istinska vjera ima moć. Ona osposobljava ljude da svladaju uporni utjecaj oholosti, sebičnosti i nevjerstva i da u jednostavnosti prave pobožnosti uspostave živu vezu s Nebom. Milost koju nam Krist daje omogućava ljudima da se uzdignu iznad svih očaravajućih sotonskih kušnji. Ona ih vodi prema Isusovom križu kao aktivne, odane i vjerne radnike u djelu širenja nebeske istine.

Vjernost Bogu obilježavala je heroje vjere iz stoljeća u stoljeće. Kada su se bili primorani otvoreno pojaviti pred svijetom, njihovo svjetlo je blistalo. Njihova poslušnost Kristovoj zapovijedi: "Idite!" navela je i druge da slave Boga.

I danas ima moralnih heroja, muškaraca i žena, koji žive plemenitim životom samoodricanja. Oni nemaju želju za postizanjem svjetovne slave. Svoju volju su pokorili Božjoj volji. Ljubav prema Bogu nadahnjuje njihovu službu. Činiti dobro i spašavati duše, to je njihov najviši cilj.

Takvi su stekli istinsko znanje, znanje koje je Krist opisao riječima: "A ovo je vječni život; spoznati tebe, jedino pravog Boga, i onoga koga si poslao, Isusa Krista." (Ivan 17,3) (MS 51, 1900.)

## **29. studenoga**

313

### **Bog se nježno brine za svoj narod**

***"Oči Jahvine gledaju pravedne, uši mu slušaju vapaje njihove." (Psalam 34,16)***

Ne smijemo utonuti u obeshrabrenje. Malodušni će biti ojačani; klonuli duhom primit će nadu. Bog se nježno brine za svoj

narod. Njegovo uho je otvoreno za njihov vapaj. Nemam nikakvih bojazni za Božju stvar. On će voditi brigu o vlastitoj parnici. Naša je dužnost da učinimo svoj dio i budemo na pravoj strani, da živimo ... skromno podno križa vjernim i posvećenim životom pred Njim. Dok tako činimo, nećemo se razočarati jer ćemo svoju dušu sa svetom smjelošću povjeriti Bogu.

Bog nas je razriješio tereta; On je nas oslobodio. ... Možda će naši neprijatelji slaviti pobjedu. Možda će njihov jezik izgovarati lažne optužbe, klevete, obmane, prijevare, a mi ipak nećemo postati malodušni. Znamo u koga vjerujemo. Nismo uzalud vjerovali niti se uzalud trudili. Isus nas poznaje. ... Obećavani dan dolazi i svima će biti suđeno prema djelima koja su učinili. ...

Istina je, svijet je mračan. Protivnici mogu biti jaki. Izrugivači i podsmjevači mogu biti sve hrabriji i sve snažniji u svojem bezakonju. Međutim, usprkos svemu tome, nećemo se dati pokolebati. Nismo se zabadava borili. Ne, ne. Moje srce je učvršćeno uzdajući se u Boga. Imamo savršenog Spasitelja. Možemo se radovati u Njegovoj bogatoj punini. Ja želim biti još odanija Bogu, posvećenija Njemu. Ovaj svijet je odviše mračan za mene. Isus je rekao da nam ide pripremiti stanove, da budemo tamo gdje je i On. Hvala Bogu za to. Moje srce skače od sreće i pljeska zbog te radosne mogućnosti.

Vjera je namijenjena da se u njoj živi pod željeznom stegom. Čista i neokaljana vjera vodi nas k djetinjoj jednostavnosti. Mi se želimo moliti i razgovarati u poniznosti, dok svoj pogled upiremo prema Božjoj slavi. Bilo je previše obličja pobožnosti, ali bez sile. Izlivanje Božjeg Duha vodit će do zahvalnog priznanja, i dok osjećamo i shvaćamo tu čudesnu Božju ljubav, nećemo ostati pasivni, već ćemo prinijeti Bogu zahvalnu žrtvu melodijom svojega srca i glasom. Neka naše noge budu učvršćene na Vječnoj Stijeni i onda ćemo imati trajnu potporu i utjehu. Naša duša će se odmarati u Bogu s nepokolebljivim povjerenjem.

Zašto tako rijetko dolazimo k izvoru iako je pun i besplatan? Naša duša treba često piti s izvora kako bi se osvježila i napredovala u Gospodinu. Potrebno nam je spasenje. Bez životodavne pobožnosti, naša vjera je uzaludna. Vanjsko obličje neće nam biti ni od kakve koristi. Na nama se mora očitovati duboko djelovanje Božjega Duha. (*Letter 2a, 1856.*)

### **Kršćani trebaju odražavati nebesko svjetlo**

***“Nije moguće sakriti grad koji leži na gori. Ne žele se svijetla da se stavi pod varičak, nego na svijećnjak da svijetli svima u kući.” (Matej 5,14.15)***

“Vi ste svjetlo svijetu!” — rekao je Isus svojim učenicima. I kao što sunce ide svojim putem preko neba, rastjerujući sjenke noći i ispunjavajući svijet sjajem, tako i Kristovi sljedbenici moraju učiniti da njihovo svjetlo svijetli i rastjeruje moralnu tamu svijeta koji je ogrezao u grijehu. Međutim, oni nemaju svoje svjetlo; oni prema svijetu odražavaju nebesko svjetlo.

“Ne može se grad sakriti kad na gori stoji!” Naše su misli i namjere tajni izvori naših postupaka i tako određuju naš karakter. Namjera koja se oblikuje u srcu ne mora biti izražena riječima ili djelima da bi postala grešna i navukla prokletstvo na dušu. Svaka misao, osjećaj, sklonost, iako nevidljiva za ljude, vidljiva je Božjem oku. Međutim, tek kada zlo koje se ukorijenilo u srcu donese svoj plod bezakonom riječju ili djelom, čovjek može ocijeniti karakter svog blišnjeg.

Kršćanin je Kristov predstavnik. On treba prikazati svijetu preobražavajuću moć božanske milosti. On je živa poslanica Božje istine koju znaju i čitaju svi ljudi. Krist je dao pravilo po kojem se može odrediti tko je Njegov pravi sljedbenik: “Prepoznat ćete ih po njihovim rodovima.” (Matej 7,16)

Pobožan život kršćanina i njegovi posvećeni razgovori svakidašnje su svjedočanstvo protiv grijeha i grešnika. Ali on treba predstavljati Krista, a ne sebe. Krist je veliki lijek od grijeha. Naš suosjećajni Otkupitelj osigurao nam je pomoć koja nam je potrebna. On uračunava svoju pravednost svakom iskrenom pokajniku i u njegovom srcu rasplamsava takvu božansku ljubav kakvu može rasplamsati samo milosrdni Otkupitelj. Proslavimo i mi, koji govorimo da smo Njegovi svjedoci na Zemlji, predstavnici Njegovih nebeskih dvorova, Onoga koga predstavljamo tako što ćemo biti vjerni ukazanom povjerenju i djelovati kao nositelji svjetla svijetu.

Svi koji na kraju ovdje osiguraju vječni život, pokazat će gorljivost i odanost Božjoj službi. Oni neće napustiti svoje odgovorno mjesto kada se približe nevolje, teškoće ili ukor. Oni će biti marljivi proučavatelji Pisma i slijedit će svjetlo koje je obasjalo njihov životni put. Kada čuju za neki jasan, biblijski zahtjev, neće

se zaustavljati i pitati: Što će reći moji prijatelji ako stanem na stranu Božjeg naroda? Znajući svoju dužnost, oni će je slijediti neustrašivo i od srca.

315 Isus kaže o takvim svojim iskrenim sljedbenicima da se ne stidi nazvati ih svojom braćom. Sve prividne gubitke radi Krista oni će smatrati beskrajnim dobitkom. (ST, 25. ožujka 1886.)

## PROSINAC

### MARANATHA

#### 1. prosinca

#### Glavna misao Svetoga pisma

**“Ja znadem dobro: moj Izbavitelj živi i posljednji će on nad zemljom ustati.” (Job 19,25)**

Jedna od najsvečanijih i najslavnijih istina u Bibliji je istina o drugom dolasku Spasitelja kojim će se dovršiti veliko djelo otkupljenja. U obećanju dolaska Onoga koji je “uskrsnuće i život” Božjem je narodu, koji tako dugo mora putovati “dolinom smrti”, dana dragocjena radosna nada da će se prognani vratiti u svoj dom. Učenje o drugom dolasku je osnovni nauk Svetoga pisma. Od dana kada je prvi par žalosna srca napustio Eden, djeca vjere čekala su dolazak Obećanoga koji će skršiti moć neprijatelja i opet ih vratiti u izgubljeni raj. ...

Henoku, sedmom potomku od onih koji su prebivali u Ede- nu, koji je tri stoljeća na Zemlji hodio s Bogom, bilo je dopušteno da izdaleka vidi dolazak Spasitelja. “Pazite!” objavio je. “Dolazi Gospodin sa svojim svetim Desettisućama da sudi svima.” (Juda 14.15) Patrijarh Job u noći svojih muka uskliknuo je s nepokolebljivim pouzdanjem: “Ja znadem dobro: moj Izbavitelj živi i posljednji će on nad zemljom ustati ... Iz svoje ću puti tad vidjeti Boga. Njega ja ću kao svojega gledati, i mojim očima neće biti stranac.” (Job 19,25-27) (*Velika borba*, str. 236; izd. 2010.)

Neka milosrdni Bog tako prosvijetli vaš razum da možete razaznati ono što je od vječne vrijednosti, da bi vam svjetlom istine mogle biti otkrivene vaše mane, kojih je mnogo, upravo onakve kakve jesu, da biste mogli učiniti potreban napor da ih uklonite i da umjesto ovih zlih, gorkih plodova možete donijeti dragocjene rodove u vječnom životu. Ponizite pred Bogom svoje jadno, oholo srce koje sebe smatra pravednim; spustite se nisko, veoma nisko svi koji ste slomljeni svojom grešnošću pred Njegovu noge. Posvetite se u pripremi. Ne sustajte sve dok ne budete mogli reći: Moj Otkupitelj je živ i zato što On živi, i ja ću živjeti.

Ako izgubite Nebo, gubite sve; ako zadobijete Nebo, dobivate sve. Ja vas molim da ne pogriješite u izboru. Ovdje se radi o vječnosti. (2T 88)

## On će vječno vladati

**“I sedmi anđeo zatrubi... Tada u nebu odjeknuše jaki glasovi: Nad svijetom je pripala kraljevska vlast našem ‘Gospodinu i njegovu Pomazaniku’, i ‘on će vladati u vijeke vjekova’.” (Otkrivenje 11,15)**

Kristov dolazak, kojim će biti uspostavljeno kraljevstvo pravde, nadahnuo je svete pisce najuzvišenijim i najoduševljenijim riječima. ... Psalmist je pjevao o sili i veličanstvu izraelskog Kralja. “Raduj se, nebo, i kliči, zemljo ... pred Jahvom, jer dolazi, jer dolazi suditi zemlji. Sudit će svijetu u pravdi i narodima u istini svojoj.” (Psalam 96,11-13)

Prorok Izaija kliče: ... “I uništiti će smrt zasvagda. I suzu će sa svakog lica Jahve, Gospod, otrti — sramotu će svog naroda na svoj zemlji skinuti: tako Jahve reče.” (Izaija 25,8.9) ...

Uoči rastanka s učenicima, Spasitelj ih je u njihovoj tuzi tješio obećanjem da će ponovno doći: “Neka se ne uznemiruje vaše srce! ... U kući Oca moga ima mnogo stanova. Idem da vam pripremam mjesto! ... Vratit ću se da vas uzmem k sebi i da vi budete gdje sam ja.” (Ivan 14,1-3)

Andeli koji su nakon Kristova uzašašća ostali uz učenike na Maslinskoj gori, ponovili su im obećanje o Njegovom povratku: “Ovaj isti Isus koji je uznesen na nebo između vas opet će se vratiti isto onako kako ste ga vidjeli da odlazi na nebo.” (Djela 1,11) Apostol Pavao je govoreći Duhom nadahnuća posvjedočio: “Jer će sam Gospodin sa zapovjedničkim zovom, s glasom arkanđela i sa zvukom trube Božje sići s neba.” (1. Solunjanima 4,16) Prorok s Patmosa kaže: “Evo dolazi u pratnji oblaka! I vidjet će ga svako oko.” (Otkrivenje 1,7)

Oko Njegova dolaska roji se sve ono što je dio “sveopće obnove koju je Bog nagovijestio odavno preko svojih svetih proroka”. (Djela 3,21) Tada će biti skršena duga vladavina zla, “Kraljevstva ovoga svijeta” postat će kraljevstvo našega Gospodina i Njegova Pomazanika, “i on će vladati u vijeke vjekova”. (Otkrivenje 11,15) (*Velika borba*, str. 237,238; izd. 2010.)

### Uzdignimo Isusa kao središte

**“Ja sam ‘Izdanak’ i potomak Davidov, sjajna zvijezda Danica!” (Otkrivenje 22,16)**

Strahote posljednjih dana su nad nama pa moramo upozoriti ljude na opasnost u kojoj se nalaze. Ne dopustimo da svečane istine koje su otkrivene preko proročanstva ostanu netaknute. Da su vjernici budniji, shvatili bi blizinu događaja koji su opisani u Otkrivenju, došlo bi do obnove u našim crkvama i mnogo više njih bi povjerovalo poruci. Mi nemamo vremena za gubljenje. ... Krenite naprijed sa širenjem jasne istine. Ona će biti kao dvosjekli mač. Međutim, nije dobro da istupamo u polemičkom duhu. Doći će vrijeme kada moramo ostati mirni i gledati Božje izbavljenje. Neka Daniel govori, neka Otkrivenje govori i kažu nam što je istina. Ali koja se god faza događaja prikazuje, uzdignite Krista kao središte cjelokupne nade, “potomka Davidova, sjajnu zvijezdu Danicu” (Otkrivenje 22,16).

Mi ne idemo dovoljno duboko u svojem traganju za istinom. Svaka duša koja vjeruje u istinu bit će dovedena tamo gdje će se od nje tražiti da dâ razlog za nadu u Isusa. Božji narod bit će pozvan da stane pred kraljeve, knezove, vladare i zemaljske velike i oni će uvidjeti da on doista zna što je istina. To moraju biti obraćeni muškarci i žene. Bog vas može naučiti više za jedan tren svojim Svetim Duhom nego što biste mogli naučiti od velikih ljudi na Zemlji. Svemir promatra borbu koja se odigrava na Zemlji. Po beskonačnoj cijeni Bog je dao svakom čovjeku priliku da sazna ono što će ga umudriti za spasenje. Kako anđeli čežnjivo gledaju ne bi li vidjeli tko će iskoristiti ovu priliku! Kada se poruka iznese Božjem narodu, on ne bi trebao ustati i protiviti joj se. Trebao bi uzeti Bibliju uspoređujući je sa Zakonom i Svjedočanstvima, i ako ne izdrži taj ispit, onda nema istine u poruci. Bog želi da se naši umovi prošire u svojem razumijevanju. On nam želi udijeliti svoju milost. Mi svakog dana možemo uživati u većim i većim blagoslovima jer nam Bog može otvoriti sve nebeske riznice. (TM 118,119)

#### 4. prosinca

### Božji sudovi na Zemlji

***“Ljudi će umirati od straha u očekivanju onoga što će zadesiti svijet, jer ‘zvijezda nebeska će se uzdrmati’.” (Luka 21,26)***

318 O, kada bi Božji narod bio svjestan blizine uništavanja na tisuće gradova koji su sada gotovo postali idolopoklonički! ...

Ne tako davno bio mi je pokazan vrlo dojmljiv prizor. Vidjela sam golemu vatrenu loptu kako pada na prelijepu građevinu uzrokujući njihovo trenutačno uništenje. Čula sam nečije riječi: “Mi smo znali da Božji sudovi dolaze na Zemlju, ali nismo znali da će doći tako brzo.” Drugi su govorili: “Znali ste? Zašto nam onda niste rekli? Mi nismo znali!” Na sve strane čula sam ovakve riječi.

...

Uskoro će se strašne nevolje javiti među narodima, nevolje koje neće prestati sve dok Isus ne dođe. Kao nikada prije mi moramo biti zajedno, služeći Onome koji je pripremio svoje prijestolje na nebesima i čije će kraljevstvo vladati nad svima. Bog nije zaboravio svoj narod, a naša snaga leži u tome da ni mi Njega ne zaboravimo.

Božji sudovi izljevaju se na Zemlju. Ratovi i glasovi o ratovima, uništenja vatrom i vodom, kazuju jasno da je nastupilo vrijeme nevolje koje će se pojačavati do samoga kraja, koji je vrlo blizu. Mi nemamo vremena za gubljenje. Svijet je uzburkan ratničkim duhom. Proročanstva iz jedanaestog poglavlja Daniela gotovo da su dostigla svoje potpuno ispunjenje. ...

Prošlog petka ujutro, neposredno prije nego što sam se probudila, bio mi je pokazan vrlo dojmljiv prizor. Činilo mi se da sam se probudila iz sna, ali ne u svojem domu. S prozora sam gledala strašan požar. Velike vatrene lopte padale su na kuće, a iz ovih lopti u svim su smjerovima letjele vatrene strijele. Bilo je nemoguće zaustaviti vatru koja je plamsala i mnoga mjesta bila su uništena. Strah ljudi bio je neopisiv. (WM 136,137)

Ovo će doživjeti točno određeni gradovi, pa ipak oni neće biti pogođeni Božjim gnjevom u potpunosti jer će neke duše još uvijek bježati od neprijateljskih prijevara, pokajat će se i obratiti, dok će se za većinu gnjev sačuvati za dan gnjeva. (Ev 27)



5. prosinca

## Visoko mjerilo

**“Budite mi dakle sveti, jer sam ja, Jahve, svet; ja sam vas odvojio od tih naroda da budete moji.” (Levitski zakonik 20,26)**

Također sam vidjela da mnogi ne shvaćaju kakvi moraju biti da bi živjeli u Gospodnjoj prisutnosti bez Velikog svećenika u Svetištu dok prolaze kroz vrijeme nevolje. Oni koji dobiju pečat živoga Boga i budu zaštićeni u vrijeme nevolje, moraju u potpunosti odražavati Isusov lik.

Vidjela sam da mnogi zanemaruju toliko potrebnu pripremu i da očekuju da ih vrijeme “osvježenja” i “kasne kiše” osposobi da opstanu u dan Gospodnji i žive u Njegovoj prisutnosti. O, koliko sam mnogo njih vidjela u vrijeme nevolje bez Božje zaštite! Oni su zanemarili toliko potrebnu pripremu i zato nisu mogli primiti osvježenje koje ih sve mora pripremiti da bi mogli ostati živi pred svetim Bogom. Oni koji ... propuštaju očistiti svoje duše poslušnošću cijeloj istini ... probudit će se u vrijeme izlivanja zala i uvidjeti da je tesanje i oblikovanje bilo potrebno za izgradnju. Ali tada ... neće biti Posrednika da pred Ocem moli za njihov slučaj. Prije ovog vremena objavljena je izuzetno utješna vijest: “Tko čini nepravdu, neka je još čini, tko je nečist, neka još bude nečist; tko čini pravdu, neka još čini pravdu, tko je svet, neka se još sveti.” Vidjela sam da nitko nije mogao sudjelovati u “osvježenju” dok nije pobijedio svaki ukorijenjeni grijeh, ponos, sebičnost, ljubav prema svijetu i svladao svaku ružnu riječ i djelo. Zato bismo se trebali sve više približavati Gospodinu i ozbiljno nastojati da nas nezaobilazna priprema osposobi da opstanemo u bici u dan Gospodnji. Neka svi drže na umu da je Bog svet i da nitko osim svetih biće ne može prebivati u Njegovoj prisutnosti. (*Rani spisi*, str. 75,76)

319

Danas trebamo bdjeti i paziti da se ne uprljamo riječima ili djelima. ... Danas moramo tražiti Boga i odlučiti da nećemo mirovati sve dok ne ostvarimo tijesnu zajednicu s Njim. Trebali bismo bdjeti, raditi i moliti se kao da nam je ovo posljednji dan koji nam je poklonjen. Kad bi bilo tako, koliko bi naš život bio ozbiljniji i koliko bismo potpunije slijedili Krista u svakoj svojoj riječi i djelu. (5T 200)

6. prosinca

## Duhovni div ili patuljak?

***“Budući da imamo ova obećanja, očistimo se, ljubljani, od svake tjelesne i duševne ljage, i privedimo k savršenstvu svoju svetost u strahu Božjemu!” (2. Korinćanima 7,1)***

Gospodin ponovno ispituje i usavršava ljude koji govore da drže Njegov zakon. On ukazuje na njihove grijehе i otkriva njihovu pokvarenost zato što ih želi odvojiti od svih grijehа da bi u Njegovom strahu mogli razviti svetost i bili spremni počinuti u Gospodinu ili biti preneseni na Nebo. ...

Bog ne prihvaća ništa osim čistoće i svetosti. Jedna mrlja, jedna mana u karakteru zauvijek će ih odvojiti od Nebа sa svim njegovim blagom i besmrtnom slavom. (2T 453)

320 Većina pobožnih kršćana nema osjećaj duhovne snage koji su mogli dobiti da su bili ambiciozni, gorljivi i ustrajni u usvajanju znanja o božanskim stvarima kao što su bili ambiciozni u zadobivanju bijednih i propadljivih stvari ovoga svijeta. Mnoštvo onih koji se izdaju za kršćane zadovoljni su da budu duhovni patuljci. Njihov prvenstveni cilj nije traženje Božjeg kraljevstva i Njegove pravednosti; otuda je pobožnost tajna za one koji je ne mogu razumjeti. Oni ne poznaju Krista iz vlastita iskustva. (2T 453,454)

Mnogo je toga pripremljeno za one koji su iskreni, ozbiljni i svjesno počinju zadaću postizanja savršene svetosti pred Gospodinom. Snaga, milost i slava omogućene su po Kristu koje anđeli donose baštinicima spasenja. Nitko nije pao tako nisko, nije tako pokvaren i zao da ne može naći u Isusu koji je umro za njega snagu, čistoću i pravednost ako se odrekne svojih grijehа, prestane s pokvarenošću i okrene se svim srcem živom Bogu. On želi skinuti naše prljave haljine umrljane grijehom i obući nas u bijele haljine pravednosti, a poziva nas da ne umremo, nego da živimo. U Njemu možemo naći utočište i mir. Naše grane neće uvenuti niti će biti bez plodova. Ako počivamo u Njemu, bit ćemo prožeti Njegovim Duhom, hodat ćemo kao što je On hodao, nadvladat ćemo kao što je On nadvladao i bit ćemo uzvišeni do Njegove desnice. (2T 453,454)

## 7. prosinca

### Kriza je na pomolu

**“Jao dana! Jer Jahvin dan je blizu i dolazi k'o pohara od Svevišnjeg.” (Joel 1,15)**

Proročanstva koja je veliki JA JESAM dao u svojoj Riječi, i koja se kao karika za karikom uklapaju u lanac događaja, od vječnosti u prošlosti do vječnosti u budućnosti, govore nam gdje se nalazimo danas i što se može očekivati u vremenu koje dolazi. Sve ono što je proročanstvo najavilo da će se zbiti do današnjega dana, zapisano je na stranicama povijesti, a mi možemo biti sigurni da će i ono što se tek treba zbiti biti ispunjeno po svome redoslijedu.

Danas znaci vremena objavljuju da se nalazimo na pragu velikih i svečanih događaja. U našem svijetu sve je u pokretu. Pred našim očima ispunjavaju se Spasiteljeva proročanstva o događajima koji trebaju prethoditi Njegovu dolasku: “Čut ćete za ratove i glasine o ratovima. ... Dići će se narod protiv naroda i kraljevstvo protiv kraljevstva. Bit će gladi i potresa zemlje u raznim mjestima.” (Matej 24,6.7)

Sadašnje vrijeme pobuđuje najveće zanimanje svih ljudi. Upravljači i državnici, ljudi koji zauzimaju povjerljive i odgovorne položaje, umni pripadnici svih društvenih slojeva, usmjerili su svoju pozornost na događaje koji se zbivaju oko nas. Oni prate odnose među narodima. Oni promatraju napetost koja je zahvatila svaki element na Zemlji i shvaćaju da se uskoro treba dogoditi nešto veliko i sudbonosno — da se svijet nalazi na pragu 321  
goleme krize.

Biblija i samo Biblija, daje pravilno tumačenje svih tih zbivanja. U njoj su otkriveni veliki završni prizori povijesti našega svijeta ... dok zvuci onoga što se približava čine da Zemlja podrhtava i ljudska srca zastaju od straha. ...

I danas se ljudi i narodi kušaju viskom u ruci Onoga koji nikada ne griješi. Svi oni svojom odlukom određuju svoju sudbinu, a Bog ih sve nadglasava radi ispunjenja svojih namjera.

Kršćani se moraju pripremati za ono što će uskoro zadesiti svijet kao najveće iznenađenje i tu pripremu trebaju obaviti marljivim proučavanjem Božje riječi i nastojanjem da svoj život usuglase s njezinim propisima. (*Izraelski proroci i kraljevi*, str. 340, 398)

## 8. prosinca

### Poučavanje od kuće do kuće

***“Kako nisam ništa od onoga što je korisno propustio da vam saopćim i da vas poučim javno i po kućama.” (Djela 20,20)***

Vjernici naših crkava trebali bi puno više raditi od kuće do kuće u davanju biblijskih satova i širenju literature. ... Dok sijemo pokraj svake vode, shvatit ćemo da će onaj koji obilno sijer, obilno i požeti.

Kristov primjer moraju slijediti oni koji govore da su Njegova djeca. Ublažavajte fizičke potrebe svojih bližnjih i njihova zahvalnost slomit će prepreke i zadobiti srca. ... I žene kao i muškarci mogu biti uključene u taj posao. ... One mogu po obiteljima raditi ono što muškarci ne mogu, a to je rad koji dopire do unutarnjeg života. One se mogu približiti srcima onih do kojih muškarci ne mogu doprijeti. Njihov rad je potreban. Odmjerene i ponizne žene mogu učiniti dobar posao u objašnjavanju istine ljudima u njihovim domovima. Tako objašnjena Božja riječ, završit će ostatak posla i ... čitave će se obitelji obratiti. ...

U obiteljskom krugu, pokraj kamina svojih susjeda ili kraj bolesničke postelje možete tiho čitati Pismo i govoriti o Isusu i istini. Dragocjeno sjeme može tako biti posijano, a poslije će sazreti i donijeti rod. ...

322 Misionarski posao treba biti obavljen u mnogim mjestima koja ne obećavaju mnogo. Naše duše treba obuzeti misionarski duh nadahnjujući nas da dolazimo do staleža za koje nismo planirali raditi, na način i u mjesta u koja nismo ni mislili ulaziti. Gospodin ima svoj plan za sijanje sjemena Evandjelja. U sijanju u skladu s Njegovom voljom mi ćemo toliko umnožiti sjeme da će Njegova riječ doprijeti do tisuća ljudi koji nikada nisu čuli za istinu. (9T 127—130)

Tisuće i tisuće i deset tisuća puta deset tisuća anđela čekaju na suradnju s vjernicima naših crkava u svjetlu koje je Bog velikušao dao da ljudi mogu biti spremni za Kristov dolazak. (9T 129)

Naše sestre, mlade, srednjih godina i one u poodmaklim godinama mogu sudjelovati u završnom djelu za ovo vrijeme. Radeći tako dok imaju priliku, steći će iskustvo od najvećeg značenja. Zaboravljajući na sebe, one će rasti u milosti. (*Evangelizam*, str. 353)

9. prosinca

### **Karakter koji će svijet prepoznati**

***“Da budete bespriječni i čisti, neporočna djeca Božja usred nastranog i pokvarenog naraštaja u kojem svijetlite kao zvijezde u svemiru.” (Filipljanima 2,15)***

Božja je namjera da preko pripadnika svojeg naroda otkrije svijetu načela svojega kraljevstva. Da bi u životu i karakteru mogli otkriti ova načela, On ih želi odvojiti od običaja, navika i uobičajenog ponašanja ovog svijeta. ... Promatrajući Božju dobrotu, milost, pravdu i ljubav otkrivenu u Njegovoj Crkvi, svijet treba steći predodžbu o Njegovom karakteru. I kada se Božji zakon na takav način potvrdi svojom primjenom u životu, čak će i svijet priznati da su oni koji iz ljubavi i strahopoštovanja služe Bogu moćniji od svakog drugog naroda na Zemlji.

Adventistički kršćani, više od svih drugih crkava, trebali bi biti primjer pobožnosti, obraćenosti i svetosti srca. Njima su povjerene najsvečanije istine koje su ikada dane smrtnicima. Svi darovi milosti i sile potrebni za uspjeh u duhovnom životu dani su im u izobilju. Oni očekuju da se Krist uskoro pojavi na oblacima. Međutim, ostavljajući pred svijetom dojam da vjera nije vladajuća sila u njihovom životu, oni obeščlašću Boga.

Budući da se sila Sotoninih kušnji sve više uvećava, vrijeme u kojem živimo prepuno je opasnosti za Božju djecu i mi trebamo stalno učiti od Velikog Učitelja kako bismo svaki korak poduzimali u pravdi i sigurnosti. Pred nama se otkrivaju čudesni prizori. U ovo vrijeme život Božjeg naroda treba biti živo svjedočanstvo, kako bi svijet mogao vidjeti da i u ovom vijeku, kada zlo prevladava na sve strane, još postoji narod koji se odriče vlastite volje i želja u težnji da tvori Božju volju — narod u čijem je srcu i životu zapisan Božji zakon. ...

Njihove misli trebaju biti čiste i svete, a svojim riječima trebaju oplemenjivati i uzdizati druge. Kristova vjera treba biti utkana u sve što kažu ili čine. Oni trebaju biti posvećen, oplemenjen i svet narod, prenoseći svjetlo svima s kojima dolaze u dodir. Njegova je namjera da oni, primjenjujući istinu u svojem svakidašnjem životu, budu Kristova slava na Zemlji. Njegova je milost dovoljna da se sve to postigne. (CT 321,322)

323

**10. prosinca**

## **Sve provjeravajte**

**“Čuvajte se lažnih proroka što vam dolaze u ovčjem runu, a unutra su grabežljivi vuci!” (Matej 7,15)**

U poslu u kojem je mojeg supruga i mene Božja providnost pozvala da damo svoj doprinos, i to od samog početka, od 1843. i 1844. godine, prepuštali smo Gospodinu da planira za nas i On je izvršavao svoje planove preko svojih živih oruđa. Često nam je ukazivao na lažne staze, a istinite i sigurne staze bile su jasno definirane u svakom pothvatu vezanom za posao koji nam je dan, tako da mogu sa sigurnošću reći da nisam neznalica kad su u pitanju sotonska oruđa, a ni kad se radi o Božjim putovima i poslovima. Morali smo napregnuti sve snage svojeg uma oslanjajući se na Božju mudrost da nas vodi u našim istraživanjima, budući da smo morali pregledati različite teorije koje su privlačile našu pozornost, odmjeravajući njihove pozitivne i negativne strane kroz prizmu svjetla koje je sjalo iz Božje riječi i svjedočanstva, da ne bismo bili prevareni, ili mi prevarili druge. Svoju volju i životni put predali smo Bogu i najiskrenije se molili za Njegovu pomoć, tako da nikada nismo tražili uzalud. Mnoge godine bolnog iskustva u vezi s radom za Boga učinile su da se upoznam sa svim vrstama lažnih pokreta. Mnogo puta bila sam poslana u razna mjesta s porukom: “Imam posao za vas koji trebate obaviti u tom mjestu; ja ću biti s vama.” Kada bi došlo do toga, Gospodin bi mi davao poruke za one koji su imali lažne snove i viđenja, a ja sam u Kristovoj snazi iznosila svoja svjedočanstva na Gospodnji poziv. ...

Tijekom proteklih četrdeset pet godina morala sam se susretati s ljudima koji su tvrdili da su dobili od Boga poruke opomene za druge. Ovakve pojave vjerskog fanatizma uvijek su se iznova širile još od 1844. godine. Sotona je radio na mnogo načina da nametne pogrešna učenja. Neke pojedinosti o kojima su govorila ova viđenja bile su prihvaćene, ali mnogo toga vezanog za vrijeme Kristovog dolaska, za kraj vremena kušnje i događaje koji će se tek dogoditi, dokazane su kao potpuno lažne. ...

“Pazite kako slušate!” (Luka 8,18) glasi Kristovo upozorenje. ... Pomno ispitajte “sve provjeravajte” (1. Solunjanima 5,20) — to je Božji savjet. Hoćemo li ga poslušati? (2SM 75—79)

## Svrstavanje u redove

**“Gledajte, ubogi, i radujte se, nek’ vam oživi srce, svima koji Boga tražite.” (Psalam 69,33)**

Vaša je prednost da se radujete u Gospodinu i uživete u spoznaji da vas Njegova milost održava u životu. Neka Njegova ljubav obuzme um i srce. Pazite da ne postanete preumorni, izjedeni brigom, potišteni. Nosite svjedočanstvo koje uzdiže. Okrenite svoj pogled s onoga što je mračno, obeshrabrujuće i gledajte na Isusa, našeg velikog Vođu pod čijim je budnim nadzorom sadašnja istina, kome dajemo svoj život i sve ostalo što je predodređeno da slavno pobijedi. ...

O, neka se vidi ... da Isus prebiva u srcu, da vas podupire, snaži, tješi. Vaša je prednost da iz dana u dan dobivate bogatu mjeru Svetoga Duha i da imate široke vidike o važnosti i širokom utjecaju vijesti koju objavljujemo svijetu. Gospodin vam želi otkriti čudesne pojedinosti iz svojeg Zakona. Čekajte Ga s poniznim srcem. Molite se najiskrenije za razumijevanje vremena u kojem živimo, za potpunije pronicanje u Njegove namjere i veću uspjehnost u spašavanju duša. ...

Za nas bi bilo dobro da shvatimo ono što će uskoro doći na Zemlju. Ovo nije vrijeme za bezvrijedne trice i sebičnost. Ako vrijeme u kojem živimo ne probudi naš um, što nas onda može dotaknuti? ...

Sada su potrebni ljudi zdravog prosuđivanja. Bog poziva one koji žele da njima upravlja Sveti Duh i povede ih u djelo potpune obnove. Vidim krizu koja je pred nama, a Gospodin poziva svoje radnike da se svrstavaju u redove. Svaka bi se duša, više nego u prošlim godinama, trebala dublje i istinitije posvetiti Bogu. ...

Bila sam duboko zadivljena prizorima koji su mi nedavno bili pokazani u noćnom viđenju. Izgledalo je da je u pitanju veliki pokret — djelo oživljavanja koje je napredovalo u mnogim mjestima. Naš narod se svrstavao u redove odgovarajući na Božji poziv. ... Nećemo li obratiti pozornost na Njegov glas? Nećemo li pripremiti svoje svjetiljke i djelovati kao ljudi koji očekuju dolazak svojega Gospodina? Vrijeme je takvo da poziva na nošenje svjetla, na djelovanje. (2SM 399—402)

### Priprema za ono što slijedi

**“Tražite Jahvu, svi skromni na zemlji, svi koji izvršavate odredbe njegove! Tražite pravdu, tražite poniznost: vi ćete možda biti zaštićeni u dan gnjeva Jahvina.” (Sefanija 2,3)**

Grieh je gotovo dostigao svoju granicu. Svijet se nalazi u zbunjenosti, a velika nevolja treba uskoro doći na ljude. Kraj je vrlo blizu. Božji narod trebao bi se pripremati za ono što će se obrušiti na svijet kao silno iznenađenje. (CG 555)

Uskoro će nastupiti “vrijeme tjeskobe kakve ne bijaše otkako je ljudi” i bit će nam potrebno iskustvo koje sad nemamo, a koje mnogi zanemaruju steći. Često se dogodi da nam se nevolja koju očekujemo čini većom no što zapravo jest, ali to nije slučaj s krizom koja je pred nama. Ni najživlji prikaz ne može predočiti veličinu ove kušnje. U to vrijeme nevolje svaka duša mora stajati pred Bogom za sebe. Ako bi u zemlji preostali samo “Noa, Daniel i Job, života mi moga — riječ je Jahve Gospoda — oni neće spasiti ni sinova ni kćeri, nego samo sebe svojom pravednošću.” (Ezekiel 14,20) (*Velika borba*, str. 490; izd. 2010.)

Posljednji veliki sukob između istine i zablude samo je završna bitka dugotrajnog sukoba u vezi s Božjim zakonom. Mi sad ulazimo u ovu bitku — u bitku između ljudskih zakona i Jahvinih propisa, između biblijske religije i religije izmišljenih priča i tradicije. (Isto, str. 458)

Trebali bismo proučavati velike putokaze koji ukazuju na vrijeme u kojem živimo. ... Sada bismo se trebali najusrdnije moliti da bismo se pripremili za borbu u veliki dan Božji. (HC 340)

Oni koji su se povjerali Božjem vodstvu, da ih On usmjerava, vodi i čuva, shvatit će kamo vode događaji koje je On odredio. Nadahnuti Duhom Onoga koji je dao svoj život za život svijeta, oni neće nemoćno stajati, napominjući što ne mogu učiniti. Kad obuku nebesko oružje, ići će naprijed u bitku znajući da će Njegova svemoć zadovoljiti sve njihove potrebe. (7T 14)



### Oslobođenje od tjelesnih patnji

**“Na svom putu navješćujte: Blizu je kraljevstvo nebesko! Liječite bolesnike, uskrisujte mrtvace, čistite gubavce, izgonite zle duhove! Badava ste primili, badava i dajte!” (Matej 10,7.8)**

Vrijeme nevolje je pred nama. Čitav svijet naći će se u neizvjesnosti i tjeskobi. Bolesti svake vrste doći će na ljudski rod, a neznanje koje sada vlada, vezano za zakone zdravlja, pokazat će svoje rezultate u velikoj patnji i gubitku života koji su mogli biti sačuvani. ...

Dok vjerska agresija potkopava slobodu naše nacije, oni koji se zalažu za slobodu savjesti naći će se u nepovoljnom položaju. Za njihovo osobno dobro trebali bi, dok imaju priliku, postati razboriti u pogledu bolesti, njezinih uzroka, sprečavanja i liječenja. Oni koji ovo čine naći će svuda polje za svoje djelovanje. Bit će bolesnih ne samo među onima koji su naše vjere, već i među onima koji ne znaju istinu. (CH 504—506)

Zdravstveno djelo koje nije obavljeno, a povezano je s objavljivanjem treće andeoske vijesti, treba dati divne rezultate. To treba biti posvećeno djelo, djelo koje ujedinjuje i koje je veliki Poglavar Crkve povjerio prvim učenicima.

Okupivši svoje učenike, Krist im je dao nalog: ... “Na svom putu navješćujte: Blizu je kraljevstvo nebesko! Liječite bolesnike, uskrisujte mrtvace, čistite gubavce, izgonite zle duhove! Badava ste primili, badava i dajte! ... Evo, šaljem vas kao ovce među vukove. Zato budite mudri kao zmije, a bezazleni kao golubovi!” (Matej 10,7.8.16)

Za nas je dobro da čitamo ovo poglavlje i dopustimo da nas njegove upute pripreme za našu zadaću. Prvi učenici išli su po Kristovom nalogu, pod Njegovim vodstvom. Njegov Duh trebao im je pripremiti put. Trebali su osjetiti da su, s takvom porukom koju imaju i s takvim blagoslovima, dobrodošli u mnoge domove. (CH 540,541)

Bog dopire do srca oslobođenjem od tjelesnih patnji. Sjeme istine je posijano u umu i Bog ga je zalio. Potrebno je mnogo strpljenja prije nego što će sjeme početi pokazivati znakove života, ali na kraju će ono proklijati i donijeti plodove za vječni život.

Kako sporo ljudi shvaćaju Božju pripremu za dan kada će pokazati svoju silu! (MM 246)

## Iskvarena istina

**“Ako vam tko tada rekne: ‘Slušaj! Mesija je ovdje ili ondje’ — ne vjerujte.” (Matej 24,23)**

Prije posljednjeg otpada doći će do zbunjenosti u pitanju vjere. Zamisli koje se tiču Božje tajne postojanja bit će nejasne i nedefinirane. Jedna istina za drugom bit će iskvarena. (ST 28. svibnja 1894.)

Kad istina bude objavljena za svjedočanstvo svim narodima, aktivirat će se sile zla i um ljudi zbunjivat će mnogi glasni povici: “Slušaj! Mesija je ovdje ili ondje. Ovdje je istina, ja imam poruku od Boga. On me je poslao s velikim svjetlom.” Zatim će se uklanjati “stare međe” i ulagati naponi da se sruše stupovi naše vjere. Ulagat će se još odlučniji naponi da se uzdigne lažna subota i izloži prijeziru sam Bog potiskivanjem dana koji je On posvetio i blagoslovio. Ova lažna subota bit će nametnuta silom zakona. (7BC 985)

U budućnosti će se pojaviti svakojake prijevare. Zato želimo imati čvrsto tlo pod nogama. Želimo čvrste stupove za građevinu. Nijedna sitnica ne smije se oduzeti od onoga što je Gospodin rekao. Neprijatelj će širiti lažne teorije kao što je tvrdnja da Svetište ne postoji. Ovo je jedna od točaka zbog kojih će neki odbaciti vjeru. (*Evangelizam*, str. 174)

Bit će lažnih snova i lažnih viđenja koja će u sebi donekle sadržati istinu, ali će odvoditi od prave vjere. Gospodin je dao ljudima pravilo po kojem će ih prepoznati: “Uza Zakon! Uza svjedočanstvo! Tko ne rekne tako, zoru neće dočekati.” (Izaija 8,20) (2SM 98)

Što se više budemo približavali svršetku vremena, laž će se toliko miješati s istinom da će samo oni koji se nalaze pod stalnim vodstvom Svetoga Duha moći uočiti razliku između istine i zablude. Moramo uložiti sve napore da se čvrsto držimo Gospodnjeg puta. Ni u kojem slučaju ne smijemo napustiti Njegovo vodstvo oslanjajući se na čovjeka. Božjim anđelima je stavljeno u zadatak da budno bdiju nad onima koji svoje povjerenje daju Gospodinu, a ti anđeli trebaju biti naša posebna pomoć u svakoj našoj potrebi. Svakog dana trebamo dolaziti Gospodinu u čvrstoj vjeri i od Njega tražiti mudrost. ... Oni koji se rukovode Riječju Gospodnjom jasno će uočavati razliku između istine i laži, između grijeha i pravde. (7BC 907)

## Vrijeme rešetanja

**“Razmahat će se bezakonje i ljubav će kod mnogih ohladnjeti.” (Matej 24,12)**

Čim Božji narod bude zapečaćen na svojim čelima — to nije nikakav vidljivi pečat ili znak, već duhovni stav, tako da ih ništa više neće moći pokolebati — i čim bude spreman za rešetanje, ono će doći. Ono je već počelo; Božje kazne već snalaze Zemlju i upozoravaju nas na ono što nailazi. (4BC 1161)

Brzo se približavaju dani kada će doći do velike pomutnje i zbrke. Sotona, obučen u anđeosku odjeću, prevarit će ako bude moguće i izabrane. Bit će mnogo bogova i gospodara. Puhat će vjetrovi svakojakih učenja. ...

Žig zvijeri bit će nam ubrzo nametnut. Onima koji su se korak po korak predali svjetovnim zahtjevima i prilagodili njegovim običajima, neće se biti teško pokoriti tim silama, radije nego da budu izvrgnuti ruglu, uvredama i prijetnjama odlaženja u zatvor i smrt. Borba će se voditi između Božjih i ljudskih zapovijedi. U to vrijeme zlato će se odvojiti od troske u crkvi. Istinska pobožnost jasno će se razlikovati od vanjske i lažne. Mnoge zvijezde kojima smo se divili zbog njihovog sjaja, tada će potonuti u mrak. Pljevu će otpuhati vjetar čak i na onim mjestima na kojima smo vidjeli samo bogatu pšenicu. Svi koji prisvajaju Svetište, a nisu obučeni u Kristovu pravednost, pojavit će se u sramoti svoje golotinje. (5T 80,81)

Međutim, ima ljudi koji će primiti istinu i oni će zauzeti ispražnjena mjesta onih koji su se uvrijedili i napustili istinu. ...

Ljudi istinskih kršćanskih načela zauzet će njihovo mjesto i postati vjerni domaćini, dostojni povjerenja, spremni da zastupaju Božju riječ u onome što ona stvarno nalaže i u njezinoj jednostavnosti. Gospodin će djelovati tako što će nezadovoljnici biti odvojeni od iskrenih i odanih. ... Redovi pravih kršćana neće se osipati. Oni koji su čvrsti i vjerni, zauzet će ispražnjena mjesta koja su napustili uvrijedeni i otpali. (MS 96, 1898.)

## Zapečaćenje i kasna kiša

***“Ali čvrsto stoji temelj koji je Bog postavio, on nosi ovaj pečat: ‘Gospodin poznaje svoje’ i: ‘Neka se odijeli od zloće svaki koji zaziva ime Gospodnje!’” (2. Timoteju 2,19)***

Prije nego što bude završeno zapečaćenje Božjeg naroda, mi ćemo primiti Božjeg Duha. Među nama će biti nebeski anđeli. (1SM 111)

Naš nebeski Otac ne polaže pravo na neko naše djelo koje ne možemo izvesti. On želi da Njegov narod ozbiljno radi na ostvarenju Njegovih namjera. Oni se trebaju moliti za silu, očekivati silu i primiti silu kako bi mogli rasti kao muškarci i žene do potpune visine rasta Isusa Krista.

Osobnu pobožnost ne njeguju svi članovi crkve. Stoga oni ne razumiju svoju osobnu odgovornost. Ne shvaćaju da je njihova prednost i dužnost da dostignu visoko mjerilo kršćanskog savršenstva. ... Radujemo li se kasnoj kiši očekujući s povjerenjem bolje dane kada će Crkva biti obdarena silom odozgo i tako osposobljena za rad? Kasna kiša neće osvježiti i okrijepiti ravnodušne koji ne koriste silu koju im je Bog dao.

Nama je potrebna čista, životodavna sila koja njeguje i krijepe duhovni život. Potrebna nam je veća ozbiljnost. Uzvišenu poruku koja nam je dana trebamo objaviti svijetu s većim žarom, čak snagom koja će zadiviti nevjernike pokazujući im da Najzvišnji radi s nama, da je On izvor naše snage. ...

Koristite li sve svoje snage u naporu da dovedete izgubljene ovce natrag u tor? Postoje milijuni onih koji su u neznanju i koji bi trebali biti upozoreni. Molite se kao što se nikada prije niste molili za snagu koju daje Krist. Molite se za nadahnuće Njegovim Duhom kako biste mogli biti ispunjeni željom da spasite one koji ginu. Neka se u Nebo uzdiže molitva: “Smilovao nam se Bog i blagoslovio nas, obasjao nas licem svojim, da bi sva zemlja upoznala putove tvoje, i svi puci tvoje spasenje!” (Psalam 67,2.3) (IHP 338)

**“U ovo vrijeme kušnje“**

**“Uistinu veli: ‘Uslišah te u pravo vrijeme, pomogoh ti u dan spasenja.’ Pazite! Sad je pravo vrijeme, sad je dan spasenja!”  
(2. Korinćanima 6,2)**

Mi vjerujemo ne sumnjajući da Krist uskoro dolazi. To za nas nije bajka, niti smo ikada sumnjali u istinitost doktrina koje danas držimo i da smo blizu suda. Spremamo se za susret s Onim kojeg prati svita svetih anđela, koji će se pojaviti na nebeskim oblacima da pravedne dodirne besmrtnošću. Kada On dođe, neće nas čistiti od grijeha, otklanjati naše mane ili nas liječiti od slabosti našeg temperamenta. Ako takvo djelo bude obavljeno za nas, ono će biti obavljeno prije tog vremena. Kada Gospodin dođe, oni koji su sveti bit će i dalje sveti. Oni koji su sačuvali svoje tijelo i duh u svetosti, tada će primiti dodir besmrtnosti. Ali oni koji su nevjerni, neposvećeni i nečisti, takvi će ostati zauvijek. Ništa u tom trenutku neće biti učinjeno za njih da uklone svoje mane i dobiju sveti karakter. Čistač neće tada sjesti i otpočeti proces čišćenja uklanjajući njihove grijeha i pokvarenost. Sve to treba biti učinjeno u ovo vrijeme kušnje. Ovo djelo treba biti izvršeno za nas sada.

Mi prihvaćamo božansku istinu s našim različitim sposobnostima i dok dolazimo pod njezin utjecaj, ona će obaviti djelo koje nam je potrebno da bi nas osposobilo za kraljevstvo slave i društvo nebeskih anđela.

Sada smo u Božjoj radionici. Mnogi od nas su grubo kamenje iz kamenoloma. Ali kada se oslonimo na Božju istinu, njezin će se utjecaj vidjeti na nama. Ona nas podiže i otklanja od nas svako nesavršenstvo i grijeh bilo koje vrste. Tako se pripremamo da ugledamo Kralja u Njegovoj ljepoti i da se konačno ujedinito s čistim i nebeskim anđelima u kraljevstvu slave. Taj posao treba biti obavljen za nas ovdje, gdje se naše tijelo i duh trebaju pripremiti za besmrtnost. (2T 355,356)

## Visoko duhovno stanje je dostižno

***“Onomu koji vas može očuvati od pada i postaviti neporočne i razdragane pred njegovom slavom.” (Juda 24)***

Krist je bio poslušan svakom zahtjevu Zakona. ... Svojom savršenom poslušnošću omogućio je svakom ljudskom biću da poštuje Božje zapovijedi. Kada se pokorimo Kristu, srce se ujedinjuje s Njegovim srcem, volja se sjedinjuje s Njegovom voljom, um postaje jedno s Njegovim umom, misli su dovedene u pokornost Njemu i mi živimo Njegovim životom. To znači biti odjeven u haljinu Njegove pravednosti. Pa kad Gospodin pogleda na nas, neće vidjeti odjeću od smokvinog lišća, golotinju i deformaciju izazvanu grijehom, već svoju haljinu koja prikazuje savršenu poslušnost Gospodnjem zakonu. (FLB 113)

Svojim planom otkupljenja Bog je osigurao sredstva za svladavanje svake grešne crte i za odupiranje svakoj kušnji koliko god bila jaka. (ISM 82)

I najsnažnija kušnja nije izgovor za grijeh. Koliko god se veliki pritisak obrušio na našu dušu, grijeh je naše vlastito djelo. Nijedna sila u cijelom svemiru ne može nas natjerati da griješimo. Strast ne može nadvladati razum ni nepravda pobijediti osjećaj za pravdu ako volja ne pristane i ako srce ne odobri. (ST, 15. travnja 1913.)

Ako stanete pod Kristovu zastavu vjerno obavljajući Njegovu službu, nikada se nećete morati predati kušnji jer Netko stoji na vašoj strani, Netko tko vas može sačuvati od pada. (HC 19)

Nećemo osjećati potrebu da podupiremo nijednu sklonost grijehu ... (vidi Efežanima 2,1-6)...

Kao dionici božanske naravi, odbacit ćemo sve urođene i stečene sklonosti k zlu. Učeći stalno od božanskog Učitelja, sudjelujući svakodnevno u Njegovoj naravi, mi surađujemo s Bogom u svladavanju kušnji koje nam Sotona stalno podmeće. Bog radi i čovjek radi, i na taj način čovjek postaje jedno s Kristom, kao što je Krist jedno s Ocem. Tako mi sjedimo zajedno s Kristom na nebeskim mjestima. Naš um se odmara u miru i sigurnosti u Isusu. (7BC 943)

**19. prosinca**

## **Tko prima pečat?**

***“U njihovim se ustima ne nađe laž; oni su bez mane.”  
(Otkrivenje 14,5)***

Samo oni koji prime pečat živoga Boga imat će prolaz u Sveti Grad. ... Pečat živoga Boga bit će stavljen samo na čela onih koji su po karakteru slični Kristu. 332

Kao što na pečatnom vosku ostaje otisak pečata, tako i duša prima otisak Božjeg Duha i zadržava na sebi Kristov lik.

Mnogi neće primiti Božji pečat zato što ne drže zapovijedi i ne donose rodove pravde.

Velik broj takozvanih kršćana doživjet će gorko razočaranje u dan Božjeg suda, jer neće imati pečat Boga živoga na svojim čelima. Svojom mlakošću i polovičnošću u vjeri oni obeščašćuju Boga daleko više nego otvoreni nevjernici. Oni pipaju po mraku, dok bi mogli hoditi u sjajnom svjetlu Božje riječi pod vodstvom Onoga koji nikada ne griješi. ...

Oni koje će Janje voditi na izvore žive vode i s čijih će očiju sam Bog otrti svaku suzu, to su oni koji sada primaju znanje i razumijevanje otkriveno u Božjoj riječi, Bibliji. ...

Nijedno ljudsko biće ne treba nam biti uzor. Nema nikog dovoljno mudrog da bi bio naše mjerilo. Trebamo gledati na Krista koji je, uzevši na sebe ljudsku narav, ostao savršen u pravdi i svetosti. On je Začetnik naše vjere. On nam je ostavio savršeni primjer. Njegov život je mjerilo koje trebamo dostići. Njegov karakter je naš uzor. Odvratimo, stoga, svoje misli od zbunjenosti i teškoća svakidašnjeg života i usmjerimo ih na Njega da bismo se, promatrajući Ga, mogli preobraziti u Njegovo obličje. Sa sigurnošću se možemo u svemu ugledati na Krista jer je On izvor svake mudrosti. I dok tako promatramo Gospodina i mislimo o Njemu, On se nastanjuje u nama kao nada slave.

Borimo se i trudimo svim silama koje nam je Bog podario da se nađemo među sto četrdeset i četiri tisuće. (7BC 970)

20. prosinca

### Vrijeme tjeskobe kakve nije bilo

***“U ono će vrijeme ustati Mihael, veliki knez koji štiti sinove tvog naroda. Bit će to vrijeme tjeskobe kakve ne bijaše otkako je ljudi pa do toga vremena. U ono vrijeme tvoj će se narod spasiti — svi koji se nađu zapisani u Knjizi.”***  
***(Daniel 12,1)***

333 Kad bude završeno objavljivanje poruke trećeg anđela, milost više ne moli za grešne stanovnike Zemlje. Božji je narod završio posao. Primio je “kasnu kišu”, utješeno je od “Gospodnje prisutnosti” i pripremljen za čas kušnje koji je pred njim. Anđeli na Nebu su u pokretu. Anđeo koji se vraća sa Zemlje objavljuje da je završio zadaću; svijet je bio izložen završnom ispitu i svi koji su se pokazali vjerni božanskim propisima primili su “pečat života Boga”. Tada Isus obustavlja svoje posredovanje u nebeskom Svetišću. Podiže svoje ruke i jakim glasom kaže: “Svršeno je!” ...

Kad On napusti Svetište, tama prekriva stanovnike zemlje. U to zastrašujuće vrijeme pravedni moraju živjeti bez posrednika pred svetim Bogom. Uklonjene su ograde koje su sputavale zle i Sotona ima posvemašnji nadzor nad grješnicima koji se nisu pokajali. Božjem je strpljenju kraj. Svijet je odbacio Njegovo milosrđe, prezreo Njegovu ljubav i pogazio Njegov Zakon. Zli su prešli granice vremena milosti; Božji Duh, kome su se uporno protivili, napokon se povukao. Nezaštićeni božanskom milošću, nemaju zaštite pred Zlim. Tada će Sotona zemaljske stanovnike izložiti posljednjoj velikoj nevolji. Kad Božji anđeli budu prestali zadržavati divlje vjetrove ljudskih strasti, svi će elementi sukoba biti odriješeni. Cijeli će svijet biti zahvaćen propašću strašnijom od one koja je zadesila drevni Jeruzalem. (*Velika borba*, str. 483,484; izd. 2010.)

Samo oni koji imaju čiste ruke i čisto srce opstat će u to vrijeme kušnje. ... Sada je vrijeme, dok četiri anđela zadržavaju četiri vjetra, da utvrdimo svoj poziv i izbor. (*Rani spisi*, str. 66,67)



## 21. prosinca

### Andeoska zaštita u vrijeme nevolje

**“Hajde, narode moj, uđi u sobe i vrata za sobom zatvori. Sakrij se časkom dok jarost ne prođe.” (Izaija 26,20)**

U dan strašnog suda Krist će reći: “Hajde, narode moj, uđi u sobe i vrata za sobom zatvori. Sakrij se časkom dok jarost ne prođe.” Kakve su klijeti u kojima će se oni sakriti? To je Kristova zaštita i zaštita svetih anđela. Božji narod u ovo vrijeme nije na jednom mjestu. Nalazi se u različitim društvima i u svim dijelovima svijeta. Vidjela sam svete kako napuštaju gradove i sela i udružuju se u skupine. Žive na najosamljenijim mjestima. Anđeli su im osiguravali vodu i hranu, dok su bezbožnici patili zbog gladi i žeđi. (HS 158)

Vidjela sam svete kako napuštaju gradove i sela i kako se u skupinama nastanjuju u najskrovitijim mjestima. Anđeli su ih opskrbljivali hranom i vodom, dok su zli patili od gladi i žeđi. (Rani spisi, str. 228)

Noću mi je bio prikazan zadivljujući prizor. Izgledalo je da je u pitanju velika zbrka i sukob vojski. Gospodnji glasnik je stao pred mene i rekao mi: “Pozovi svoje ukućane. Ja ću te voditi; slijedi me.” Vodio me je niz mračnu stazu, kroz šumu, zatim kroz planinske klance i rekao mi je: “Ovdje si sigurna.” Mnogi ljudi su bili dovedeni u ovo utočište. Nebeski vjesnik je rekao: “Vrijeme nevolje je došlo kao lupež noću, baš kao što vas je Gospodin upozorio.” (MS 153, 1905.)

334

U vrijeme nevolje, pred sam Kristov dolazak, pravednike će spasiti služba nebeskih anđela, ali za prijestupnike Božjeg zakona neće biti zaštite. Anđeli ne mogu zaštititi one koji zanemaruju jednu od božanskih odredbi. (Patrijarsi i proroci, str. 207)

U završnim danima povijesti ove Zemlje Gospodin će silno djelovati u korist onih koji su stali na stranu pravednosti. ... Usred vremena nevolje — nevolje kakve nije bilo od početka vremena — Njegovi izabranici ostat će nepokolebani. Sotona, sa svim svojim četama zla, neće moći uništiti ni najslabijega od Božjih svetih. Anđeli, koji su silni krepošću, zaštitit će ih, i radi njih će se Gospodin otkriti kao “Bog nad bogovima”, sposoban da zauvijek spasi one koji se u Njega uzdaju. (Izraelski proroci i kraljevi, str. 325,325)

22. prosinca

## Božji narod oslobođen

**“Da, ovako govori Jahve: ‘Bit će oduzet sužanj junaku, pobjeći će plijen pobjedniku! S onima koji se s tobom spore ja ću se sporiti, tvoju djecu ja ću izbaviti.’” (Izaija 49,25)**

Kada onima koji poštuju Božji zakon bude uskraćena zaštita ljudskih zakona, u različitim će se zemljama istodobno pojaviti pokret za njihovo uništenje. Kad se približi vrijeme određeno ukazom, ljudi će se urotiti da istrijebe “omraženu sektu”. Odlučit će da jedne noći zadaju konačni udarac kojim će zauvijek ušutkati glas neslaganja i prijekora.

Božji narod — neki u zatvorskim ćelijama — još uvijek vapi za božanskom zaštitom, dok se na sve strane skupine naoružanih ljudi, poticane od vojski zlih anđela, pripremaju za smrtonosno djelo. I upravo sada, u času najveće opasnosti, Izraelov Bog će se umiješati da izbavi svoje izabranike. ...

335 S pobjedonosnim uzvicima, uz podrugljivo dovikivanje i kletve, gomile zlih ljudi samo što se nisu obrušile na svoj plijen, kad, gle, na zemlju pada gusti mrak, crnji od najcrnje noći. Zatim duga, sjajeći slavom s Božjeg prijestolja, premošćuje nebesa i kao da okružuje svaku skupinu koja se moli. Gnjevno mnoštvo iznenada zastaje. Zamiru njihovi podrugljivi uzvici. Zaboravili su predmet svog ubilačkog bijesa. Sa strašnim slutnjama gledaju u simbol Božjeg Saveza i teže se zaštititi od njegova nepodnošljiva sjaja.

Božji narod čuje jasan, melodičan glas kako govori: “Podignite glavu!” I kad dignu pogled prema nebu, vide dugu obećanja. Crni, prijeteći oblaci koji su prekrivali nebeski svod sad se razdvajaju, i oni poput Stjepana slobodno gledaju u Nebo i vide Božju slavu i Sina Čovječjega gdje sjedi na svom prijestolju. (*Velika borba*, str. 500,501; izd. 2010.)

Dok će cijeli svijet biti obavijen tamom, u svakom stanu svetih sjat će svjetlo. Oni će ugledati već prve zrake Njegova dolska. (*Izraelski proroci i kraljevi*, str. 459)

370

**23. prosinca**

### **Objavljen dan i sat Kristovog dolaska**

**“Što se tiče onog dana i časa, o tome nitko ništa ne zna; ni anđeli nebeski, ni Sin, već jedino Otac.” (Matej 24,36)**

S Neba se čuje Božji glas objavljuje dan i sat Isusova dolaska i proglašuje vječni savez sa svojim narodom. Poput tutnja najjačeg groma prolamaju se Zemljom Njegove riječi. (*Velika borba*, str. 504; izd. 2010.)

Bog je izgovarao rečenicu po rečenicu a onda zastao, dok su se Njegove riječi pronosile Zemljom. Božji Izrael stajao je očiju uprtih prema Nebu slušajući riječi koje su izlazile iz Jahvinih usta i prolamale se zemljom slično najsnažnijoj grmljavini. Bilo je izuzetno svečano. Na kraju svake rečenice sveti su uzvikivali: “Slava! Aleluja!” (*Rani spisi*, str. 230)

Živi sveti, njih 144.000, čuli su i razumjeli rečeno, dok su zli mislili da se radi o grmljavini ili potresu. (*Rani spisi*, str. 34)

Božji Izrael stoji slušajući, pogleda uprtog prema gore. Njihova su lica obasjana Njegovom slavom i sjaje kao Mojsijevo lice kad je sišao sa Sinaja. Zli ne mogu gledati u njih. A kad je izrečen blagoslov nad onima koji su štovali Boga svetkujući Njegovu subotu, prolama se pobjednički usklik. (*Velika borba*, str. 504)

Tada počinje slavlje jer se Zemlja treba odmoriti. (*Rani spisi*, str. 49)

Obasjavalo ih je silno svjetlo (svete). Kako su divno sada izgledali! Nestalo je svakog traga brige i umora, a zdravlje i ljepota blistali su na svačijem licu. Njihovi neprijatelji, neznabošci koji su ih okruživali, padali su kao mrtvi; nisu mogli podnijeti svjetlo koje je obasjavalo izbavljene svete. Ovo svjetlo i slava zadržali su se na njima dok se Isus nije pojavio na nebeskim oblacima. (*Rani spisi*, str. 221)

Vidjela sam kako plameni oblak dolazi do mjesta na kojem je stajao Isus. Zatim je ... Isus zauzeo svoje mjesto na oblaku koji Ga je nosio prema istoku — gdje se prvo pokazao svojim svetima na Zemlji — malom, crnom oblaku koji je bio znak Sina Čovječjeg. Dok se oblak kretao od Svetinje nad svetinjama prema istoku, što je trajalo danima, sluge iz Sotonine zbornice padali su pred noge svetih. (*To the Little Remnant Scattered Abroad (Broadside)*, 6. travnja 1846.)

336

**24. prosinca**

## **Opće uskrsnuće pravednih**

**“Probudite se, i pjevajte koji stanujete u prahu; jer je tvoja rosa na travi, i zemlja će izmetnuti mrtvace.” (Izaija 26,19 — DK)**

Kralj kraljeva spušta se na oblaku, obavijen razbuktalom vatrom. Nebesa se svijaju kao svitak, Zemlja drhti pred Njim, a sve gore i svi otoci pokreću se sa svojih mjesta. ...

Usred posrtanja Zemlje, bljeskova munja i tutnjave gromova, glas Božjeg Sina poziva svete koji spavanju. On gleda grobove pravednih i zatim, dižući ruke prema Nebu, uzvikuje:

“Probudite se, probudite se, probudite se, vi koji spavate u prahu zemljinu, i ustanite!” Uzduž i poprijeko cijele Zemlje mrtvi će čuti ovaj glas i oni koji ga čuju oživjet će. Čitava će zemlja odzvanjati koracima iznimno velike vojske iz svakog naroda i plemena, jezika i puka. Oni dolaze iz tamnice smrti, obučeni besmrtnom slavom, kličući: “Gdje je, smrti, tvoja pobjeda? Gdje je, smrti, tvoj žalac?” (1. Korinćanima 15,55) A živi pravedni i uskrsnuli sveti sjedinjuju svoje glasove u dugi, radostan poklič pobjede.

Svi izlaze iz svojih grobova rastom kakvi su bili kakvi su ušli u grob. ... Ali svi ustaju u svježini i snazi vječne mladosti. ... Smrtan, propadljiv oblik, lišen pristalosti, nekada oskvrnjen grijehom, postaje savršen, lijep i besmrtan. Svi su nedostaci i deformiteti ostali u grobu. ...

Živi pravedni se preobražavaju “u jedan hip, u tren oka”. Na Božji su glas proslavljeni; sada su besmrtni i s uskrsnulim svetima odneseni u zrak u susret Gospodinu. Anđeli sakupljaju “svoje izbranike od četiri vjetra, od kraja zemlje do kraja neba”. (Marko 13,27) (*Velika borba*, str. 507,508; izd. 2010.)

I dok mala djeca utaju u besmrtnost iz svojih prašnjavih postelja, ona u trenutku pronalaze svoj put do majčinih raširenih ruku. (2SM 260)

Prijatelji, dugo rastavljeni smrću, opet su sjedinjeni da se nikada više ne rastanu i s pjesmama radosti zajedno uzlaze do Božjeg grada. (*Velika borba*, str. 508)

## Prepoznat ćemo jedni druge

**“A onda ću savršeno spoznati kao što sam spoznat.” (1. Korinćanima 13,12)**

Mi ćemo prepoznati svoje uskrsle prijatelje onako kao što su učenici poznavali Isusa. Oni mogu biti izobličeni, bolesni ili unakaženi u ovozemaljskom životu, ali ustat će u savršenu zdravlju i ljepoti; ipak će se u proslavljenom tijelu savršeno sačuvati posebnost njihove ličnosti. ... U licu koje će blistati svjetlošću koja zrači s Isusova lica prepoznat ćemo crte lica onih koje volimo. (*Isusov život*, str. 663)

Otkupljeni će sreći i prepoznati one čiju su pozornost usmjerali k uzdignutom Spasitelju. Kakav se blagoslovljen preobražaj dogodio na ovim dušama! “Bio sam grešnik”, reći će netko, “bez Boga i bez nade u svijetu, a ti si došao i skrenuo moju pozornost na Spasitelja kao moju jedinu nadu...” Drugi će reći: “Bio sam bezbožnik u bezbožničkoj zemlji. Ti si napustio svoje prijatelje i udoban dom da bi došao k meni i poučio me kako da pronađem Isusa i povjerujem u Njega kao jedinoga i pravoga Boga. Uništio sam svoje idole i slavio Boga, a sada Ga vidim licem k licu. Spašen sam i zauvijek ću gledati Onoga koga volim...”

Drugi će izraziti svoju zahvalnost onima koji su ih nahranili dok su bili gladni i obukli dok su bili neodjeveni: “Kada je očaj vezao moju dušu u nevjerovanju, Gospodin je poslao tebe”, reći će oni, “da mi progovoriš riječi nade i utjehe. Donio si mi hranu za moje tjelesne potrebe i otvorio preda mnom Božju riječ čineći me budnim za moje duhovne potrebe. Ponašao si se prema meni kao prema bratu. Suosjećao si sa mnom u mojim tugama i obnovio moju oslabljenu i ranjenu dušu, tako da sam se mogao uhvatiti za Kristovu ruku koja je bila ispružena da me spasi. U mojem neznanju strpljivo si me učio da imam Oca na Nebu koji se brine za mene. Čitao si mi dragocjena obećanja iz Božje riječi. Probudio si u meni vjeru koja će me spasiti. Moje srce je bilo omekšano, pokoreno i slomljeno dok sam razmišljao o žrtvi koju je Krist podnio za mene. ... Ja sam ovdje, spašen, da zauvijek živim u Njegovoj prisutnosti i slavim Onoga koji je dao svoj život za mene.”

Kakva će to radost biti kada se ovi otkupljeni sretnu i pozdrave s onima koji su ponijeli teret za njihovo dobro! A oni koji su živjeli ne da ugode sebi, već da budu blagoslov nesretnima s tako malo blagoslova — kako će njihova srca treperiti od zadovoljstva! (MLT 353)

## Obitelji će ponovno biti zajedno

***“Ovako govori Jahve. Prestani kukati, otari suze u očima! Patnje će tvoje biti nagrađene: oni će se vratiti iz zemlje neprijateljske. Im nade za tvoje potomstvo — riječ je Jahvina — sinovi tvoji vratit će se u svoj kraj.” (Jeremija 31,16.17)***

Krist će doći s oblacima i velikom slavom. Mnoštvo će Ga sjajnih anđela pratiti. On će doći uskrsnuti mrtve i preobraziti žive svete ljude iz slave u slavu. On će doći prihvatiti one koji su Ga voljeli i koji su držali Njegove Zapovijedi da ih uzme k sebi. Nije zaboravio na njih ni na svoje obećanje. Karike obiteljskog lanca opet će se spojiti. (*Isusov život*, str. 523)

Dan Božji otkrit će koliko svijet duguje pobožnim majkama. ... Kada sud zasjedne i knjige se otvore, kada veliki Sudac izgovori “Dobro, valjani i vjerni slugo!” i kruna besmrtnosti slave bude stavljena na čelo pobjednika, mnogi će podignuti svoje krune da bi ih savjet svemira vidio (Matej 25,21). Pokazujući na svoje majke, reći će: “Ona je učinila od mene ono što jesam Božjom milošću. Njezine smjernice, njezine molitve bile su blagoslov za moje vječno spasenje.” (ST, 11. listopada 1910.)

S neizrecivom radošću roditelji gledaju krune, haljine i harfe koje su dane njihovoj djeci. Dani nade i straha su završeni. Sjeme posijano sa suzama i molitvama možda je izgledalo kao da je sijano uzalud, ali je na kraju žetva požnjevena s radošću. Njihova su djeca otkupljena. (ST, 1. srpnja 1886.)

Predivnoga li otkupljenja! Kako smo dugo o njemu govorili, dugo mu se nadali, razmišljali o njemu s nestrpljivim iščekivanjem, ali ga nikada nismo posve razumjeli! (*Velika borba*, str. 507; izd. 2010.)

Svojim vjernim sljedbenicima Krist je bio svakidašnji pratilac i najprisniji prijatelj. Oni su živjeli u uskoj vezi, u stalnom zajedništvu s Bogom. Na njima se doista pokazala Gospodnja slava. Na njima se odražavalo svjetlo spoznaje Božje slave u licu Isusa Krista. A sada se raduju nepomućenim zrakama sjaja i slave Vladara u Njegovom veličanstvu. Oni su spremni za nebesko zajedništvo jer Nebo već živi u njihovim srcima. (*Isusove uspo-redbе*, str. 289)

27. prosinca

## Dobrodošli u Božji grad

***“Tada mu reče gospodar: ‘Dobro, valjani i vjerni slugo! Bio si vjeran nad malim, zato ću te nad velikim postaviti: Uđi u veselje gospodara svoga!’” (Matej 25,23)*** 339

Isus s neizrecivom ljubavlju dočekuje svoje vjerne dobrodošlicom u veselje njihova Gospodara. Spasitelj se raduje kad u kraljevstvu slave vidi duše koje su spašene Njegovim patnjama i poniženjem. A otkupljeni će dijeliti Njegovu radost kad među blagoslovljenima ugledaju one koje su svojim molitvama, svojim radom i požrtvovnom ljubavlju zadobili za Krista. Kad se okupe oko velikog bijelog prijestolja, neiskazana će radost ispuniti njihova srca dok budu promatrali one koje su zadobili za Krista i vidjeli da su oni zadobili druge, a ovi opet druge, svi dovedeni u luku mira da tu polože svoje krune pred Isusove noge i da Ga slave tijekom beskrajnih razdoblja vječnosti.

Dok su spašeni pozdravljani dobrodošlicom u Božjem gradu, zrakom se prolama radostan usklik obožavanja. To je susret dvojice Adama. Božji Sin stoji raširenih ruku da primi oca našeg roda — biće koje je On stvorio, koje je sagriješilo protiv svog Stvoritelja i zbog čijeg grijeha Spasitelj nosi znakove raspeća. Kad Adam opazi tragove okrutnih klinova, on ne pada na grudi svoga Gospodina, već se u poniznosti baca pred Njegove noge i uzvikom: “Dostojno, dostojno je Janje koje je zaklano!” Spasitelj ga nježno podiže i poziva da još jednom pogleda edenski dom iz kojega je toliko dugo bio prognan.

Nakon izгона iz Edena Adamov je život na Zemlji bio ispunjen jadom. Svaki uveli list, svaka prinesena žrtva, svako nesavršenstvo na licu prelijepe prirode, svaka mrlja na čovjekovoj čistoći, bila je svježiji podsjetnik na njegov grijeh. ... Sa strpljivom poniznošću podnosio je gotovo tisuću godina plaću za prijestup. Iskreno se pokajao zbog svog grijeha i pouzdao u zasluge obećanog Spasitelja: umro je nadajući se uskrsnuću. Božji je Sin iskupio čovjekov promašaj i pad, i Adam, zahvaljujući djelu pomirenja, sad ponovno dobiva prvu vlast. (*Velika borba*, str. 509; izd. 2010.)

**28. prosinca**

### **Mislite o nebeskim vrijednostima**

***“Ovo su — nato mi reče — oni što dolaze iz velike nevolje; ‘oni su prali svoje haljine’ i obijelili ih ‘u krvi’ Janjetovoj.” (Otkrivenje 7,14)***

Ivan je u viđenju ugledao skupinu obučen u bijele haljine. ... Oni su bili viđeni u Božjem hramu. To čeka sve one koji se drže Kristovih zasluga i peru svoje haljine u Njegovoj krvi. Sve je pripremljeno da možemo sjediti s Kristom na Njegovom prijestolju, ali uvjet je da budemo u skladu s Božjim zakonom. ...

340 Mi ne možemo dopustiti da izgubimo Nebo. Naši razgovori trebaju biti vezani za nebeske vrijednosti. Tamo nema boli ni smrti. Zašto toliko oklijevamo razgovarati o ovome? Zašto se zadržavamo na zemaljskim stvarima? Apostol nas opominje da se naši razgovori trebaju odnositi na Nebo. “A naša je domovina na nebesima, odakle i Spasitelja postojano očekujemo, Gospodina Isusa Krista.” (Filipljanima 3,20) ... Krist će se uskoro vratiti i one koji su spremni povesti na ovo slavno mjesto. “Jednako će se i Krist, pošto je prinesen samo jedanput da uzme grijehe sviju, drugi put pokazati, bez odnosa prema grijehu, onima koji ga iščekuju da im dadne potpuno spasenje.” (Hebrejima 9,28)

Volimo li razmišljati o ovom događaju, ili ga ostavljamo po strani? ... Što više govorimo o Isusu, to ćemo više odražavati Njegov božanski lik. Gledajući Ga, mi se preobražavamo. Krista trebamo unijeti u svoje vjersko iskustvo. Kada se okupite zajedno, neka se povede razgovor o Kristu i Njegovom spasenju. ... Što više govorimo o Isusu, više ćemo osjećati Njegovu neusporedivu ljubav. (IHP 370)

Oni koji ne nalaze zadovoljstvo u razmišljanju i razgovoru o Bogu u ovom životu, neće uživati ni u životu koji će doći, u kojem će Bog biti stalno prisutan među svojim narodom. Ali oni koji vole razmišljati o Bogu, bit će, u skladu sa svojom naravi, obradovani udisanjem nebeskog ozračja. Oni koji na Zemlji vole razmišljati o Nebu, bit će sretni u svetom druženju. ... “Neće biti više ništa prokleta. Prijestolje Božje i Janjetovo bit će u gradu. Sluge Božje klanjat će se Bogu i gledat će njegovo lice. A njegovo će ime biti na njihovim čelima.” (Otkrivenje 22,2-4) (IHP 370)



**29. prosinca**

## **Jedina uspomena na grijeh**

**“Ako se pravedniku plaća na zemlji, još će se više opakomu i grešniku.” (Izreke 11,31)**

Zli primaju svoju plaću na Zemlji. (Izreke 11,31) “Bit će kao strnjika: dan koji se bliži spalit će ih — govori Jahve nad Vojskama.” (Malahija 4,1) Neki su u trenutku uništeni, dok drugi pate više dana. Svi su kažnjeni “po djelima njihovim”. Budući da su grijesi pravednih preneseni na Sotonu, on će patiti ne samo za svoju osobnu pobunu već i zbog svih grijeha na koje je naveo Božji narod. Njegova će kazna biti daleko veća od kazne onih koje je prevario. Nakon uništenja svih koji su podlegli prijevarama, on će još živjeti i trpjeti. Zli će na kraju biti uništeni očišćujućom vatrom, korijen i grančice — Sotona korijen, a njegovi sljedbenici grančice. (*Velika borba*, str. 529,530: izd. 2010.)

Sotona i svi koji su mu se pridružili u pobuni, bit će uništeni. ... Zatim “nestat će bezbožnika: mjesto ćeš njegovo tražiti, a njega više nema.” “I bit će k'o da ih nigda bilo nije.” (Psalam 37,10; Obadija 16) (*Isusov život*, str. 634)

Božja pravda je zadovoljena. Sveti i andeoske vojske gromkim glasom kliču: Amen! 341

Dok je Zemlja obavijena plamenom Božje osвете, pravednici žive slobodno u Svetom Gradu. Nad onima koji su imali dijela u prvom uskrsnuću, druga smrt nema vlasti (Otkrivenje 20,6). Dok je za grešnike Bog vatra koja proždire, On je svojem narodu Sunce i Štit (Psalam 84,12). (SR 429)

Vatra koja uništava grešnike čisti Zemlju. Nestaje svaki trag prokletstva. Nikakav “vječni pakao” neće podsjećati otkupljene na strašne posljedice grijeha.

Ostaje samo jedan podsjetnik: naš Otkupitelj će uvijek nositi ožiljke raspeća. ...

Sve što je grijehom izgubljeno, ponovno je obnovljeno. ... Božja prvotna namjera pri stvaranju je ostvarena kad je učinjena vječnim obitavalištem otkupljenih. “Zemlju će posjedovati pravednici i živjet će na njoj do vijeka.” (Psalam 37,29) (*Velika borba*, str. 530,531)

**30. prosinca**

## **Besmrtna baština**

***“Da veselo zahvaljujete Ocu, koji nas učini dostojnima sudioništva u baštini svetih u svjetlu.” (Kološanima 1,12)***

Otkupnina je plaćena, tako da svi mogu doći k Bogu i poslušnošću dobiti vječnost. Kako je žalosno kada se ljudi okrenu od besmrtne baštine i njeguju ponos, sebičnost i oholost ... a izgube blagoslov koji su mogli imati u ovom životu i u onome koji će doći. Mogli su ući u nebeske dvorove i živjeti u potpunoj slobodi, biti jednaki Kristu i nebeskim anđelima u stalnoj Božjoj prisutnosti; pa ipak, što je doista nevjerojatno, okrenuli su leđa nebeskoj ljepoti.

Stvoritelj svih svjetova ljubi one koji vjeruju u Njegovog jedinorođenog Sina kao svojeg osobnog Spasitelja, baš onako kako ljubi i svojega Sina. Čak i sada i ovdje Njegova milostiva naklonost darovana nam je u čudesnoj mjeri. On je ljudima dao dar Svjetla i Veličanstva Neba. S Njim nam daje sva nebeska blaga. Osim što nam je obećao život koji će doći, On nam također daje neizmjerne darove u ovom životu. Kao podanicima milosti, On će nam dati da uživamo u svemu što će oplemeniti, razviti i uzdići naš karakter. Njegova je namjera da nas pripremi za nebeske dvorove.

342 Ali Sotona se bori za ljudske duše. ... On im ni za trenutak neće dati da pogledaju bljesak vječne slavne budućnosti pripremljene za buduće stanovnike Neba, neće im dopustiti da dožive predukus Neba niti im dati da osjete njegovo ozračje sreće. ...

Oni koji prihvate Krista kao svojeg Spasitelja, imaju obećanje o životu kojim sada žive kao i o onom koji će doći. ... I najmanji Kristov učenik može postati stanovnik Neba, baštinik Božje nepropadljive baštine. O, kad bi svi mogli izabrati Nebo i postati baštinici Božji, baštinici svijeta koji nema kraja! Nemojte izabrati propadljivi svijet, već izaberite bolju baštinu! I trčite prema cilju, da postignete nebesko stanje u koje nas je Bog pozvao po Kristu Isusu. (FE 234,235)

**31. prosinca**

## **Najveća čast našeg Spasitelja**

**“Ako li ga tko upita: ‘Kakve su ti to rane po tijelu?’ On će odgovoriti: ‘Izranjen sam kod prijateljâ.’” (Zaharija 13,6)**

“Potom opazih novo nebo i novu zemlju, jer su iščezli prvo nebo i prva zemlja: mora više nema.” (Otkrivenje 21,1) Vatra koja uništava grešnike čisti Zemlju. Nestaje svaki trag prokletstva. ...

Ostaje samo jedan podsjetnik: naš Otkupitelj će zauvijek nositi ožiljke raspeća. Na Njegovoj izranjenoj glavi, Njegovim rebrima, rukama i nogama vidljivi su jedini tragovi okrutnog djela što ga je grijeh počinio. Gledajući Krista u Njegovoj slavi prorok kaže: “Zrake sijevaju iz njegovih ruku, ondje mu se krije sila.” (Habakuk 3,4) Ta probodena slabina iz koje je potekao grimizni mlaz koji je pomirio čovjeka s Bogom — u njoj je Spasiteljeva slava, “ondje mu se krije sila”. ... Znakovi Njegova poniženja su Njegova najveća čast; kroz vječna će vremena rane s Golgote isticati Njegovu veličinu i objavljivati Njegovu moć. (*Velika borba*, str. 530; izd. 2010.)

Kristov će križ biti glavna znanost i pjesama otkupljenih kroz svu vječnost. U Kristu proslavljenom gledat će Krista raspe- tog. Nikada se neće zaboraviti da se Onaj čija je moć stvorila i održava nebrojene svjetove u širokom svemirskom prostranstvu — Božji miljenik, Veličanstvo Neba, Onaj kome se kerubi i sjajni serafi oduševljeno klanjaju — ponizio da bi podigao palog čovje- ka; da je ponio krivnju i sramotu grijeha, i skrivanje Očeva lica, dok bol za izgubljenim svijetom nije slomila Njegovo srce i uga- sila Njegov život na golgotском križu. To što je Stvoritelj svih svjetova, Presuditelj svih sudbina, odložio svoju slavu i ponizio se iz ljubavi prema čovjeku, uvijek će izazivati čuđenje i divljenje svemira. Kad spašeni narodi pogledaju Otkupitelja i na Njegovu licu vide vječnu Očevu slavu; kad budu promatrali Njegovo prije- stolje koje traje od vijeka do vijeka, i kad shvate da Njegovom kraljevstvu nema kraja, uskliknut će u uzvišenoj pjesmi: “Dostoj- no, dostojno je Janje koje je bilo zaklano i svojom nas dragocje- nom krvlju iskupilo Bogu!” (Otkrivenje 5,9) (Isto, str. 512)

343

## Kratice za djela Ellen G. White

AA	The Acts of the Apostles (Djela apostolska)
AH	The Adventist Home (Temelji sretnog doma)
AUCR	The Australasian Union Conference Record
IBC	The Seventh-day Adventist Bible Commentary, sv. 1 (2BC itd. za sv. 2—7) (takoder i 1SDA BC)
BE	The Bible Echo
BTS	Bible Training School
CD	Counsels on Diet and Foods (Savjeti o životu i prehrani)
CE	The Colporteur Evangelist
CG	Child Guidance
CH	Counsels on Health
Ch Ed	Christian Education
ChS	Christian Service (Kršćanska služba)
CM	Colporteur Ministry (Literarni evanđelist)
COL	Christ's Object Lessons (Isusove usporedbe)
CPT	Counsels to Parents, Teachers and Students
CS	Counsels on Stewardship
CSW	Counsels on Sabbath School Work
CT	Counsels to Parents, Teachers, and Students
CTBH	Christian Temperance and Bible Hygiene
CW	Counsels to Writers and Editors
DA	The Desire of Ages (Isusov život, Čeznja vjekova)
Ed	Education (Odgoj)
Ev	Evangelism (Evangelizam)
EW	Early Writings (Rani spisi)
FE	Fundamentals of Christian Education
FLB	The Faith I Live By (Vjera kojom živim)
GC	The Great Controversy (Velika borba)
GCB	General Conference Bulletin
GH	Good Health
GW	Gospel Workers
HR	The Health Reformer
HS	Historical Sketches of SDA Missions
H to L	How to Live

IHP	In Heavenly Places
Letter	Ellen G. White Letter
LS	Life Sketches of Ellen G. White
MB	Thoughts From the Mount of Blessing (Misli s gore blagoslova, Isusov govor na Gori)
Med Miss	The Medical Missionary
MH	The Ministry of Healing (Put u bolji život)
ML	My Life Today (Moj život danas)
MM	Medical Ministry
MS	Ellen G. White Manuscript
MYP	Messages to Young People (Poruka mladima)
NL	Notebook Leaflet
PHJ	The Pacific Health Journal
PK	Prophets and Kings (Izraelski proroci i kraljevi)
PP	Patriarchs and Prophets (Patrijarsi i proroci)
RC	The Remnant Church
Redem	Redemption: or The Teachings of Christ, the Anointed One
RH	Review and Herald
SC	Steps to Christ (Put Kristu)
SD	Sons and Daughters of God
ISG	Spiritual Gifts, sv. 1 (2SG itd. za sv. 2—4)
SL	The Sanctified Life
ISM	Selected Messages, knj. 1 (2SM za knj. 2)
SpT	Special Testimonies
SR	The Story of Redemption
ST	The Sings of the Times
SW	The Southern Watchman
IT	Testimonies for the Church, sv. 1 (2T itd. za sv. 2—9) (Svjedočanstva za crkvu)
Te	Temperance
TM	Testimonies to Ministers and Gospel Workers
ITT	Testimony Treasures, sv. 1 (2TT itd. za sv. 2 i 3)
WM	Welfare Ministry
YI	The Youth's Instructor

## Biblijski navodi

<b>Postanak</b>	<b>Nehemija</b>	4,23 .....	14. travnja
7,1 .....	9,6 .....	8,11 .....	20. siječnja
18,19 .....		10,22 .....	16. travnja
32,28 .....	<b>Job</b>	10,29 .....	22. siječnja
39,9 .....	19,25 .....	11,31 .....	19. prosinca
		17,22 .....	12. veljače
<b>Izlazak</b>	<b>Psalmi</b>	18,24 .....	18. siječnja
19,5 .....	1,2 .....	22,1 .....	15. lipnja
20,8 .....	1,3 .....	23,26 .....	1. veljače
23,20 .....	5,4 .....	25,11 .....	15. veljače
31,13 .....	16,11 .....		
	27,14 .....	<b>Propovjednik</b>	
<b>Levitski zakonik</b>	31,25 .....	2,11 .....	16. srpnja
19,30 .....	32,10 .....	7,27 .....	1. srpnja
20,26 .....	34,16 .....	9,10 .....	19. lipnja
	37,3 .....		
<b>Brojevi</b>	40,9 .....	<b>Izaija</b>	
13,30 .....	45,7 .....	8,20 .....	28. rujna
	46,11 .....	11,2 .....	6. siječnja
<b>Ponovljeni zakon</b>	50,23 .....	26,2 .....	23. ožujka
25,15 .....	51,12 .....	26,19 .....	24. prosinca
26,11 .....	62,9 .....	26,20 .....	21. prosinca
32,29 .....	69,33 .....	27,3 .....	19. kolovoza
	84,12 .....	27,5 .....	25. veljače
<b>Jošua</b>	86,11 .....	30,21 .....	22. svibnja
1,8 .....	86,15 .....	35,10 .....	28. studenoga
	89,20 .....	40,1.2 .....	31. kolovoza
<b>Suci</b>	90,17 .....	41,10 .....	22. veljače
7,2 .....	91,11.12 .....	43,1 .....	23. listopada
13,12 .....	92,13 .....	43,11.12 .....	26. lipnja
	100,4 .....	49,25 .....	22. prosinca
<b>1. Samuelova</b>	103,13 .....	50,4 .....	16. lipnja
3,1 .....	104,34 .....	53,3 .....	5. svibnja
17,34.35 .....	105,1.2 .....	53,5 .....	14. kolovoza
	105,8 .....	55,7.8 .....	2. travnja
<b>1. o kraljevima</b>	105,39 .....	58,12 .....	26. ožujka
17,1 .....	111,3 .....	62,10 .....	20. travnja
	119,97 .....	63,3 .....	13. kolovoza
<b>2. o kraljevima</b>	119,105 .....	63,7 .....	28. kolovoza
6,17 .....	139,23.24 .....	65,2 .....	20. svibnja
	145,9.10 .....		
<b>1. Ljetopisa</b>	145,18 .....	<b>Jeremija</b>	
16,11 .....		30,17 .....	19. siječnja
	<b>Izreke</b>	31,3 .....	9. kolovoza
<b>2. Ljetopisa</b>	3,5 .....	31,16.17 .....	26. prosinca
20,21 .....	3,13 .....	31,33.34 .....	11. kolovoza
	3,17 .....	33,3 .....	10. listopada
<b>Ezra</b>	3,27 .....		
7,6 .....	4,18 .....		

<b>Tužaljke</b>	7,7 ..... 8. rujna	14,6 ..... 4. travnja
3,25 ..... 7. lipnja	7,12 ..... 9. rujna	14,16.17 ..... 14. svibnja
3,26 ..... 21. srpnja	7,15 ..... 10. prosinca	14,27 ..... 6. veljače
	8,17 ..... 1. studenoga	14,30 ..... 12. rujna
<b>Ezekiel</b>	9,21 ..... 26. lipnja	15,4 ..... 11. svibnja
20,20 ..... 22. ožujka	10,7.8 ..... 13. prosinca	15,5 ..... 9. siječnja
	10,32.33 ..... 11. rujna	15,8 ..... 8. studenoga
<b>Daniel</b>	11,28 ..... 10. travnja	16,7 ..... 16. kolovoza
6,4 ..... 23. srpnja	13,33 ..... 2. kolovoza	16,14 ..... 4. veljače
8,14 ..... 19. listopada	13,45.46 ..... 7. svibnja	16,24 ..... 21. kolovoza
12,1 ..... 20. prosinca	20,28 ..... 20. lipnja	16,33 ..... 17. siječnja
12,3 ..... 3. listopada	24,12 ..... 15. prosinca	17,11 ..... 16. studenoga
	24,13 ..... 28. travnja	17,18 ..... 25. lipnja
<b>Hošea</b>	24,23 ..... 14. prosinca	17,21 ..... 12. listopada
6,3 ..... 11. studenoga	24,36 ..... 23. prosinca	17,22.23 ..... 16. rujna
	25,15 ..... 30. rujna	20,21 ..... 24. studenoga
<b>Joel</b>	25,21 ..... 10. veljače	
1,15 ..... 7. prosinca	25,23 ..... 27. prosinca	<b>Djela</b>
	25,35.36 ..... 27. lipnja	4,13 ..... 3. rujna
<b>Jona</b>		5,32 ..... 18. studenoga
1,2 ..... 20. srpnja	<b>Luka</b>	8,26.27 ..... 8. srpnja
	1,6 ..... 25. siječnja	9,6 ..... 29. srpnja
<b>Mihej</b>	2,52 ..... 2. studenoga	20,19 ..... 27. ožujka
7,18 ..... 21. svibnja	9,62 ..... 19. lipnja	20,20 ..... 8. prosinca
	10,19 ..... 22. kolovoza	
<b>Nahum</b>	12,35.36 .. 29. kolovoza	<b>Rimljanima</b>
1,7 ..... 17. rujna	14,13 ..... 22. studenoga	3,25.26 ... 7. studenoga
	14,27 ..... 24. travnja	3,31 ..... 7. ožujka
<b>Habakuk</b>	16,10 ..... 19. travnja	5,1.2 ..... 25. studenoga
2,4 ..... 22. srpnja	17,21 ..... 1. kolovoza	5,10 ..... 24. siječnja
2,20 ..... 7. kolovoza	21,26 ..... 4. prosinca	5,18 ..... 15. kolovoza
	21,36 ..... 29. lipnja	6,11.12 ..... 9. travnja
<b>Sefanija</b>	24,45 ..... 16. svibnja	6,22.23 ..... 1. listopada
2,3 ..... 12. prosinca		8,1 ..... 9. ožujka
	<b>Ivan</b>	8,14 ..... 4. svibnja
<b>Hagaj</b>	1,12 ..... 3. siječnja	8,17 ..... 2. listopada
2,23 ..... 26. travnja	1,16 ..... 14. siječnja	8,18 ..... 27. studenoga
	3,3 ..... 13. ožujka	8,28 ..... 5. ožujka
<b>Zaharija</b>	3,7 ..... 17. studenoga	8,,34 ..... 8. lipnja
9,12 ..... 12. travnja	3,14.15 ..... 30. svibnja	8,38.39 ... 17. listopada
10,1 ..... 18. kolovoza	3,16 ..... 3. ožujka	12,2 ..... 26. veljače
13,6 ..... 31. prosinca	3,17 ..... 2. lipnja	13,14 ..... 27. kolovoza
13,9 ..... 22. lipnja	3,36 ..... 5. siječnja	15,1 ..... 15. svibnja
	4,14 ..... 17. veljače	15,4 ..... 21. siječnja
<b>Malahija</b>	16,51 ..... 23. rujna	
3,16 ..... 19. studenoga	6,54.55 ..... 1. ožujka	<b>1. Korincanima</b>
3,17 ..... 30. listopada	8,12 ..... 29. rujna	1,30 ..... 13. svibnja
	9,4 ..... 12. svibnja	2,9 ..... 13. listopada
<b>Matej</b>	10,29 ..... 28. listopada	3,11-13 ..... 4. lipnja
1,23 ..... 4. kolovoza	11,5 ..... 16. veljače	3,14 ..... 30. kolovoza
5,6 ..... 10. ožujka	12,32 ..... 23. siječnja	3,16 ..... 11. veljače
5,14.15. 30. studenoga	12,36 ... 13. studenoga	6,19.20 ..... 22. travnja
5,16 ..... 25. travnja	13,14.15 ..... 25. ožujka	7,7 ..... 29. svibnja
5,18 ..... 1. rujna	13,34 ..... 10. siječnja	9,16 ..... 22. rujna
5,48 ..... 20. kolovoza	13,35 ..... 7. veljače	9,27 ..... 17. lipnja
6,24 ..... 7. travnja	14,3 ..... 30. travnja	13,12 ..... 25. prosinca

15,22.23 ..... 2. srpnja  
15,57 ..... 23. svibnja

### **2. Korinćanima**

3,18 ..... 15. siječnja  
4,2 ..... 15. rujna  
4,7 ..... 25. srpnja  
4,17 ..... 30. ožujka  
5,14 ..... 27. srpnja  
5,15 ..... 12. studenoga  
5,21 ..... 18. rujna  
6,2 ..... 17. prosinca  
7,1 ..... 6. prosinca  
12,9 ..... 8. ožujka

### **Galaćanima**

1,4 ..... 7. rujna  
2,20 ..... 13. rujna  
3,26 ..... 27. siječnja  
5,6 ..... 8. siječnja  
6,10 ..... 18. veljače

### **Efežanima**

1,3.4 ..... 6. ožujka  
1,5.6 ..... 5. kolovoza  
1,18 ..... 17. travnja  
2,4.5 ..... 31. listopada  
2,19.20 ..... 23. lipnja  
3,16 ..... 29. travnja  
3,19 ..... 27. svibnja  
3,20 ..... 23. kolovoza  
4,12 ..... 9. listopada  
5,1.2 ..... 16. siječnja  
5,8 ..... 10. rujna  
5,25-27 ..... 14. rujna  
6,10 ..... 15. listopada  
6,12 ..... 15. srpnja

### **Filipljanima**

1,6 ..... 28. lipnja  
1,9-11 ..... 24. kolovoza  
2,6 ..... 2. svibnja  
2,8 ..... 27. rujna  
2,15 ..... 9. prosinca  
3,9 ..... 11. lipnja  
3,13.14 ..... 30. srpnja  
4,6 ..... 18. svibnja  
4,13 ..... 29. listopada

### **Kološanima**

1,12 ..... 30. prosinca  
1,27 ..... 1. svibnja  
2,6 ..... 11. ožujka  
2,10 ..... 22. listopada

3,3.4 ..... 3. studenoga  
3,12 ..... 25. kolovoza  
3,18.19 ..... 18. lipnja

### **1. Solunjanima**

4,13 ..... 16. ožujka

### **2. Solunjanima**

1,12 ..... 26. kolovoza

### **1. Timoteju**

1,16 ..... 26. studenoga  
3,16 ..... 4. ožujka  
6,11.12 ..... 9. svibnja  
6,17 ..... 14. studenoga

### **2. Timoteju**

2,19 ..... 16. prosinca  
4,8 ..... 28. veljače

### **Titu**

2,10 ..... 23. travnja  
2,11.12 ..... 28. svibnja  
2,13 ..... 26. listopada  
3,2 ..... 21. studenoga

### **Hebrejima**

1,14 ..... 7. siječnja  
2,3 ..... 8. svibnja  
2,17 ..... 23. veljače  
4,12 ..... 17. svibnja  
4,15 ..... 7. listopada  
4,16 ..... 12. siječnja  
5,8.9 ..... 5. listopada  
7,24.25 ..... 17. ožujka  
7,26 ..... 5. travnja  
8,1.2 ..... 14. listopada  
9,24 ..... 6. studenoga  
10,9 ..... 20. studenoga  
10,22 ..... 25. rujna  
11,1 ..... 10. lipnja  
11,5 ..... 3. srpnja  
11,6 ..... 19. svibnja  
11,9.10 ..... 4. listopada  
11,27 ..... 8. lipnja  
12,2 ..... 26. rujna  
12,14 ..... 14. ožujka  
12,28 ..... 10. svibnja  
13,5 ..... 27. listopada  
13,21.22 ..... 16. listopada

### **Jakov**

1,5 ..... 6. lipnja  
1,12 ..... 12. ožujka

1,27 ..... 20. ožujka  
4,4 ..... 21. rujna  
5,17.18 ..... 13. travnja

### **1. Petrova**

1,4 ..... 20. veljače  
1,5.6 ..... 21. lipnja  
1,7 ..... 24. listopada  
1,23 ..... 3. veljače  
2,9 ..... 15. travnja  
2,21.22 ..... 12. lipnja  
3,8 ..... 2. rujna  
3,12 ..... 28. ožujka  
4,8 ..... 19. rujna  
5,8 ..... 19. ožujka

### **2. Petrova**

1,4 ..... 29. siječnja  
1,10 ..... 3. lipnja  
1,10.11 ..... 27. veljače  
1,12 ..... 24. lipnja  
3,18 ..... 18. travnja

### **1. Ivanova**

1,3 ..... 25. listopada  
1,9 ..... 12. ožujka  
2,1 ..... 6. svibnja  
3,1 ..... 1. siječnja  
3,3 ..... 2. siječnja  
3,4 ..... 4. studenoga  
3,19 ..... 6. travnja  
4,7 ..... 14. ožujka  
5,3 ..... 26. svibnja

### **Juda**

24 ..... 18. prosinca

### **Otkrivenje**

3,5 ..... 18. ožujka  
3,18.19 ..... 8. listopada  
5,9 ..... 30. lipnja  
7,2.3 ..... 24. ožujka  
7,14 ..... 28. prosinca  
11,15 ..... 2. prosinca  
14,5 ..... 19. prosinca  
16,15 ..... 24. rujna  
18,1 ..... 5. veljače  
19,8 ..... 3. kolovoza  
21,4 ..... 31. ožujka  
21,7 ..... 31. siječnja  
21,22 ..... 29. veljače  
22,2 ..... 20. listopada  
22,4 ..... 31. svibnja  
22,16 ..... 3. prosinca